

n° 213

III

2343

5-3

440

Burlous sup arte veteri
B Antonius andreas sup arte veteri

~~C 109~~ ~~121~~

~~112~~ ~~111~~

~~169~~

40

Incipit scriptum Antony Andree ordinis
minorum super tota arte veteri Aristotelis: cum
questionibus eiusdem.

Arus celi circui

ni sola. Eccle. 24. Sicut scribi
tur p̄ metaphi. p̄pter admira-
ri ceperunt boies philofophari.

Hinc est q̄ hūani spūs trinitate p̄ncipio p̄crea-
ti. trine hierarchie p̄sidio roborati. trine imagi-
nis potētia decorati. trinū ordinē i reb⁹ admi-
rantes ad gradū p̄hie triplicē ascenderūt: q̄z
ordinū. p̄mus in quātitate sensibili. 2⁹ in q̄-
titate mēsurabili. 3⁹ in q̄titate diuifibili ter-
minat. vñ intellectus human⁹ admirans.

generationū euidentias sub quantitate sensu-
alterationū efficacias. bili ordinari inceperunt
impressionū influentias. p̄hari circa res trās-
mutationē materie p̄z exigentiā p̄ter eēntiā
opinantes postmodū in ingstōne raptus de
mōstratiuos ⁊ mathematicos admirantes.

situm p̄portionū. sub q̄titate mensurabili
gradū dimētionū. ordinari inceperunt p̄hi-
nexū p̄portionuz. losophari circa res subie-
ctiue cōiunctas: s̄z diffinitue a materia sensu-
bili separatas. postmodū inte⁹ dirigētes aspe-
ctuz alti⁹ diuin⁹ ⁊ mathēmatic⁹ admirantes.

substātiarū series. sub q̄titate diuifibili or-
potētiarū limites. dinari: inceperunt p̄hari
essentiāz species. circa res abstractiōe sim-
plici a materia separatas. Et qz inte⁹ iunct⁹
alti⁹ ascendere nō potuit. idcirco iuxta rez tri-
plicē ordinē tres solū sunt p̄hie mōi. vt. 6. me-
taphi. declarā. Qz igit̄ p̄m⁹ ⁊ 2⁹ ordo rez ce-
li subāz ⁊ ordinē nō trāscendit. idcirco nec p̄hi-
ca scia: nec mathēatica celū d̄r circuire. S̄z qz
3⁹ ordo rez celi trāscēdit subāz ⁊ oēs materias
corpales. idcirco iter scias humanas ⁊ p̄hie p̄
res tāq̄ p̄ncipatū accipiēs sola loica seu meta-
p̄hica cū circa idē laborēt: celum d̄r circuire.
P̄ōt igit̄ ip̄a loica v̄bum dicere p̄assumptū gy-
ruz celi ⁊c. In q̄bus v̄bis trifōrmis hui⁹ scie
conditio declaratur. declaratur. n.

sin⁹ capacitat. capacitatē materie p̄bat ex
mod⁹ ⁊gruitat. tensio ambitiua. ⁊gruitatē
grad⁹ nobilitat. decentie itensio refluxiua.
nobilitatē scie distinctio exclusiua. p̄ ergo di-
co q̄ circa subāz ac naturā h⁹ scie describit̄ si-
nus capacitat. quē p̄bat extensio ābitiua cuz
dicit̄ ḡz celi. hec autē scia. s̄. loical celū d̄r cir-
cuire p̄ eo: qz ei⁹ p̄sideratōi subdit̄ q̄quid ce-
li ābitū p̄tinet. vñ scōz Arl. ad oīum met̄ba-
doz p̄ncipia viam h̄z. p̄ eam. n. scōz ip̄m pote-
rim⁹ syllogizare de oī p̄blemate. Circa qd̄ est
aduertendū q̄ sic girū celi est.
inter extensiones latior.

iter dimēsiōes altior. sic ambitus h⁹ scie
iterpositiones firmior. circa subiectū suuz.
igstōis r̄ctitudinē latiorē. iter als scias babz.
speculationis claritudinem altiorē.
p̄mansiois valitudinem firmiorē.

Dico ergo q̄ hec scia circa subiectū suuz h̄z
igstōis r̄ctitudiez latiorē. ad nullā. n. aliam
sciaz p̄tinet cōsiderare v̄e ⁊ p̄pe de oī arte p̄clu-
sa sub ente rei ⁊ rōis. ista. n. considerat de scōis
intentōibus iunctis p̄mis: ⁊ cū ens diuidat. p̄
ma sui diuifōe i ens rei ⁊ rōis sequit̄. q̄ h̄z de
terminare de oī d̄zia entis. vñ de ip̄a p̄ōt itelli-
gi qd̄ d̄r. Eccle. 8. circūduxit me p̄ ea. i giro erāt
.n. multa valde sup facie cāpi. Cōfitef̄ hic in-
tellect⁹ hūan⁹ cui⁹ v̄ba sūt ista. mlta eē valde
.s. res ⁊ intentōes siue p̄es syll. sunt. n. multa
valde sensibilia ⁊ itelligibilia p̄ctaria ⁊ v̄lia
sup facie cāpi. i. sup machinā mūdi q̄ p̄cāpū p̄
p̄ figurat. in cui⁹ giro. i. i cui⁹ latitudie extē-
sua circūduxit ingrendo p̄ eā. i. p̄ ei⁹ scie noti-
ciā ⁊ d̄ctrinā. nā p̄ p̄m p̄ Topi. valet ad oīa
.s. ad obuiatōes ad exercitatōes ⁊ ad p̄hie di-
sciplinas. Considerat loica q̄ est cōis oīa de
quib⁹ p̄ōt fieri sylls nō solū in q̄tum p̄ticipat
naturā. verūctiā in q̄tū p̄ falsum deuiant sin-
gula ab eodē. et ex h̄ p̄cludit̄ ip̄az h̄re p̄ ceteri
scientys ingstōis r̄ctitudinē latiorē. ⁊: di-
co q̄ h̄z speculatōis claritudinē altiorē ei⁹ in-
q̄tū p̄sideratō vtqz ad dias essentias. i. separa-
tas subās p̄tēdit ⁊ attingit ⁊ ad eaz p̄ modos
syllōz d̄mōstratōis altitudinē p̄tēplādā p̄si-
derat subāz ⁊ acciēs. vñ dixit quidā de h⁹ scie
editore summ⁹ Arist. truncas cacumia rez. in
duo diuifit̄ q̄quid in orbe fuit. vñ ⁊ de ip̄a po-
test exponi illud. Eccle. 20. i splēdore suo gira-
uit celū. in circuitu inuenis mediātōes d̄mō-
stratias ad p̄prietates subāz celestiu ingren-
das. hec igit̄ scia p̄siderat altissima. qz genera-
lissima spālissima p̄ter et subalterna q̄
mirib⁹ difficultatib⁹ ⁊ altissimis p̄clusiōib⁹ co-
gnoscut̄. altissimū. n. diē p̄hs ē h⁹ negociū. ⁊ ex
hoc p̄cludit̄ ip̄am h̄re p̄ ceteris scientys limpi-
tudinē altiorē. 3⁹ dico q̄ h̄z p̄māsiōis valitu-
diem firmiorē. Considerat. n. de p̄ncipys. vt
p̄z 2⁹. postero. in fine. p̄ncipia supra sūt. vt d̄r
4⁹. meta. vñ quia clara ē nunq̄ marcescit scia
s̄z in sua p̄sideratōe ē p̄ ceteri p̄petua ⁊ eterna.
vñ ⁊ de ip̄a d̄r p̄ quēdā sapiētē q̄ diē v̄ū. ⁊ cās
scit discernere rez. p̄pter qd̄ de ip̄a p̄ōt. itelli-
gi. qd̄ d̄r p̄. s. Certa lege ⁊ giro vallabat abyf-
fos ⁊ ethera firmabat sursuz: vallabat abyf-
fos p̄funda igstōe. firmat ethera alta spectatōe
i giro icoartabil app̄hensiōis. certa lege idese-
ctibil cognitōis: vñ s̄z oīs scia sit de p̄petuis ⁊
eternis: hec tñ scia magi p̄petua ⁊ icorruptibi-
lis d̄z dicit̄: qz cōsiderat v̄lia ⁊ d̄mōstrationis

pncipia q̄ sūt a corruptōe longi⁹ eleuata .ex h̄
 pcludit ipaz h̄re p̄ ceteri sc̄ys h̄re p̄ māsiōis va
 litudiez firmiore. declarata ē igit̄ h̄⁹ sc̄ie p̄ma
 p̄di: resp̄cū sui subī q̄ ē sinu⁹ capacitatī quē p
 bat extēsiō ābitia cū dī ḡiz celi. 2: p̄ncipalr
 tāgīt mod⁹ p̄gruitatī quē p̄bat itēsiō refluxia
 cū dī circuiui. sic. n. mor⁹ a p̄ucto ic̄ipiens 2 ad
 idē rediēs ic̄essū p̄fic̄ circularē sic. mor⁹ h̄⁹ sc̄ie
 p̄ncipalr syllz p̄siderat sil⁹ 2 postmodū f̄ grad⁹
 p̄ticipatōis p̄siderat p̄tes ei⁹ reducēs ad ip̄m
 singla q̄ i ip̄a loyca p̄tractāt tāq̄ ad finē vlti⁹
 ad quē oia ordināt. Circa igit̄ moduz h̄⁹ sc̄ie
 ē aduertēdū q̄ sic mor⁹ circularī s̄ oēs mor⁹ est
 virtualis cālitare. sic mor⁹ cālitare prior
 reglarī p̄formitate. istius p̄formitate certio
 p̄ncipalis cōitate sc̄ie ē cōitate celsior
 Dico igit̄ q̄ mor⁹ isti⁹ sc̄ie iter alios mor⁹ ē cāli
 tate p̄oz. q̄ sic mor⁹ relarī cās v̄les resp̄c̄ 2 pri
 mas i motib⁹ cuiuslz iferiorī actōis. Sic loy
 ca s̄ oēs mor⁹ aliaz sc̄iaz q̄z ē igrere d̄ cās s̄
 bi p̄pis igr̄it de cās p̄pis 2 imediatī 2 cās cō
 clusionū i q̄lz ḡne. vñ ip̄a i sui laudē p̄rūpens
 cātat alta voce frustra doctozes s̄i me coluere
 sozozes. vñ de ip̄a loica dīc̄ salon 2 dicat glibz
 subtil. sap. 4. Circuibā q̄rēsvt mib̄ illā assūme
 rē. q. sp̄ōsaz. q. d. circuibā cālī resoluēdo q̄rēs
 .i. mētalr igrēdo vt in illā assūmā. q. sp̄ōsā fina
 lī asseq̄ndo. ex his igit̄ p̄cludit q̄ mor⁹ isti⁹ sc̄ie ē
 cālitare p̄oz. 2: dico q̄ ē cōformitate certio
 sic aligs mor⁹ circularī ē r̄laritate p̄tinu⁹ 2 vni
 formit̄ vñ sic mor⁹ h̄⁹ sc̄ie n̄ ē s̄fficialr sophisti
 c⁹: s̄z fals⁹. q̄ certitudinalr v̄itatē significat p̄
 siderat ituet. 2 iō dīc̄ p̄hs 6: Eth. q̄ ē certissia
 sc̄iaz. vñ h̄ sc̄ia tāq̄ certissia igrētib⁹ eā se sub
 v̄itaradio māifestāt iux̄ illō sap. 6. diḡs se ip̄a
 circuit 2 i v̄ys suis oñdit se illis. circuit ingt
 dignos se ip̄a q̄ sūt. Talibus se ostendit in
 virtuosi 2 humiles. v̄ys noticie 2 veritatīf
 laboriosi 2 vigiles. ostendit se in quaz intel
 studiosi 2 n̄ desides. l̄cui hūano p̄ ceteri sc̄ys
 clari⁹ illustrādo. p̄fici⁹ iformādo. validi⁹ terian
 do. c⁹ rō ē. q̄z iter bit⁹ cognitōis ille ē maioris
 v̄tutī q̄ ē cōior 2 p̄tinz oēs alios v̄tualr. s̄z sylls
 simplr ē hi⁹. ḡilla sc̄ia q̄ est d̄ syllō similt̄ ē iter
 ceteras sc̄ias maioris efficacie 2 v̄tutī. Et ex
 his p̄cludit q̄ mor⁹ h̄⁹ sc̄ie ē p̄formitate certioz.
 3: dico q̄ ē cōitate celsior q̄ sic p̄ motū p̄mū
 relarē tāq̄ i ḡne motuā p̄ozē 2 cōiozē oēs singu
 lares mor⁹ reglariter mēsurāt sic p̄ motū hui⁹
 sc̄ie tāq̄ p̄ p̄iozē 2 altiozē oēs iferiores sc̄ie regu
 lāt. vñ 2 d̄ ip̄a p̄telligi q̄ dī Eccl. i. c. lustrās
 vniuersa p̄git p̄ circuitū. h̄ at sc̄ia p̄git p̄ circui
 tū hūanas oēs sc̄ias suo ḡne ābiēdo i oib⁹ sc̄ys
 syllōs acutissimos p̄cludēdo i oib⁹ sc̄ys falsas
 opiones destrūēdo lustrās vniuersa hūanas
 sc̄ias. suo p̄dēre regulādo sua p̄ncipia q̄z v̄ita

tē declarat ad oēs al⁹ sc̄ias f̄ capacitatē sui gn̄if
 v̄tualr 2 subālī iplicādo. ex his p̄cludit q̄ mo
 t⁹ h̄⁹ sc̄ie ē cōitate celsior. 2 sic declarata ē hu⁹
 scientie fa p̄di: q̄ ē mo⁹ p̄gruitatī quēz p̄bat
 intentio refluxia cū dī. circuiui. 3: tangit
 gradus nobilitatī quēz p̄bat distinctio exclu
 siva cūz dicit̄. sola. bec. n. sc̄ia ab alijs liberali
 b⁹ distinguit̄ p̄ gradus nobilitatī. exclusiue po
 nit̄ sola. iō dīc̄ p̄hs 3: meta. q̄ nō p̄gruit existī
 mare hac sc̄ia aliaz esse nobiliozē. dignissima
 .n. est 2 honorabilissima. p̄pter q̄d̄ dea sc̄iaruz
 d̄z ab oibus noiari. 2 reuerendissime adorari.
 bec est illa de qua ait salomō q̄ est oēm habēs
 virtutem oia p̄spiciens. Scit. n. f̄ ip̄m v̄sutias
 sermonuz dissolutōes argumētōzū dicat igit̄
 cū salomōe i hac sc̄ia studiosus. h̄eo p̄pter h̄ac
 claritatē apud turbas. 2 bonozē ap̄d̄ seniores:
 iuuenis 2 acut⁹ inueniar in iudicio. i p̄sp̄cū po
 tentiū admirabilis ero. 2 facies p̄ncipū mira
 būf me tacentē. me sustinebūt 2 loquētē resp̄ci
 ent 2 fermocinātez me p̄la. manus ozi suo p̄
 ponēt. h̄eo p̄pter h̄ac imoztalitatē: 2 memoriā
 eternā bis gl̄p̄ me futuri sūt relinq̄. timebūt
 me reges audiētes. 2 i multitudine admirabil
 appebo 2 c. 2 legf. da mihi d̄ne sedū tuaz affi
 stricē sapiāz vt mecū sit 2 mecū bitet. Circa
 q̄d̄ ē aduertēdū q̄ hūc gradū nobilitatī tria in
 sinuat̄ 2 oñdūt. s̄. Dico q̄ gradū nobilitatis
 p̄ditōis dignitas. oñdit p̄ p̄ditōis dignitas
 adaptōis sūmitas. f̄. n. p̄hs p̄ meta. q̄dā sc̄ie
 abstractōis puritas. sūt iuente p̄pter neci
 tatē vite hūane. vt mechāice. q̄dā solū p̄p̄ sc̄if
 vt fermocial vel speculatia. h̄ at p̄p̄ se q̄rit. et
 iō p̄p̄ h̄ liberalis. 2 iō digna ei⁹ p̄di: ē liberali
 tas. p̄p̄ q̄d̄ p̄hs p̄t̄ dicere illō. Eccl. 29. n̄ soluz
 mihi laboraui: s̄z oib⁹ exgrētib⁹ v̄itatē. q. d. nō
 solū mihi laboraui i hac sc̄iaz igrēdo p̄p̄ h̄ac i
 digētā: s̄z oib⁹ exgrētib⁹ v̄itatē p̄p̄ liberalē v̄i
 tatī indigētā. q̄z f̄ōs 2 subm̄ h̄⁹ sc̄ie ē v̄itas quā
 ois terra iuocat 2 celū b̄ndic̄ 2 sic nobilitatem
 h̄⁹ sc̄ie p̄cludit cōditōis dignitas. 2: dico q̄
 illō oñdit adeptōis sūmitas. sūmū. n. 2 difficile
 ē h̄ac sc̄iam adipisci. q̄z n̄ hoium p̄ se 2 f̄ q̄ oz i
 cognitōez h̄⁹ sc̄ie v̄itatī potuit puēire. imo ml̄ti
 i acgrēdo h̄ac sc̄iaz senuēf. p̄p̄ q̄ h̄ sc̄ia ē poti
 or: q̄z e⁹ app̄h̄ēsiō ē difficil: n̄ p̄p̄ se s̄z p̄pter nos.
 iō cōuenienter dī illud Esa. 28. sola vexatio i
 te⁹ dabit. q. d. sola vexatio. i. solus labor iqui
 rendi. solus feruoz appetendi. solus amor mē
 dicādi dabit intellēz ad h̄⁹ noticiā p̄tingendā
 sine vexatōe nō p̄t̄ attingi cū sit circa difficil
 lima. 2 sic e⁹ nobilitatez cōcludit adeptōis sū
 mitas. 3: ostendit idē abstractōis puritas.
 tres. n. sunt abstractōes sp̄e d̄rntes vna abstra
 bit ab oī materia f̄sibili: 2 h̄ac metha⁹. imitat̄
 alia abstrabit a re p̄ticulari r̄ v̄lem. 2 hanc na

turalis. 3. abstrahit vlt a ptiolari siue itētiōes a re z hāc logic^o p̄siderat z igr̄it. z ille mo^o sol^o alior^o ē p̄dicti p̄ q̄ sibi p̄perit q̄ d̄r sap̄. 7. solū aut̄ illis supposita erat. q. d. solam illis. i. sciētys hūanit^o inuentis ista ē supposita qz in mō abstractionis alti^o eleuata. hāc aut̄ sciētiaz et diuinā ifatigabilr̄ q̄rere et q̄scibilr̄ retinere nobis concedat qui est sciētie ispirator. Amen.

Non debitu dimisi tibi qm̄ rogasti me
Math. 18. sicut patz ex textu lre poz^o
agrifa: discipulo rogat^o hūc libz cōpo

suit q̄ scō potuit sibi dicere p̄s h̄ vbi vbi doctrie b^o libri p̄fectio describit̄ euidēter. P̄rio q̄stuz ad āplexuz copiosuz i materia q̄ subycit^o z^o q̄stū ad aspectū ḡrosuz in foī q̄ attenditur. 3° q̄stū ad affc̄m virtuosuz i agēte q̄ aggredit̄. 4° q̄stū ad p̄fcm̄ fructuosū i fine qui intendit̄.

Primū p̄bat vltas in signo. oē. n. ē signuz vlt. vlt. n. ē subm̄ h^o libri vt̄ postea dicit̄. agit̄. n. h̄ d̄ oī vlti i ḡne. siue p̄dicet̄ q̄ d̄ditat̄ z essen tialr̄ siue q̄litar̄ z acc̄ntat̄. vt̄ d̄ auctore h^o li bzi possit̄ dici illō Math. 7. bñ oia fec̄ z surdos fec̄ audire z mutos log. qd̄ p̄ surdos aut̄ p̄ mu tos nisi igr̄ates hosel d̄ signat̄. audit̄. n. maxie deseruit̄ disciplic̄ q̄ ad loquēdū reddidit̄ p̄prio res. surdos. n. fec̄ audir̄ z mutos log cū doctri nā tradidit̄ de oī vlti. z^o p̄bat ordinabilitas i dcō debitu. i. seruauit̄ ordiez debitu q̄ ad foīz libri spectat̄ siue sit forma tractat^o siue forma tractādi. f̄nauit̄ ḡ ordinē debitu i didēdo mlti plicia. i. describēdo difficilia. i. declarādo dubi tabilia. p̄ q̄ itelligi pōt̄ illō Esa. Quid ē qd̄ de bui vltra facere vinee mee z n̄ feci vineā vocat sciam h^o libri q̄ fructus attulit̄ copiosos. 3° p̄bat affc̄ōsitas i aio. qz rogasti me. i. h̄ qd̄ dic̄ rogasti tāgit̄ p̄n^o motū qd̄ fuit̄ ip̄e grisa^o. ip̄m rogās: s̄z cū dic̄ me. tāgit̄ p̄n^o effectū z p̄ncipa le me. s. descriptozē vitar̄. delectozē falsitar̄. d̄ tractorē caritar̄. vt̄ possit̄ dicere illō Eccl. z 4. trāsite ad me oēs q̄ cupiscit̄ me z a ḡnātib^o meis adiplēmi. 4° p̄bat p̄ciositas i termino dimisi tibi. p̄opter hunc. s. finē vt̄ attingas ad noticiā p̄dicamentoz̄ q̄ ē finis p̄xim^o. vt̄ aspici as sciaz sylloz̄ q̄ ē finis remotus. vt̄pote qz est subm̄ i tota loica. z vt̄ p̄tingas ad mnā stipēdio rū. s. eternoz̄ q̄ ē finis vlti^o ad quē oēs scie ordi nāt̄. vt̄ possit̄ dicere ip̄e grisa^o z q̄libz n̄m secū illō Luc. z^o Nūc dimittit̄ dñe seruū tuū z v̄bz tuū i pace in pace. i. q̄ possidēdi sciaz. attingen di ad gloriā eternā. Amen.

Via noticia subī p̄supponit̄ i scia. iō in p̄nci: de subō. vna moue qd̄nē. Utz vlt sit subm̄ h^o libri. et arguit̄ q̄ n̄. p̄ sic vlt nō ē ens. ḡ nō ē subm̄ i aliq̄ scia. nec p̄ n̄s i ista p̄na pz. qz de nō ente nō ē scia. añs p̄bat̄ tripl̄. Tū p̄boe^o li^o de vnitare z vno. oē qd̄ ē.

iō ē. qz vñū nūero ē. s̄z vlt n̄ ē h̄i^o. qz p̄dicat̄ d̄ plib^o. ḡ zc. Tū p̄ Arl. li^o p̄dicamētoz̄. oē qd̄ est aliō a p̄ma subā. aut̄ d̄r d̄ p̄ma aut̄ ē i p̄ma. vlt ē aliō a p̄ma subā z nō d̄r de p̄ma subā. qz solū se subē d̄r de p̄mis f̄ Arl. ibidē. vlt aut̄ cū sit acc̄ns n̄ ē p̄a subā: nec ē i p̄ma. qz tūc p̄ma subā eēt̄ vltis: sic̄ illō in q̄ ē albedo ē albū qd̄ n̄ ē fal suz. Tū qz aut̄ ē a natura: aut̄ ab itellcū: s̄z nō ē a natura. qz tūc eēt̄ singulare: z termi^o trāsmu tatōis qd̄ ē falsuz. ḡ ē ab itellcū solo. igr̄ ē si ḡmētuz tū. z p̄ n̄s n̄ ē ens. P̄ vlt nō ē p̄ se itelligibile. ḡ nō ē subm̄ i aliq̄ scia. p̄na pz. quia scia ē h̄i^o intellect^o. z p̄ n̄s d̄ obō itelligibili. añs p̄bat̄ dupl̄. Tū qz nihil ē i intellectu: qn̄ p̄ fuerit̄ i f̄su ex p̄ Poste. Tū qz oīs vlt^o passiuā p̄ suppoit̄ suū p̄mū obm̄ i actu añ ei^o opationez. qz ab obō capit̄ suū actū. p̄ quez pōt̄ opari. vlt aut̄ n̄ p̄supponit̄ ab itellcū: s̄z catur̄ p̄ actū itel lectus f̄ p̄mēta. s. de aia. P̄ vlt nō h̄z aliq̄s p̄p̄tates. ḡ nō pōt̄ eē subm̄ in aliq̄ scia. nec p̄ n̄s i ista. p̄na pz. qz p̄ qd̄ ē subī demōstrant̄ i scia passioēs illi^o subī de eo. qz scia est habit^o p̄clusiōis. añs p̄bat̄ q̄drupl̄. Tū qz p̄puz vlt nō pōt̄ eē singulare. qz tē nō p̄uert̄et̄ cū ip̄so ḡ est vlt. z p̄ n̄s nō est aliud ab illo. c^o ē p̄puz qd̄ ē incōueniēs: qz p̄puz nō idicat̄ eētiaz e^o c^o ē p̄puz. ex p̄ Top. Tū qz si sic̄ illa passio inē ei oī soli z sp̄. ḡ erit̄ p̄puz: qd̄ ē incōueniēs: qz tē illa passio p̄tinebit̄ sub p̄po: q̄ ē sp̄s vltis. et ē p̄uertibile cū vlti. Tū qz acc̄ns nō ē subm̄ acc̄n tis ex 4° meta. vlt at̄ ē acc̄ns. ḡ zc. Tuz qz oīs passio ē mi^o ens suo subō: s̄z mi^o ens ēte rōis ē nō ens. cū ḡ vlt sit ens rōis e^o passio erit̄ n̄ ens

P̄. vlt nō ē vniucū ad ista ḡnqz. ḡ nō est h̄ subm̄. p̄na pz. qz oī subm̄ scie eē vniucū ad ea de qb^o d̄r. añs p̄bat̄. oē vniucū mult̄ ad illa se h̄z sub rōe alic^o vltis. s̄z vlt nō p̄pat̄ ad h̄ sub rōe vltis. qz nō sub rōe alic^o istoz̄ ḡnqz. nulluz .n. illoz̄ p̄uēit̄ alyf: s̄z qd̄libz ē distinctū ab alyf si igr̄ sub rōe alteri^o erit̄. 6° vlt. qd̄ suppoit̄ eē falsuz. P̄ si vlt ē subm̄ h̄ vel inq̄tuz ē inten tio vlt inq̄tū applicabil̄ rei. nō p̄: qz intētio sic h̄z p̄siderari a metaphysico. metaphy. n. p̄side rat quodlibet in quātū ens. igr̄ itentioez inq̄ tū ens. ḡ z intētiōem in quātū itentioē. qz id ē intētio inq̄tū ens z inq̄tū itentio. sic̄ idem ē homo in quātū homo z in quantū ens. nec z^o qz sic vlt ē illud totū ens p̄ acc̄ns de q̄ nō ē scia

P̄ oīs scia realis est de vlti. qz singulariū nō ē scia. ḡ h̄ cū sit rōalis nō ē devlti. P̄ h̄ deter minat̄ d̄ ḡnqz vltib^o sub rōe p̄pa didendo z dif finiedo qd̄lz p̄ p̄pa sibi nullā faciēdo mētionē devniuersali f̄m se: nec quo ad eius qd̄ quid ē nec quo ad eius passioēs. ergo hic ḡnqz erunt subm̄ z nō vlt Cōtra. h̄ scia est vna. ḡ h̄z vñū subm̄. ḡ h̄ ḡnqz nō sunt subm̄: nisi vt̄ p̄uēiunt i

vno cōi: qd est p̄mum subm̄: illd̄ ē v̄le. Rn̄
 in ista qōne p̄ponaz vnā distinctōem. 2° ex
 ponaz subī scie multiplicē additōez. 3° addā
 aliq̄s cōclusiōes. 4° excludā aliq̄s dubitati
 ones. Quātū ad p̄mū nōndū q̄ v̄le ē nomē
 c̄cretuz. sumit̄ ergo tripl̄ sic̄ alia c̄creta. vno
 mō p̄ subō. i. p̄ re p̄me it̄tōis cui applicat̄ in
 t̄tō v̄lis. 2° mō v̄le ē obm̄ p̄mū itell̄cs 2 ois
 scia ē v̄lū maxie metaphisica q̄ cōsiderat q̄ qd
 est cuiusq̄ inq̄trum est ens qd̄ ē p̄ obm̄ itell̄cs
 2° mō sumit̄ p̄ forma. s. re sc̄de it̄tōis cāta
 ab itellectu 2 applicabili rei p̄me it̄tōis. 3°
 mō sumit̄ p̄ aggregato ex subō 2 for̄. 2 illd̄ ē ēs
 p̄ acc̄ns: qz aggregat̄ diuersas res ex quib̄ nō
 fit vnū p̄ se. 2 id̄ nō ē de cōsideratōe alie^o artifi
 cis. qz de ente p̄ acc̄ns nō ē aliq̄ scia. qz nō est
 diffinibile ex. 6. meta. v̄le aut̄ sc̄do mō sūptū ē
 de cōsideratōe loici. 2 d̄ illo de cetero erit tm̄ ser
 mo. Quātū ad 2° nōndū q̄. 3. cōsideratiōes
 p̄cipue sūt subī scia. Prima q̄ sit notū i scia
 qd̄ ē 2 qz ē. nā h̄ duo oz p̄supponere de subō de
 mōstratōis ex p̄ poste. qd̄ ē. s. diffinitie si sit dif
 finibile. 2 qz ē. s. ens cui. s. nō r̄pugnat eē subm̄
 ergo oz eē ens. 2 per p̄ns itelligibile. Sc̄da
 ē q̄ p̄ ei^o qd̄ qd̄ ē demōstrent̄ in scia de ip̄o pas
 siones ei^o. id̄ oz q̄ h̄eat aliq̄s p̄prietates. 3. ē
 q̄ sit vniocū i se ad illa de qb̄ p̄dicat̄ 2 q̄ ad
 ip̄s oia alia determinata i scia reducāt̄. 2 pp̄ ip̄s
 cōsiderēt̄. alr. n. nō eēt vnitatis scie ab vnitatis
 ei^o. Quātū ad 3° sit ista p̄ria cōclusio. V̄le
 ē ens hanc p̄bo. p̄ sic. nō ent̄ nō ē diffinitio. sed
 v̄le diffinit̄. p̄ pbier. v̄le ē qd̄ ē aptū natuz p̄di
 cari de p̄libus. ḡ r̄c. P̄ non ens nō applicat̄
 enti s̄z fm̄ boe^o sc̄de itentiones applicat̄ p̄mis
 ḡ r̄c. P̄ sub rōe nō ent̄ nihil itelligit̄: s̄z qd̄
 qd̄ itelligit̄: itelligit̄ sub rōe v̄lis. ergo illa rō
 nō ē non ens. p̄batō ma. itell̄cs mouet̄ ab obō
 qn̄ opat̄ cū sit v̄tus passiuā ex p̄ de aia: s̄z non
 ens nō p̄t mouere aliquid. qz mouere ē ent̄
 i actu. ergo nihil itelligit̄ sub rōe nō ent̄. Ad
 p̄ ar^o in oppo^o qd̄ ē h̄ istā cōclusiōez. r̄ideo ne
 gādo aīis ad p̄mā p̄batōem dico q̄ boe^o itelli
 git de illo ente qd̄ ē p̄ter opatōem itellect^o e^o
 mōi n̄ ē v̄le. Ad sc̄dm d̄r silr q̄ Arl loḡ d̄ en
 te q̄ p̄ter opatōem itellect^o. Cōtra qz subē
 sc̄de vt̄ ibi loḡ de ip̄is nō sūt p̄ter opatōez in
 te^o. in p̄ncipio. n. capi. diuidit̄ subām in p̄maz
 2 secundā. si ergo illa diuisio valz oz q̄ mēbra
 vt̄ itelligit̄ opponant̄. s̄z illud qd̄ est secunda
 subā p̄ter opatōem itellect^o nō opponit̄ p̄me
 ergo nō itelligit̄ de sc̄da quo ad illud qd̄ ē ei^o
 p̄ter opatōem itellectus. Aliter ergo d̄d^o q̄
 v̄le d̄r de p̄mis substātus. et cū arguit̄ q̄ sole
 sc̄de subē d̄r de p̄mis: dico q̄ sc̄de subē vt̄ hic
 loquit̄ sunt acc̄ntia nō falsa de quibus p̄t
 aliud mēbrū. s. eē in. s̄z in t̄tionalia: qbus p̄ se

p̄petit̄ dici de. v̄le aut̄ ē qd̄ cōius ad sc̄oz sub
 stātia. qz secūda subā dic̄ v̄le applicatū ad ali
 qd̄ in genere subē. Ad tertiaz dico q̄ v̄le est
 ab itellectu nec seq̄. ergo est figm̄tū: qz figm̄
 to nihil cōrnderet in re ex. v̄li aut̄ r̄nder aliqd̄
 a q̄ mouet̄ itell̄cs ad causandū talē intentio
 nez. v̄n̄ s̄z boe^o sp̄s ē tenuis similitudo singu
 la^o 2 gen^o magi tenuis sp̄ez. Dico igit̄ q̄ v̄le
 effectiue ē ab itellectu. s̄z materialr̄ siue origia
 liter aut̄ occasionaliter est a p̄prietate in re q̄
 nō ē v̄ez de figm̄to. Sc̄da cōclusio sit ista
 v̄le p̄ se est itelligible. hanc p̄bo p̄ sic. q̄ qd̄ ē:
 p̄ se obm̄ itellect^o: sed v̄le h̄et qd̄ qd̄ est. ḡ r̄c. q̄
 h̄eat qd̄ qd̄ ē: qz diffinit̄ p̄ pbier. P̄ p̄ obm̄
 inte^o. s. qd̄ qd̄ ē itelligit̄ sub rōe v̄lis. 2 illa rō
 nō ē idē eēntialr̄ cū illo qd̄ qd̄ ē: s̄z ē eiusmōi
 acc̄ntialis. ergo inte^o p̄t cognoscere d̄raz iter il
 la: qz p̄t distinguere iter oia q̄ nō sūt eēntialr̄
 eadem: s̄z ois v̄tus p̄ se cognoscēs d̄raz iter ali
 qua duo cognoscit̄ v̄trūq̄ extremū sub p̄pa ra
 tōe. ergo inte^o p̄t cognoscere sub rōe v̄lis seu
 rōez v̄lis p̄ se 2 sub p̄pa rōe. B. n. mō reflecten
 do cognoscit̄ inte^o se 2 suā opatōem 2 mō opā
 di. 2 cetera q̄ insūt sibi. Ad 2° ar^o in oppo^o
 qd̄ ē h̄ istā cōclusiōez r̄ideo 2 nego aīis. ad p̄mā
 p̄batōem dico q̄ p̄positio Arl. ē v̄a de eo qd̄
 ē p̄mū itelligibile qd̄ ē qd̄ qd̄ ē rei materialr̄. nō
 at̄ de oib̄ p̄ se itelligibilib̄. qz multa per se in
 telligunt̄. nō qz sp̄ez faciāt in sensu: s̄z p̄ reflex
 xionez inte^o. cuiusmōi sunt oēs sc̄de int̄tōes.
 Ad sc̄dam p̄batōem dico qd̄ inte^o possibilis
 ē v̄ritus passiuā. 2 illa p̄supponit̄ v̄le qd̄ est ei^o
 obm̄ fabricatū ab itellectu agere: s̄z itell̄cs
 agens nō p̄supponit̄ v̄le: qz nō ē v̄rit^o passiuā.
 v̄le aut̄ nō ē obm̄ etus. 3. 2 sit ista. v̄le
 h̄z aliq̄s p̄prietates. h̄ac p̄bo. p̄ sic. p̄ assignat
 aliquā p̄ueniētā qn̄q̄ v̄liuz ergo p̄ueniūt i ali
 qua p̄prietate: si igit̄ illa isit̄ eis vniocoe h̄ est
 p̄ rōem cōem q̄ inest eis 2 illi^o cōis erit p̄. qz h̄
 passio sit vniocoe oz subm̄ ei^o p̄ eē vniocoz
 ex 2° poste. talis ergo passio ē ip̄i^o v̄lis p̄ 2 h̄ p̄
 positū. P̄ cnicūq̄ isit̄ aliqd̄ p̄uertibil̄ p̄ter
 ea que i ei^o diffinitione ponūt̄ illd̄ h̄z tale inbe
 rens p̄ passione: qz diffinitio sufficēt̄ sufficien
 ter indicat̄ eēntiā diffinit̄: s̄z h̄ mō inest aliqd̄
 v̄li. ergo h̄z aliquā passione p̄ba. mi. qz si diffi
 nitio v̄a v̄lis sit illa que ponit̄ in p̄ pbier. s. p̄di
 cabile de p̄lib^o. tūc p̄uertibile p̄ter eēntiā v̄lis
 erit illud qd̄ ponit̄ p̄ poste. s. eē vnū i multis 2
 de multis 2 ecōuerso si illud sit e^o v̄a diffinitō
 istud erit p̄p̄riū: qd̄ cūq̄ igit̄ deē illd̄ h̄z cōcludi
 demonstratiue de v̄li p̄ e^o diffinitionē. Ad 3°
 ar^o in oppo^o qd̄ ē h̄ cōclusiōe istā r̄ideo 2 ne
 go aīis. ad p̄maz p̄batōez dico qd̄ passio v̄lis
 ponat̄ qz sit a. la est v̄le nō qd̄ sit eēntialr̄ idē
 suo subō: s̄z v̄le applicat̄ sibi: vt̄ mō^o ei^o 2 erit

pdicatio dnoiatina dicens a est vlt. r si arguit q
 subiectu n pdicat dnoiatine d accite: nec dic
 mo^o e^o. dico q vlt pot sumi ut qd vlt ut motus
 r q obyct: vus e p m: bic vo itelligo sumendo
 vlt. z^o. s. vt e motus r no qd. Ad secuda p
 ide. qz a e ppu dnoiatine: sz n dicit sub ppo.
 pose. n. e: r maxie i itetioib^o aliqd couerti cu ge
 nere r dnoiatari a spe. Ad. 3. dico q accns n
 est subcm pmu accnti q e subsistens r supportat
 ac vltimate terminas dpedetiā ei. sed tale est
 sola substatia. pot tñ accns ee priuz r imedia^o
 subiectu accnti: qz e ro susceptiu p qua aliid ie
 substatie: vt supficies e subiectu albedis r hoc
 mo e i accntib^o subm passiois. Ad. 4. dico q
 iee rois sut mlti grad^o sic iee nature. qz mod^o
 itelligedi e min^o es ete itelligibili. vñ q minus
 e ete rois in vlt: gradu e no ens. no sic at se bz
 ppū vlt. Quarta p: sit ista. vlt e vniuocum
 ad ista. s. hac pbo sic. vlt pdicat d istis qnz fm
 nome r rōz. g vniuoce. p se qntia pz p ari. i pn:
 pntoz. añs e manifestu. qz qdlibz istoz e aptu
 natu dici d plib^o p q diffinitur vlt p ppe. Ad
 4. argumetu i oppositu q e i ista clusionem
 dico q vlt ppat ad h qnz sub rōe gnis. qz pdi
 cat d eis i qd r h differut spe iter se. r cu dñ qd
 libz illoz. s. ee distinctu ab alijs vus e. r io n pdi
 cat d seiuice pdicatioe exercita. nec aliquid de
 vno illoz sub rōe alteri. sz pdicatioe signata.
 rō. n. generis e exnea vlt qñ unif istis p h vbu
 e Cōtra. qz si vlt e gen^o ad bec. g qdlibz illoz
 est spēs. ergo gen^o est spēs. q e fallū. qz species
 opposita n pdicat d alia ve cū h vbo e. sz g^o et
 spēs si spēs dispate r opposite sb vlt si illd poit
 ge^o illoz. s. Tū qz g^o n pdicat d spēs^o f magi
 r mi^o f por. c. d differētia. vlt at pdicat f magi
 r min^o d istis. qz g^o e vlt qz spēs vlt dñ. pdica
 cat. n. de plib^o. Ad p^o cedēdo q qdlibz illoz
 e spēs nec e icōuicēs spēs eiusdē gnis i accnti
 bus d seiuice pdicari dnoiatine. ita e h cū di
 cit g^o e spēs. qlibz. n. illaz itetōmū pot accipi
 vt qd ul ut mo^o. qñ. n. e illd q itelligit tūc e
 qd. qñ at e rō sub q aliud itelligit tūc accipit
 vt mo^o. se igi itetōes nō opponūt nisi vt vtrūz
 accipit ut quid vlt vtrūqz vt motus bic aut g^o
 est spēs. vt va e accipit g^o ut qd. qz i cōpatione
 ad vlt q e ge^o suū. spēs aut vt mo^o: ga sub tali
 rōe itelligit g^o respctū vltis. id n seqt q pdicat
 oppositu d oppōito. sz e fallacia figure dictōis
 cōmutādo mo^o i qd. vlt e: vbi grā ple e singu
 lare. bec e va ut ple accipitur vt qd: r single vt
 mo^o. qz qd significat p single e mo^o ei^o q signi
 ficat p ple. nec e oppositio Ad aliud dico q
 g^o n e magi vlt. qz magi dicit itellōne i forma
 ei^o cui adiūgit. sz qdāmō est mai^o vlt qren^o ex
 tēdit ad plura. sic qren^o e maior nūer^o biario
 n magi sic e vna spēs spālissima nō dñ magis

vlt q alia: sz sub se pla beat cōtēta. Quinta
 p: sit ista. vlt e subm i h lib^o hac pbo sic. illud
 cui cōpetūt oēs cōditōes sub i sciētia e subm
 illius sciētie. vlt e bi^o i h lib^o. ergo rē. minor
 ostenditur. Cum enim sint. 3. cōditōes pnci
 pales sub vlt bz pmā. qz h suppoit qd est. r qz
 e tāq notū. s. n. eēt possibile aliqua spēs e^o sci
 ri qd e igrato d ipo qd e vlt qz e. h at diffiniūt
 ei^o spēs: nec oportuit h diffinitōz vltis pōi quā
 suppoit auctor sufficiēter fuisse assignataz ab
 ari. i. ppe. et. i. posterioz. vñ rōe vltis. i. pdicari
 de plib^o vti i diffinitōe illoz. s. Dñ et secū
 dā cōditōz sub i. qz si q passio vniuoca istl qnz
 eis oñdit iee p rōne vltis p h oñdit d vlt tāq
 d p sbiecto. r si d aliq vno aliq passio d mōstra
 p rōne vltis q e pdicari d plib^o: i h oñdit d vlt.
 qz me^o demōstratōis eqt passioni. sz h fit h vt
 pz. qz differre ab id duo d mōstra d gñe p hac
 pticlas pdicari d plib^o. r ita suppoit posse ostē
 di d alijs Tertia cōditō e māifesta. qz qdlibz
 illoz e spēs vltis. r ipz diuidit i bec. s. a por. qz
 posita diffinitōe gnis ad e^o dclaratōz poit di
 uisionē: cui^o vñ mēbrū. s. pdicari d plib^o p q
 itelligit vlt subdidit i h. s. Quā ad. 4. oc
 currt. 3. dubia. p^o e cū vlt d q logi sit acns qñ
 tur i q sit vt i subd. vtrū i re vlt i itellcū. Res
 pōdeo q vlt e i re ut i subd r n i itellcū. tuz ga
 materia r efficiēs n coicidūt. ex. z. pby. sz itel
 lect^o e cā efficiēs vltis. igi n materia. g nec sub
 iectuz. accntia. n. nō hnt materiā nisi in q q dñ
 subm eoz. religt g q sit i re vt i subd. mior pz
 p comētatoz. p d aia. itellcū e q fac vltatē in
 reb^o. tū qz acns e i illo sic i subiecto q dnoiat
 nat. vlt at dnoiat rē n itellcū. g e i re subie
 ctine. i itellcū at ut i efficiēte: r ut cognitū i co
 gicēte. Sciēdū tñ q significatū termi cois si
 gnificatis verā naturā pt triplr pñdri. vno:
 sz ee i suppositis q dñ e materiale e^o. r h mō
 insunt ei accntia cōia. Scōo: pñdriat abso
 lute sz esse qditiuū. r sic insūt ei pdicata sub
 stātia Tercio: ut p formā itelligibile ab i
 tellectu apphēdā. q e ee cognituz: r sic ei insūt
 itetōes. inte^o. n. pñdriat naturā hois ee vñ
 in mult r de multis ab aliq ppetate repta i na
 tura sic pñdriata: mouet ad cāndum itetōz
 r illā cātā attribuit illi nature. e^o e ppetas a q
 accipit intē? Cōtra. oē accns q e i re vel e p
 priū vel cōe. si p priū test indiduis sz nō p. qz p
 spēm cui test p si cōe inest p indiduis. si igi vlt
 eēt accns i re iessz et indiduis. q e falsuz. qz tē
 indidū eēt vlt p inte^o e vt passua ex 3: de
 aia. g nō opat ex mittēdo. cū g cāt vlt nō extra
 mittit illd g n e in subiecto aliq ex inte^o. Rē
 ad p^o dico q pcedit de accntē reali qd inest na
 ture sz ee materiale. Ad z^o dico q itellc^o
 nō attribuit aliq ppetatē rei p e^o trāsmutātōz

qd nō ē vtrū factiua. pōt tñ aliquā itētiōē attri
 buere q̄ dicit bitudinē rei ad intē^o p̄serti si ac
 cipiat a p̄p̄tate i^o rei sicut attribuit mōs signi
 ficādi dcoi significatiue q̄ sūt i voce: ut in sub
 iecto: effectiue tñ ab itellicū. Scōz dū^o ē de
 vitate isti^o bō ē vltē r̄ p̄siliū vbi p̄dicat intē^o R^o
 dico q̄ ista ē vā eo mō q̄ nūc dcm est bic accñs
 Inēē rei p^o qz de quocūqz p̄dicat diffini: r̄ diffi
 nitū: s̄z bō p̄dicat de plib^o d̄ntib^o nūero. ḡ est
 spēs: et p̄ n̄is vltē Cōtra. tū qz ois p̄p̄o in q̄ p̄
 dicat n̄ vā natura de vā natura ē flā. qz oppo^o
 de opposito: s̄z ita ē bic. qz subiectuz significat
 verā naturā. ḡ illā supponit. p̄dicatū at̄ n̄ p̄di
 cat verā naturā. qz nō significat. tū qz si bō est
 spēs. r̄ spēs ē iten^o. ḡ bō ē itē^o: q̄ ē falsa. ḡ aliq̄ p̄
 missaz. nō minor. ḡ maior. tū qz p̄dicatio in ab
 stracto est vā p se p̄: sed bec non est vā p se p̄ mō
 bō ē spēs. r̄ p̄dicatū r̄ subiectū sūt abstracta. ḡ
 p̄p̄o ē falsa. Rñ: ad p̄^o r̄ dico q̄ vā natura
 pōt supponi triplr ut d̄dictū ē. subiectū ḡ sup
 ponēs verā naturā 3°: s̄p̄tā. ut. s. p̄p̄a ad itel
 lec^o iest ei tale accñs: r̄ b̄ mō maior ē falsa: nec
 p̄dicat oppo^o de opposito: sed itētiō de re Ad
 2° dico q̄ est fallacia accñtis. qz spēs respectu
 hois accipitur ut mō^o r̄ respectu itentiōis ut
 qd. qz qdlibz in suo ḡne est qd. Ad 3° dico q̄
 nō ē bic p̄dicatō in abstracto: qz spēs ē qd cre
 tū: r̄ denotiatiue p̄dicat de re. Ter^o dū^o ē an
 tales p̄p̄ones sint p se Rñ: q̄ nō. qz p̄ discurs
 rēdo. in p̄. n. mō p̄dicat diffi: vel ei^o ps de diffi
 nito. s̄z ipolē ē aliquā rē scōe itētiōis diffinire
 rē p̄me itētiōis. Nec 2°: qz nō catur itentio
 ex p se p̄ncipys subiecti. Nec 4°: qz res nō ē
 cā efficiēs itētiōis. s̄z intē^o. Nec 3°: qz ille n̄
 spectat ad p̄dicationē s̄z magis ad solitudinez
 tū qz p se p̄supponit de oi. ḡ si bō ē p se vltē ois
 bō erit vltē. n̄is ē fallū. ḡ r̄ añs Cōtra cui p se
 inest diffi: r̄ diffinitū. s̄z bō p̄dicat p se de plib^o
 d̄ntib^o nūero in qd. ḡ bō p se ē spēs. P̄ q̄ ē
 p se intelligibile ē p se vltē. bō ē hi^o. qz p suuz q̄
 qd ē qd ē idē sibi ē intelligibilis ḡ r̄. P̄ vltē
 puenit hoi s̄z q̄ abstrabit ab oi accñte. ḡ n̄ iest
 ei ut accñs. ḡ p se. añs patz. qz hō ut p̄iūḡif ac
 cñtib^o ē singulari. Rñ: ad p̄^o r̄ dico q̄ p se in
 miori pōt determinare inherētiā b^o p̄dicati. p̄di
 cat de plib^o vel pōt determinare inherētiā. s̄ p̄dica
 tū. p̄ est falsa. r̄ sic leḡt q̄: falsa. z^o: ē vā. r̄ sic nō
 infert n̄is. s̄le p̄z bic accñs ē p se ēs. qz si p se d̄
 terminat inherētiā vā ē. qz ens p̄dicat in qd de q̄
 liber: si determinat inherēs falsa ē. p̄z. Ad 2° p̄
 idē mior ē vā: ut p se determinat inherēs: r̄ sic ma
 ior ē falsa. Ad 3° dico q̄ vltē iest hoi: ut abstra
 bit ab oi accñte reali qd p̄leḡt ipm s̄z eē materi
 ale: s̄z nō ut abstrabitur ab accñte itelligibili.
 Sic ad qōnē. Ad ar^o p̄^o z^o 3° 4° rñ^o est i
 corpore qōnis. Ad 5° dico q̄ illa diuissio nō

ē p opposita. qz itē^o: s̄z q̄ itētiō ē applicabil^o rel
 vñ cōcedo vtrūqz mēb^o cū sint idē Cū oby
 cif^o p̄ m̄bz. pōt dici q̄ metaphy. p̄sōrat om̄e
 ens reale: nō ens rōis cuiusmōi ē vltē de q̄ bic
 est fmo. vel si concedat q̄ p̄siderat itētiōē in
 q̄tū ens: nō sequit. ḡ itētiōz in q̄ruz iten^o qz n̄
 sūt idē: q̄ vltē accidit. q̄n sequēs reduplicatiōz
 nō significat absolute eēntiā: sic bic p̄ p̄z ad
 ex^o de hoie. qz nō ē s̄le Qd oby cif^o p̄ aliō me^o
 dico q̄ non est ens per accñs: sicut aggregatuz
 qz res nō cadit in itellectu i^o totū^o ut ps. sed ut
 terminās itpectū hoc mō oē accñs cōe itelligit
 i depēdētia ad subiectū. nec tñ ē ēs per accñs.

Ad 6° dico q̄ scia realis ē de vltē p̄: q̄. s. ē res
 sed logica ē de vltē z^o: q̄ ē iten^o: iō scia rōnabil.

Ad vltimū p̄z per dicta in solutione questi
 onis tertia r̄ quinta conclusionē.

Utm sit necessarius

rē) Liber iste in. z. diuidit̄ p̄tes. por^o. n. p̄ p̄mit
 tit p̄bemū. z^o: subiūgit tractatū ibi (videt̄ at
 neqz g^o) in p̄bemio inducit audietēs ad amorē
 sciētie r̄ diuidit̄ i. 3. p̄tes. p̄ reddit auditozes at
 tētos ex doctrine vtilitate. z^o: bēiuolos ex doctrine
 breuitate. 3. dociles ex doctrine facilitate. s̄a ibi
 (Itaz rep). 3. ibi (altiorib^o) i bis. n. trib^o cōst
 itit subiectio discipline f̄ boeciū i libro d̄ doctri
 na scholarū. c. 6. vt. s. sit attē^o igēio ad itelligē
 dū. beniuol^o aio ad audiēdū. docilis exercitio
 ad retinēdū. D̄r ḡ (cū sit necessariū) Notan
 dū q̄ ut d̄r cōiter por^o hūc librū p̄posuit ad in
 stātiā cuiusdā discipuli sui q̄ grisaro^o dicebat
 eo q̄ libz p̄dicamtoz ap̄. n̄ itelligebat. ad quē
 facili^o itelligēdū multū valet scire: qd est ge^o
 r̄ qd spēs r̄. ob hāc igit̄ cām sibi hūc librū di
 rexit r̄ intitulat̄ sic. icipiūt yfagoge. i. introducti
 ones por. in catbegas. i. in predicamta ap̄.

Notādū ē q̄ por^o. narrathic. 4. vtilitates
 ad q̄s ordinat̄ r̄ valet scia h^o librū. p̄ma ē qz va
 let ad doctrinā ap̄. d̄ p̄dicamtil. nā i p̄dicamto
 ordinat̄ spēs sub genere ordine directo et d̄rie
 a latere ordie idirecto. q̄r oz p̄scire quid ge^o qd
 spēs qd d̄ria: r̄ qz in ḡne p̄tinētur d̄rie eēntiales
 p se r̄ nō accñtales. iō opz scire qd p̄priū r̄ quid
 accñs ut caueant̄ a cōd̄iatōe p̄dicamtili Se
 cūda ē qz valz ad assignationē diffinitionū. nā
 spēs diffinit̄ p g^o r̄ d̄riam. iō diffiniētē oz p̄
 scire qd spēs qd g^o qd d̄ria. r̄ qz in diffinitōe n̄
 oz poni accñs p̄priū siue cōe. iō oz p̄scire qd sit
 accñs p̄priū r̄ cōe ut caueri possit. Tertia ē
 qz valz ad diuisionē faciēdā: vidit̄. n. g^o in spēs
 p d̄ras eēntiales nō accñtales siue sit accñs p̄
 priū siue cōe: iō oz scire ista. 5. tria ut eligant̄. s̄.
 g^o spēs r̄ d̄ria: duo ut caueant̄. s̄. accñs r̄ p̄priū

Quarta ē qz valz ad d̄mōstratōez. ibi ei p̄cl
 dit̄ p̄pria pa^o: de subiecto q̄ ē spēs p me^o q̄ est

diffini: q̄ ut dēz ē stat ex gñe r dñā. oz ḡ scire
 qd ḡ r qd dñā qd spēs quid ppriū: r qz in de-
 mōstratiōe nō dclat accñs cōe: iō oz scire qd
 sit accñs ut a dñōstratiōe excludat: r B est q̄
 dñā in s̄a grifarozi. i. tu o grifarozi. apud az. ad
 dñā aliquoz q̄ de pdicant tractauerūt. ut au-
 gust. r plures alij necessariū. i. vtile Necessari-
 um. n. 4. modis dñ: ut pz. s. metba. c. de necessa-
 rio. Uno ē illud sine q̄ aliqd nō puenit diu-
 eē ut respirare ē necessariū aiali s̄līr cib⁹ Se-
 cūdo: illō sine q̄ nō pueit aliqd bñ eē aut fieri
 ut bibeī farmaciū. i. medicinā laxatiāz ē neces-
 sariū: ut aliqs nō laboret febre Tertio: illō
 q̄ infert violētiā. nā violētiā dñ eē qdā necessi-
 tas. 4.º: illud q̄ n̄ pueit alr se bñe. r B mō dñ
 necessariū simplr r ppe. bic ḡ sumit necessariū
 z.º: r idē q̄ vtile. Deide cū dicit (istaz rez)
 ponit b⁹ doctrine breuitatē. r pz s̄a speculatiōe
 .i. cōsideratiōe istaz rez. i. dicitaz vtilitatum.
 Deide cū dicit (altiorib⁹ qdē) pdicit b⁹ doc-
 trine facilitatē. circa q̄ duo facit. p moº diffi-
 cilē abyicit. z.º moº facilez eligit. fa ibi (illud vō
 queadmoº) p̄ma in. 3. p̄ intētū pponit. z.º ipm
 exponit. 3.º cāz intēti apponit. fa ibi (mox) ter-
 tia ibi (Altissimū) dicit ḡ q̄ abstinebit i suo tra-
 ctatu a qōnib⁹ altiorib⁹. i. difficilib⁹ cōiectans
 .i. practās simpliciores mediocrit. i. iter moº
 nimis difficilē r nimis rudē. Deide cū dicit
 (mox) expōit qd dixerat excludēs a sua cōside-
 ratiōe. 3.º difficiles qōnes. prima ē vtrū gen⁹ r
 spēs r vlr oia vlia substātāt i re ex vel tñ sint
 posita i solo intellectu. Scda est dato q̄ vlia
 substātāt in re ex vtz sint corpalia vlcōrpalia
 Tertia vtz vlia sint sepata a s̄fibilib⁹ rebus
 an ins̄fibilib⁹ existāt has qōnes cludit r alias
 annexas istis. Notādū q̄ illaz triū qōnum
 tertia ē in q̄ plo r az. discōueniūt. nā plo ideal
 posuit. ut sibi ipōit alia a s̄fibilib⁹ sepata. az. at
 dixit vlia ins̄fibilib⁹ eē: ut patebit alias Cir-
 ca s̄fam quidā exponūt intēsoº cui nihil rñdz
 i re ex ut est intēsoº figmēti r entis p̄hibiti. intēsoº
 nudū q̄ ē sine oī spē vel bitu: ut ē itēsoº in sui cre-
 atiōe q̄ ē tāq̄ tabula rasa in q̄ nihil ē depictū.
 intēsoº puz vocant intēsoº angelicū vel diuinuz
 Sz ista expō videf iplicare dñdictionē in z.º
 dñō. qz si intēsoº ē nudat⁹ oī spē r bitu ipole est q̄
 vlc sit in intellectu cum nihil sit ibi nisi. subie-
 ctive ut spēs r bit⁹. vel obiective p spēm vel p
 bitū. dicere ḡ vlia eē in intellectu nudo sic itelli-
 gēdo ē dicere q̄ n̄ sint i intellectu. Aly vocāt i-
 teºsoº itēsoº apphēdētē singlaria: nudū vō q̄ nil
 apphēdit. purū at dicūt itēsoº diuinū: eo q̄ n̄ est
 fantasmatic⁹ p̄iuct⁹. Cōtra. si intēsoº nud⁹ ē q̄
 nihil apphēdit i re. qd ē q̄rere an vlia sint i intel-
 lectu nudo. B nihil ē q̄rere. Alr ḡ pōt dici q̄
 p intēsoº nudū r puz idē intelligit r vba ista

egpolent diuisiōi exclusiue ut sit spūs Utrū
 vlia sint in reb⁹ tantū vel soº sint i intellectu.
 Deide cū dicit (altissim⁹. n.) tradit cāz dñi. qz. i. p.
 dēas qōes ptractare altiorl ē negociy r maiorl
 igitōis q̄ sit pñs. Deide cū dicit (illō vō) eli-
 git modū facile quē itēdit dicēs q̄ d. s. pposi-
 tis vlib⁹ p̄babilr ptractabit seqñs vestigia aīi
 q̄z maxie p̄p̄ateticoz Notāº q̄ vt dñ at bēis
 fuerūt tres secte philolophoz: vna ep̄cureozū
 dca ab epi q̄ ē sic r cus cutl. qz sine cute. q̄ i ole-
 ctatōe gust⁹ posuerūt felicitatē. alia fuit stoyco-
 rū dca a stoa porta. qz iuz illā portā studio va-
 cabāt. Tertia fuit p̄p̄ateticoz q̄z p̄nceps r
 p̄cipu⁹ fuit ari. Ad euidētā qōnū q̄s por. re-
 ligē vñā moueo q̄stionē. vtrū vlc sit aliqd in
 reb⁹. videf q̄ sic. nā oē q̄ est tale p̄ p̄cipatōz
 fducit ad aliqd tale p̄ effētā. aliogn ēs p̄ p̄ci-
 patōz eē p̄ tale: s̄ singlar ē tale p̄ p̄cipatōz
 ut h̄ bō p̄ p̄cipatōz hois: aliogn bō nō pl̄sī
 caref i istis singlarib⁹. ḡ bō vniuersalis ē bō p̄
 effētā. r p̄ p̄ns ē i reb⁹. s̄. subā est p̄ ēs. 7.º
 metaphy. r ens reale. qz itellcūs n̄ n̄l cāt nisi
 accñs. s̄ fa subā ē subā r ponit vlis: ḡ vlc est
 aliquod ens reale Contra. si vniuersale ē ali-
 qd reale. ḡ loica q̄ ē d vli ē sciētia realis. q̄ est
 falsū. Rñ p̄ p̄mittā aliqs dñctiōes. z.º inse-
 rā aliqs clusiones Quantū ad p̄. p̄ma dñ-
 stictio sit ista q̄ duplex ē intenº p̄ma r fa. voco
 p̄mā itētiōnē ipam rez cognitā vel positā in eē
 intellectu et cognito. dñ p̄ma qz res dñ intē: nō
 q̄cūs mō res: led ut intellecta r cognita. voco
 at itētiōnē scdaz quādā relationē siue p̄patōz
 itēº q̄ itēº p̄pat vñā p̄mā itētōz ad aliā p̄mā itē-
 tiōz. i. vº p̄ itēº ad aliā p̄ itēº. Ex itellec⁹ itel-
 ligēs hoiez r itelligēs aial p̄pat vñū ad aliā s̄z
 rōz pdicabil subycibil q̄ p̄pa: ex pte aial dñ ḡ
 p̄cretiue. r ex pte hois dñ spēs. r sic s̄z diuersas
 p̄patōes fōmat diuersas fas itētōes. puta gñis
 spēs r bit⁹. ita q̄ ois fa itētio ē relo rōis. Scda
 dñstictio sit ista. q̄ vlc cū sit nom̄ p̄cretū p̄ acci-
 pi triplr. p̄: p̄ p̄ se significato q̄ ē vlitās r fa itē-
 tio q̄. s. ē qdā relo rōis in pdicabili ad id de q̄ ē
 pdicabile. r hūc reº significat hoc nomē vlc in
 p̄creto sic r vlitās in abstracto. Alioº accipi-
 tur vlc p̄ illo q̄ denoiat ab illa itētōe vlitatis
 q̄ ē aliq̄ res p̄me itētōis. nā fe itētōes applicāt
 p̄mis. Tertio mō accipit p̄ aggregato ex re.
 r itētōe q̄ ē ēs p̄ accñs. Tertia dñstictio sit ista
 eē i itellcū p̄ueit duplr. p̄: subiective queadmoº
 spēs r bit⁹ ff i itellcū. a.º obēie sic r̄gniº i cogscē-
 te. r B mō loqmur i q̄stōe. Quaº ad z.º sit ista
 p̄ma p̄ vlc sūptū p̄ p̄. i. p̄ itētōe nil ē in reb⁹ eē
 B p̄bo sic. purū ēs rōnis nihil ē i reb⁹ eē: s̄z vlc
 sic acceptū ē bi⁹. vt pz ex pdcñs ḡ rē. Cōfirma-
 tur. qz s̄z p̄mētatores. p̄ de aīa itēº agēs fac vli-
 tatē i reb⁹ s̄z itēº agēs nō ē vlc factiua s̄z actiua

quod nihil eorum est. Secunda dicitur ista. velle superius
 dicitur. p. subiecto intentionis est vel aliquid in rebus. hanc
 probatio sic. illud quod circumscribitur oī actu intentione vel est.
 est aliquid in rebus. scilicet velle sic acceptum est hinc. quod dicitur. nā
 circumscribitur oī actu intentione natura lapidis est quod
 si non est hec. sed indeterminata. quod tale velle est in rebus.
 Velle ex se est aptum naturae de pluribus predicari. scilicet res
 de se est apta nata dici de pluribus. quod velle est res. pro
 batio minori: quod si non tūc talis aptitudo repu
 gnaret rei nec posset sibi offerri ab intellectu. quod
 tūc intentione posset dare sorti talē aptitudinē quod est
 falsum. Velle predicat de re. scilicet singulari predicatione
 dicere. Hec est B. ut sortis est hō. scilicet ipse est aliquid predi
 catione de re nisi sit in re. quod dicitur. Velle quod quod est ab
 solute superius est va. res. quod est p. n. et cā. ex. 7. metha.
 sed ipse quod quod est absolute superius est velle. quod velle est va
 res. p. mi. quod quod est sic absolute superius exprimit
 p. definitionē. sed diffinitio non est nisi velle. ut dicitur. 7.
 metha. Modus intelligendi ratione talis est. quod i
 re est gradus. et dicitur sine proprietate individualis. quod
 singulare est. Hec est et ipsa natura pillā dicitur limita
 ta et indiuiduata. et ista natura non solū est intelli
 gibilis sine illo gradu individuali. sed et natura est
 p. illo gradu in re. et ut sic est p. non repu
 gnat sibi esse in alio. quod ut sic non est adhuc limitata
 ad hoc singulare. et natura ut sic est p. velle. dicitur.
 Tertia dicitur ista. velle dicitur superius nec est simpliciter i
 re nec in intellectu simpliciter. sed p. sic. p. nō. ut
 p. ex p. dicitur. Ex dicitur p. quod dicitur ad duas
 alias rationes quod p. relinqt. nā velle p. intentione non
 est corpale quod ad scdam rationē. et est separatū a singula
 ribus ut singularia sunt quod ad tertias. Itē velle p. sub
 iecto intentionis est corpale in rebus corporalibus. puta
 natura lapidis et est incorpale in rebus corporalibus
 puta natura angelica quod ad scdas rationē. et non est
 separatū realiter a singularibus quod ad tertiā. Ad p.
 in oppo. p. quod equocatur de velle. vñ concedo to
 tū argu. p. cludit. n. de ipsa natura fm id quod est.
 et hō est in rebus. Ad dicitur p. idē. nā fa lba est subā
 et in re est fm illud quod est. Ad aliud in oppo. di
 co quod logic. n. p. siderat res p. se nisi p. q. to fūdāt
 scdas intentiones et termināt re. ipas at intenti
 ones considerat per se. et ideo non est artifex re
 alis sed intentionalis.

Ideū autēz neqz ge

n. finito p. hēio subiūgit p. tractatū. vbi
 determinat de p. dicitur. scilicet circa quod. z. facit. p. deter
 miat de eis scorsus et separat. z. p. p. t. scda ibi
 (Lōe quid) p. p. ps diuidit in. s. fm. s. vlla p.
 dicta. vel alr. p. determinat de his quod p. dicitur in qd
 z. de his quod p. dicitur in qle. fa ibi (dicitur vō) p. ma i
 z. p. agit de genere. z. de spē ibi (spēs at) Circa
 p. z. facit. p. diuidit quod ut eligat. z. eligit ut dif
 finiat. fa ibi (Tripl. igit) p. ma in. 3. fm. 3. mo
 dos gener. quod assignat. fa ibi (Dicit at et alr) ter
 tia ibi (Alr at rursus) p. ma in. z. p. p. dicit p. mo

z. expōit p. ex. fa ibi (Scds quā significatōz)
 Dicit igit quod videt. supple et ita est neqz g. n. spēs
 dicit simpliciter. i. vno modo. scilicet supple multipliciter: vnde
 subdit. g. n. dicitur p. collectio aliquid se hntiū ad se
 inuicē quodammodo. i. scilicet aliquē bitū. et ad vnu ali
 quod. q. ad p. n. Notādū quod duplex est videre
 vnu quod videt et non est. et dicitur videre sophisticus vel
 electū. aliud quod videt et ita est. et dicitur videre topicū.
 Hō accipiēdū est hic videre. Notādūz at quod
 simpliciter accipit tribus modis. p. ut dicitur p. qd.
 sic g. dicitur fm quod quod cū additōe dicitur: maxie si sit ad
 ditio distrahēs. ut hō mortuū vel additio dimi
 ens. puta albus fm dētes: ita est simpliciter dicitur quod sine
 additōe dicitur. quod simpliciter dico quod nullo addi
 to dico. p. topi. Alio: simpliciter est illud quod vlt dicitur
 ut hō est aial simpliciter. i. vlt. Tertio: accipit sim
 pliciter quod distiguitur multiplicitate. et idē simpliciter dicitur si
 cut vno dicitur. et h. 3. sūit in lra. Notādū 3. quod
 g. p. dicitur includit duas bitudines. vna oīz plu
 riū inuicē inter se. aliā oīm illoz ad vnu p. a quod
 originē traxerūt. Deide cū dicitur (fm quā) ex
 ponit quod dixerat p. ex. di. quod fm hanc significatio
 ne dicitur g. romāoz ab bitudie vni p. mi. scilicet romuli
 a quod descēderūt. et ab bitudie quā hz ad seinuicē
 tō illa multitudo hz cognatiōz quā ab illo p. p.
 xerūt hz quā. et istud g. romāoz hz dicitur dicitur. i.
 distinctiōz ab alijs generib. ut p. i lra Deide
 cū dicitur (Dicit at) p. dicitur mo. circa quod tria facit. p.
 p. dicitur illū mo. z. expōit p. ex. 3. p. pat ad p. fa
 ibi (Sic. n.) tertia ibi (hic at videt) Dicit g. quod alr
 h. est alio: dicitur g. p. n. generatiōis vniuscuius
 quod siue illud sit p. n. quod genuit siue sit loc. i. quod g.
 geit. est. Notādū iux istū mo. quod dicitur illud p. n.
 a quod g. sūit originē sui esse hz generatiōz natura
 le siue sit p. siue sit p. fia. vñ iste scdus mod. vi
 det se hēre ad p. n. mōz sic cā ad cātū. quod illa mlti
 tudo quod est g. p. est cāta ab aliq. p. n. quod est g. z. De
 inde cū dicitur (Sic. n.) expōit quod dixerat p. exēpla
 . d. quod sic. i. illo mō borestes hz originē a tātalo
 quod supple tātāl fuit p. e. sūit vlt. hz g. ab hercle
 pi rōe: hec sūit exēpla de p. n. gnatiōis quod est p.
 itē p. idarus dicitur theban. gñe et plo atheniēsis.
 quod supple iste thebis ille athenis geit. est. hec sūit
 exēpla gnatiōis quod est p. fia. vñ ifert quod p. fia est p. n.
 gnatiōis vniuscuiusque que admōz et p. De
 de cū dicitur (hic at videt) p. pat hūc mōz ad p. n.
 circa quod. z. fa. p. z. mōz r. p. et. z. p. p. ad o. ad p. n.
 ipz p. ficit ibi (Et p. qdē) dicit g. quod hec significatio. i.
 fa acceptio gñis vñ p. p. r. sūma et p. fia et magi p. n.
 cipal et magi vñ sūta quod p. fia hz quā rōni dndūt
 a gñe romuli. et ille est z. mod. quod g. dicitur p. n. gnati
 onis ut p. Deide cū dicitur (et p. qdē) p. bat hūc
 mo. z. est potiore ut sic arguat. p. p. vñ quod quod
 et illud magis scilicet p. n. modus dicitur g. p. p. z. g. z. est
 magis. mi. p. bat in lra. et est p. ma. dicitur g. quod
 p. n. i. p. cipal. appellatiuū est g. p. n. gnatiōis
 quod fuit z. modus. de hinc etiā multitudo que est

ab vno pn^o q fuit pn^o mo^o h^o e^o nā didētes ge^o rōnoz ab alyz generib^o dicit^o totā illam collctōez eē ge^o p h^o sup^o. qd ē ab vno pn^o s. ro/ mulo alio a pncipys aliaz collonū mi. fuit h.

Deide cū dicit (alr aut) ponit 3° mo^o circa q^o duo fac. p hūc modū explicat. z: ipz pcedētib^o opat ibi (ad hoz fortasse) dicit q^o alr dī ge^o ib lud cui supponit spēs sup^o. vt iferi^o supiori sic hō suppoit aiāli. Deim cū dicit (ad hoz for.) opat hūc mo^o ad pcedētes q^o ge^o illo mō dēz ē ad silitudinē pdcōz mōz: qz g^o illo mō ē pn cipiū spēz ad silitudiez scōi mōi z p^oinet mlti tudinē spēz q^o iū sub eo ad silitudiez pmi mōi

Nōndū q^o ista silitudo nō totāl ē vā. qz g^o scōo: ē pn^o gñatōis extrisecū z effectiū: s; ge^o 3° mō ē pn^o itrisecū z materiale. iō dixit fortal se. Ad euidētiā cuiusdā dci p^o qri. utz loc^o sit pn^o gñatiōis sic pater. arguit q^o n: qz pater ē pn^o gñatiōis p se loc^o p accñs: qz n^o moz. g^o zc.

p qz si sic eadē rōe tps eēt pn^o gñatiōis qd ē falsuz. nā pz. qz loc^o ē mēfura itriseca. silt et tps. In oppo^o ē por^o. Rñ: h aliqd suppo nit. s. q^o loc^o sit pn^o generatiōis z aliqd. qrit an sic pater p videndū ē de suppoito. z: de qñs to. Quātū ad p^o pz q^o loc^o ē pn^o generatiōis

Tū p signū: qz leones nō generāt nisi i z: z: climate orbis. silt qdā plāte fructificant i aliq pte terre q^o si plātēt i alia nō fructificāt. Tū per rōez qz illd ē pn^o generatiōis p accñs. q^o medi ante vtus generātī pncipal recipit i generāte fario quēadmod se hnt cōpa celestia z iferiora hō. n. z sol gñant boiez ex z^o pbi. sic q^o sol gñat pncipalr. hō vō scōarie: nā agēs scōariū nō ge nerat nisi i vtute pmi: s; loc^o ē id q^o mediāte vt^o generātī pncipal recipit in oi generāte scōario vt pz i pdcis exēplis de leone z plātī. Sciēd tñ q^o loc^o hz duplicē naturā vnā qlitiaz per quā generat z p^ouat in q^o in eo recipit aliq vtus ifusa a corpib^o supcelestib^o q^o vt^o nata ē co/ agere ad generatōez z p^oseruatōez corpis loca ti. z iō loc^o ille in q^o nos sum^o medy ē pn^o hōis z alioz aiāliū. vñ p talē vtutē sibi ifuxā p^o di ci loc^o cā efficiēs. hz ēt loc^o naturā q^otitatiam

p quā p^oinet z vt sic nō ē cā efficiēs: qz q^otitas nō ponit forma actia. Quātū ad z^o dico q^o ppō ē vā si attēdat silitudo q^o ad g^o cē: qz vtrūz ē i genere cē efficiētī z sic itelligit por^o. iō dicit pn^o qd appropate p^ouit cē efficiētī. falsa āt ē p postio si attēdat silitudo q^o ad mo^o cē. nā p^o ē per se pncipiū efficiens. locus vō tñ coadiu uās ad generatōem z p^oseruās eē rez ad qd eē generatio termiat. Ad p^o arg^o pz ex pdcis.

Ad z^o. nego pñaz: qz tēp^o p se nō coadiuuat ad generatōem nec saluat generatū: s; magi ē cā corruptōis p se: vt pz 4° pbi. fa. c. n. distare rē a dispōe in q^o pns fuit puta qz ē nūer^o mot^o vbi ē p^otiū corruptio successiua. z iō oia p se ta.

besiunt z corrupunt in tpe.
Ripliciter igitur cuz

ge^o) Postq^o por^o distixit mōs generl. nūc eligit mo^o quē itēdit vt diffiniat: cica qd. 3. fa. p ele ctū ge^o diffinit. z: diffinitōez expōit. 3° expōit tōez pcludit. fa ibi (eoz. n.). 3. ibi (nihil igr) di cit q^o cū gen^o dicat triplr de 3° ē sermo apud phos qd describētes. i. diffiniētes assignāt sup^o ei^o diffinitōez dicētes ge^o eē qd p^odicat de pli b^o differētib^o spē i eo q^o qd. vt aiāli sup^o ē ge^o z p^odicat dco mō de boie z asino. Ad euidētiā h^o diffinitōis q^orit. vtz h^o diffiniat intētō. z vt q^o nō: qz itentio nō p^odicat in qd de re cū sit ac cidēs: s; illud qd h^o diffiniat p^odicat i qd de re. g^o zc. p^o intentio nō p^odicat in qd nisi de hac itentōe z de illa: s; h^o intētio z illa nō dnt spē s; nūero tñ. qd aut hic diffiniat p^odicat de d^ori tib^o spē in qd. g^o zc. pbatō mi. qz intētio generl in aiāli z colore nō dnt nisi p illd cui applicāt accidentalr. z per pñs tñ materialr. g^o tñ nūe ro nō spē. p^o si h^o diffiniat intētō generl pari rōe intentio spēi postea. cū g^o ille intētōes sint dispate z dispatū nō p^odicet de d^ospato seq^o q^o ge^o nō p^odicet de spē vt h^o loq^o por^o c^o o^o dicit. c. de spē. p^o por^o exponēdo hāc diffinitōez exē plificat de homie. z ali. g^o de illis itelligit dare diffinitōez. aliter ex^o nō eēt ad ppo^o Cōtra loic^o tñ d; diffinire q^o p se p^osiderat: s; illd ē in tētio. g^o zc. ma. pz qz q^o diffiniat ab aliq cognofci tur ab eo s; suū qd qd ē z ita p se. p^o mi. id qd p^o p^osiderat a loico ē aliqd cōe hñs vnū intē^o: qz ens p accñs non ē scibile. aut ergo illd ē res et tē a p^osiderato d^o loic^o fal. aut ē itentō z tē p^o po^o. Rñ: p^o tāgaz vnā opionē. z: dicaz alr ad qōez. 3: addā quādā declaratōez. Quā tū ad p^o ē opioy diffiniat res sub intentiōe: qz sic p^osiderat res a loico. z sic pz ad argumēta p vtraq^o pte. Cōtra. illd qd h^o diffiniat conuēit vniuoce reb^o oiuz genēz vt ali z colorz z figur z bi^o. qz p idē nom z eadē diffinitōz: s; ipossibi le ē aliqā rē qlitercūq^o sub itētōe p^ouēire vni uoce reb^o oiuz genēz. g^o zc. p^o mi. qz res nō p^o cōiozi mō significari qz p h^o nom ē. si ergo aliq res sub itētōe eēt vniuoce oib^o ēl sub itētōe ge nerl possz eē vniuoce ill. z ita eē tñ vnū g^o: qd falsū ē. p^o si rs sub itētōe diffit tē res p accñs diffit. qz p h^o q^o itētō sibi accidit: s; oē p accñs rducit ad aliqd p se a q^o illud aliqd p accñs dicit cū ergo res nō beat nisi ab itētōe q^o h^o diffiniat seq^o q^o itētio p se diffit. p^o si res p accñs diffi nit: qz vt sub itētōe q^o sibi accidit g^o n^o diffiniat. diffi: n. p se puenit diffinito. Quātuz ad z^o dico q^o res n^o: diffiniat pp rdes scās nec aggre gatū. qz illd ē es p accñs c^o nō ē diffi: ex. 7. me ta. nec res sub itētōe. qz illd vl^o ē aggregatū vel res vl^o itē: s; dico q^o sola itē: diffi: q^o pbat sic

Illud tñ diffinitū cui p se p̄m̄d̄ uest diffi: s̄ illū
 tñ ē intētio. q̄ illa q̄ ponūt i diffinitōe sūt itē
 tionalia. s. p̄dicari de plib^o r̄. q̄ ip̄osibile ē p se
 p̄m̄d̄ p̄ueire nisi intētiōi. ḡ r̄. Sciēdū tñ q̄
 itētio p̄t̄ p̄siderari i p̄creto r̄ i abstracto. p̄ s̄
 gnificat p̄ h̄ nomē ge^o r̄ pp̄rie f̄ q̄ intētio. q̄ f̄ s̄
 h̄ ē applicabil̄ rei. r̄ iō f̄ q̄ significat p̄ h̄ nomē
 ge^o diffinitū h̄. s. vt ē intētio. Quātū ad. 3. pp̄
 argumēta p̄mitto. 3. pp̄ōes. p̄ria ē q̄ cū p̄di
 cari sit intētio ē intentionū p se. rei v̄o p̄ acc̄ns
 eē v̄o ē rei p se. f̄a ē q̄ eē in reb^o p̄me intētiōis
 id exercet. q̄ p̄dicari signat in sc̄dis intētiōib^o.
 D̄ra autē ē iter actū exercitū r̄ signatū. p̄z in
 ml̄tis vt p̄ neḡ exercet negō r̄ p̄ nego significat
 Silr p̄ tñ exercet exclusio r̄ p̄ excludo signat
 ita de p̄ter r̄ excipi. 3. est que seq̄tur ad p̄dca
 q̄ nomē p̄cretū sc̄de ip̄ōis resp̄cū h̄ q̄ ē p̄dica
 ri sup̄pōit p̄ suis f̄udamēt̄i siue subis resp̄cū eē
 ex q̄ seq̄t q̄ a p̄dicari signato ad p̄dicari exerci
 tū siue ad eē n̄ tenz p se. i. eisdē terminis s̄ a p̄di
 cari p se i itētiōib^o tenz ad eē i f̄udamēt̄i. n̄. n. se
 ḡt̄ ḡ p̄dicat̄ d̄ sp̄e. ḡ sp̄e ē ḡ. s̄ seq̄t̄ ge^o p̄dicat̄ d̄
 sp̄e. ḡ h̄ ē aīal. h̄. n. exercet in f̄a q̄ signat i p̄
 ma. Ad argumēta. ad p̄mū dico q̄ intētiōn̄
 ē qd̄ rei. p̄dicat̄ tñ i qd̄ de re: ita q̄ i qd̄ sit deter
 miatio iherēt̄i r̄ nō iherēt̄ie: q̄ p̄dicari in qd̄ ē
 acc̄ns. q̄ intētio s̄c̄ r̄ diffinituz. Ad 2° p̄ idē
 q̄ h̄ intentio ge^o n̄ ē qd̄ nisi tñ d̄ntiuz nūero.
 tñ p̄dicat̄ i qd̄ d̄ d̄ntib^o sp̄e. Ad 3° p̄ idē q̄ ḡ
 p̄dicat̄ de sp̄e s̄ intentōes sint dispate n̄ tñ v^o
 ē al̄ez. Ad 4° dico q̄ id qd̄ p̄ diffinitōem
 signat in intētiōib^o exercet in reb^o. r̄ iō i illis
 exēplificat̄ tāq̄ in māifestioribus. nō q̄ de eis
 dedit diffinitōes. Deīn cū diē (eoz. n.) expo
 nit diffinitōem circa q̄. 3. fac. p̄ p̄mittit qd̄daz
 nec̄iuz. 2° exponit intentū. 3° epilogat circa di
 cta. sc̄da ibi (ab his ḡ). 3. ibi (q̄re de plib^o) p̄mit
 tit ḡynā talē d̄sionē q̄ eoz q̄ p̄dicat̄ qd̄a qd̄
 p̄dicant̄ de vno solo s̄c̄ ididū vt for. q̄tū ad
 ididū signatū. r̄ h̄ h̄ q̄tū ad ididū vagū qd̄
 cūq̄. n. ididū de seip̄o solo p̄dicat̄ vt for. ē for.
 r̄ h̄ h̄ ē h̄ h̄: s̄ tal̄ p̄dicatio sit ip̄zōpa. alia v̄o
 p̄dicat̄ d̄ plib^o. vt ḡ p̄ta al̄ r̄ sp̄es vt h̄ r̄ d̄ra
 vt r̄ōale r̄ pp̄riū vt risibile r̄ acc̄ns. cōe n̄ pp̄riū
 alicui vt albū nigrū sedere. Nōndū q̄ ista
 d̄sio n̄ ē ḡn̄is i sp̄es: nec toti^o i p̄tes integrales
 nec aliq̄ d̄sio p̄ acc̄ns: s̄ ē d̄sio voel i significa
 tōes n̄ voel equoce penes p̄^o mo^o: s̄ penes 2°
 q̄ vox sic equoca significat p̄p̄e v̄nū r̄ ex ip̄ōe.
 aliō trāsūptie r̄ ex vsu vt h̄c̄ p̄ elencoruz sic ē i
 p̄po: q̄ q̄ p̄dicat̄ d̄ plib^o p̄dicat̄ p̄p̄e r̄ q̄ d̄ vno
 solo cōiter r̄ ip̄zōp̄e d̄ ista materia i f̄ra i. c. d̄ d̄ra
 āpli^o dicet. Nōndū ē q̄ acc̄ns vt ē v̄nū v̄le
 applicat̄ reb^o q̄ dicūt̄ acc̄ntia cōia. r̄ d̄n̄r cōia
 v̄l q̄ cōiter i sūt subō r̄ alys l̄cōiter. i. id̄nter
 i sūt r̄ n̄ i sūt q̄ p̄nt̄ significari p̄ modū bit^o r̄ q̄erl

r̄ sic p̄ nom̄ vt albū nigrū vt p̄ mo^o fieri r̄ mor^o
 r̄ sic p̄ybū vt sedere currere r̄c̄. Deide cū diē
 (ab his) exponit datā diffinitōem. r̄ h̄ didif in
 .3. f̄. 3. p̄tes possitas i diffinitōe. p̄. n. declarat̄ istā
 p̄dicat̄ de plib^o. 2° illā d̄ntib^o sp̄e. 3° illā in eo
 q̄ qd̄. sc̄da ibi (ab his aut̄) tertia ibi (a d̄ra v̄o)
 dicit ḡ q̄ ge^o d̄nt ab ididuis p̄ h̄ q̄ ē p̄dicari d̄
 plib^o. q̄ ididua d̄ vno solo p̄dicat̄. Deide cū
 diē (ab his aut̄) declarat̄ sc̄dam^o. r̄ didif in. 2. p̄
 ostendit quō p̄ illā p̄ticulā p̄dicari de d̄ntib^o
 sp̄e distinguit̄ ge^o a sp̄e. 2° q̄ a p̄po ibi (a p̄po
 v̄o) diē ḡ q̄ ge^o d̄nt a sp̄e q̄ s̄ sp̄es p̄dicet̄ d̄ pl̄
 b^o: nō tamē nisi d̄ntib^o nūero vt h̄ d̄ de for. et
 pl̄one. s̄ ge^o de d̄ntib^o sp̄e vt al̄ de boie r̄ bo
 ue. Deide cū diē (a pp̄rio v̄o) ostēdit q̄ p̄ id̄
 d̄nt a p̄po: q̄ pp̄riuz nō p̄r̄ nisi de vna sola sp̄e
 r̄ de ididuis ip̄i^o sp̄ei vt risibile de solo boie et
 for. r̄ pl̄one. Nōndū q̄ s̄ ḡn̄a b̄eant aliq̄s p̄
 p̄rietates q̄ sunt eoz. p̄p̄e passiones tam̄ pp̄uz
 ē ap̄p̄riate sp̄ei sp̄alissime: q̄ si ē generl̄ nō i
 q̄tū ge^o: s̄ inq̄tū sp̄es puta inq̄tū sp̄es subal
 terna. iō por^o diē pp̄riū de vna sola sp̄e p̄dica
 ri q̄. f̄. ē sp̄alissima. Deide cū diē (a d̄ra v̄o) d̄
 clarat. 3. ptē circa qd̄ duo fac̄. p̄ p̄oit̄ itentū. 2°
 p̄bat ibi (interrogatib^o. n.) diē ḡ q̄ gen^o d̄nt a
 d̄ra r̄ acc̄nte p̄ h̄ q̄ ē p̄dicari i qd̄. naz d̄ra r̄ ac
 c̄ns p̄dicat̄ in q̄le r̄ nō in qd̄. s̄ d̄ra p̄dicat̄ in q̄
 le cēntiale. acc̄ns v̄o in q̄le acc̄ntale vt magis i
 sequētib^o appebit. Deide cū diē (interrogati
 b^o) p̄bat q̄ dixerat r̄ inuunt̄ duo syll̄. p̄m^o ta
 lis ē. Illū p̄dicat̄ in q̄le p̄ q̄ r̄ndet̄ ad iterro
 gatōez p̄ q̄le: s̄ d̄ra ē bi^o. vt p̄z i f̄ra. q̄z interro
 gati q̄lis ē h̄o dicim^o q̄ r̄ōalis. ḡ r̄c̄. 2° syll̄s.
 illū p̄dicat̄ in qd̄ p̄ qd̄ r̄ndet̄ ad. q. de qd̄. s̄ ge^o
 ē bi^o. vt p̄z i f̄ra. q̄z interrogati qd̄ ē h̄o. r̄ndet̄ al
 qd̄ ē ge^o h̄ois. ḡ r̄c̄. f̄ra ē plana. Nōndū q̄ du
 plex ē questio de specie. f. quid est r̄ quid p̄redi
 cat̄. qd̄ p̄dicat̄ ē p̄pa qd̄ i itentōib^o. r̄ sic p̄ueit̄
 r̄ndere p̄ ge^o vt h̄ diffinitū: vt q̄redo qd̄ p̄dicat̄
 de sp̄e b̄n̄ r̄ndet̄ ge^o. si aut̄ fiat qd̄. qd̄ ē ista ē p̄
 pria f̄udamēt̄i r̄ sic p̄dicatōe exercita p̄dicat̄ f̄u
 damēt̄ū ḡn̄is de f̄udamēt̄o sp̄ei i qd̄. Deīn cū
 diē (q̄re de plib^o) epilogat circa dca. r̄ patz f̄ra
 vbi aduertat̄ q̄ singul̄ p̄ticul̄ possit̄ i diffinitū
 one generl̄ possēt̄ moueri singl̄ qd̄es: s̄ diffini
 tio i an̄. Deide cū diē (nihil igit̄) diffinitōez
 possit̄ r̄cludit. vt p̄z i f̄ra. Ad euidētiā oīuz
 p̄dcōz v̄nā moueo qd̄ez vtz diffi: ḡn̄is sit p̄ue
 niēter assignata. arguit̄ q̄ non: quia omē acci
 dēs diffinit̄ per subāz: q̄ subā p̄cedit acc̄ns
 diffinitione ex. 7. meta. s̄ hic nihil ponit̄ perti
 nens ad subām. ḡ r̄c̄. P̄ nullū p̄cretū diffini
 tur. q̄ oē diffi^o ē in genere. p̄cretū aut̄ nō ē in
 genere ex 3° Topic. sed genus est cōcretuz. vt
 supra dictum est. ergo r̄c̄. P̄ fm̄ boe^o diffi
 nitio est tñ sp̄ei. sed genus non est species. ḡ r̄c̄.

Diffinitio dicitur variis prioribus et notioribus: quia dicitur
 causa innotescendi ex 6° Topici. scilicet species cum sit posterior
 generi et sic natura non est prior nec notior. quod male ponitur in
 diffinitione generis. **P**rima diffinitio videtur nugata: ob id dicitur
 pluribus definitibus. quia dicitur per se includit multitudinem
 dicitur sic species suum generem ex 10° meta. quod dicitur dicitur
 ut includit multa. scilicet pluribus ponitur hunc per multa. quod nu-
 gatio est dicere de pluribus. id est multis definitibus specie sic
 si dicatur alibi. **I**n oppositum est per 2° et 1° Topici. quod
 sicut diffinitio generis. **R**espondeo quod dicitur quod est descriptio
 et non va diffinitio: quod inuit in littera cum dicitur quod est describere
 res. **C**ontra. quod si sic facile esset euadere pene in
 omnibus diffinitionibus nec illud ex littera patet. quia littera est
 assignauerunt. id est diffiniuerunt. **I**n infra. c. de specie
 dicitur quod necesse est in utroque rationibus verisimiliter. ratio autem
 quam assignat nomen est eadem diffinitio ex 4° meta.

Illa ratio quod quertitur cum diffinitio et non predicat
 accens: quocumque modo est diffinitio: ista est huiusmodi. quod dicitur. mihi. per
 quod ponitur perbat quod quertitur. et per quod non predicat per accens
 quod quod ponitur in ea sunt eiusdem generis cum diffinitio. quod in
 tentiones. quodlibet autem quod predicatur
 de alio per se eiusdem generis est superius ad ipsam. quia nec
 inferius nec disparat. quod huiusmodi ratio est diffinitio. **I**lla ratio quod est
 ex predicabilis per se in quod diffinitio non cadit subiectum. si
 sit quertibilis cum subiecto est diffinitio ex 7° meta. scilicet ista est
 huiusmodi. per. n. quod in diffinitio non huiusmodi diffinitio cadit dif-
 finitum. quod dicitur. **I**llud quod predicat per se quertibilis et
 non videtur perbat: aut dicitur est diffinitio: scilicet ista est huiusmodi. quod dicitur. per
 mihi. quod non videtur perbat. quia tunc tota huiusmodi ratio posset diffini-
 ri sic perbat. quod falsum est. nec videtur dicitur. tunc. n. oportet
 illi addere generem: scilicet addendo videtur quod est generem diffinitio
 erit nugata. quod huiusmodi est diffinitio. **D**ico ergo aliter quod est va
 diffinitio et quertenter assignata. quod per se sic. illa
 ratio quod constat ex primo genere et per se dicitur est va diffinitio
 ista est huiusmodi. quod dicitur. mihi. ostendit sic. ratio ipsi videtur est predicari
 de pluribus. ex per pier. cum igitur in diffinitio generis ponatur
 predicari de pluribus ponitur generem. postea ponitur definiti-
 bus specie et in quod que sunt per se dicitur videtur quod est generem generis
 per se. quod per se dicitur superius. id est predicari de pluribus. quod
 per se sunt constitutio inferior ad quod per ipsas superius ap-
 propat. videtur. n. predicari de pluribus per se et definiti-
 bus specie et numero. quod dicitur definitibus genere in quod talia ni-
 hil predicat per se. videtur et in quod et in quod: videtur per primo
 modo predicandi et per has dicitur distinas manifestum est
 quod huiusmodi videtur ad quod. et sic fit ratio quertibilis. **A**d
 per in oppositum dico quod maior perbat va est de accens
 huiusmodi quod huiusmodi suum esse a subiecto. quia per aliter diffinitio ac-
 cens per subiectum. nisi quod est per illa. sic. n. est aliter quod quod est
 et diffinitio: sic illud est ens. intentio autem non est per suum subiectum
 scilicet huiusmodi esse ab intellectu. **A**d 2° dico quod dicitur per
 diffiniri cum dicitur. non est in genere. cedo quod simpliciter loquendo
 non est in genere nisi per reductioes. quia. s. coordinatio
 dicitur reduci ad coordinatos abstractorum
 tunc dicitur iter se sunt in genere per se. quia iter se huiusmodi per
 superius et inferius. quod sufficit ad huiusmodi videtur diffiniant. **A**d
 3° dico quod generem est species eo modo quod dicitur est superius. quia.

prima. **A**d 4° dico quod abso-
 essentialia et notiora. et id est ei diffinitio non dicitur
 alia poni: scilicet illud quod per se huiusmodi quod est dependet ad
 aliter non potest cognosci sine illo sic dicitur de relatis. et
 id est ponitur coram in diffinitio non videtur notum: scilicet quod si
 eo non potest cognosci diffinitio. **A**d vltimum dico quod
 definitibus specie est ex parte de pluribus et non ponitur ibi di-
 uerse pres ut sit sensus de pluribus. id est sic pluribus
 quod differentibus specie.

Pres est et postquam ponitur determinat dicitur
 genere nunc determinat dicitur specie. circa quod duo
 facit. per ponitur modus sumendi species. quia multi-
 pliter dicitur: videtur dicitur s. 2° intentum modo diffinitio ibi.
 (assignat) prima in. d. f. 3° quod ponitur duos modos. **F**a
 ibi (dicitur autem species) dicitur quod species dicitur de forma
 vniuersaliusque a quod generis. s. dicitur speciosus l'formosus
 et quod dicitur est quod species pami digna est ipio. ille. n.
 pami fuit valde speciosus huiusmodi forma. q. regl. et
 per huiusmodi dicebat dignum ipio. **N**ondum quod huiusmodi est quarta
 species qualitat. s. for vel circa aliquid constantis figura
 quod videtur dicitur aliquid non dicitur entitate absolutam: scilicet ipe-
 ctiuam surgente ex proportione partium in toto et accen-
 tiu in subiecto. formositas. n. et pulchritudo est quod dicitur
 rei perfectio. **F**a integrata ex omnibus sibi quertentibus et
 sibi iuicem curruntibus. et huiusmodi est perfectio speciositas for-
 mositas et pulchritudo. videtur dicitur for absolute quod
 litatie. s. i. qualitate quod est alia a formositate et pul-
 chritudine scilicet sit indeteriata proportio videtur dicitur
 in predicamentis. **D**einde cum dicitur (dicitur autem). s. ponitur 2°
 modum circa quod. 3. facit. per ponitur modo et declarat per ex-
 2° per ar. 3° remouet dubium. scilicet ibi (quod si etiam
 genus) tertia ibi (nosse autem oportet) dicitur ergo
 quod alio modo dicitur species que ponitur sub gene-
 re assignato. id est diffinitio per quam acceptio dicitur
 dicitur quod huiusmodi est species aialis. quia ponitur sub aiali quod est
 genus in genere substantie. similiter albus. id est albedo est
 species coloris in genere qualitat. et triangul' est species fi-
 gure in genere quantitat. **D**einde cum dicitur (quod si est) ge-
 nus) declarat quod dixerat per ar. vbi arguitur sic.
 oem inferius ponitur sub superiori: scilicet species huiusmodi est in-
 ferius ad genus. quod dicitur. mi. perbat in littera in sua pro-
 portione. s. generem predicat de sua specie et non aliter nisi sic superius
 de inferiori. id est dicitur quod assignates. id est diffinietes ge-
 nus meminim' species dicitur quod generem predicat de dif-
 ferentibus specie. et meminim' generis dicitur quod species est quod
 sub genere ponitur. **D**einde cum dicitur (nosse autem) remo-
 uet du. quia possit dubitari quare species ponitur in dif-
 finitione generis sic supra. et modo statim dicitur est et sicut
 est huiusmodi casus reddit. quia genus et species dicitur mutuo
 ad aliquid. quia genus aliter species generem. et 2° et id est ob
 in utroque rationibus. id est diffinitionibus verisimiliter. et sic
 in diffinitione generis ponitur species. et 2° ca autem quare
 relata mutuo se diffiniunt dicta est supra pria
 quod. **D**einde cum dicitur (assignat) diffinitio species 2°: dicitur
 quod de illa intendit. circa quod duo facit. per ponitur de
 specie multiplici diffinitione. 2° subdit eam decla-

ratōez ibi (planū aut) p̄ma i. z. p̄ diffinitōes re-
 citat. z. eas p̄pat. fa ibi. s. z. bec qdē assigna.
 Nōndū q̄ qdā dicūt q̄ porphyri^o bic assignat
 3. diffinitōes vnam i p̄partōe ad gen^o vt sub
 ipo ordinat quā tangit cū dīc (assignat). i. diffi-
 niūt. s. phi spēs di. (spēs ē q̄ ponit sub genere)
 scōaz i p̄partōe ad ge^o vt ge^o enūciat de spē in
 p̄pōe quā tāgit cū dīc (q̄ ge^o in eo q̄ qd sit p̄di-
 cat) 3. i. p̄partōe ad idiuīdua quā tāgit cū dīc.
 (āpli^o aut spēs ē) Alij dicūt q̄ sūt tū due cō-
 plectētes i vna dēas duas i p̄partōe ad ge^o sic.
 (spēs ē q̄ ponit sub genere: z. de q̄ gen^o zc) p̄me
 tū snie magi v̄t p̄cordare l̄ra seq̄ns vbi dīc q̄ h
 assignatō p̄dicat de plib^o ē spēi spālissime. alie
 vō erūt z. nō spālissimaz. ḡ ad min^o erunt alie
 due p̄ter p̄mā. ḡ. 3. Ad euidētiā dēoz querit
 v̄t h diffinitō spēi (spēs ē q̄ p̄dicat de plib^o)
 zc. sic p̄uēiēter assignata: v̄t q̄ n. qz por^o dīc q̄
 ge^o z spēs sūt cōrelatia: z. nec ē v̄trorūq; rōib^o
 v̄trūq; v̄t: s. h nihil pōit. p̄ q̄ beāt aliō cor^o
 .s. ge^o zc. P̄ h diffinitio p̄uenit gn̄i. b̄n. n. seḡ
 d̄ntib^o spē. ḡ nūero P̄ eius n̄ sūt mlte diffini-
 tōes sic nec mlte eēntie ex 6. Top. s. spēs p̄uēi-
 ēter diffinit sic q̄ pōit sub genere. ḡ zc. P̄ per
 hāc diffinitōez n̄ sepat spēi a diffinitōe. p̄z. ḡ n̄
 ē p̄uēiēs In oppo^o ē por^o R̄n̄: q̄ diffinitio ē
 p̄uēiēs qd̄ oñdīc s̄l̄r: sic s̄ dē d̄ diffinitōe ge-
 nerl. qz h pōit p̄pū gen^o z p̄pē d̄re: vt p̄z ex di-
 ctis. Ad p̄^o d̄r q̄ spēs d̄r relatiē ad gen^o. z. iō
 nec ē aliq̄a e^o diffinitōez dari in q̄ pōat ge^o
 illa ē p̄ma z fa. aliā aut p̄partōez hz ad idiuī-
 ua z iō nec ē spāz h̄re aliā diffinitōez in p̄partōe
 ad idiuīdua. Ad z^o dico q̄ diffinitio spēi d̄z in-
 telligi cū p̄cīfōe. s. d̄ntib^o nūero tū. z. sic n̄ seḡ
 tur a d̄ntib^o spē. v̄t pōt dici q̄ spēs imēdiate
 p̄dicat de d̄ntib^o nūero. ge^o at n̄: s. z. mediante
 spē. Ad 3° ma. p̄pō ē v̄a de ente absoluto n̄ d̄
 ēte relatiō: e^o ē spēs. qz igit ad pla referit. s. ad
 ge^o z idiuīdū. iō p̄les hz diffinitōes. Ad 4° p̄t
 p̄cedi q̄ diffinitio n̄ ē distictū v̄le a spē f̄z q̄ h
 aḡ de v̄lib^o. v̄t alr q̄ nō p̄dicat in qd s̄z in q̄le
 qd. qz nō hz simplr v̄nū modū p̄dicādi: s. z. duos
 sic ge^o z d̄ra ex q̄b^o ē. Deīn cū dīc (s. h qd) cō-
 par dēas diffinitōes dicēs q̄ v̄lūa cōuēit spēi
 spālissime. alie aut diffinitōes spēb^o subalt̄nis
 z n̄ tū spālissimis. p̄z qd̄ d̄r. Deīn cū dīc (pla.
 at) declarat dēas diffinitōes. p̄ p̄mā. z. fam ibi
 (assignato at) 3. tertiā ibi (de q̄b^o at spēs) p̄ at
 fac̄ d̄scribēdo ordinē p̄dēoz. qz ex q̄ p̄z q̄ spēs
 pōit sub genere. h igit ps didit in. z. p̄ coordi-
 natōez p̄dēoz. dispōit. z. eā resumit vt āpli^o
 māifestet ibi (de iat̄ ḡ) p̄ma i. z. p̄ dispōit ordi-
 nez p̄dēoz. z. expōit bitudiez ordiatōz ibi.
 (q̄re qdē h) p̄ma ad huc i. z. p̄ fac̄ qd̄ dē m̄ ē. z.
 ex dēis p̄clādīt itēnū p̄pō^o ibi (quēadmod̄ igit)
 p̄ma i. z. p̄ fac̄ qd̄ dē m̄ ē generalr p̄ponēdo. z.

exēplificat exponēdo ibi (sic at in vno) dīc q̄ q̄
 planū ē qd̄ d̄r q̄. s. spēs pōit sub genere. h. qz
 i vno qz p̄dēoz sūt qdā generalissima. z. qdāz
 spālissima z. qdā intermedia: z. stati expōit. nā
 generalissimū ē s̄ qd̄ n̄ ē aliō supuēiēs ge^o. spāl-
 lissimū at p̄^o qd̄ n̄ ē inferior spēs. intermedia sūt
 q̄ ponūt iter h̄ z illa: z. d̄nt genera s̄ ad inferiora
 p̄pēt. si vō ad supiora d̄nt spēs. Nōnduz q̄
 generalissimuz sic qd̄bz suplatm̄ p̄t dici duplr.
 vno: positie p̄ excedentiā ad alia. z. h̄: nō pōt
 eē nisi v̄nū dē m̄ p̄ supabūdātiā. alio^o negatie
 p̄ nō excedi ab aliq̄ alio. z. h̄: p̄nt eē mlta talia
 sic sūt gn̄alissima q̄z qz ē ge^o gn̄alissi^o bac ra-
 tōe: qz n̄ hz ge^o sup^o. de rōe. n. gn̄is generalis-
 simi n̄ ē h̄re p̄les spēs sub se: s. n̄ h̄re aliō sup-
 uēiēs ge^o. sic h̄ p̄di^o q̄n̄ qz n̄ hz supuēiēs ge^o ē
 gn̄alissi^o hz paucas beāt spēs sub se v̄l nullas.
 Deīn cū dīc (sic at i vno) exponit q̄ dixerat p̄
 exēpla. cica q̄ duo fac̄. p̄ i gn̄e subē arborē p̄di-
 cantabilē dispōit p̄iūcti. z. expōit distz fa (s. z.
 boz subā) l̄ra v̄trūsq; p̄t plana ē nec oz āpli^o
 expōere. s. ē aduertēdū q̄ h̄ pōit al rōnale eē
 ge^o de q̄ v̄t sit v̄ez iferi^o. c. de d̄ra igret. Deī
 de cū dīc (quēadmod̄ igit) ex p̄dcis p̄cludit itē
 tū quō. s. spēs pōit sub genere i ordie p̄dicabli
 z p̄z i littera de se. Deīn cū dīc (q̄re h̄ qdē) ex-
 pōit bitudiez ordinādoz i p̄dicamto z est m̄ia
 q̄ gn̄alissimū hz tū vna bitudiez ad inferiora
 .s. resp̄cū q̄z ē genus: s. z. intermedia h̄nt. z. s. ad
 supiora z ad inferiora f̄ q̄ sūt ge^o v̄l spēs. spāl-
 lissimū habz tū vna. s. ad supiora istā vō f̄z quā
 sit ge^o ad inferiora n̄ hz: qz ē tū spēs. sic. n. ē spēs
 idiuīduoz sic supioz: vt p̄z i l̄ra. Nōnd q̄ por^o
 n̄ negat simplr gn̄ spēs beāt bitudiez tā ad su-
 piora q̄ ad inferiora. z. p̄ p̄is duas: s. v̄l dicere
 q̄ hz bitudinē ad idiuīdua n̄ f̄ quā g^o ē: s. f̄ quā
 bitudiez ē spēs c^o oppo^o ē v̄ez de itermēdyz
 substantiys subalternis z h̄ modo negat spēm
 duas bitudies h̄re. Ad euidētiā illoz q̄rit.
 v̄t idē possit ad duo ul ad pla p̄ se referri. ar-
 guit q̄ sic. nā v̄nū z idē p̄rinēs referit ad pla cō-
 tēta sic v̄nū n̄uer^o p̄rinz ml̄tos. s̄l̄r vna potētia
 actia referit p̄ se ad agere z ad potētiā passivā.
 s̄l̄r idēz p̄ se d̄r ad p̄les filios. Contra. qz
 t̄c idē bis dicere q̄ p̄hs hz p̄ incōuēiēti s̄ me-
 ta. c. de ad aliqd. R̄n̄: i ista qdē. p̄ p̄mittas
 vna distictōez. z. oñdā triplicē p̄cludēm
 Quā^o ad p̄^o dico q̄ duplr pōt aliqd̄ alicui
 p̄uēire. vno: p̄ se p̄. alio^o p̄ se n̄ p̄. illō p̄uēit alicui
 p̄ se p̄. q̄ p̄uēit ei p̄ suā spēs z p̄paz rōz speci-
 ficā: s. z. illō p̄uēit alicui p̄ se n̄ p̄ q̄ p̄uēit ei p̄ cāz
 i se: n̄ tū p̄paz rōz specificā. z. hic ē q̄ illō q̄ iē
 p̄ se p̄ inest adēq̄te z f̄ q̄ ip̄z n̄ sic illō q̄ inē p̄ se
 n̄ p̄. ex^o p̄mi h̄re. 3. p̄uēit sic triāgulo. ex^o sc̄bi
 h̄re. 3. p̄uēit sic isoceli. Quā^o ad z^o sit ista
 p̄: p̄ma. ipossibile ē idē ad pla referri p̄ se p̄. h̄c

pbo sic. qz si sic. gyna relatō erit eēntialr ples.
 pns ē fallū. g rāns. pbo pns. qz n̄ est eadē bitu
 do p p se ad pla. s̄z flatō f se ē bitudo. ḡ illa flat
 tio q̄ n̄ eēt rō fferēdi vnū ad pla p se p̄ eēt nccio
 eēntialr ples. Dices q̄ sūt ples flatōes: ita
 q̄ fferē ad pla disticti r̄ p̄pys rōib⁹ et ad q̄dli
 ber p se p̄. Cōtra. qz vnū r̄līm ē vnica flatōe
 relīn. sic vnū albū vnica albedie albū. si ḡ p̄oaf
 ples tales flatōes iā n̄ erit idē r̄līm nisi mate
 rialr r̄ subiectie. Ad p̄ncipale. qz si sic. tūc
 idē hēret ples p̄pas diffinitōes. pns ē fallū. qz
 tūc possz cogsci p vnā r̄ n̄ p̄ aliā. p̄ p̄ne. quia p
 vtrūqz r̄līm eq̄ p̄ diffiniret. qz oz i vtrozūqz rō
 nib⁹ vtrūqz vti. Ad sic. ḡ l̄ idez r̄līm erit pla
 flatīua. v̄l idē erit r̄ n̄ erit s̄l. qz vtrūqz ē fal
 sū. p̄ p̄ne. accipio. z. corzla. a et b. pono qz c ffer
 rat ad vtrūqz eq̄. p̄ ḡ cū a possz ēe sine. b. leḡ qz
 .c. eēt posito a. r̄ n̄ eēt s̄l d̄structo. b. corzla. n̄ s̄l
 mutuo se ponūt r̄ iterimūt. ḡ v̄l ipz. c. erit. z. cor
 relatīua. v̄l d̄structo. b. s̄m̄l erit r̄ n̄ erit. nā po
 sito a erit r̄ d̄structo. b. n̄ erit. Fa p̄ sit ista. nō
 ē iposibile idē fferri ad pla p se n̄ p̄. hāc p̄ sic
 ad q̄cqd fferē r̄ p̄pēdet ḡ fferē r̄ p̄pēdet spēs.
 ḡ spēs fferē ad corzlin ḡnis r̄ ad suū p̄pū corze
 latinū r̄ ad vtrūz p se: s̄z n̄ ad vtrūz p̄. ex⁹. m̄ltri
 plex r̄ subm̄ltriplex fferūt. s̄l r̄ duplū r̄ dimidi
 uz. s̄z duplū p̄ r̄ p se fferē ad dimidiuz. r̄ p se n̄ p̄
 ad subm̄ltriplex q̄ ē corzls sui ḡnis r̄ nō p̄. m̄ltri
 plex. n. ē ḡ ad duplū. Ad spēs fferē p se ad ḡ
 f̄z por. r̄ p se fferē ad ididua. ḡ idē p se fferē ad
 pla. p̄. minorē. spēs diffinit̄ p̄ ididua cū d̄r. spēs
 ē q̄ p̄dicat̄ d̄ p̄lib⁹ differētib⁹ nūero. i. d̄ ididuis.
 q̄ro l̄ ididua ponūt i diffinitōe spēs sic ḡ v̄l sic
 s̄bz l̄ sic corzls. n̄ vt ḡ nec vt s̄bz. ḡ vt corzls. sic
 ḡ intelligēdū ē qz spēs f̄ suā p̄pā r̄ d̄z r̄ p̄ p̄n̄ p se
 p̄ d̄r ad ḡ. f̄ ar r̄ d̄z sui ḡnis qd̄ ē v̄l d̄r relatīue
 ad ididua d̄ qd̄ p̄dicat̄. r̄ p̄ p̄ns p se n̄ p̄. qz i sua
 essētia icludīt illō p̄ qd̄ fferē. s̄. rō ḡnis. qz d̄ici d̄
 p̄lib⁹ cōuēt sibi i q̄tū ē v̄l. Tertia p̄ sit ista
 q̄n idē fferē ad. z. ad vnū p se p̄mo r̄ ad aliud p
 se n̄ p̄. tūc corzls p̄ n̄ p̄r eē s̄m̄ suo p̄ corzlo. q̄n̄
 eoz p se corzls possit esse sine p se corzlo. segtur qz
 corzls p̄mū possit esse sine p se corzlo. segtur qz
 vnū extremū s̄m̄l sit r̄ n̄ sit. pns ē fallū. ḡ r̄ a n̄
 p̄ p̄ne. cōzla s̄l s̄t r̄ n̄ s̄t. referat̄ ḡ a ad b p se p̄
 puta duplū ad didium r̄ ad c p se n̄ p̄. puta ad
 subm̄ltriplex. tūc ex̄ite b. i. didio nccio ē a. i. du
 plū c⁹ ē p se p̄ cōzls: s̄z d̄structo c. i. subm̄ltriplex
 qz ē p se corzlin ad duplū r̄ n̄ p̄ d̄struit. a. i. du
 plū. si ḡ b. i. dimidiū possz eē n̄ ex̄ite c. i. s̄m̄ltri
 plīci s̄l eēt r̄ n̄ eēt ipz. a. i. duplū. qz eēt ad eē di
 midy r̄ d̄strueret p se ad d̄structōz p se corzls qz
 ē subm̄ltriplex. r̄ id̄ n̄ pōt eē b̄ d̄structo c. verū
 tñ qz ipz c. i. subm̄ltriplex qz ē p se corzls ponit
 eē ḡnis. r̄ n̄ ponit nccio aliqd̄ posterius ipō ḡne
 id̄ ipz c. i. subm̄ltriplex qd̄ ē p se corzls p̄r eē non
 ex̄ite b. i. dimidio qd̄ ē p̄mū corzls. Ad arg⁹

l oppo⁹ d̄ cōtinēte r̄ d̄ p̄re r̄ d̄ potētia actīua d̄i
 co qz ibi n̄ fferē vnū ad diuersa p̄ s̄z cōtinēs in
 cōi ad cōtētum i cōi r̄ q̄r ipēs h̄z cōtinēs sub se
 tot h̄z cōtētū. s̄l r̄ dico d̄ p̄re. r̄ cū d̄r qz idē nūe
 r⁹ p̄t cōtinere mltos nūeros d̄i: qz intelligēdū ē d̄
 p se extremo r̄lonis. nō tñ oz qz vna r̄lō sit i tot
 in q̄r alia. qz p̄ritas i vno subcō r̄ filia: in mul
 tis. Tñ q̄r filiatōes sūt in diuersis filys tot pa
 ternitates in vno qui ē p̄r. p̄tinens ḡ s̄z sit vn⁹
 materialr r̄ subiectīue in p̄partīe ad pla p̄tēta
 ad q̄ referē p se p̄. ē tñ pla p̄tinētia for̄līr. qz pro
 p̄pys r̄ distictis relatiōib⁹ p̄tinētie referē ad il
 la pla. s̄l r̄ d̄bz est de p̄re d̄co ad multos filios.

Ad aliud dico qz pō actīua p̄ referē ad p̄m
 passīua in q̄s⁹ h̄i: sed per se in q̄s⁹ pō so⁹ referē
 ad agere non primo tamen. qz concessus est.

Terminant ergo.

Postq̄ por⁹ disposuit p̄dicam̄toz cooz
 diatiōz. n̄c r̄sumit eā ut āpli⁹ manifestet. in ex⁹
 naturali. r̄ bec p̄ma didit in. z. p̄tes. i p̄ncipalē
 vbi resūt qz dixerat r̄ icidētalē vbi dat nūerū
 ordiatōz a p̄dicam̄to. Fa ibi (decē quib⁹ ḡnalis
 s̄ma) p̄ma in. z. p̄ resūmit intētū. z. exponit p̄
 ex⁹ ibi (vt agamenō) vbi iducit ex⁹ naturale.
 circa qz. z. facit. p̄ inducit ex⁹ penes p̄ueniētīā
 z. penes d̄raz ibi (S̄z i failys) Ex⁹ ei sic ē intel
 ligēdū qz iouis sit p̄ in illo ordie. q. ḡnalisimū.
 qz sic fuit p̄r qz nō fili⁹ r̄ agamenō sit vltim⁹. q.
 spālī⁹. qz sic fuit fili⁹ qz nō p̄r. al. y. z. iternedy
 sic atrides pelopides r̄ tatalides sint. q. spēs r̄
 ḡna subalterna. qz quilz eoz ē p̄r r̄ fili⁹ ad aliō
 r̄ ad aliud p̄par⁹. Deīde cū dicit (S̄z in fami
 lys) ponit d̄raz. circa qz. z. facit. p̄ pōit p̄lonē.
 z. addit p̄bationē ibi (neqz enī ē cōe) Est ḡ d̄ra
 ista qz i familys tō multitudo reducīt ad vnū
 p̄n. ut ad iouē in ex⁹ d̄co. s̄z nō ē sic i ḡnib⁹ r̄ spe
 cieb⁹. qz oīa p̄dicam̄ta nō reducūt ad v̄ p̄ ḡ
 (Neqz ei ē cōe vnū) p̄bat B̄ duplī. p̄ auctori
 tate a. z. firmitate rōis ibi (vel si qs oīa) p̄i
 ma ps plana ē. in Fa ar. sic. oē ḡ p̄dicat̄ vniuo
 ce. s̄z ens de q̄ magis videt qz eēt ḡ ad oīa p̄di
 cata q̄ de aliq̄ alio nō p̄dicat̄ vniuoce. s̄z eguo
 ce. ḡens nō ē ḡ. nec p̄ p̄ns aliqd̄ aliud. isti r̄ d̄is
 p̄ pōit mi. p. z. ma. ibi (si ei v̄ cōe eēt) ibi ei inu
 itur qz ḡ p̄dicat̄. z. p̄bat mi. ibi cū dicit (cuz vō
 d̄cē) vbi ar. sic. illud qz ē cōe tñ f̄ nomē r̄ nō f̄z
 diffinitionē ē eguocū. s̄z ens ē h̄i. ḡ r̄c. mi. poni
 tur i l̄ra r̄ p̄z Utrū at ens sit vniuoce. i. o. p̄di
 dicam̄tis magis p̄tinet p̄s̄drare ad metha. cū
 sit artifex realis c⁹ subc⁹ ē ens in q̄s⁹ ens. q̄ ad
 logicū qz ē artifex intētionalis. vñ sup. 4. meth.
 recolo me aliq̄l̄r illā. q. p̄tractasse id̄ p̄ nūc sup
 sedeo nolēs p̄ nūc trāsire terminos logicales. te
 nēdo tñ qz ens v̄ sit vniuoce d̄r ad por⁹ vno.
 qz ipē allegat aliū di. si qs oīa entia vocet eguo
 ce in qd̄ ut li in qd̄ p̄struit cū li qs r̄c. ita qz non

vides loqui s; ppiā opinionē Aliter dicitur
 qd vey ē accipiēdo equiuocū sicut accipit pbs
 naturalis: sic ei ē g' ē realr equiuocū iux illud
 7. pbi. qd eguocatiōes latēt in gnib'. e' cā ē. qz
 pbs naturalis nō considerat vocē in significa-
 do. sed ea que significantur fm illud qd sunt. iō
 apud ipm omis vox est anologa z equiuoca q
 significat aliqua que inquātū exiit nō inquā
 significant habent ordinē inter se fm perfectiō
 z imperfectiō. z hoc mō se habent multe species
 sub eodē genere contēte. z taz logice loquendo
 qm etha. genus est vere vniuocū. sic dico d' en-
 te. Deide cū dicit (decem) incidentaliter dat
 numerū predicatoz z ordinatoz in predicamē-
 to. circa qd duo facit. pmo infert illoz numerū
 z: infert duplex corz' ibi. (quapropter) dicit ergo
 qd generalissima sunt. iō. specialissima autē be-
 ne sunt in quodaz numero certo. qz species re-
 ruz non sunt infinite nec actu nec potētia s; or-
 dinēz positionē nature: non tamē sunt i nume-
 ro finito. i. certo nobis. nullus enī nouit certū
 numeruz specieruz. indiuidua autem que sunt
 p' species infinita s; nō in actu sed in potentia.
 qz nature specificē puta nature humane nō re-
 pugnat multiplicari i singularib' infinitis. qd p'z
 si mūdus z gnatio eēt eterna. ut ponit ay. De-
 ide cū d' (qpp) infert duo corza quoz z' ponit
 tur ibi (dñdentib' igif) dicit sic qd plo iuber' ge-
 scere descēdētē a gnālistimis gescere inqz ad spe-
 cialissima. qz vltra nō ē pcedēdū qd pbat duplr
 Tñ qz ille dñdēs sic p media descēdit didēdo
 p d'as specificas. s; vltra spēs spālistimā nulla
 ē d'as specifica. tū qz vltra spēs sūt ididua q ut
 dcm ē sūt infinita. infinita at nō sūt scibilia. g' zc.
 (dñdētib') pōit z' cōz' d. qd ille q dñdit a gnā-
 listimis ad spālistima bz ire p multitudinē z dionē
 s; e' q ascendit a spālistimis ad gnālistima bz
 ire pponēdo. e' cāz subdit. qz oē cōe ē collectm
 multoz z magis cōe magis ē collectm sic g' qz
 spēs. z iō ples hoies p'cularēs sūt vñ' p'cipa-
 tiōe spēi puta hois cōis. p'cularia vñ' z singu-
 laria s; diuisiua mltitudis. z iō vñ' hō z cōis. i.
 hō g est spēs didis p' p'cularēs. qz igf dñsus fit
 didēdo coia p' inferiora z ascēsus fit pcedēdo a
 singularib' ad dia seqt. corz' iā dēz. distiū ei ē qd
 singulare ē z collectiū qd cōe ē Ad euidētiā
 cuiusdā dēi qrit vtz ista ppō sit vera plures
 hoies sūt vñ' hō. vñ' q sic. nā p'cipatiōe speciei
 ples hoies sūt vñ' hō. vt d' i lra. g' ē vñ'. p' dñe qz
 nihil dimiuit ab alio nisi pōat secū ex pte eiusd
 extremi: s; p'cipatiōe spēi ponit in ante ex pre-
 subci: z vñ' n' s; ex pte p'dicati. g' vñ' n' dimiuit i
 ante. g' seqt' dñs. Cōtra. si ples hoies sūt vñ'
 hō. g' p'aueris dēz ē vñ' hō sūt ples hoies. dñs est
 falsū. qz sua d'ictōia ē vñ'. h. s. nlls hō ē ples ho-
 mies. g' zc. R: p' p'mittā vñā distinctōz. z: di-
 cā ad qōz. Quātū ad p' d'ico qd vñ' p' acci-

pi duplr. vno: cathegorice. z ita significat d'as
 ēti. z sic d' eo logt ari. 5. Meta. et ponit. 4. mōs
 s. vñū nūero. vñū spē vñū gnē vñū p'pōtōe. z
 vñū sic cathegorice se bz equoce ad bec. 4. l' qd
 vñū ē vñū se bz ad h. qz vt ad simplr z qd qd
 p'z. qz. 5. Meta. d' qd ad vñū nūero seqt' vñū
 spē. z vltēr' vñū gnē z p'pōtōe. s; n' e' q' q' sit mi-
 nor vñitas i vno spē q' nūero z gnē q' spē. in eg-
 uocis at n' ē p'na vñi' ad altez. Alio: sūt vñ'
 put ē s'ncatēgoricū. z sic dicit modū itelligēdi
 terminuz p' supposito d'ermiato: s; idetermiatē

Quātū ad z' d'ico qd si vñ' cathegoricū sūt
 ptū p' mō sit equo'. tūc ppō d' q' qrit ē distigūē
 da penes equocatōz vñi' z p' trib' sētib' ē vñ'. z
 p' 4. ē falsa. s. p' vno nūero. falsū ē. n. qd ples ho-
 mies sūt vñ' hō nūero. vñū ē at qd sūt vñ' hō
 spē. z p' p'ns gnē z p'pōtōe. si vñ' n' sit equoū: s;
 dicat d' eis p' simplr z qd. sic ppō ē falsa. qz cū
 h' nihil sibi addat d' bēs ad vñitatē qd stat tñ
 p' vno nūero qd ē vñuz simplr. z ex eodem p'z qd
 ista ē vñā p'cipatiōe spēi hō p'les hoies sūt vñ'
 qz li p'cipatiōe spēi est additio d' bēs ad vñi-
 tatē qd q' ē vñitas p' spēs. si at vñ' sumat z: s.
 s'ncatēgorice ppō ē simplr falsa. qz ples hoies
 n' sūt vñū suppo' hō. Ad argumētū in oppo-
 situm nego cōseqntiaz. ad probatōnez d'ico qd
 illa d'eterminatio participatione speciei itelli-
 genda est in predicato. sic plures homines sunt
 vñus homo participatione speciei idest in par-
 ticipando speciem.

Signatogenerē.

Hic declarat secūdā diffinitionē speciei. z hoc
 facit ex tribus propositiōib' z reatiuis. qz se-
 cūda ponitur ibi (genus vero) tertia ibi (speci-
 es vero) p'ima ergo propositō ē quā cōcludit
 ex predictis qd genere existēte vno: species ei'
 sunt plures. quia diuisio generis semp est i plu-
 res spēs. Circa quā qrit vtrū g' necio r'grat
 ples spēs. arguit qd n. qz sic se bz spēs ad ididu-
 um sic g' ad spēs. s; spēs n' r'grit mltā indiūa.
 p'z d' sole z phenice. g' nec g' mltas spēs. Con-
 tra. 4. Topi. si spēs p'dicat d' e'q'lib' cū gnē iteri-
 mitur. qz ponit p' gnē. z ibi d' in fra si d'structa
 spē d'ruit g'. male assignat g'. s; si g' b'eret tñ
 vñā spēs: p'dicaref spēs d' e'q'libus z ipa d'volu-
 cta d'ruerēf g'. R: p' tagā vñā opinionē. z:
 dicā aliter ad q'stiōez. Quātū ad p' d' qd g'
 siue sūat p' itētōe siue p' illo cui itētō applicat
 n' r'grit mltas spēs nec actu nec potētia. regrit
 tñ aptitudine. differt. n. aptitudo a potētia. nā
 aptitudo ē icliatio alicui' p' se i aliqd vñ' magis
 n' r'pugnātia. Potētia at ē ordo ad actū. vñ' po-
 tētia p' eē sine aptitudine et e'z: aptitudo sine
 potentia. Exemplum primi. possibile est graue
 esse sursum. non tamen est aptū natus ibi esse
 qz repugnat ei s; se. Exēplū secundi. cecus est

apt^o nat^o ad vidēdū. qz priu^o ē ne: in apto nato
 5. metha. n̄ ē ar pole cecū videre. qz a puatione
 ibitū impossibilis est regressio. h̄ visō pbat prima
 ps que ē negatiua. r̄ p̄ de intentōe. qz illa refer
 tur ad itētionē sp̄ei. ḡ vna sp̄e exr̄te ē g^o. r̄ la eni
 ff̄ sil natura. idē pbat de sūdamēto itētōis. qz
 illō ē qd materiale i sp̄e: s̄ ipole ē aliqd eē sine
 suo materiali. ḡ posita vna sp̄e n̄cio ponit g^o
 sūptū isto mō. Scōa ps q̄ ē affirmatiua oñdit
 sic. qz sic v̄le regrit multa aptitudinalr. qz dif
 finit p̄ aprū natū pdicari d̄ plib^o. sic ad rōez ge
 neris regrit q̄ dicat aptitudinalr de plib^o d̄nti
 b^o sp̄e. nulli enim v̄l q̄tū ē ex sua forma: repu
 gnat dici de mult: hec tñ aptitudo pōt ipediri
 ut qz n̄ sūt mlta de qb^o dicat. Cōtra istā opio
 nē arguit sic: si aliqd ē aprū natū dici de plib^o
 d̄ntib^o sp̄e: igr̄ pl̄ra sp̄e sūt apta recipe pdicati
 onē e^o: si igr̄ ista aptitudo pdicādi sufficit ad g^o
 fm̄ te. ḡ p̄ illis aptitudo ptinendi sufficit ex pre
 sepi: ḡ si aliqd sit gen^o actu pp̄ talē aptitudinē
 sequit q̄ illa multa q̄ p̄cipiāt ipm̄ aptitudinē
 eēnt actu sp̄e. Quātū ad z^o pōt dici ad qōnē
 qz ad rōem generi regrit: qz h̄eat pl̄es sp̄es actu
 nō q̄ existāt actu vel pō. s̄z tñ actu p̄cipiāt per
 sp̄em itelligibilē acceptā ab idiuuiduis qñz exi
 stētib^o: r̄ qz actu h̄eant aptitudinē p̄cipiādi g^o
 qz talis actualitas ē illoz in q̄tū dicūt sp̄es ge
 neris. Pro ista p̄clone arguit. qz h̄re pl̄es sp̄es
 ponit in diffinitōe generi: ḡ est de eē generis.
 Preterea gen^o ex sua rōe diuidit p̄ d̄ras oppo
 sitas: s̄z v̄traqz adueniēs generi constituit sp̄ez
 ḡ sub genere nō p̄nt eē min^o onab^o sp̄eb^o. Ad
 ar^o in oppo^o d̄. qz silr sp̄es regrit plura in di
 uidua aptitudinalr vel in actu mō p̄p̄posito
 sicut g^o pl̄es sp̄es: eē eni eēntiale ē cuiusqz qd
 eēntialr ponit in e^o diffinitōe: s̄z eēntialr pōit
 in diffinitōe sp̄ei de d̄ntib^o nūero sic in diffini
 tiōe generi de d̄ntib^o sp̄e. id simile ē hic r̄ ibi.
 Scōa ppō ē qz g^o pdicat de sp̄e r̄ oia supiora d̄
 inferiorib^o. Tertia ppō ē ibi (sp̄es v̄o) circa quā
 sic p̄cedit. p̄ eā p̄ponit. z^o eā pbat ibi (oz āt eē)
 Est ḡ ppō qz sp̄es nō pdicat de p̄ximo. ḡ nec de
 aliq̄ supiori. qz nō p̄uertit h^o cū sp̄e: s̄z g^o pdica
 tur de sp̄e. ergo nō. e^o alr eēt falsa. Postea pro
 bat eā v̄bi arguit sic. ois pp̄ria pdicatio vel est
 eēlis de eēli l̄ maior d̄ miori. i. supior d̄ iferozi
 s̄z sp̄es n̄ est eēlis nec supior ad g^o. ḡ r̄. p̄z i l̄ra
 Ex his p̄z h̄a diffinitio. i. sp̄e est d̄ qua g^o i eo
 qz qd ē pdicat. Circa quā v̄nā moueo qōnez
 v̄tz g^o pdicet de sp̄e loq̄ndo de pdicatiōe exer
 cita in fundamētis istaz intētōnū. v̄tz an hec
 sit v̄a hō est alr r̄ silles: arguit qz nō. qz ps non
 pdicat de toto ex. 4. topicoz: s̄z g^o ē ps sp̄ei ex
 5. metha. c. de toto. Et pbat qz qz ē ps diffini
 tiōis ē ps diffiniti: s̄z g^o ē ps diffinitionis ḡ r̄.
 Preterea materia nō pdicat de eo c^o ē mate

ria. s̄z g^o ē materia sp̄ei ḡ r̄. mi. p̄z. Tū qz s̄. c. de
 genere d̄ qz g^o ē p̄nci^o sp̄ez. s̄z nō formale. qz n̄
 distiguit sp̄em ab alyis. forma āt distiguit nec
 efficiēs. qz nō facit sp̄em esse i actu. nec ēt finis
 qz pp̄ ipm̄ nō ē sp̄es cū sit ip̄fecti^o sp̄e. ḡ ē p̄nci^o
 materiale. Tū qz infra. c. de d̄ra d̄. qz d̄ra h̄z
 silitudinez forme. gen^o v̄o materie. ḡ r̄. Pre
 terea si hō ē aial: ḡ būanitas ē aialitas. n̄is est
 falsū. ḡ aīis. p̄. n̄ie qñ ē pdicatio p̄ se in aīte. s̄.
 p̄ se d̄: valz a p̄cretlad abstracta rōne eēntie si
 gnificati. ut albū ē p̄ se coloratū. ḡ albedo ē co
 lor. Silr ḡ i p̄posito p̄batio falsitatis p̄nt. qz si
 būanitas ē aialitas p̄ rōe būanitas ē rōalital
 qz eē p̄ se de boie pdicat rōnale. sicut animal. r̄
 segt in tertia figura. ḡ rōalitas ē aialitas q̄ est
 falsa. qz ois pdicatio vera in abstracto ē p̄ se p̄:
 hec āt nō ē p̄ se rōalitas ē aialitas. qz g^o nō p̄
 dicat p̄ se de d̄ra ex. 3. metha. p̄. g^o falsa. g^o ma
 ior. qz ex illa segt minor. Preterea aut aial p̄
 datur de boie. qz idē hōi aut qz ē aliud ab ho
 mie. Si idē g^o idē pdicat de se ipso. si aliō puta
 aīn^o. g^o illud aliud poterit de homie pdicari.
 Preterea si hō ē aial. g^o tota natura aialis ē
 in boie. alr nō eēt aial nisi fm̄ qd: s̄z torū ē ex qz
 nibil ē ex. 3. p̄bisi. ḡ ex boiez nibil ē nature aial.
 ḡ aīn^o nō ē aial. Preterea icorpale nō pdica
 tur de corpali: s̄z idiuuidū ē corpale r̄ sp̄es icor
 poralis ex septio metha. Cōtra in pdicamēt
 d̄ qz scōe subē pdicat de p̄mis qz pbat. qz aial
 pdicat de boie. igr̄ de aliq̄ boie. R̄n^o qz p̄ est
 certa. i. qz tales ppōnes s̄t v̄e. p̄. tuz qz ois pdi
 catio supior d̄ de inferiori ē v̄a. tuz qz prim^o mo
 dus d̄bi p̄ se ē qñ diffinitio vel ps diffōnis pdi
 cat de diffinito. ḡ hec ē p̄ se p̄ mō. hō ē aial. ḡ ne
 cessaria. ḡ uera. n̄ie p̄z ex p̄ poste. r̄ p̄mum aīis
 silr. tum qz segt hō currit. ḡ aial currit. qz oppo
 sitū p̄ntis nō stat cū aīte ut p̄z. sed ois p̄ntia ēt
 h̄ mediata tenz v̄tute alicui^o medy necessary p̄
 qz pōt reduci ad sillo^o illud mediū i p̄posito ē
 h̄. hō ē aial. ḡ istud ē n̄ciuz. qz ois bona p̄ntia ē
 n̄cia. Ad p̄^o in oppo^o d̄ fm̄ boe^o qz g^o i d̄si
 finitiōe ē ps. r̄ i pdicādo ē torū. Cōtra. tū qz
 g^o fm̄ qz ponit i diffinitōe sp̄ei: pdicat p̄ se p̄:
 de sp̄e. qz p̄^o modus ē qñ diffinitio vel ps diffi
 nitōis pdicat de diffinito. ḡ fm̄ eādē rōem se
 h̄z ut diffinit: r̄ ut pdicat. tū qz sic r̄ sic s̄ptum
 aut ē vniucū aut ē equocū: si equocū g^o nō est
 g^o nec diffiniens: si vniucuz g^o idem significat
 v̄trobiz: r̄ ita vel v̄trobiz ē ps vel nulq̄. Ad
 z^o d̄ qz g^o n̄ ē materia s̄z forma qz oēs pres dif
 finitiōis sūt forme ex. 5. metha. Cōtra forma
 non pdicat de p̄posito sic nec materia. qz repu
 gnat p̄posito rōe materie rōe c^o est: in pō g^o ad
 buc stat ar^o. Sciēdū g^o qz g^o sumit ab aliq̄
 materiali i sp̄e. r̄ illud p̄ ipoztat de suo intellectu
 determiato. nō tñ p̄ modū p̄tis significat illud
 b

sz p mōuz tori^o. r iō ex pnti ipoztat totū. similr
 dīa p significat aliqd formale spēi a q accipit
 sz ipoztat totū ex pnti. qz illd formale ipoztat p
 mōz tori^o. si. n. vtrūqz p ipoztaret n possz vlti
 ri i diffinitōe nuga: qz possit rōib^o p noib^o illd
 qd eēt d intellect vtrūqz. bis diceret. si ēt alte
 rū suū significatū significaret p mōz pt pdica^o
 e^o d toto eēt falsa pp mōuz spgnatē. pōt g di
 ci ad p^o r ad z^o argu^o. q materia ut ps itelle
 eta p moduz pt n pdicat de toto vere. m itelle
 eta p mōuz torius pve pdicari. vt Auic. exem
 plificat d manuato r capitato q diuersa signifi
 cat. p. s. man^o r caput. vtrūqz tñ ex pnti signifi
 cat iō totū ex h qd significat ptē p mōz tori^o vt
 mānatū expōit p hīs manu. vbi hīs nō ē d si
 gnificatio mānat: sz de mō significādi p modū
 toriū: nō. n. ē pt bremānū sz totū ita i pposito
 expōneret anial hīs sēm r rōnale hīs intellm

10° m^o intelligēda ē rñ: boecy g^o vtrōbiqz ē p
 r to^o. i. ptē disticte ipoztat p mōz tori^o appropā
 te: tñ pdicat. q. to^o. i. hīs mōz tori^o r appropā
 te diffinit. qz significat ptē. nā diffi^o: d3 disticte
 pncipia diffiniti expmēre: r disticte nō expmit
 g^o nisi ptē. iō appropāte loqndo diffinit ut ps:
 vtrōbiqz tñ i se simplr ē ps r to^o. Ad 3° pnci
 pale negat pna. ad pbatiōz d^o q tñ t3 i pcretis
 dcis a pcretōe ad subiec^o p se: i alyf vō n. Ubi
 sciēdū qz sic ē duplex abstractū vñū. s. q abstra
 hit a subie: aliud q abstrahit a forma: ut est in
 supposito: ita ē duplex pcretū p oppo^o. vñū q
 pcrnit suppo^o aliō q pcrnit subiec^o ex^o pmi
 hūanitas hō. Ex^o scōi albedo r albū Ad 4°
 dico q pdicat aial de hoie q ē idrns ad iō hoī
 r aliud ab hoie. vificat tñ p aial q ē idē homī

Cōtra si aial pdicat ut est idrns ad multa. q
 qdlibz illoz pōt pdicari de hoie Rñ: q pna
 nō valz. qz illa iōria ē p mōz disticctiōis ad ali
 qd. aut se hīs disticctiue ad multa. iō non seqē
 aliqd illoz. qz p qdūqz poterit vificari sic i ppo
 sito. Ad 5° dico q diffi^o: totū sic ē intelligēda
 e^o nihil ē ex. i. cui nihil deest regitū ad ipm. sic
 at nature aial nihil deest i hoie de natura aial
 nō tñ ē pncise ista natura i hoie. Ad vlt^o d^o q
 spēs ut ē i diuiduis ē corruptibil. sz km se sit i
 corruptibil ex h q sp ptnuat p successiōz i di
 uersis indiduis. Seqf illa ps (De qb^o aūt)
 vbi declarat. 3. diffinitionem. circa q. 3. facit. p
 oñdit itētū pncipalr. z^o qd sit indiduiū iciden
 talr. 3. epilogādo pcludit ordinē r bitudinē exi
 stētū i pdicāto. fa ibi (Indiduiū d sola) ter
 tia ibi (ptinef igr) In pma pte itendit talē rōez
 oia supiora pdicat de inferiorib^o i qd si sint i re
 cta linea: sz spēs est supior ad indiduiā r etia i
 recta linea. g^o rē. circa illā rōez pncipalr itendit
 maiorē q ostēdit p exēpla. qz oia supiora de in
 feridib^o pdicat. ex q b^o ppo^o vñ finalr pcludit

q so^o spēs de oib^o indiduis pdicat. r patz lra
 (Indiduiū) oñdit icidentāl qd sit indiduiū
 circa q. z. facit. p notificat indiduiū qstū ad ei^o
 pdicariōz. z^o qstū ad e^o notariōz ibi (indiduiā
 g^o) dicit g^o q indiduiū de vno solo pteclari. i. de se
 ipo pdicat: ut for. i genere subē. r h albū i gene
 re q litatis. r h veniēs in genere actōis r iofro
 nici fi^o in genere relationis pposito q sit vñ^o tñ
 ei fi^o. s. for. Deide cū dicit (indiduiā) notifi
 cat indiduiū qstū ad noiariōz vbi arguit sic. illud
 q pntat ex ppetatib^o p qz distiguit ab oi a^o d^o
 ppe indiduiū. q. idisū a se r dñisū ab oi a^o: sz tale
 ē illud d q ipēs pdicat de q nūc ē fmo. g^o rē. mi.
 pbat i lra quā ēt declarat p ppatiōz ad ppetā
 tes spēi qf ē eedē i plib^o pncipitib^o. n sic d ppetā
 tib^o indidui. Notādū q ppetates indidui
 qb^o vñū ab alio distiguit. pnt eē plres. sz pue
 niēter assignent. 7. patent p hūc vñū. Forma fi
 gura parēs loc^o tps pna nomē. sz aliq itaz pu
 ta pens r tps pna r nom possint plrib^o indiduis
 puenire: nō tñ oēs sil. qz ipole ē q ead nūero for
 aut figura aut loc^o sint duoz: nec oēs siml sint
 pluriū indiduoꝝ. Notādū etiā q ista. 7. cū
 sint accntia ut i plib^o n sūt tpi subē cā indidui
 atōis p se loqndo: sz bñ qstū ad nfas inotescē
 tiā. qz p accntia q nobis adueniūt distiguit
 vñū indiduiū ab alio. qd at sit cā formal r ppa
 indiduiatōis nō ē pntis negoci ptractare. sz
 magl ptiēt ad metha. Deide cū dicit (ptinef)
 p mōz epilogādi cōcludit bitudinē exntiū i
 pdicāto. d. q indiduiū pntē sub spē. r est ps e^o
 . s. ps itegral. spēs at pntē sub genere. r ē pte^o
 subiectina. g^o g^o qdā totū vlt r n ps. indiduiū
 vō ē ps r nō totū. spēs at ē ps r totū qdā indī
 uidui et ps generl: r p lraz ps. Ultimo epilo
 gar r concludit circa oia dēterminata di. (de ge
 nere quidem r specie) rē: pz littera.

fferētia vō rē) postqz por^o dēterminā
 uit de vltib^o q pdicat i qd h dēterminat
 de his q pdicat i qle. circa q. z. facit. p dētermi
 nat de dīa q pdicat i qle eēntiale. z^o de ppo r
 accntē q pdicat i qle accntiale ibi (ppriū vō) p
 ma ps didi i. z. p dīaz distiguit ut eligat. z. eli
 git ut diffiniat. fa ibi (qm g ead. pma i. z. p pōit
 qdā diuisiōz trimēbre. z. rēducit eā ad bimē
 bre. fa ibi (A supiorib^o g^o) Pna i. 3. p illā distiōz
 ppōit. z. eā expōit. 3. ex dcis corz^o pcludit. fa
 ibi (Pir quid) tertia ibi (vlt g^o) Pna ps ps i lra
 q: dīa sumit triplr. s. Pir. ppe. r magis proprie

Circa quā qrit vtz ista diuisio sit pueniēs q
 est i dīaz cōiter ppe r magis ppe. Arguit q n
 qz nō est diuisio generis i spēs. g^o. n. eq ppe d^o
 de spēb^o nec est diuisio totū i pres itegrales ga
 totū nō pdicat de talib^o prib^o. sz diuisū h pdi
 cat de diuidētib^o: pz. nec ē vocl i significatōef
 qz tē becvox dīa p pōtaret illa tria r n seqrēf

ad diuidentia: nec eēt diffinibile. qz eguoci nō ē
 diffi: nec ē aliq̄ diuifio p accis puta accitit in
 accitit: aut subiecti i accitit. aut accitit i sub/
 iecta: qz i oī mēb: h̄ diuifiois itelligit p se diuifū
 qz nūq̄ accidit i diuifioe accitit pacis. Pois
 bō diuifio ē p opposita. fz ista nō ē p opposita. tū
 qz trimēbrl. ḡ aliud mēb: alteri nō opponit.
 qz tm̄ vnū oppōit vni. tū qz ad vnū mēb: seq̄
 aliud. seq̄. n. dnt magis ppe. i. d̄ra specifica. ḡ
 dnt d̄r. i. accitit aliq̄. Silr seq̄. dnt ppe ḡ d̄r
 r silr dnt magis ppe. ḡ ppe. Cōtrari⁹ ē por?

Rñ⁹ dico qz p̄ silis dubi⁹ ē de diuifioe q̄ ponit
 c: de genere ad declarādū diffinitōz generl qz
 eoz q̄ pdicat qdā pdicat d̄ vno solo. qdā d̄ plu
 rib⁹. qz q̄ pdicat d̄ plib⁹ pdicat ppe. r qd̄ d̄ vno
 solo d̄r. r vnū mēb: videt seq̄ ad aliud: r vlr d̄
 diuifioib⁹ q̄ fiūt p ppe r d̄r. Ddm̄ ḡ qz tales
 diuifioes sūt bōe: qz sūt vocis i significatiōes: nō
 vocis equoce penes p̄ mo⁹ equocatōis. qz vox
 sic equoca. p̄ portat multa: ut argutū ē: sed pe
 nes z⁹ mōz. qz vox sic equiuoca significat ppe
 vnū r ex ipōe: aliud vō trāfūptiue: r ex vsu. vñ
 p̄ elēcoz d̄r qz z⁹ mo⁹ ē ex eo qz sic soliti sumus
 dicere Ad p̄ i oppo⁹ ps. qz nō seq̄ ad viden
 da: nec diffinit: ut ē equocu: fz d̄ra sūpta i vno
 sū ē vniocu. r p̄t diffiniri r eē p̄n⁹ d̄ntie. Ad
 z⁹ dico qz mēbra sūt opposita Ad p̄ d̄ b̄ d̄bz qz
 bz reduci ad diuifioe bimēbrē b̄ mō. d̄ra qdā
 ē magis p̄a: qdā nō magis p̄a: r vltra nō ma
 gis p̄a: qdā ē p̄a: qdā d̄r. r sic vlr ois diuifio
 nō bimēbrl reducit ad bimēbrē. alia at mēbra
 posita sūt mēbra subdiuifiois. r ponūt pp breui
 tarē loco diuifiois: i eo qz diuifio ē vnū mēb: p̄ncipalif
 diuifiois. Ad z⁹ d̄ b̄ dico qz mēbra debēt itel
 ligi cū p̄cifiōe. r sic nō seq̄ ad aliud: sic ēt in di
 uifioe seq̄nti. qdā d̄ra fac̄ alteratū qdā aliō q̄
 mēbra nō sūt opposita. nisi sumat tm̄ alteratuz
 r cū p̄cifiōe. Deide cū d̄c̄ (qz quidē) expōis
 d̄cam diuifioe q̄ ps didit i. 3. qz p̄ expōit p̄ mē
 bruz: z⁹ i b̄ ppe. 3: 3 i b̄ (magis proprie dif
 ferre) d̄c̄ ḡ qz d̄ra d̄r ē illō q̄ differt altez ab
 altero vel ēt a seipso qdā alteritate. q̄. s. ē in ac
 c̄nte sepabili. for. ei aliqd faciēs aut gescēs d̄r
 a plone nil faciēte: aut nō gescēte. silr for. senex
 d̄r a seipso puero r eoz: r ps qz ista d̄ra ē i acc̄n
 te sepabili. Deide cū dicit (ppe at) declarat
 z⁹ mēb: di. qz d̄ra ppe d̄r altez ab altero. qñ
 d̄r acc̄nte isepabili puta sim⁹ r nō sim⁹ r curui
 tas nasi et cecitas oculoꝝ r cicatrix cū ex vul
 nere caluerit. ista. n. sūt acc̄ntia iseparabilia.

Deide cū dicit (magis ppe) declarat z⁹ mē
 brū. d. qz d̄ra magl ppe ē illud q̄ d̄r alterū ab
 altero specificice. r ista ē d̄ra specifica: sic ei d̄r
 bō ab eq̄ rōnali q̄litate. d̄ra ei specifica d̄r q̄li
 tas eēntial. s. metha. de q̄ iferi⁹ āpli⁹ dicemus.
 Deide cū d̄c̄ (vlr ḡ) ifert ex d̄cis corz⁹ circa

qz. z. facit. p̄ pōit corz⁹ diuifū. z. assignat d̄ra
 iter mēbra ibi (D̄raz ḡ) dicit ḡ qz ois d̄ra fac̄
 alteratū accipie: alteratuz largo mō r d̄r loq̄n
 do. aut ppe d̄ra d̄r. r d̄ra ppe faciūt alteratū
 qz so⁹ faciūt distigui i acc̄nte sepabili vel isepa
 bili. d̄ra at magis ppe fac̄ aliud: qz ponit alie
 tatē i esse r subā rei (D̄raz) assignat d̄raz i
 ter mēbra d̄ca: r pōit. z. d̄ra qz fa pōit ibi (fz
 iḡ aliud) P̄ra ḡ d̄ra ē ista qz cū d̄raz alie faci
 ant alteratū alie aliud. ille q̄ faciūt aliud vo
 cāt specificice. ille vō q̄ faciūt alteratū vocāt d̄ra
 simplr. r retinēt nomē cōe. exēpla patēt in l̄ra.

Scda d̄ra ē qz diuifio genēz i spēs d̄ra diffiniti
 ones spēs assignat p d̄ra q̄ faciūt aliud. p illa
 at q̄ faciunt tm̄ altez fit p̄mu: i. mor⁹ alteratio
 nis. r nō defuit ad diuifioes generis: r ad diffi
 nitionē spēs: r ps i l̄ra. Circa p̄ mēb: diuifio
 nis d̄ra q̄rit. vtruz hec sit vā for. senex d̄r a se
 puero. Arguit qz nō: qz ois rela: regrit duo ex
 tremā i actu. fz for. senex r for. puer nō sūt fil
 i in actu. ḡ d̄ra q̄ ē qdā rela: nō ē iter illa duo extre
 ma. maior ps. qz si rela: ē: suū subiec⁹ ē: r si sub
 iectū ē: e⁹ corz⁹ ē: relatiua enim sūt fil natura.

Si for. senex d̄r a se puero. ḡ nō ē id sibi pu
 ero. ḡ nō ē id sibi qz ē māifeste falsum. p̄ma d̄ra
 ps. qz id r d̄r nō opponūt. ḡ ad vnū seq̄ne: alte
 ri⁹. si ḡ for. senex d̄r a se puero nō ē id sibi puero
 p̄ fe qz ne: i ante negat idētitatē vlr. ḡ seq̄ne:
 idētitatē a se sic a supiori ad iferi⁹ negādo. P̄
 seq̄tur for. senex differt a se puero. ḡ for. senex r
 for. puer d̄r nō. d̄ra patet. qz seq̄ i oib⁹ relatiuis
 eppantie ut for. ē silis ploni. ḡ for. r plo sūt fil
 c⁹ rō ē: qz rela: eppantie eq̄lr denomiāt vtrūqz
 extremū. r vltēri⁹ seq̄ ḡ for. senex. r for. puer sūt
 multa. p̄ d̄ra. qz d̄ra ē spēs multitudis. ex. s.
 metha. ḡ b̄r seq̄. d̄r nō ḡ mlta ab iferiori ad su
 pi⁹ affirmādo. r vltra. ḡ for. r for. sūt mlta. d̄ra ē
 falsū. ḡ p̄ d̄ra nō In oppo⁹ ē por? Rñ⁹: di
 co qz p̄ d̄ra ē distiguēda fm̄ equocatōis. qz sum
 pta d̄ra i cōi vā ē. qz isto mō qd̄cuqz accis ipe
 dit oiodā idētitatem. r facit d̄ra: fz sūpta d̄ra
 ppe vel magis ppe ē ppō falsa. ut patz ex rōne
 illaz d̄raz: ut at ē vā p̄ba sic. circa ens imedi
 ate opponūt idē r diuersuz. io. metha. ḡ for. se
 nex r for. puer sūt idē vel diuersū. nō id. qz tūc
 hec affirmatiua for. senex ē for. puer eēt vā. ḡ ē
 diuersū: r sumit h̄ d̄ra i cōi ad oē diuersum.

Ad p̄ i oppo⁹ d̄m̄ qz opz extrēa relatiōis eē
 actu fm̄ rōem referēdi: nō fm̄ ex̄ntiaz. qz ps. qz
 p̄ri⁹ r posteri⁹. lz nō sil existāt: tm̄ sil sūt fz rōem
 q̄ referūt. Nā qñ p̄ ē sub rōe porl. tūc posteri⁹
 ē sub rōe posteriori. lz nō existāt sil. sic dico i p
 posito. vel alr qz illa maior vera est de relatiōe
 reali: fz entis ad nō ens ē tm̄ rela: rōis r talis
 relatiōis extrēa nō opz eē actu. cū ei rela: p̄nci
 palr depēdeat a termino: formāl r ipole ē rlatōz
 b. z

realē eē ad terminū nō exīte. Ad 2° dico q^d
 fa pntia nō valz. s. nō idē sibi puero. g^o nō eē idē
 sibi. q^z p^{ma} negat idēritas respectu tertij ac
 cidētalis. i. fa respectu tertij sbālis q̄ ipoztat p
 ly sibi q^d ē relatiuū recipiū: r i b fit fallacia
 pntis. q^z ad diuersitatē accntalē nō seq^t diuer
 sitas eēntialis s^z e^o? Ad 3° nego illā pntiaz
 .s. soz. senex r soz. puer sūt multa g^o soz. r soz. sūt
 multa. q^z i p^{ma} illa determia? respectu talis p
 dicari dīnuit a soz. absolute. iō nō seq^t fa ut su
 peri^o ad iferi^o: s^z ut fm qd ad simplr. iō n̄ seq^t
 pp fallaciā. Deide cū dicit (A sup^oidib^o) reduc^t
 dēaz diuisiōz ad bimēbzē. r bec ps didit i. 3. f^z
 .3. diones ordiatas q̄s pōit. p̄ ei illā trimēbzē
 ad bimēbzē reduc^t. z^o altez mēbzē subdidit illi
 (Insepabiliū āt). 3° itez altez i^o subdidit i^o ibi
 (Cum igitur be. 3.) ergo a superioribus. i. a pri
 ci: itez ichoātes dōm ē q^d draz alie sūt sepa
 biles: alie vō isepabiles. Ex^o pmi. moueri r ge
 scere sanū eē r egrū. Ex^o scōi: aqlū vel simū vel
 rōale eē (Insepabiliū) pōit subdissionē alteri
 mēbzē. circa q^d. z. facit. p̄ pōit dīssionē. z^o cōpat
 mēbzē dionis. fa ibi (ille igit) Dic^t g^o q^d isepabi
 liū draz q̄dā sūt p se: ut rōale p se iest hoi. q̄dā
 sūt p accns ut aqlū eē. simitas ei vel agleitas
 accns ē lz isepabile. Deide cuz dic^t (ille igit)
 ppat mēbzē dionis penes duas drias: q̄z scōa
 ponit ibi (Et ille quid) ē g^o p^{ma} dria q̄^o ad vsū.
 q^z drie p se accipiūt i rōe. i. dīffinitōe rei r faci
 unt aliud. differre vō per accns neutrum. Dei
 de cū dicit (Et ille qdē) pōit faz drias q̄ ē q̄stū
 ad eē. circa q^d. z. facit. p̄ pponit itētū. z^o pbat.
 fa ibi (Nā n^z g^o) Dic^t g^o q^d drie q̄ sūt p se nō su
 scipiūt magl r min^o. drie vō p accns suscipiūt.
 ēt si sint isepabiles: q^d pbat i seq^{nti} pte ibi (Nā
 n^z g^o) vbi arguit sic. eē n̄ recipit magl r min^o
 nec pncipia essēdi. s^z g^o r dria cōstituūt esse spēi
 eē āt specificū n̄ suscip magl r min^o. g^o nec g^o nec
 dria. b^o rōis p̄ ponit p̄ dīssionē ibi (nā neq^z g^o. z^o
 mi. q̄stū ad vtrāq^z pte) ibi (ipe. n. st) lra ē plana
 No^o q^d tenen^o: q^d forma subālis suscipit ma
 gis r min^o d̄ q̄ alias nō obuiat q^d h̄ d^o. q^z p^o n̄
 negat gn dria i diuersis nūero possit pncipi f^z
 magl r min^o. s^z q^d n̄ p̄tigit i eod nūero: c^o oppo^o
 accipit i drys p accns: ēt si sint isepabiles. q^z
 sic idē nē ē magl albū. nē min^o aqlū v^l simum.
 n̄ sic p̄dēt d̄ rōali Articul^o ēt saluat. q^z p^o
 magl r min^o ē f^z grad^o forme ididual a qb^o ab
 strabit natura specifica. q̄uis gēē specificū i se
 sit vnū r q̄i idīssibile f^z q^d abstrabit i suo pceptu
 ab oi gradu ididuali n̄ obstat gn possit pncipa
 ri magl r min^o f^z tales grad^o Deide cū dic^t (cū
 igit be tres) ponit. 3. dīssionē subdidēdo drias p
 se. Circa q^d. z. fac^t. p̄ ponit diuisiōez. z^o ppat mē
 bza e^o ibi (s^z be qdez) p^{ma} i. 3. p̄ qdam dca f^z su
 mit. z^o itētū pponit. 3° p̄ exēpla exponit. secū
 da (rursus eaz). 3. (vt cū p se) Resūit g^o ex p̄di

ct) q^d sūt. 3. spēs. i. 3. mōi dīle. q^z q̄dā sūt sepabi
 les r q̄dā inseparabiles: r baz q̄dā p se q̄dā p ac
 cidēs (Rursus) pōit dcam subdiuissionē. di. q^d
 drias p se alie sūt dīssue genex fm q̄s genera i
 spēs didūt: alie sūt. s. spēs spālissimaz Post
 ea expōit p exēpla. q^z ea dria q̄ ē aiati s^z bilit. i.
 aiatu r s^z bilit: ut p̄structio itāstitiua: sic cū d^r
 creatura salis: bec inq^z dria ē p̄stitutiua aiatis
 r dīssua gnīs supiorl. puta aiati corpis r s^z bilit
 corpis aiati s^z bilit. rōnale r mortale p̄stituūt
 boies r didūt aiāl q^d ē g^o bois. p^z i lra Deide
 cū dicit (Sed be quid) ppat mēbzē dionis vo
 lēs q^d nō dīstīguāt penes aliqd absolutū: sed
 tm penes re^o. q^z ead dria ē dīssua r cōstitutiua
 sed non respectu eiusdem. q^z est diuisiua gene
 ris r cōstitutiua speciei. Ex^o q^z aiāl q^d ē g^o
 didit p rōale r irrationale. et itez p mortale et
 imortale. rōnale āt cū mortali p̄stituūt spēs bo
 mis: s^z rōnale r imortale p̄stituūt spēs dei r in
 telligētiar. r s^z r de alyf drys. p^z i lra Notā
 dū q^d sic p^z i lra itētio videt eē por. q^d rōnale
 animal sit g^o r mortale sit dria specifica. de quo
 inquiretur in sequenti fa lectione.

Uoniaz ergo eedez

Postq^z p^oz^o posuit de dria ptes diones h̄ eli
 gēdo illā de q̄ itēdit assignat e^o ples dīffinitōes
 circa q^d. z. facit. p̄ p̄tinuādo dca dīcendis eligit
 drias de q̄ itēdit. z^o p̄fēq^{ndo} dīffinitū ibi (q̄s ēt
 determi.) Dic^t g^o q^d drie p se sint dīssue r p̄sti
 tutiue mō dco oēs vocant specificē r defuiunt
 tā ad dīssōes genex q̄ ad p̄stōes spēs seu dīssō
 nel. n̄ āt sic drie accntales sūt sint sepabiles sūt
 isepabiles. r iō de p̄mis spāl r agēdū q̄ sūt speci
 fice p se. Deide cū dic^t (q̄s ēt determinātes)
 p̄seq^t dīffiniēdo vbi de dria assignat. 4. dīffini
 tōes: q̄z fa ponit ibi (dīffiniūt aut) tertia ibi
 (describit āt) q̄rta ibi (assignāt āt) 3° statiz
 occurrit du^o: q^z cuz vni^o rei vna sit dīffī: ut d^r
 6. topl. quō de dria assignant. 4. dīffinitōes.
 Ad c^o euidētiā ē notādū q^d sic iā sepe dcm ē
 gcqd ē de ente absolute dīffiniūt vna dīffinitōe
 tū n̄ ē icōuēiēs ens respectiū h̄re ples dīffini
 tōes. Dria g^o fm rōez sui generl qd ē v^l: refer^t
 ad illō de q̄ d^r qd p̄t vocari subiec^o. q^z p̄dicatū
 dicit ad subiectū: n̄ tm ad ididū nec ad spēs r
 fer^t. ut ad p^o cor^o. s^z ut ad correlatiū sui ge
 nerl. q^z oz spēs dīci ad idē: ad q^d d^r g^o ex 4°: topl
 coz. in spālū āt i. f^z q^d dria ē dīssua d^r ad g^o. f^z
 āt q^d p̄stitutiua d^r ad spēs: d^r tm ad g^o nō q^d g^o
 sit e^o p^o cor^o. q^z p̄ est spēs: s^z rōe dīssī ita q^d p̄ d^r
 ad dīssū. d^r ēt ad spēs nō inq̄stū spēs: s^z inq̄stuz
 p̄stituta p drias. Per h̄ p^z ad du^o q^z nō sūt
 mlte dīffinitōes drie fm se: s^z p^{ma} ē e^o fm q^d ē
 p̄stitutiua spēs. fa dīffī: ē drie itēdie inq̄stū
 ē v^l. alie due dīffinitōes sūt drie inq̄stū dīssua
 q̄z p^{ma} dat a dione accntie. fa āt q̄ ē q̄rta non

ml^o valz vt dī i lfa. r cū corrigi tē trahit magi
 ad dīaz cōstitutiaz. r totū B q dēz ē patebit p
 seqntia (Ampli^o māifestū) pma ps diuidit i. 3.
 p ponit diffinitōz. 2° e^o dclaratōz ibi (hō. n.) 3°
 remouz dubitatōz. ibi (Nā vñ hēbūt) dīc g q
 dīaz p se r specificas dtermināt. s. p hī. i. diffini
 ūt. d. q dīa ē q abūdat spēs a gñe. r ē sēsus q cū
 gñe cōstituit spēs. ita q ibi ponit spēs vt corrlm
 dīe i q tū. s. spēs ē constituta r dīa constitutua
 (abūdat a gñe) ponit p cōstitunere sub ppa rōe
 cōstitutēdi. q nō vt g^o cōstituit spēs. Postea
 dclarat p ex^o. qz hō g ē spēs aīal abundat. i. hz
 pl^o q̄ aīal rōale. qz aīal q ē g^o nec hz rōale nec
 nihil hoz. i. nullā hz dīaz. Nā vñ hēbūt mo
 uet quoddā dubiū. 2° r mouz. ibi (s; quēadmo
 dū) dub^o ē illd: si ita ē q spēs abūdat dīa a gñe
 vñ spēs hēbit dīaz. nā supple n hz eā a se nec a
 nibilo nec a gñe. qz q rōe vna spēs: eadem rōe
 alia spēs opposita r g^o habet dīaz oppositas
 q̄mō. Postea r mouz. d. q sic pbat p hī. g^o
 hz oēs dīaz ptate. actu vō nllā. spēs at hnt dīaz
 n ex his q n sūt. i. ex nibilo s; ex gñe. nec seqtur
 opposita eē circa idē nisi i potentia r nō i actu
 Circa istā pma diffinitōz dīe q̄rit utz sit pue
 niēter assignata. arguit q n. p sic. dīa n pōt dīf
 finiri. g^o n ē ista diffinitō cōuēiēs. pna pz. a n s
 pbat. tū qz dīe n ē dīa. sic. n. eēt pcess^o i finitū.
 oē at q diffinit hz dīaz. tū qz sola spēs diffinit.
 s; dīa n ē spēs. g^o rē. Illd q abūdat ab alio
 ē i pl^o illo. s; g^o ē i pl^o q̄ spēs. r n e^o dīcēs. n. ani
 mal pl^o cōplectit q̄ dīcēs hoīez. vt hēi i pdica
 mēl. grē. P si sic qro a q spēs hz suā dīam.
 n ex nibilo. qz ex nibilo nihil sit. n a se. ga nihil
 fac se eē i actu nec a gñe. tū qz tūc nō abūdat a
 gñe: cū vtrūq; hēat illd. tū qz g^o hēz dīa. q̄ enī
 rōe vna spēs hz a gñe dīaz vna: pari rōe r alia
 spēs hēbit dīaz oppositā. g^o vtrūq; hēt. g hēt
 opposita siml. In opposit^o ē poz. Rñ: h sup
 pono q dīa p̄t diffiri. qz hz g^o. s. vlt q p p aliq̄
 p se dīaz dīcedit i ipaz. vt patebit i solutōe qd
 nis seqntl. Dīcedū g ad q̄stionē q spēs abū
 dat dīa a gñe. q sic pz. qz diffinitō expmit totū
 itellctū diffiniti r n apli^o quia aliter non cōue
 niret. primo ipi diffinito. s; diffinitio cōstat ex
 gñe r dīa. g dīa ē alig d p se itellctū spēi r n de
 itellctū gñis. qz si sic. tūc g^o pdicaret p se de dīa.
 vlt e^o qz vtrūq; ē falsū: r eēt nug^o i diffinitōe
 qz ponē rōz gñis r dīe loco nominū idē bis di
 ceret. g spēs abūdat dīa a gñe. Ad p^o i oppo
 sitū nego a n s. ad pma pbatōz cōcedo q dīe n
 ē dīa: r spcū c^o dīa hz rōnē dīe. s; pōt hēe dīaz
 r spcū c^o ipz ē spēs. puta r spcū vltis q ē e^o g^o sic
 B q ē pdicari i qle ē dīa dīe. qz p illd cōstituit
 dīa i sua spē sic hō p rōnale. Cū dī z^o q sola
 spēs diffinit. ccedo q dīa ē spēs eo mō q dcm ē
 supi^o d gñe. Ad 2° dico q eē i plus est duplr
 vno: p̄t inētā actualē. alio: p̄t potētiāle siue p

idīam. g^o ē i pl^o z^o: r spēs pmo^o Ad 3°. dīcē^o
 q spēs hz dīaz a gñe. et ita ge^o hz illā potentia
 tm. spēs at actu. vñ istud abūdat dīz itelligi q
 ad hēre actu. itez n ē icōuēiēs opposita simul
 eē idē i potētia. Un sciēdū q sic cōpo^o natu
 rale hz formā i potētia a materia inq̄tū mate
 ria ē i potētia p se ad fōmā. r iō qñ materia ē: ē
 ēt forma cōpositi i potētia. formā at hz cōposi
 tū i actu ab agēte. q actu iduc fōmā i materia
 sic spēs i potētia hz dīaz a gñe q ē pportioale
 materie. Cōtra ista arguit. p. ga a nullo pōt
 aliqd vī hēri q̄ ipz hēat i se. g a gñe n pōt vīns
 spēs habet dīaz q̄ g^o illā hēat. s; spēs hz illam
 actu. g^o tm i potētia. g spēs n hz illam a genere.
 2° qz oīf potētia ē rducibil ad actū. g si oppo
 sita i potētia sūt gñi potēti iēe actu. q ē ipossi
 bile. 3° qz illd q iē tm alicui i potētia nō p̄di
 cat d illo vē cū h vbo ē. qz eē dnotat vnionē ac
 tualē extremoz. s; h ēva. aīal ē rōale. g rōnale
 n tm iest aīali i potētia Rñ: ad p^o cōcedo q
 spēs n hz dīaz actu a gñe. qz nec g^o illā hz actu
 Ad 2° dico q potētia n dī h ordo ad actū sic
 sumit. 4. Metaph. s; potētia dī idetermiatio
 sic p oppo^o act^o p̄t dterminat aliud. g^o aut hēt
 dīaz i potētia. i. idetermiatē. r illo^o n itelligit il
 la ppositō. oīf potētia ē rducibil ad actū. Ad
 3° ccedo q h ē va aīal ē rōale. nā sua dīctoria
 ē falsa: s; n ē va vlr. n ē at icōuēiēs aliqd vē p̄di
 cari cū h vbo ē. r h pticulr r n vlr de illo q est i
 potētia ad ipz. i. ad ipz se hz idetermiatē Dei
 de cū dīc (diffinitū) ponit. z. diffinitōnez. circa
 quā sic pcedit. p diffinitōz p̄mittit. 2° eā p exē
 pla exponit. 3° p rōnē pbat. secūda ibi (rōnale
 enim) tertia ibi (gd. n. ē hō) dīc g q p hī diffini
 ūt eā. i. dīaz h alio^o. dīa ē q d plib^o r differētī
 b^o spē i eo q qle sit pdicat. q exponit p exēpla
 qz rōale r mortale pdicat d hoīe i qle r n in gd
 (gd. n.) exponit r pbat p rōz q dīa pdicatur i
 qle. ad q adduc. z. rōes. pma sumit a p̄petate
 rīdēdi. z. a p̄petate effēdi. secūda (Rēb^o enīz)
 In pma arguit sic. illd pdicat i qle p q p̄uēiē
 ter rīdēt ad itterrogatōz factaz p qle. s; dīa est
 bi^o vt pz i lfa. qz sic nos itterrogati gd ē hō. rīd
 m^o p g^o ē aīal. ita nos q̄stī q̄l sit hō p̄uenien
 ter dī rōal vlt mortal. q ē dīa. In. z. arguit
 sic. oē illd pdicat i qle q hz rōz q̄litat r forme
 s; dīa ē bi^o. h ponit i lfa i p̄parōe rali. qz sic in
 r b^o p̄pōit ex materia r forma: ut sūt res natura
 les vlt ad similitudiez materie r forme hntibus
 ppositōz: vt sūt res artificiales ipz cōpositum
 cōstat ex materia r forma. r statua ex ere r figu
 ra. ita hō cōis r spāl. i. g ē spēs. cōstat pporciōa
 liter ex gñe vt ex materia r ex dīa. q. forma. vñ
 B totū aīal rōale mortale ē hō sic ibi es cū figu
 ra ē statua cōstās ex vtroz. Notādū q solā
 vñ pticlas. s. pdicari i qle dclarat d dca diffi
 nitōe. qz alie p̄t patēt ex p̄dīs. p. h. n. differēt
 b 3

tibus spē distinguitur dīa ab idiniduo 7 proprio
 sed p̄ pdicari in q̄le distinguitur a genere specie
 7 accīte. qz accīte si pdicat in q̄le. n̄ tñ i q̄le esse
 tiale sic dīa Circa istā diffinitōz q̄rit vtz sit
 cōueiēs. arguit qz n̄. qz diffinituz excedit diffi
 nitōz. diffinitū. n. pdicat d̄ vltia dīa cōpletius
 spē spālissime 7 n̄ diffinitō. qz illa dīa tñ inest
 spēi spālissime 7 ei^o suppositū. P̄ diffinitō ex
 cedit diffinitū. nā sēssibile pdicat d̄ plib^o disse
 rētib^o spē i q̄le. s; sēssibile n̄ ē dīa p^o b^o. qz dīa ē
 abstractū significā aliq̄ itētōz z. quā iposibili
 le ē pdicari i abstracto d̄ re p̄me itētōis: qz a dif
 ferētia dī differēs d̄noiatie. oē at̄ d̄noia^o dī ab
 aliq̄ abstracto. illō ē dīa qz a dīa v̄eit differē s; sēssibile n̄ ē abstractū. ḡ rē P̄ pdicari ē d̄ rōe
 relatiui. vt p̄z d̄ vli. s; dīa si ē relz ḡ rē. p^o mi. qz
 flatō n̄ r̄fert. eēt. n. pcedere i s̄finitū. dīa autē
 ē flatō. qz secūdū ip̄az differē r̄fert ad differē
 ē. n. relo egeratīe. ḡ dīa n̄ r̄fert. P̄ oē diffi
 nitū differt spē ab alijs p̄ suā diffinitōne. s; dif
 ferētia n̄ differt. qz subm̄ 7 pdicatū significā
 s̄b oppositū mōis isepabilib^o q̄ causāt falsitatē
 P̄ dīa nō pdicat in q̄le. ḡ diffinitō n̄ ē cōue
 niēter assignata. aīf p̄z. tū qz q̄ dīc q̄ditatē ali
 e^o pdicat i qd. qz qd dī a q̄ditatē: s; dīa pdicat
 q̄ditatē e^o ē. aliter n̄ ponere f̄i diffinitōe e^o. tū
 qz si pdicat i q̄le. ḡ ē q̄litas. p̄seqns ē fallū. qz q̄li
 tas ē posterior subā. dīa at̄ ē p̄oz. tuz qz si sic. ḡ
 pdicat d̄nōmīatiue 7 p̄ p̄seqns n̄ vniuoce. p̄is
 ē fallū. qz si sic. pdicatz aliā naturā siue eēntiā
 In oppo^o ē p̄oz. R̄n̄: p̄ ē vidēdū q̄ ē dīa
 q̄ bic diffinit̄ Sc̄do quō pdicat i q̄le Quan
 tū ad p̄^o dī q̄ dīa ē duplex. vltia 7 itēmedia
 7 bec diffinitio puenit dīe itēmedie vlr 7 est
 vā diffi^o qz ibi ponit̄ g^o 7 dīa ip̄i^o dīe. dīa ei
 ē spēf respectu vliis: sic d̄z ē d̄ ḡne. qz v̄le d̄ndit
 i ipsā p̄ dīas. additas q̄ p̄ se vidūt v̄le 7 p̄bunt
 ip̄z ad dīa: nō tñ ē diffi^o dīe vlr. qz nō dīe v̄l
 time: sic ei ē q̄dā spēf spālissima: 7 q̄dā subalter
 na: 7 sic ē aliq̄ descriptio data d̄ spē spālissima
 tñ: sic ē dīa q̄dā vltia: q̄dā itēmedia: 7 sic est
 aliq̄ descriptio tñ pueniēs dīe itēmedie. cu
 iusmodi ē ista. Et h̄ occurit duo dubia. pri^o
 qz dīa vltia nō diffinit̄ nisi p̄ d̄ntib^o nūero. ḡ
 ē aliud v̄le a dīa h̄ diffinita: sic spē ē aliō v̄le
 a ḡne. nō. n. ē alia dīa iter g^o 7 spēm: nisi i d̄n
 rib^o spē 7 nūero: q̄ duo silr se h̄nt circa pdicatū
 i qd 7 i q̄le: 7 cū pdicari in qd faciat duo vltia. ḡ
 sic pdicari i q̄le: faciet alia duo. R̄n̄: qz g^o 7 spe
 cies nō tñ d̄nt p̄ h̄ qd ē pdicari d̄ plib^o spē et
 nūero d̄ntib^o. s; i qd p̄ueit eis equoce. qz g^o p̄
 dicat p̄tē eēntie: spē ē v̄o totū. nō sic at̄ q̄le sub
 stātiale p̄ueit equoce dīe itēmedie 7 vltime.
 7 iō nō sūt nisi v̄nū v̄le Sc̄dm dubiū. qz tūc
 fm nullā v̄nā diffinitōz puenit dīa dīe itē
 medie 7 vltie. qz i illa diffinitōe oz hūc pdicav

ri de plib^o i q̄le: 7 nō poterit p̄oi d̄ntib^o spē nec
 nūero. ḡ equoce puenit eis ut videt̄. R̄n̄: qz
 dīe i cōi ē sufficiēs diffi^o bec. f. pdicari de plib^o
 b^o i q̄le q̄ p̄ueit v̄riqz dīe 7 vniuoce. vñ lz pre
 dicari i qd de plib^o nō vniuoce p̄ueiat generi 7
 spēi. 7 iō sūt duo vltia: tñ oz dicere plura eē vni
 uocū ad plura spē 7 nūero. 7 sic plura ponit̄ in
 diffinitōe vliis 7 dīe i cōi. Quātū ad z^o vi
 to qz dīa pdicat i q̄le qz sic p̄oz^o oñdit. tū qz ad
 qdōnē factā p̄ q̄le pueniēter r̄ndet̄ p̄ dīa. tū qz
 sic ē i p̄posito reali: p̄portionalr ē i p̄posito rō
 nis. dīa at̄ nō h̄z mo^o materie. qz n̄ ē idetermi
 nata: nec i p̄o q̄ p̄pā sūt materie. ḡ h̄z mo^o for
 me. for at̄ 7 q̄litas 7 act^o idē sunt. h̄z ḡ mo^o q̄lis
 respectu spēi: 7 h̄ ē pdicari i q̄le Intelligēdū
 tñ qz sic ē act^o duplex. f. p̄m^o 7 z^o. p̄m^o q̄ fac̄ ens
 simpliciter i actu. 7 z^o q̄ p̄suppōit̄ ēsi actu. 7 tñ
 facit ens in actu tali. sic est for duplex 7 q̄litas
 duplex: ita a q̄litate duplici ē duplex mo^o q̄lis
 dīa at̄ sūt a p̄ actu. f. a for specifica q̄ est q̄litas
 eēntialis. vñ 7 pdicat i q̄le eēntiale nō accīta
 le: sic alia duo vltia sequētia Ad p̄^o in oppo^o
 dico vt p̄z qz bic nō diffinit̄ dīa vltia Ad z^o
 dico qz dīa p̄tēē nomē p̄me ip̄ōnis vel sc̄be.
 p̄: ē nom̄ abstractū: 7 significat relatiōz. 7 ē spe
 cies multitudinis vt multū ē dīa entl. z^o ē con
 cretū sic 7 alia noia. Farū itētōnū d̄ qb^o agit h̄
 7 trāsumit̄ a dīa ut ē nomē p̄me itētōis. signi
 ficat ei itētōz applicabilē ei qz ē p̄n^o forle dīe
 ut ē res p̄me itētōis. cū v̄o oñdit qz sit abstra
 ctū p̄t̄ dici qz differre tñ d̄noiatīue dī a dīa:
 ut ē nom̄ p̄me itētōis seu ip̄ōnis Ad z^o dico
 qz dīa ut ē res p̄ie itētōis ē relatio: 7 sic n̄ r̄
 fert̄. ut at̄ ē p̄a itē: referit̄ 7 n̄ ē rela^o Aliter
 p̄t̄ dici qz rela^o p̄t̄ referri. d̄nt enī s̄litudo. ab
 eq̄litate 7 v̄trūqz a p̄nitate. dīa at̄ r̄lo ē. nec ē
 p̄cessus i ip̄i^o: s; stat̄ i sc̄ba. 7 tal̄ p̄cessus non ē
 ip̄olis i et̄ib^o rōis. cuiusmōi s̄toēs itētōel. Ad
 4° cōcedo qz dīa d̄nt ab alijs v̄lib^o diffinitōe
 7 spē: nec significat̄ idē p̄ subiec^o 7 pdicatū sub
 rōnib^o dispartl. ut p̄t̄ patere ex p̄dcis Ad 5°
 ne: aīf. ad p̄mā p̄batiōz. dico qz ad pdicari in
 qd n̄ sufficit qz pdicet qd. s; oz qz pdicet qd per
 mo^o qd. dīa at̄ pdicat p̄ mo^o ifōntis eēntiaz.
 7 nō p̄ mo^o subst̄tēt̄ Ad sc̄baz dico qz ē q̄li
 tas ex. s. metha. s; nō ut q̄litas ē v̄nū ḡnālissi
 mū. s; equoce ut for q̄litas 7 act^o sūt eadē trā
 scēdētia Ad tertiā ne: p̄ntiā. nā d̄noiatīuz
 d̄nt a p̄ncipali solo cāu. i. cadētia ad subc̄m: 7 il
 lud tñ puenit bis que pdicant̄ in quale accī
 tale. quia qz pdicat in quale eēntiale nō ha
 bet ipsum pro subiecto ut accidens dicitur esse
 in subito: 7 sic patet ad questionem.

Escribunt autem.

positis duab^o diffinitōib^o dīe ponit̄ tertiam

circa q̄ duo faē. p̄ eā pponit. z̄ eaz̄ exponit. ibi (rōale z̄ irrōale) dicit̄ q̄ p̄ phi d̄scribit̄ d̄ras. z̄ B alio d̄ra ē illō q̄d est aptū natū diuider̄ ea que sūt sub eodē ḡne. postea exponit p̄ exēpla. z̄ p̄ i lfa. No^o q̄ ista diffinitō dat̄ d̄ra i q̄tū ē di uisua distōe actiua i q̄ pōit rō d̄re distue. f. na tū. videre cū corlo. i. viso z̄ termio distōis. f. ea i q̄ visu didit̄ ea q̄ sūt sub eodem ḡne. Deinde cū dicit̄ (Assignat̄ at) ponit. 4. diffinitōnes. circa q̄d duo faē. p̄ eā ponit. z̄ corrigit. ibi (Interius at) dicit̄ q̄ p̄ phi assignat̄. i. diffiniūt d̄ras. z̄ B 4. mō d̄ra est q̄ differit a se singla. nā spēs n̄ differit f̄ ḡ. s̄z f̄ d̄ras. q̄d p̄z. q̄z nos q̄ sum^o rōales z̄ bru ta sum^o aialia. s̄z p̄ rōale q̄ est d̄ra differim^o ab ill. similr nos z̄ dy sum^o rōales: s̄z p̄ mortale q̄ ē d̄ra differim^o ab ill (iteri^o at) corrigit istā diffi nitōz. circa q̄d duo faē. p̄ eā corrigit. z̄ correctā cōcludit (erūt igit̄) dicit̄ q̄ p̄ phi iterius. i. subtri li^o p̄scrutātes dicūt n̄ q̄dlibz̄ eoz̄ q̄ didūt ea q̄ sūt sub ḡne eē d̄ras. s̄z cū h̄ q̄d cōduc̄ ad eē z̄ est ps̄ essētiā eē rei. q̄d p̄z. q̄z aptū natū ad nauigā dū didit̄ hoiez̄ ab alyz̄ aialib^o. n̄ tū ē d̄ra hois talis aptitudo: s̄z magl p̄pū. e^o cā p̄z ex ocis. q̄a n̄ cōduc̄ ad eē specificū hois. nec ē ps̄ essētiālis e^o. iō n̄ ē tal d̄ra q̄les sūt ille q̄ specificē dicūtur Deide cū dicit̄ (Erūt igit̄) cōcludit corlūm. d. q̄ d̄re specificē sūt q̄ faciūt alterā spēs. z̄ p̄dicā tur i eo q̄ q̄le ex q̄b^o p̄z q̄ ista q̄rta diffinitō sic correctā trahit magl ad d̄raz cōstitutūā. vt su pi^o dicebat̄. Ultimo epilōgat̄ totū caplm̄ d̄ d̄ra dicēs q̄ d̄ra ista sufficiāt. Circa p̄dicta q̄rit̄ vtrū mortale sit d̄ra distua aial rōal z̄ cō stitutiua hois. arguit̄ q̄ sic p̄ por. B z̄ i. c. d̄ spēs p̄ rōale n̄ ē vltima d̄ra hois. ḡ p̄ter illā opoz ter addere aliā. s̄z illa nō erit nisi mortale. p̄b^o aīcedēt. tū q̄z vltia d̄ra cōuertit̄ cū spēs: s̄z rōa le n̄ cōuertit̄ cū hoie. q̄z iest itelligētys vt dicit̄ h̄ por. tū q̄z n̄ rōale sit vltima d̄ra hois. ḡ irrōale ē d̄ra cōstitutiuā alteri^o spēs tū. q̄z d̄re distue addite ḡni cōstituūt spēs spālissimā siue spēm simplr Cōn. ois d̄ra p̄duc̄ ad eē. s̄z mōtale n̄ cōduc̄ ad eē hois. imo magl distrahit. R^o f̄ duas cōclusōes. P̄ria cōclusio est ista. aial rōale n̄ ē g^o. p^o oē g^o p̄dicat̄ i q̄d d̄ plib^o differē tib^o spēs. s̄z aial rōale n̄ ē hi^o. ḡ z̄c. mior p̄z. q̄z cū itelligētie n̄ sint corporee aiate sēsibiles n̄ erūt aialia p̄ locū a diffinitōe. s̄z p̄ter nos ille sūt tū rōales. ḡ aial rōale n̄ ē g^o. nec h̄z d̄ras distuas Secūda^o ē q̄ mortale n̄ ē d̄ra p̄stituēs ho minē. hāc p̄bo sic. ois d̄ra sumit̄ a forma vnde iest spēs rōe forme. mortale at̄ tū rōe materie q̄z materia ē p̄n^o q̄ res pōt eē z̄ n̄ eē. 7. Meta. z̄ B tot^o itelligit̄ d̄ materia ididuali q̄ n̄ p̄tinet ad essentiā spēs. P̄ ois d̄ra p̄ iest spēs. postea ididuis p̄ formā spēs. s̄z mortale e^o q̄z actus et generatōes sūt circa singlaria. vt callias sana

tur p̄ se. hō vō p̄ accūs. mortale at̄ dicit̄ aptitudi nē ad trāsmutatōz vt aptitudo ad aliqd̄ ē e^o p̄ se c^o ē termin^o aptitudinis. ḡ z̄c. P̄ ois d̄ra ē p̄oz spēs vt siml natura: s̄z mortale ē posteri^o ho mie f̄ naturā. ḡ z̄c. mior p̄z. q̄z p̄us natura ē hō q̄ sit apt^o ad dissolutōz. q̄z n̄ ēs n̄ ē aptū ad ali qd̄ P̄ vltia d̄ra cōuertit̄ cū spēs: s̄z mortale n̄ cōuertit̄ cū hoie. ḡ z̄c. Ad por. d̄r q̄ loq̄t̄ fm̄ opinionē p̄lonis q̄ dicit̄ itelligētias eē aialia rō nalia. diffinit. n. aial q̄ ē subā mouens se motu volūtario. z̄ bec rō p̄petit itelligētys. Cōn. B. q̄z por. n̄ loq̄t̄ h̄ d̄ aiali f̄ hāc diffōz s̄z f̄ hanc subā aiata sēsibil. q̄z ponēdo coordiatōz eoz̄ q̄ sūt i ḡne subē didit̄ corp^o aiatū p̄ sēsibile z̄ ifēsibile: z̄ sub corpe aiato collocat̄ aial inuēs p̄ B g^o d̄ndere i hāc spēs p̄ alterā d̄raz distuaz. sic at̄ collocat̄ az. aial z̄ similr diffinit p̄ idē g^o z̄ il las d̄ras. ḡ loq̄t̄ f̄ opionē Ari. Dd̄z q̄ n̄ loq̄t̄ d̄ aiali f̄ opinionē platōis. q̄z f̄ illā rōz̄ quā pla to posuit d̄ aiali n̄ loq̄t̄: s̄z loq̄t̄ f̄ opinionē cōez vulgi. nihil. n. cōiter cōcipit̄ nisi paliquā spēs imagiatiuā. z̄ iō cōiter imaginatō circa sēsibi lia d̄cipit. iō d̄r. 3. P̄bi. fatuū ē credere imagia ti^o. vlg^o iḡt̄ se q̄ns imagiatōz p̄cip̄ d̄ itelligētys q̄i d̄ substātys corpeis. z̄ ita essēt ponēda aia lia rōnalia f̄z vā rōz̄ aial. sic at̄ loq̄t̄ min^o p̄ue ctū q̄ n̄ itelligūt̄ mltū r̄mota a sēsu. Ad z^o ne go mi. ad p̄mā p̄batōez dico q̄ rōale n̄ iest itel ligētys nisi equoce z̄ mltū i p̄pe. sic nature itel lectuali z̄ n̄ rōali Ad z. dico q̄ n̄ oz̄ q̄ simi ter alia s̄z vtraq̄ cōstituāt spēs. nā aial irrōale si irrōale sit vā d̄ra pōt eē iter mediū g^o z̄ aial rōale diffinitō hois cōpleta. z̄ B maxie ē verū q̄n̄ ē oppositō ip̄fci ad ip̄fcm̄. vno. n. i q̄libz̄ ge nere existēte p̄fco sūt mltā ip̄fca p̄ r̄cessū ab il lo f̄ diuersū gradnz̄. vt p̄z i colorib^o. rōale at̄ ē p̄fcm̄ i ḡne aialis. iō rōali existēte vno sūt mltē differentie irrationales

Kopriū autez Superi^o

d̄terminauit de d̄ra q̄ p̄dicat̄ i q̄le substātiale. h̄ d̄terminat̄ d̄ alyz̄ duob^o q̄ p̄dicat̄ i q̄le accūs. et p̄ agit̄ d̄ p̄po q̄d p̄dicat̄ cōuertibilr z̄ p̄ se. z̄^o de accūs q̄ n̄ sic p̄dicat̄ cōuertibilr nec per se ibi (accūs ē) Circa p̄^o duo faē p̄ didēdo diffit̄ q̄tu oz̄ mōs p̄pū. z̄^o elicit̄ 4° mo^o ibi (Et q̄ soli) p̄ri ma ps̄ didit̄ l. 4. fm̄ q̄ttuoz̄ mōs. vbi p̄tes inci piāt p̄z. dicit̄ q̄ p̄ phi didit̄ z̄ supple diffiniūt p̄ p̄ū q̄drifariā. i. q̄drupl̄r. p̄^o d̄r p̄pū illō q̄d ac cidit̄ alicui soli spēs i n̄ oi sub spēs cōtēto. sic eē medicū iest hoī. z̄^o d̄r p̄pū illō q̄d accidit̄ oi cōtēto sub spēs: s̄z nō soli illi spēs sic eē bipedez iest hoī z̄ alyz̄ 3° d̄r p̄pū q̄d iest alicui soli spēs z̄ oi cōtēto sub spēs: s̄z n̄ sēp̄ sic canescere in senectute iest hoī. z̄ si ifert̄ d̄ ḡbusdā bruti q̄ vi

dēt albescere i senectute dī q n̄ ē canicies ppe
loqn̄ sz qdā dalbatō. cāicies. n. ē ppe loqndo
qdā passio in capill̄ hūanis cāta ex frigiditate
putrefcī hūozis g ē materia piloz. Deinde
cū dic̄ (q soli) ponit 4.º. circa qd̄ duo fac̄. p̄ dif
finit illū moº. 2.º. r̄mouz dubiū ibi (Nā r̄n̄ ri
det) dicit ḡ q̄ ē. 4.º. dī ppū qd̄ accidit alicui
soli sp̄ei r̄ oī cōtento sub illa sp̄e r̄ sp̄yt risibile
hoī. Postea r̄mouz dubiū. qz cū hō n̄ s̄p̄ r̄is
at videt̄ n̄ sp̄ eē risibil. dī ḡ q̄ risibile n̄ dic̄ ac
tū sz aptitudinē ridēdi. r̄ h̄ aptitudo sp̄ iest na
turalr̄ hoī sz n̄ sp̄ actu rideat. act̄ ḡ ridēdi iest
hoī p̄ accn̄s sepabile. risibile aut. i. aptitudo ad
ridēº ē ppū sic̄ inibile eq̄. Deide cū dic̄ (h̄ at
ppe) eligit hūc 4.º. modū dicēs q̄ h̄ ppūm 4.º.
sūpº dī ppū q̄ uertit̄ cū sp̄e. ḡ qd̄. n. ē inibile
ē equº. r̄ risibile hō. Ad euidētā h̄ vnā mo
ueo q̄stionē. v̄r̄ diffinitō ppū 4.º. sūpti. bec. s.
q̄ accidit oī soli r̄ sp̄ fit cōueniēter assignata. ar
guif̄ q̄ nō. p̄ sic. ppriū nō ē v̄le. ḡ nec diffinibi
le. ḡ nec ista sibi ueniēs diffiº: v̄traq̄ vnā pz.
t̄m̄ ei diffinif̄ v̄le ex. 7. metha. aīn̄s pbat̄. tu qz
ppriū nō p̄dicat̄ de opposito. sz ppriū r̄ cōe op
ponunt̄. r̄ cōe r̄ v̄le sūt idē. ḡ bec ē falsa. ppriū
ē v̄le. tū qz nulla itēº p̄dicat̄ v̄e in abstracto de
re p̄me itētōis: sz bec ē v̄a risibile ē pprietas.
ḡ ppū n̄ ē itēº: nec p̄ vn̄ v̄le. tū qz si gº ē ad aliqd̄
r̄ sp̄es ex. 4.º. topi. sz v̄le ē ad aliqd̄. qz eēntial̄ p̄
dicabile p̄dicabile at̄ dī ad illō d̄ q̄ p̄dicat̄ ppū
at̄ n̄ ē ad aliqd̄. qz n̄ refer̄t ad illō cº ē ppriū sic̄
nullū accn̄s refer̄t ad suū subctm̄. alr̄ oē accn̄s
eēt relm̄. Similr̄ illud cº ē ppriū: ē naturalr̄ pº
ppo. sz relm̄ ē s̄l natura cū suo corlo. s̄l̄r nec
refer̄t ad aliā itētōne. qz nō ad gº nec ad sp̄em
vel ididui. qz qd̄libet istoꝝ h̄z aliud corlo. ut
pz ex p̄dict̄. nec ad v̄fiā vel accn̄s. ut māº est
ḡ r̄c. tū qz ppriū manz n̄ ex̄te intellectu qz ad
huc h̄re. 3. in̄e oī triangulo r̄ soli r̄ sp̄. sz v̄le non
manet sine intellectu ḡ r̄c. P̄ ad p̄ncipale pro
priū nō ē distictū v̄le ab accn̄te. ḡ nec h̄z disti
ctā diffinitionē: sz ista nō est diffiº: accn̄tis. pz ḡ
nec ppriū. p̄ma pz pbat̄. tū qz ppriū vel ē subā
vel accn̄s nō ē subā. alr̄ poneret̄ i diffinitione
sp̄ei. ḡ ē accn̄s. tū qz sūpto aliq̄ accn̄te q̄ro d̄ illo
aut iest buic subcō p̄ se r̄ sic ē ppriū. aut nō: sed
p̄ accn̄s p̄ h̄ q̄ iest aly. aut ḡ illi aly iest p̄ se r̄ h̄r̄
ppriū. vel si p̄ accn̄s p̄cedit̄ i infinitū i subiect̄
P̄ pprium nō nc̄cio sp̄ inest. ḡ male ponitur
sp̄. aīn̄s pbat̄. tū qz risibile nō iest sp̄ hoī. hō ei
nō sp̄ rider. tū qz subā p̄cedit̄ oē accn̄s t̄pe ex
7. metha. ḡ aliq̄ t̄pe ē subā qn̄ n̄ accn̄s iest sibi
ut az. loḡ sibi de accn̄te. sz isto mō ppriū ē acci
dēt̄. ḡ subā ē sine p̄po. tū qz ois pō passiuā ē d̄di
ctōis ex. 9. metha. sz subct̄z ē i pō passiuā ad p̄po
uz qz ē materia eº i q̄. ḡ p̄t̄ eē sub p̄po r̄ s̄b eiº op̄

posito. ḡ ppriū nō sp̄ nc̄cio iest P̄ ista diffini
tiōe nō ponit̄ ḡ ppriū q̄ ē v̄le: nec rō eº loco sui
ḡ nō ē ueniēs P̄ ista diffiº: uenit d̄rie v̄ltie
r̄ p̄letiuē sp̄ei. qz ista uertit̄ cū sp̄e. ex. 7. me
tha. ḡ diffinitio nō ē p̄pa nec uertibil. P̄ ac
cidēs ē disticta sp̄es a p̄po. ḡ ueniēter ponit̄ i
eº diffinitioe dicēdo q̄ accidit P̄ ista diffiº da
tur p̄ coplationē. ḡ ē icrepāda ex. 6. topic. P̄
diffinitū cū sit itēº: p̄t̄ eē v̄niuocū i oī gn̄e: qz i
oī gn̄e ē iuenire ppriū. sz accidere nō est v̄niuoc̄
cū. qz tūc t̄m̄ eēt duo ḡnalissima. ḡ male p̄ōit̄
i diffinitioe dicēdo In oppoº ē porº. R̄n̄: in
ista q̄ōe p̄ p̄mittit̄ aliq̄s distictōes Secūdo
oīndā aliq̄s d̄clusionōes Tertio remouebo vnā
dubitationē Quātū ad p̄º sit ista pria distin
ctio q̄ ppriū ē equocū. qz p̄t̄ eē nomē p̄me itē
tōis. r̄ sic opponit̄ cōi: r̄ p̄t̄ dicit̄ aliqd̄ ppriū
ididui: sic̄ r̄ sp̄ei r̄ h̄º ppriū ē p̄cretum a p̄peta
te dictū. alioº: ppriū est nomē sc̄be ip̄ōnis signi
ficans intētōne s̄am. s. p̄dicatū uertibile n̄ p̄
dicās essentiali. r̄ sic diffinit̄ p̄ topi. r̄ est species
v̄lis. qz v̄le d̄ndit̄ i ip̄m p̄ d̄riā p̄ se d̄visuā eiº. s.
p̄dicari uertibilr̄ i q̄le acc̄ntale Sc̄da disti
ctio ē ista q̄ accn̄s equoce ē nomē p̄me itētōis
r̄ se. p̄º significat naturā ex̄ aiāz s̄m q̄ p̄hus. 5.
metha d̄dit̄ ens i subā r̄ accn̄s. r̄ h̄ mō sūt
gn̄s modis. nā acc̄ntiū qdā sūt ab itrinseco. et̄
h̄ vel rōe materie ut ḡtital: vel rōe q̄litalū ac
tiuaz. sic̄ q̄litalates s̄sibiles posteriores. puta al
bū nigz dulce amox qdā sūt ab extrinseco. r̄ h̄
vel manēt amoto illo extrinseco. ut nigredo ab
estu: v̄l nō manēt ut calor i aq̄ q̄ sibi derelicta
redit ad ppriā naturā. n̄ at illoꝝ ē pprium. qz
n̄º cōuertit̄ cū subcō. ē ḡ p̄ter bec accn̄s q̄ntoº
q̄ iest sp̄ei rōe forme. ita q̄ for̄ sp̄ei ē eiº cā p̄ se
p̄cisa nc̄cia r̄ imediata. posita at̄ cā p̄cisa nc̄cia
r̄ imediata ponit̄ effect̄º r̄ amota amouet̄. id oī
h̄nti sp̄ei form̄ iest tale accn̄s r̄ sp̄er nō h̄nti nō
iest t̄le. ḡ est simplr̄ uertibile cū sp̄e. r̄ p̄t̄ d̄ ea
p̄ diffinitionē demōstrari. Sc̄do ut ē nomen
se ip̄ōis ē adhuc equocū. vnoº: n. idē ē q̄ p̄dica
tū n̄ eēntiale. r̄ sic ē idē q̄ eē i. sz q̄ eē in. distin
guif̄ d̄ d̄ci d̄. in p̄n̄: p̄dicantoz. qz q̄ d̄ de. ē p̄
dicatū eēntiale. q̄ v̄o ē i. nō eēntiale. Aliº ē in
tenº: qdā sūpta a p̄petare i re sub q̄ r̄ eº opposito
p̄t̄ illud dicit̄ itelligi cº ē accn̄s sine repugnātia
P̄moº: ponit̄ i diffinitioe ppriū. Sc̄doº: est
v̄le distiº d̄ alia. 4. Quāº ad 2º sit ista pria
ºº: Propriū ē v̄le h̄ac p̄bo sic. oē illud q̄ p̄di
cat̄ de plibº ē v̄le. sz ppriū ē h̄i. ḡ r̄c. p̄º mi. qz
ppriū ē p̄dicatū uertibile cū illo cº ē pprium
ex̄ p̄ topi. sz illud ē v̄le. qz p̄t̄ eē subctm̄ demō
stratiōis de q̄ ppriū demōstrat̄. qz v̄liū est de
mōstrat̄ ex̄ p̄ posterioꝝ. ḡ si ip̄z subctm̄ p̄dicat̄
de plibº r̄ suū uertibile p̄dicat̄ de plibº q̄ est

ppriū Ad p^{ar} q^o ē istā cōclusionem dī q^o
 aīis ē falsū. ad p^{mā} p^{bationē} pōt dici q^o p^{priū}
 opponit cōi. ut ē res p^{rie} itētiōis nō ut vtrū
 q^o ē secūda inten^o vel alr q^o p^{ropriū} r cōe sunt
 reltiua r vnū relm v^e dī de alio. nō tñ oppo^o
 de opposito. q^o non sunt opposita nisi respectu
 eiusdē. p^{priū} at respectu spēi cōe ē respectu in
 didui duoz sub spē. q^o de istis dī ut de plib^o n̄
 de spē c^o ē aliud. Ad z^o p^z: q^o p^{prietas} ē ab
 stractū p^{priū}: ut ē nomē p^{me} itētiōis n̄ secūde

Cōtra q^o si ut ē nomē s^e itētiōis ē nomē cō
 cretū. q^o q^o ē e^o abstractū: dico q^o e^o abstractū
 nō significat vno noīe: sicut nec i alyz. 4. s^z p cir
 cūlocutōz exprimit itē: p^{pri}: sicut itē: g^ois l^o spēi.

Ad 3° pōt dici q^o si g^o sit ad aliqd opz spēs eē
 ad aliqd p se. nō tñ p s^z g^o r sic p^{priū} fm g^o
 suū qd ē v^{le}: dī ad aliqd. s. ad illd d q^o p^{dicat} ut
 ad subcū: q^o p^{dicatū} dī ad subiectū. Aliter
 pōt dici q^o fm p^{priū} rōnem referē. p ad spēm
 nō inq^{uā} spēs. s^z inq^{uā} tū hīs p^{priū}. cū argu
 itur q^o nō: q^o accūs non referē ad subcū: dico
 q^o subcū p^{priū}: ut ē inten^o: nō ē spēs: sed res ali
 qua p^{ime} itētiōis ut risibile sicut dcm ē s d
 vli. tñ illud cui applicatur inten^o p^{priū} pōt eē
 i eo cui applicat itē: spēi. ut risibile in homie.

Cū arguit^o z illud c^o ē p^{priū} p^o ē p^{pri}. dico
 q^o subiectū ē p^o: s^z nō inq^{uā} hīs p^{priū}. nō ei ē
 corlū p^{priū}. nisi inq^{uā} hīs p^{priū}. Ad 4° di
 co q^o nihil accidit aly: ut h sūt accidit n̄ exīte
 itellectu. Silt nec accidit oi. q^o nihil est cōe cui
 possit accidere nō exīte itellectu. Scda^o ē
 ista p^{priū} ē v^{le} distinctū ab accūte. hāc p^{bō} du
 plr. Primo ex distictione rez q^o applicat sic.
 Ille itētiōes sūt disticte q^o diuerf reb^o applicā
 tur: s^z p^{priū} r accūs. sūt bi^o g^o rē. mi. oñ dī. q^o p
 p^{priū}: ut h sūt. ē iten^o: tñ applicabil accūtib^o B
 mō sūptis: s^z accūs ut ē v^{le}: applicat tñ alyz
 p^o enūeratis q^o oñ accūtia cōia: vel q^o p^{ir} sūt
 subcō r alyz. vel p^{ir}. i. idrūter isūt r nō insūt r
 siue sic siue sic nō sūt p^{uertibilia}: sic g^opatz dīa
 illoz q^o ad illa q^o applicat p^z ex disticōe
 diffinitionū. q^o q^o diffinitiones sūt disticte. ipa
 sūt disticte. s^z p^{priū} r accūs sūt bi^o g^o rē. mi. p^z
 q^o p^{priū} ē p^{dicatū} nō eēntiale p^{uersim}. r ideo
 sub e^o opposito nō pōt itelligi illud c^o ē p^{priū} si
 ne p^{pugnātia}. q^o itelligere cā imediata r nccia
 sub opposito sui effect^o p^{mi}: s^z accūs ē q^o adest
 vel abest rē. vel q^o p^{igit} eidē inēē r n̄ inēē sub
 q^o r e^o opposito pōt itelligi illud cui^o ē sine repu
 gnātia q^o dicit p^o de accūte isepabili d q^o m^o
 v^o. p^o ei corū itelligi alb^o r etbiops nitēs cādo
 re Ad z^o ar^o q^o ē istā cōclonē dico q^o aīis ē
 falsū. ad p^{mā} p^{batoz} p^z q^o p^{cedit} d accūte ut
 ē res p^{me} itētiōis: r sic p^{priū} nō ē subā nec ac

cidēs. sumēdo at accūs p accūte itelligib^o. p
 accūte q^o idē ē q^o p^{dicatū} nō idicās eēntiā pōt
 p^{cedi} q^o p^{priū} ē accūs: r nihil mali seq^o Ad
 scdam dico q^o accūs qdlibet iest alicui p se. i. sū
 me^o: r ad illud subcū ē stat^o: s^z nō qdlibet iest p
 se ita q^o egrediat^o ex p^{ncipys} illi^o subiecti. s^z qd
 accipit p se i z^o: sicut albū si iest hoi p accūs iest
 supficie p se. i. imediata: s^z nō ut p se dicit cām
 Tertia^o ē ista. p^{priū} nccio sp iest. hāc p^{bō} sic.
 posita cā nccia r imediata. nccio pōit effect^o: s^z
 for^o specifica subcū ē bi^o cā respectu p^{priū}: q^o p
 p^{priū} egredit^o ex p^{ncipys} subiecti: maxie a for^o. g
 cū subcō sp iest sua for^o: q^o p illā ē. g^o p ierit sibi
 p^{priū} Ad ar^o q^o ē istā cōclusionem ne^o aīis.

Ad p^{mā} p^{bationē} dico q^o risibile sp inē actu
 lz ridere nō. q^o ridere ē accūs cōe hoi: ut dēz ē
 exponēdo l^oram Ad scdaz dico q^o illa p^{priū} est
 itelligēda p se. q^o subē q^o ē ex sua rōe nō repu
 gnat p^{cedere} tpe eē accūs cū subā nō d^opedeat
 ab aliq^o accūte. tñ p accūs sp accūs ē q^o subā ē
 q^o p^{seq^o} imediate eē subē. Ad aliud dico q^o
 oē q^o ē tñ in pō passiuā ad aliqd ē i pō p^{dictio}
 nis ad illud. subcū at respectu p^{priū} nō ē fo^o i
 pō passiuā: s^z ēt in pō effectiuā. q^o effectiue ē p
 p^{priū} a subcō. Si dicat q^o materia r efficiēs
 nō coicidūt ex z^o p^{hyfi}. Dōm q^o v^{ez} ē de mate
 ria ex q^o r efficiēte p trāsmutatioz. nō at d ma
 teria i q^o r efficiēte sine trāsmutatioe cuiusmōi
 materia r efficiēs ē subcū respectu passionis.

Quarta^o ē ista q^o diffi^o ē p^{ueniēter} assigna
 ta. hāc p^{bō} sic. illa diffi^o: que p^{stat} ex p^{priū} g^one r
 d^orys ē p^{ueniēter} data: s^z ista ē bi^o g^o rē. minor
 oñdī sic: q^o p^{mā} p^{ticulā}. s. accidit h^o rō p^{di}
 cati r mo^o p^{dicādi} i q^ole accūtale p oi r soli r sp
 b^o p^{uertibilr}. r p has d^orias d^odit v^{le} i p^{priū}
 bec ēt rō ē eadē illi q^o pōit ab az. p topi. p^{priū}
 ē p^{dicatū} nō p^{dicās} eēntiā p^{uertibilr}. Ad ar
 gu^o 4° r seq^ontia ē istā cōclonē. R^o: r dico ad p^o
 q^o p accidit itelligi p^{dicari} p oi de plib^o p^oētis
 sub spē. illa ei p^{ticla} in B q^o ē vna ex q^o b^o p^{uer}
 tibilitas e^o cū spē dīē v^{litate} ei^o ad oīa q^o iest
 spēs c^o est p^{priū} Ad z^o p^z q^o dīa nō accidit
 q^o p^{dicat} eēntiā: s^z n̄ p mo^o eēntie. Ad 3° p^z
 q^o p^{cedit} de accūte dicto. z^o mo^o qd ē fa itentio
 r s^o v^{le} ē q^ottuor alia distinctū. Ad 3° dico q^o
 p bec oīa coplata oi r soli r semp d^obet itelligi
 vnū circūlocutū. s. p^{uertibilr} r nō ē icōueniēs
 poni coplatōz ad circūloq^ondū aliqd in diffini
 tione. Ad vltimū dico q^o p^{cedit} de accūte q^o
 est res p^{me} itētiōis. Quan^o ad 3° occurrit
 du^o vtrū sit pole illas duas itētiōes. s. p^{priū}
 r accūs applicari eidē rei p^{me} itētiōis. dōz
 q^o nō. q^o illud q^o ē p^{priū} respectu alicuius nō
 est accidens respectu illius. q^o tunc inesset illi

p se r nō p se: nec ē accñs respectu alteri⁹. qz rē nō inēēt pueritiblr illi p c⁹ ponit ppriū qz ē rōem ppry Instat p de qualitatibus ppry eloz. qz qz illaz pseqt forz elti. gē ppriū respectu eloz. r ē accñs i mixtis ut māi⁹ ē. ead g res puta calor ē ppriū ignis: r accñs lapidis Se cūdo qz lux i corpe luiofo ē ppriū. qz seqt imēdiatē for m corpi luiofo. vñ diuerstatē foruz seqt diuerstatē lucis. ut pz i corpi b⁹ supcelesti b⁹. lux ē est accñs in me⁹ qz adest r abest. pter subci corruptioz Ad p⁹ dico qz ille forme. lz sint accñtia se pabilia. nō tñ sūt ppriū. ut h lo g mur d ppo. tū qz manēte adhuc for elti corru pēdi manz elti sub rrio qñtatē q ponit sibi p pria. lz b ē rōez ppry. assūptū pz cū ex aq generat ignis. qz altera: pcedit gñatōz ita qz manēte for aq calor ignis ē i aq q rri⁹ ē frigiditati aq. tū qz ista accñtia lz sp r nccio inēēt elti. n tñ psequūt forz spēi. lz magi materiā. qz sūt pncipia actōis r passiois q nō sūt p spēi: lz ididui ex p metha. iō dī qz elozū sūt accñtia se pabilia r ead respectu elatoz sūt se pabilia sic nigz respectu corui a q nō se paf. r respectu alteri⁹ a q se paf Ad z⁹ p id qd lz lux yninoce sit i corpe luiofo r i me⁹: nō tñ eund mo⁹ eēndi habz ytro biq. r qz pcretū significat for m. ut ē i subcō. iō n⁹ pcretū dēm a luce yninoce ē h r ibi. vñ cor luiofū nō dī illuatiū: lz lucēs. me⁹ vñ nō lucēs lz illuatiū. lux g ē accñs se pabile corpi luiofo r accidens se pabile ipius medij.

Accidens est. Postqz por⁹ d/

terinauit de p pō qz p dicit i qle accñtale pueritiblr. r p se nūc dēteriat d accñte qz p dicit i qle accñtale nō pueritiblr nec p se. circa qz. 3. facit fz qz as signat. 3. diffinitioes d accñte: qz pria dī fuisse plonis. alie due ponūt ab az. i. topi. fa ibi (diffinit⁹ tertia ibi (vl qz nec g⁹) pria didit i. z. p diffinit. z: didit ibi (Didit ar) Dicit g qz accñs ē qd adest r abest pter subci corruptioz. hec at diffinitō qlr sit itelligēda patebit ex qōe seqnti

Deide cū dicit (Didit ar) pōit d accñte ynā dionē. circa qz. 2. facit. p facit qz dēm ē. z: remouet du⁹ ibi (pōrei) Dīc g qz accñs didit i duo qz qbdā ē se pabile quoddā se pabile. Ex⁹ pmi dormire aiali. ex⁹ scōi nigz coruo Postea remouet du⁹. qz dīo videt repugnare diffinitōi. qz si oē accñs pōt adeē r abeē n⁹ ē se pabile. ad qz rñdet qz coru⁹ pōr itelligi alb⁹ r ethiops nī tēscādore pter subci corruptioz r pter repugnātiā i cōceptu subci. lz ei coru⁹ sp sit niger. tñ pce coruū albū nō iplicat d dictionē: c⁹ oppo⁹ ē vey d ppo. r rō vtriuz. qz ppriū nccio pseqtur for m specificā subci. iō itelligere subcm sub opposito ppry ē ipz itelligere ex pñti sub opposita for nō sic de accñte. qz nō pseqt forz spēi. lz i

didui. r h magi patebit i qōe Deide cū dicit. (Diffinit ar) pōit scōaz r tertiā diffinitionē: r pz i lra. fa at nō videt differre eēntialr a pma. ut videt i qōe Ultio cū dicit (Dib igit) epi logādo circa. dca rnuat se ad dñda. r pz i lra

Circa ca⁹ d accñte ynā moueo qōem. vtz il la diffi: sit pueniēs. accñs ē qz adest rē. r videt qz nō. p sic accñs nō est vly. g nec diffinibile nec p pñs ista diffi: ē pueniēs. pñia pz. qz tñ vly dif finit. añs pbat. tū qz qd ē i singulari ē singlare nā oē receptū ē i recipiēte p mo⁹ recipiētis: sed accñs cōe ē i singulari. s. metha. c. d eod. g accñs cōe ē singlare. r illō ē accñs d q h agi. f. accñs cōe r nō ppriū alicui. ut dī s. c: d gñe. tū qz ens didit i subām r accñs. s. metha. ista dīo si valz ē p opposita. lz res pme itētiōis nō opponit rei se itētiōis. g cū subā dī ē altez mēbz dionit sit res pme itētiōis accñs nō ē res scōe itētiōis. g nec spēs vly p pma pnculā adest r abest. qz adesse r abesse ē rei ex aiām. qz e⁹ ē adeē c⁹ ē eē. lz h oz iten: diffiniri. g rē. p p faz pnculā qz aliqō accñs cōe nccio iest. ut qñtitat hoi r nigredo coruo r albedo cigno. g n pñt si iesse subcō p ter e⁹ corruptionē. p p bustio r generalr ois corrup: nō adest pter subci corruptionē. qz opposita sūt p si accñs abest. g nō ē. qz nō manz se patū a subcō. r si accñs nō ē. g subcm nō ē. qz sūt corrla. nā subcm ponit i diffinitioe accñtis ut coru⁹ In oppo⁹ ē por⁹. r az. i. topi ponens pñlez diffinitionē. d. qz accñs ē qd rigit eidez inēē. r nō inēē q equalēter videtur eadem isti.

R⁹ qz si diffinitio pgrue itelligit satis ē pueniēs. Ad c⁹ euidētiā primo pmitta aliqz disti ctioes Scōo oñdā aliqz p clones. Quantū ad p⁹ ē pma distictio qz accñs p⁹ ē nom pme ipositiōis. r sic adub ē equocū: ut distiguit. s. metha. i sine. vno: dī idē qz p rignens i pauciori b⁹ Alio: idē ē qz adueniēs enti i actu p⁹ e⁹ eē pletū. r h mō logi mer⁹ dīdēs ēs i subāz r accñs r illō sic sūptū ē equocū ad. 9. gñā. Alio: ē nomē scōe ipōis. r sic vno significat idēz qz eē neū put sūt i fallacia accñtis. alio: significat idē qz iten: fa. f. qz causat ex sola p dderatione ite: r illo: oia. s. vly sūt accñtia Alio: signifi cat idē qz p dicitū nō eēntiale: r sic distiguit p p dicitū eēntiale: r ē cōe duob vly vly b⁹. r sic ponit i diffinitioe ppry: ut sō dēm ē. Alio: dī idē qz p dicitū nō eēntiale nec p se nec cōuertibile. r sic ē. s. vly: ut pbat inferi⁹ Scōda disti ctio ē ista qz adeē r abeē siue inēē r nō iēē q pōit Az. i sua diffinitioe sūt equoce noia pme ipōis r secūde: ut at sūt noia pme ipōis dī. 7. metha. qz accñtis eē ē inēē: r h d accñte reali d q logi ibi: sic etiam sumitur adesse et abesse. s. pñifi. vbi dicitur qz impossibile est idēz simul adesse eidem signo. et abesse ab eodem. Alio modo

iesse vel adee e nome secunde ipois. r significat
 ppria pdicatioz eoz q sut ex eentia subiecti vl
 alteri generi a subiecto. sic pdicari ddit ppria
 pdicatioz eentiaiu q sut i eoz genere cu subie
 cto Tertia distinctio e q inesse dcm b z? siii
 triplr. f. ppe: r sic no iest nisi accntib' cob'. vl
 dir r sic iest accntib' singularib' vel pprio. vl
 coissime sic dicim' oi ppone pdicatu inee sub
 iecto l' n inee qliscuq fuerit pdicatio. Quarta
 distinctio sit ista q pdicari de siii triplr. f. pprie
 p his q sut supiora i eoz gne: dir poi q e coe et
 si fitra scedens. coissime p oi: eo q specificat re
 b' vbi e i ppone. p: siii pn: pdicamtoz. Scdo
 modo in diffinitoe vlys pmo perier. Tertio in
 dione por. qua potit post diuisioez generis: r in
 diffinitioe indidui Quantu ad z? e ista p
 ma. accnt qd e s' pdicabile e vevle: hac pbo sic
 oe illud q pdicat d plib' e vle: sz accns e bi'.
 g' r. mi. ondit: qz et bz mo' pdicadi distinctum
 ab alyz. sic eni pter materia r foiz q sut de esse
 rei r accidētia egrediētia ex pncipys illis p se
 e repire aliq' pna eentia no p se: sic pter modos
 pdicadi i qd r i qle eentiale r accntale pueri
 bilr e mo' pdicadi i qle accntale no pueribilr
 sup' a mo' eendi i re: r tale pdicatu d' accns:
 ut b siii in q dndit vle p illu mo' pdicadi: sic
 r i alia vlia p alios modos pdicadi Ad p' in
 oppo' q e i istam dclonē: dico q ams e falsum
 Ad pma pbonez do' q bec iten? accns e in
 subiecto' coi. ut i albo vel i aliq' p'li cui appli
 cat' sic spēs in hoc subiecto hō. az. in. s. merba.
 loq' de illo cui applicat' bec iten? accns. qz illb
 p iest singulari q no pseqt' pncipia spēi f3 se. il
 lud g' cui applicat' bec iten? accns ut albū fm
 eē materiale e i singulari p: sz sic no e subiectū
 itētiōis: sz f3 q cōsiderat' ab intellectu: et sic e
 ei exneū eē i singulari. vñ i argumto e fallacia
 accntis Ad scōz dico q pcedit de accnte ut
 accns e res pme itentiois. Scda p' e ista q
 diffinitio e pueniēter data. hac pbo sic. ois rō
 p' stās ex ppo gne r d'fys e diffi: pueniēs. sz ista
 e bi'. g' r. mi. ondit. qz sumēdo adee r iesse illo
 mō ut e nomē scōe ipositiois p illb itelligit' g'
 accntis cū vna d'ria. f. pdicatu nō eentiale vel
 g' itermē' inter vle r accnt. residuū vero. f. abē
 ponit' loco d'rie r corli ipi' diffiniti vel i diffini
 tioe. az. n iesse eid d' q duplr pot' expoi vno
 sic adee r abeē r. i. adest nō nēcio subiecto vel
 p'rigēter illud. n. pōit' p r abest pter subiecti
 corruptioz r. f. l' r i diffinitioe az. p'igit inesse
 .i. nō nēcio iest subiecto. Sz tūc e du' q'lr de
 accntib' isepabilib' d' accns. r d' mult' et alyz
 ut qto r bi' q nēcio isūt: nō tñ sūt ppa. pot'
 dici q illud exponit' sic abest f3 ite' pter subie
 cti corruptioz. i. pter destructionē eentia' ite'
 subiecti ita q accns abest. f3 ite' p pōnem sui
 oppositi pter subiecti corruptioz: nō sic ppriuz

.i. accns e pdicatu nō eentiale subiecto: sub e'
 opposito pot' subiec' itelligi p'lete sine repu
 gnātia itellectu: nō sic ppriū r b breui' expri
 mit' sic accns iest: nō p se vel nō pueribilr in
 telligēdo iest: ut p' d'z e. r ille e ite' diffinitiois
 por. r az. r sic itelligēdo vtraq' diffi' e pueni
 ens Ad argumta i oppo' Ad p' d'z e Ad
 z' p3 q'lr siii bic adest. ut e nom' scōe ipōnis.
 ibi at arguit' ut e nom' prie ipōnis. Ad z' p3
 q' accns nō e ppriū. qz adest r abest f3 ite' ita q
 subiec' pot' itelligi sub e' opposito Ad 4' de
 corruptioe d' q adest pter sui subci corruptioz
 qz corruptio e i eo. puta materia q manz i trans
 mutatioe ut i subcō. r illb nō corrupit' Cōtra
 qz accns denoiat subcōm i q e. g' si corrup' sit in
 eo: ut i subcō: tūc erit cōrup' illi' subci. g' n adē
 pter subci corruptioz Dōz g' ut p' q adest p'
 ter subci corruptioz. i. subm' p' itelligi pter vl
 sine eo r cū ei' opposito sine d'structoe sui intel
 lect' r sine repugnātia itellectu. Ad vlti'
 dico q si accns abest sic bic sumit' n' seqt' ipz n'
 eē. qz illb sic itelligitur q subm' pot' itelligi sub
 opposito accidēt'. vñ ex b nō seqt' q n' sit vel
 q non possit esse simpliciter sine subcō

Commune.

postq' por' de
 terminavit de. s.
 vlib' absolute. nūc determinat' p'pative. circa q
 duo fac. p' p'at oia penes pueniētia. z' singula
 singlis penes pueniētia r d'ria ibi (coe at e ge
 neri) Dic' g' q oib'. s. d'cis vlib' e vñ cōe: q. f.
 d' plib' pdicat'. lz sit aliq' d'ria qz g' magb' plib'
 pdicat' q' aliqd' alioz. 4. et q' dixerat declarat
 p' singla iducēdo r exēpla ponēdo. ut p3 in l'ra.
 Notā' q' sic accntia ppa p' ist' spēi. z' ididuis
 eo q cānt per se a pncipys spēi. sic accntia cōia
 p' dicūt d' ididuis. scōario de his q p'inet' idiu
 dua. i. spēb' r b' e q d' i sine b' l'fe Deide cuz
 dic' (coe at) p'pat singla singul. circa q. 4. fac. p'
 p'pat g' ad alia. z' d'ria ad alia ibi (coe q d'rie)
 3' spēs ad alia ibi (spēs vō) 4' p'pat p'pū ad alia
 ibi (restat d' ppo) p'ria po didf' i. z. p' fac' q d'z
 e. z' pōit quoddā nōbile p'riuādo d'ca dicēdis
 fa ibi (g' vō ab) p'ria didf' in. 4. qz p' p'pat gee'
 ad d'ria. z' ad spēs. 3' ad ppriū. 4' ad accns. fa
 ibi (g' at r spēs) tertia ibi (gnis at r p'p'ry) q' rta
 ibi (gnis at r accntis) circa p'. z. fac. p' p'pat g'
 ad d'ria penes pueniētia. z' penes d'ria ibi (p'pū
 at e gni) i p'ria p' assignat. 3' pueniētia. p'ria
 siii penes p'inetia v'ualē. r e q' tā g' q' d'ria p'
 tinēt spēs. lz g' p'riat ples. r patēt exēpla i l'ra.
 Notādū q' loq' d' p'inetia n' actuali: sz pōli
 siue fm id'iaz qua oē supi' p'ntz sua iferioza. r
 sic g' p'inet spēs r d'ria filr. por' ei loq' h' d' d'ra
 itermēdia r cōi plib' speciebus. sicut superius
 in diffiniendo Secunda conuenientia sumi
 tur penes pdicatioz generalē que ponitur ibi.
 (Et q'cuq' pdicat' d' gne vt g' e. i. eentia' r pdi

cat. r de spēs q̄ s̄t s̄b̄ ḡne. s̄l̄r̄ ē d̄ d̄ria. ex^o p̄imi
 aial p̄dicat̄ d̄ boie. ḡ subā r̄ corp^o aiatū q̄ p̄dicā
 tur d̄ aiali inquantū aial ē. i. eēntialr̄ r̄ p̄ se pre
 dicant̄. r̄ d̄ speciebus animalis. puta homine r̄
 equo. ex^o scōi cū rōnale s̄t d̄ria d̄ q̄ p̄dicat̄ vti
 rōe seq̄t̄ q̄ ēt vti rōe p̄dicat̄ d̄ spēs^o p̄tētis sub
 rōnali. Notādū q̄ s̄c̄ d̄m ē p̄ p̄dicari de ge
 nere ut ge^o est: r̄ d̄ria i q̄^o d̄ria ē intelligūt̄ p̄di
 cata eēntialia r̄ p̄ se. q̄ alr̄ nō h̄ret v̄itatē. nō ei
 seq̄t̄ q̄ si aial ē g^o q̄ bō s̄t g^o. q̄ g^o p̄ accūs p̄di
 cat̄ de aiali s̄c̄ iten^o d̄ re: s̄l̄r̄ itelligēdū ē d̄ d̄ria
 Tertia p̄ueniētia s̄iit̄ penes d̄structionē re
 alē q̄ ponit̄ ibi (cōe āt̄) Et ē q̄ iterēptis tā ḡne
 q̄ d̄ria s̄l̄ iterimūt̄ spēs p̄tēte: ut si n̄ ē aial n̄ ē
 bō aut equ^o s̄l̄r̄ de rationali. deide cū d̄ic̄ (p̄p̄i
 um āt̄) p̄pat̄ g^o ad d̄rias penes. s̄. d̄rias p̄ria
 accipit̄ penes p̄dicatiōz̄ āplioz̄. q̄ g^o p̄dicat̄ d̄
 p̄lib^o q̄ d̄ria. aut aliqd̄ alioz̄. q̄ māifestat̄ p̄ ex
 epla. r̄ p̄z̄ i l̄ra q̄ itelligēdū ē de d̄ria d̄s̄ua ge
 neris r̄ nō de p̄stitutina ḡnis. v̄l̄r̄. n. ois d̄ria cō
 stitutina ē p̄uertibil̄ cū p̄stituto: r̄ p̄ n̄s de e q̄
 lib^o p̄dicat̄: r̄ h̄ ip̄z̄ ponit̄ in l̄ra Scōa accipit̄
 penes p̄tinētia maiorē. q̄ g^o p̄tinet d̄ria p̄tate:
 r̄ nō e^o: ista p̄oif̄ ibi (Ampli^o g^o) Tertia acci
 pit̄ penes p̄ozitatē naturalē q̄ p̄oif̄ ibi (Ampli
 us ḡna) r̄ ē q̄ g^o ē p̄ naturalr̄ d̄rys positis sub
 ḡne ad q̄b̄ seq̄t̄ q̄ destructo ḡne destrunt̄ d̄re
 r̄ nō e^o: ut sublato aiali aufert̄ rōnale. r̄ n̄ e^o:
 nā iterēptis oib^o d̄rys sub aiali adhuc manet
 subā aiatā s̄s̄ibil̄. Notādū q̄ aliq̄ d̄icūt̄ illā
 d̄ria eē itelligēdā seoz̄sū in d̄rys r̄ simplr̄ acce
 ptis nō de oib^o s̄l̄r̄. q̄ s̄c̄ destructi oib^o spēs^o de
 mūdo destruit̄ g^o. s̄c̄ ē destructi oib^o d̄rys: tñ
 vna destructa alia manēte manz̄ g^o q̄cūq̄ ista
 ponat̄ Cōtra q̄z̄ oē p̄ in suo p̄ozit̄ n̄: mō depē
 det a suo posteriori. r̄ iō ut s̄c̄ nō repugnat̄ s̄ibi
 eē sine posteriori. v̄nde ap̄. s̄. metha. c. de p̄iōi.
 reducit̄ omnes modos p̄ozis ad v̄nū. s̄. q̄ illud
 ē p̄ri^o alio q̄ p̄t̄ eē sine illo: r̄ nō e^o: Dōm ḡ
 q̄ q̄cqd̄ s̄t de ex̄ntia actuali. q̄ si pono v̄lia re
 alr̄ sepata. tñ oē sup̄i i suo intellectu: abstrabit̄
 q̄b̄ oī inferiori. v̄nde destructi oib^o spēs^o r̄ d̄rys cō
 tētis sub ḡne manet̄ ite^o generl̄teger. r̄ p̄f̄cs et
 h̄ est q̄b̄ d̄icit̄ p̄oz^o. si oēs d̄rie iterimāt̄: tñ sub
 itelligi p̄t̄ subā aiatā s̄s̄ibil̄ q̄ ē. s̄. p̄cept^o aialis
 diffinitiu^o Quarta accipit̄ penes p̄dicatiōz̄
 eēntialē q̄ ponit̄ ibi (Ampli^o g^o q̄dē) r̄ ē q̄ g^o p̄
 dicat̄ in qd̄. d̄ria i q̄le. Quinta accipit̄ penes
 v̄l̄itatē nūeralē q̄ p̄oif̄ ibi (Ampli^o q̄dē g^o) Et
 ē q̄ vni^o spēs v̄nū ē g^o tñ q̄ ē itelligēdū de ḡne
 p̄rio. d̄rie v̄o p̄it̄ eē p̄les eiusdē spēs: q̄ nō ē in
 telligēcū de d̄ria specifica. q̄ ista tñ ē vna vni^o
 s̄z̄ loq̄t̄ d̄ d̄ria ḡnali. Sexta accipit̄ penes p̄
 prietatē spālē. q̄ i d̄structionē spēs g^o ē p̄s̄le ma
 terie. d̄ria v̄o forme Ultio epilogādo excusat̄
 se d̄i. q̄ cū sint alie cōitates r̄ p̄p̄tates generl̄

et d̄rie. ista tñ sufficiāt p̄ nē q̄ d̄ca s̄ūt Ad eui
 dētia d̄coz̄. q̄z̄ sp̄ d̄m ē q̄ g^o p̄dicat̄ d̄ p̄lib^o spe
 cie^o. q̄rit̄ v̄r̄ p̄dicari d̄ p̄lib^o d̄rntib^o spēs^o p̄uēt̄
 enter p̄ōtur i diffinitōe generl̄ q̄d̄ alibi p̄termi
 si. videt̄ q̄ nō. q̄z̄ ponit̄ ad distiguēdū g^o a spēs:
 s̄z̄ p̄ h̄ nō distiguūt̄. ḡ r̄c. p̄. mi. q̄z̄ seq̄t̄ ex. s̄. me
 tha. c. d̄ vno. d̄rntib^o spēs. ḡ d̄rntib^o nūero. r̄ d̄rnti
 tib^o nūero ponit̄ in diffinitōe spēs. an̄s̄ āt̄ si disti
 guēt̄ g^o a p̄p̄o. s̄z̄ p̄ h̄ si distiguūt̄. ḡ r̄c. p̄. miozis
 q̄z̄ aliq̄ ḡna itermedia h̄nt̄ p̄p̄a. ut nūer^o figura
 triāgul^o r̄c. aut ḡilla p̄p̄a p̄dicat̄ d̄ d̄rntib^o spēs.
 r̄ h̄ p̄p̄o^o q̄z̄ bec p̄tica tūc p̄uēret̄ p̄p̄o: aut nō
 r̄ tūc nō erūt̄ p̄p̄a. q̄z̄ p̄p̄riū p̄uertit̄ cū eo c^o ē p̄
 p̄riū: r̄ d̄ e q̄lib^o p̄dicat̄ In oppo^o ē p̄oz^o R:
 d̄m q̄ p̄ueniētē p̄oif̄. q̄z̄ per illā p̄ticularz̄ v̄le
 d̄ndit̄ i ip̄z̄ diffinitū tāq̄ g^o p̄ d̄rias p̄ se. Rō ei
 v̄lis ē p̄dicari de p̄lib^o q̄ p̄ se didit̄ i p̄lib^o spēs et
 nūero. illud ē q̄z̄ ponit̄ q̄z̄ diffi^o ē relm̄ p̄ se ad spe
 cie^o. r̄ oz̄ i v̄rorūz̄ rōib^o v̄tr̄isq̄z̄ v̄ri Ad p̄^o in
 oppo^o d̄r. q̄ diffi^o spēs d̄z̄ itelligi cū p̄cisione de
 d̄rntib^o nūero tñ: r̄ sic nō seq̄t̄ ad d̄rntib^o spēs:
 vel p̄t̄ dici q̄ spēs imēdiate p̄dicatur d̄ p̄lib^o
 d̄rntib^o nūero. g^o āt̄ nō: s̄z̄ mediāte spēs Ad z^o
 d̄m q̄ p̄p̄riū nulli^o ē inq̄tū g^o ē: s̄z̄ inq̄tū ē spe
 cies. r̄ ita p̄uertit̄ cū eo inq̄^o p̄dicat̄ d̄ d̄rntib^o
 nūero. rō assūpti ē q̄z̄ p̄p̄riū so^o ē alie^o inq̄^o illō
 natū ē eē subiec^o d̄mōstratiōis. r̄ h̄ so^o ē spēs.
 q̄z̄ so^o inq̄^o spēs diffinit̄. cū de subiecto demō
 stratiōis opreat̄ p̄supponere qd̄ ē. r̄ q̄z̄ ē. ex p̄ri
 mo posteriorū. inquantum autē diffinit̄ habet
 genus r̄ differentiam. r̄ ita est species.

Genus autem et spe

cies) Postq̄ p̄oz^o p̄pauit̄ g^o ad d̄ria: h̄ p̄pat̄ ge^o
 ad spēm. circa q̄. z. facit̄. p̄ p̄pat̄ penes p̄ueniē
 tiā. z. penes d̄ria ibi (D̄nt̄ āt̄) In p̄ria p̄te p̄oif̄
 duas p̄ueniētias. P̄ria attendit̄ penes p̄dicati
 onē ḡnalē: r̄ ē q̄ tā g^o q̄ spēs de p̄lib^o p̄dicat̄: et
 q̄z̄ idē p̄t̄ eē g^o r̄ spēs ad diuersa p̄patū. ido su
 mēda ē spēs inq̄^o spēs: nō inq̄^o g^o: ne idē s̄z̄ is
 ad seipm̄ p̄p̄et̄ Scōa āt̄ d̄r̄ penes p̄ozitatē na
 turalē q̄ ponit̄ ibi (cōe āt̄) r̄ ē q̄ g^o r̄ spēs s̄ūt p̄o
 ra naturalr̄. r̄ qd̄dā to^o v̄le his de q̄b̄ p̄dicat̄:
 p̄^o eni vno: ē ad qd̄ nō p̄uertit̄ eēndi p̄ria. ita est
 hic. q̄z̄ seq̄t̄ si ē hō ē aial. nō e^o: s̄l̄r̄ si ē sor. ē hō.
 r̄ nō e^o: Deinde cū d̄r̄ (d̄nt̄ āt̄) assignat̄. 6. dif
 ferētias iter spēm r̄ g^o P̄ria attendit̄ penes
 p̄tinētia v̄tualē: r̄ ē q̄ g^o p̄tinet̄ spēs. r̄ nō e^o: c^o
 cā ē. q̄z̄ g^o ē i p̄lib^o: r̄ ē cōi^o q̄ spēs. r̄ oē tale p̄ri
 net̄ min^o cōe. g^o eni p̄supponit̄ r̄ addita d̄ria spe
 cifica p̄ficat̄. i. p̄stituit̄ ip̄az̄ spēm Scōa atten
 dit̄ penes p̄ozitatē naturalē qua v̄nuz̄ ē prius
 alio. r̄ ē q̄ genera s̄ūt p̄ora natura specie^o. v̄n̄
 sequit̄ q̄ ad intēreptionez̄ generl̄ seq̄t̄ iterēptio
 spēs: r̄ n̄ e^o: Tertia attenditur penes p̄ntiaz̄ est

sentiale q̄ ponit̄ ibi (r spēs quidē) et ē q̄ posita
 spē pōit̄ g' ut si hō ē aīal. s̄z nō eoz? Quarta
 accipit̄ penes mōz p̄dicādi q̄ ponit̄ ibi (Et ḡna
 vniuoce) r ē q̄ g' p̄dicat̄ vniuoce de spēb' r nō
 eoz? Quia accipit̄ penes mōz p̄tinēdi q̄ pōit̄
 ibi (āpli' vō ḡna) r ē q̄ gen' abūdat a spēb' p̄ti
 nētia spēz. qz g' p̄tiet spēs. plēs spēs at̄ n̄ p̄tiet
 spēs. s̄z spēs supat̄ ipz g' p̄tinētia d̄raz. vt supi'
 c' d̄ d̄ra d̄z ē. sexta attēdit̄ penes modū effēdi
 quā ponit̄ ibi (āpli' neqz) et ē q̄ spēs nūqz ē g'
 genera' r g' nūqz ē spēs spālissima Seq̄ ista
 ps. (ḡnīs aut̄ r p̄puz) vbi p̄pat̄ g' ad p̄puz. circa
 q. z. fac. p̄ p̄pat̄ penes cōuētiā. z' penes d̄rā
 ibi (d̄rnt at̄) i p̄ma pte assignat̄ tres p̄ueniētiās
 p̄ria attēdit̄ penes mōz p̄leq̄ndi se. r ē q̄ tāg'
 q̄ p̄pū seq̄ ad spēz. ut si hō ē aīal. r si hō ē r̄ifi
 bile ē. p' p̄nīs ē g'. s̄z ē p̄pū. hō at̄ ē spēs fa ac
 cipit̄ penes mōz p̄cipādi q̄ pōit̄ (r eq̄lr) r ē q̄
 g' r p̄pū c̄q̄lr p̄dicat̄ r p̄cipat̄ a suis iferioz
 b' r nō fm magis r min'. ex' p̄z i l̄ra. Tertia
 attēdit̄ penes mōz p̄dicādi r ponit̄ ibi (cōe at̄
 ē) r ē q̄ tā g' p̄pū vniuoce p̄dicat̄ de suis i
 feriozib' (d̄rnt at̄) assignat̄ iter g' r p̄pū. s̄.
 d̄rias p̄ria attēdit̄ penes p̄ozitatē naturalē
 r ē q̄ g' ē p' p̄pū. q̄ p̄bat. qz ē p' spē. r p̄nīs p'
 p̄pū. r q̄gd ē p' p̄oze r p' p̄posteriorē. q̄ at̄ gen'
 sit p' spē p̄z. qz oz p' ēē aīal r postea vidi d̄rys
 p̄ q̄s spēs p̄stituit. Sc̄da attēdit̄ penes p̄di
 cationē ḡnalē q̄ ponit̄ ibi (r g' qdē) r ē q̄ g' p̄di
 cat̄ de plib' spēb'. p̄pū vō de vna sola spē c' ē
 p̄pū Tertia attēdit̄ penes mōz p̄dicādi q̄
 ponit̄ ibi (p̄pū vō p̄uersim) r ē q̄ p̄pū p̄di
 cat̄ p̄uertibilr de spē c' ē p̄pū. g' de n' p̄uerti
 bilr p̄dicat̄: r patēt exēpla i l̄ra. Quarta ac
 cipit̄ penes mōz eēndi r pōit̄ ibi (Amp p̄pū)
 r ē q̄ p̄pū iest oi spēi. i. oi p̄tēto sub spē r soli r
 sp: s̄z g' iest vtiqz oi r sp. s̄z nō soli spēi. qz d̄ plib'
 spēb' p̄dicat̄. Quia accipit̄ penes actū eēn
 di q̄ ponit̄ ibi (Amp spēs) r ē q̄ ad it̄erēptionēz
 spēz nō seq̄ it̄erēptio generi: s̄z eoz: s̄z it̄erēptio
 p̄pū it̄erimīē spēs c' ē r s̄lr eoz? Seq̄ illa ps
 (generi vō r acc̄ntis) vbi p̄pat̄ g' ad acc̄ntis. circa
 q. z. facit̄. p̄ p̄pat̄ g' ad acc̄ntis penes p̄ueniētiā
 z' penes d̄rā ibi. (d̄rnt at̄ g') p̄dit̄ g' vna t̄m
 p̄ueniētiā iter g' r acc̄ntis: r ē q̄ vtrūqz de plib'
 p̄dicat̄ q̄ vtiqz vey est de oi acc̄nte tā sepabili
 q̄ isepabili. r p̄z i l̄ra Deide cū dic' (d̄rnt autē)
 assignat̄. 4. d̄rias iter g' r acc̄ntis p̄ria attēdit̄
 penes p̄ozitatē naturalē. r ē q̄ g' ē p' spē. acc̄n
 tiā vō s̄t posteriora spēb' q̄ vtiqz vey ē d̄ acc̄nte
 isepabili. qz oē subiec' ē p' oi acc̄nte. r ex' B se
 q̄ q̄ g' sit p' acc̄nte. qz q̄gd ē p' p̄oze r p' poste
 riorē: s̄z g' ē p' spē q̄ p̄or ē acc̄nte: ut d̄m ē g' rē.
 Sc̄da attēdit̄ penes p̄dicationē eq̄lē r ic̄q̄lē
 q̄ ponit̄ ibi (r genera qd) r ē q̄ genera p̄cipat̄
 eq̄lr. acc̄ntia vō nō eq̄lr: s̄z s̄z magis r min'. su
 sciipiūt et it̄ēsiōē r remissioz Tertia accipit̄

penes rōem ex̄sidi q̄ ponit̄ ibi (r acc̄ntia qdes)
 r ē q̄ acc̄ntia p' r p̄ncipalr subsistūt in ididuis.
 ut i subiectis. r p̄ nīs sūt posteriora ididuis. ge
 nera vō r spēs nō. s̄z sūt p̄ora ididuis subitātie
 Quarta accipit̄ penes mōz p̄dicādi q̄ ponit̄
 ibi (r genera qd) r ē q̄ genera p̄dicat̄ i qd r ac
 cidētia i q̄le vel q̄: se hz vniūqz qz p̄bat. qz ad
 it̄errogatioz factā p̄ q̄le vel quō aliqs se hēat.
 p̄uēiēter r̄ndē p̄ acc̄ntis siue p̄ nom siue p̄vbu si
 gnificet reddēdo singla singul' Seq̄ illa ps.
 (g' vō q̄ ab alyz) vbi p̄dit̄ qdā nōbile p̄tinuā
 do d̄ca d̄ndis: circa q̄ duo fac' qz p̄ i ḡnālī enu
 merat̄ d̄rias hoz. s̄. vliū. z' r̄duci eas ad nūe
 rū miorē ibi (s̄z sp̄ posteriorib') Dic' g' loq̄n'
 generalr de d̄ria illoz. s̄. vliū p̄nt r̄duci ad. zo
 q̄ sic p̄z. qz vniūqz qz p̄tū ad alia. 4. d̄rnt ab il
 lis: r sic hēs. 4. d̄rias sic iā p̄z de genere. qz d̄z
 ē q̄. i. i q̄ vel quō differt ab alyz. 4. de relis pa
 tebit̄ ifra. q̄ter at̄. s̄. vel ḡnges. 4. sūt. zo. s̄z
 sp̄ posteriorib') r̄duci d̄cas d̄rias ad decē q̄
 sic p̄z. qz ic̄cipiēdo ab vno illoz. s̄. seq̄ posteriora
 sepant̄ a p̄ozib'. qz z' supat̄ a p̄ vna d̄ria. 3' vō
 duab'. 4' vō 3'. 5' vō q̄truo. r sic p' hēbit. 4.
 d̄rias. z' tres. 3' duas. 4' vna. 5' nullā. q̄tra
 oz vō r tria r duo r vniū faciūt. io. vbi ḡra g' hz
 4. d̄rias ad reliq̄. d̄ria. 3. qz quō d̄rnt a genere d̄
 ctū fuit. q̄ dicebat̄ quō g' d̄rnt ab ipa d̄ria: s̄lr
 d̄m ē de alyz: ut p̄z i l̄ra satis clare. D̄ns
 igit̄ quō ge' differt a relis. 4. restat videre et
 oñdere quō d̄ria d̄rnt a relis trib' r s̄lr de alyf
 trib' q̄ sequūt. qz p̄pando g' ad p̄pū d̄m ē q̄
 g' de spēb' vniuoce p̄dicat̄. id̄ circa banc l̄ram
 vna moueo q̄onē. vtz g' sit vniuoctū spēb'. ar
 guit̄ q̄ nō. qz s̄z vniuoctū p̄t fieri p̄pato ex. 7.
 p̄bi. s̄z fm g' nō fit p̄pa: ut ibid̄ d̄r. g' g' nō ē vni
 uoctū spēb' p̄ si sic. ḡ tāta eēt vnitat̄ generis
 q̄ta spēi. nīs ē falsū. qz. s̄. metba. c' d̄ vno. d̄r q̄
 vniū spē ifert vniū ḡne r nō eoz: qz ma. vnitat̄ i
 fert miorē. ḡ añs est falsū p' d̄ne. spēs nō ē vniū
 i ex̄ndo: s̄z tot̄ q̄t supposita. qz nō existit nisi in
 suppositis. s̄z t̄m ē vniū s̄z diffinitōz. r vniū obie
 ctū intē: s̄z vtrāqz vnitatē hz g' dato q̄ sit vni
 uoctū. g' rē. p̄ g' p̄dicat̄ de q̄cūqz spē illud tor
 tū q̄ illa spēs. vñ. 7. metba. d̄r q̄ g' nil est p̄ter
 spēs. aut si ē. ē ut m̄ria. ḡ nō p̄dicat̄ aliud ab ill.
 s̄z nulla species ē vniuoctā diuersis speciebus.
 ergo nec genus diuersis speciebus. In oppo'
 ē p̄oz' h' i l̄ra r az. i p̄dicamēt. vbi ad māifestā
 dā rōem vniuoctoz ponit̄ exēpla ut aīal hō atz
 bos R. dico q̄ g' ē vniuoctū p̄dicatū spēbus
 Ad qd ar. sic. illd̄ q̄ p̄dicat̄ h' id̄ nom r eādē rōz
 de aliqb' ē vniuoctū p̄dicatū ill: s̄z g' ē h' respe
 ctu spēz. nā rō. i. diffinitio generi ē rō substa
 tiellis spēb': s̄z nō p̄pria. gen' eni p̄dicatur
 de illis in quid. g' rē. p̄ n' equiuoctus ponit̄
 in diffinitioē vniuoctoz: s̄z g' ponit̄ i diffinitōē
 spēi ex. 6. topi. g' rē. p̄ in equiuoctis n̄ est pri'

neq; posteri⁹. qz ibi sola vox e cois: sz g⁹ e pus
 sp⁹ b⁹ fm por⁹ i lra. g⁹ zc. sz cu oi yniuoco rñde/
 at i re aliq; vnitas du⁹ e qd sit illud vnu i re a q
 suif vnitas generl. Dm q oia vni⁹ generis
 hnt iter se aliq; pueniētia i subā quā nō hnt cū
 alyz aliorū genēz q cogscit ex identitate opa
 tiōis. vel ex passiōibz singularib⁹ i sp⁹ b⁹. g⁹ illd
 e aliqd iperfectū z pōle. qz diuerse spēs hnt di
 uersas foas pfectiuas. qb⁹ specificice distiguit.
 aliqd g⁹ materiale in oib⁹ sp⁹ b⁹: sū sit materia
 siue for⁹ i pleta exns i oib⁹ hi⁹ generl z nō alte
 ri⁹ q e p⁹ opōnis vel passiōis i eis e vnu i re
 illd qdē tñ ite⁹ p⁹ siderat. n̄ ut in b: sz p⁹ siderat
 ipm fm se eēntialr eē i dntib⁹ sp⁹ z ei attribuit
 itētōz generl z qto g⁹ e cōi⁹ rāto illi⁹ i re ynitaf
 mior: z ita nomē generl d suo p itellectu iportat
 id q e materiale. i sp⁹ b⁹ tñ p mōz toti⁹: ut dcm
 fuit p⁹. Ad p⁹ i oppo⁹ dico q nō fz oē yniuoco
 cū sit ppatio. sz fz athomā. i. spēs spālissima tñ
 ut dī ibidē Uel alr q yniuocū apud logicuz
 dī illud q pynā rōez deuenit apud itellectuz
 fm quā dī d multl: sz apud naturalē nō eē tle:
 sz tñ q e vnu fz vltimā foim pletiuā. vñ. 7.
 pbi. dicit q i genere mlte latēt eguocatōes: q
 tñ logic⁹ nō diceret: vñ si dicat fz oē yniuocū
 fieri ppatioz itelligēdū e tñ de yniuoco fz na
 turalē q e tñ spēs specialissima z nō de oi yniu
 uoco q ad logicū quō g⁹ e yniuocū. Ad z⁹ di
 co q maior e vnitas i re a q suif yniuoca⁹ spēi:
 qz a q generl: qz ibi e vnitas foime pletiuē h
 tñ alic⁹ material i pleti. vñ ad foiz di: q dua
 b⁹ ynitatib⁹ spēi ibi nūerat⁹ g⁹ vnu: sz vna. s.
 vnitas nature z foime pletiuē omittit in qua
 spēs excedit g⁹. Ad z⁹ p⁹ q pma ppō. s. g⁹ p
 dicat rō⁹: sic e itelligēda. s. q p⁹ dicat materiale
 p modū toti⁹: q qdē fz se e vnu i sp⁹ b⁹ tñ fo
 liter diuersificat. z ita maior e vnitas generis
 in se q spērūm: inquātuz dnt per dīam. quia
 nulla est dīa in intellectu generis.

Commūe ergo diffe

retie z spēi) Dic ut dicebat por⁹ ppat dīam ad
 alia vlia. circa q. 3. facit. p ppat dīā ad spēs. z⁹
 ad ppriū. z⁹ ad accns. fa ps ibi (Dīa vō) tertia
 ibi (dīe gō accnti) pma ps i. z. qz p ppat dīaz
 ad spēs penes pueniētia. z⁹ penes dīā fa ibi (p
 priū at dīe) In pma pte assignat. z. pueniētiaf
 p⁹ria attēdit penes eqūlitatē p⁹icipatiōis. et
 e q tā spēs q dīa p⁹icipāt eqūlr ab his qz sunt
 Scda attēdit penes assistētia sempiternā. z
 ponit ibi (cōe vō e) z e q tā dīa qz spēs sp⁹ lexi
 stūt bis q p⁹icipāt ipas: z nūq; ab eis separāt
 for. n. sp e hō z rōalis. Deide cū dicit (ppriū
 at) assignat. 4. dīas iter dīā z spēs p⁹ria suif
 penes qd dīatē z mōz p⁹dicā. z e q dīa p⁹dicat
 i qle. spēs vō i qd. sz spēs puta hō sit qdā qūlitaf

eo mō q oē cōe significat qle qd distinctū ē B all
 qd. tñ loqn⁹ simplr z ppe nō e qūlitaf: qz bz se p
 mōz p se stātis ppositi ex suis p⁹tib⁹. Nam dīa
 adueniēs generl pstituit spēs. Scda accipit pe
 nes cōitatē ap⁹liore q pōit ibi (Amp) z e q dīa
 spēi innēit i plib⁹ sp⁹ b⁹ ut qdrupes: spēs vō in
 sol indiduis q sub ipa p⁹tinēt Notādū q hoc
 dēz itelligēdū e de dīa itermēdia z cōi. z nō d
 dīa vltia. qz illa cōuertibil e cū spē spālissima
 nec inēit nisi i vnica spē z ididuis ipi⁹ spēi: iō si
 gnāter dixit sp ut oñderet nō eē. vey de oi dīa
 vlr q ipa p⁹sideret in plrib⁹ sp⁹ b⁹. Tertia at
 tēdit penes p⁹ioritatē eēndi q ponit ibi (Amp
 dīa) z e q dīa e pma. i. pōz illa spē quā pstitu
 it ad qd legi q itermēpta dīa itermiit spēs z
 nō e⁹ q vtiq; vey e de dīa itermēdia z cōi q
 i plib⁹ sp⁹ b⁹ inēit: vñ exēplificat de rōnali q
 fz eū e dīa hois z dei. loqn⁹: at de dīa vltia il
 la fo⁹ e z nō e cū sit cōuertibilis ipi spēi.

Quarta accipit penes rālitatē p⁹icipiēdi q po
 nit (Amp qdē) z e q dīa nō pponit. z e pponi
 bil alteri. q vtiq; vey e de dīys subordinat ut
 inferior supiori z nō de duab⁹ ex oppo⁹sto dīss:
 licz eni rōnale z mortale si mortale sit dīa sint
 sil pponibiles i eodez: nūq; tñ rōnale z irrōna
 le q ex oppo⁹sto diuidūtur. spēs at nūq; pōit
 spēi ad gignēdū z pstitūēdū aliq; spēm: sz duo
 indidua duaz spēs occurere: possit effectiue
 ad gignēdū z p⁹ididū alteri⁹ spēi: ut qdā equa
 cuidā asino pmiscet ad muli generatiōz: nūq;
 tñ spēs eq spēi asini pmiscet. Segt illa pars
 (Dīa vō z ppriū) vbi ppat dīā ad ppriū. cir
 ca q. z. facit. p ppat penes pueniētia. z⁹ penes
 dīā ibi (ppriū vō dīe) i pma pte pōit. z. pueni
 ētiaf p⁹ria attēdit penes eqūlitatē p⁹icipadi
 z e q tā dīa qz ppriū eqūlr p⁹icipāt ab his q st
 eoz. i. ipa p⁹icipāt. for. n. z plo eqūlr st risibiles
 z rōnales. Secūda accipit penes vltiatē
 itēndi: q ponit ibi (z sp oi) z e q tā dīa qz ppriū
 sp isūt oib⁹ p⁹retl: sic bipes q e dīa. z risibile q
 e ppriū sp isūt oi boi. qz sz nō sp hō rideat aut
 sp hēat duos pedes: puta si curtet vno pede. vl
 ābob⁹ sp est tñ apt⁹ ad vtrūq; z ita aptitū: q sp
 manet i subā e fo⁹ ppriū z dīa. vel saltē illud e
 dīa i q fundat talis aptitudo: vel illud q per
 talē aptitudinē circūlogt. Deide cū dicit (p
 priū at dīe) assignat. z. dīas iter ppriū z dīā

p⁹ria attēdit penes vltiatē p⁹dicādi: z est q
 dīa sp p⁹dicat de plib⁹ sp⁹ b⁹. z dicit sp qz nō e
 vey nisi de dīa itermēdia z cōi: ut rationale
 fz eū dī d hoie z d deo. ppriū vō nō p⁹dicat ni
 si de vna spē cuius est propriū. Secūda attē
 dit penes p⁹uertibilitatē cōsequēdi que pōitur
 ibi (z differentia quidem) z est q differentia se
 quitur ad quālibet speciem cuius est dīa. sz si
 p⁹uertit ut si hō e: rōnale e: z n̄ p⁹uertit fz eū sz

ppu uertibiliter pdicat d spē. r loqf sic p de
 dīa itē media r coi. qz loqn: d dīa vltima ipa
 vtiqz cōuertibilis ē cū spē vt dcm ē Segt illa
 ps (dīe qdē r accidēti) vbi ppat dīa ad acci
 dēs. Circa qd duo fac. p ppat penes uētiētiā
 z: penes dīam ibi (dīe aut) In pma pte ponit
 duas cōuētiās. Pīa accipit penes idētita
 tē pdicādi. r ē qz tā dīa qz accidēs d plrib⁹ pre
 dicat. r b qdē cōe ē oib⁹. s. vt supi⁹ fuit dēz. fa
 accipit penes sēpītēritatē iessēdi q ponit ibi
 (cōe vō) r ē qz tā dīa puta bipes qz accēs n̄ oē:
 s; isēpabile sp i oib⁹ insūt ut nigrū sp iest oi coz
 uo r bipes. qz p⁹ accēs isēpabile ē reliquū ut
 dīa. Deīde cū dīc (dīe) ponit. 3. dīas inter
 ipa. pma accipit penes mōz pīnēdi: r ē qz dīa
 pīnet spēs r nō pīnēf: accēs vō pīnz r pīne
 tur. pīnet qdēz qten⁹ pōt eē in plib⁹ subiectis
 s; pīnēf qtenus plura accētia pīt eē in eodēz
 subd. Notādū qz rō h⁹ dē ē. qz cōe oē pīnet
 oīa qb⁹ ē cōe. dīa g itē media r cōs dī spēs cō
 tinere. accēs vō p qto idē pōt eē i plib⁹ subie
 ctis dī illa pīnere. qz ipis ē cōe: s; p qto idē
 subiectū ē susceptibile plū acc⁹ dī accētia pī
 nere: qz ipis ē cōe. Scda accipit penes gradū
 eēndi q ponit ibi (dīa qdē) r ē qz dīa nec itē
 dif nec remittit. accētia vō recipiūt magl r mī
 n⁹. Tertia accipit penes mōz coeēndi q po
 nit ibi (r ipmīxte) r ē qz dīe dīe nūqz pīmiscēf
 s; accētia dīa sūt pīmixta eo. s. mō q me⁹ dī cō
 pōi ex extrēis: ut rubeū ex albo r nigro r acrū
 ex dulci r amaro. De mō autē q extrēa sūt i
 me⁹: r vtz accētia media sint forme eā simpli
 ces sic extrēa alteri⁹ ē spectationis. qz qd tñ sit
 por⁹ loqf s; opionē vulgatā q dīc formā medi
 as realr mīxtas r ppositas ex extrēis Ultio
 epilogat dī. qz cōitares r ppetates dīe r cete
 roz vltū hī⁹ sūt q dca sūt Quia sp i supiorib⁹
 dcm ē qz p⁹ pdicat i qd moueo istā qōnē qua n
 alibi ptermissi vtz pdicari i qd uētiēter pōat i
 diffinitōe generl. ar. qz nō. qz illud pdicat i qd
 p qz uētiēter rīndēf ad itērogationē factā p
 qd: ut s dcm ē. s; hī⁹ nō ē gen⁹ h diffinitū. g rē.
 mi. ps. qz siue qraf de re qd ē siue d itētiōe spēi
 nō uētiēter rīndēf p g⁹ ut denotat itētiōz
 r g⁹ sic sūptū diffinit⁹ h: ut dcm ē p⁹. res. n. aut
 itētiō spēi nō ē itētiō q ē gen⁹. Pīlla pīcula
 ponit ad distiguēdū g⁹ a dīa: s; nō distiguit.
 g rē. p: mi. qz dīa supior dī de iferiori p se r p:
 ex. 7. metha. r nō sicut dīa. qz tūc supi⁹ p seips
 descēderet i hāc dīaz iferiorē. g supior pdicat
 de iferiori i qd. nā. 7. metha. dī qz fissio pedis ē
 pedalitas. Pīlla particula ponit ad distin
 guēdū g⁹ ab accēte: s; nō distiguit. g frustra po
 nit p mi. qz accēs pdicat i qd: i oi. n. genere est
 repire qd. ex p topi. In opp⁹ ē por⁹ R: dō
 qz uētiēter ponit qz sic ps. qz pdicari diuidit

p pdicari i qd r i qle tāqz p pmos modos pdicā
 di. igit p illa dīcēdit vltē i spēs. g⁹ at s; pdicat in
 qle. g i qd. Ubi itelligēdū qz pdicari i qd est
 pdicare eēntiā p mōz eēntie: r b ppetit gni. qz
 g⁹ sūt a pte materiali. r iō pdicat eēntiā p mōz
 subfistētl. q ē mod⁹ eēntie. Per oppo⁹ at ac
 cipit dīa a pte forali. r iō pdicat eēntiā p mōz
 qūficāt r iformāt. r iō i qle. Et nō qz qūitas
 q ē pdicantū ex b qz ipōtat formā pdicat i qle
 absolute: s; dīa substārial nō pdicat i qle abso
 lute: s; i qle qd. ex b. n. qz ipōtat formā pdicat
 in qle. s; ex b qz ipōtat subām pdicat i qd. r iō
 rōe toti⁹ pdicat i qle qd. Un p dīa pdican
 di itē qūitatē r dīa: q diuērsitas pdicādi sūt
 a diuērsis mōis eēndi qūitatis r dīe subālis.
 ut ps. Cōtra solutōz qōnis arguit s; pdicari
 i qd ē pdicari p modū eēntie. g bec ē pdicatio i
 qd. hō ē lapis. Pī pdicari i qd ē pdicare est
 sēriā p mōz eēntie. r illud nō ē vniuoctū reb⁹ dī
 uerfoz genēz. qz nec eēntia g h pīctā pdicari
 i qd n̄ ppetit reb⁹ diuērsfoz genēz. g nec g⁹ hic
 diffini⁹ ē vniuoctū oib⁹ ill. Rū: qz pdicari i
 qd ē pdicare eēntiā p mōz eēntie. r b ē vniuoctū
 dato q eēntiaz n̄ eēt vniuoctā qz sufficit eēntiā
 sūt se hē h r ibi ad pdicari vniuoctē. qz pdica
 ri dicit bīrudinē Utr pōt pcedi qz pdicari
 i qd ē pdicari p mōz eēntie. r qz lapis vel aliud
 dīspatū nō pdicat p mōz eēntie de boie. qz nō
 pdicat de boie. s; tñ supi⁹ r cōe pdicat d pētū
 sub illo r de illis ē mani⁹ qz pdicat i qd. Ad
 p⁹ i oppo⁹ dcm sūt dcm ē supi⁹ qz duplex ē qō
 de spē. s. qd ē r qd pdicat. qd pdicat ē ppa qō i
 itētiōib⁹ r sic uētiē rīndere p g⁹ ut h diffinit⁹: ut
 qre⁹ qd pdicat d spē bñ rīndet g⁹ si at fiat qō cū
 eē: illa ē ppa i fūdām⁹: r sic loqndo de pdicari
 one expūcita fūdām⁹ generl pdicat de fūdām⁹
 spēi i qd. Ad z⁹ dcm qz dīa n̄ pdicat i qd de
 aliq⁹ spēu c⁹ ē dīa. s; respū c⁹ ē g⁹ srior at dīa
 ē g⁹ respū iferiorl. Pī qz sic g i oi genere sūt
 tri generalissima vñū spēz r. z. dīaz duaz a
 latere r latere positaz. Pī dīa iferiō sit spēs
 g bz dīaz supiorē i se: ut g⁹. et aliā dīaz srad
 ditā r illa dīa pī rōe erit spēs. r spū dīe sriorl
 r ita hēbit aliā dīaz: r illa aliā dīa nō poterit
 eē i alio gñe. qz tūc i gñe subē n̄ subā ē p⁹ subā.
 sic igr pcedē: erūt ifinite dīe in gñe subē. r ita
 nī eēt cogscibile cū n̄ eēt deuētre ad pma illaz
 dīaz. Ddm g alr qz dīa supior nō mō pdicat
 p se p⁹ d iferiorl. Ad az. cū dīc qz fissio pedis
 ē qdā pedalitas. n̄ ē itelligēdū qī sit pdicatio p
 se p⁹: r qz dīa iferior icludat supiorē. s; vult ibi
 qz iferior dīz p se didere supiorē in qstū b⁹ i r hāc
 dīssionē p se innuit p illa abstracta fissio r peda
 litas. Ad z⁹ dico qz nīl pdicat i qd de illo re
 spectu c⁹ ē accēs: sed respectu c⁹ ē g⁹ ut color n̄
 pdicat d subā i qd. s; de albedie respectu c⁹ ē g⁹

Pēs vō) Dic ut dicebat ppat por' spēs
 ad duo vlia q̄ restāt. circa q̄ duo facit.
 p̄ p̄tūat dca dōis. z: exequit de intēto
 ibi (spēi vō z p̄p̄tū) dīc q̄ spēs q̄. i. i q̄ d̄rat agene
 re z d̄ra. d̄c̄z ē s̄ cuz dicebat quōd'g' z d̄ra d̄rat
 a spē. z iō s̄ d̄c̄z ē quō spēs d̄rat a duob' reliquis
 q̄ restāt. Deide cū dicit (spēi vō) exequit de
 intēto. circa q̄ duo facit. p̄ ppat spēs ad p̄p̄tū
 z: ad acc̄ns ibi (spēi z acc̄ntis) p̄ma ps diuidit
 i. z. p̄ ppat spēm ad p̄p̄tū penes p̄ueniētā. z:
 penes d̄raz. sc̄da ibi (d̄rat āt) i p̄ma pte p̄oit. z.
 p̄ueniētias iter ip̄a. P̄ria accipit penes con
 uertibilitatē p̄dicatiōis. z ē q̄ spēs z p̄p̄tū de
 inuicē p̄uertibilr p̄dicat: ut si hō ē risibile ē et
 e? nō accipiēdo risibile p̄ actu: s̄z p̄ aptitudie
 ridēdi ad actū: ut sepe d̄cm ē. Sc̄da accipit
 penes eq̄litatē p̄ticipādi q̄ ponit̄ ibi (eq̄l̄r eni)
 z ē q̄ tā spēs q̄ p̄p̄tū eq̄l̄r p̄ticipant ab his
 q̄z sūt. Deide cū dicit (d̄rat āt) assignat. 4.
 d̄rias iter spēm z p̄p̄tū. P̄ria accipit penes
 cōitatē generalē. z ē q̄ spēs p̄t ēē g' alyz spē
 b' q̄ v̄t̄q̄ v̄z ē de spē it̄medta z subalterna
 p̄p̄tū vō ipole ēē pluriū spēz: s̄z ē v̄n̄is t̄m̄.
 Sc̄da accipit penes p̄oritātē naturalē q̄ po
 nit̄ ibi (Et spēs q̄dē) z ē q̄ spēs ē naturalr p̄oz
 p̄p̄o. hō. n. naturalr p̄ existit anteq̄ risibile.
 Tertia accipit penes diuersitatē it̄endi q̄ po
 nit̄ ibi (Amp̄ spēs) z ē q̄ spēs sp̄cōicat actū suū
 subē. i. idiuo p̄tēto sub spē. p̄p̄tū vō nō s̄p̄
 s̄z aliq̄n ut soz. sp̄ actu ē hō n̄ sp̄ actu ridet: s̄z sp̄
 fit apr' ad ridēdū. Quarta accipit penes alie
 nitatē diffiniēdi q̄ p̄oit̄ ibi (Amp̄ q̄z) z ē q̄ spēs
 z p̄p̄tū d̄rat. qz eoz termi. i. diffinitiones sunt
 d̄rntes. q̄ patz ex p̄cedētib' z h̄ zc. diuerse eoz
 rōes recitat̄ z pz i l̄ra. Seḡ illa ps (spēi vō z
 acc̄nti) vbi ppat spēs ad acc̄ns circa q̄. z. fac. p̄
 ppat penes p̄ueniētā. z: penes d̄riā ibi (p̄pa vō
 v̄riūsq̄) i p̄ma pte p̄oit v̄nā p̄ueniētia t̄m̄: z ē
 q̄ tā spēs q̄ acc̄ns h̄nt h̄ cōe q̄ de plib' p̄dicat̄
 rare āt. i. pauce sūt eoz cōitates eo q̄ multum
 a se distāt acc̄ns z subiectū cui accidit q̄ ē spēs
 Deide cū dicit (p̄pa vō) p̄oit. 4. d̄rias iter
 acc̄ns z spēm. P̄ria accipit penes diuersita
 tē p̄dicādi. z ē q̄ spēs p̄dicat̄ i q̄d. acc̄ns in q̄le
 vel in quō se h̄z vt iā expositū ē s̄ Sc̄da acci
 pit penes v̄nitatē p̄ticipādi q̄ ponit̄ ibi (z v̄nā
 quāq̄ subāz) z ē q̄ nllā v̄nā subā p̄ticipat nom̄
 v̄ninoca spē p̄t̄ āt p̄ticipare pl̄rib' accidētib'
 tā sepabilib' q̄ insepabilib'. Tertia accipit
 penes p̄oritātē naturalē q̄ p̄oit̄ ibi (Et spēs q̄dē)
 z ē q̄ spēs est p̄oz naturalr acc̄nte ēt si sit acc̄ns
 l̄sepabile oz ei subiec' p̄cedere z acc̄tia seq. qz s̄t
 aduētitiē nature. Quarta accipit penes ali
 enitatē q̄ ponit̄ ibi (Et spēi q̄dē) z ē q̄ spēs eq̄l̄r
 p̄ticipat. acc̄ns vō ineq̄l̄r z p̄m magis z min' ēs

si sit acc̄ns l̄sepabile. v̄n'. n. etbiops ē magis z
 min' niger alio. Tūc sequit̄ illa ps (Restat
 de p̄p̄o) vbi ppat p̄p̄tū ad acc̄ns. circa q̄ duo
 facit. p̄ ppat ip̄a penes p̄ueniētā. z: penes d̄riā
 ibi (d̄rat āt) In p̄ma pte p̄oit. z. p̄ueniētias in
 ter p̄p̄tū z acc̄ns l̄sepabile. P̄ria attēdit̄ pe
 nes ipossibilitatē abessēdi: z ē q̄ ipole ē ēē sine
 p̄p̄o z acc̄nte l̄sepabili: q̄z sūt. ut sic ipole ē hō
 minē ēē sine risibili: sic etbiopē sine nigredine.

Sc̄da accipit penes sēp̄ternitatē z v̄l̄itates
 inēēdi: q̄ ponit̄ ibi (Et quēadmodū) z ē q̄ sic
 p̄p̄tū iest oi z sp̄ sic z acc̄ns l̄sepabile. Deide
 cū dicit (d̄rat aut) assignat. 3. d̄rias inter ip̄sas.

P̄ria attēdit̄ penes mōz inēēdi. z ē q̄ p̄p̄uz
 t̄m̄ inest: v̄n̄i soli spēi: ut risibile hōi: acc̄ns vō
 plib' ut nigredo coruo z etbiopi. Sc̄da attē
 dit̄ penes modū p̄dicādi q̄ p̄oit̄ ibi (q̄z p̄p̄tū)
 z ē q̄ p̄p̄tū p̄dicat̄ p̄uertibilr z eq̄l̄r: acc̄ns āt
 non ēt si sit inseparabile. z qz ista sc̄da d̄ria seq̄
 ex p̄ma. iō q̄i i ferēdo dicit (q̄z p̄p̄tū) Tertia
 attēdit̄ penes modū p̄ticipādi q̄ ponit̄ ibi (et
 p̄p̄tū q̄dē) z ē q̄ p̄p̄tū p̄ticipat ab his q̄z ē p̄
 p̄tū. acc̄ntia vō p̄m magis z min'. Ultio dicit
 (sūt q̄dē z alie) epilogat circa dca. d. q̄ alie cōi
 tates z p̄p̄tates s̄t illoz. 5. v̄liū q̄ dca s̄t: s̄z ista
 sufficiūt ad tradēdū diffinitionē z cōitatē. i. con
 ueniētā eoz. Ad euidentā oīuz p̄d̄cōz i isto
 libro de nūero v̄liū v̄nā moueo q̄dē. v̄t̄z v̄lia
 sint t̄m̄. 5. Arguit̄ q̄ nō. qz p̄dicari ē p̄p̄tū v̄li.
 ḡ q̄t sūt p̄dicata tot sunt v̄lia. s̄z p̄dicata ponit̄
 t̄m̄. 4. p̄ topi. g. zc. P̄ p̄ idē oñdit̄ q̄ sunt t̄m̄
 tria. qz ibi n̄ ponit̄ spēs z differētia. ergo ista n̄
 sūt v̄niuersalia P̄ oñdit̄ q̄ sūt 6. qz ibi ponit̄
 diffinitō. g. p̄ter ista. 5. illō ē d̄cm v̄le. P̄ quot
 mōis d̄r̄ v̄nū oppositoz. tot mōis d̄r̄ z reliquū
 ex p̄ topi. s̄z v̄l̄z z singl̄are sūt opposita. singula
 ria āt sūt ifinita. g. z v̄lia. P̄ idiuo d̄ v̄le.
 qz p̄dicat̄ de plib' z nullū ē illoz ut pz iductie
 g. sūt plura q̄z ḡnqz. P̄ ens est v̄le z tam̄ n̄ ē
 g' ex. 3. metha. p̄dicat̄. n. p̄ se de d̄ria saltē aliq̄:
 nec ē spēs: qz tūc h̄ret g' s̄ se nec aliq̄t alioz v̄li
 um triū. qz ista p̄dicat̄ i q̄le. ens āt ingd ex. 4.
 metha. g. zc. In oppositū ē p̄oz'. Rū: z di
 eo q̄ p̄ sane it̄lecta ē certa. qz sūt t̄m̄. 5. v̄lia s̄z
 p̄oit̄ illud diuersimode a diuersis. Uno: ac
 cipit̄ eoz sufficiētā sic v̄le vel significat̄ subāz
 vel acc̄ns si subām vel totā vel p̄tē si p̄tē l̄ma
 terialē z sic ē g'. v̄l̄ formalē z sic est d̄ria. vel to
 tā subām: z sic est spēs: qz spēs dicit̄ totū ēē in
 diuiduoz. Si significat̄ acc̄ns vel p̄uertibile z
 sic ē p̄p̄tū vel nō z sic ē s' v̄le: cum igit̄ non sit
 pole significari aliqd̄ dicibile. p̄uertibile d̄ plu
 ribus nisi aliquo illoz ḡnqz modoz seq̄ q̄ nō
 erūt plura nisi ḡnqz. Cōtra istum mōz argu
 it̄. p̄ sic. cū v̄lia sint sc̄be it̄ētīōes accidunt reb'

pme intētionis. s3 nihil p se distinguit fm illud cui accidit. g̃ itentōes nō distinguuntur p se p/ nes res. sed logic' cōsiderat itētiōes p se. g̃ ista dio nō est logica. Præterea oia vltia inuēiuntur i gñe accidētis. vt pz de gñe spē r dñia : r de alys duob'. g̃ male distinguit vltē fm eos p significare substantiā vel accñs. Alio mō daf sufficiētia eoz penes ordiari. dñ enī q̃ liber iste imediate dñinat ad li. pdicamtoz vbi dtermia tur de ordstabili in gñe. r datur sic sufficiētia eorū. qz dōdo pōt eē vel eoz que sūt i eodē gñe inter se: vlt eoz q̃ sūt i vno gñe ad ea que sūt i alio gñe. In eodē ēt genere pōt eē ordo directus s3 sub r supra. r sic sūt duo vltia. s. gen' r spēs. l' pōt eē ordo idirectus. r sic ē dñia supra spēm idirecte r sub gñe. In diuersis at generib' ē ordo accidētū ad substantiā qui vltē quertibiliū l' nō conuertibiliū. r sic sunt alia duo vltia. Cōtra istū modū arguit sic: s3 q̃ aliqua sūt dñiabilia fm sub r supra. in aliquo genere sūt pdicabilia r subycibilia. g̃ hic dterminatur de istis iquātū sūt pdicabilia r subycibilia. s3 b̃ ē falsū qz vñū quodqz diffinit' hic p pdicari vel p equalēs tm̃ r nō p se subyci. Præterea idiuiduū ē p se ordiabile in gñe. g̃ s3 nō pdicet. pprie tm̃ esset p nēdū hic sextū vltē. qz fm sic dicētes nō agitur hic de istis inquātū sūt pdicabilia sed iquātuz sunt ordinabilia. Præterea sic accidētia hñt ordinē ad subiectū q̃ ē substantia vel aliqd accidēt. ita ecōuerso subiectū ad accidens. g̃ ex pre subiecti possūt accipi duo vltia penes e' ordinē duplicē ad accñs sicut ex pre accidētis. Dicēdū g̃ alr q̃ sufficiētia istoz penes pdicari accipit. qz pdicari diuidit in qd r in q̃le tāqz in p se dñas. isti. n. sunt primi modi predicandi. pdicari at in qd ē pdicare eēntiaz subiecti p modū essentie. i. per modū subsistētis nō denoiantis. B̃ at cōuēit duplr. vel q̃ pdicet totā eēntiā subiecti. r sic ē spēs. s. n. aliquid eēt in essētia indiuidui pter eēntiā spēi duo indiuidua differēt eēntialr. r p dñas acceptas ab illo q̃ plus ē in hoc q̃ in illo posset spēs diuidi formalr r idiuiduū diffiniri. q̃ ē incōueniēs. vlt q̃ pdietz pte eēntie. r sic est gen'. s. n. gñs dicerz totā eēntiā spēi sufficeret ad diffinitionez spēi r supflueret dñā. Predicari vñ in q̃le ē pdicari p modū dno minantis q̃ rtingit duplr. vel q̃ aliqd pdicet eēntiam subiecti p modū denoiantis. r tūc pdicatur in quale substantiale r sic ē dñia. est. n. dñā substantie qlitas ex. s. metha. vel rtingit q̃ pdicatuū pdicet accñs p modū denoiantis. r tunc pdicatur in q̃le accñtale. vel ergo pdicat accñs cōuertibile egrediēs a pncipys subiecti. r sic ē p pziū. vel accñs cōe. r sic ē vltimū vltē. nā de tali accidēte sic intelligi pōt se itelligere. vbi pōit diuisionē ad declarādū diffinitionez gñis. cum

ergo pdicari de plurib' nō rtingat nisi aliq̃ isto/ rū modo. s. qui p se diuidit pdicari de pluri/ bus q̃ ē rō ipius vltis. sequit q̃ vltē diuidit tm̃ i bec. s. Nec dio videt' pueniēs: qz dñit rōm gñis p dñias p se. ex hoc ēt nō tm̃ pz sufficiētia vltimū: s3 ordo r ordis rō quā t3 por' dēterian/ do de istis. Ad pmiū in oppositū. 2. r 3. ar' q̃ ex eodē modo pcedūt. dicēdū q̃ ap. i. top. di/ uersificat predicata penes hoc q̃ est predicare eēntiā. vel nō. quertibilr vel. n̄ quertibilr. r sic nō rtingit esse nisi ista. 4. q̃ ibi ponit. hic aut' s3 r dñeret de talib' vltibus penes pdicari. nō tm̃ quo ad illa que ibi: qz istoz. s. tm̃ vñū pdicatur quertibilr. s. pziū. tria at pdicat eēntiā nō cō/ uertibilr sed penes pdicari i qd r in quale. vt p' dictū ē nō ponit igit dñiam ibi vñū pdicatuū: ga illa vt ibi dñ reducif ad g'. pdicat. n. eēntiā sub iecti nō quertibilr. Vñ 4. Top. vbi docet' r/ strui r destrui genus. docetur ēt b̃ de dñia aliq̃. qz ē dñia vltia specifica q̃ quertif cū spē r pdica tur de ea puer sim q̃ reducēdū ē ad diffinitōz. r forte pp talē diuersitatē dñiaz nō pōit dñiaz simplr cū aliquo vno pdicato. Diffinitionez hic por' nō pōit. qz nō bz aliq̃ vñū modū pre dicādi in qd vel i quale. Spēs ibi Arl. nō po nit vlt' qz reducif ad diffinitionē cū diffinitio fit pziū spēi vel poti' ad genus: qz predicat de q̃ pdicat eēntialr r nō quertibilr. r iō ex 4. To picoz hñtur r dñationes iterimēdi vel rstru ēdi pblemma de spē sicut de gñe vel qz spēs nō est pdicatuū p dñis dya. illa. n. nō ē p̄r singulari Excludit. n. Arl. i. Top. ab interrogatōe dya. il la que sūt māifesta sensui nō oz ingt oēm ppō nē r dñare. s3 quā aliq̃ rudis rōe indigēs du bitat nō pena vel sētu. spēs at ē minimū cōe. et iō magis subycif i ppōe dya. q̃ pdicet. Ad se cūdū dico q̃ iste ē sensus illi' ppōis. quot sunt significata vni' oppositū r alteri'. si secūdū oēs significatiōez opponat alterū sibi. nō quot sup posita. iō nō valz ad ppositū. Ad tertiuū dico q̃ indiuiduū ē spēs resp̄cū itētionis. quō at itē rio dispata pdicetur de altera dictū ē questiōe pma. Ad 4. dñ duob' modis. vno mō q̃ ens ē equocū. iō nō pdicat. i. p alio dñ: qz q̃ pzius alio ē vniuocū. iō nec ēs ē vltē. Cōtra accipia tur ēs i gñe substantie ibi ē vniuocū. g̃ vltē. r nul lū istoz. s. vt pzi' ē argutū. Dñ q̃ adhuc ē eg uocū i gñe substantie ad tria. impossibile ē enim aliqd vniuocū pdicari p se pmo modo de spēs' r dñys oppositis: qz tūc respectu spēs resp̄cū q̃ rū sūt dñe essēt spēs. q̃ est impossibile. iō ens in substantia equocū ē. ut dñ de spēs' i gñe r d dñys ex vna pte r de dñys oppositis. r iō auic. pcedit q̃ sūt i q̃lz gñe tria pma ētia: nō tm̃ tot pdicam ta: qz due coordinationes dñaz in oī gñe reducū tur ad coordinationem spēs'. Alio mō tenēdo

c

es vniocū eē sic puto dō q̄ p̄ ordianit li.
sū ad p̄dicam̄ta Arl. sic ipem̄z i p̄mio p̄mittit
loḡ q̄ de illi lib̄ q̄ aliq̄ mō iueniūt in ordie p̄di
cam̄tali q̄ sūt ista. s. s̄ p̄ter ista est aliō v̄le trā
sēdēs imo mlta trāscēdētia q̄ b̄n nō p̄tinent
ad aliq̄ p̄dicam̄tū. es iḡ nec ē gē nec sp̄s nec
d̄fa nec p̄p̄riū nec acc̄ns. ē t̄ v̄le trāscēdēs p̄di
catū in q̄d tā de creatura q̄ de creatore deo sic
trino z vno q̄ ē b̄ndc̄ns i secula seculoz Amen

Explicit scriptum super librum porpbiry
Incipit scriptum super librum predicamentoz Arl.

Crispuit in tabulis

v̄ba. io. q̄ locut̄ ē ad vos. Deutero
.4. s̄z boe^o i p̄m̄to. liber iste est d̄
voci^o significatib^o io. p̄ma ḡna re

rū. z de. io. reb^o significatib^o io. voces. z id̄ de ari
stotele istū lib. p̄ponēte p̄t̄ intelligi v̄ p̄ns. vbi
ad perfectionem ostendendam hui^o libri quat
tuō p̄ ordinem describuntur scilicet.

Text^o ḡofus i for̄ euidēte. p̄imum p̄bat oz
S̄in^o copiosus i mā s̄biacēte. dinatio descrip
tōnis ḡofus i cā efficiēte. t̄ua cum dicit.
Fruct^o p̄ciosus i fine p̄nte. scripsit i tabulis.
scripsit inq̄ v̄aciter sine falsitate. d̄d̄tabilr sine
supfluitate. v̄t̄r sine curiositate. vt d̄ eo possit
dici illud eccle. iz. Cūq̄ eēt sapiētissim^o scripsit
s̄mones reissimos ac v̄itate plenos. z^o p̄bat
nūeratio p̄ficiua cū addit v̄ba. io. io. iḡt p̄dicam̄
ta distincta s̄alr v̄nita it̄tionalr̄ descripta p̄nci
palr: qz p̄ma rez p̄ncipia eē dicūt. vt dicat qz
nr̄z illud p̄s. in psalterio. io. cordaz. psallite illi
v̄e. io. p̄dicam̄ta p̄nt̄ dici. io. cōd̄ v̄ni v̄s̄tatē ētiū
p̄plectētēz i v̄na p̄bia cātū psalmidicū p̄nt̄tes
z^o p̄bat enarratio maḡalis cū subiūgit q̄ lo
cut̄ ē. s. Arl. inq̄ intellectualr̄. ad prudētes vo
calr̄ ad p̄nt̄es. exēplariter ad absentes vt possit
dicere de eo illud Deuter. 31. Lōgregate ad me
maiores natu p̄ trib^o v̄fas atqz doctozes z loq̄r
oibz audiētib^o oēs s̄mones istos. 4° p̄bat
tertiatio eternal cū p̄cludit̄ ad vos. vt. s. p̄rigat̄
ad sciaz d̄ p̄dicam̄tū q̄ ē finis p̄xim^o h^o libri. ad
notitiā d̄ sillogismis q̄ ē finis remot^o ad leticiā
de eternis q̄ ē finis v̄ltim^o. ad quē oēs scie fina
liter ordināt̄. iux̄ illd̄. Jo. 14. si abiero z p̄p̄aue
ro locū itez veniā z assumā vos ad meip̄m: vt
vbi sū ego z vos sit. i. i leticia. z gl̄ia bt̄oz Amē.

Via i oi scia p̄suppōit̄ noticia s̄ubi d̄ ipo
.n. oz p̄suppōere qd̄ ē z qz ē. id̄ t̄c̄ p̄nci^o
h^o libri v̄nā moueo. q. v̄trū liber iste sit
de. io. p̄dicam̄tū vt de subiecto. Et arguit q̄ nō
p̄ sic. liber iste ē de. io. voci^o. ḡnd̄ de. io. p̄dica
m̄tis. p̄seq̄ntia p̄z. qz voces nō sūt ip̄a p̄dicam̄
ta: qz aliud ē sig^o aliō significatū. voces at̄ sūt
signa rez. āns p̄bat. Tum qz b̄ dic̄ boe^o. s. q. li
ber iste ē d̄. io. voci^o. io. rez ḡna significatib^o.

Tum qz d̄eteriat̄ de vniocū equoco et denoia
tuo q̄ sūt t̄m̄ d̄re vocis significat̄is qz nulla res
ēt nll^o p̄cept^o ē equoc^o vbi. n. id̄ p̄cept^o ibi ē vni
uō: Tū qz h̄ oia diffiniunt̄ p̄ dicūt. z i p̄ma
dione d̄re eoz q̄ dicūt. z i feri^o singl̄m̄ icōplexoz
aut significat̄ subām. aut zc̄. sed dicibile incom
lexū significare ē p̄p̄riū vocis significat̄is. ḡ il
lud ē sub^o. z ita maxie. io. voces significantes
.io. ḡna. qz h̄ agit̄ t̄m̄ de istis. Tum qz logica vel
est scia realis vel fermocialis non realis. patet
ergo fermocinalis ergo quelibet ps ei^o ē de vo
ce significatiua. z ita ista ps e^o q̄ ē p̄ma erit d̄ vo
ce significatē cōceptū s̄p̄licē. sicut liber p̄ermi
nias ē d̄ voce significatē p̄ceptū p̄positū. P̄ ad
p̄ncipale n^o p̄dicatū it̄tentionale ē p̄ vniocūz
istū. io. ḡ ip̄a nō sūt sub^o. p̄na p̄z qz vni^o scie v̄nū
ē sub^o oz ḡ ista. io. vniocari i aliq̄ vno. z illd̄ sit
it̄tentionale s̄i de ip̄is sit aliq̄ logica vt d̄ subiec
to āns p̄bat. Tū qz si sic tūc esset p̄ z cōi^o istis.
z ita h̄ nō eēt ḡnalissima z p̄ma ḡna d̄ boerinz
Tuz qz si sic cū sint diuerfa iter se eēt aliq̄ id̄
ētia. ḡ d̄fa. s̄z hoc ē fallū qz p̄dicam̄ta sunt s̄m̄
se diuerfa z nō d̄r̄ntia: qz tūc eēt sp̄s. voco at̄
p̄ diuerfa q̄ i nullo p̄ueniūt: s̄z sūt se totis distin
cta. d̄fa v̄o q̄ i aliq̄ p̄ueniūt z i aliq̄ differūt: vt
p̄z. s. met̄ba. Tū qz it̄tēio cātur a re. ḡv̄nitas
it̄tēiois ē ab v̄nitate rei. s̄z nulla res vniocū
uēit istū. ḡ nec aliq̄ it̄tēio. Tū qz n^o vniocū
ē denoatiū. sed p̄dicatū it̄tēioale t̄m̄ d̄r̄ d̄ istū
q̄ sūt res p̄me it̄tēiois denoatiē. ḡ n^o p̄dicatū
it̄tentionale ē vniocū istis. ma. ps. qz vniocū
d̄stignit̄ h̄ d̄ denoatiū: s̄i ē equocū. P̄ ad
p̄ncipale oē scibile h̄z cām: qz scire ē p̄ cām cog
scere ex p̄ posterioz. s̄z ista. io. nō h̄nt cām. cā. n.
naturalr̄ ē p̄oz illo c^o ē. istū at̄ nihil ē p̄ri^o natura
liter cū sint p̄ma. ḡ zc̄. P̄ de istis ē scia real. ḡ
nō logica. p̄na p̄z ex. 3. de aia. Scie secāt vt res
s̄z logica ē diuerfa ab oi scia reali. ḡ sub^o e^o ē di
uersū a subiecto cuiuscūqz scie realis. āns p̄bat
tur. Tū qz de istū d̄etermiat̄ meta^o in. 5. z. 7. me.
Tum qz ista sūt res p̄me it̄tēiois. p̄dicat̄ur. n. p̄
se de reb^o p̄me it̄tēiois. vt h̄ ē subā. Impossibi
le at̄ ē aliq̄. z. it̄tēiois p̄dicari p̄ se de re p̄me in
t̄tentionis. Segtur̄ ḡp̄ ois scia de istū ē scia realis
In oppo^o ē arl. q̄ hic d̄eteriat̄ de istis. io. v̄n
it̄tulat̄ liber p̄dicam̄toz. R^o in ista. q. p̄ tā
gā v̄nā op̄ioez. z: alr̄ dicā ad. q. Quātū ad
p̄mū ē qd̄ā op̄io q̄ tāgit̄ duo d̄cā. P̄mū ē q̄
.io. p̄dicam̄ta p̄nt̄ p̄siderari. vno mō iq̄^o sunt
ētia. alio mō iq̄tū p̄siderant̄ a rōe siue inq̄tum
aliq̄ p̄p̄rietas cāta ab it̄llcū eis attribuit̄. p̄
modo p̄siderat̄ de eis meta^o. sub^o. n. ei^o p̄mū ē
ēs inq̄tū ēs. z: mō p̄siderant̄ hic ōndūtur. n.
de eis passiones sibi inherētes iq̄tū sūt ḡnalif
sima. puta. de subā vniocū p̄dicari. z nō esse in
subiecto z videri significare h̄ aliq̄. s̄i r̄ d̄ alyf

gñibus. deterioratur fm talē rōem. puta inq̄tū
 i suas spēs didunt. r ille vlti^o alias r q̄ nihil
 ē s̄ ea q̄ dñdat i ea p̄ dionē. r sic p̄z isti iq̄tū sūt
 gñalissima iesse hāc passionē diuidi i spēs r h̄re
 mltas spēs r nō h̄re ge^o suprauēiēt. Si āt d̄ aliq̄
 bus alyz q̄ istis gñalissimis iūt inq̄tū sūt etiā
 h̄ deteriorat. B nō ē p̄ncipalr ad p̄po^o. s̄ ad ma
 iorē māifestationē eoz q̄tū ad p̄dicamta itētio
 nalia. z^o d̄z ē q̄ h̄ agit de istis iq̄tū vniūt in
 aliq̄ vno itētiali q̄ sic p̄z. qz cū ista. io. non sint
 subm̄ vni^o scie real. s. metha. nisi q̄tū ē i istl vni^o
 p̄ ad q̄ attribuat. r sic sūt vni^o subm̄. ita ēt oz
 dicere i p̄posito q̄. s. maior ē eoz vnitās i aliq̄ p
 prietate cāta ab itellcū q̄ forte inq̄tū sūt etiā l
 saltē n̄ miō. r ita cū ista scia n̄ sit vna vnitāte āo
 logie. oz assignare aliq̄ itētiale q̄ sit p̄ istl. et
 p̄ subm̄. qz d̄ solo tali p̄ se p̄siderat logica. illd̄
 āt p̄ōit aliq̄d ēs icōplexū dicibile ordiabile in
 gñe. S̄z d̄ h̄ vlti^o p̄ōt argui cōcessis oib^o nar
 rarl p̄i^o i p̄ōne. Arguit q̄ sic. qz cū p̄ōit subm̄
 ēs icōplexū rē. Accipit ens cōe etiā ex aiaz r eti
 cāto a cōsideratōe ite^o. aut so^o ens ex aiaz. aut
 so^o ēs rōis. nō p̄ mō qz etiā ex aiaz r eti rōis n̄ ē
 aliqd p̄ vniuocū. nec z^o mō qz sic subm̄ h̄ esset
 ēs p̄ acc̄is. qz p̄positū ex re p̄rie itentōis r re se
 cūde itētōis q̄ si faciūt vni^o p̄ se. de ēte āt p̄ acci
 dēt n̄ ē scia ex. 6. metha. nec z^o mō qz sic seq̄t nu
 ga^o. d̄ō ēs icōplexū rē. qz alia addita icludūt
 ēs sic sūptū. sūt. n. formāl r etiā rōis r ita e nuga
 tio. P̄ qz dicibile itelligit p̄ significabili per
 fimonē. aut p̄ p̄dicabili. nō p̄ mō. qz vt dicitur i
 fra significari p̄ vocē accidit sub h̄ li. nec z^o qz
 qz tē addēdo icōplexū: aut addēdo ordiabile i
 gñe. l̄ ēt e^o fit nugatio. qz ex h̄ q̄ ē p̄dicabile vt
 h̄ logl arl. r icōplexum ordiat ad aliud fm sub
 r s̄. D̄ ad h̄ vlti^o q̄ ididua sūt ordiabilia in
 gñe nō tñ p̄dicabilia. gñalissima ēt sūt p̄dicabi
 lia nō tñ ordiabilia i gñe. ḡ neutriū includit reli
 quū. Cōtra. qz tē ēs ordiabile i gñe nō p̄uēit
 gñalissimis. de quib^o tñ h̄ maxie agit. ḡ illd̄ nō
 ē h̄ sub^o. Si āt p̄ōat p̄ subō ēs icōplexū tñ vlt
 tñ ēs dicibile l̄ tñ ēs ordiabile i gñe d̄ qd̄z ē p̄
 ma rō scā q̄ p̄z. Si ēt p̄ōat tñ p̄dicabile p̄ sub
 iecto illd̄ id̄ ē q̄ vlt. ḡ idē erit sub^o h̄ li. r por. q̄
 ē icōueniēs. Quā^o ad z^o sit ista p̄ma q̄ liber
 iste nō ē de. io. vocib^o significātib^o. io. gñā rez.
 hāc p̄bo sic. qz f̄z boe^o logica ē de fis itētōibus
 adiuctis p̄mis. ḡ nō ē de vocib^o aliq̄ ps e^o. P̄
 illd̄ de q̄ h̄ agit ē p̄ se ps subī p̄stituti i li. pier. et
 illud ē ps ei^o q̄ p̄siderat i li. p̄oz. q̄ ē sils. s̄ sil
 logism^o h̄z oēs passiōes suas sibi iherētes nulla
 voce ex̄te nec possibili ēē. silr enūciatō suas. ḡ
 vtrūq̄ illoz ē p̄ri^o naturalr voce significatiua:
 s̄ q̄ h̄ p̄siderat p̄. naturalr ē p̄ri^o vtroq̄ illoz
 sic ps integral toto. ḡ q̄ h̄ p̄siderat p̄ naturalr ē
 p̄ri^o q̄cūq̄ voce significatiua. r p̄ p̄ns vox signi
 ficatiua nō est hic sub^o. Confirmat qz sils^o

i mēte aut ē sils^o r enūciatio i mēte enūciatio
 ē aut nō. si sic. ḡ h̄nt passiōes sils. puta eē ex. 3.
 termis r enūciatōis. puta significare v̄m aut
 fallū rē absq̄ hoc q̄ p̄ferāt. si nō. ḡ h̄ns dem̄ra
 tionē i mēte. nō h̄z dem̄rationē r nō ē scies: nisi
 p̄ferat q̄ ē māifeste flz. D̄o^o ḡ q̄ liber iste n̄
 ē de. io. vocib^o vt de subō p̄ nec aliq̄ ps logice ē
 de voce: qz oēs passiōes sils r enūciatōis r ter
 mini p̄nt sibi iēē f̄z eē q̄ h̄nt i mēte esto q̄ nō p̄
 ferāt: s̄ ē de aliq̄ p̄oze q̄ respectu vocis signifi
 catiue h̄z tñ rōez significati. Ad p̄^o i opp^o q̄
 ē d̄ istā p̄clusionē dico q̄ aīs ē flm. Ad p̄riaz
 p̄bationē dico q̄ boe^o itelligit passiuā p̄ actiuā
 vt sit sēsul d̄. io. uocib^o. io. rez. gñā significātib^o
 .i. d̄. io. gñib^o significat p̄. io. voces. Ad scōz
 dico q̄ vniuocū r denoiatiuū p̄ sūt d̄ra p̄dicati
 q̄ f̄z se iest p̄ceptui. r nō p̄ vocis significatiue. de
 equoco āt deteriorat p̄ oppōz e^o ad vniuocū vel
 qz equocū equocatu ē p̄ri^o p̄cept^o. s̄ nō equo
 cuz equocās. Ad. 3. id̄ dicit dicit vt ondat se
 nō assignare v̄as r p̄riaz diffinitōes illoz eg
 uocoz rē. q̄ ē p̄ ge^o r d̄raz. s̄ tñ rōez exp̄mentē.
 q̄ d̄r p̄ nomē. Lū addit dicibile icōplexū signi
 ficare ē p̄riū vocis. dico q̄ flm ē qz illd̄ p̄ p̄uēit
 p̄ceptui simplici. r ex p̄nti voci significatiue. si igi
 tur h̄ sub^o sit icōplexū maglstat q̄ sit p̄cept^o q̄z
 vox. significare ēt ē p̄i^o qz pa^o significat rē ex p̄
 pier. exponēdū ē ḡ vtrobiq̄ d̄nt. i. p̄cipiūt. Ad
 4° d̄o^o q̄ nec ē scia real nec fmocinalis: qz nec
 fimonē p̄siderat nec passiōes sermonis imo q̄
 ista dio sit iufficiēs sic ondit. qz me^o inter rē et
 fimonē l̄ vocē ē pa^o ḡ sic ē alia scia p̄ se de reb^o.
 alia p̄ se de vocib^o significatiuis vt grāmatica
 r rethorica q̄ p̄siderat passiōes vocling^o vocl
 .s. agruū r ornatiū. ita p̄ōt eē alia scia de p̄ceptu
 p̄ se. s. logica v̄n p̄ se d̄z dici scia rōal nō tñ quia
 tradit p̄ rōez: sic q̄z alia scia. s̄ cū h̄ ē de p̄cepti
 bus fortis ab actu rōis. q̄ si ab aliq̄ dicat logi
 cā eē sciaz sermociale vt videt ex itēptatione
 nōis: qz logica d̄ra logos q̄ ē fmo. itelligēdū ē
 q̄ mltū p̄uēit cū sermōe p̄ duo. qz p̄cept^o est i
 mediatū significatū p̄ vocē d̄ q̄ p̄ceptu ē logica.
 r qz passiōes p̄cept^o istl voci significatiue sic icō
 plexio p̄plexio. significare v̄m l̄ flz vt sig p̄ nāz
 significat. Scōa p̄ ē ista. istl. io. ē aliqd p̄dica
 tū vniuocū itētionale cōe. hāc p̄bo sic aliqd itē
 tionale d̄r de istis. io. f̄z id̄ nomē r eād̄ rōnez. ḡ
 vniuoce. p̄na p̄z p̄ diffinitionē vniuocoz. aīs p̄
 bat. qz subā ē ge^o. q̄ntitas ē ge^o. vtrūq̄ ēt p̄dica
 tur l̄gd de d̄ntib^o spē. ḡ ge^o d̄r de istis fm id̄ no
 mē r eād̄ rōez. P̄ sola diuersitas i materia ac
 cidētali nō diuersificat illd̄ c^o ē spēs: qz d̄ra spē
 ē d̄ra foīlis. r p̄z qz circul^o aure^o r circul^o cup^o n̄
 d̄nt spē. s̄ itētio applicata rei vni^o gñis r alte
 rius tñ h̄z d̄raz penes materiā p̄ acc̄is. nulla
 .n. itentio iest rei p̄me itētōis p̄ se. s̄ sola diuer
 sitas h̄ r ibi ē penes res p̄me itētōis. q. penes

materia accidentalē. q̄ nō dicitur sp̄ ex h̄ q̄ uest istis nec p̄ nō tollit vniuoatio: q̄ q̄ nō tollit vni-
tate fin sp̄m nō tollit vniuoatōez. Cōfirma-
tur q̄ q̄cūq; diuersitas i reb̄ p̄me itētōis iter-
se nō ipedit eas d̄cipi ab itellcū p̄ eūdē mo^o d̄ci-
piēdi. itētōes āt eis attribuit inq̄^o ab itellcū
d̄cipiūtur. 7 iō eēb itētōes sp̄ p̄nt attribui di-
uersis reb̄. Ad 2° in oppo^o q̄ ē istā cōclusi-
onē. dico q̄ ass̄ ē flm. Ad p̄mā p̄bationē di-
co q̄ sūt p̄mā 7 cōmissima grā rez nō itētōnum.

Alr pōt dici q̄ lz sint cōmissima 7 p̄mā. pōt tñ
allgd idē in eē oib̄ illis denotatiue q̄ nō d̄z di-
ci p̄i^o nec p̄^o illis. nisi eētialr de ill diceretur.

Ad 3^{am} dico q̄ nō sūt d̄ra: q̄ nō sūt aliquid
idētia. i. aliq̄ res. lz aliq̄ itētio. Ad tertiaz di-
co q̄ res nō ē tota cā itētōis. lz tñ occasio. i. in
q̄tū inte^o mouz. vt actu p̄s̄dret 7 itellect^o ē p̄n-
cipal cā. iō mior vnitatis suffic̄ i re q̄ sit vnitatis i
tētōis. 7 forte q̄ sup̄pōit nō ē v̄m. f. q̄ nulla res
vniuoce p̄ueiat istis q̄ dico pp̄ es de q̄ dcm̄ est
alias. Ad 4° dico q̄ aliud ē dicere aliqd vni-
uocū p̄dicari de multis. aliud ē eē vniuoctū pre-
dicatū. i. vniuoce p̄dicari de mltis. albū. n. ē in
se q̄daz vniuoctū q̄ p̄dicat de hoie 7 eq̄ nō tñ
de eis vniuoce p̄dicatur denotatiuū q̄ p̄mō est
vniuoctū. nō secūdo: vt oñdit rō. vñ p̄cedēda ē
2° q̄ n^o p̄dicatū itētionale p̄dicat vniuoce. ul^o ē
vniuoctū p̄dicatū de reb̄ p̄me itētōis. lz aliqd i
tētōiale vniuoctū i se p̄dicat vtiq; de istis. Ter-
tia 2° ē ista. liber iste ē de. io. p̄dicamētis: vt de
sub̄ itelligēdo mō sup̄adco inq̄^o. f. eis attri-
buit aliqua itētio cāta ab itellectu. hāc declaro
sic: q̄ alr nō p̄nt p̄siderari a logico. 7 illo mō nō
h̄nt tñ vnitātē analogice. lz ēt vniuoatōis. et
illō vniuoctū cū istis mō ē aliqd itētōiale q̄ ē
h̄ sub^o p̄^o. 7 pōt noiari p̄dicamētū vl̄ ḡnalissi^o
q̄ oēs p̄p̄etates q̄ p̄ se determināt h̄. de istis d̄-
termināt inq̄^o h̄nt rōez p̄dicamēti l̄ ḡnalissimū

Cōtra istā cōclusionē istat q̄ r̄c seq̄t q̄ d̄ subā
q̄litate 7 q̄titate tñ determināt h̄ p̄ acc̄is: quia
tñ modo f̄z aliqd q̄ uest eis p̄ acc̄is. f. aliqd itē-
tionale: q̄ n^o tale pōt p̄ se in eē eis. P̄ nulla
pa^o ē h̄ oñsa de p̄dicamēto l̄ ḡnalissimo f̄z suam
rōez. q̄ illud nō ē hic sub^o. P̄ sub^o h̄ nō p̄ue-
nit oī c̄ceptui fōito a p̄ actu rōis q̄ v̄ icōueni-
ens: q̄ s̄lr liber iste v̄ eē de c̄ceptu icōplexo: si-
cut liber pier. de c̄plexo. 7 sub^o ibi p̄ueit oī c̄ce-
ptui fōito a secūdo actu rōis. P̄. cū ḡnalissi^o:
vl̄ p̄dica^o p̄tineat sub vl̄. seq̄t hāc sciaz subal-
ternari li^o por. q̄ s̄lr sub^o ad sub^o. ita scia ad sci-
etiā. p̄ns āt v̄ icōueniēs. Ad p̄^o istoz d̄: q̄ n̄
ē icōueniēs ista tñ p̄ acc̄is p̄siderari a logico:
q̄ metaph^o p̄ se p̄siderat. Ad 2° dico q̄ i q̄^o ali-
qd itentionale vniuoctū determināt hic de subā
q̄titate r̄c. put h̄nt rōez ḡnalissimoz i tñ illō
d̄ de ḡnalissimo p̄. puta didi i sp̄s 7 nō h̄re ge^o
supueniēs. 7 p̄dicari vniuoce q̄ oñdit de subā.

7 sup̄pōit cognitū d̄ alijs: q̄ in h̄ q̄ aliqd vniuo-
ctū de mult̄ d̄r subiecti nō p̄mis i h̄ oñdit d̄ sub-
iecto suo p̄. Ad 3° dico q̄ enūciatio ē p̄^o sub-
iectū libri pier. q̄ nō d̄r fōlli p̄dicatōe de oī cō-
ceptu fōito a secūdo actu rōis. f̄z alia reducū^o
ad ipaz. vt oīo ipatia: sic ēt oīs simplex c̄cept^o
reducū^o ad aliqd p̄dica^o. Ad 4° dico q̄ lz sub-
iectū sit sub subō. nō tñ h̄ scia sūt sua p̄ncipia
ab illa. 7 iō alterū deest q̄ regrif ad subalterna-
tionē sciaz. Sic ad q̄stioz. Ad p̄^o 7 2° ad op-
po^o dictū ē i corpe q̄ōnis. Ad 3° dico q̄ isto-
rū i se lz nō sit aliq̄ cā. tñ resp̄cū suaz passionuz
h̄nt cām maxie respectu itētionaliu passionuz
q̄ sūt eis inq̄^o p̄siderant a rōe. 7 iō lz nihil sit
p̄i^o naturalr eis i se tñ respectu liberētie passio-
nis itētional pōt eis aliqd eē p̄i^o naturaliter.
Ad 4° 7 vlti^o p̄z ex dicto q̄ ea q̄ metaph^o p̄ se
p̄siderat h̄. p̄ accidens p̄siderantur. nā h̄ p̄ se cō-
siderat itētionale appli^o. io. d̄cis p̄dicamētī.

Quiuocadicuntur.

liber iste diuidit in. 3. ptes p̄ncipales. d̄-
teriano enī de p̄dicamētī p̄tractat q̄dā añce-
dētia q̄ cōi noie dicūtur ante p̄dicamēta. 2° q̄
dā cōitātia. vbi directe agit de ipis p̄dicamē-
tis. 3° q̄dā p̄ntia q̄ dicūtur p̄ p̄dicamēta. f̄a ibi
(Eoz q̄ f̄z nullā c̄plexione). tertia ibi (d̄ oppo-
sitis) p̄mā didi in. 3. p̄ p̄mittit q̄sdā diffinitōes
seu descriptōes. 2° q̄sdā d̄iones. 3° q̄sdā regl̄as.
f̄a ibi (eoz q̄ dicūtur) tertia ibi (q̄n̄ alterū de al-
tero) p̄mā i. 3. p̄ pōit diffinitōez equocoz. 2°
vniuoctoz. 3° denotatiuoꝝ. f̄a ibi (vniuoctā v̄o)
tertia ibi (denotatiua) circa p̄^o. d̄. scit p̄ diffini-
tionē p̄ponit. 2° eā p̄ ex^o exponit ibi (vt al. h̄o)
Dic̄ ḡ q̄ equooca dicūt: quoz nomē r̄c. Notā
dū q̄ ista notificatio de equocū sat p̄uenienter
dat. vbi itelligēdū q̄ equoatio deā actiue dic̄
bitudinē vni^o i rōe signi ad mltā i rōe signatoꝝ
7 passiuē eoz: ex q̄ seq̄tur q̄ equocū icludit du-
plicē rōez. 7 actiue sup̄tā 7 passiuē. f. bitudinez
ad equocās q̄ ē r̄la: sup̄pōis 7 bitudinē ad aliō
equocū q̄ ē r̄lo eq̄perātie. nō. n. d̄r celeste sydus
tñ equocū. ad canē. f̄z celeste syd^o ad al̄ latrabi-
le q̄ sūt equooca. h̄ āt duplex rela^o p̄z resoluēdo
nomē. Equocū. n. d̄r. i. eq̄ vocis rōe p̄me p̄tis. f.
eq̄ d̄r ad aliud q̄ ē eq̄ cū eo. f̄z rōe. z. f. vocis d̄r
ad vocās. pp̄ ḡ rōez eq̄perātie ponit notifica^o i
pl̄ali: sicut alia bi^o r̄latiua diffiniunt. 5. metha.
puta filia diffilia d̄ria r̄c. sed pp̄ relationē aliā
pōit equocū r̄lm̄ diffiri i bitudie q̄ d̄r ad ipz vo-
cās ē ḡ sensus l̄re q̄ vt signatoꝝ so^o nomē ē p̄
vt sig^o. 7 p̄ seq̄ns (lz rō subē ē diuersa) pōit d̄ra
equocoz. 7 nō sūtur ibi rō p̄ diffinitōe ex ḡne
7 d̄ra. q̄ p̄mā ḡna q̄ nō h̄nt rōez realē sūt forte
equooca i hoc noie al̄ sensibile in aliq̄ alio. f̄z rōe
subē talis inre^o ē diuersus: q̄ equooca i vno noie
p̄nt i a^o vniuoctari. 7 ibi h̄re eād rōz. iō ad iūgit

Et idem nomen. scilicet essentialiter equoquorum est diversus in
 quibus de eis dicitur equoquas. In alio equoquas sic ita est
 serialis eorum idem. Si autem dicatur quod dicitur ponitur per
 primum. scilicet acceptum. et per acceptum sit de eterna equoquorum
 potest dici quod est de diffinitione et per illam primam primum
 ponitur quod per reliquas vero ponitur corum diffinitionem et dif-
 ferentiam. Ex predictis patet quod ista notificatio aut diffi-
 nitio sit intelligenda: et quod equoquas diffinitionem in plurali
 magis in singulari. Deinde cum dicitur (aial homo) expedit
 dicta diffinitionem. circa quod. z. facit. per idem ex. z.
 probat de istis ibi (Si ei dicitur quod homo. scilicet. vus et quod pin-
 gitur sunt supponit equoquas. quod hoc nomen aial so. est eis
 eodem. ro. at subest illud nomen est diversus. quod probat
 postea. quod si quod assignet vtriusque eorum quod sit. scilicet. diffi-
 nitione quod. scilicet. h. sunt: alia. pp. assignabit vtriusque ro. z.
 i. diffinitionem. Notandum quod si homo vus et homo pictus
 diffinitionem est quod sunt aial: diversus hnt diffinitionem
 quod homo vus dicitur suba aiala scilicet. homo vero pictus si
 generum vel similitudo est quod est suba aiala scilicet: aut
 aliquid huiusmodi sunt rones diversus. In nomen sit idem. U-
 det autem quod ex. non sit conveniens. quod si aial equoquas co-
 nveniat huiusmodi picto et vero per rone quod nomerit eg-
 uocum ve nature et est similitudo: et ita oia pp. erit di-
 stinguenda et nulla va simplr. sicut h. videtur esse fal-
 lacia quod ad simplr. dicens homo pictus. homo. et non
 equoquas. Dicitur quod ap. non intelligit h. nomen
 aial esse equocum ad huiusmodi vtriusque et pictum: scilicet si est
 manifestum est ibi quod so. nomen esset eodem et diversus
 ro. sic coter dicitur quod dicitur ex. nisi mltu curat nisi quod
 sint va ut fuerit ad pp. h. est quod ars sua sit va in
 eis. Ad maiorem evidenciam predictorum quod diffi-
 nitione equoquorum vtriusque sit conveniens assignata. vi-
 detur quod non. per ex. parte diffinitionem. quod n. cretum h. diffi-
 nitione. quod nec h. ex. z. topi. scilicet diffinitionem h. con-
 cretum. g. r. Plurale nihil aliud est quam singulare
 geminatum per sciantu. g. equoquas non sunt alio quam eg-
 uocum et equocum per ro. coplatu si est diffinitionem: quod non
 est vnu: coplatu ei vult potest iter diversus: et per h. ec-
 mi. 6. topi. g. r. Non potest g. nec dicitur: g. non est
 diffinitionem. p. 6. topi. g. r. Per periclas arguit
 per sic si equoquas dicitur. g. sunt voces. quod vocis est
 dici per se: scilicet voces sunt noia. g. non sunt quod sunt noia
 propria pericula. scilicet dicitur et fa. scilicet quod si noia repugnat
 per si so. nomen est eodem. g. nihil aliud h. seg. ex. itel-
 lectu exclusivis. g. sup. fluit postea addere. et ro
 diversus. Per equoquas non diffinitionem. quod diffinitionem est vni-
 uoci. g. non hnt rones subest. i. diffinitionem subale seu
 essentiali. g. nec est eorum rone subest ead. nec diversus: quod
 nulla et h. h. illud nomen est quod sunt equoquas: cuius tamen
 oppositum potest in diffinitionem. In oppositum est ap. R.
 et dico quod ista notificatio seu diffinitionem est conveniens data
 de equoquas equoquas intelligendo ea eo modo quod ex-
 posita est in sniando. Ad per arg. dicitur quod cretum
 h. g. et dicitur respectu quod est quod: scilicet respectu subest
 sit denotatum et cretum. quod i. oia g. est repire quod ex
 per topi. et sic per illa sui g. potest diffinitionem. Ad h. z.
 dico quod oia rektia egpantie diffinitionem per in plurali
 quod sic eorum ita est magis finitum quod denotat vtriusque

extremum. quod at dicitur per sciantu dicitur pluraliter intellige-
 dum est de natura constructionis. non quod ad vitatate for-
 me significate. Ad z. dicitur quod non est va diffinitionem: vel
 quod ibi est g. et dicitur exponendo lras. ut per dicitur est. Ad
 4. dico quod diffinitionem dicitur equoquas et non seg. illa dicitur.
 g. sunt voces. quod acceptum est dicitur per voces: vni si duo
 exprimat per diversus voces eundem acceptum dicitur quod
 idem dicitur exponat. g. dicitur. i. accipiunt. Ad 5. dicitur
 quod si solum refert ad equoquas ad quod diffinitionem refertur
 per flatum suppositis et sequens. scilicet. ro. subest diversus
 refert ad equoquas in se. et ita non potest ad idem.
 Ad vlt. dicitur quod h. iterio equoquas put sumit
 pro equoquas vniuoca est et ita per diffinitionem. In illa
 quod est hec iterio non sint vniuoca nec diffinitionem
 sicut h. iterio. g. alissimum est diffinitionem et diffinitionem
 a per. In illa cuius ita h. iterio non diffinitionem. Deinde
 cum dicitur (vniuoca vero) ponit secundam diffinitionem. cir-
 ca quod. z. facit. per diffinitionem pp. dicitur. z. ea expedit ibi
 (vt aial homo) dicitur igitur quod vniuoca dicitur quod nomen
 et. Non quod ista notificatio est conveniens et per con-
 veniens iterio intelligit dicitur vniuocatum sic. vniuoca sunt quod
 nomen est eodem et. non vt signatorum est nomen vniuocatum
 eodem. quod illud nomen non signat aliquid vniuocum: scilicet quod
 vt cretorum sub vniuocatum est nomen vniuocatum eodem.
 et ro. subest et. vniuocatum ead. h. illud nomen vniuocatum
 et tamen nullum vniuocum vniuocatum est denotatum in spe-
 ctu eiusdem. quod ro. denotatum non est ro. subale deno-
 tatum. sicut per intelligi de vniuocatum sic. vni-
 uocatum sunt quod nomen vt totum per eodem est vniuoca-
 tis et ro. subest vniuocatum ead. vniuocatum. scilicet il-
 lud nomen non sic at intelligi per diffinitionem dicitur equoquas
 rones. quod illoz non est nomen cum nihil sit equoquas nisi
 sola vox. sicut non hnt aliquam diffinitionem. g. nec di-
 versus nec eadem. scilicet nullum illoz ipedit hac diffi-
 nitionem: intelligi dicitur vniuocatum: quod illoz est nomen.
 quod non solum nomen vniuocatum. et ista hnt eadem ratione
 subest. Ari. tamen magis vt intelligere dicitur vniuocatum. dicitur
 .n. infra vt aial homo atz bos. coi. n. nomen vtriusque
 aiala nuncupat. quod manifestum est dicitur vniuocatum. et
 sub rone eadem si quod assignet vtriusque rones quod
 quod similr manifeste refert ad vniuocatum (vt ani-
 mal homo) exponit per exempla dicitur diffinitionem circa
 quod duo facit. per idem ex. pl. z. probat dem ibi (si
 eni quod) et per quod dicitur ex. predictum. Et ad maiorem eui-
 denciam predictorum quod diffinitionem vniuocorum vtriusque
 sit conveniens. arguit quod non. quod albu predictum dicitur hoiem et
 equus est eadem rones. aliter. n. est equocum. et tamen est vni-
 uocum predictum in specu illoz. quod est denotatum. Sicut
 ar. dicitur per predicatum denotatum quod denotatum et vni-
 uocum sunt oppositi modo predictum sic vniuocum et equi-
 uocum. per. oia equoquas hnt idem nomen. scilicet h. nomen
 equoquas et eadem rones subest. i. essentiali et illud nomen
 .f. rones equoquorum. g. si dicitur diffinitionem est conveniens
 oia equoquas esset vniuoca. quod est falsum. quod opposi-
 tum predictum dicitur oppositum. per quod essentiali dicitur ead
 ipsa sunt eadem essentiali. scilicet vniuoca hnt eadem rones
 subest vniuocatum. g. oia vniuoca esset eadem essentia

tialr qd ē fallū. qz sic bō r asin^o essēt idē essētū
 atr. In oppositū ē ari. R. r dico q ista no
 tificatio aut diffinitō ē cōueniēs si itelligat vt
 exposita ē. Ad p^o arg^o dico q bō r equ^o non
 sūt yniuocata sub albo nec qcuq; alia sub alio
 pdicato dnomiatiuo. qz yniuoca sūt qz nomē
 ē cōe r rō subē yniuocātī ē eadē q rō subē ē eis
 rō subē lz n ppa sic rō aial ē eēntial boi r eq. lz
 nulli eoz sit ppa. sic g oz itelligi q rō sit eadez
 r eēntial yniuocātī. qd n ē vuz d dnomiatiuo
 qz rō yniuocatiuz nō est rō subē dnoiantif. vñ
 ifra. c. d subā. dic q albū pdicat d cōpe. rōz vō
 albi d ipō pdicari ē ipossibile. q ē itelligēdum
 ita q illa rō sit rō corpis. Ad z^o dicit duplr
 yno. n. mō cōcedēdo cōclutionē q oia equiuo
 ca sūt yniuoca. nec pdicat oppositū d opposito
 sic nec h g^o ē spēs vt dcm ē i por. q dlibz. n. illoz
 pt accipi vt qd aut vt mo^o r ynū vt mo^o d r d al
 tero vt ē qd. Alio at mō d r q n seq. equoca
 hnt. hoc nomē cōe equocū r rōz subē h^o nomif
 eadē. g hnt idē nomē r eadē rōz. lz ē falla f qd
 ad simplr. qz bēre hāc rōz eadēz ē bēre simplr
 diuersā rōz r f qd eadē. sic cōuenire i dria ē cō
 uenire f qd r differre simpliciter. Ad 3° di
 co q qz ē rō ppa r cōpleta eadē ipa sūt eadez
 eēntialr. lz yniuocatoz n ē rō ppa eadez. lz sit
 eis rō eadē yniuocātī q tā rō nullī ē ppa yniuo
 catoz (Denoiatia) ponit. 3. diffinitōz. circa
 qd duo fac. p diffinitōz pponit. 2. eaz exponit
 ibi (vt a grāmatica) Dicit g q denoiatiua dñr
 qcuq; ab aliq picipali r abstracto f3 nom hnt
 appellatiōz dria ab ipō solo cau. i. sola cadētia
 aut pternētia siue pcretiōe. s. ad subēz. postea
 expoit p exēpla. ut a grāmatica d r grāmatic^o
 a fortitūde fort. Nōndū q denoia^o sūit ppe r
 iprope siue large ad dnoiatōz ppe dictā q^o ad
 plenā rōz ei^o f q vñ sūt phi de ea duo requit.
 s. pueniētia vocal r pticipa^o real. pueniētia vōlis
 ita. s. q illd denoiatū cōicet cū eo a q denoiat i
 pri^o nois. r d rāt fm finē eiusdem nois. sic se bz
 ad iusticiā iust^o ad vtutē vtuosus. requit ē z^o
 pticipa^o real ita v3 q denoiatm pticipet realr
 qlitate a q denoiat: sic iust^o pticipat realr iu
 stitiā. sic at nō denoiat studiosus a vtute: vñ si
 dicat studiosus q bz vtutē h n d r ppe denoiati
 ue. lz magl etimologice f dam i logi. sua. c. z^o
 Alio: denoia^o d r iprope r extēso noie p qcuq;
 q denoiatiōe siue nūcupatiōe q tribuit alicui
 ex qlitate q d r eē tal f q vlgariter d r q a fine
 denoiandū ē ynū qd qz. r q ynū qd qz d3 dnoia
 ri a nobiliori r notiori. r b^o qd d r de aliq tale
 aut qle pōt dici q denoiatiue d r ab eo. r sic stu
 diosus denoiatiue d r a vtute iprope loqndo.
 p3 g q ad denoiatiōe ppe dictā attēdit ptici
 patio real r pueniētia vōlis mō dco. ad denoiati
 onē at large acceptā attēdit solūmō pticipa^o
 real: b p3 p dam. vbi s r pōt hri a pho iferi^o c^o
 de qlitate Ad maiorē euidētiā pdictoz qri^o

de diffinitōe denoiatiōz vtz d rāt solo cau. i.
 sola cadētia ad subētm a picipalib^o a qb^o hnt
 denoiatiōe an d rāt i significatū ēt. b ē q rere
 an denoiatm id significet q abstractuz. s. form
 tm. v l aliō ut subētm. et ar. q significet subētm.
 qz significare ē ite^o pstituire ex pmo pier c^o de
 v^o nomē pcretū platū pstituit ite^o subci. g illd
 significat. p: mi. qz pstituit ite^o accētis r illud
 ipole ē itelligi sine subēto. tū qz ipole ē ipm sine
 subēto eē. r ynū qd qz sic se bz ad eē ita ad vitatē
 .i. ad cognitōz verā ex z^o metha. tuz qz subā ē
 p^o oius cognitōe ex 7. metha. g nil signat sine il
 la. p b ēt pbat q subētm p signat. qz illd p itelli
 git plata voce. qz accētis nō pōt eē siue itelligi
 sine illo r illud ē p^o cognitōe ipō accēte p id
 significat nomē. r diffi: ex. 4. metha. rō quā si
 gnicat nomē ē diffi: lz diffi: pcreti bz i se subēz
 r accētis. qz accētis diffinit p sbāz. ex. 7. metha. g
 significat vtrūq; p dictio exclusiua excludit
 qd lz qd ē ex p se significatū termi. lz addita ter
 mio pcreti nō excludit subētm. g rē. p: mi. sic dco
 tm albū currit: nō excludit corp^o qz seq tm al
 bū currit: g albū currit. r vltra g corp^o currit. g
 a p ad vlti^o: si tm albū currit. g corpus currit.
 p. 7. metha. d r q i dcis f accētis nō ē q qd ē
 idē cū illo c^o ē pp duplex significare: ut musicū
 r albū. g bi^o significat duo. Cōfirmat p om.
 p phi. r. 12. metha. vbi vult q nomē pcretuz si
 gnicet forz r susceptū In oppo^o ē az. h r i
 fra. c. d subā. vbi d r q albū nil significat pter
 qlitatē R: i ista qōe p ponit p^o z^o addet ei^o
 declaratio Quā ad p^o z^o ē ista q denoiatia
 d rāt solo cau a pncipalib^o r nō i significato. qz
 abstracta nō significat subcā. g nec denoiatiua
 hāc pbo sic. qz si pcretū significat subcā. g ista
 albū ē lig^o: eēt p se. qz subcā q ad suū significa
 tū natū eēt f se supponere. r pdicatū eēt de es
 sētia subci. qns tm ē fallū ex. z^o posteri. vbi ista
 d r eē p accētis p si pcretū significaret subcā
 tūc nō differret p additamē^o. pna p3. qz tūc qz
 qd pōeret i e^o diffinitōe eēt de rōe e^o eēntial.
 qns at ē d az. 7. metha. p ipole ē reb^o diuer
 soz genez gnalissimoz eē aliq rōz subē coēz
 g nom significās talia duo: nō pōt eē yniuocū.
 lz subm r accētis sūt diuersoz genez. g si pcretū
 vtrūq; significet eēt simplr equocū. q n vides
 pueniēs. qz tūc illa ppō nō eēt simplr va i q po
 neret pcretū. nulla ēt i eis eēt d dictio nlla pna
 passio ēt nō posset demonstrari de suo subcō cū
 sit pcretū r i demonstratiōe nō ē aliqd equocuz
 ex p poste. bec at oia yñr icōueniētia. Quā
 ad z^o ē itelligēdū q lz accētis nō sit sine subēto.
 ē tm i se qdā eēntia distincta ab eēntia subci. lz n
 adeo pfcā. nā i oi gñe ē repire qd. ex p topi. silr
 nisi eēt eēntia distincta i se. nō eēt p se i alio gñe
 a subcō q ē māifeste fallū. qz lz at eēntia puenit
 sub ppa rōe itelligere: r sic significat. r tali mō
 itelligēdi corūdet mo^o significādi pcret^o. sicut

igitur eadem eentia intelligit sicut utroque modo intelligedi. sic id significat per creatum et abstractum nom. sed diuerso modo significadi. et per istum modo significadi forte subiecto intelligi. non tamen illi intellectui per se intrinsecus: sed tamen illud ad quod dependet illud intelletu sub tali modo intelligedi. Dicitur quod ad quod dependet creatum non significat subiecto. sed tamen formam. Ad primum opero dico quod sic aliquid constituit ite alio: sic significat illud. nom. autem creatum. non principalem constituit in re subiecto. sed tamen ex hoc quod illud est per intellectum constituit sub tali modo intelligedi dependens ad subiectum. et ita significat ipse hoc est ex tali modo significadi dat intelligere quod non est significare. ut nunc loquimur de significatioe que est reposita alio ex ipone. Ad probationem mihi cum de ipone est accens intelligi sine subiecto vix est ita quod si sine subiecto dicat modo intellectui. alio potest accipi ut dicat modo actus intelligedi sub hoc sicut ipone est intelligere accens sicut hoc quod subiecto intelligat. et tunc potest rudi fieri per predicam vbi subiecto intelligit non ut per se intrinsecus accens: sed ut id ad quod dependens ite et sic significat. Cum obicitur quod subiecto significat. quod illud per intelligit per voce. potest dici quod aliquid per intelligi per voces est duplex aut sine quoniam: aut ex ite ratione ipone. per potest subiecto intelligi. per quod sine quod non intelligit accens. z: non intelligit subiecto. per sicut per hanc voce hoc per intelligit aial tamen sine quod non intelligit hoc. sed non per quod ad ite rationes ipone vel perferet. Ad z: dicitur quod duplex diffinitio vna simpliciter que est huiusmodi quod est simpliciter ut subiecto. et ista diffinitio tamen habet quod dicitur que sunt intrinsecus per se de intellectu spei. et dicitur illa est materia. et perbatio eius de. 4. Metaph. Alia est diffinitio. per additamtu. vbi. s. aliquid addit per eentia diffinitio et talis est accens: quod et accensia non cognoscuntur per se subiecto et diffinitio dat tamen complete cognitio huiusmodi. id est non diffinitur sine subiecto. sed quod talis diffinitio aggregat in se aliquid: non de eentia diffinitio. id est per significat quod nome diffinitio. dicitur tali non est materia. nec est perbatio Ad z: dicitur quod materia est falsa quod quod includit per ad reale predicatum. tunc. non excludit nisi diuersum ab eo respectu per dicat. quod sine categorica disponit subiectum in opera tunc ad predicatum respectu aut predicatum fal non est subiecto diuersum ab accedente concreto. id est non excludit. vnde dicitur per quod exclusio non per excludit aliud per eentia sed finem. quod maxie est vix respectu fal predicati Ad auctoritate aristoteli. intelligit de boie albo et huiusmodi quod quod per pro sicut dubitatio in per c. illa. non sunt eentia sed accens per ipse i. 5. Metaph. Ad auctoritate per matorum intelligit est significare exte huiusmodi per dare intelligere. quod aliter est per huiusmodi. i. 5. Metaph. vbi oppositio videtur velle. Si quod quod dicitur de diffinitiones valeat ad per. dicitur quod ea que sunt in predicamento possunt comparari ad illa que sunt sui generis vel alteri si per modo sic ordinantur per se et supra. et oia superiora vniuoce de inferioribus predicant. si z: sic predicant de se iuoce de nominatiue. scire quod quod sit vniuoce et quod dnoatiue. de equo autem determinatur per oppositionem eius ad vniuoce et ut talis predicatio caneat.

Quis que dicuntur.

Postquam philosophus promissit quosdam diffinitioes. nunc ponit quosdam diones: et sunt due. que secundum ponit ibi (Eoz que sunt) Circa primum. z. fact. per promittit diuisione. z. subiugit declaratoz. ibi (Ea que sunt) dicitur quod eoz que sunt. i. concipiunt vel est perferunt. alia dicitur per complexione. i. ponent aliqz adiuice. alia sine complexioe. Postea declarat per exempla. quod dicendo hoc currit et hoc vicit. illa dicitur per complexione et hoc seorsu. et hoc vicit similiter seorsu dicitur sine complexione. Non quod ista diuisio per tato est ad oppositu. quod res exites in predicamento seorsu accepte dicitur in complexione. dicitur vo adiuice faciunt complexione et ruder ista diuisio duplici actu itelle. dicitur aia que vniuoce intelligetia complexioz. z. at est complexione et diuidere complexio. Deinde cum dicitur (eoz que sunt) ponit secundam dionem que est quatuor membris. id est prima per se videtur i. 4. per. quatuor membra dionis. secunda ponitur ibi (alia vo in subiecto quod dicitur) 3. ibi (alia vo et in subiecto sunt) 4. ibi (alia vo non) dicitur quod eoz que sunt. i. concipiuntur et que sunt per se. alia dicitur de quod subiecto. i. predicant eentia liter de aliqz inferiori. i. subiecto at non sunt ut hoc dicitur de aliqz boie subiecto. i. subiecto at non est. Non quod ut dicitur supra in per: est in. ut diuidit per dicitur in loco illo est nome secunde ipone et significat eum in predicatoz eoz que sunt ex eis subiecto alteri generis a subiecto. sic predicari designat per predicatoz eentia lio que sunt in eod genere cum subiecto quod modo superiora de inferioribus predicant in eod genere. et hoc modo manifestum est quod hoc et quod vix in genere hoc dicitur de. et non sunt in (Alia vo) ponit z. membra circa quod. 3. fact. per ponit ite. z. ex ponit quod dicitur dicitur ibi (in subiecto at) 3. addit ex pluz ibi (ut quod dicitur) dicitur quod galia sunt que de nullo subiecto dicitur sunt tamen in subiecto Postea exponit quod dicitur per eum in subiecto dicitur quod illud dicitur est in subiecto quod est in aliqz non sicut per eum. im possibile est tamen esse sine illo in quod est in illo est modo eentia accens in subiecto. Alteri quod dixerat exponit per pluz in ididuis accens. ut quod dicitur gramatica est aia ut in subiecto et quod dicitur albu in corpe. quod ois color est in corpe. nullum tamen hoc dicitur de subiecto. quod ididuis nullum habet inferiori de quod eentia lio dicat. Deinde cum dicitur (Alia vo) ponit z. membra di. quod alia sunt que sunt in subiecto et dicitur de hoc ut generaliter vix accens ut scia est aia ut in subiecto et dicitur eentia lio gramatica ut de subiecto. Deinde cum dicitur (alia vo) ponit 4. membra circa quod. z. fact. primo exponit ite. z. infert corle quod ad am vlem regulam ibi (simpliciter at) dicitur quod alia sunt que nec dicitur de subiecto nec sunt in subiecto ut generaliter oia ididua de genere hoc. vbi generaliter alio alio equo. (simpliciter) infert vna ponent vix ex dicitur dicitur quod simpliciter. i. vix oia ididua et numero singularia de nullo dicitur tur subiecto: tamen nihil peribz ea est in subiecto. ro primum est quod nullum ididuum habet aliqz inferiori sub se de quod ut de subiecto eentia lio dicat. ro secundi est. quod aliqz gramatica est in subiecto. Non quod ista dionem per tato videtur valere ad oppositu. quod ex ipa habetur modo predicadi eoz que in predicamento sunt. sicut complexio mutuo in eod genere. quod sicut dicitur de illis non sunt in diuersis generibus quod sicut sunt in illis non sunt ut per ex predicat. Sequit ipa per

(Quis alterū d altero) vbi ponit. z. rglas qz secu-
da ponit ibi (diuersoz generū) pma ps didit in
.z. p ponit itētū. z. exponit p exēplū ibi (vt hō p
dicat) gdā. n. hō z est hō z aial. p3 aut qliter
regula dferuiat ad ppositū. qz ex ipa hī bitudo
z ordo eoz q i eodē pdicamto ponūt fm sub z su
pra. Ad maiorē euidētiā hō pme rgle qrit. utz
vera sit vl falsa. arguit q sit falsa. qz aial ē pdi-
catū d boie z albū de aiali. g z albū de boie f istā
g reglaz tenerz ista pntia. aial ē albū. g hō est al-
bū. vbi vī eē fallacia pnti. qz aīa pōt eē vī sine
pntē. p f hāc rglaz seqret sbā ē gñali. g aial ē
gñalissimū. qd ē falsū. p si qcgd pdicat d pdi-
cato pdicet et d subō. seqt. pdicatū est pdicatū. g
pdicatū pdicat d sbō. g subm ē pdicatū. q ē ma-
nifeste falsū. In opposituz ē ari. R. hō dī a
gbudā q rglā est bona z vā qñ bz istas. z. condi-
tōes qñ. f. aliq sumū f i eodē gñe eēntialr ordia-
ta. qz tūc qcgd pdicat eēntialr vt h sumū pdica-
ri d pdicato eēntialr pdicat d subō: z cū h ē ē i-
telligēda rglā qñ pdicatū itermidiū n variat in
ppariōe ad pdicatū d ipō z ad subm de q pdicat
Itē z: rglā d bz itelligi d pdicari significato in
itētōib' z de pdicari exercito i fūdāmēt. Per p
mā: cōditōz solūit. z. pma argumēta. qz albū et
gñalissimū pdicat eēntialr d sbā z aiali. S. l. r z
solūit penes variatōz pdicati itermidy. qz sic ar-
guēdo fit fallā accēt. p. z. dditōz solūit. f. z. arg.
qz ibi ar. i itētōib' cū eē p q exercet pdicatio iō
nō t3 Cōtra istū mō exponendi ar. qz fm oēs
istas pditiōes hec pntā eēt hō. aial ē subā. g hō ē
subā. qz hic sumū tria eēntialr ordiata in eodez
gñe. nec variat pdicatū iter me. z ar. i p mis itē-
tiōib' de pdicari exercito. f3 ista pntā n vāz. g oēs
pdicte pditiōes nō valēt. qz nō saluāt vītātē re-
gle. p. mi. qz seqt asin' ē subā. g aial ē subā. z n se
gt. asin' ē subā. g hō est subā. i g ista. hō ē subā ē
aīa nō quertibil ista. aial ē subā. g e. arguēdo.
aial ē subā. g hō ē subā ē fallā pnti a pōne pntis
z a pōne hīte ples cās vītati ad vñā illarum.
Dōz g q nō seqt fōlī. aial ē subā. g hō ē subā
sic nec seqt subā ē alba. g aial. qz ex significatoe
fmōis vtrūqz aīa se bz eodez mō ad pntis Alr
g dōz ad qōz q regla ē vā. qz p se dat de fis iten-
tiōib' sic logic' dōz loq: z sumēdo pdicari ppe q
ē p alio dici: tūc. n. tm z nō pl' significat p reglaz
nisi q ē p' pōze ē p' posteriore: vl q ē supi' supio-
re ē supi' iferioze: c' vītās nulli ē dubia. z ita cō-
ueniēter pōit vt regla. qz ei' vītās ē oib' nota B
vīso occurrūt duo dubia pzi' ē qz ap. exēpli-
ficat d reb' pzie itētōis. qrit g quō f hāc reglaz
arguēdū ē i ill. Dōz q ap. sic exēplificat. ut hō
pdicat d qdā boie. aial vō d boie. g z d qdā boie
aial pdicat vbi significat aial eēntialr pdicari d
boie. si g dēat exerceri ista pdicatō cū h vbo ē. o3
ad arguēdū f reglam modificare pōez p aliqd
q notet pdicatū pdicari d subcō: sic h sūit pdica-
ri. f. eēntialr. z tūc ē sic arguēdū. hō p se p' vl eēn-

tialr e aial. g gdā hō p se z eēntialr ē aial. si at ab
solute arguat aial ē sbā. g hō nil expmī i ante q
norz ibi vīrūtē h' rgle. qz p eē absolute n signat pdi-
catū pdicari. i. eē subō p' vl supi' ipo Secūdu
du' ē cū mō dōz sit q ap. sūit i lra absolute pōz
dō sic. gdā. n. hō z hō ē z aial. z nō cū aliq modi-
ficatiōe. dōz q itelligit p se. qz sic expmī p' i fis
itētōib' dō. aial pdicat d boie. vñ hoc z' ē itel-
ligēdū ut pcedēs. Ad duo argumta pzia p re-
glaz p3 ex ocis. qz nō ar. f itētōz regle. z vtrōbi-
qz pmittit fallā. Ad z' dō: q respectu subcī p-
dicatū ē pdicatū tm pdicatiōe significata. f3 pdi-
catū respectu pdicati ē pdicatū pdicatiōe exer-
cita. regla at est itelligēda pdicatiōe vtrāqz vni-
formit sūpta. Deide cū dicit (diuersoz genēz)
pōit faz reglaz circa q. z. facit. p reglaz pōit. z.
ipsā expōit ibi (ut aial z scie) dicit g q diuersoz
genēz z nō subalternatim positōrū sūt diuerie
spēs z dīe Postea expōit reglaz. p p ex' ad p-
pō. qz aial z scia q sūt duo gñā diuersa mō dō.
hnt diuersas spēs z dīas. p3 i lra g p ex' ad ppo-
sitū q gñuz subalternoz nil p bībz ead eē dīas
c' cām pōit. qz supioza d iferiozib' pdicat. g dīe
q sūt gñis pdicati z supior eedē erūt gñis subcī
z iferior' Nōndū q istud dōz (qñ altez) l3 ha-
beat vītātē d dīas tā pstitutiuis q dīstūis gñis
supior' qrenus dīe pstitutiue sūt d eēntia supio-
ris. z p pntis iferior'. Dīe ē dīstue supior' sūt psti-
tutiue iferior'. tm pbs appropate vidēt log de cō-
stitutiuis gñis supior'. qz ille pdicat d gñe supi-
ori. z p pntis de iferiozi. sūt ē de eēntia supior'. g
iferior'. Ad euidētiā maiorē pdōz de vītate
h' regle (diuersoz) qrit vtz id aliqd possit eē in
diuerf gñib'. ar. q sic. qz cor' ē i gñe subē f pōz
z i gñe qntitat' f ap. c. de qntitate p figura ē in
gñe qntitat'. qz geometra q tm p se p dīderat qnti-
tatē p se p dīderat figurā. z figura ē ē i gñe qntita-
t' f ap. c. d qntitate p scia p se. ē i gñe qntitat'. qz ē
i pzia spē. z ē p se relz f3 ap. c. d relatiōe i. s. me-
tba. p duplū z imidiū sūt qntitates p se. s. f. ē t
r lā p pziū ē f qntitatē ille vl dīst' le dīci. z fm
qntitatē egle z ieqle. g s' bec i ill' gñib'. sūt ē p se
relatiua f ap. p ifra c. d qntitate i sine dīc ap.
q id ipz qle z r lū eē nil ē icōueniēs: z sic i vtrūqz
gñib' anūerāt In oppo' est ap. z pba' rōne.
qz q dnt i pōze dnt i posteriore. g q dnt i gener'
dnt i qz posteriore. f3 nil ē i diuerf gñib' gñalif
simis zē R. i ista qdē pmo pmittā qdā dīsti-
ctōes. z: oīdā aliqz pclones Quā' ad p' est
ista pzia dīstic: q pōit p topi. q id dī multipl'r. f.
idez gñe. idem spē: idem nūero. z pportōe. idem
nūero dī tripl'r. f. id accīte id ppo. z id dīffinitōe
Scda dī: q ponit. f. metba. q id f se dī tot mo-
dis qm mōi vñū f se. f. vñū nūero spē gñe z ppor-
tiōe Quā' ad z' s' ista pzia p' q id pportōe
z accīte z ppo p' eē i diuerf gñib' Dāc oīdo
sic. qz aial z color sūt id pportōe. qz hī' identital
ē i s' l' se hīe. sic ei colō se bz ad albedinē. ita aial
se bz ad boiez. p3 at q aial z color sūt in diuersis

gnib⁹. s⁹lr for. r albu⁹ sut id accite. for. ar r rible
 siue pceptibile discipule sut id ppo mai⁹ e sic ead
 ee i diuerf gnib⁹ fa p⁹ e ista. Id e spe id gne id
 diffoe n⁹: est i diuerf gnib⁹ gñalissis l' gbuscūq;
 n subalternis. ut spēs l' dōria nisi fōre id i gñe supi
 ore in diuerfis gnib⁹ iferiorib⁹: hāc oñdo sic. f. q
 id spē vel gñe iferioze nō sit. i diuerfis gnib⁹ su
 piorib⁹ nō subalternis ut spēs l' dōria. qz ad eēn
 riā spēi p⁹inet. g⁹ si id spē vl' gñe iferioze eēt in
 diuerf gnib⁹ supiorib⁹. illa ābo gñā eēt de ei⁹
 eēntia. g⁹ illb nō eēt idē eēntialr. qz duo gñā non
 subalterna diuerfā eēntiā pdicāt. s⁹lr dōria cū ge
 nere fac⁹ vnū eēntialr. s⁹ cū diuerfis gnib⁹ n sub
 alternis nil id fac⁹ eēntialr g⁹ rē. ista p⁹ qz ad idē
 diffinitioē ē. q. p se nota Cōtra istā p⁹clonē ar.
 qz. s. metba. d⁹ q vnū nūero ifert vnū spē. s⁹ ac
 cidēs r subc⁹ sūt vnū nūero ex dcis. r sūt i diuer
 fis gnib⁹. g⁹ id spē pōt ee i diuerfis gnib⁹ Rñ⁹
 qz p⁹ distixit mōs vni⁹ p accñs r postea distin
 xit vnū p se i illos mōs nūero spē gñe r ppozitōe
 r cū subdīf vnū nūero iferre vnū spē itelligit tm̄
 de vno nūero ut p⁹ id posuit. f. ut ē mo⁹ vni⁹ p se
 subc⁹ at r accñs si sūt vnū nūero b⁹ ē p accñs r n̄
 p se. r ita de illis n̄ itelligit istā pñā tenere Ad
 p⁹ i oppo⁹ dōm q corp⁹ ut dicit naturā aptā ad
 recipiēdū dimēsiōes ē in gñe subē: vt ar nomiat
 ipsas tres dimēsiōes ē i gñe. q⁹titat. p⁹ p⁹ qz na
 tura icorpea d⁹ subā cui repugnat suscipe dimē
 siōes Ad z⁹ dico q b⁹ nom⁹ figura vno⁹ signifi
 cat supficiē termiatā licis. r sic ē i gñe q⁹titatis.
 Alio⁹ significat clausiōz siue teriatōz licaz r sic
 ē i. 4. spē q⁹lita. vñ q⁹litatē q⁹re spēi dñr q⁹litatē
 cica q⁹titatē Ad z⁹ d⁹ q⁹ relatiōes sūt p se i gñe
 relatiōis. relatiua vō pñt ee res alioz genez. qz
 illa sūt relatiua i qb⁹ fundat rlo. r ista sūt res ali
 oz genez p b⁹ d⁹ ad oia illa q lz sint rla. tm̄ n̄ sūt
 i gñe relatiōis: s⁹ i alyz gnib⁹ Cōtra b⁹ arguit.
 tū qz pcretū r abstractū id significāt eēntialr. g⁹
 sūt i eod gñe. g⁹ si relatiōes sūt p se i gñe relonis r
 relatiua erūt: qz ead ē eēntia eiusdē gñis: cū enī
 p se didat i. io. gñā. tū qz si relatiua nō eēt i gñe
 relatiōis nil deteriatū i c⁹ d ad aliqd. i pdicamētl
 pueiret alicui i illo gñe: r ita ad determinādū d
 illo gñe eēt oia iprinētia q determināt ibi. p⁹ia
 pñā p⁹: nec ei p⁹ia diffi⁹: ad aliqd: nec fa quā az.
 approbat. nec aliq⁹ p⁹etas quā pōit pueniret re
 latiōib⁹ S⁹ tm̄ relatiuis q p⁹ypothesim n̄ sūt
 i gñe relatiōis Dōz g⁹ p se relatiua sūt i gñe
 relatiōis sic pcreta alioz sūt i gnib⁹ alyz de q di
 cet posteri⁹: r ita nil id eēntialr ē p se rlm r spēs
 alteri⁹ generl: scia g⁹ equocū ē ad significādū ha
 bitū mētis r ad significādū imaginē scibil⁹ q duo
 eēntialr sūt diuerfā. p⁹ ē spēs q⁹litatis. z⁹: ē p se
 rlm Ad aliō d⁹ q duplū r dimidiū sūt p se i gñe
 relatiōis nō q⁹titat: nec b⁹ diē az. lz illd cui inē
 duplū p se ut duo sit p se q⁹titas. qz nō oz accñs
 r p⁹riū ee i eod gñe: ut spēs cū suo subcō Silr
 d⁹ eqli r ieqli sili r diffili dōz q s⁹ rla p se s⁹ i gñe
 q⁹litat. vl' q⁹titatis sūt: nō ut spēs: s⁹ ut p⁹ia. ut

p⁹ p az. vltia p⁹etate q⁹ntitat. r q⁹litat. pole ar
 est de mult. ut sint i vno gñe ut spēs. i alio gñe ut
 p⁹ia. qz rible ē i gñe subē: ut p⁹riū. r i gñe q⁹li
 tat: ut spēs. Ad auctoritatē az. dico q logē
 p⁹ditionalr: ut si p⁹rigat idē ee qle et rlm nil ē icō
 ueniēs. in vtrifq; gnibus hec sic annūerari. r tūc
 supplēdū ē q tale n̄ ē idē eēntialr.

Quæ que secundum

nullā p⁹plexiōz) Postq; p⁹h⁹ d⁹terianit de gbusdā
 añtib⁹ ad notitiā pdicamētoz q⁹ p⁹ir dñr añpdi
 camēta. nē icipit deteriare d⁹ ipis pdicamētl. circa
 q. z. fac. p⁹ d⁹teriat d⁹ ipis i gñali. z⁹: d⁹ singul⁹ i spāli
 ibi (Sbā) p⁹ia p⁹ didat i. z. p⁹ p⁹dit q⁹dā dione. z⁹:
 pbat q⁹dā sup⁹ponē ibi (singla ig⁹) p⁹ia i. z. p⁹ di
 uisioz p⁹dit. z⁹: ipsā p⁹ exēpla expōit ibi (ē ar sub
 stātia) diē q⁹ eoq⁹ q⁹ dñr. i. p⁹ciipiūt: vl' ē p⁹ferūt
 f⁹ nullā p⁹plonē singloz: aut significat subāz: aut
 q⁹titatē: aut q⁹litatē rē. enūerādo oia. io. pdicamē
 ta Nōndū q ista dio videt subdīsiō⁹ p⁹me di
 uisiois q⁹ posita ē s. i q⁹ dicebat q⁹ eoq⁹ q⁹ dñr alia
 dñr f⁹ p⁹plonē. alia sine p⁹plone. r ē ista dio logica.
 qz metba. didit enī reale i ista. io. s⁹ logic⁹ didit
 ēs i p⁹plexū i. io. gñā. icōplexū ar ē nom⁹ significāt
 rē fē itētiōis. qz b⁹ spectat ad logicū cōsiderare: d⁹
 istis inq⁹. f. p⁹ ite⁹ attribuit eis aliq⁹ itē: ut supi⁹
 dicebat Deide cū dicit (est ar) expōit p⁹ exēpla
 dictā dioz di. q⁹ ut dicebat figurat. i. exēplarē
 sbā ē. ut bō eq⁹. q⁹titas ut bicubitū rē. lra plana
 ē Deide cū diē (singla ig⁹) pbat q⁹dā sup⁹po⁹
 dione. f. q⁹ vnū q⁹dq; pdicamētl ē icōplexū ad q⁹ i
 ducit duas rōes. q⁹ fa pōit ibi (videt ar) Id p⁹
 ma ar. sic. ex q⁹ p⁹cuq; p⁹ pōe resultat p⁹plexū ipa fē
 icōplexa: s⁹ pdicamēta fē bi⁹. g⁹ rē. i⁹ rōis p⁹ pōit p⁹
 clonē ibi (singla ig⁹ rē) i nulla affirīōe. i. p⁹ōne
 dñr. ut p⁹ affirīōz itelligit p⁹lo r negatia z⁹: pōit
 mi. vbi stat vis rōis (boz ar ad ee) q⁹ ē p⁹plexū si
 gnificat vey l' falsū. qz ois affirī⁹: p⁹lo ē va l' flā
 singlz dēoz q⁹ f⁹ nllā p⁹plonē dñr n̄ significat vñ
 l' falsū. ut bō f⁹ se aut albū aut currit. g⁹ rē. Ad
 euidentā pdcōz q⁹rit v⁹z sint tm̄. io. gñalissia p⁹
 dicamēta Ar. q⁹ n̄. qz es didit i sbāz r accñs i ēf
 p se r i es i alio: s⁹ tm̄ ē vnū gñaliss⁹ ēs p se l' sbā.
 g⁹ tm̄ ē vnū pdicamētlū accñs. g⁹ rē. P⁹ q⁹ p sup
 abūdāriā d⁹ vni soli pueit f az. s⁹ gñaliss⁹ ē bi⁹
 g⁹ tm̄ ē vnū gñaliss⁹ P⁹ ois dio r mltitudo r du
 cit ad vnū eēalr q⁹ ē p⁹ illa mltitudie. g⁹ si sint ml
 ta gñalissia aliqd v⁹ ē p⁹ ill⁹ s⁹ gñalissis nil ē p⁹. g⁹
 nec s⁹ mlta. P⁹ albū ē vnū aliqd eēnalr. qz nil
 aliō significat q⁹ albedo ex pdcis. g⁹ ē i aliq⁹ gñe p
 se. n̄ i gñe q⁹litat. qz q⁹litas vey pdicat d⁹ oī q⁹ ē p se
 i gñe q⁹litat. q⁹litas vō n̄ vey pdicat d⁹ albo. g⁹ albū
 p se i alio gñalissio ē. s⁹lr pōt argui de pcreti⁹ cu
 iuslz gñis accñtis. g⁹ sūt. is. gñā accidētū Con
 firmat qz qle pdicat de albo. q⁹ro sub c⁹ rōevlis
 nō p⁹riū. qz nō p⁹uertibilr. nō accidēt. qz nō adē
 nec abest. nō d⁹re. qz nō distinguit albū ab alyz.
 nō spēi spālissime. qz pdicatur de differentibus
 specie. ergo sub ratione generis. r nō habz supra

se aliud supueniēs g^o q̄le ē gñalissimū. r nō ē illd
 q̄ q̄litas. qz nō hz easdē spēs cū n̄ p̄dicat de eis
 ḡ ē aliud gñalissimū p̄ itētiōes sūt per se itēli
 gibiles. qz diffinibiles r in eis māi^o est esse aliqd
 supi^o r iferi^o. r p̄ n̄ aliqd supmū. illud āt nō hz
 Sueniēs g^o aliqd illoz. qz ens f3 se didit. in bec
 io. 5. metha. excluso ente i aia. ḡ est vnū gñalissimū
 itētiōnū p̄ter bec oia p̄ uēit itelligere n̄ ens.
 qz r significare ex z^o posteri. r i eo ē rō supior et
 iferiozif. ḡ aliqd supmū. illud āt n̄ p̄tinet in aliq̄
 illoz. qz n̄ illoz de illo p̄dicat. ḡ ē districtū gñal
 simū nō entiu. r p̄ n̄s pla gña q̄. io. p̄ signifi
 cata ēt p̄cipiū ab intellectu: r i eis ē supi^o r iferi^o
 ḡ supmū. ar̄r eēt p̄cessus i ifi^o. ḡ aliqd gñalissimū
 Silr arguit de p̄uatiōib^o r de p̄o opposita ac
 tui In oppo^o ē az. Kñ: dōz q̄ tñ sūt. io. ge
 nera gñalissima rez q̄z disti^o: nō sūt penes ali
 qd logicū tñ. s3 penes ipas eētias. ipa ei inten^o
 gñalissimi ē tñ variata nūero i istis. vñ qd q̄ ad
 illud q̄ difficultatis ē. ē magis metha. q̄ logica.
 iō sufficit b̄ scire. qz ita est q̄uis forte metha. de
 beat r possit scire pp̄ qd. de q̄ alias Ad p̄^o i op
 postū negat p̄na. qz ens per se ē vniuoctū oib^o d
 qb^o d̄r. r ita p̄t eēt vñū g^o. s3 ens p̄ acc̄tis. vel in
 alio n̄ ē vniuoctū illis qb^o p̄uēit. ḡ rē. Ad z^o d̄r
 vno: q̄ p̄ supabundātiā d̄r vni soli p̄uēit in vno
 gñe. r ita ē tñ vñū gñalissimū i vno gñe. s3 n̄ sim
 plr tñ vñū Uel ar. ut d̄m ē in por^o q̄ supra^o
 duplr exponit. vno: p̄positiue p̄ excessū oium ali
 oꝝ Alio: p̄uatiue p̄ n̄ excedi ab aliq̄ alio. p̄: n̄ ē
 gñalissimū simplr. s3 tñ in aliq̄ gñe. i. gñali^o oib^o
 alyz i suo gñe Scdo^o qd̄z illozū ē gñalissimuz
 qz n̄ eo gñal^o. ista ḡ pp̄o q̄ p̄ supabundātiā rē
 vā ē ut suplatiuū exponit p̄positiue. n̄ ut exponit
 p̄uatiue. qz multa p̄nt eēt p̄na. ita q̄ q̄lz illoz n̄
 ē p̄ Ad z^o p̄t d̄ci q̄ mltitudo p̄dicam̄toꝝ re
 ducit ad vñū q̄ ē p̄na cā q̄ p̄oz ē eis n̄ p̄dicatiōe
 s3 entitate r cālitate. r ita p̄t eēt aliqd p̄us eis.
 Ad alia oia argumēta d̄r a gbusdā q̄ p̄creta in
 tētiōes n̄ etiā p̄uatiōes figm̄ta. r quis bi^o sūt in
 gñe p̄ reductionē ad abstracta r res p̄me itētiōis
 r entia d̄z sūt figm̄ta r p̄uatiōes. qz ēt gñalissia
 illoz n̄ sūt itelligibilia nisi p̄ reductionē v̄l attri
 butiōne ad ista gbusdā sūt b̄re bitudine. iō nō
 p̄nt poni gñalissima: s3 ponunt i gñe p̄ reductōz
 qz oz gñalissima eēt p̄ itelligibilia. eo q̄ p̄iora in
 telligunt. p̄ mi^o cōib^o c^o oppo^o ē bic. sic ponit de
 p̄o q̄ ē i gñe p̄ reductionē ad actū c^o d̄r p̄o Lō
 tra istā rōz: qz in oib^o istis ē per se p̄dicatio supi
 oꝝ de iferiori. ḡ sub rōe alic^o v̄lis. n̄ alteri^o q̄ ge
 nerl: r qz nō ē p̄cedere i ifi^o erit aliqd g^o n̄ h̄ns su
 pueniēs g^o. ḡ gñalissimū. qz sic diffinit gñalissi
 mū a por^o: r illd nulli illoz ē iō g^o. qz nec hz easdē
 spēs. ḡ p̄ n̄ istoz. io. hz rōz gñis. s3 cū eē p̄ dicat
 qd̄z de suis spēbus. sicut aliqd illoz de suis se
 q̄rit q̄ erūt eē p̄ gña r n̄ p̄ reductōz ad aliqd il
 loz. io. p̄ q̄ d̄r i rñsiōe q̄ oz gñali^o eēt. p̄ itelli
 gibile māifeste: falsū est nisi itelligat respectu il
 loz respectu q̄z ē gñalissimū: q̄titas. n. nō ē p̄^o i

itelligibile simplr. s3 i suo gñe ita ēt p̄na itē: ē p̄^o
 itelligibile respectu itētiōnū spāliū: r nō ens re
 spectu nō entiu p̄ticalariū. r sic de alyz Silr ḡ
 ad oia ista de p̄cretis. s. itētiōib^o sc̄dis p̄uatiōib^o
 nō entib^o r potētys p̄t rñderi q̄ lz bec possint i
 telligi sub aliqua rōne itelligēdi r p̄dicari inter
 se sub rōe alic^o v̄lis r eēt statū ad aliqd v̄lissimū q̄
 in q̄ attribuit ei ista itē: ē diuersū ab istis. io. tñ
 stat tñ eēt. io. gñalissima rez. qz nō qd̄z itelligi
 bile. s3 ens f3 se didit. in bec. io. 5. metha. r ita n̄
 istoz ē ens f3 se disti^o ab istis. io. Ad illd tñ d̄
 p̄cretis dicitur alr q̄ eētia significata vel albū ē
 i gñe q̄litaris: s3 illa sub b̄: itelligēdi vel signifi
 cādi nō ē p̄ se q̄litas n3 in gñe q̄litaris: s3 p̄ redu
 ctionē. qz. s. ē iō eētialr albedini q̄ ē p̄ se in illo
 gñe. ē āt in aliq̄ gñalissimū: p̄ se. s. i q̄li. s3 n̄ i alio. q̄
 le eni a q̄litate tñ d̄r in mō significādi. q̄ d̄ra lz
 p̄bibeat p̄dicatiōz vni^o de altero: nō tñ sufficit
 ad distignēdū gña. vel ad faciēdū aliqd eēt in di
 uersis gñib^o Ad p̄firiōne p̄cedit q̄le eēt gñali^o
 s3 nō aliud q̄ q̄litas. cū vō d̄r q̄ hz alias spēs di
 co q̄ falsū ē. qz spēs p̄ se vni^o r alteri^o d̄r tñ in
 mō significādi gñalissimū. ḡ b̄ r illud r spēs b^o r il
 li^o d̄r tñ ut d̄m est penes mō significādi ab
 stracti r p̄creti. q̄ diuersitas lz p̄bibeat p̄dicatiōz
 vni^o de altero r vni^o gñalissimi de spēb^o alteriū
 nō sufficit tñ ad distignēdū gñalissima vel spēs
 diuersas. ideo idē est realr r essentialiter genera
 lissimū vel predicam̄tū abstracti r p̄creti.

Abstātia autēz. Postq̄

termiauit i gñali b̄ determinat i spāli de singulis.
 circa q̄. z. facit. p̄ determinat de subā. z. de alyz
 p̄dicam̄tū acc̄nt^o ibi (Quātitat^o aliō p̄ri^o) p̄na p̄
 didit i. z. p̄ determinat d̄ subā q̄ ad e^o subālia. z.
 q̄ ad e^o p̄p̄tates q̄ sūt q̄i acc̄ntia ibi (cōe āt) p̄
 ma i. z. p̄ ei supposita diōne subē i p̄mā r f3z ostē
 dit qd̄ vtrūq̄ sit determinās de eis absolute. z.
 agit d̄ eis p̄p̄tate ibi (f3z vō sbāz) (prima i. z. p̄
 p̄t̄ descripiōes vtrazq̄. z. declarat illā spāl̄r
 q̄ ē f3z subāz ibi (māi^o āt ē) No^o āt q̄ h̄ sup
 p̄oif̄ oio subē i p̄mā r f3z q̄ n̄ ē diō gñis i spēs. s3
 subē i acc̄ntia. qz subā f3 q̄ itē: f3 quā p̄sideratōz
 p̄riet ad logicū didit i itētiōes sibi acc̄ntales. vñ
 sic d̄m ē i por^o: f3 subē ut h̄ p̄hs logf̄ sūt acc̄ntia
 n̄ realia d̄ qb^o p̄dicat aliō mēbz. s. eē i. s3 itētiōa
 lia qb^o per se p̄uēit d̄ci de. vñ v̄le est qd̄ cōi^o ad
 f3z subāz. qz f3a subā d̄ic v̄le applica^o ad aliqd i
 gñe subē Silr p̄na subā d̄ic p̄dicatiōz. puta p̄
 ticlare v̄l aliqd bi^o applicatū ad rē i gñe sbē. r b̄
 mō alia oia aut d̄r d̄ substātys p̄mis. aut i eis
 sūt ut ifra āpli^o patebit. p̄na ḡ ps didit i. z. p̄ on
 dit qd̄ sit p̄na sbā. z. qd̄ f3a. f3a ibi (f3e āt) d̄ic ḡ q̄
 subā. s. prima quā circūloquitur per b̄ q̄ subdit
 que proprie r principaliter r maxime dicitur est
 q̄ nec de subiecto d̄r. nec in subcō ē r exēplificat
 ut aliqs hō aliqs bos. Nōnduz q̄ lra ista du
 plr p̄t exponi Uno: q̄ to^o b̄ subā ē q̄ p̄pe r p̄n
 cipalr r maxie d̄r se teneat ex p̄te diffiniti. qz per

21
B circulo qd p̄mā subāz quā intēdit diffinire.
illd at q̄ seq̄t q̄ nec d̄ subcō rē sit diffi? Alio? q̄
ly subā dicat diffi? r̄ oē aliud q̄ seq̄t q̄ p̄p̄e rē.
se teneat ex p̄te diffinitiois. p̄ria at subā dicit
p̄p̄e subā ab actu substādi alyz ad d̄riā acc̄nti
um q̄ p̄p̄e nō substāt p̄ncipalr ad d̄riā sc̄daruz
subāz q̄ si substāt acc̄ntib? B ē q̄ maxie rōe p̄
maz q̄b? p̄ r̄ p̄ncipalr isunt acc̄ntia p̄ia. maxie
ponit ad d̄riā v̄riusq; v̄l sp̄alr genez q̄ minus
oib? substāt. Circa exēpla adducta i l̄ra q̄rif.
v̄tz aliq; hō sit p̄ria subā. v̄l q̄ sic p̄ arif. q̄ sic
exēplificat d̄ p̄ria sbā aliq; hō aliq; equ? r̄ i se
ri? ubi oñdre itēdit q̄d̄lz aliā a p̄mis d̄ici d̄ p̄mis
l̄eē i p̄mis. ar. sic. aial p̄dicat de boie. ḡ d̄ aliquo
boie p̄ aliq̄e boiez d̄as intelligere p̄mā subāz
Itē nō ē fa subā. ḡ p̄ria. p̄ria p̄z. q̄z iter p̄mā r̄
faz nō ē dare me? an̄s p̄bat. q̄z si eēt fa subā n̄
eēt nisi sp̄e. s̄z B ē falsū. q̄z hec ē v̄a. n̄ bō ē sp̄e
ḡ sua d̄dictoria falsa: aliq; hō ē sp̄e. Cōtra
q̄z aliq; hō p̄dicat d̄ pl̄ib? ḡ nō ē p̄ria subā. an̄s
p̄z. q̄z iste ē aliq; hō r̄ iste ē aliq; hō. B seq̄t
iste hō currit. ḡ aliq; hō currit. r̄ nō eō? ḡ aliq;
hō ē p̄. r̄ ita cōi? ḡ nō ē p̄ria subā. B hec est
v̄a ois hō ē aliq; hō. ḡ aliq; hō n̄ ē p̄ria subā.
q̄z nulla p̄ria subā predicat d̄ oī boie: an̄s patz
Tū q̄z sua d̄dictoria ē ip̄olis. s̄. aliq; hō n̄ ē aliq;
hō. tū q̄z q̄libet e? singlaris ē v̄a. ḡ aliq; hō
p̄dicat d̄ oī boie p̄pter istas rōes d̄om q̄
aliq; hō n̄ ē p̄ria subā. i. n̄ significat t̄m v̄num
suppo? bois. s̄c̄ iste hō puta for. S̄z p̄p̄ auc
toritate az. itelligēdū q̄ hō d̄ se ē id̄fns ad m̄l
tas acceptioēs. s̄. p̄ voce r̄ p̄ itēde p̄ suppositi
Signa iḡr v̄t ois aliq; sibi addita tollūt id̄faz
ad itētiōz r̄ ad vocē. r̄ d̄termināt ip̄z t̄m ad ac
ceptiōz p̄ suppositis. s̄z adhuc i illa acceptiōe
ē id̄fns ad oē suppo? az. ḡ p̄mā subāz voluit
ex̄pmere ut distiguit B̄ fam v̄z ut ei iest itē? fe
subē r̄ t̄m q̄dāmō i ḡnali dixit ut aliq; hō. i. q̄lz
q̄ ē iste hō. s̄. for. vel plo. Alio? p̄d̄t d̄ici r̄ e q̄
id̄ q̄ p̄ aliq; hō p̄oīf p̄ria subā d̄eterinata id̄e
termiate t̄m p̄ hūc boiez d̄eterinata r̄ d̄eteriate.
r̄ tūc exēplificavit az. de p̄ria subā d̄eterinata
lz id̄eteriate ut ad hec v̄l illa. v̄n forte ēt aliq; hō
n̄ significat p̄mā subāz d̄eteriatā d̄eteriate
nec id̄eteriate. lz p̄ illa suppoat q̄n ē p̄ticlaris
pp̄oīs subc̄m. Ad p̄? arg? p̄z q̄ az. notificat
p̄mā subāz q̄dā: i cōi p̄ cōe s̄p̄rū p̄ acceptiōe
p̄ suppositi. Ad z? dico q̄ aliq; hō ē ens p̄
acc̄ntis p̄p̄o ex re p̄me itētiōis r̄ fe: r̄ nec ē p̄ria
sbā nec fa: s̄z me? acc̄ntale iter illa. r̄ tale me?
iueit iter sp̄e sp̄alissimā r̄ id̄dua. ut hō alb? lz
nō me? eēntiale. Cōtra B ar. tū q̄z aliq; hō
p̄dicat de pl̄ib? d̄r̄ntib? nūero. i qd̄ ḡ ē sp̄e. tuz
q̄z ens p̄ acc̄ntis p̄ponit ex reb? diuersoz genez
s̄z aliq; hō n̄ ē hi?. q̄z mo? itelligēdi boiez nō ē
res alie? ḡnīs K? ad p̄? p̄d̄t d̄ici q̄ aliq; hō
de n? p̄dicat i qd̄. q̄z ens p̄ acc̄ntis nō h̄z qd̄ Ad
z? dico q̄ maiō p̄t negari. q̄z q̄cqd̄ n̄ ē eēntia

liter id̄ cū aliq; siue sit res ḡnīs siue nō p̄p̄o cū
illo aliq; facit ēs p̄ acc̄ntis v̄t h̄ (Sc̄de at subē) oñ
dit qd̄ sit fa subā di. q̄ fe subē d̄nr sp̄e r̄ ḡnā
sp̄e r̄ q̄b? ff ille q̄ p̄me subē d̄nr. i. p̄me subē s̄c̄
in q̄z s̄c̄ ps subiectina i suo toto v̄l: ut aliq; hō
ē i boie ut i sp̄e. i aial at q̄ ē ḡ? sp̄e ita q̄ hō r̄
aial d̄nr subē fe. (Māi? at) declarat sp̄alr
notificationez datā de p̄mis substātys oñdēs
q̄ p̄me subē n̄ d̄nr d̄ subcō. nec s̄c̄ i subcō: v̄bi itē
dit talē rōz Illud d̄ q̄ oia alia d̄nr. v̄l i q̄ oia
alia sūt. nec ē i. nec d̄r de. s̄z p̄ria subā ē hi? ḡ r̄.
maior supponit s̄c̄ māifesta. q̄z si p̄ria subā di
ceret de: r̄ eēt i. iā nō oia alia diceret d̄ ip̄a. vel
eēt i ip̄a. q̄z eēt i: v̄l d̄ici de. ut h̄ accipiūt n̄ cō
uertūt. s̄z mi. p̄oīf i l̄ra quā p̄hs oñdit dupl̄r. p̄
q̄dā diffinitioz assignādo. z? i singul? id̄ucēdo.
(B at māi?) prima i. z. p̄ p̄mittit illā d̄riā. z? ex
ista ifert mi. tāq; c̄lonē. fa ibi (alia ḡ oia) dicit
ḡ q̄ ex his q̄ d̄cā sūt. s̄. supi? put ex diffinitione
v̄niuoci r̄ ex r̄la ista q̄n altez de altero māi? ē
illd q̄ d̄ p̄ria subā ē d̄c̄m. r̄ statī subd̄it q̄ eoz q̄
d̄nr d̄ subcō necesse ē nom̄ r̄ rōz p̄dicari de h̄o
ut hō p̄dicat d̄ aliq; noie p̄ nomē r̄ rōz. i. diffini
tionē. q̄z qdā hō ē hō r̄ ē aial r̄ oale mortale q̄ ē
diffi? bois. s̄z eoz q̄ sūt i subcō. ut i pl̄ib? n̄ p̄di
cāt p̄ nom̄ r̄ p̄ rōz. i. diffinitioz q̄ v̄riq; vez ē s̄c̄
acc̄ntia s̄māt i abstracto i aliq; b? aut nil p̄hi
bet nom̄ p̄dicari. i. p̄ nom̄ d̄ subcō i q̄ sūt. s̄m v̄o
rōz ē ip̄ole. q̄ v̄riq; vez ē s̄c̄ acc̄ntia s̄māt i con
creto ut albū p̄dicat d̄ cōpe i q̄ e v̄t i subcō s̄m
nom̄. q̄z vez ē dicere q̄ corp? est albū. rō v̄o. i.
diffi? albi nūq; p̄dicat d̄ corpe. itelligē: ut supi?
ē exposit? i q̄dā q̄dē s̄c̄ q̄ diffi? albi eēt ip̄i cōpi
eēntial? Nōndū q̄ itelligēdo qd̄ d̄r p̄ nom̄ di
ci de. r̄ eēt i. ut supi? d̄c̄m ē falsa ē ista d̄ria quas
az. assignat iter illa q̄ d̄nr d̄ subcō. r̄ iter illa q̄ s̄c̄
i subcō: nā d̄ici de. signat p̄dicatioz eēntialē et
eoz q̄ sūt supiora r̄ eiusdē ḡnīs cū subcō. r̄ d̄ ta
lib? māi? ē q̄ p̄dicat d̄ subcō. i. d̄ iferiori p̄ nom̄
r̄ p̄ rōz. s̄z eēt i. significat p̄dicatioz eoz q̄ sūt ex
eēntia subc̄i r̄ alteri? gener? ut sunt oia acc̄ntia
respectu subē. r̄ de t̄lib? māi? ē q̄ si s̄māt i ab
stracto. nec p̄ nom̄ nec p̄ rōz p̄dicat d̄ subcō. fal
sū ei ē dicere q̄ corp? ē albedo aut color disgre
gatiū v̄isus si ista sit diffi? albedis. s̄ at s̄māt
i c̄creto. nil p̄hibz ead̄ d̄ subcō p̄ nomē p̄dicari
r̄ nō p̄ rōz. hec ei ē v̄a. cōp? ē albū (Alia ḡ oia)
Infert ex p̄dc̄is illā mi. di. q̄ omia alia a p̄mis
substātys aut dicuntur de eis tanq; de subc̄is
aut in eis sunt tanq; in subiecto. hoc sic patz ex
dictis. q̄z oia alia a p̄mis sb̄ys aut sunt secūde
subē: r̄ ille d̄nr de p̄mis. aut sūt acc̄ntia r̄ illa s̄c̄
i p̄mis q̄ qdā: p̄dicat d̄ p̄mis. hec r̄ alia pat̄er ex
dc̄is Deide cū dicit (B at māi?) oñdit illaz
mi. i singul? id̄ucēdo. circa q̄. 3. facit. p̄ ei id̄ucit.
z? c̄cludit ibi (q̄ oia) 3? alia c̄lonē ifert ex di
ctis ibi (non ergo existētib?). Dicit ergo q̄ B q̄
dictum est iterum manifestum est ex his: que

p singla iducedo pponit. ut aial pdicat d hoie
 ut g^o de sp^e. g^o pdicat de qda hoie q e pria sbā
 r pbat illā pñaz. ad destructionē aūtis sequit
 destructio pñtis. nā si alal de n^o alioz. i. ptiela/
 riū boi pdicat. g^o nec de ipo hoie i coi pdicat. ex
 h vult q se subē dñr de pmiss ut colō ē i corpe.
 g^o r aliq corpe r pbat pñam ut p^o. qz si color in
 n^o corpe singulariū. nec i coi erit i corpe q e op/
 po^o aūtis. Quatr at ille pñe teneat. patebit i
 qōe stati. vlt at ex ista vltia pñā q oia accñtia
 sint i pmiss substātys q fuit altera ps mi. De/
 de cū dicit (qre oia) ifert dictā mi. ex pdicti di.
 q oia alia a pmiss substātys aut dñr de ipis sic
 d subcis ut fe subē. aut sūt i ipis. sic i subiectis
 ut sūt oia accñtia (Nō g^o) ex ista ifert qda alia
 pclusionē q ē q nō exñtib^o pmiss substātys im/
 pole ē eē aliqd alioz. c^o cām subdit. qz oia alia
 aut dñr d pmiss aut i eis sūt ut pdēm ē. r iō pzi/
 mis n^o exñtib^o alia n^o existūt. Nōndū q ista
 vltia pñā nō videe eē va. destructi ei pmiss fe sbē
 pñt d seiuicē pdicari p se ut aial pdicat de hoie
 g^o rē. Dñr q itelligēda ē q^o ad illud eē q hñt
 alia i pmiss. q^ouis possint reanere q ad aliō eē ut
 qdditatuū vel eē itelligibile. Cōtra istā expō/
 nē arguit. qz subā fa inq^o fit h d ea pmo oppo/
 nit pme. qz didūt subāz pposita. n^o at oppo^o
 bz eē i suo opposito. g^o fa subā n^o eē bz i pria fz
 g^o illā expōnē absolute dicere destructi pmiss
 n^o alioz destruit. Cōfirmat qz az. loqns de
 fa subā r accñtib^o dicit oia alia a pria. fz inq^o
 hñt eē i pma n^o sūt alia a pma. g^o n^o loq^o d eis in/
 q^o hñt eē i pma subā. Alr g^o pōt dici q ista p^o
 logice sūpta. s. d ipis itētiōib^o ē māifesta sic. nā
 fa subā dñr reline ad pma sic dēz de aliq ad il/
 lud d q dñr. igit si pma nō ē: fa nō ē. qz rla sūt sil/
 natura. ut dñr ifra. c. d relatōe. silr accñs dñr rla/
 tine ad subēm loqndo d itētiōib^o. itē^o ei subci
 vel sūdat i pma subā vel fa. si i pma g^o n^o ē sub/
 lectū i accñtis. r si nō ē subēm. g^o nec accñs. p il/
 lā relaz. f. latina s. sil natura. si itē^o subci sūdat
 i fa subā. ar. sic destructa pma subā fa nō ē p lo/
 cū a rlatiuis. r si fa nō ē subēm tal accñtis nō ē
 r si h. g^o tale accñs nō ē p locū a rlatiuis. p
 dca pōt itelligi d ipis q substāt itētiōib^o. qz
 fa subā nō bz aliud eē q a pma subā. Silr eē
 accñtis ē a subcō. si a pma subā illa nō exñte ac/
 cidēs nō ē. si a fa illa nō ē si pma non sit igit si
 pria subā nō sit nulla subā est: nec vllū accidēs
 Ex his ad ar^o dōz q loqndo d itētiōib^o de/
 structi pmiss. nec si fe sbē pp cāz dictā nec ēt ali
 qd pdicatu i gñe subē. nec illo: pme subē ff ma/
 gis corpales qz fe. Silr ē d reb^o q subsistūt i/
 q^o eis attribuūt tales itētiōes. r qz cōis siue
 exñtis siue nō exñtis ē accipe suppo^o p additi
 onē pnois demōstratiui. sic ipz cōe ē. iō dñr sū
 aliq hō sit siue nō sp segt. aial pdicat d hoie. g^o
 de aliq. r q pp idē ē pñs vez pp q r añs. f. pp
 ifepatiōz r ynionē extremoz lz neutz existat.

Cōtra pclōnē dictā itez ar. sic dstructo poste/
 riori nō oz destrui p^o. sed fa subā est pōz pma.
 qz seqt ad ipsā. r nō eoz g^o destructa pma subā
 nō oz destrui faz. Dōz q loqndo d itētiōib^o
 sil sūt natura. qz corlriua. loqndo at d reb^o lz
 forte hō sit p^o illo hoie. nō tñ aliq hoie. qz scōa
 subā nō bz aliud eē q eē alic^o pme subē. Ad
 maiorē euidentiaz oium pdictoz qrit d pñtis
 qz facit az. ad pbādū pma pclōnē aial pdicat
 d hoie. g^o de aliq hoie r color ē i corpe. g^o i aliquo
 corpe. vtz hi^o pñe teneat forlr. ar. q nō. qz nec
 alibi t3 spēs pdicat de hoie. g^o de aliq hoie vbi
 ē eadē for arguēdi. p^o videt eē falla pñtis a
 supiori nō distributo ad iferi^o. r ita pō pñtis. q
 pñā n^o valz. Cōfirmat qz termi^o d se ē indfns
 ad oēm supponē. g^o si ar. ab ipo supposito abso/
 lute ad ipz sub vna supponē tñ ar. ab indfnti
 ad dteriatū. r sic fit falla pñtis ita est i pposito
 Cōtra az. i lra. r pbat nccia pñam iferēdo ex
 opposito pñtis ad oppo^o aūtis. R^o p de pma
 pñā dōz q eē bō anial pdicat de hoie. g^o de aliq
 hoie sumdo pdicari ut h sūt az. f. superior de
 iferiori i gñe. decurrit ei sup hāc rēgulā qñ alte
 rū de altero pdicat q valz. illā q eē p^o pōre ē p^o
 posteriore. Itelligēdū ē ēt q h pñā t3 dñdo
 ad istū hoiez vbi ē pma subā determinata r dter/
 miate. qz seqt si ē p^o aial hoie. g^o isto hoie. fz az.
 iferēdo ifert d subā pma determinata idetermi/
 nate: tñ sic ponit p h q eē aliq hō. qz sic sūit op
 pō pñtis. Scōo d fa pñā siml r de pma dñr q
 vtraz pñā t3 tñ: sumēdo cōe. ut bz supponēz
 psonalē. r tē fa pñā t3 p hāc regulā. nil test ali/
 cui distūctiue supponēti p mult^o nisi alicui illo
 rū idetermiate sūpto ifert. r sic ex dcis pñtis p/
 bat ifert az. duas pñtis. vna ē igit oia aut d
 substātys dñr pncipalib^o ut d subiecti aut sūt i
 ets q p^o ē sic itelligēda. sic seqt ex ante pbatō. r
 h ē sic oia alia q dñr d fis. vlt sūt i eis ut hñt ac/
 ceptiōz psonalē dñr de pmiss vlt sūt i eis. ex hac
 fa pclōne ifert az. tertiā. dstructi g^o pmiss ipole
 ē aliqd eoz remāere quō exponēda sit p3 ex p/
 dcis supi^o. Ad p^o i oppo^o dico q spēs nō pdi/
 cat de hoie. ut h sūit pdicari. qz nō ē superi^o eo
 in gñe. q^ouis spēs dicat de hoie. tñ nō ut hō bz
 supponē psonalē r neutra pñā valz. nisi sic so/
 mēdo cōe. Ad z^o ut ē d vtraz pñam dñm q
 nō ē falla pñtis. qz nō ar. ad pma subām dter/
 miatā r determinate. fz idetermiate r illo: ē eē
 cōe cū termiō coi sūpto psoalr. Ad pfirmatio
 nē dōz q termi^o i vna ppōne nō bz nisi vna sup/
 pōnē. r ē ipole i vna ppōne hñe diuerfas sup/
 pōnes termi. g^o sūt idfntes ad diuerfas supposi/
 tiones. lz nō i vna ppōne. loquit autē d pñā ut
 añs ē ppō vna r ut termi^o cōis bz psonalē sup/
 pōnē. r sic nō ē maior idfntia i ante qz in pñte.

Secundarum. Postqz phi/
 terminauit de prima substantia seorsū

absolute. et de secunda. nunc dicitur de eis ppa
 tiue. circa q. 4. scilicet p ppat. z. subas q sunt spes
 ad ge. z. ppat. z. subas q sunt spes iuice iter se.
 3. ppat pmas subas iter se. 4. ppat z. subas ad
 accna assignas cam qre. s. gna z spes dicat sbe.
 et no accna. fa ibi (3 paz vero spez) tertia ibi (si
 mlr at et pn) qra ibi (merito at) In pma pte
 itredit ista clusione q iter. z. subas spes est ma
 gis suba q ge. hac pbat p duas rones: qru fa
 ponitur ibi (apliu pncipales. In pma pte argu
 itur sic. illud q e ppingus simplr tali e magis
 tle. sed spes e ppingoz pme sube. g. r. isti ronis
 p ponit clusione (eaz vo). z. mi. (ppigoz eis)
 qua declarat ex b: qz si qs assignat pma subaz
 qd e euidenti. z. uenierti assignabit p spez: qz p
 ge. illud at v. ppingui altero q uenierti et
 euidenti dat ad assignadu qd sit. ad hoc at idu
 eit duo exepa. p e de aliquo boie si qrit qd e.
 z. est de aliqua arboze si qritur qd est. Ad pri
 mides d: q est ho. Ad z. q e arbor q planta.
 spes at magl ppingu e pme q ge. Ampli
 .n. pncipales) ponit fam roez vbi arguit sic. sic
 se hnt prie sube ad alia: sic spes se hnt ad gna. qz
 sic pme sube subiacet oib alys: qz oia alia aut
 dir de ipis. aut sut i eis. sic spes subiacet gni. z
 de ipis g pdicat. s. pme sube dir maxie sube.
 eo q oib alys subiacet. g spes erut magl sube.
 qz ge: eo q spes subiacet gni. c. ronis potit mi.
 z. ma. ibi (sicut at pn.) z. clusione ibi (quare. et
 ex bys) Deide cu dic (ipaz vo spez) ppat. z.
 subas que sut spes ad iuice iter se. z est ista qz
 vna spes no e magis suba q alia. z loqndo d
 speb spalissimis q no sut gna qua pbat p roez
 opposita poi: qz illa p quoz altez no respode
 tur ad. q. scas uenierti p qd. de pmis sbys vnt
 no e magl suba q aliud. s. spes spalissime sunt
 bi. g. r. mi. ps. qz si qrit de aliq boie qd sit non
 uenierti assignabit q e ho qz de aliquo eq q e
 equ. i. ronis p potit clusione. z. mi. ibi (nihil ei
 failiari). i. ppi aut ppiqui (Sitr aut) ppat p
 mas subas iter se z e pmax subaz. vna si est
 magl suba q alia. vt aliqs ho si e magl suba: qz
 aliqs equ. ro b pot colligi ex pdcis. qz vna p
 ma suba si magl subiacet sube q alia. eo q vtra
 q e vltiate subycibil i gne sube. Deide cu dic
 (merito at) ppat. z. subas ad accna assignas caz
 qre oia a pmis sbys sola spes z gna dir. z. sube
 ad q assignat. d. roes. qz. fa potit ibi (apli pnci
 piales) In pria pte arguit sic. q tm idicat qd
 ditateer centia pme sube merito so dir. z. sbe
 s. gna z spes sut bi. z. n accna. g. r. mi. onditur
 qz si qrit d aliq boie qd e uenierti assignat q e
 ho lal: qz aliqd accn: qz si qs assignet aliqd ac
 cidēs. puta q e albu. aut q currit. q. exnee assi
 gnabit. d: at q e ho lal qditas e assignat sed
 magl ppe p spez qz p g vt d: q e ho qz e al.
 i ronis p potit clusione. z. mi. cu sua declatioe

ibi. eoz. 3. refuit clusione (g merito) No
 tadu q ge. z. spes dir d pria suba p se p mo. et
 id idicat z ptinet ad qdditate. accna vo sunt
 exnea sibi z ex centia ei. ido merito gna z spes
 dir. z. sube tm. z. nihil alioz d suba pdicantur.
 Deide cu dic (Amp) potit faz roez vbi arguit
 sic. sic se hnt pme sube ad oia alia. sic se hnt g. z
 spes scdaz subaz ad oia alia: qz oia alia. s. acci
 detia pdicat de gne z spe. na si aliq ho e grama
 tic. g ho e gramatic. z al e gramaticu. accna. n.
 sut gni z spei p sua iddua. s. pme sube dir: pro
 prie sube. eo q subiacet oib alys (ve e) deinde
 i ronis p potit mi. z. ma. cu sua declatioe ibi (sic
 at prie) Notadu circa illa tota ppat d ma
 gis z mi. q esto q nlla sba fz sua centia suscipet
 magl z mi. d q. infra aliqd dice. tm q ad actu sub
 stadi q e vna e ppetas. s. sbe aliqd: or magl sba
 or vt spes e magl sba gne. qz plib substat. sic g
 or vli qz spes. qz d plib pdicat. s. vte eqlr pdi
 cet d gne z d spe vt d speb suis. s. r. d d e i ppo:

Commune aut

Postquas
 nit d sba qz ad e subalia. h dicitur de ea
 q ad e ppetates. pria ps didit i. 6. pres f. 6. p
 petates q sic se hnt q prie. z. petut sbe f ee roif
 due at petut sbe fz ee fale z nature. z nlla illa
 ru. s. e uertibil cu sba. 6. at z vlt. sic petut sbe
 fm esse nature q e uertibil cum ea. fa ibi (est
 at sbys z dntys). 3. ibi (ois at sba vt) 4. ibi (in
 est z sbys). 5. ibi (vt at). 6. ibi (maxie vo sbe) pri
 ma at ppetas petut oi sube. circa qua sic pce
 dit: qz p potit ppetate. z. remouz dubietate ibi.
 (no vos turbet) pma ps didit i. d. qz p pmitte
 ppetate. z. ondit si e uertibilitate. fa ibi (no
 e at) pria i. d. p potit itertu z. pbat ipz. fa ibi (p
 ma. n. suba) dic g qz coe e oi sube si ee i subo. qd
 at sit i subo ee. sic h accipit ee in. ps ex pdcis su
 peri. p. n. pbat q dixerat. circa q. d. fac. p on
 dit ppo i pmis sbys. z. i fis ibi. (faz vo) Dic
 g qz pria suba nec e in subo nec or d subo. h su
 it diffinitio prie sube supius. ex q legtur p locu
 a toto coplato qz pria suba no e in subo. possit
 .n. ro formari sic. illud q no or d subo nec e in
 subo. v m e dicere q no e i subo. pria suba e bi
 vt pz multiplr ex pdcis. g. r. Deide cu dicit.
 (faz vo) probat hoc ide de fis sbstarys. circa
 q. d. facit. p probat b inductive. z. sillogismati
 ce ibi (Amp areoz) dic g qz faz subaz costat
 nulla ee i subo sic iducedo ta in gne qz i spe. naz
 ho g e spes vtiq or d subo aliquo boie. s. no e
 i subo. s. r. al qd e ge vtiq or d aliquo boie: vt
 d subo: s. no e i eo: vt in subo. Notadu q co
 gnito qd or p dici de z pe in. vt dictu e supi
 manifestu e q nec prima suba nec secuda aliq e
 in subiecto. s. ois fa dicat de subiecto. Dein
 de cu dic (Amp at) pbat ide d fis sbys p sillo
 vbi arguit sic. eoz q sut i sbo n pdicat d sbo fz

nomē r hz rōez. lz hz nomē possit pdicari: sz oēf
.z. subē pdicat de subō hz nomē r hz rōz. qz de
aliq boie pdicat hō r al r rō vtrius. g rē. i. rō/
nis p pōit ma. z. mi. ibi (faz vō) z. cluſionē ibi
g nomē erit) De ide cū dic (nō ē at) ondit di/
ctā pprietatē nō eē uertibilē cū subā qz h ē r
petit dōe i gñe subē. d. q. h. f. nō eē i subō nō ē p
pziū subē. qz uēit ēt dōe. bipes. n. r gressibile q
sūt dōe vtriqz dicūt de boie. vt de subō sz nō sūt
i boie vt in subō. qd pbat p rōez q pzi: qz illud
qd pdicat fm nomē r hz rōez nō ē i subō. sz dōa
ē bi. g rē. i. rōis p ponit cluſionē. z. mi. i qua
stat vt rōis ibi (rō qz dōe) De ide cū dic (nō
vos) remoz du. circa dca. dēz. n. ē nullā subāz
eē i subō. qz igf vt q ptes subāz sint i toto. q. in
subō possit sferrī q ptes subē nō sūt subē. h re
mouet du. qz ptes eē i aliq. i. i toto nō ē eē i ali
quo sic i subō. r iō ex h nō cogimur ptes subē n
subāz pfiteri. ali. ē. n. mod. eēndi i iste r ille vt
pz. 4. phi. vbi distinguūt. 6. modi eēndi in. Ad
euidētiā pdictoz qrit pvtz dōa in gñe subē sit
subā loqndo de eo qd subē iterioni. vt q non p
lfaz h qz nō inest soli subē i subō nō eē. sz ēt dōe
sz si dōa eēt subā possit ei inesse. r tñ soli substā
tie. P nō ē pziā subā. qz dō d subō: nec fa quia
nec ē spēs nec ge. in gñe sbe. r h sola sūt. z. subē
vt pz pzi. g rē. P dōa hz pziū. sz subē nihil ē
pziū vt dō inferi. g rē. ma. pz qz dōa hz aliqd a
se maxie distās i eod gñe. r tal distātia ē prietas
.io. metha. P nulla qlitas ē subā. sz dōa subē
ē qlitas ex. s. metha. vbi pm. mod. qlitatī pōit
dōa subē. Cōtra ex nō subys nō ē subā sz sba
q ē spēs pstat ex gñe r dōa. g rē. Jux h qritur
z. vtrū ptes subē sint subā. arguit q n qz sba vt
ē gñal. ē es p se. sz nlla ps subē ē es p se dū ē ps
subē. qz tē eēt h aliqd q nō vt vñ. g rē. P si
ē subā l'illa c' est p. vl' alia alteri. spēs. aut alia
spēs. nō p mō. qz illa subā c' ē p nō pdicat d ea.
nec z. mō. qz tē differrz dōa a suo toto specifico
r sic p dōaz eēntialē. r ēt ab oī alia pte q vt flz.
qz sic nō pstituerz eēntiā toti. nec vñ eēntialr
cū alia pte. P for nō ē subā qz ē i subō r adē
r abest pter subiecti corruptōez. vt pz i trāsmu
tatōe eēntiali. P de materia dō. 7. metha. q n
ē qd nec qle rē. g nō ē subā. Cōtra. dīfū predi
cat d diuidētib. sz subā vidr i māteriā r forz r
ppo. z. d aia. g qd lz illoz ē subā. R. cica istaf
.q. p pmitā aliqz diffictōes. z. ondā aliqz cō
clufiōes. Quātū ad p. ē ista pma d. q ptes
subē. qd sūt eēntiales vt materia r for ppositi r
ge. r dōa spēs q. f. eē subē pstituit. alie sūt ptes
prietatiue q nō sūt subē i q. subā ē: sz i q. subā
psta r extēsa. Secūda d. ē ista q subā. qd ē
p se d q. f. gñā subē pdicat p se r vē i abstracto.
qd at subā. q. p accūs d q gñā nō pdicat p se et
vē deō modo. sz equoce vt sūt pncipia subē. vbi
sciēdū q subā ē equoca vt dō es p se r illo. mō ē

gñā. r vt dō de pncipys eētis p se r illo mō pnt
dici ptes subē vt dicet. Tertia d. ē ista q prie
tas sūt duplr pprie. r trāsfūptiue siue cōiter. et
mō pnatue oppō dicūt pria. vt i p phi. pncipia
.s. for r puatio dicūt pria. h ēt mō i oi gñe ē prie
etas iter dōas gñis d q dō. 9. metha. qz ois dōa
fm spēs ē prietas. Alio. accipit pprie vt ē ma
xia distātia forz mutuo se expellētiū. circa idē
r ples alie cōditiones regrūt de qb. infra sic su
mit. s. phi. r vbi ē illa prietas ibi ē mō. ppe dōf

Quātū ad z. ē ista pziā. qz oēs ptes eēnti
ales subē sūt aliq mō subē. hāc pbo sic. nō subā
nō ē pōr subā: qz subā ē pzi. ens. sz dōa r ois ps
eēntialē naturalr pziōr spēs q ē subā r pposito i
gñe subē. sic pñ. r cā ē pziōr naturalr cāto g rē.

P nō subā interēpta nō iterit subā. sz dōa in
terēpta interimif spēs q ē subā. Silr iterēptis
pribus eēntialib. interimif subā pposita. g rē.

P nihil pziū ad eē subē nisi subā sz dōa ē p
diffitōis spēs. r p pziā idicat aliqd d eēntia e. si
mīlr mā r for respectu subē ppositē g rē. Cōfir
mat qz si dōa eēt accūs faceret vñ p accūs cuz
gñe. cū g addita gñi faciat spēm. ois spēs in ge
nere subē eēt es p accūs. r ita nulla spēs. Simi
liter arguit de oī subā pposita. Scōda d. ē ista

q nulla ps substātie gñalr siue eēntial sit: siue
prietatiua ē subā p se vt subā sūtur p mō. ista p
bat p. z. rōes ad pziā ptem. q. fe. Tū qz nlla
ps subē ē p se enī. Tū qz nec ē ead subā nec alia
ab eo c' ē ps. Tertia d. ē ista q ois ps substā
tie generalr ē subā. z. mō p illa rōe fiūt rōnes

posite ad pma. P h i lra vt arl. inuere q ptes
subē sint subā alr nō oporteret phibere illō qst
icōueniēs ne se qref ex dca ppetate q intelligē
dū ē illo mō qz arl. nō dicit nec inuit ex ista lra
ptes subē eē subās simplr r p se. sz dicit q pp p
mā pprietatē subē nō oz eas pcedere nō eē sub
stātiās: qz nec ptes subē sūt i subō. i. aliq ex
te i actu ppleto vt forme. lz sint i toto qz ali. mō
dus eēndi i eē i toto: r ali. ē eē i subō. Ex p
dictis pz qno dōa in genere subē r ptes substan
tie sūt subā. qz i gñe subē vt ē gñā sūt nō p se:

vt spēs l'idiuiduū: sz. q. p accūs. f. p reductōez
i p se pncipia spēs. r de illis q sūt in gñe p redu
ctionē. non oz ge. in abstracto vē pdicari. Ad
p. i oppo. dico q arl. itelligit q nō ē h ppziū
subē. i. ei qd directe ē i genere subē vt spēs l'ge.
sz ē dōe q nō ē sic subā. Ad z. p id. qz equoca
tur d subā. Ad 3. pz ex pdictis q prietas sūt
pta cōiter r trāsfūptiue vtraqz repit in gñe subē

Ad 4. dico qd arl. vt in plurib. didit voces
in significatiōes r i diuersos modos accipien
di qd ad min. facit de qlitate. nō. n. eā didit vt
ē gñā in spēs ponēs dōaz subē eē pziā e. spēs:
sz didit hāc vocē qlitas i sua significata. r v. sig
ficatū e. ē dōa sbe. qz sic for equocat ad sbalem

q̄ dat eē simplr: r accñtalē q̄ dat eē f̄z qd. ita ac
tus ad actū p̄mū r actum z. r ita ēē qualitas
equocat in q̄litate eēntialē r accñtalē d̄ra ergo
substātie ē q̄litas eēntial. r nullo mō q̄litas vt ē
ḡna. Ad duo arguñta p̄ fa. q. p̄z q̄ faciunt
p̄ clusioē. Ad aliō d̄ for cū d̄r q̄ ē i subiecto
d̄d̄ q̄ falsū ē. materia. n. appropate ē tm̄ illud
q̄ ē i pō ad suscipiēd̄ formā nō h̄ns actū aliq̄ē
p̄pletū ex se cui forma tribuit eē simplr vt est i
substātys. subiectū āt d̄r q̄ lz sit i pō ad formā
tm̄ ē i actu p̄pleto ex se. r iō f̄d̄ adueniēs tribuit
ei eē fm̄ qd̄ tm̄. i. gr̄ substātia lz sit i materia: nō
tm̄ est in subiecto nec p̄ n̄s adeē r abeē p̄t p̄ter
subiecti corruptōz: qz n̄ ē sub^o e^o. Ad aliō d̄
mā dico q̄ arl. n̄ itelligit m̄z eē nihil. lz q̄ n̄ ē
aliqd̄ i ḡne p̄ se. lz sit i ḡne vt ps r p̄ reductionē
Ad ar^o i oppo^o q̄ vt eē d̄ f̄z clusioē dico
q̄ illa d̄io substātie nō ē d̄io ḡnis i spēs: qz tunc
materia h̄ret d̄riaz distiguētē ipaz a for r eēt ēf
actu distictū a for q̄ nō ē ym. lz illa d̄io ē equo
ci i equocata fm̄ logicū l̄ analogi i analogica f̄z
naturalē. p̄cedo ḡ p̄dicatōz substātie de d̄iden
tib^o. lz h̄ n̄ ē vt ē substātia ḡna. Addit vnuz
ar^o. 7. metha. d̄r q̄ for ē magl̄ es q̄ materia. et
iō ē magl̄ es q̄ p̄p̄o^o i q̄ n̄ia inuif̄ materiā esse
magl̄ es q̄ p̄p̄o^o. t̄c arguo sic. substātia ē maxie
ēs. n̄ q̄ qd̄ ē mime es. vt p̄p̄o^o ē substātia ēt p̄ se
ḡ m̄to magl̄ materia r for q̄ sūt magl̄ etia p̄posit̄
ta erūt substātia p̄ se. r. q̄ materia r for sūt
magis etia cōposita etitate p̄ncipiy. r ita sunt
substātie non tamen vt species substātie (in
est autē) posita p̄ma p̄petate q̄ ē p̄is oi substan
tie pōit f̄az q̄ n̄ p̄uēit oi substātie f̄z so^o substāti
is fis t̄c qd̄ sic p̄cedit p̄ p̄petatē p̄pōit. z: eā ex
pōit ondes q̄ n̄ p̄uēit p̄mis substātys. f̄z tm̄ se
cūdis r d̄rys. z: eā p̄bat. fa ibi (oia. n.) z. ibi (su
scipit. n.) d̄ic̄ ḡ q̄ inest substātys r d̄rys ista p̄p̄
etas q̄ oia ab h̄ys. i. q̄cūqz illoz p̄dicat̄ vnio
ce (oia. n.) expōit q̄ dixerat ondes q̄ ista p̄prie
tas nō p̄uēit p̄me substātie. r rō ē qz p̄ma suba
de nullo p̄dicat̄: qz non d̄r de subō. f̄z p̄uēit fis
substātys r d̄rys q̄ p̄dicat̄ aut d̄ ididuis. aut d̄
spēb^o. q̄ p̄z qz f̄az subāz spēs p̄dicat̄ de ididu
is. ge^o āt d̄ spē r ididuo. d̄ra vō d̄ ididuis r d̄ spē
bus. q̄ ym ē d̄ d̄ra itermēdia r cōi. d̄ic̄ ḡ q̄ oia
q̄ ex his. i. de nūero illoz. f. subāz r d̄raz sūt p̄
dicam̄ta. aut p̄dicat̄ d̄ ididuis. aut ēt de spēbus
q̄ p̄z qz f̄az subāz spēs p̄dicat̄ de ididuis. ge^o
āt de spē et d̄ ididuo. h̄ āt n̄ p̄uēiūt subē p̄me. i.
p̄ncipali: f̄z tm̄ fis r d̄rys vt ē d̄ez. r p̄z i f̄ra. De
ide cū d̄ic̄ (suscipiūt) p̄bat q̄ dixerat vbi ondit
talē rōez. oē illd̄ q̄ p̄dicat̄ d̄ aliq̄ f̄z nomē r fm̄
rōnez p̄dicat̄ vnioce: qz sic vnioce deā sūt su
peri^o. q̄z nomē ē cōe. r rō subē eadem. f̄z. z. subē
r d̄re sūt b^o mōi. ḡ r̄c. p̄. mi. qz p̄me subē suscipi
unt p̄dicatōnē spēz r spēs ḡnz f̄z nomē r f̄z rō

nē. r p̄ n̄s t̄c p̄me subē suscipiūt p̄dicatōz ḡnz
B mō: qz q̄cūqz p̄dicat̄ de p̄dicato. p̄dicat̄ d̄ sub
iecto. filr ididua r spēs suscipiūt p̄dicatōz d̄raz
f̄z nomē r f̄z rōez. ḡ r̄c. i. rōis p̄ pōit mi. z: ma.
cū sua p̄batōe ibi (vnioce at) z: clusioē q̄re
oia ex f̄bys r d̄rys. i. de nūero illoz vnioce p̄
dicat̄. Deide cū d̄ic̄ (ois at subā) p̄pōit tertiā
p̄petatē q̄ vt p̄uēire oi subē. tm̄ f̄z rei v̄itatē nō
p̄uēit nisi p̄mis. t̄c q̄. d. scit̄ p̄pōit itētū expo
nēdo i ill vbi nō ē du^o. z: i illis in qb^o ē du^o. fa
ibi (In fis vō) d̄ic̄ ḡ q̄ ois subā vt significare B
aliqd̄. i. aliqd̄ v^o sub^o l̄ suppo^o i ḡne subē. q̄ qd̄
i p̄mis substātys nō h̄z du^o: qz p̄ma subā signi
ficat B ididuu v̄nū nūero de q̄ certū ē q̄ signifi
cat B aliqd̄. (In fis vō) expōit itētū i ill vbi ē
du^o. t̄c q̄. d. fac̄ p̄ fac̄ q̄ d̄ez ē. z: r̄eouet errozes
ibi (n̄ āt filr) d̄ic̄ q̄ i fis f̄bys. r vt sub appellati
onis figura. i. sub filitudine voel q̄ significant B
aliqd̄ vt si q̄ dixerit boiez aut al q̄ f̄. z. subē. lz
tm̄ h̄ videat̄ f̄z appentiā voel. nō tm̄ ē ym fm̄ rei
exñtiā. f̄z magis. z. subē significat̄ q̄le qd̄. c^o cās
subdit. qz illd̄ q̄ significat̄ B aliqd̄ ē aliqd̄ vnuz
sub^o nūero singlarē. f̄z. z. subē nō sūt b^o mōi qz
bō r al q̄ sūt. z. subē d̄ plib^o p̄dicat̄. Notād̄ qz
B aliqd̄ p̄pe d̄ez ē iō q̄ aliqd̄ v̄nū suppo^o nūero
p̄ se es i ḡne subē. f̄z q̄le qd̄ ē iō q̄ aliqd̄ p̄e plib^o
d̄ qb^o l̄ eēntialr l̄t accñtalr p̄dicat̄ ex q̄ p̄z q̄ so
la p̄ma subā significat̄ B aliqd̄. z. āt subē signifi
cat̄ q̄le qd̄ lz f̄b appellatōis figura. i. f̄b filitudine
voel videat̄ hoc aliqd̄ significare q̄ d̄icūt subē.
r B nom̄ subā vt significare aliqd̄ substractū et
sub^o. f̄ab his q̄ maxie p̄uēit ei q̄ ē B aliqd̄ mō
p̄exposito Deide cū d̄ic̄ (nō āt simplr) r̄eouet
errorē. qz. n. d̄ez ē q̄. z. subē significat̄ q̄le quid.
crederet forte aliqs q̄ simplr significat̄ q̄lita
tē accñtalē sic albū. q̄ falsū ē. iō d̄ic̄ q̄ fa subā.
n̄ significat̄ simplr q̄litate sic albū: qz nihil aliō
significat̄ q̄z q̄litate. f. albediez. f̄z sup. significat̄
q̄litate subālez: qz tā ge^o q̄z spēs ē qd̄ p̄e eēntia
le r subāle f̄bys p̄mis. iō d̄ic̄ q̄ genus r spēs de
termiant. i. iportāt q̄litate circa subām. r signi
ficat̄ q̄dā qualē subām. f. cōez r determiabiles
p̄ inferiora. f̄z illa determiatio r d̄ctio ad iferio
ra ē plus in ḡne q̄ in spē p̄ eo q̄ ge^o ē r̄i^o r plus
p̄lectif̄ q̄z spēs. al. n. plura p̄lectif̄ q̄z bō. r per
n̄s ē determiabile p̄ plura. Segtur illa ps
(Est āt substātys) vbi ponit q̄rtā p̄petatē q̄ cō
nēit oi subē f̄ q̄ ē ref r natura. circa quā sic p̄ce
dit. qz p̄ ponit p̄prietatē r declarat eā. z: ondit
eam nō esse p̄uertibile ibi (nō est aut) D̄ic̄ ergo
q̄ substāntys inest. et ista p̄p̄etas nihil h̄re d̄
rium q̄ probat̄ in p̄mis substātys. qz alicui boi
nihil ē d̄riū. z: in secūdis. qz boi r animalī nihil
ē d̄riū. (Nō ē) ondit istā p̄prietatē nō eē con
uertibile cū substātia. circa q̄. z. fac̄ p̄ q̄ dictū
ē. z: istat̄ d̄ dictū ibi (Nisi qs forte) D̄ic̄ ḡ q̄ hoc

qd dictū ē. s. nō h̄re d̄riū nō ē p̄p̄riū substātie qz
 ēt alyz p̄uēit vt q̄ritati vt bicubito q̄ ē q̄ritas
 d̄ritina. aut decē q̄ ē q̄ritas discreta z sic d̄ alyf
 nihil ē d̄riū. Postea instat nisi forte dicat q̄
 mltā d̄riant̄ paucis z magnū puo. e. solonē sta-
 ti inuit. qz q̄cqd sit de istis tñ deteriatōz inq̄z
 deteriatōz nihil est eis d̄rium. z iō s̄p̄ stat q̄ oi-
 tra p̄peras nō ē cōuertibil̄ cū substātia. No-
 tā dū q̄ q̄ritatū q̄dā sūt determiāte vt bicubi-
 tū et d̄cē: qz taliū mēsurā ē certa z deteriatā. q.
 i p̄ucto q̄dā sūt ideteriatē q̄z mēsurā nō ē cer-
 ta i p̄ucto. s̄z p̄t sumi tāta maior z mior vt ma-
 gnū z puū multū z paucū. resp̄cū. n. q̄ritat̄ vni-
 us cubiti bicubitū ē magnū s̄l̄r tricubitū. z sic
 ascēdēdo: ita q̄ li magnū nō d̄ic̄ aliqd deteria-
 tū. s̄l̄r respectu binary q̄ternari. s̄l̄r ē mult⁹ z
 d̄nari. z sic ascēdēdo ita q̄ multū nō ē aliqd d̄-
 termiatū. idē pz ecōuerso de paruo z paucō. qz
 qd̄ ḡ sit de talibus q̄ritatib⁹ indetermiatis d̄ q̄
 bus iferi⁹ in. c. de q̄ritate ampli⁹ igrem⁹. tñ de
 q̄ritatib⁹ determiatis certū ē apud p̄m q̄ nō
 h̄nt d̄rietatē. z b̄etur p̄positū q̄ nō h̄re d̄riū si ē
 p̄p̄riū soli⁹ substātie. Ad euidentā hui⁹ quar-
 te p̄p̄etatis q̄ritur vtrū i substātia s̄t d̄rietas.
 Arguit q̄ nō ex l̄ra bic z. 5. p̄bi. vbi d̄r q̄ in sub-
 stātia nō ē mor⁹. p̄p̄ea i substātia nō est d̄rium.
 P̄terea d̄ria p̄nt eē vicissim circa idē ex. 4.
 metha. s̄z rōnale z irrōnale nō p̄nt eē vicissim
 circa idē de qb⁹ tñ magis videt̄. ḡ z. mior patz
 qz alr hō alr possēt eē rōnalis alr irrōnalis q̄
 ē falsū. Cōtra oē q̄ corūp̄it a d̄rio corūp̄it.
 ex p̄ celi z mūdi. s̄z i substātia ē vā corūptio. er-
 go vā d̄rietas. R. de ista. q. plura recolo me
 dixisse i q̄dā. q. ordiaria. tñ quo ad p̄nt breuiter
 transeūdo. primo p̄mittā vñā distictiōez. z.
 oñdā duplicē c̄lusionē. Quātū ad p̄mū est
 sciendū q̄ d̄rietas p̄t sumi dupl̄. s. p̄p̄e z trā-
 s̄ptiue. d̄rietas accepta p̄p̄rie videt̄ h̄re. 6. d̄di-
 tiōez vt colligit̄ ex d̄cis arl. P̄ria ē q̄ d̄rietat̄
 ē oppō distictōz sp̄e z eoz dē ḡne. d̄ria. n. dicūt
 q̄ posita sub eoz ḡne distāt sp̄e. Secūda ē q̄
 d̄rietas est d̄ra extremoz dicentiū naturā possi-
 tiuā. z p̄ d̄ distiguit̄ ab oppōne p̄uatiua vbi al-
 tez extremū. s. p̄uatio nihil p̄sit: s̄z est formalr
 negatio. Tertia est q̄ d̄rietas ē maxia distan-
 tia. vñ. io. Metha. d̄r sic. qm̄ at differre cōtigit̄
 ab inicē dicere plus z min⁹ ē aliq̄ z maxia d̄ra.
 z h̄ac dico d̄rietatē. z ex s̄ iō ifert arl. q̄ ē d̄ra p̄-
 fecta qz si maxia ḡ z p̄cā. Quarta ē q̄ seḡt ex
 tertia q̄ vnuz vni d̄riat̄. vñ. io. Metha. d̄r sic.
 multipl̄r at d̄cis d̄rys seḡt q̄ p̄cā ē illa vt vni
 cuiq̄ d̄rys eē extiterit ip̄is. his at ētib⁹ palam
 q̄ nō p̄uēit plura vni d̄ria eē. n. z. n. vltio vlti-
 us ē vtriq̄ aliqd nec distāte vni plura sunt q̄z
 duo vltia. Quita ē q̄ d̄rietas ē oppō eozuz q̄
 circa iō susceptibile vicissim iexistūt z nō s̄l̄. s̄z

mutuo se expellūt z s̄ nisi alterū isit d̄teriate a
 natura vt calidū ignis z frigidū aq̄. 6. d̄ditio
 ē q̄ i d̄rys h̄ntibus me⁹ nō p̄uēit ab extremo i
 extremū nisi p̄trāseūdo oia media. vnde. io. me-
 tha. d̄r sic. qm̄ at d̄rioz p̄uēit aliqd eē me⁹. z q̄
 rūdā ē necesse eē ex d̄rys eē media. oia nāq̄ me-
 dia ex d̄rys sūt i eoz ḡne. z quoz sūt media. me-
 dia. n. dicim⁹ i q̄cūq̄ p̄mutari p̄ est necesse q̄ p̄-
 mutat vt ab ypate si trāsit p̄ mimā rōnez v̄it
 p̄us ad medios sonos z in colōib⁹ si v̄it ab al-
 bo in nigz p̄ uēit ad p̄uicē z palubrū q̄ ad ni-
 grū. s̄l̄r at z in alyz. Cōtrarietas at accepta i
 p̄p̄e z trāsumptiue ē illa cui deficit aliq̄ illaz d̄-
 ditionū. ē tñ oppō nō d̄dictoria nec s̄m p̄uatio/
 nē z h̄itū: nec s̄m relatōez. z iō necesse h̄z redu-
 ci ad oppōne d̄rietat̄ si d̄io oppōis data iferi⁹
 de opposit̄ sit sufficiēs: Quātū ad z⁹ est ista
 p̄ma d̄ q̄ i substātia nō ē d̄rietat̄ p̄mo mō d̄cā.
 h̄ac p̄bo sic. illa oppō nō ē d̄rietat̄ p̄p̄e d̄cā cui
 deficit aliq̄ cōditio de p̄dict̄. s̄z oppō formaz i
 ḡne substātie ē huiusmōi. ḡ z. mi. pz discurren-
 do. qz. 3. z. 4. defic̄. nō. n. ē accipe duas formas
 sub eoz ḡne substātie q̄ maxie distēt: ita q̄ clau-
 dat in medio oēs alias eiusdē ḡnis. qz sic vt ar-
 guit arl. vnū tñ vni d̄riat̄ q̄ ē falsū i p̄posito qz
 cū ois ḡnatio sit ex d̄rys vel medys ex p̄ p̄bi. cū
 ex terra ḡnet̄ ignis z aq̄ z aer z. ecōuerso sequi-
 tur q̄ terre d̄riantur illa tria. s̄l̄r eoz z breuiter
 oia elemēta z oia ḡnabilia z corūptibilia d̄ria
 riāt̄ sibi inicē isto mō. z sic mltā vni: qz. 4. d̄di-
 tio seḡtur ex. 3. a destructōe p̄ntis cui n̄ inest. 4.
 nec. 3. 6. at d̄ditio si forme substātiales h̄nt
 me⁹ nō p̄petit eis qz materia exuta vna forma
 p̄t imediata formari quacūq̄ alia forma. nec
 oz forte trāfire p̄ media. si at forme substātiales
 careāt medio. tūc illa d̄ditio nihil ad p̄posituz.
 z. 2. ē ista q̄ i substātia ē d̄rietat̄ fo mō d̄cā
 .s. i p̄p̄e z trāsumptiue q̄ p̄bat. Tū qz p̄ p̄physi-
 coz d̄icit q̄ in ḡne substātie ē vna p̄ma d̄rietat̄
 ad quas oēs reducūt. Tum qz. io. metha. oñdit
 p̄hs a p̄posito. z d̄ic̄ q̄ d̄raz s̄m sp̄em nō ē d̄rie-
 tas. z vult ibi q̄ diuerse sp̄es z si p̄ueniūt i ḡne
 d̄riat̄ tñ p̄p̄ d̄rias q̄ intelligēda ē de d̄rie-
 tate d̄cā trāsumptiue. Ad p̄mū i oppo⁹ d̄icēdū
 q̄ ibi Arl. loḡt de substātia appropate q̄ n̄ est
 mor⁹ z de d̄rietate p̄p̄e s̄pta q̄ negata ē eē i sub-
 stātia. s̄l̄r intelligēda ē l̄ra i s̄ loco. Ad z⁹ d̄i-
 co q̄ mi. ē falsa. qz rōnale z irrōnale sūt circa eā/
 dē p̄p̄riā naturā l̄ materiā nec valz cū d̄r q̄ idē
 hō alr possēt eē rōnal. aliq̄ irrōnalis. peccat. n.
 p̄ falsā imagiatiōne. q. ip̄e hō sit qd̄dā subiectū
 3⁹ z susceptibile vtriusq̄ qd̄ ē falsū. nā subiec-
 tū ē denudatū ab vtroq̄ d̄rioz nullū icludēs i
 sua rōne. hō at iclud̄it rōabile i sua qd̄ditina
 rōe. Arl p̄t d̄ici q̄ ma. ē vā nisi altez d̄riuz sit a
 nā. sic est. n. de d̄rys d̄rys qz altera iest sp̄e a nā

3° de ar) posita q^orta p^opetate q^o conueit
 subst^otie f^o e^o reale nature n^o p^oit qn
 ta q^o et p^oueit subst^otie f^o e^o naturale. cir
 ca qua sic pcedit. p^o p^oit it^otu. 2° dat d^o int^oto
 sensu yerum. 3° declarat ppositu p^oreplu. 4°
 cludit ppositu ma^o. fa ibi (dico ar) tertia ibi
 (r subst^otia h^o) q^orta ibi (q^opp) dic^o g^o q^o subst^otia n^o
 v^o suscipe magl r min^o. Postea stati dat h^o p^o
 petat i se su yez di. q^o n^o e^o itelligedu q^o vna subst^otia
 n^o dicit magl subst^otia q^o alia. q^o h^o e^o p^ocessuz
 sup^o. na p^oria subst^otia d^or magl subst^otia q^o fa
 r iter secudas sp^os e^o magl subst^otia q^o gen^o s^o e^o
 itelligedu q^o vna q^o subst^otia i se absolute p^oside
 rata h^o ipz q^o e^o. s^o id q^o e^o i essetia sua n^o suscipit
 magl r min^o. Notadu q^o sic sup^o dicebat gene
 ralissimu subst^otie n^o d^or d^o aliq^o magl nec de aliq^o
 min^o. nec aliq^o subst^otia fm sua essetia suscipit
 magl r min^o. mo q^o iferius exp^ode^o. t^on^o q^otu ad ac
 tu subst^otia aliq^o d^or magl subst^otia alio. ut sp^os e^o
 magl substantia q^o gen^o. q^o plurib^o subst^otat que
 admodu d^or gen^o vniuersali sp^o. q^o de plurib^o
 p^odica^o l^oz vniuersale eq^ol^or p^odica^o d^o genere r sp^o
 vt de suis sp^ob^o s^ol^or i p^oposito. Et subst^otia h^o
 exp^oit q^o d^oixerat p^oreplu vbi iducit ex^opluz
 ad ppositu. q^o h^o n^o e^o magl r min^o h^o nec ipse
 ide a se ipo nec alteru ab altero. iduc^o et ex^oplu
 oppositu. q^o albu r bonu dicit^o f^oz magl r min^o
 r ipz a se ipo r alterz ab altero. d^or. n. albu aut ca
 lidu magl r min^o r alteru ab altero. r ipz vno te
 poze a se ipo alio tpe. p^o q^o n^o sic h^o nec aliq^o sub
 st^otia Ultio cludit it^otu di. quapp p^o q^o sub
 st^otia n^o suscipit magl r min^o. Ad maior^oe eui
 detia p^odicoz q^orit vtru aliq^o fo^o subst^otial^o ha
 beat grad^o irrisecos f^oz q^os rciplat magl r min^o.
 arguit q^o n^o. p^o p^oari. i l^ora. s^o q^o n^o sic genera
 tio fo^ome subst^otial^o ve e^ot mor^o. n^o e^o falsu. g^o r
 a^ons. falsitas p^ontis p^o ex^o 5° p^ohy. p^ona p^oz. q^oz tuc
 f^oz tales grad^o posset e^o successio i tali generato
 ne g^oe^ot mor^o. Co^otra d^os n^o p^ot facere aliqd q^o ef
 fectui sp^opugnat. q^o t^o posset p^odicozia. s^o p^ot face
 re vna fo^oma ignis nobillioze altera. g^o fo^o ignis
 p^ot it^odi r remitti. R^o r teneo affirmatiua sic i
 telligedo n^o d^o oi fo^o subst^otial^o v^ol^or s^o salt^o d^o aliq^o.
 vbi gra. sic fo^o ignis iteru itelligedo clusio
 ne n^o f^oz e^o specificu. q^o sic p^osistit i diuisibili ab
 strab^os ab oi gradu. itelligo g^o sic clusione q^o
 aliq^o fo^o subst^otial^o. puta fo^o ignis n^o f^oz e^o speci
 ficu s^oz idiuiduale. i. f^oz e^o q^o bz i supposit^o bz ali
 quos grad^o r portoes f^oz q^os magl r min^o i diuer
 sis idiuiduis p^oicipat. hanc clusione p^o sic. p^o
 ex q^olitate p^opa p^opata ad subiectu e^o e^o. r arguit
 sic. calidu it^odit r remittit. g^o r ignis r h^o p^oposi
 tu a^ons p^oz p^o sub^o p^ona p^obat. q^oz ca naturali s^ol^or se
 h^ont^o catu e^o s^ol^or se h^ont^o. s^oz calor i diuersis idiui
 duis ignis n^o s^ol^or se bz q^oz v^o e^o it^offoz alio g^o ignis
 q^o e^o ca calor i s^ol^or se bz. s^oz v^o e^o it^offoz q^o ali^o ma

ps. q^oz ois ca natural^o agit q^otu p^ot r f^oz v^ol^o pot^o
 tie r sic ois ca eq^o p^oca cabit eff^om eq^o p^oca g^o a d^o
 structioe p^ont^ol^o eff^ocu natural^o n^o eq^o p^oca nec s^ol^or
 se h^ont^o ca n^o s^ol^or se habebit Ad ista roez m^o de
 tur m^ol^opl^or. Unom^o dicit q^o ista diuersitas ca
 lozis causati accidit p^o p^oriu ag^os r ip^om ipedi
 es. na ip^oe ignis q^otu e^o d^o se sp^o caret calore eq^o it^o
 su. s^oz ipedit p^o p^oriu. r sic aliq^o it^otu aliq^o r mis
 su cat. Co^otra. excludat o^o p^oriu. p^oz q^o indiui
 dua ignis sibi derelicta n^o s^ol^or eq^ol^oter calida. q^oz
 maior ignis calidior e^o puo igne ceter^ol^o p^ob^o. r t^o
 stat ro Al^or d^or negado mi. q^oz calor n^o cat^or ab
 igne effectiue. mai^o ar bz vitate de ca^ois natura
 lib^o effectis ignis ar sol^o e^o i p^o passiuu resp^ocu ca
 lor^o Co^otra ois p^o mere passiuu e^o p^o p^odicois
 ex. 4. metaphi. s^oz ignis n^o e^o i p^o p^odicois ad fo^or
 ma. q^oz aliter posset e^o calid^o r n^o calid^o g^o n^o e^o
 i p^o mere passiuu ad caloze g^o e^o ca effectiua e^o r
 t^o id^o e^o q^o pus s^o q^oro d^o cante caloze effectiue
 dato q^o illud n^o sit ignis r de illo t^oz ro. Co^ofir
 matur. q^oz si aq^o calefiat ab igne abs^ote igne aq^o
 redit ad frigiditate q^oro a q^o cat^o illa frigiditas
 n^o p^ot dari nisi ipamet aq^o. s^ol^or g^o e^o de igne. 2°
 arguit ad p^oicipale ex q^olitate p^opa co^opata ad
 subiectu sic i alteratoe p^ocedete corruptoz aq^o i
 aqua iducit calor ignis. g^o r fo^o ignis n^o p^oca. g^ore
 missa r h^oetur ppositu. p^oria p^ona p^obat^o Luz q^o
 nullu p^oriu acc^ont^o e^o sine p^opa fo^oma p^ory subie
 cti. v^ol^o f^oz ari. 2° de aia co^opoza i aere l^oq^o n^o ta
 gut se imediate. q^oz hu^oiditas aeris n^o e^o sine aere
 nec aq^o sine aq^o. calor ar iste e^o p^ouz acc^ont^o ignis.
 tu q^oz si n^o ead^oe roe tot^o calor ignis posset e^o i aq^o
 sine fo^o ignis q^o d^or i p^oueis. tu q^oz se q^oref q^o aq^o
 i suo p^oca aq^o e^ot calidior q^o ignis r ignis man^os
 p^ofect^o ignis e^ot frigidio q^o aq^o v^ol^o absurdu. p^o
 bui^o. genere aq^o ex igne. r e^oduer^oso ignis ex aq^o
 r sint. io. grad^o calor ignis r totid^o frigiditat^o
 aq^o. q^o n^o g^o ex aq^o generat^o ignis aq^o corrupit i v^ol^oto
 istati an corrup^otoz sue fo^ome r h^obit. 9. gradus
 calor. aliter n^o e^o sume disposita ad fo^oma ignis.
 r p^o n^o h^obit nisi v^onu gradu frigiditat^o p^o ea
 de roez. q^oz corruptio frigiditat^o r generatio ca
 lozis p^oportioat. S^ol^or i alia p^ote ex igne sit aq^o
 an corrup^otoz fo^ome ignis ip^oe ignis h^obit. 9. gra.
 frigiditat^o r v^onu t^on^o calor. g^o aq^o p^oca erit octies
 calidior igne p^oca r p^oca ignis octies frididi
 or aq^o. q^oz vide^o absurdu. Secunda p^ona p^oz ul
 p^ot p^oari. q^oz due fo^ome specific^o repugnates i
 possibile e^o q^o sint i ead^o materia f^oz e^o it^otu. g^o e^ot
 ibi f^oz e^o remissu r h^o p^opositu. 3° ad p^oicipale ar
 gu^o. o^o q^o mutat^o p^oti e^o it^oermioa q^o p^oti i termio.
 ad que ex. 6. p^ohy. vbi dic^o p^onta. q^oz h^o bz vitate
 i. 4. generib^o. q^oro li p^oti r p^oti. aut accipit p^o diui
 sibilitate fo^ome f^oz qua e^o mor^o. l. diuisibilitate
 subiecti q^o mouet. si p^o h^o p^opositu. q^oz fo^o sub
 st^otial^o e^o dissimil. si 2° q^oz t^o p^opositio p^obi e^o f^ola

d

nā illa ps vna mobilis sit. a. puta pedalis. illō
 āt trāsmutēt. r tñ fz te n̄ ē pti. i vtroz termio fz
 in altero tñ. Tum qz p̄rigit illō rotuz sil' al'
 terari ex. 4. pby. ḡ i tali alteratōe ptiz r pti nō
 p̄nt accipi ex pte mobil. Tū qz ari. paterz p̄ci
 piū. vlt. n. pbare q̄ oē mobile ē diuisibile. acci
 peret ḡ q̄ opz pbare. nā si mobile hz pti r ptiz
 iā p̄z q̄ ē diuisibile. 4. arguit sic. ois p̄fectō
 q̄ p̄t nūerari i plurib' maiorē p̄fectōz diē i pli
 bus q̄ i vno fz aug. 4. de tri. c. p̄. fz for' ignis
 ē nūerabilis i plib' idiuuidis p̄z ḡ rē. si igitur
 duo ignes p̄iūgāt r fiat vn' q̄s d̄nbitare d̄z qn
 ille vn' p̄fectiorē r itēstozē for'z hēat q̄s duo ex
 q̄bus p̄ponit seorsū sūpti. qz duo p̄fci p̄fecti' ar
 dēt q̄s vn' ceteri p̄ib'. De ista materia. d̄ magi r
 min' i formis plura me recolo dixisse i duab'
 q̄oib' ordiarijs r aliqd' dō' ē ifra. c. de q̄litate
 r circa finē libri. 6. p̄icipioz. iō q̄ ad p̄ns suffici
 ant ista. Ad auctoritatē i d̄riū dō' q̄ illa et
 si q̄ alie adducāt itelligēde sūt d̄ substātia fm
 eē specificū r n̄ fz eē idiuuiduale. qz sic forme i
 cludūt grad' fz q̄s substātia itēdit r remittit
 Ad aliō si mor' accipit p̄ oī trāsmutatōe suc
 cessiua p̄cedo generatōz forme substātia' esse
 motū n̄. n. h̄ vlt ari. negare si āt mor' accipit vt
 distiguit d̄ mutatōz. r ē idē q̄ trāsmutatio q̄ ē
 iter duos termios posituos q̄ d̄r eē a subiecto
 i subiectū mutatio āt ē idē q̄ trāsmutatio i
 duos termios q̄rū alr ē tñ postiu' q̄ d̄r a sub
 iecto i nō subiectū l' e'. i. a n̄ subiecto. i subiec
 tū sic p̄cedo generatōz n̄ eē motū. qz ē a nō eē
 ad eē i fieri r ari. itendit sic ibi. Seq̄ illa ps
 maxie vo substātie vbi p̄oit suā p̄petatē q̄ p̄ue
 nit substātie ēt fz eē nature p̄petat' d̄r eē p̄uer
 tibil' cū substātia circa quā sic p̄cedit. qz p̄ p̄oit
 v̄itatē. z' obycit d̄ eā. ibi (i alys āt nullū) diē ḡ
 q̄ maxie v̄ p̄puz substātie q̄ n̄ sit aliqd' vnū r
 idēz nūero ē susceptibil' d̄riozū q̄ oñdit poppo
 sitū i alys. qz i nullo alio b̄ repit p̄terq̄ in sub
 stātia. idē. n. color n̄ ē mō alb' mō niger nec ea
 dez ac: nōo erit nē praua nē studiosa. i. v̄tuosa
 fz vn' r idē hō cū sit substātia aliqñ ē alb' ali
 qñ niger aliqñ calid' aliqñ frigid' alñ p̄u' ali
 qñ studiosus. Notādū q̄ ista l̄ra q̄tū ad illō
 maxie legit' dupl'r. Uno' exponēdo ly. maxie
 aduerbialr. r tē nōt' p̄patōz illi' p̄petat' ad. 5. p̄
 cedētē q̄i ista sit potior r qz p̄uertibil' cū substā
 tia q̄ n̄ ē v̄ez d̄ aliq̄ illarū. Aliomodo accipiē
 do li maxie noialr r ḡtie. r tē p̄patōz noiat p̄ie
 substātie ad faz. r legit' sic q̄ p̄puz ē maxie. i. p̄
 me substātie rē. p̄ia. n. substātia ē maxia sub
 stātia vt supradictuz r illa expō v̄r fa melior.
 Tū qz subdit q̄ tūc sit idē r vnuz nūero eē āt
 vnū r idē nūero p̄cipi' p̄ueit cum idiuuiduo.
 Tū qz accipe accēna. p̄ia n̄ p̄ueit secūdis substā
 tijs nisi p̄ p̄ias. r tē ista p̄petas ē p̄pe p̄pa r p̄

uertibil' cū substātia p̄ia. Deid' cū diē (i ali
 is āt) obycit d̄ deā circa q̄ duo sac' p̄ p̄mittit ob
 iectōz. z' b̄iūgit solutōz ibi (fz si q̄s suscipiat)
 diē ḡ q̄ i alys a substātia nullū tale repit nisi
 forte dicat q̄ oō r visus. i. opio sūt bi'. f. suscep
 tabilia d̄rioz. eadē. n. oō nē ēva nē ē falsa. i. sta
 .n. oō for. sedet vā ē for. sedete fla āt ipō surgē
 te. silr' ē de visu. i. de opioe v̄r eē q̄ eē susceptibi
 le d̄riozū n̄ sit p̄puz soli' substātie. (S̄z si q̄s)
 soluit ad obiectōz r diuidit h̄ ps i. d. fz. d. solu
 tōes p̄ia ē p̄ distictōz p̄cedēdo q̄ suppoit. fa
 p̄ iterēptōz negādo suppositū ibi (si q̄s. n. reci
 piat) diē ḡ q̄ si q̄s b̄ suscipiat. i. p̄cedat q̄ sup
 pōit. f. q̄ oratio r opio recipiāt r raria tñ alio
 r alio' nā substātia suscipiāt r raria fz sui mu
 tatōz. cū. n. ex albo. fit nigrū l' ex frigidō calidū
 l' ex prauo studiosū r ex viciofo v̄tuosū ipa sub
 stātia i se realiter mutat. fz oō r opio imobilia
 p̄fenerāt fz scā mutatōe circa rē sit d̄rietas cir
 ca ipa vt nēva nē fla dicat. exēplū. ista oō for.
 sedet eadē ē i se fz cū res mota ē aliqñ ēva. f. for.
 sedete aliqñ fla. f. for. surgēte. Silr' de opi
 nōe ita q̄ mutatō videt fieri. circa rē r n̄ circa
 oōez v̄l' op̄inionē v̄n' p̄cludit p̄petatē sic expo
 sitā r modificatā q̄ solūmō p̄puz ē substātie
 q̄ fz sui mutatōz ē susceptibil' d̄rioz. r sic ces
 sat istātia d̄ opione r ofoe. qz ipa i se n̄ mutata
 nēva nē fla p̄t eē. Notādū q̄ n̄ ē itēto ari. ne
 gare oēz mutatōz ab oōe q̄ nēva nē fla ē. qz i
 pole ē q̄ sit trāsit' a d̄ditōio i d̄duto' sine ali
 q̄ mutatōe. n̄ igit' nē oō ēva r nē fla. qz fla opz
 eā mutari fz v̄l' q̄ ista mutatō n̄ ē p̄: r origialr
 i ipa ofoe fz i re: ita q̄ mutatio ofois p̄suppōit
 mutatōz rei: r p̄ b̄ distiguit a substātia q̄ fz sui
 mutatōez p̄: r nulla alia p̄supposita ē suscep
 tibil' d̄rioz. Deide cū diē (si q̄s. n.) p̄oit faz so
 lutōz iterimēdo suppositū. f. q̄ oō l' opio sit su
 sceptibil' d̄riozū q̄ tñ p̄' cessū ē. dicit ḡ q̄ si q̄s
 recipiat. i. p̄cedat oōez r opioez suscipe d̄ria b̄
 ē flm. q̄ p̄bat p̄ talē rōez. oē illud q̄ recipit d̄
 ria r̄cipit i se aliā passionē fz quā mutat' ab ali
 quo mutāte: fz oō aut opio nō ē bi' fz solū sub
 stātia ḡ substātia r nō oō aut opio erit suscep
 tibil' d̄rioz. mi. d̄clarat i l̄ra p̄ p̄te negatinā. qz
 oō r opio nihil i se recipiūt fz circa altez. f. cir
 ca rē sit aliq̄ pa: ad quā seq̄t oōez eē verā vel
 flaz. nā i eo q̄ res ē l' n̄ ē d̄r oōva l' fla: n̄ q̄ ipa
 sit susceptibil' d̄rioz. a nullo. n. mouet sic nec opi
 nio. z' p̄oit p̄te affirmatinā q̄ substātia recipit
 i se d̄ria fz q̄ mutat'. puta fz lāguorē r s̄itātē
 cādorē r nigredinē rē. q̄ sūt d̄ria. v̄n' p̄cludit p̄
 petatē sic p̄. q̄re in qd' p̄puz ē substātie cuz sit
 vnū r idē nūero fm sui mutatōz eē susceptibil' d̄
 riōz. Ultio epilogat circa deā q̄ de substā
 tia h̄ deā sūt. Notādū q̄ v̄ez r flm sūt i ofoe
 vt i signo r dicūt formalr relm p̄formitatis et

difformitatis ad re' z e' iten: pbi q' o'ro suscipiat
 3ria. qz vey r f3 3ria sut r sut i o'oe sic re' 3ru
 in subo sed vlt sic pus q' o'ro n' recipiat ista nec
 mutet f' ista. p qz origialr sut a re c' oppositu e' i
 f' ba r b' suffic' p'ho ad remonedu' istatla d' o'oe
 r opinoe. Notadu' q' ista p'petas substatie
 q' cu' sit vna r eade' nuero e' susceptia 3rioz f'm
 sui mutatoz e' p'pa substatie r quertit' cu' ea: qz
 nlla substatia ex r'oe p'hibet suscipe 3ria: lz ali
 q' ex sua p'pa for' d'ermiet ad vnu 3riu: vt ignif
 ad caloz r' b' ad r'ale. Silr. itelligedu' e' q'
 f'bstatia suscipit 3ria n' sibi sz alia q' sit 3ria it se
 aliogn ista p'petas repugnaret q' rte p'petati q'
 posita est supra.

Quantitatis. Postq' ari. d.
 termiauit d' p'
 dicamto sube' n' d'ermiat d' p'dicantl
 accidetiū vbi sic pcedit. Primo agit de p'dica
 mtl accidetiū q' maglitrifec' adueniūt f'bstatie
 q' sut quatitas qlitas rela: i. respect' itrifecus
 aduēiēs q' e' tm d' genere rlatōis. z' agit d' alyo
 p'dicantl q' dicunt respect' extrifec' aduēiētēf
 q' p'ntit ad vltia. 6. p'dicamta maglifrā et s' li'
 .6. principioz videbit. p'ia ps didit. 3. p. n. de
 termiat d' q'ntitate. z' d' ad aliū r' d' rlatōe. 3' d' q'
 litate. fa ibi (ad aliqd' v'o). 3. ibi (qlitate v'o di
 co) p'ia i. d. p' d'ermiat d' q'ntitate q' ad e' sub
 stiatialla. z' q' ad ei' p'perates r accālia ibi.
 (Amp. q'ntitati) p'ria i. d. p' d'ermiat d' q'ntitati/
 b' p' se. z' d' q'ntitatib' p' accāis. fa ibi (p'pe at q'
 titati) p'ria i. d. p' p'pōit. d. diones. z' exequit'
 de mēbrl' dclarās q' dixerat didēdo. fa ibi (Est
 at discreta) p'ria i. d. f3. d. diones q' p'ria e' ma
 gl' fo'rlis. fa magl' material' q' p'oi' ibi (Et aliū q'
 dē) Dic' q' q'ntitat' aliū p'ntinuū aliū discre
 tū. r dic' aliū neutrāl' ad d'ignādū distictōz ef
 fēcialē iter mēbra dionis vt sit sēfus q' q'ntitati
 alia p'ntia alia discreta q' essēcialr r specifice di
 stignūf. Deide cū dic' (Et aliū q'dē) p'oi' f'az
 dionē q' e' q'ntitati aliū. i. alia p'ntat ex p'tibus
 suis h'ntib' iuicē p'oi' rōz. alia ex n' h'ntib' p'oi'
 rōz has diones iferi' dclarat. Ad euidentā di
 ctōz r dicēdoz q'rit. vtz q'ntitas sit vnu' genūf
 arguit q' nō p' sic. qz q'ntitas n' e' gen' g' n' e' vnuz
 gen'. n'ia p3. a'ns p'bat. Tū qz nullū ge' p'dica
 tur denoiatie d' spē sz h' ēva liea e' q'nta. r sic de
 alyo q' ponūt spēs q'ntitati g' nullū illoz e' e' spe
 cie. nullā g' h3 spēs. r p' n'is n' e' gen'. ma. p3 qz
 nullū p'dicatu' vniuoū e' denoiatiuū sz sūt op'
 positi mōi p'dicādi sz eē gen' respectu spēi e' p'
 dicatum vniuoū p' ari. supi' g' rē. Tū qz q'nti
 tās n' h3 spēs g' n' e' gen'. a'ns p3 qz d' cōtinua
 r discreta n' p'dicat' eq'lr. qz q'ntitas p'ntina e' na
 turalr p'oz sua dione. g' r p'ntia e' p'oz nuero. qz
 nūer' e' posterio' dione p'ntiu' cū cāe' ex ea ex. 3.
 pbi. sz oē genus p'dicat' q'lr d' spēb' g' rē. Tū

qz vni' gener' e' tm vna p'ria d' p' d'ras. qz tātu
 due spēs p'rie. sz q'ntitas didit eq' p' duplici d'one
 .f. p' p'ri' r discretū r p' p'stare ex p'tib' h'ntibus
 positōz r n' p'stare ex p'tib' h'ntib' positōz. g' rē.
 ma. p3 p' ari. i. top. si p'posite sūt due diuerse vt
 coloz i voce r i corpe ipz e' equocū. r p' boeciū li'
 dionū ois diuisio gener' sit p' duas d'ras. p' mi:
 qz neutra d'io e' subd'iso alteri'. qz tūc ābo mē
 bra subdionis p'tinerent' sub aliq' mēbro reliq'
 dionis. q' n' e' vey: vt p3 iducēdo. P' ad p'ici
 pale i oī genere vno e' vnu' p' r mimū q' e' men
 sura oīuz alioz ex. io. meta. sz i q'ntitatē n' e' vnu'
 p' r mimū sz duo. f. vnitat' r pūct' q' q'ntitas erit
 duo genera. P' cuiuscūqz gener' oēs spēs sūt
 opposite r p' n'is nlla spēs vni' gener' d' q'cūqz
 spē alteri' gener' p'dicat' qz oppositū n' p'dicat' d'
 opposito: sz vna spēs q'ntitati p'dicat' d' alia d'no
 miatie vt liea e' nūerata. g' rē. ma. p3 qz spēs ge
 ner' n' icludit p'mas d'ras gener' l' d'ras opposi
 tas didētes illō gen' iterme'. oēs aut' tles d're
 sūt opposite g' r spēs q' icludūt illas. P' pa: r
 sub' nō sūt i eodē genere: vt spēs sz lōgitudo
 e' pa: linee q' e' i genere q'ntitati r lōgitudo silr' e'
 i genere q'ntitati g' gen' q'ntitati n' e' vnu'. ma. p'ba
 tur. Tum qz pa: p'pa p'dicat' d'noiatie d' subie
 to g' r gen' passiois. qz d' q'cūqz p'dicat' iferi'. r su
 peri'. sz gen' subiecti n' p'dicat' d'noiatie d' subie
 cto. g' n' e' idē g' subiecti r passiois. Tuz qz pa:
 n' p'dicat' d' subo vt p3 ex p'cedēti. qz nlla spēs
 cuiuscūqz gener' p't p'dicari d' alia. In opposi
 tū e' p'hs alr eēnt plura q' .io. p'dicamta. R:
 dico. 3. clusioes. p'ria p' e' q' q'ntitas e' gen'
 p' b' oē illō q' p'dicat' d' plib' d'ntib' spē e' gen'
 n' i qd' sup'pōiti sz q'ntitas e' bi' g' rē. mi. p'bat
 sic d' q'ntitate p'ntina r discreta. qz q'ntitō qd' de
 vtroqz quēiēter r'ndet q'ntitas. Scda p' e' q'
 q'ntitas e' generalissimū p' b' illō g' q' n' h3 aliū
 sup'ueiēs g' e' generalissimū sz q'ntitas e' bi' g' rē.
 mi. p3 qz nihil p'dicat' d' eo i qd' nill' e' q' nō e' ge
 n'. Tertia p' q' q'ntitas e' vnu' gen' p' d'uius
 oē gen' q' f3 vna rōz d' d' olb' suis spēb' e' vnu'
 gen' q'ntitas e' bi' g' rē. Circa mi. bi' rōis e' du'
 q' sit ista vnitat' seu rō f3 quā q'ntitas d' d' olb'
 suis spēb' vbi e' duplex mod' d' d' i. Uno: p'oi'
 rō mēsur' q' p'bat. Tū qz f'm diuersitatē h' rō
 n' ifariāt spēs q'ntitati. qz mēsa p'ntia q'dā e' mē
 sura itrifeca q'dā extrifeca. n' itrifeca l' m'fat f3
 vna diuisioē tm. r sic e' liea. l' f3. d. tm r sic e' su
 pficiea. l' f3. 3. r sic e' cōp'. extrifeca at e' duplex
 .f. p'pa r sic e' loc' l' cōif. r sic e' t'p'. Et d' loc' mē
 sura p'pa. qz vni' tm e' vni'. f. mēsurati locati.
 t'ps at e' rē: qz idē e' mltōz mēsuratoz. māi' e'
 ēt numerū r o'onez eē mēsuras. Cōtra illō
 arguit. qz rō gener' iuēit eq'lr i oib' spēb' sz nō
 sic rō mēsur' i p't: r discreto. qz vnitati quēit ma
 xie eē mēsurā, r cū illō p' se sit p'icipiū nūeri d'
 d z

vno. p. dicitur rō mēsurā ad nūm. r. d. nūero ad
 p̄tina vt māifeste habet. io. meta. c. 5. Si di
 cat q̄ discretū ē p̄t̄i. i. se n̄ p̄pādo ad suū ḡ
 B̄ cedit p̄p̄o q̄ p̄ticipatū aliq̄d ḡ neut̄ p̄t
 cipat rōez generi p̄ alter̄ s̄ p̄t̄i n̄ h̄z rōez mē
 surādi nisi a discreto vt d̄r vbi s̄. ḡ rō mēsure n̄
 ē rō q̄titat̄ vt ē ḡ. Alr̄ ḡ d̄m q̄ l̄z p̄ se men
 sura p̄uēiat q̄titat̄i. non t̄m ē ista rō p̄ria r̄ p̄p̄a
 q̄titat̄i s̄z quā p̄uēit r̄ ei attribuit rō generi s̄z
 ista ē rō dissibilitat̄i r̄ h̄ d̄ illa d̄ione q̄ ē in pres
 eiudē rōis q̄ ostēdit̄ triplr̄. p̄ ex. 5. meta. vbi
 diffinit̄ q̄ s̄z q̄ h̄t p̄t̄ diffinitōz saltē exp̄m̄tē
 quid d̄r p̄ nom̄ sic q̄ s̄z q̄ d̄ diuisibile iea q̄ isūt
 q̄z singlm̄ natū ē ēē h̄ aliqd. i. i. p̄tes eiudē rō
 nis didi. z. q̄z q̄titat̄ p̄tina r̄ discreta nō dif
 finiūt h̄ p̄ mēsurā s̄z p̄ h̄ q̄z p̄tes copulat̄ r̄. ḡ
 p̄ se p̄uēit eis ēē dissibile l̄ p̄ticipabile. 3. q̄z p̄
 nes rōez dissibilitat̄i s̄m̄m̄ sp̄s q̄titat̄i. 5. me
 ta. q̄z dissibile i n̄ p̄tina ē nūer̄ r̄ oro i p̄tina. s̄m̄
 vna d̄m̄sōz ē l̄ica s̄z. z. ē sup̄ficies. s̄z. 3. ē cor̄p
 p̄. s̄z alias d̄ras dissibilitat̄i t̄p̄s r̄ loc̄. Cōtra
 istū z̄ mō istat̄. p̄ q̄z q̄titat̄ p̄tina ē in p̄o.
 d̄isa. discreta v̄o actu s̄z q̄ sūt actu r̄ p̄o aliqd nō
 sūt eq̄lr̄ illō. ḡ dissibilitas nō eq̄lr̄ p̄uēit p̄tino
 r̄ discreto p̄ p̄tes. n. nūeri actu sūt abinice di
 uise. p̄tini n̄. p̄ c̄ ē p̄o p̄ se ē act̄. si ḡ q̄titat̄
 cōtina p̄ se ē dissibil̄ p̄t̄ ēē p̄ se d̄isa ḡ p̄tina p̄ se
 p̄t̄ ēē nō p̄tina. q̄ ē māifeste flm̄. P̄ari. p̄bat
 o rōez ēē q̄titat̄. q̄ ē mēsurā. ḡ ista v̄t p̄ se rō q̄
 titat̄. Ad primū dico q̄ q̄titat̄ discreta ē vna
 r̄ id̄isa dū māet i sua sp̄e v̄ndecūq̄ sit ē v̄nitas
 q̄uis materialia q̄ subsūt illi forme sint diuisa
 v̄bi ḡfa gnari i sua sp̄e manēs ē formalr̄ nō di
 uisus. q̄z d̄iso eius p̄mit formā gnary. q̄z d̄io
 ne scā i trinariū r̄ biariū iā n̄ māet gnarius l̄z
 materialia vt v̄nitas sint d̄ise v̄n̄ negādū ē q̄d
 sūt d̄ discretē. Ad z̄ dico q̄d act̄ h̄ potētie
 p̄t̄ ē dissibil̄. nō ē iste. p̄t̄ ē d̄isus. s̄z iste p̄t̄
 didi. i. ē i fieri d̄ionis. r̄ illō p̄t̄ p̄ se i ēē cōti.
 Ad 3̄ dico q̄ nō negatur illō q̄ p̄ se ē men
 sura ēē q̄titat̄ s̄z q̄d illa rō nō ē p̄ se q̄titat̄i p̄
 p̄ria vt ē ḡ. q̄z nō eq̄lr̄ iest sp̄s ei v̄bi aduer
 tēdū q̄ nō ē itell̄idū q̄d dissibilitat̄i sit rō cōpe
 tēs q̄titat̄i p̄ se p̄mō s̄z p̄ se z̄ mō r̄ p̄p̄iqui q̄
 rō mēsurā q̄titat̄i. Et assignāt a p̄ho. 4. passio
 nes. P̄ria ē dissibilitas i p̄tes eiudē rōis de
 q̄ h̄t B. 5. meta. c. 5. q̄to. r̄ 3. p̄bi. c. d̄ ifinito. Se
 cūda ē ēē finitū l̄ ifinitū d̄ q̄ h̄t. i. p̄bi. vbi d̄r q̄d
 fini r̄ ifini q̄titat̄i p̄gruit r̄ B̄ p̄suppōit p̄mā
 nā ēē finitū l̄ ifini p̄cedit illō q̄d d̄z finiri r̄ illō
 necō p̄telligit̄ dissibile. tertia ē eq̄le l̄ ieq̄le d̄ q̄
 d̄r infra q̄ p̄p̄riū ē q̄titat̄i s̄z eā eq̄le l̄ ieq̄le d̄i
 ti. r̄ h̄ p̄r p̄suppōit s̄z. s̄. finitū l̄ ifinitū sic p̄z.
 Quarta ē rō mēsure d̄ q̄ h̄t. io. meta. c. 2. r̄ h̄
 ēt p̄suppōit tertia. naz ois men̄sa p̄telligit̄ ēē
 eq̄l̄ l̄ ieq̄l̄ mēsurato. q̄z. n. ē eq̄l̄ l̄ ieq̄l̄ mēsurato

iō mēsurā r̄ nō ē? V̄t ex his p̄z ordo illaz
 passio q̄titat̄i q̄ dissibilitat̄i ē p̄ria p̄a s̄l̄r p̄rie
 due p̄p̄t̄ q̄titat̄i i se s̄z alie due p̄ resp̄cuz ad
 aliqd. Ad primū i oppositū nego añs. Ad
 p̄mā p̄batōz dico q̄d d̄ l̄ica absolute nō d̄r q̄tti
 tas d̄noiatie nec de aliq̄ sui sp̄e absolute s̄p̄ta
 s̄z i abstracto r̄ i quid. s̄z d̄noiatie d̄r d̄ l̄ica i ma
 teria r̄ alyz sp̄s r̄ sic s̄m̄m̄ sp̄s ē vt p̄creta r̄
 nō ē mirū p̄cretū generi p̄dicari d̄ cōcreto sp̄e
 v̄ndē q̄tūcūq̄ v̄sus sit loquēdi dicere lineaz ēē
 q̄tā siue dissibilē r̄ sic d̄ alyz sp̄s B̄ simplr̄ ē f̄
 de eis vt sūt sp̄s. q̄z t̄c̄ ēent subiecta q̄titat̄i vt
 dissibilitat̄i. t̄lis. n. mod̄ p̄dicādi cōuēit oibus
 acc̄tib̄ respectu subōz. Aliter d̄r q̄d ma. ē
 v̄a i alio genere a genere q̄titat̄i r̄ nō d̄ illa sp̄a
 liter. q̄z q̄titat̄ nō t̄m̄ alyz ē p̄icipiū mēsur̄ vel
 d̄ionis s̄z s̄ibi. r̄ iō se d̄noiat r̄ suas sp̄s q̄d nō
 ē v̄ez d̄ alyz. Ad s̄az dico q̄d i oī genere p̄t̄ ēē
 aliq̄ sp̄s p̄oz alia i eēdo cōpādo illas inter se
 s̄z nulla ē. sic cōtina q̄titat̄i naturalr̄ ē p̄ior di
 creta vt ostēdit rō. s̄z n̄ i suscipiēdo p̄dicatōz q̄
 titat̄i. q̄z neutri sp̄e iest dissibilitat̄i p̄ alterā. ad
 tertiā dico q̄d n̄ ē duplex d̄io p̄ria generi p̄ d̄ras
 formales cōstituentes t̄m̄ sp̄s: p̄t̄ t̄m̄ vna ēē p̄
 d̄ras formales alia p̄ materialē q̄ d̄iones n̄ s̄t
 subinice sic corp̄ i generi subē p̄ter d̄ioez ē for
 malē i aiātū r̄ i aiātū p̄t̄ didi p̄ corruptibile et
 l̄corruptibile r̄ v̄treq̄ d̄re se h̄nt vt excedētia r̄
 excessa ita i p̄posito. p̄ria d̄io ē formalis. secūda
 materialis penes p̄tes q̄titat̄i. Ad p̄batōz
 ma. dico q̄d boeci r̄ ari. dicūt r̄ itelligūt d̄ d̄io
 ne for̄l̄ q̄ ē p̄ d̄ras cōstitutinas sp̄e. Ad z̄
 p̄cipale d̄r multiplr̄. p̄ mō q̄ p̄ct̄ r̄ v̄nitas n̄
 sūt duo simplr̄. p̄ria q̄z p̄ct̄ ad v̄nitatē r̄ d̄ucit̄
 sic ad p̄ri se q̄z p̄ct̄ ē v̄nitas p̄d̄ez h̄ns vt d̄r. p̄
 posteri. r̄ ita t̄m̄ v̄nitas ē p̄. Cōtra B̄ arguit̄.
 sic p̄ct̄ ad p̄icipiū. ita p̄icipia ad p̄icipia
 ḡ si v̄nitas sit for̄le vel materiale i p̄cto q̄z al
 terū opz ēē si p̄ct̄ sit v̄nitas p̄d̄ez h̄ns seq̄t̄ q̄d
 discretū s̄l̄r erit materiale vt formale i cōtino
 n̄ materiale māi. q̄z cōti n̄ cōpōitur ex di
 cretū. ḡ ē formale. q̄d negat̄ ari. 7. meta. i crep̄as
 plonē q̄ ita posuit. iō h̄ d̄m̄ q̄d sic magnitudo
 n̄ ē multitudo nec formaliter nec materialiter
 sic p̄ct̄ n̄ ē v̄nitas: nec materialr̄ nec formalr̄.
 q̄z p̄ct̄ ē i dissibilitas magnitudinis r̄ v̄nitas
 multitudis. nec h̄ diffinitio ē ari. p̄ct̄ est v̄ni
 tas r̄. s̄z si alcubi B̄ dicat̄ de p̄cto h̄ ē secūdū
 plonē q̄ posuit nūeros ēē formalia i p̄tino r̄ ita
 v̄nitatē i p̄cto: s̄z nec s̄z ari. nec secūdū ploem
 h̄t. p̄ posteri. h̄ diffinitio. s̄z sic v̄nitas ē subā s̄i
 p̄oe. punct̄ at̄ subā posita. q̄d māifeste flm̄ ē se
 cūdū ari. s̄z v̄m̄ secūdū platonē q̄ posuit q̄tita
 tes esse subās rerum. Aliter ḡ d̄m̄ ad ari
 q̄ ma. s̄. i oī genere r̄. non ē v̄a de omni genere

gnalissim. qz vix i aliq gne vno gnali possz aliqd vnu p assignari msura oiuz alioz vl i nllō. sed itelligit ista ppō d gne naturali. z dī illō g naturale cui corndz vnitas susceptiui. z d bi exē plicat az. ubi ponit istā ppōnē. tale g n ē qritas. Alr p̄t dici. qz lz sint duo p̄ma cōtiua i genere qritatī: tm̄ tm̄ ē vnu p̄mū ibi: z mimū q ē mēsurā alioz. p̄uct. n. n̄ ē mēsurā cōtiui. qz tē aliq̄tiēs sūpt̄ r̄dderz z eēt cōtiui p̄posituz ex idissibilib. sz vnu eēntiaīl̄ ē mēsurā nūeri. vnu āt applicatū alicui p̄ti cōtiui ē mēsurā cōtiui. vt dī. io. Meta. vñ vnum tm̄ ē mēsurā i b̄ gne

Ad 3° cōcedo q nulla spēs p̄dicat d̄ alyz in abstracto f̄ q̄ icludūt d̄rias oppositas. tm̄ pole ē b̄ i cōcreto f̄ q̄ spēs q̄ subycit sūit vt ē i materia. z n̄ vt ē spēs opposita. Ad 4° dico q̄ longitu? latitu? magnitu? mltitudo sūt equoca vt notat ipaz q̄ritatē. z vt notat excessū i q̄ritate p̄ sūt spēs q̄ritatī. z sūt passioēs. p̄ sūt idē q̄ linea sup̄ficies zc. nec habent opposita breue z strictū qz linea q̄ritūcūqz breuis ē longitudo p̄: z n̄ sūt i gne q̄ritatī f̄ se. sz p̄: i. vt spēs. sz n̄ z: mō. i. vt sūt passioēs. q̄ māifestū ē d̄ mltitudi ne cui vt ē spēs opponit vnitas z paucitas. vt ē passio. z eidē vniuoco n̄ sūt duo opposita ex. i. Topi. Deide cū dīc̄ (Est āt discreta) d̄clarat di ctas distioēs circa qd. z. fa. p̄ d̄clarat p̄maz. z secū dā. ibi (Ampli? āt alia qdē) p̄ma i. z. p̄ illaz distionē p̄ exēpla māifestat q̄i subdidēdo. z: p̄ bat exēpla illa tales q̄ritates eē d̄mōstran? fa ibi (Partiū. n. nūeri) dīc̄ q̄ discreta q̄ritas ē nūer? z ofo. cōtiua vō ē liea sup̄ficies corp? t̄p̄f z loc? ita q̄ i vniuerso sūt. 7. spēs q̄ritatis. due discrete z. 5. cōtiue. (Partiū iḡ) p̄bat qd̄ dixerat. circa qd. z. fa. p̄ p̄bat qd̄ dixerat de spēs b? discrete. z q̄ritatī cōtiue. fa ibi (liea vō) p̄ma i. z. p̄ p̄bat nūerū eē q̄ritatē discretā. z: p̄ bat idē d̄ ofone. ibi (s̄llr āt z ofo) in p̄ma pte ar. guif̄ sic. ois q̄ritatē c? ptes n̄ copulāt. i. cōtiuāt ad aliquē terminūz cōez ē q̄ritas discreta: sz nūmer? ē bi? ḡ zc. illi? rōis mior ponit i l̄ra quaz d̄clarat. qz gnqz z gnqz q̄ sūt ptes nūeri denary ad nullū terminūz cōez copulāt. sz sp̄ sūt discreta vt p̄ d̄ disticta. s̄llr. 3. z. 7. q̄ ē sūt ptes d̄nary ad n? cōez terminūz copulāt: sz sp̄ sūt discreta vt p̄. Nōndū qz ptes nūeri. qdā d̄nr aliq̄te qdā n̄ aliq̄te. aliq̄te sūt q̄ aliq̄tiēs sūpre r̄ddūt p̄cise suū totū b? 5. ē ps d̄nary. qz bis sūptū fa d̄ denariū p̄cise. ptes nō aliq̄te sūt q̄ aliq̄tiēs sū pte n̄ r̄ddūt p̄cise suū totū b? 3. z. 7. sūt ptes denary sic p̄ r̄plicādo. Ari. ḡ exēplicat d̄ p̄tib? nūeri vtrogz mō. vt oñdat oi mō ptes nūerū eē distictas. (S̄llr āt z ofo) p̄bat ofozēz eē q̄ritatē discretā. circa qd. z. fa. p̄ p̄ponit d̄clustionē. z: addit p̄batōz. ibi (qm̄. n. q̄ritas) dīc̄ q̄ s̄llr ofo ē discretoz. i. d̄ nūero q̄ritatū discreta rū sic nūer? Deide cū dīc̄ (qm̄. n.) p̄bat d̄clī

onē vbi. z. fa. p̄ p̄bat ofoz eē q̄ritatē. z: eē q̄ritatē discretā ibi (Ad nullū) In p̄ma pte ar. sic oē illō qz mēfat ē q̄ritas. ofo ē bi? ḡ zc. mi. ponit i l̄ra. nā lōgū vl breue mēfat p̄ ofonē. stati expōit se de q̄ ofōe loḡ. dico āt ofōem cū voce platā. qz quō itelligēdū sit dīcēt apli? i qd̄ne.

In 2a pte ar. sic. ois q̄ritatē c? ptes n̄ copulāt ad aliquē terminū cōem ē discreta. ofo ē bi? ḡ zc. mi. pōit i l̄ra. qz sillabe q̄ sūt ptes ofoif̄ sūt ab iuicē discrete. qz ad nllū terminūz cōez copulāt Ad euidētā p̄dcōz q̄ritē vix ofo sit q̄ritas discreta. ar. qz n̄. qz ofo n̄ ē q̄ritas. ḡ n̄ ē q̄ritas discreta p̄tia p̄. p̄ anti. qz n̄ ofo i scripta. qz illa ē s̄ba. nec ofo i mēte qz illa ē i n̄ q̄ro z neutra mēsurat p̄ se. Ari. ēt exponit se d̄ neutra baz i telligere. p̄z i l̄ra. nec ofo i voce. illa. n. ē p̄ se s̄n sibil qz vox. ḡ ē i. 3. spēs q̄litatī. P̄ oē p̄ se mensurās f̄ breue z lōgū ē cōtinuū. qz ofie q̄ritatī cōtiue sūt breue z lōgū. sz ofo ē bi? qz mēsurat sillaz lōgā z breuē. vt dī i l̄ra. ḡ zc. Itē s̄ ofo eēt q̄ritas discreta n̄ videret differre spēs. a. nūero. qz i nllā d̄ra specifica In oppo? ē az. R? z dico. z. clones. P̄ria ē ista ofo ē q̄ritas. h̄ p̄bat p̄ rationem az. qz s̄lla mensuratur breuis et longa. ergo huius est aliq̄ mēsurā per se. illō ē ofo q̄ fit cū voce plata. illā āt dico discretez appropatā ofoni p̄ e? ofaz specificaz q̄ d̄ra nec ē scripta nec plata: nec i mēte nec act? p̄ferēt. qz ille mēsurat t̄pe nec ipse ptes discrete. sz ē discretō n̄ cōis nūero z ofoni: sz ofoni appropata. fa cōclusio ē ista. ofo ē q̄ritas discreta bec p̄bat p̄ rōz ari. qz ptes e? ad nllū terminū cōez copulāt. q̄libz enim sillaba ē ab alia dista nec act? p̄ferēt nec significatū eas cōtinuat. qz termin? p̄ se p̄tiuās ptes q̄ritatī n̄ ē eēntiaīl̄ ex illaz. sz bec. z. sūt eēntiaīl̄ ex ptes ofonis. s̄llr h̄ ofo p̄t eē vbi significatū n̄ ē. vt p̄iūgēdo vocef̄ n̄ significatūz z ibi nllz ē significatū. Ad p̄ argu? p̄z ex dcis qd̄ dōz. Ad z^o p̄t dici qz lōgū z breue equoce cōueiūt p̄tiuo z discreto. qz huic. s̄ cōtiuo p̄p̄e. illi āt trāsūptie. oē ḡ mensurās p̄ se. sz h̄ p̄p̄e sūpta ē p̄tiuu. bi? n̄ ē ofo. eq̄ uoca. n. ē lōgitudo s̄. labe z mensurati a linea

Ad 3° dī qz q̄ritas discreta vt ē in materia p̄manēte ē nūer?. qz cāf̄ ex distioē cōtiui. qñ ē i successina ē ofo. qz nllā p̄s ofōif̄ p̄māet. Cōn b̄ cōcedit p̄positū. qz d̄ria f̄ spēs ē d̄ria formal̄ h̄ si sic tm̄ differēt. i nullo formali differēt. ḡ non spēs p̄ falsū dī qz successio z p̄manētia sunt d̄rie posteriozes motu z gete. ḡ z ēte naturali i q̄tū naturale. sz q̄ritas q̄tū ad totū g? ē naturalr p̄ ēte naturali i q̄tū naturale. ḡ successio et p̄manētia sūt multo postertora toto genere q̄ritatī. ḡ n̄ sūt d̄rie spēs i b̄ gne p̄ nūer? applicat̄ materie successiue. sic p̄manēti. ḡ nō ois nūer? ē q̄ritas i materia p̄manente. añs p̄z ex? vt dicim? duo t̄pa. duos dies. ps ēt rōe qz d̄ti?

aliquid est successi^o. ut mo^o g^o ex e^o diffi^oe ca^o n^uer^o
 T^o t^o n^o differr^o o^o a t^ope q^od e^o n^uer^o mot^o r^o ita
 q^ontitas discreta i materia successiua. Al^o g^o di^o
 ad arg^o q^o o^o e^ontial^o differt a n^uero r a q^oc^u
 q^o sp^oe q^ontitat^o n^o t^om o^ora material^o. s^z fo^ormali et
 specifi^oca. illa t^om n^o e^o nota. imo vix alic^o sp^oei sp^oa
 lissime e^o o^ora nobis nota. q^oz si e^ont nota n^o posset
 e^o e^oym q^o o^or. z. posterio. q^oz q^olibz ps diffinitio^o
 o^obz e^o i pl^o. o^oes at i e^oq. h^o at n^o co^otigeret si vltia
 o^ora e^ont nota. illa. n. cuz s^uat a p^opa forma sp^oei
 n^o: e^o in plus q^o sp^oes. g^o ill^o d^ocm e^o verum q^o o^ora
 vltime o^ouz diffini^odoz s^ut nobis ignote.

Ineuenio cōtinua.

Postq^o pbavit n^uerū r o^oroz e^o q^ontita/
 tes discretas. nūc pbat alia. s. p^o enūerata esse
 q^ontitates cōtinuas. circa q^od. z. fa^o p^o pbat d^o liea
 sup^oficie r corpe q^o s^ut mēsure itrinfecē. z^o pbat
 id d^o t^ope ac loco q^o s^ut mēsure extrinfecē ibi (s^ut at)
 i p^oma pte arguit sic. o^os q^ontitas e^o ptes copulāt
 ad aliq^ue terminūz cōez e^o cōtinua q^ontitas. sed li
 nea sup^oficies r corp^o s^ut hi^o. g^o rē. maior ps. q^oa
 e^o cōtinuū e^o sic h^ore ptes copulatas. mior o^ondit
 i l^ora. p^o d^o liea. q^oz p^otricle ei^o copulan^o ad pūctuz
 ut ad ter^o cōem. z^o de sup^oficie. q^oz ptes e^o sic ad
 lineā copulāt. z^o de corpe. q^oz ptes e^o ad planuz
 i. ad sup^oficiē copulāt (S^ut at r taliū) pbat
 idēz r p^o eādē rōz de t^ope r loco: vbi ar. sic ptes
 loci r t^opi ad aliq^ue ter^o cōez copulāt. g^o s^ut q^onti
 tates p^orine. p^ona ps. a^ons ponit i l^ora. p^o q^o ad t^ope
 q^oz p^oteritū r futuz copulāt ad p^ons. i. ad n^o. z^o
 q^o ad locū. q^oz p^otricle cor^ops locati ad p^odictuz
 ter^o copulāt: ut p^octz e^o obtinēs aliq^ue lo^o r silr
 e^o p^otricle loci obtinēt p^otricle cor^ops. ex q^o seq^o
 q^o ptes loci copulāt ad eund^o ter^o cōez ad quē
 ptes cor^ops locati. r h^o p^o q^o loc^o sit p^ori^o ex q^o
 p^otricle e^o ad v^onū cōez terminū p^oingunt Ad
 euidētiā p^odictoz q^orit v^oz loc^o sit q^ontitas cōti
 nua. r ar. q^o n^o sic. q^oz loc^o n^o e^o q^ontitas. g^o n^o e^o q^onti
 tas p^orina: p^ona ps. a^ons pbat. tū q^oz o^o q^o ponit i
 diffinitio^o acc^ontis e^o subc^o e^o l^o de e^ontia e^o. s^z v^o
 ei^o cor^ops r p^orinētis ponit i diffinitio^o loci. 4.
 pbi. r n^o e^o de e^o essentia. q^oz tūc e^ont ead^o sp^oes cuz
 sup^oficie. ergo vlti^o est subc^o loci. s^z ipole e^o pas
 siones r subc^o e^o sp^oes eiusd^o gn^ois. loc^o ergo n^o e^o
 sp^oes q^ontitatis. tū quia ad q^o in q^o q^o. nil mo
 ue^o natural^o. c^o rō e^o. q^oz q^o in q^o q^o. nil saluat
 natural^o. q^oz n^o p^oueit cū aliq^u in natura. r nil mo
 ue^o ad aliq^u ali^o nisi pp^o p^oueniētiā in natura.
 r saltē i natura sua ad locū pp^oriuz mouet q^obz
 natural^o ex. 4. pbi. g^o loc^o n^o e^o q^ont^o. tū q^oz locus
 d^or p^o se ad locatū. ergo e^o i g^ontē relatōis. p^o ad
 principale. p^otricle cor^ops r loci n^o copulāt ad
 aliq^ue v^onū ter^o cōem. g^o loc^o n^o e^o q^ontitas cō
 tinua. p^ona ps p^o az. in l^ora g^o oppo^o pbat p^o oppo
 sitz rōz a^ons pbat. tū q^oz p^otricle cor^ops copu
 lāt ad sup^oficiē p^otricle loci. n^o q^oz loc^o e^o sup^oficies

v^o ptes sup^oficie n^o copulāt ad sup^oficiē. tum q^oz
 loc^o e^o d^oisus a locato ex. 4. pbi. g^o n^o e^o id ter^omi^o
 p^orinuās ptes v^oriusq^o. q^oz ter^omi^o n^o e^o d^oisus ab
 eor^o e^o ter^omi^o. g^o n^o e^o idem duoz difoz. p^o si
 gat^o virga aliq^u p^orinua in terra. cuius ps sit in
 terra: r ps i aere. tūc arg. loc^o e^o vlti^o cor^ops p^o
 nētis: s^z vlti^o aeris r vlti^o terre q^o locat^o h^o loca
 tū n^o s^ut p^orinua: sed p^otrigua t^om. g^o loc^o h^o v^oge n^o
 e^o p^orinu^o In oppo^o ar. p^o az. i l^ora R^o vbi ad
 uertēdū q^o loc^o h^oz aliq^u material^o: r illud e^o v^o
 tia cor^ops sup^oficies p^orinētis. r id ut sic n^o e^o alia
 sp^oes q^ontitatis a sup^oficie. h^oz e^o aliq^u fo^orlē r ill^o
 e^o imobilitas q^odā q^o quō itelligēda sit n^o e^o p^otril
 speculatio^ois Sc^odm h^o g^o d^or ad q^oz p^orina
 p^o e^o q^o loc^o fo^orl^o accept^o n^o e^o sp^oes q^ontitat^o p^o q^o
 facit p^oria rō ad oppo^o Cōfirmat q^oz. s. meth.
 n^o enūerat loc^o iter sp^oes q^ontitatis: vbi p^otritarō
 assignat cām q^o az. omittit locū dicēs q^o loc^o n^o
 e^o q^ontitas p^o opionē az. s^z t^om famose Cōtra cō
 clusio^o ar. q^oz loc^o e^o p^o se mēsa. g^o q^ontitas. a^ons ps.
 p^ons at ps p^o az. q^o sic ar. de orōe p^o p^o p^oriū
 n^o iuenit ex ill^o e^o e^o. s^z p^ope pp^o e^o q^ontitatis p^oz e^o
 aliq^u e^ogle v^ol ine^ogle dici. h^o at p^ouenit loco ergo
 e^o q^ontitas p^o o^o p^o se d^oisibile e^o q^ontitas. s^z locus
 e^o hi^o. ps. g^o rē. Ad p^o d^oico q^o n^o e^o loc^o mēsurā
 p^o se: s^z p^o naturā sui material^o q^o e^o sup^oficies. v^o
 p^o eand^o dimēsiōz mēfat p^o quā r sup^oficies Et
 si ar. h^o. q^oz alia rō mēfat h^o a sup^oficie. q^oz e^o mē
 sura extrinfeca. sup^oficies at itrinfeca dici p^o q^o
 r triscū r extrinfeca n^o variat rōz mēfat. id nec
 loc^o p^o se h^oz aliā mēfaz a sup^oficie. id ei^o e^o extrinf
 ca. q^oz e^o vlti^o cor^ops p^orinētis material^o: r vlti^o
 p^otrēti q^o t^om mēfat a loco Ad z^o d^oico q^o h^oz lo
 cū formal^o n^o d^or aliq^u p^o se e^ogle alteri: s^z forte
 material^o h^o sup^oficiē p^orinētis. imo mag^o loc^o d^or
 e^oq^olis lōto ex. 4. pbi. r n^o illud h^o q^o alia dicunt
 e^oq^olia Ad z^o d^oico q^o loc^o p^o acc^ons e^o d^oisibil^o fm
 naturā sui material^o. sic cetera forme p^o se site in
 q^ontitate s^ut p^o acc^ons d^oisibiles p^o naturā q^ontitat^o
 r loc^o forte pl^o ceteris. eo q^o e^o p^opa pa^o sup^oficie
 Sc^oda p^o e^o ista q^o loc^o e^o material^o accept^o n^o
 e^o n^occio p^ori^o p^o q^o fa^o. 3. rō ad oppo^o. Tū aduer
 tēdū q^o nil h^ort ad v^onitatē e^o sup^oficies e^o p^otrigua
 atas si idē locet a diuersis cor^ops p^otriguis vel
 sup^oficiē v^onū p^orinuā. q^oz v^onū lōtū lōtur in v^ono
 locatē Tertia p^o e^o q^o n^o: ptes loci p^ont coplari
 ad eund^o ter^omi^o n^uero ad quē ptes cor^ops. p^o q^o
 facit fa^o rō i oppo^o. loc^o ei^o e^o d^oisus a lōto. loc^o ei^o
 e^o v^onū r ad quē locatū mouet. r n^o mouet cū lo
 cato nec ad eund^o ter^omi^o sp^oe. q^oz iste ter^omi^o cor^ops
 e^o sup^oficies q^o n^o e^o ter^omi^o loci nisi loc^o e^ont cor^op^o
 g^o ad n^o ter^omi^o eund^o o^oz eas copulari cū n^o o^oz e^ont
 e^o p^orinuas Ad az. g^o videt^o dicere o^oes istas
 p^oclusio^oes h^o r alibi o^oz e^o q^o n^o loq^o h^o de loco h^o
 p^oria opionē: s^z p^o opionē ponēt. ū locū e^o spa
 tiū e^ogle locato. r h^o illā e^ont bec omia v^oa. s^z illa
 opio reprobat ab az. 4. pbi. Ita frequēter q^odo

logi de aliq vbi nō ē loc^o p^opprius determinādi
 vitatē de illo vti cōi snia alioz vsqz alibi: vbi
 loc^o ē de illo vitatē determinare dūmō ars sua
 possit dari f3 snias alioz. sic r f vitatē p^oppriam
 ita ē pene de oib⁹ exēplis i logica. qz si sit sic vel
 nō: nō curat. s3 qz ars sit va in istis si bec sint ta
 lia. sic h sufficiēter māifestat q̄ritatē eē g^o. qz
 bz sub se multas spēs itermedial. r spālissimas
 siue loc^o sit aliq istaz siue nō Quarta 2° q se
 quif ex p̄dictis ē qz apz. nō sufficiēter enūerat
 spēs q̄ritatis q māifesta ē q ad hāc. loc^o. ut pz
 ex dicti S3 ē hic du^o p^o de tpe. nā. s. metha.
 dī qz tps ē q̄ritas p accnō: s3 de nulla spē p̄di
 cat g^o p accnō. g tps nō ē spēs q̄ritatē p tps
 ē nūer^o ex. 4. pbi. g nō ē alia spēs a nūero Se
 cū dū dubiū ē de motu. qz h nō ponit spēs q̄ri
 tatis Lōtra qz f apz. s. meth. tps ē q̄tū p mo
 tū. g mot^o ē magi q̄t^o. oē eni pp q ē aliud. illō ē
 magi. ex p poster. g sūt plēs spēs q̄ h enūerēt
 Ad p^o rñ: q aliqd eē q̄ p accnō siue p aliō
 ē duplr. s. effectiue vel forlr. forlr nō ē tps q̄ri
 tas p aliud. i. nil aliud ē p q recipiat p̄dicatōz
 q̄ritatē. s3 p̄dicat de eo p se p: s3 effectiue p̄t di
 ci qdāmō tps q̄tū p aliud. qz effectiue suā eēn
 tiā r suā q̄ritatē q ē sua eēntia h3 ab alio: ut a
 motu nō tñ mot^o aliqd ppe efficit qz tps sit q̄ri
 tas Ad 2° dico q nūer^o aliqñ trāsiit ut gñā
 liter sūt. p mēsurā forte pp h qz rō mēsurē in
 q̄ritatib⁹ p̄t p̄t nūero. r ita ponit i diffinitōe
 tps. n̄ at ut ē q̄ritas discreta r eeguocatio pe
 nes 2° mo^o. Ad 3° dico q ppō apz. tñ est va
 vbi aliqd vniocū dī de cā r effectū qz natū ē
 recipe magis r mi^o. r qñ cā ē p se r tōlis. p̄ia cō
 ditio deficit h r fa silr. p̄ia qz tps ē q̄ritatē. mo
 t^o nō ē q̄ritas. qz rō e^o tō pōt itelligi puenire i
 diuisibili. nec vniocū i q̄ritō. fa qz q̄ritas non
 recipit magi r mi^o Uel alr tenēdo qz mot^o sit
 spēs q̄ritatis qz magis puto. r pz. s. metha. vbi
 nūerat iter spēs q̄ritatis oz dicere qz apz. hic nō
 enūerat sufficiēter oēs spēs q̄ritatē ut p̄dctm
 est. nec tamen est magis quāritas q̄ tempus p
 p̄tercām dictā respondendo ad ppōnem apz.

Ad plus autem alia

gdē) Postqz p̄hs dclarauit p̄mā dispo
 nē q ē magi formal. nē dclarat f3 q ē magi ma
 terial. circa qz. 3. fa. p̄ dīoz r̄petit. z: eā exponit
 3: expositā r dclaratā cōcludit. fa ibi (vt linee
 gdē) 3. ibi (alia vtiqz) dīc g qz q̄ritas. alia con
 stat ex p̄rib⁹ h̄ntib⁹ pōnē adiucē. alia ex n̄ h̄n
 tib⁹ pōnē (vt liee) expōit qz dixerat. vbi. z. fa
 cit. p̄ ondit q̄ sint q̄ritates h̄ntes pōz. z: q̄ sint
 q̄ n̄ h̄nt pōnē ibi (i numero at) i p̄ma pte itēdit
 istā cōclusiōez qz liea sup̄ficies cozp^o r loc^o sūt
 q̄ritates h̄ntes pōz vbi itēdit sic arguere oīs
 q̄ritas c^o p̄tes possūt assignari vbi site sūt r ha
 bes vñ sūas r assignes vbi q̄ibz eaz sita r poss

ta sit: r ad quē p̄tes cetere copulāt ē q̄ritas cō
 stās ex p̄rib⁹ ad iucē pōz h̄ntib⁹. s3 liea sup̄fici
 es cozp^o r loc^o sūt hi^o. g rē. ma. pz. qz hēre pōnē
 ē hēre tales p̄tes. mior ponit i lra. p̄ q̄tū ad lie
 az c^o p̄tes h̄nt oēs dcās cōditioes. qz p̄t assigna
 ri. s. quō site sūt i plāo. i. i sup̄ficie: r quō adiucē
 cōcopulāt. z: q̄tū ad plāuz. i. sup̄ficie: 3: q̄rituz
 ad soliditatē. i. cozp^o. 4: q̄tū ad locū. r pz i lra
 qz dī. Deid at dīc (i nūero at) ondit q̄ sūt q̄ri
 tates i p̄rib⁹ n̄ h̄ntib⁹ pōnē vbi itēdit istā cōclu
 sionē. qz nūer^o r tps r ofo sūt q̄ritates n̄ h̄ntes
 pōz vbi itēdit talē rōz. oīs q̄ritas c^o p̄tes n̄ pos
 sūt assignari vbi site aut postre sūt. nec adiucē
 cōuertūt aut n̄ pmanēt n̄ ē q̄ritas h̄ntes pōnēz
 s3 nūer^o tps r ofo sūt hi^o. g rē. ma. pz. qz q̄ritā
 tē dicere pōnē i p̄rib⁹ exigit illa tria. s. sitū p̄ri
 uz r pmanētiā r cōtūitatē. mior pōit in lra. p̄
 q̄tū ad nūerū. qz p̄ticle e^o n̄ sūt adiucē cōnere
 aut cōtine cū sit q̄ritatē discreta. nec p̄t assigna
 ri vbi site sūt. z: q̄tū ad tps. qz p̄ticle tēpous n̄
 pmanēt cū tps sit q̄ritas successiua. r iō p̄tes
 n̄ h̄nt pōz r subdit. qz l3 p̄tes tps r nūeri n̄ ha
 beāt pōnē. tñ h̄nt quēdā ordinē ut tps. h̄ gde
 ē p^o. illd vō poster. s. silr d nūero. p^o nūerat vñ
 q̄ duo rē. 3: q̄tū ad ofoz. qz p̄ticle e^o n̄ pmanēt
 sic nec tps. qz successiue p̄ferūt. r qd iā dcm est
 simul n̄ p̄t apli^o sumi. s. idē nūro q̄re seqt. qz p
 tes ofois n̄ h̄nt pōz. No^o qz i successiuis nihil
 p̄t r̄dire iō nūero. p̄t tñ iō spē sic pz d tpe. ga igf
 ofo ē q̄ritatē successiua. qz semel dcm ē. n̄ p̄t idē
 nūero apli^o idē p̄ferre l3 eadē ofo possz sepius
 iterari. (Alia itaqz) cōcludit dionē p̄dcās d
 claratā. d. qz alia. i. alie q̄ritates cōstāt ex p̄ri
 b⁹ h̄ntib⁹ pōnē. alie ex n̄ h̄ntib⁹ pōz. Seqt il
 la ps (p̄te at) vbi d̄teriat d̄ q̄ritatib⁹ p accnō: l
 pbat solas p̄dcās eē q̄ritates p se vbi itēdit
 istā cōclusiōez qz sole iste p̄dcē sūt sic q̄ritates
 p se r oia alia q̄ onit q̄ta sunt q̄ta p accnō. vbi
 vō itēdit sic arguere. Ille q̄ritates ad qz r̄spēz
 onit q̄ta oia alia sunt q̄ritates p se r alie q̄rita
 tes p accnō. i. p aliud. s3 dce q̄ritates sūt hi^o. g
 rē. illi^o rōis p̄t ponit cōclusiōez. d. qz p̄te et p se
 q̄ritates sūt ille sole q̄s dixim^o supi^o. alia vero
 d̄nt q̄ta p accnō. z: ponit minorē. qz ad h. i. ad
 p̄pas q̄ritates aspiciētes. i. p r̄spēz ad illas dī
 cim^o eē q̄ritates alias. vbi gñā i duob⁹. p̄ri
 mo. qz albū d̄r mltū l magnū. qz sup̄ficies i q̄ ē
 ē mltā vel magna. q̄ta ei fuerit sup̄ficies tñ al
 bū eē dices. z: qz ac: dī lōga: eo qz tps lōgū
 vel mltū sit: i q̄ ac: fit l eo qz mot^o ē mlt^o cum q̄
 fit vñ actio d̄finit. i. mēsurat tpe imagiato r ac
 cepto f aiaz mēsuratē. pz g qz tps mot^o r sup̄fi
 cies sūt q̄ritates p se. albū vō l ac: p accnō. silr
 ē d alys. 3: r̄petit cōclusiōez q̄re in gd q̄rita
 tes q̄ dce sūt s sūt p̄te r f se. alie vō n̄: nisi for
 te p accnō. vt dcm ē. Nōndū qz pō vt ē d̄ria
 q̄ritatē d q̄ h ē fmo. dīc ordinē p̄tū i toro mo
 d 4

difficiliter tribus additioibus predicis. qz. s. presille sit ali
 cubi sint pmanentes et et q sit adiuicē coplate r
 coriuate. Alio: pō dīc ordinē priū i loco. r tē ē
 v^o d. io. pdicamētis. d q ifra r in li: 6. pncipioz

Plus quantitati

nihil ē dīū. Postq̄ p̄s d̄terminauit d̄
 q̄titate q̄rū ad e^o subālia h̄ d̄terminat d̄ ipsa
 q̄rū ad e^o p̄petates r accidētia. r h̄ ps didit in
 .3. p. 3. p̄petates. fa ibi (Nō videt̄ at̄ q̄tital). 3.
 ibi (ppū at̄ maxie) et ille p̄petates sic se h̄nt q̄
 sola. tertia ē p̄pe. p̄pa r conuertibil̄ cū q̄titate.
 p̄ia i. z. p̄ p̄pōit p̄petatē. z. obycit̄ d̄ eā ibi (Ni
 si mltā paucū) dīc q̄ q̄titati nihil ē d̄riū: qd̄
 māife^o ē i q̄titatib^o diffinit̄. i. d̄terminat̄ vt bi/
 cubitū tricubitus vel sup̄ficies rē. qd̄ nihil est
 d̄riū (nisi mltā) Obycit̄ d̄ p̄petatē. r didit i. z.
 f̄ duas obiectōes. fa ibi (maxie at̄ circa locuz)
 p̄ma didit i. z. p̄ p̄mittit obiectōz. z. addit solu
 tōz. bi (hoz at̄) dīc q̄ sup̄ vuz ē qd̄ d̄m̄ est
 .s. q̄titati nihil ē d̄riū nisi dicat̄ mltā paucis
 r mag^o puo ē d̄riū. q̄ v̄n̄ q̄titates (hoz at̄) po
 nit solutōz. circa qd̄. z. fac. p̄ soluit negādo sup
 positū. f. h̄ p̄dca ēē q̄titates. z. q̄ sūt q̄titates
 r cōcedēdo (āpli^o siue aliqs) p̄ma i. z. f̄z q̄ pbat
 p̄ duas rōes mltū r paucū: magnū r puuz n̄ ēē
 q̄titates ibi (Ampli^o bicu^o) In p̄te p̄ma argui
 tur sic. oē illd̄ qd̄ p̄ seipz. i. ad se n̄ d̄r f̄z ad aliud
 f̄feri n̄ ē q̄titas: f̄z ad aliqd. f̄z magnū r puum
 mltū r paucū sūt bi^o. ḡ rē. illi^o rōis p̄ pōit r̄clu
 sionē. z. minozē ibi (nihil. n. p̄ se) quam d̄clarat
 cū subdit (Nā mōs qd̄) mon. s. n. aliq̄n̄ d̄r ma
 gn^o r miliū magnū. c^o rō ē qz d̄n̄r ad aliqd. mōf
 .n. d̄r pu^o. eo q̄ aliqd̄ sui gn̄is illo ali^o mon. s. sit
 maior r granū mily d̄r mag^o. qz aliqd̄ sui gn̄is
 ē mi^o eo q̄ nō ēē v̄ez nisi mag^o r puū ēēnt ad
 aliqd̄ Rursū p̄les hoies d̄n̄r q̄n̄z ēē in vico r
 pauci i ciuitate. cū t̄n̄ sint p̄les h̄ q̄z ibi. s̄l̄r i do
 mo d̄n̄r ēē multū r i theat^o pauci. cū t̄n̄ p̄les sint
 h̄ q̄z ibi q̄ iō ēē: qz multū r paucū d̄n̄r ad aliqd̄:
 r nō ad se. Deide cū dicit (Ampli^o bicubitū)
 poit̄ f̄az rōz q̄ videt̄ ead̄ p̄ori vbi ar. sic. ois q̄y
 titas significat r dicit̄ rē de gn̄e q̄titalis. ut bi
 cubitū r tricubitū: f̄z mag^o r puū nō sūt bi^o: f̄z
 mag^o significat ad aliqd̄ r puū s̄l̄r. ḡn̄ sūt q̄ti
 tates Nōndū q̄ ista p̄ia rō stat i h̄ q̄ mag^o
 r puū rē. nō sūt q̄titates. qz d̄n̄r i sola bitudie
 ad aliud. alr nūq̄ diceret̄ mōs puus r miliuz
 mag^o Sz̄ illā r̄n̄sionē ar. qz ap. 5. meth. po
 nit magnitudinē p̄ se spēs q̄titalis. ergo et ma
 gnū est species quāritatis. probatio d̄ntis. quia
 d̄cretū nō ē in a^o gn̄e ab abstracto Lōfirmat̄
 qz iō mag^o r puū d̄n̄r p̄ se q̄titates Ad p̄^o di
 co q̄ magnitudo d̄r equoce ut ē spēs q̄titalis
 r ut ē pa^o: p̄ nō d̄r mag^o denoiatiue a magnitu
 die. f̄z z^o: r sic ap. negat magnitudinē ēē q̄tita
 tē Ad z^o dico q̄ sūt q̄titates f̄ se z^o: i. passio

nes q̄titalis p̄ se nec spēs. Deide cū dicit.
 (Am̄ siue aliqs) poit̄ f̄az r̄n̄sionē r cōcedo sup̄
 po^o. f. p̄dca ēē q̄titates pbat p. z. rōes mag^o r
 puū n̄ ēē d̄ria dato q̄ ēēnt q̄titates. qz p̄ma ē
 oñsiua. fa ad ipole q̄ ponit̄ ibi (Am̄ u puū) in
 p̄ma p̄te ar. sic. illud q̄ r̄sistit i sola relatiōe ad
 aliud r nō pōt̄ sūi p̄ seipz. i. absolute. r ad se nō
 bz̄ d̄riū: f̄z mag^o r puū sūt bi^o. ḡ rē. Sz̄ videt̄
 q̄ ista rō n̄ valeat. qz r̄latōi aliqd̄ ē d̄riū vt dīc̄
 ap. iferi^o ut v̄t v̄itio r scia i gr̄atie. ḡ n̄ seq̄t̄ ma
 gnū r puū n̄ ēē d̄ria. dato q̄ dicat̄ r̄liue d̄bz̄
 q̄ nil d̄r d̄riū e^o q̄ r̄lm. qz d̄ria r r̄liue opposi
 ta i multū distiguūt. magnū at̄ d̄r r̄liue ad puū
 igit̄ nō ē e^o d̄riū: r ita itelligit̄ ap. t̄n̄ d̄riuz v̄n̄
 p̄t̄ ēē r̄lm alteri. ut scia q̄ opponit̄ i gr̄atie d̄r re
 latiue ad scibile. cū ḡ mag^o dicat̄ r̄liue ad puū
 nō erit sibi d̄riū (Am̄ si puū) poit̄ f̄az rōz q̄
 ducit ad ipole vbi ar. sic si puū r mag^o s̄t d̄ria
 ḡ iō sube^o recipiet̄ s̄l̄ d̄ria. r v̄n̄ r̄ideēt̄ sibi d̄
 riū. v̄trūq̄ r̄ns ē falluz. ḡ r̄n̄s. p̄ia r̄ns p̄z. qz
 iō ē mag^o respectu v̄n̄. r puū respectu alteri^o
 ḡ si mag^o r puū sūt d̄ria iō s̄l̄ recipiet̄ d̄ria. scda
 r̄ns p̄z. qz si iō ē mag^o r puū respectu diuersoz
 ut p̄d̄m̄ ē. r mag^o r puū sūt d̄ria. seq̄t̄ q̄ iō sibi
 d̄riabit̄. f̄z p̄ r̄ns ē fallū. qz subā q̄ ē susceptibi
 lis d̄rioz nūq̄ s̄l̄ recipit̄ d̄ria. null^o ei s̄l̄ ē eger
 r san^o alb^o r niger. z. r̄ns p̄ se p̄z ēē fallū. p̄z iḡ
 q̄ mag^o r puū nō sūt d̄ria. nec multū r paucuz
 siue cōcedat̄ ēē q̄titates siue nō. f̄z r̄liua. i. rōis
 p̄ poit̄ r̄ns q̄ vtualr̄ ibi d̄r. z. pbat p̄mā r̄nam
 ibi (r̄igit̄ ei) z. pbat falsitatē p̄mi r̄ntis ibi (f̄z
 nō ē qd̄) 4. pbat f̄az r̄ns ibi (r ead̄ sibi ipis)
 5. oñdit̄ z. r̄ns ēē fallū ibi (f̄z ipole ē) v̄t̄io in
 fert̄ r̄clusionē p̄ncipalē ibi (nō ḡ mag^o) Lon
 tra illā r̄n̄sionē ar. p. qz videt̄ ēē falla f̄gd̄ r̄ sim
 pl̄r r̄ i gr̄atie elēchi odo ē mag^o ad b̄ r̄ ē puū ad
 illud. ḡ ē mag^o r puū. qz nō ē simpl̄r nec f̄idez
 Sz̄ z^o qz oia opposita iferūt̄ d̄dictoria. igit̄ il
 la ad q̄ nō sequūt̄ d̄dictoria nō sūt opposita. f̄z
 ad p̄missa i qb^o ē r̄spect^o ad diuersa nō sequūt̄
 d̄dictoria. f̄z ē i gr̄atia elēchi ut ē d̄m̄ ut si arg.
 ē duplū ad b̄. r nō ad illd̄. ḡ duplū r nō duplū.
 cū ḡ magnuz r puū dicat̄ i respectu ad diuersa
 nulla oppō seq̄t̄ ad tales p̄missas. nō ḡ seqtur
 d̄ria iesse eid̄ aut iō sibi ēē d̄riū. dato q̄ idēz sit
 mag^o r puū ad aliō: r ad aliud d̄bz̄. Ad p̄^o di
 co q̄ p̄dicata aff̄rta s̄l̄r s̄p̄ra sequūt̄ ex se ipis
 s̄p̄t̄ cū d̄terminatōe nō diminuēt̄. ex^o ut hoc
 ē duplū ad. a. r didit̄ ad. b. ḡ ē duplū r di^o. sed
 nō seq̄t̄. ḡ ē du^o r nō duplū: f̄z ē ibi i gr̄atia elē
 chi. s̄l̄r i p̄posito b̄ ē mag^o ad. a. r puuz ad. b. ḡ
 ē mag^o r puū. f̄z nō seq̄t̄. ḡ ē mag^o r nō magnū
 ita q̄ i oib^o talib^o i qb^o p̄dicata d̄būt̄ p̄ additōz
 nō diminuēt̄ iferūt̄ aff̄ruiuas i qb^o p̄dicata. sim
 pl̄r idicant̄ r̄ire subiecti r nō. iō iferūt̄ negat̄ iaf
 i qb^o p̄dicata iferūt̄ simpl̄r r̄uenire subiecti p̄p
 d̄cas causas. b̄n̄ ḡ seq̄t̄ ē mag^o respectu v̄n̄: z

pñū respēū alteri. ḡ simplr ē mag⁹ r puū sine
 oī fallā. Ad z^o dico q rla pñt p̄dicari de eod
 r de seiuicē. s; n̄ relīne oppō. r ita pñt absolute
 r lā iferri ex seip̄is sūptl respectu diuersoz: ut
 p̄dēm ē. ḡ mag⁹ r puū q sūt rla pñt absolute in
 ferri ex seip̄is sūptl respectu diuersoz. s; ex ypo
 tesi sūt ḡria. ḡ ḡria dicēf de eodez. ꝑcedo ḡ q n̄
 pñt iferri opposita absolute. s; ex ypotēsi. qz s; z
 aduersariū illa sūt ḡria. valz ḡ rō ḡ illū q dicit
 mag⁹ r p⁹ eē ḡria (Maxie at) pōit s; z obie
 ctioez circa q. z. facit. p̄ pponit obiectionez. z^o
 addit e⁹ affiritionē ibi (videf at) dico ḡ q maxi
 me circa locū videf eē ḡrietas q̄ritatis. qz loc⁹
 surfū. s; in circūferētia celi videf eē ḡri⁹ loco. s;
 deorsū i medio. i. i cēt: terre. eo q ḡrietas videf
 esse magna distātia medy ad terios. i. centri ad
 circūferētia medy ē mlta distātia. ḡ videf ibi i
 cōueniēs ḡrietas (Uñr at) Cōfirmat dictā
 obiectionē p rōz. nā illa vñr ḡria qb⁹ p̄uēit dif
 fi: ḡrioz. s; surfū r deorsū sūt bi⁹. nā diffi: ḡrio
 rū ē. q̄ sub eod gñe posita maxie a se distāt iuicē
 s; surfū r deorsū sūt bi⁹. Itā istātia ap. n̄
 soluit. vel qz solu: pōt b̄ri ex p̄dicl. qz sic mag⁹
 r p⁹ sūt rla. ita sur⁹ r deorsū. l. alr. qz sur⁹ r deo
 sū l sumūf simplr. s; sur⁹ p circūferētia celi: r d
 orfū p cēt: terre: aut sumūf gñalr ut qōlz dicat
 surfū respectu iferiorl. p̄: nō sūt ḡria. qz nō sūt
 nata fieri circa id: nec maxie a se distāt inatura
 r foīlr distātia foīli r specifica. lz forte maxie
 distēt f locū. distātia at ḡrioz intelligenda est
 foīlr. z^o: dñr ad aliqd. r est viraqz de eis r̄sso
 q̄ est de puo r magno p̄dēt n̄ dici q siue sint
 ḡria siue nō nihil ad ppo⁹. qz si sint ipēs l' oīa
 loci nō sūt i gñe q̄ritatis. qz nec loc⁹ ut supius
 dēz ē. Ad euidētia p̄dictoz q̄rif vtz q̄t tati
 sit aliqd ḡriuz. vñ q sic. qz aliq̄ q̄ritas magl ob
 stat ab alia. aliq̄ min⁹. ḡ aliq̄ maxime distat ab
 alia. sed ḡrietas est maxia distātia in eodem
 genere ex. 4. metha. ḡ aliq̄ quātitas alteri con
 trariatur. p̄ima p̄na p̄z per ap. 4. metha. supi
 us est q̄ est prin⁹ p̄pinqui⁹: r in. 5. eiusdē prin⁹
 est q̄ ē prin⁹ p̄pinqui⁹. p̄z etiā rōe. qz alr non
 esset status ascendēdo. sed essz p̄cessus in infi⁹
 p̄ in ḡ genere r i oīni alio ē oīa f̄m spēs sed
 talis oīa ē ḡrietas ex. 4. metha. ḡ rē. p̄ oīs
 mor⁹ est a ḡrio in ḡrium. vel a me⁹ in me⁹ ex. 5.
 p̄bi. s; in gñe quātitatis est mor⁹ pprie dict⁹ ex
 eodē ḡ. ḡ ibi sūt ḡria vel media inter ḡria. et si
 media ḡ r ḡria p̄ suscipere magis r minus ē
 suscipere cōtraria r sunt pprietates p̄uertibi
 les respectu cuiuscūqz generl: sed quātitas su
 scipit magis r minus. ergo r cōtraria. maiō p̄z
 inductiue pro: mi. tū qz magnū r puū sunt per
 se passiones quātitatis r eius solius: sed magis
 r minus nō fiunt. nisi vbi magnū r puūz. r ali
 cubi fiūt. ḡ in solo genere quātitatis. tum qz oē
 rō⁹ est maius sua parte. sed quātitas aliqua ē

per se ps quātitatis alterius. ḡ in quātitate ē p
 se magis r min⁹. tū qz equale r inequale per se
 insunt quātitati. sed ineqle est magis r minus
 ḡ rē. In oppo⁹ est ap. Rñ: r dico ad qōnē
 q cōtrarietas sumit equiuoce. ut dēm ē supra
 c: de subā. s; proprie r trāsumptiue. dicit trāsu
 ptiue maxia distātia i genere r extendit ad op
 positū p̄riuatim. sicut in p̄ p̄bi. p̄cipia dñr esse
 cōtraria p̄ p̄riuatione r forma que manifestuz
 est p̄riuatine opponi hoc: in oīni genere est ḡrie
 etas. qz oīs diuisio generis est per oīas oppo
 sitas hoc: ḡrias. sed ḡtrarietas proprie sūpta
 est maxia distātia formaz que nata sūt fieri.
 r mutuo se expellere circa idēz susceptibile ad
 quā requirunt multe alie cōditiones: que ibi
 dicte sunt. r cōtrarietas ḡ: dicta negat a subā
 r a quātitate. in quātitate ḡnō est cōtrarietas
 hoc mō intelligendo. hoc est in definitis. i. i spe
 ciebus quātitatis. ut dicit ap. nō forte in passi
 onibus quātitatis. simlir at intelligendū est d
 quātitate s; se nō f̄m esse naturale. qz forte il
 lo mō habet contrariū ut dicit forte respōden
 do ad argumēta Ad p̄ri⁹ argu⁹ dicit a q̄bus
 dā q in quātitate nulla ē maxia distātia. sed
 sicut diuisio cōtinui p̄cedit in infi⁹ ita r infini
 tas in cōtinuis r discretis cātis ex dione eoz.
 Cōtra. tū qz dicit pōz⁹ q spēs spāiūssime sūt
 finite s; naturā. lz nō q̄ ad nos. tū per rōem qz
 qz spēs ē ps eēntialis vniuersi r in illis prib⁹
 nō videf possit infinitas. qz ḡ repugnat ordini
 g est bo⁹ vniuersi: vñ possit dici q q̄uis eēnt
 ifinite spēs q̄ritatis in pō. lz nulla ifinitaz ḡ
 riet alteri: qz nec maxie distāt. n̄ spēs iterme
 dia cōis bis p̄r maxie distare ab alia spē inter
 media cōi illis: ut p̄rinuū maxie distat f̄m foīz
 p̄tinuitatis a discreto. lz p̄tinua eēnt ifinita et
 discrera simlir. Alr ergo pōt dici q̄ due p̄me
 rōes vtz p̄cludūt de ḡrietate p̄: oca. s; tranfū
 ptiue. qz tñ de illa ē vtraz auctoritas ap. 10. me
 tha. itelligēda Ad 3° dico q̄ ad q̄ritatē f̄ se n̄
 ē mot⁹: s; ut subē naturali r isto: hz ḡrietatē ut
 ip̄fecta q̄ritatē ḡriaē p̄fecte q̄ritati ad q̄s r d q̄
 b⁹ sūt augmētatiōes r dinutiōes. iste ei oīe nō
 sūt q̄ritatē f̄ se. s; q̄ritatē naturalē. ip̄fecta at dī
 q̄ nō ē debita spēi f̄ foīz suā naturalē p̄fecta ē
 p oppo⁹. nā ut dī z^o: de aia oīz natura distātiuz
 ē determiata rō magnitudis r augmēti. nō enī
 aliq̄ q̄ritas ip̄fecta absolute ē i gñe q̄ritatē. s; ē
 ip̄scā tli ēti naturali. r f̄ ḡ mouet aliqd ab ip̄se
 cta ad p̄fectā: vel eoz. Cōtra ḡ mor⁹ ē ad rem
 alicuius generl non ad ens p̄accñs. vñ 3° p̄bi.
 tot sūt spēs mor⁹ quot entis addit p̄m. acquisi
 ti p̄ motū: s; q̄ritas sub eē naturali nō ē spēs ge
 nerl s; ens p̄ accñs. qz p̄po⁹ ex duob⁹ q̄z vñū ac
 cidit alteri. ḡ ad quātitatē sic acceptā n̄ ē mo⁹
 s; ad illud q̄ p se ē i gñe q̄ritatē ē mo⁹. ḡ illi est
 aliqd ḡriū Dōz q̄ ad q̄ritatē ē mo⁹ ita q̄ ac

q̄sitū p̄ motū ut teri^o p̄ se ē i ḡne q̄sitatis. s̄z nō
 acgrif ut ē q̄sitās: s̄z sub tali mō eēdi r̄ sub ta
 li mō eēdi b̄z d̄riū. tūc ōz dicere q̄ nō est necē
 illi forme q̄ ē p̄ se teri^o mot^o eē aliqd p̄pe d̄riū.
 sed t̄m ei ut acgrif p̄ motū. tūc ad for̄s arguim̄ti
 dico q̄ q̄sitās sub eē naturali si itelligat vnuz
 p̄po^o ex his ē ens p̄ acc̄ns. s̄z q̄sitās nō. l̄z s̄uaf
 sub tali mō eēdi q̄m mod^o n̄ itelligit sub tali
 mō eēdi eē ps entl cōpositi ex duob^o. r̄ sic ad
 q̄sitatē ē mot^o. Ad 4° dico q̄ aliud ē suscipe
 magl r̄ min^o r̄ aliud ē mai^o r̄ min^o. q̄z mai^o r̄ mi
 n^o d̄nr f̄ q̄sitatē. magl v̄o r̄ mi^o dicūt itēsiōz r̄
 r̄missiōz i forma cui addūt. cōcedēdū ē tūc q̄
 q̄sitās suscipit mai^o r̄ min^o: s̄z n̄ magis r̄ min^o
 r̄ sic p̄cedūt due p̄me r̄ōes ad p̄bādum miores
 3 d̄ eqli r̄ ieq̄li. cōcludit d̄ passiōib^o q̄sitatis
 q̄z eqli r̄ ieq̄le ē passio r̄ n̄ sp̄s q̄sitati. Seg
 tur illa p̄sp̄ncipal (n̄ videt̄ at̄ q̄sitās) vbi p̄ō it
 f̄az p̄petatē ipositā q̄sitati q̄ ē q̄ q̄sitati n̄ susci
 pit magl r̄ min^o quā d̄clarat iducēdo. q̄z vnū bi
 cubitū n̄ ē magl bicubitū alio. s̄l̄r in nūero. q̄z
 triari^o nō est magl n̄ier^o q̄z biarius. s̄l̄r nec t̄ps
 dicūt magl r̄ mi^o: s̄l̄r de alyz q̄re q̄sitās n̄ su
 scipit magl r̄ mi^o. Tūc segt̄ illa ps (p̄puz at̄)
 vbi p̄ōit tertiā p̄prietatē q̄uertibilē q̄sitatis.
 circa q̄. z. facit. p̄ppōnit itētū: r̄ p̄ ex^o determi
 nat ad p̄po^o. z. p̄ ex^o ad oppo^o ibi (i ceteris v̄o)
 dicit ḡ q̄ maxie p̄pziū q̄sitatis ē f̄z eā eqli vel
 ieq̄le dicit q̄ p̄z iducēdo i singul^o q̄sitatib^o p̄di
 ctis. q̄z nūer^o d̄r eqli r̄ ieq̄lis. r̄ s̄l̄r cōp^o r̄ t̄ps r̄
 sic de alyz sp̄eb^o q̄sitati (In ceteris v̄o) ostē
 dit id p̄ ex^o ad oppo^o. q̄z i alyz a q̄sitatē n̄ iue
 niet̄ b̄ p̄ q̄ vult ōndere istā p̄prietatē eē q̄uer
 tibilē cū q̄sitatē cū affectō. i. q̄litas mētis n̄ d̄r
 multū eqli r̄ ieq̄lis: s̄z magl s̄l̄l̄s. s̄l̄r albū n̄ d̄r
 eqli r̄ ieq̄le. s̄z s̄l̄le eod^o: de alyz q̄r segt̄ q̄ p̄prie
 p̄pziū ē q̄sitati f̄ eā eqli r̄ ieq̄le dicit Nōndū
 q̄ q̄sitās ē duplex. s̄. q̄sitās mol^o r̄ q̄sitās v̄ru
 tis siue p̄fectiōis. p̄ria ē i solo ḡne q̄sitati. f̄a in
 plib^o alyz: s̄ d̄vtraq̄ v̄ez ē q̄ f̄ eā aliqd d̄r eqli
 le r̄ ieq̄le. albedo ei. io. graduū d̄r eqli albedi
 totid̄ ḡr duū. b̄ t̄m v̄^o ē q̄ d̄cā p̄prietās nulli cō
 uenit nisi r̄ōe alic^o q̄sitatis. iō dicit. Az q̄ affe
 ctio vel albū nō multū d̄nr eqlia vel ieq̄lia. q̄z
 n̄ nisi r̄ōe nature q̄sitatis. vl forte iō b̄ d̄c. q̄z
 illa n̄ sūt quāritates nisi per accidens. ut d̄cm
 est superius. r̄ ideo non multum conuenit sc̄bz
 ea eqli r̄ ieq̄le dicit. q̄z non nisi per accidens.

De aliquid vero ta

lia) postq̄ p̄hs d̄teriat d̄ p̄dicam̄to q̄
 titati. n̄c d̄teriat de p̄dicam̄to fl̄atōis. circa q̄
 duo facit. q̄z p̄cedit diffiniēdo r̄ magl f̄ opioz
 alioz. z. dubitādo r̄ magl f̄ opioz p̄pziā ibi (b̄z
 at̄ q̄d̄ez) p̄ria ps vidit̄ in. z. p̄ agit de r̄liuis q̄
 ad subālia. z. q̄ ad p̄prietates r̄ acc̄ntalia ibi
 (Inest at̄ d̄rietas) p̄ria i. z. p̄ p̄ōit de r̄liuis vnā

diffinitionē. z. diffinitiois declarationē ibi (ut
 mai^o b̄ ip̄z) dicit ḡ q̄ ad aliqd. i. r̄liua d̄nr q̄cū
 q̄z b̄ ip̄z q̄ sūt alioz d̄nr. i. ad aliud in bitudine
 ḡti vel q̄mōlz alr. i. i bitudie alteri^o ca^o a ḡtō.

Dic̄ vsueuit dubitari. p̄ q̄r az. describit rela
 tionē i p̄creto. z. q̄ r̄la describūt i plurali Ad
 p̄^o dat̄ r̄ō. q̄z relatio inter oia entia ē debilissim^o
 ens. q̄z sola bitudo duoz: r̄ ē mimuz coḡscibile
 i se. noscibilioz ei ē f̄ q̄ i f̄ort̄ ea q̄z ē bitudo. r̄ iō
 ad determinādū d̄ relatiōe p̄ueniēti^o fuit d̄ter
 miare de r̄liuis p̄fertī cū ex̄ eoꝝ coḡnitiōe siue
 q̄ ad diffinitiois siue q̄ ad p̄prietates eoꝝ pos
 sit b̄ri coḡni: relatiōis. q̄z si r̄li eē ē ad aliō se b̄re
 p̄pōit̄ r̄la: erit for̄ f̄ quā bec sic se b̄rit ad aliqd
 p̄s̄l̄r q̄ ad p̄petates si r̄la dicāt ad q̄uertētā re
 la: ē for̄ f̄ quā aliq̄ d̄nr ad q̄uertētā: r̄ sic de ce
 teris p̄petatib^o Ad 2° q̄ r̄la diffiniūt i plu
 rali p̄ueniēti^o q̄z i singlari. p̄z ex̄ d̄cis supi^o. c. d̄
 equociis. q̄z oia r̄la p̄ueniēter notificāt in plali
 eo q̄ n̄ ad se s̄z ad aliud d̄nr (Ut mai^o) delect
 dictā diffinitiois. r̄ didit̄ i. z. p̄tes. p̄ facit q̄ d̄c
 ē. z. i cōdidētāl̄ remouet du^o circa d̄cā ibi (sūt at̄
 accubit^o) p̄ria i. z. f̄ q̄ dupl̄r inducit ex̄ēpla ad
 declaratiōz d̄cē diffinitiois vel notificatiois. p̄
 q̄ ad r̄la q̄ d̄nr ad aliud i bitudie ḡti. z. q̄ ad
 r̄la q̄ d̄nr ad aliud i bitudie alteri^o ca^o ibi (vel
 q̄mōlz alr) dicit ḡ ex̄ēplificādo q̄ mai^o b̄ ip̄z q̄
 ē d̄r alterius. q̄z mai^o alic^o maius. r̄ v̄t̄ more
 greco q̄ carēt ablatiuo. r̄ v̄t̄ ḡtō loco ablati.
 q̄z i ligua latia magl d̄r ad aliud i bitudie abla
 tiui: puta mai^o aliq̄ mio^o mai^o. s̄l̄r dupl̄r alic^o
 dupl̄r d̄r. Itē bit^o affect^o positō r̄ disciplina oia
 d̄nr alic^o. q̄z bit^o alic^o bit^o r̄c. Postea ex̄ēpli
 ficat de alyz r̄lis q̄ d̄nr ad aliō i bitudie alteri^o
 ca^o. puta i bitudie acti. ut magn^o ad mōtē puū
 q̄z mag^o r̄lz ē r̄ ad aliud d̄r s̄l̄r i bitudie d̄ri. q̄z
 s̄l̄le d̄r alicui s̄l̄le: s̄l̄r r̄ d̄ alyz (Sūt at̄) remo
 uet du^o q̄z ei dixit p̄ōem eē ad aliqd crederet
 aliq̄ q̄ sedere iacere r̄ s̄lia eēnt p̄ōes: r̄ p̄ōis
 eēnt ad aliqd sic eoꝝ abstracta q̄ remouet di.
 q̄ accubit^o r̄ statio r̄ sessio sūt q̄dā p̄ōnes r̄ per
 p̄ōis ad aliqd: s̄z sedere r̄ iacere r̄ stare n̄ sūt po
 sitiones: nec p̄ōis ad aliqd. s̄z d̄nr denoiatine a
 p̄ōnib^o p̄d̄cis. a sessiōe ei d̄r sedere r̄ sic de alyz
 Ad euidētā d̄coꝝ r̄ d̄boꝝ querit̄ v̄t̄z r̄lo sit
 vnū ḡ. arguit q̄ non. q̄z enti r̄ non enti non est
 vnū ḡ cōe v̄niuocū. sed aliq̄ sunt relatiōes en
 tes. alique non entes ḡ r̄c. Pro^o fe p̄tis mi. i
 ter ens r̄ n̄ ens ē d̄dictio q̄ ē r̄lo it̄rmedia r̄ illa
 est non ens. tum q̄z inter contradictoria nihil
 est me^o r̄ talis relatiō est mediū inter d̄dictoria.
 ḡ nō ē aliquid. tū q̄z ista oppō est in nō ente. ut
 i subiecto. q̄z sicut ens opponit̄ nō enti. ita e^o:
 s̄z accidēs q̄ est in nō ente ut in subiecto: ē non
 ens ḡ r̄c p̄enti r̄ōis r̄ enti nature nihil ē v̄ni
 uocū. s̄z q̄dā relatiōes sūt entia nature. ut p̄ri
 tas. q̄dāz entia r̄ōis q̄ p̄bat̄. tū q̄z rela^o nō b̄z

¶ *¶* eē q̄ subc^o sup qd̄ fūdat̄. ⁊ mlt̄te relatiōes fūdat̄ sup ens rōis ut rela^o gn̄is ad sp̄z ⁊ bi^o. ḡ bi^o relatiōes sūt tm̄ entia rōis. tū qz oīs rela^o re^o rit duo extrema. ergo c^o relatiōis extrēa nō sūt duo nisi f̄z rōz. illa rela^o: est tm̄ ens rōis. sed tal̄ relatiō est identitas. s. methaphi. caplo de eod̄ vbi d̄r q̄ itellect^o i illa relatiōe vtr̄ vno ut duob^o. ¶ ad aliqd̄ sūt f̄ az. q̄z eē ad aliō eē se h̄re istud̄ iest oib^o q̄ sūt ad aliqd̄ p se p̄: ḡ p naturā alie^o vnioci i eis illud nō ē nisi ḡnalif^o relatiōis. ḡ ḡnalif^o relatiōis h̄ ipz q̄ ē ad aliud se h̄z nō ad aliqd̄ p̄ nec posteri^o. qz relatiua sūt sūt natura si ad egle: qz sic eēt duo generalissima. Qd̄. ē ḡnalif^o relatiōis se h̄z ad aliud: p̄z ex ip̄o noie. d̄r enī ab az. ad aliqd̄ ⁊ ne potest concedi ad aliqd̄ non esse ad ali quid nisi ⁊tradicoriorum dicatur de ⁊dicioz.

¶ Cuiusl^o vni^o gn̄if sūt tm̄ due p̄me sp̄es: sed ḡnalif^o relatiōif nō sūt tantū due prime specie. ergo non est tm̄ vni^o genuf. p̄bo mi. qz si sic sint. a. ⁊. b. aut ḡ. a. ⁊. b. referūt̄ mutuo: aut ad alia puta. a. ad. c. ⁊. b. ad. d. si p̄: aut ābo sūt rlia egpantie: ⁊ tūc oia iferiora erūt rlia egpantie. ⁊ ita rlia sup̄ōnis ⁊ sup̄ōnis erūt i alio ḡne generalissimo: aut ābo sunt relatiua disgpantie seu sup̄ōnis ⁊ sup̄ōnis: iḡr ⁊ oia iferiora: ⁊ r̄ rlia egpantie erūt i alio ḡne ḡnalif^o: ⁊ h̄r p̄po^o si z^o: tūc seq̄ q̄. c. ⁊. d. nō sūt p̄ores n̄z posteri ores ḡ. a. ⁊. b. qz vtrūqz eē q̄ p̄ cū suo corlo: qz rlia sūt sūt natura: ḡ erūt. 4. p̄me sp̄es b^o gn̄if: qz illud aliud ad q̄ refer̄. a. ⁊. b. eē q̄ p̄ cum suo correlatiō: ⁊ sic ḡcūqz mō h̄ ḡ nō est vni^o In oppo^o ē az. R. f. 3. clustōes p̄ua ⁊ erit. ista rlo ē ḡ. h̄ac p̄bo sic oē illud q̄ p̄dicat̄ d̄ pli b^o d̄rntib^o sp̄e i qd̄ ē ḡ. s̄z rela^o: sic p̄dicat̄ de relatiōe egpantie ⁊ disgpantie. qz ḡsto qd̄ ē de vtroz eoz vueniēter r̄id̄ rlo. ḡ r̄. Scda ⁊ ē ista. rlo ē ḡ ḡnalif^o. h̄ac p̄bo sic. oē ḡ q̄ si h̄z aliud ḡ sup̄ueniēs ē ḡnalif^o: s̄z rlo ē bi^o ḡ r̄. nisi ei p̄dicat̄ d̄ ea i qd̄ nisi ens ḡ nō ē gen^o ḡ r̄.

Tertia ⁊ ē ista. ḡnalif^o i ḡne rlatōis ē vni^o h̄ac p̄bo sic. oē ḡ q̄ f̄ vnā rōz d̄r de omib^o suis sp̄es ē vni^o: qz ab vnitare rōis ē vnitatis gn̄is: s̄z ḡnalif^o rlatōis ē bi^o. qz f̄ vnā rōz d̄r d̄ oib^o iferi orib^o q̄ rō ē bitudo vni^o ad altez ⁊ oēs relatiōes h̄nt eūd̄ mō d̄noian̄di sc̄. s. i. ⁊ p̄patōe ad aliō ḡ r̄ Ad p̄ ar. cōcedo q̄ d̄dictō iter ens ⁊ nō ens ē nō ens simplr: ⁊ p̄ns nō ē sp̄es i ḡne relatiōis. Ad z^o p̄ id̄ ⁊ dico ad mi. q̄ nulla rlo f̄ rōz ē sp̄es i ḡne relatiōis nec idētitas nec relatiōes fūdate sup̄ itētīōes fas nec alie ⁊ silles

¶ Illā ar. qz ad aliqd̄ sūt q̄z ipz eē ē ad aliud se h̄re: ⁊ hec ē notificatio v̄a f̄ az. ipaz relatiō nū: s̄z id̄ ē bi^o: qz ipz q̄ ē: id̄ ē: eid̄ id̄. Silr i relatiōis i itētōib^o ⁊ p̄silb^o ut ḡ h̄ ipz q̄ ē: ē sp̄e i ḡ Cōfirmat̄ ē d̄ oib^o p̄ h̄. qz i diffōnib^o eozuz ponēda sūt eoz corla: ut māifeste dicit̄ por^o d̄

ḡne ⁊ d̄ sp̄e q̄ si oporteret nisi depēderēt ad iū: eē eētialf̄ oia. ḡ oia p̄dcā sūt v̄e rla. ⁊ p̄ns for me f̄ q̄s d̄r talia sūt v̄e relatiōes q̄ negatū ē.

¶ Ista i n^o: a^o: ḡne v̄n̄r eē nisi i ḡne relatiōis ⁊ icōueniēs videt̄ eē p̄cedere illa i n^o: ḡne eē Ad p̄ illoz pōt̄ dici q̄ v̄a notificatio relatiōuz quā pōit̄ az. nulli eoz v̄n̄r. qz nulli^o eē eoz est ad aliud se h̄re. aliō ei ē d̄ria entl: ⁊ d̄r tm̄ i p̄patōe ad ens. nō enī d̄r aliqd̄ aliud a nō ente. s̄z p̄dcā v̄l eoz corliua sūt nō entia d̄r loq̄ndo: ⁊ ideo nulli^o illoz eē ē ad aliō nisi forte f̄ rōm. sic ista ⁊ sua correlatiua sūt entia. qd̄ d̄r q̄ idiffinitōib^o illoz ponūt̄ sua cōrelatiua i dico q̄ n^o illoz h̄z verā diffinitōez exprimētē quid est res. licet habeat exprimentē quid dicit̄ per nom̄ q̄ rō lz sit diffi^o: eoz simplr: si tm̄ ē diffi^o: simplr. Ad ali ud dico q̄ nō ē icōueniēs cōcedere ista si eē in aliq̄ ḡne ḡnalif^o: ut sp̄es. si tm̄ debeāt pōi in ḡne p̄ reductiōz maxie ponēda sūt i ḡne relatiōis. qz p̄ illis sp̄es^o assimilāt̄ i mō p̄dicādi.

Ad 3° p̄ncipale dōz q̄ ḡnalif^o i ḡne relatiōis ē p̄n^o referēdi ad aliō: s̄z si ad aliō relatiū f̄ aliā forz ḡne Cōsilr relatiū d̄m a ḡne ḡnalif^o d̄noiatue d̄r relatiue. s̄z si ad aliō relatiū f̄ aliā forz ḡne Cōtra h̄. si rlo sit p̄n^o referēdi ad ali ud r̄lz f̄ eand̄ forz. ergo ē rlia: egpantie ⁊ r̄lz ab eo denoiatū ē rlm̄ egpantie: ⁊ ita oēs relatiōes ⁊ relatiua iferiora erūt egpantie q̄ ē icōueniēs

Ad illud dōz q̄ r̄lz egpantie ē equocū. qz p̄ p̄e sūptū ē aliqd̄ relatiū ad aliō f̄ eadē forz sp̄e a q̄ rloe egpantie iponit̄ vni^o nom̄ q̄ d̄r d̄ vtroz extrēo tal̄ rlonis cuiusmōi sūt s̄le ⁊ egle ⁊ bi^o.

Trāsup̄tine at̄ d̄r rlm̄ egpantie oē illd̄ q̄ eod̄ mō denoiat̄ vtrūqz extrēmū. lz illd̄ nom̄ si ip̄o nat̄ ab vna for̄ sp̄e. ⁊ h̄ z^o: p̄cedo rloez q̄ ē ḡnalif^o eē rloem egpantie ⁊ rlm̄ ab ea d̄m eē silr rlm̄ egpantie. d̄r ei r̄lz resti rlm̄. s̄z rlo p̄: sūpra ē sp̄es b^o gn̄is Cōtra h̄ ḡcūqz mō ḡnalif^o sit rlo egpantie seq̄ relōes oēs iferiores eē rles illo: rlois q̄ videt̄ icōueniēs cū p̄rnitas ⁊ bi^o rlonis sup̄ōis ⁊ sup̄ōis n^o: sint rlonis egpantie. qz si denoiant̄ vtrūqz extrē^o aliq̄ eod̄ noie.

Ad h̄ d̄ici pōt̄ q̄ oia rlo iferiores est egpantie. i. p̄n^o r̄ferēdi ad aliqd̄ d̄z f̄ eadē forz ḡne vbi ē vtrūz extrēmū eodē noie ḡnif̄ noiat̄ lz si ḡlz sit p̄n^o r̄ferēdi ad aliqd̄ d̄m f̄z eand̄ forz sp̄e nec vtr̄z noiat̄ eod̄ noie sp̄e. d̄r ei p̄ f̄ forz sui ḡnif̄ rlm̄ rli. ⁊ si n̄ dicat̄ f̄ p̄p̄riā for̄m p̄ris p̄r. Ad 4. p̄ncipale p̄cedo q̄ tā. a. ḡ. b. ē p̄n^o referēdi ad aliqd̄ d̄m f̄ eadē formaz: puta sit. a. hoc q̄ est relatiō equiparantie. ⁊. b. hoc q̄ est rlatō sup̄ōis ⁊ sup̄ōis rlm̄ denoiatū. a. b. q̄ ē rlm̄ sup̄ōis ⁊ sup̄ōis. d̄r ad r̄lz sup̄ōis ⁊ sup̄ōis s̄z si seq̄ ex h̄ p̄ eē r̄lz egpantie nisi sume^o: z^o: sic d̄z ē p̄. ⁊ si forte q̄rat̄ p̄sio b^o gn̄is q̄ ē. b. quō e^o p̄me sp̄es se h̄nt p̄r p̄cedi q̄ referāt̄ mutuo in ter se. ut si sint relatiuum scōm p̄m̄ actiuam ⁊

rlm fm pōz passiua. z vlteri⁹ pōt pcedi q spēs
eoz referat iter se vt p r calefactim q si spēs p
mi gnis ad filiū z calefactibile q sunt spēs fi. z
ppof vlt ē dōm de relatiōib⁹ cōre pōdentib⁹.

Nest at cōtrarietas

Postq̄ pbs posuit vnā diffinitioez de
relatis seu notificatiōz h̄ determinat de ppeta
tib⁹ q̄ sūt. q. accntia. z pōt didi i. 4. f. 4. ppeta
tes. fa pōit ibi (vñr at relatiua) tertia ibi (oia
vo rla q̄rta ibi (vñr at ad aliqd) p̄ria i. z. p̄ po
nit pprietatē. z: oñdit nō eē p̄uertibile ibi (nō
at oib⁹) dicit q̄ i relatiōe ē p̄rietas ut vñr p̄ri
at uitō. z disciplina z scia i grātie cū illa sint ad
aliqd Postea oñdit istā p̄petatē nō eē p̄uer
tibile. qz p̄rietas nō uest oib⁹ rliuis. qz duplici
aut triplici nil ē p̄riū: cū tñ sint ad aliqd (Vñr
at) pōit faz pprietatē: circa quā sic p̄cedit. p̄ eā
ppōit. z: oñdit eā nō eē p̄uertibile ibi (nō aut
oia) dicit q̄ rla vñr suscipe magis z mi⁹. qz p̄z
qz sile z eqle dñr magi z mi⁹ cū sint ad aliqd. qz
sile alicui sile dñr z eqle alicui eqle Postea oñ
dit istā pprietatē nō eē p̄uertibile. qz nō p̄ueit
oib⁹ rlis. duplx ei cū sit rlm nō dñr magis z mi⁹.
sitr de p̄silib⁹ Nōndū de p̄ria pprietate z fa
q̄ sūt recipe p̄ria z suscipe magi z min⁹ qz ille nō
isūt forte p se relatiōib⁹. nec forte rlis: sed tñ
rōe eoz i qb⁹ fūdāt relatiōes p se. vñ q̄ fūdāt i
formis succēptibilib⁹ magi z mi⁹ vel hūtib⁹ p̄rie
tatē ipe suscipiūt magis z mi⁹. z ē p̄rietatē sic
silitudo f albedinē suscipit magi z mi⁹. z p̄riū.
qz albedo i q̄ fūdāt silitudo q̄ aut ē f aliq̄ q̄ sē
i. 4. spē q̄litar nō suscipit p̄riū: nec magi z mi⁹
qz nec ista suscipiūt i qb⁹ illa silitudo fūdāt. et
h̄ loquēdo de p̄ria pprietate q̄ ad p̄rietatē p̄
prie dictā. h̄ pbat. tū qz si ille due pprietates
p se icēnt rlonib⁹ posset eē mor⁹ p se i gñe rlonis
sz p̄ns ē fallū ex. 5. pbi. tū qz si i for rlonis esset
suscipe magis z mi⁹ rlm dñm f magi p se refer
ret ad duo. f. ad aliqd dñm f mi⁹ f eand⁹ forz. z
p̄ter h̄ ad id ad q̄ tale rlm absolute dñr. vbi grā
sili p se referat ad min⁹ sile: z p̄ter h̄ ad illud ad
q̄ suū positū referat. f. sile. sz p̄ns videt icōueni
ens: qz p̄ az. 5. metb. qz h̄z p icōueniēti qz id bis
rferat. i. ad duo. Dōz ḡ pp h̄ qz iste pprietates
p accñs isūt rlis. nec obstat auctoritas az. in
p̄riū. qz nil videt f opionē p̄riā determinare d
rlis an illā p̄tē (h̄z at q̄bez) vbi videt iprobar
p̄mā notificatiōz alioz: ut dicit ibi: sz ad mi⁹
n⁹ rel⁹ vñr p̄pē p̄riūz ei cui ē rel⁹ sz accipiat ali
qd id eē vni rli⁹ z rel⁹ eē p̄ vt scia p̄riat i grātie
z ad illō n̄ rferat sz ad scibile. vt iā supius dēz ē
Deide cū dic̄ (oia vo) pōit tertiā p̄petatē cir
ca qz. z. facit. p̄ p̄mitit itētū. z: remouet ipedi
mētū ibi (At vo aliq̄tiēs) p̄ria ps vidit in. z.
i p̄cipalē z icidētalē ibi (sz caū aliq̄ ē) dicit q̄
qz oia rla dñr ad p̄uertētā. i. f mutnā depēdē

tā z relatiōz ut fu⁹ dñr dñi fu⁹. z eoz sitr d̄ aliq̄
ut p̄z i lra Postea icidētalr addit qz ista p̄uer
tēria aliq̄tiēs dñt i caū. qz nō mutuo referūt
aut depēdēt i h̄tudine eiusd⁹ ca⁹. ut disciplina
dñr discipliati disciplina i h̄tudine gr̄. sz eoz dñr
discipliatū dñr disciplina disciplina i h̄tudine abt̄i
sitr sēsus dñr s̄fati sēsus. z s̄fatu s̄fu s̄fatu (At
vo aliq̄tiēs) remouet ipedimētū qz q̄nz accipit
ut rla nō videat dici ad p̄uertētā. circa qz. z.
facit. p̄ ipedimētū pponit. z: docet rēouere. z:
dat reglas z artē coḡscēdi. fa ibi (aliq̄tiēs) ter
tia ibi (Ampli⁹ si p̄ueniēter) dicit q̄ aliq̄tiēs
rla nō vñr p̄uertit q̄ nō p̄ueniēter assignat. ut
si ala assignet dici relue ad auē n̄ diceret ad p̄
uertētā. qz auis nō dñr ale auis. i. nō referat ad
alā inq̄z auis: sz inq̄z alata q̄n multa sūt que
h̄nt alas q̄ nō sūt aues. sz dicat auis ale auis.
tñ nō p̄uertit ala auis ala. qz in pl⁹ se h̄z ala q̄z
auis. si at p̄ueniēter assignet ala dici ad alatus.
tūc p̄uertit ut ala alati ala: z eoz (Aliq̄tiēs
qz) docet remouere ipedimētū vbi sciēdum qz
istō ipedimētū pōt euenire ex duob⁹. p̄ ex de
fū noīuz. z: ex icōueniēti assignatiōe: puta qz
vñr rlm nō assignat dici ad corrlm pprie z p
se. p̄: ḡ docet rēouere p̄ ipedimē. z: z: ibi
(oia ḡ) p̄ria i. z. p̄ pponit qz q̄nz oz fingere noīa
z tradit artē z mo⁹ fingēdi ibi (sicāt fortasse)
dicit q̄ aliq̄tiēs oz fingere noīa: si nom̄ nō sit
iposi⁹ alteri rliuo ad qz aliō relz assignat dici.
vbi grā: si rem⁹ assignat nauis nō ē p̄ueniēs assi
gna: qz nō oīs nauis h̄z remos. z id lz rem⁹ pos
set dici nauis rem⁹ n̄ tñ eoz diceret nauis remi
nauis. ex qz p̄ qz nauis nō ē p̄pē corrlm remi.
oz ḡ fingere nom̄ ut loco nauis sūat remitū vñ
res remita: z tūc p̄uertit rem⁹ rei remite rem⁹
z remitū remo remitū. sitr z i alijs ut caput af
signet capitati z nō aīalis. qz aīal inq̄z aīal n̄
h̄z caput. multa ei aīalia capite carēt: sz si loco
aīalis accipit capitatū ut caput capitati cap⁹ z
capitatū capite capitatū. Postea dat artē fin
gēdi noīa: z ē qz q̄n alteri rliuo ē nom̄ iposi⁹ al
teri nō fingēdū ē nom̄ f denoiatiōz ab illo cui
nom̄ ē iposi⁹ ut i exēplis p̄dcis ab ala. dicatur
alatu. a remo remitū. z tūc rla dicit ad p̄uertē
tiā ut p̄dēm ē (Dia ḡ) docet remouere z im
pedimētū qz eūit ex icōueniēti assignatiōe pu
ta si rlm assignat dici ad aliqd qz nō ē p se eius
corrlm: sz p accñs id dicit qz oia rla dñr ad cō
uertētā si p̄ueniēter assignet. nā dato qz nom̄a
sint iposita vtrisqz n̄ diceret ad p̄uertētā si af
signet dici nō ad illud ad qz p se referūt. sz ad
aliud ad qz p accñs dñr. vbi grā. si fu⁹ nō assi
gnet dñi ad quē p se referat: sz si assignet hoīs
vñr bipedis ad quē p accñs dñr. nō erit p̄ueniēs
assigna: nec diceret ad p̄uertētā Deñ cū dic̄
(amp̄ si p̄ueniēter) pōit. z. reglas ad coḡscē. cō
ueniēte z icōueniēte assignatiōz rliuo. fa pōi

tur ibi (si vo f.) priā rla p̄sistit i b̄ q̄ tē r̄lz dūē
 ēter signat̄ dici aut̄ i ferri ad aliō q̄n̄ relicto illo
 solo ad q̄ assignat̄ r̄ circūscripto iōib̄ alȳ q̄cūq̄
 sibi accidūt ad h̄ ad illō sp̄ d̄r̄ r̄ refer̄. v̄bi gr̄a.
 vt̄ si fū assignat̄ referri ad d̄nz̄. qz̄ circūscripti
 oib̄ ad b̄ q̄ sibi accidūt puta eē bipedē aut̄ ho
 mīez̄ aut̄ scie susceptibilē ad huc fū d̄r̄ ad d̄nz̄
 fū. n. sp̄ ē d̄ni fū r̄ez̄. Deide cū dīc̄ (si vo
 fū) pōit̄ faz̄ r̄laz̄ ad coḡscēdū iconuēiētē assi
 gnatoz̄ q̄ p̄sistit i b̄ q̄ tē icōuēiēt̄ assignat̄ r̄lm̄
 dici ad aliud q̄n̄ relicto illo solo ad q̄ assignat̄
 r̄ circūscripto iōib̄ alȳ q̄ sibi accidūt n̄ d̄r̄ ad il
 lud. v̄bi gr̄a. vt̄ si fū assignat̄ hoīf. qz̄ si ab boīe
 describat̄ eē d̄nz̄ iā fū n̄ d̄r̄ ad boīez̄. qz̄ si d̄nz̄
 n̄ ē. fū n̄ ē. Silr̄ si ala assignet̄ auīs. qz̄ si circū
 scribat̄ auē eē alata iā ala n̄ dicef̄ ad auē. qz̄ cū
 n̄ sit alatu iā n̄ erit ala alic̄. Ex q̄ v̄t̄io p̄cludit
 q̄ si r̄la d̄bet̄ dici ad p̄uertētīa opz̄ facere p̄paz̄
 assignatoz̄ vt̄ si r̄lm̄ assignat̄ dici ad illō ad q̄ p̄
 se refer̄ r̄ n̄ ad illō ad q̄ d̄r̄ p̄ acc̄ns̄ q̄ nor̄ sit i
 positū facit̄ ē tal̄ assigna: si at̄ n̄ tē opz̄ nor̄ fin
 ger̄ mō q̄ p̄dcm̄ ē. Non̄ q̄ acc̄ns̄ accipit̄ uno:
 ut̄ dist̄iguif̄ s̄ subāz̄ alio: accipit̄ p̄ ex̄no sic̄ sūi
 tur i fallaz̄ acc̄nt̄. p̄ elēchoz̄ b̄ mō accipit̄ ari.
 i b̄ loco qz̄ d̄no vt̄ d̄nz̄ ē accidit̄. i. ex̄neū ēēē ho
 minē aut̄ bipedē: lz̄ n̄ sibi accidat̄. p̄mō qz̄ ipof
 sibile ē d̄nz̄ puta for. n̄ eē boīez̄. Notādū at̄
 q̄ ista p̄petat̄ n̄ ē p̄uertibil̄ cū oib̄ r̄lis. qz̄ n̄ oia
 r̄latie opposita d̄nr̄ recipie f̄z̄ mō refer̄ēdi sed
 sola illa q̄ p̄ se mutuo referūt̄. ista ḡ p̄petas re
 latioz̄ q̄ ē oia r̄la dici ad p̄uertētīa b̄ ē mutuo
 adiuicē ē va i aliq̄ r̄laris f̄z̄ eādē rōez̄ refer̄ē
 di vt̄ v̄bi vt̄ r̄ūq̄ extremū ē p̄ se r̄lm̄ ad aliud sic̄
 i p̄ r̄ i z̄: mō r̄latioz̄. s. meta. in alȳ at̄ nō ē sic̄
 v̄bi v̄nū p̄ se extremum p̄ se refer̄ ad aliud eoz̄
 aliud n̄ ad ipz̄ nisi p̄ acc̄ns̄ sic̄ ē i z̄: mō r̄latioz̄
 nec obstat̄ d̄cm̄ ari. qz̄ vt̄ d̄cm̄ ē s̄. n̄ videt̄ f̄z̄ opi
 nionē p̄paz̄ d̄termiare d̄ r̄lis i loco isto. Uir̄
 at̄) h̄ pōit̄ q̄rtā p̄petatē r̄latioz̄ circa quā sic̄ p̄
 cedit̄. p̄ pōit̄ p̄petatē. z̄: istat̄ s̄ eā ibi (Nō at̄
 i oib̄) Dīc̄ ḡ q̄ oia ad aliqd̄. i. r̄la v̄nr̄ eē sil̄ na
 tura q̄ qdē v̄ez̄ ē i pl̄ib̄ alȳ ab ill̄. s. q̄ iferi^o ex
 cipiūt̄ v̄bi gr̄a. duplū r̄ di^o fū r̄ d̄nz̄ sil̄ sūt na
 tura. q̄ p̄bat̄ p̄ rōez̄. qz̄ illa q̄ posita se ponūt̄ et
 p̄p̄ta se p̄mūt̄ sūt sil̄ natura: s̄ duplum r̄ di^o
 sūt hi^o. qz̄ si duplū ē di^o ē r̄ez̄ r̄ sic̄ de alȳ.
 Nō at̄) istat̄ s̄ dictā p̄petatē i q̄ ondit̄ illā n̄
 eē p̄uertibilē r̄ pōit̄. d. istat̄ial q̄z̄ fa ponit̄ ibi.
 (silr̄ at̄ i bis) Priā ps̄ didit̄ i. d. f̄z̄ q̄. d. rōes̄ po
 nit̄ ad p̄bādū q̄ scibile r̄ scia q̄ sūt ad aliqd̄ nō
 sūt sil̄ natura. priā (s̄ scibile ē pri^o) fa (amp̄. sci
 bile) Dīc̄ ḡ q̄ n̄ i oib̄ r̄lis videt̄ v̄ez̄ eē q̄ sil̄ sūt
 natura. qz̄ scibile pri^o ē scia ad q̄ arguit̄. p̄ sic̄ il
 lō qd̄ accipit̄ ab alio p̄supposito ē poster^o eo s̄z̄
 scia accipit̄ a scibili ḡ r̄c. mi. pōit̄ i l̄ra. nā vt̄ in
 pl̄ib̄ scias accipim^o a reb^o p̄us subsistētib^o. in

paucis vo e forte i null' p̄tigit q̄ scia sit sil̄ cum
 scibili. Amp̄. scibile) pōit̄ ad idē faz̄ rōez̄ v̄bi
 arguit̄ sic̄. illō ad c^o d̄structōz̄ aliō destruit̄. r̄ n̄
 eoz̄ ē p̄us eo naturalr̄. s̄z̄ scibile r̄sp̄cū scie ē hi^o
 ḡ r̄c. mi. pōit̄ i l̄ra. nā scibile sublatū aufert̄ scie
 tiā r̄ n̄ eoz̄ q̄ declarat̄ dupl̄r̄. p̄ i ex^o: qz̄ q̄dratu
 ra circl̄i si ē scibil̄ ipz̄ q̄q̄ scibile ē. s. circūlū pos
 se q̄drari s̄z̄ scia h^o nonduz̄ ē. z̄: p̄ rōez̄ qz̄ de
 structo ali destruit̄ scia q̄. s. ē i aīali. qz̄ d̄struc
 to subō destruit̄ acc̄ns̄ s̄z̄ d̄structo ali n̄ ē neces
 se d̄strui scibile. qz̄ p̄tigit̄ ml̄ta scibilia eē d̄struc
 to ali. p̄z̄ ḡ q̄ scibile r̄ scia n̄ sūt sil̄ natura: lz̄ ad
 aliqd̄ dicāt̄. Deide cū dīc̄ (silr̄ at̄) pōit̄ faz̄ istā
 tiā q̄ ē d̄ s̄su r̄ s̄sibili on̄dēs q̄ s̄sibile ē pri^o s̄e
 su naturalr̄. lz̄ ad aliqd̄ dicāt̄ ad q̄ iduc̄. d. rō.
 nes̄. fa pōit̄ ibi (Amp̄. s̄sus) in priā arguit̄ sic̄ il
 lud ad c^o d̄structōz̄ aliō d̄struit̄. r̄ n̄ eoz̄ ē prius
 naturalr̄ illo. s̄z̄ s̄sibile ē hi^o respectu s̄sus ḡ r̄c.
 mi. pōit̄ i l̄ra quā declarat̄. qz̄ ois̄ s̄sus ē i cor
 pore. s̄sibili at̄ p̄pto p̄mūt̄ r̄ destruit̄ corp^o. qz̄
 oē corp^o ē s̄sibile. r̄ p̄ s̄sus q̄ ē i corpe ḡ a p̄
 p̄pto s̄sibili p̄mūt̄ s̄sus. z̄: on̄dit̄ q̄ nō eoz̄
 s̄sus d̄struit̄ s̄sibile. q̄ sic̄ d̄clarat̄. qz̄ p̄pto all̄
 v̄tiq̄z̄ p̄mūt̄ s̄sus. s̄z̄ p̄pto ali n̄ p̄mūt̄ sensibile.
 quia p̄t manere corpus calidum dulce r̄ amara
 que sunt per se sensibilia. ergo potest manere
 sensibile destructo sensu. Amp̄. s̄sus) ponit̄
 faz̄ rōez̄ v̄bi arguit̄ sic̄. qd̄quid̄ pri^o ē v̄no sil̄
 etiū ē pri^o altero. s̄z̄ s̄sibile ē prius s̄sato. s̄sato
 tū at̄ ē sil̄ cū s̄su ḡ s̄sibile ē pri^o s̄su. mi. pōit̄ i
 l̄ra qz̄ s̄sus ē sil̄ cū s̄sato. i. c̄nm̄ h̄ntē sensū vt̄ ē
 al. qz̄ sil̄ sūt al. r̄ s̄sus. s̄sibile at̄ pri^o ē q̄ al sen
 satum. qz̄ ignis r̄ aq̄ r̄ alia eia q̄ sūt s̄sibilia sūt
 p̄ora ali. qz̄ ex̄ eis̄ al^o p̄ponit̄. q̄re p̄z̄ ex̄ p̄dcis̄ q̄
 s̄sibile pri^o ē q̄ s̄sus. Ad enidētīa p̄dictoz̄
 q̄rit̄ de q̄rta p̄petate. vt̄z̄ r̄la sint sil̄ natura. ar
 guif̄ q̄ n̄. qz̄ f̄z̄ por^o ḡ refer̄ ad sp̄m̄ r̄ eoz̄: s̄z̄ h̄
 ii sūt sil̄ natura. qz̄ illō ē pri^o naturalr̄ a q̄ nō cō
 uertit̄ subsistēdi p̄na. s̄z̄ hi^o ē ḡ qz̄ a sp̄ ad gen^o
 valz̄ r̄ nō eoz̄: ḡ silr̄ p̄t argui i oib̄ fere it̄cōn̄i
 b̄ r̄lis adiuicē vt̄ d̄ priā subā r̄ fa d̄ v̄li r̄ p̄ricu
 lari. P̄ for. senex̄ d̄r̄ d̄ifferre a se puero. s̄z̄ d̄ns̄
 ē q̄dā r̄lo ḡ for. senex̄ r̄ for. puer referūt̄ ad seui
 cē s̄z̄ h̄ n̄ sūt sil̄ natura. silr̄ p̄t argui d̄ oib̄ q̄ nō
 sūt eadē: s̄z̄ ordīata adiuicē q̄ ad illas r̄latiōes
 d̄ra r̄ diuersitas. P̄ scibile r̄ scia referūt̄ ad iu
 uicē r̄ n̄ sūt sil̄ natura. qz̄ d̄structo scibili d̄struit̄
 scia r̄ n̄ eoz̄: silr̄ d̄ s̄su r̄ s̄sibili vt̄ arguit̄ ari. qz̄
 d̄structo s̄sibili d̄struit̄ corp^o aīal̄ lz̄ n̄ corp^o vt̄
 ḡ i genere subē l̄ vt̄ ē i genere q̄titat̄. r̄ d̄struc
 to corpe aīal̄ d̄struit̄ s̄sus. qz̄ s̄sus ē i corpe vt̄
 in subiecto licet sit in anima vt̄ in p̄cipio l̄cā.
 ergo a p̄ destructo sensibili destruitur sensus e
 n̄ econuerso. quia sensus destruitur destructo
 animali: sed destructo animali non oportet s̄
 sibile destrui. p̄t enim illa manere ad huc ex

qb^o e aial. qz st naturalr pziora ali. isto mō con
 rigit arguet d oib^o rlis fz 3° mo^o q pōit. 5° me
 ta. f. q referūt. vt mēsurā r mēsurabile r e^o
 p^o ēt d^o rle ad f^o r p^o p^o r mēat d^o structo filio
 g^o n^o st fil^o naturalr p^o mi. qz d^o structo filio illo p^o t
 ali^o filio remāre ad quē p^o p^o t d^o ci. Tū qz r^o stru
 cto filio possibile ē nullā mutatiōez fieri circa
 subām p^o ris: fz ipossible videt aliq^o formaz rea
 le p^o f exn^o tē i illo postea n^o ēē i illo pp solā d^o stru
 ctiōz filij g^o d^o structo filio māebit iste p^o r sic p^o us
 Tū qz p^o r d^o ex eo qz gēuit. ipossible ē āt cū q
 gēuit n^o gēuisse. qz ois p^o p^o vā d^o p^o terito est neces
 saria. g^o ipossible ē cū qz aln^o ē p^o r postea n^o ēē p^o rez
 necessario g^o p^o r māet d^o structo filio. p^o p^o us i
 q^o tū p^o us refer^o ad posteri^o i q^o tū posteri^o r cā i
 q^o tū cā r fer^o ad cātū. fz p^o us i q^o tū p^o us n^o ē fil^o na
 tura cū posteriori: nec cā cū cātū. g^o n^o oia rla sūt
 fil^o natura. p^o rla fz gen^o sūt p^o se rla. qz i eoz
 p^o se intellectu f^o eoz genera fz qz referūt. fz cōre
 latiuū gener^o ē fil^o natura cū genere r gen^o ē na
 turalr p^o us spē g^o rē. et illd^o corlz ē p^o us naturalr
 spē ad qd^o tū spēs refer^o. In oppositū est ari.
 Item oia rla d^o nr ad p^o uertētā. i. fz mutuā
 depēdētā vt p^o dictū ē. g^o neutz ē p^o altero. qz q
 rōe b^o eēt p^o r^o: eadē rōe r e^o illd^o p^o r^o: cū mu
 tuo depēdēt: r ita idē resp^o eiusdē eēt p^o r p^o r
 steri^o. qz ē flz. R^o: r dico qz oia rla qz mutuo p
 se referūt: ita qz vni^o eēt sit ad aliud se b^o r e^o
 sūt fil^o natura pp rōez ari. qz posito vno pōitur
 aliud r e^o: r d^o structo vno d^o struit aliud r e^o: si tū
 sint rla p^o accn^o l^o n^o p^o se rla n^o opz qz sint fil^o natu
 ra r d^o nr rla p^o accn^o qz n^o fz suas formas d^o nr ad
 iuicē. Silr illa nō mutuo depēdēt qz vnu fm
 suā formā d^o pēdet ad aliud r reliquū ad ipz n^o de
 pēdet tlia sūt qz referūt adiuicē vt mēsurā r mē
 surabile. scia. n. p^o se d^o r scibile fz n^o scibile ad
 sciaz nisi qz scia ad ipz vt d^o. 5. meta. c. d^o ad ali
 qd. Ad p^o i oppo^o vdm qz itē d^o el generl spe
 cieiqz referūt adiuicē. r sūt fil^o natura. fz qz sub
 est intē d^o i generl i q^o tū attribuit ei illa itē: lz n^o
 i q^o tū existit p^o r^o ē eo cui attribuit itē: spēi. r in
 ter illa qz subsūt est p^o nā sic. r n^o e^o: fz iter itē d^o
 nes ē p^o nā mutua. De ill. n. seq^o. si gen^o ē spēl ē r
 e^o: s^o biecta āt hāz itē d^o nū st rla p^o accn^o r tlia
 flatia n^o sūt fil^o natura l^o n^o opz ea eēt fil^o natura.
 Ad 2° d^o qz for. senex r for. puer st rla p^o accn^o
 qz i rlis eqpātie vtrūqz extremū p^o se ē ad aliqd
 noiātū eodē noie. vnd h^o p^o se extremū ē d^o rns r
 d^o rns. r illa st fil^o natura. cū. n. for. ē puer ē d^o rns
 a for. sene r cū for. ē senex ē d^o rns a sorte puero.
 qz vtrūqz ē fil^o d^o rns ab alio lz n^o vtrūqz fil^o sit.
 Ad 3° dico qz rō vey p^o cludit d^o rlis qz n^o d^o pē
 dēt mutuo ad se iuicē. Ad 4° dico qz lz subā
 subiecta p^o rnitati possit māere d^o structo filio: tū
 p^o r n^o p^o r māere. Lum vō probatur oppo^o ad p^o r
 mā rōez dico qz p^o r n^o refer^o ad hūc filiū nisi per
 accn^o. ad filiū āt p^o se. r iō d^o structo filio isto dū

mō remāeat aliqz ali^o filio p^o t ēt p^o r māere. qz n^o
 opz rlm^o silēē natura cū suo corlo p^o accn^o. Ad
 faz dico qz possibile ē forz rālē i eē subō l^o n^o i eē
 sine mutatiōe sub^o i se. qz qz inest subō tū i p^o p^o
 tōe ad aliud p^o t illi n^o iesse tū altero trāsmutato
 saltē fz formā absolutā. Ad 3° dico qz si cōce
 dat p^o rez aliqū n^o posse non eēt p^o rez p^o cedēdū ē r
 aliqū filiū n^o posse n^o eēt filiū. qz sic d^o i: qz gēuit sp
 verū ē dicere qz gēuit ita d^o eo qz gēit^o ē sp ē ve
 rū dicere qz gēit^o ē lz n^o sp existat. r p^o n^o māet
 fili^o sic p^o. Ad 5° dico qz itē d^o elille p^o r^o r po
 steri^o cā r effect^o referūt adiuicē r st fil^o natura
 fz non res que subst. Cōtra b^o qz qz ē fil^o cū po
 steriore i q^o tū posteri^o ē posteri^o. si g^o p^o r^o i q^o tuz
 p^o r^o refer^o ad posteri^o i q^o tū posteri^o: r ita est fil^o
 cū posteriori p^o r^o i q^o tū p^o r^o eēt posteri^o fz b^o ē in
 p^o uēies loquēdo ēt d^o itē d^o ib^o. qz p^o d^o cat oppo^o
 d^o opposito. Ad b^o p^o r d^o ci qz ma. p^o p^o vā ē sum
 do sil^o eo mō qz sūt p^o r^o r posteri^o sic n^o ē i p^o p^o r
 to. qz p^o r^o r posteri^o sūmūt fz rē. sil^o āt f^o rōez. Ad
 6° dico qz illa rō p^o cludit verū d^o corlis generuz
 ad qz d^o nr aliq^o relie fz gen^o. iter illa. n. ē mutua
 d^o pēdētā p^o se. ex p^o d^o cis p^o r istā q^o rā p^o p^o etatē nō
 eēt p^o uertibile cū oib^o rlis vt qdā exponūt sicut
 nec tertiā fz tū p^o uēit rlis d^o p^o r z z: qz. s. p^o se r fm
 p^o p^o az formā r mutuo depēdēt alr nō vt p^o r ex
 p^o d^o ctis r per ari. in littera.

Abet autē qdōnē Postqz p^o h^o
 d^o rtermiauit d^o rla

tōe assignādo notificatiōez r p^o p^o etates
 magl p^o cedēdo fz opinionē alloz nē d^o rminat
 d^o rlatōe dubitādo r magl fz opioez p^o p^o az circa
 qz. 3. fac^o p^o qōez p^o p^o it. z: eā p^o rtractat. 3: ipaz sol
 uit r d^o rmiat. fa ibi (nā i p^o mis substātys) ter
 tia ibi (ig^o sufficiēt) Dic^o g^o qz hz qōez: vtz sic ff
 cut d^o r qz nllā subā dicat ad aliqd an p^o r tū ali
 qz subās d^o ci ad aliqd r si n^o oēs. Deid^o cū dic^o
 (Nā i p^o mis) p^o rtractat qōez. r p^o i bis i qz nō ē
 du^o. z: i qz nō ē du^o ibi (In aliqb^o vō fis) p^o rā in
 .o. p^o iduc^o qōez i p^o ris substātys. z: i qz b^o dā fis
 de qb^o. oib^o certū ē qz n^o d^o nr ad aliqd ibi (silr āt
 Dic^o g^o qz i p^o mis sbstātys siue sūanē fz se totas si
 ue fz p^o r māt^o ē qz n^o d^o nr ad aliqd vbi. g. aliqz
 bō n^o d^o r alic^o aliqz bō nec silr aliqz bos silr d^o pri
 b^o qdā man^o n^o d^o r alic^o qdā man^o lz sit alic^o ma
 n^o silr qdā caput nō d^o r alic^o qdā caput lz dicat
 alic^o caput. Postea iduc^o i fis substātys qz si
 sūmāt fz se totas māt^o ē qz n^o d^o nr ad aliqd. vbi
 g^o fa bō nō d^o r alicuius homo. similiter nec bos
 nec lignum. sed bos vel lignum dicuntur ali
 c^o possō. Deide cū dic^o (i aliqb^o) p^o rtractat p^o clu
 sioez i fis sbstātys d^o qb^o ē du^o. r vt qz dicat ad
 aliqd puta si sūmāt fz p^o r vbi g^o fa. qz caput d^o r
 alic^o caput r man^o alic^o man^o r sic d^o alyf. Deide
 cū dic^o (si ig^o sufficiētes) accedit ad soluēdū. q.
 circa qz duo fac^o. p^o cōzigit diffinitōz datā sup^o
 de rlis. z: diffinitōz correctā applicat ad solu

tōs qōis (ibī ex his g manifestuz) dicit ergo q
 si diffinitio eoz q sūt ad aliqd que assignata ē
 superi^o sit cōueniēs aut erit nimis difficile aut ī
 possibile solnere. i. salua^r q nulla substātia di
 cat ad aliqd: si āt n̄ sit assignata sufficiēt s̄ rla
 sic diffiniāt ad aliqd s̄ qb^o B ipz eē. s. essētiale ē
 ad aliō qdāmō se h̄re ī q cōigit p̄ia notificatō
 q dicebat ad aliqd sūt q̄cūz B ipz q sūt aliorū
 dicūt rē. si i q̄ illa diffinitio aut notificatio cor
 rigi^t fortasse aliqd dice^t. i. soluet. Illa q̄. s. nūc
 obiecta sūt de p̄ib^o farū s̄bstātiāz. nā p̄oz dif
 finitio ē nimis cōis r̄ seq^t ad oia rla: tñ n̄ de oī
 b^o relatiuis vuz ē q B eē r̄ t̄lis essētia sit eis q
 eo ipō q sūt. i. s̄z id q sūt eē dicāt alioz sic dic^t
 notificatio aut diffinitio. Ad euidentia p̄dic
 toz q̄r̄ituz fa notificatio r̄ltoz quā pōit ari
 sit p̄uēiēt data videt q n̄. qz illa n̄li ī gener^e re
 latōis p̄uēit. ḡ n̄ p̄uēit generalissimo relatiōis
 p^o aīcedētī. qz si eē relatiōis eēt ad aliō se h̄re
 B n̄ eēt nisi p̄ aliā rlatōz ḡ illi^o alteri^o rlatōis eē
 eēt ad aliō se h̄re p̄i rōe. r̄ sic ī īfinitū q̄z sp̄ po
 sterioz eēt rlo p̄ozū: q̄ ē icōueniēs. P̄ illa diffini
 tio aut ē forme rlatōis ī se q p̄ ar^o p̄cedēs ipzo
 bat aut ē subiecte ī se q eē s̄z. qz ei^o eē n̄ ē ad ali
 ud se h̄re. qz ipz s̄z se ē res alteri^o gener^e r̄ abso
 lutū aut ē subiecti īformati t̄li for^o r̄ t̄c ē entī p̄
 accūs q̄ ē ī p̄uēiēs. qre^o n̄ ē diffinitio ex. 6. me
 ta. ḡ nulli^o ē illa notifica^o. P̄ illa notifica^o: n̄
 videt p̄uēire oib^o q sūt ī gener^e rlatōis. m̄ta. n.
 dñr ad aliō q̄z eē essētiale nō ē h̄re se ad aliud
 In oppositū ē ari. r̄ ī illa qōe. p̄ tāgā vnā
 opioez. z^o dicā aīr ad qōez. Quātū ad p^o d̄r
 q duplicia sūt rla. qdā s̄z eē qdā s̄z d̄ci. p̄ia ḡ
 notifica^o: ari. dat̄ d̄ r̄lis s̄z d̄ci. s. ad aliqd dñr q̄
 cūqz B ipz q sūt alioz dñr l̄ quōlibz aīr ad ali
 ud fa notifica^o: quā maḡ l̄ app̄obatz. s. ad ali
 qd sūt q̄z B ipz eē ē ad aliō se h̄re dat̄ d̄ r̄lis s̄z
 eē. Cōtra hāc distictōz arguit. qz aut d̄io da
 tur p̄ opposita. aut n̄. si n̄. n̄ valz si sic. ḡ r̄tia s̄z
 d̄ci nō s̄ r̄tia s̄z eē. ḡ nō s̄ r̄tia. i. ḡ r̄tia male
 didūt ī illa. s̄l̄r si s̄ oppōita seq^t q rla s̄z eē n̄
 s̄ r̄tia s̄z d̄ci. q̄ ē falsū. Si dicat q mēbra. d̄
 bēt itelligi cū p̄cisiōe seq^t q rla s̄z d̄ci tñ sūt
 s̄z d̄ci. r̄ ita n̄ eēt veri^o rla q̄z nigrū d̄cāt albū
 ē albū. P̄ altez mēbz dionis. s. rla s̄z eē cō
 v̄tī cū d̄iso: idē. n. ē hō absolute r̄ hō s̄z eē s̄l̄r
 rla s̄z eē r̄ rla absolute. D^o ergo q nullo^o
 diuidūt ī rla s̄z d̄ci r̄ rla s̄z eē. qz sumēdo mē
 bra p̄cise rla s̄z d̄ci n̄ s̄ maḡ rla q̄z hō mortu^o
 ē hō forte n̄ entia sic diuidūt q quedā entia
 s̄ rla s̄z eē r̄ qdā s̄z d̄ci. qdā s̄z eē vt illa q̄ de
 noiatie dñr a rlatōib^o. s̄z v̄o d̄ci vt q̄ s̄ in alyz
 generib^o r̄ s̄z aliqua hitudinem dñr ad alia il
 la tñ simplr loq̄ndo n̄ s̄ r̄tia. s̄z v̄ rlatioz qdā
 dñr s̄z suā p̄paz formā ad aliō vt q̄ s̄ p̄ rla: alia
 v̄o s̄ rla r̄ per se s̄z n̄ dñr s̄z p̄paz formā ad alia

vt s̄ rla s̄z gen^o. illa. n. p̄ se s̄ rla s̄z n̄ p̄ r̄ dñr ad
 alia s̄z formā sui gener^e. vt si scia sit p̄ se r̄lz im
 possibile ē illō q̄ ē p̄ se e^o sp̄s̄ s̄z illā significati
 onē n̄ esse r̄lz. qz t̄c gen^o r̄ sp̄s̄ n̄ eēt ī eodē gene
 re. s̄z n̄ ē p̄ r̄lm. qz n̄ s̄z illō q̄ sup̄addit suo gene
 ri. r̄ id̄ d̄r ad corl̄m sui gener^e s̄z ipz gen^o. Quā
 tū ad. z^o dico. z. c̄clusiōes. P̄ia p^o ē ista q̄
 p̄ia notifica^o: quā pōit ari. nulla est q̄ p̄batur
 Tū qz illa p̄uēit substantys q̄ n̄llō mō dñr ad
 aliqd s̄z ari. ḡ h̄z B p̄ icōueniētī vt p̄z iferi^o. Tū
 qz s̄ illā disciplina d̄rē r̄l̄tie ad disciplinatū. qz
 e^o. r̄ p̄i rōe oia accūtia. ad subī^o. qz eoz dñr ex
 illa ḡ notificatōe nullū illoz p̄t p̄cludi eē ī ge
 nere rlatōis. fa p^o ē ista q̄ fa notifica^o: ari.
 ē p̄uēiēs d̄ r̄lis. Dāc p̄bo sic. illa notifica^o
 d̄ r̄lis ē p̄uēiēs q̄ idicat rōez eoz i q̄tū s̄ rla s̄z
 notifica^o fa ē h̄i^o vt patebit r̄idēdo ad rōes ḡ
 r̄c. Ad p^o ar^o d̄o^o q̄ notifica^o: illa n̄ dat̄ de
 rlatōe s̄z d̄ r̄lis d̄cis d̄noiatie ab eis. q̄re āt il
 la diffiniat r̄ n̄ rlatōes r̄ eoz p̄p̄etates p̄dat̄ di
 ctū ē sup̄i^o ī p̄n^o. c. Ad z^o dico q̄ illa notifica^o
 n̄ ē rlatōis absolute vt significatur ī abstracto
 nec subiecti absolute nec toti^o aggregati s̄z ē fō
 me vt īformat subiectū eo mō q̄ significat̄ p̄ no
 mē c̄cretū d̄cis a generalissimo rlatōis. ita q̄
 li vt: n̄ dicat p̄tē^o q̄ significat̄ s̄z mo^o. Ad z^o
 dico q̄ ista rō p̄uēit oib^o essētiāl̄r q̄ s̄ in genere
 rlatōis vt denoiatie d̄cā a rlatōib^o si q̄ āt sint
 q̄ dicāt ad aliō r̄ n̄ h̄ant hāc rōz n̄ s̄ rla nisi s̄z
 qd. Seq^t illa ps̄ (ex his ḡ) vbi diffinitōz cor
 ctā applicat ad solutōz qōis vbi it̄dit istā cō
 clonē q̄ nulla substātia d̄r ad aliqd ēt p̄t̄ se s̄b
 stātie d̄ qb^o videbat̄ du^o quā p̄bat p̄ t̄lez rōez
 q̄cūqz scit vnū r̄lm diffinite scit r̄ altez diffini
 te. s̄z aliq̄ p̄t̄ scire diffinite qd ē caput r̄ qd ma
 n^o abs̄z h̄ q̄ sciat illō ad q̄ dñr ḡ man^o r̄ caput
 n̄ s̄ ad aliō nec p̄ n̄s̄ aliqd s̄bstātia ma. p̄z ex p̄
 dicti r̄ p̄bat. p̄ rōe arguēdo a d̄structōe p̄ntī. qz
 si qs̄ nouit aliqd q̄ d̄r ad aliō opz nosse illō ad
 q̄ d̄r qz si illō ad q̄ d̄r nō nouit nec illud nouit
 qd̄ d̄r ad aliō. z^o p̄ exēplū. qz si qs̄ diffinite no
 uit quid est duplum. d̄ffinte nouit illō cuius
 ē duplum. s. dimidium. quia si nō nouit illud
 cui^o ē duplū nec ipz diffinite nouit mi. d̄ se patz
 illi^o ratōis p̄ ponit ma. cum suis p̄batōnibus
 quā concludit ex predictis d̄i (ex his ergo ma
 nifestum) z^o ponit mi. ibi (caput vero r̄ man^o)
 z^o cōclussione ibi (quare hec non est) Ultio
 reddendo causas q̄re de isto p̄dicam̄to proces
 sit disputando addit q̄ fortasse difficile est de
 h̄i^o rebz s̄ determinare confidēter nisi sepe fue
 rit pertractata. r̄ ideo dubitare de singulis nō
 est inutile: sed supplev̄tile et fructuosum.
 Ad euidentiam predictozum queritur. vtrum
 in diffinitōe vni^o r̄li sit necessarium p̄oi suum
 cōrelatiū v̄l det q̄ n̄ qz oē ponēdū ī diffinitōe

dz eē p^o r notū vt gen^o r dīa respectu diffiniti.
 s3 respectu diffiniti nullo istoꝝ mōꝝ se bz suuz
 correlatiū. qz rela sūt siml natura. g̃ rē. P̃ oīf
 diffinitō idicat essētia diffiniti. s3 vñū cōrelati
 uū n̄ ē d essētia alteri^o. qz rlti eē ē ad aliō se h̄re
 aliō āt dicit diuersitatē i essētia g̃ rē. P̃ i dif
 finitōe vni^o oppositi n̄ dz poni alterū. s3 reltia
 sunt opposita vt dī iferi^o c^o d oppositi. ergo rē.
 p^o ma. Tū qz ad oīa opposita sequūt dīdicto
 ria r i diffinitōe vni^o dīdictōy n̄ dz pōi alteruz
 g̃ nec i alyz oppositis. p̃ n̄a p3. qz ad e^o diffinitō
 nē p̃ n̄s n̄ p̃t nec aīis. Tū qz quelibet ps dif
 finitōis p̃ p̃dicari d̄ eo d̄ q̄ diffinitū p̃dicat̄ ex
 z^o top̃. Igit̄ si i diffinitōe vni^o oppositi ponere^t
 alterū duo opposita p̃dicarent de eodē. q̄ ē i
 ueniēs. P̃ idē significat nom̄ r diffinitō ex
 .4. metaphi. s3 rli nom̄ nō significat suū corre
 latiū. qz rē eēt nugatō exp̃m̄do vñū cū altero
 g̃ nec i diffinitōe vni^o dz pōi alterū. P̃ aliq̄
 ē bōa diffinitio relati vbi n̄ pōi suū correlati
 uū vt h̄ spēs ē q̄ de plurib^o differentib^o nume
 ro p̃dicat̄ i qd vbi n̄ ponit̄ gen^o ad q̄ spēs dī re
 latīue. g̃ n̄ sēp opz rlm diffinire p̄ suū correlati
 uū. In oppositū ē por^o q̄ dīc c^o de spē q̄ ge
 nus dicitur ad spēm rē^o iō necesse ē i vtrozū
 qz rōib^o vtrīs q̄ vti P̃. h. d. ari. q̄ vñū rlm nō
 p̃t p̃fici diffinite nisi diffinite alteruz agnosca
 tur: s3 qlibet icōplexū diffinite agnoscat̄ p̄ su
 az diffinitōz. g̃ vñū necessario ē ponēduz i dif
 fitōe alteri^o. R^o: ad qdēz r dico q̄ sic. c^o rō ē
 qz eē essētiale relati ē ad aliud se h̄re. diffinitō
 āt idicat eē essētiale diffiniti. ergo diffinitio re
 lati dz idicare suū eē h̄re ad aliō q̄ n̄ p̃t nisi po
 nat̄ i ea cōrelatiū alteri^o diffiniti ergo rē. h̄ āt
 vey ē. s3 n̄ tm̄ de rlis mutuo depēdētib^o: s3 de
 quibuscūqz q̄ essētiale dependēt ad alia q̄ illa
 alia ponēda sūt i eoz diffinitōe. s3 n̄ mutuo se
 diffiniūt nisi q̄ mutuo adiuicē p̄ se d̄pēdēt q̄ n̄
 ē vey de rlis p̄ accūs: nec de rlis. z^o mō vt men
 sura r mēsurabile: nec de rlis s3 gen^o. Notā
 dū ē q̄ p̄ istū qdōis vā ē de rlis eq̄p̄tie qm̄ dif
 finitū i singlarī. qz eozū eē ē ad aliud se h̄re sed
 qm̄ diffiniūt i plurali n̄ opz i eozū diffinitōib^o
 correlatiā pōi. tūc. n. tā subiectū relatōis q̄ e^o
 cōrelatiū exp̃mūt p̄ istō nom̄ sūptū i plurali.
 Sed oritur dubiū. qz si relatiū diffinit̄ p̄ cor
 relatiū opz cōrelatiū eē i itellēu rlti. qz nihil
 diffinit̄ p̄ aliqd sine q̄ p̃t p̄lete itelligi. sed p̃ n̄s
 ē flz. qz p̄i rōe daret̄ cōrelatiū itelligi qm̄ exp̃
 mere^t cū eo r tē eēt nugatio. qz idē bif diceret̄.
 Do^o q̄ cōrelatiū qm̄ exp̃mit̄ cū cōrelatio n̄
 āpl^o itelligit̄ p̄ ip̄z: s3 dēt itelligi qm̄ n̄ exp̃mit̄.
 r sic vītā nugatio. Cōtra h̄ q̄ro d̄ noie iposi
 to vni rltio si dat itelliget̄ aliō corl̄z aut h̄ ē ex
 ipōne aut ex natura siue sic siue sic seq̄t q̄ cō
 nō sit variatio circa ip̄z sūptū absolute r iūctū

aly cōrelatio q̄ ad alteꝝ illoꝝ q̄ nec erit varia
 tio q̄ ad ip̄z effectū gn eq̄lr sēp dēt itelligi cor
 relatiū. P̃ cōrl̄z n̄ dat̄ itelligi p̄ h̄ac vocē ni
 si p̄ h̄ q̄ corlm significat̄ p̄ eā s3 circa h̄ac cāz n̄
 ē variatio gn h̄ rlm significet̄ vniformiter siue
 exp̃mat̄ cū alio siue n̄. g^o nec erit variatio q̄ ad
 h̄ q̄ aliō rlm dēt itelligi. Ad p^o istozuz dico
 q̄ vox iposita ad significādū vñū rlm n̄ llo mō
 ē sig^o alterius nec a natura nec ad placituz. s3
 qz rlm q̄ p̄ ip̄az significat̄ n̄ p̃t itelligi sine suo
 correlatio. iō opz itellecto isto rltio p̄ h̄ac vocē
 ē correlatiū itelligi. q̄ sit qm̄ aliō rltz p̄ aliā vo
 cē exp̃mit̄. et ēt qm̄ nō exp̃mit̄: s3 h̄ non ē. qz h̄
 vox aliq̄ mō sit signū illi^o vñ p̄cedo ex pte vo
 cis rltio nullā accidere variatōz exp̃sio corre
 latiuo vel nō: nec ex pte e^o q̄ significat̄ p̄ voceꝝ
 gn sp̄ ad e^o itellectū oporteat corlm e^o itelligi.
 s3 sola variatio ē ex h̄ q̄ corlm exp̃sū vel n̄ ex
 pressū p̄ p̄p̄az vocē dat̄ itelligi p̄ h̄ rlm r illa di
 uersitas ē valde accidētalis rltis. Ad. z^o p3
 q̄ p̄ h̄ac vocē iposita rltio nullo: dat̄ itelligi
 correlatiū: s3 p̄ ip̄z rltz cui h̄ vox ipōi itelligit̄
 aliud correlatiū qm̄ exp̃sū p̄ p̄p̄az vocē: qm̄
 n̄ exp̃sū. Cōtra h̄. q̄cqd ē signū signi ē signū
 significati: sed h̄ vox iposita huic rltio ē signū
 h^o rlti r h̄ rlm ē signū correlatiui. g^o h̄ vox iposi
 ta huic rltio ē signū signati correlatiui s3 nō i
 mediātū. Ad h̄ dico q̄ maior est vā. q̄cqd est
 signū signi inq̄tū signū. ē signū signati: ita q̄
 sig^o iter mediū n̄ variēt i p̄p̄atōe ad p^o signū r
 vlt^o signatū. q̄ n̄ accidit i p̄posito. qz e^o n̄ eū
 rltio i q̄tū dat̄ itelligere suū corlm signari per
 h̄ac vocē: r eōuerso. Ad p^o ar^o i opposituz
 dico q̄ ma. ē vā de diffinitōe q̄ dat̄ p̄ essētiale
 q̄l ē diffinitio substātie l ad min^o absoluti. r nō
 respectiui. qz. n. respectiua mutuo essētiale d̄pē
 dēt iō mutuo se diffiniūt i z neutrū sit p^o altero
 Ad z^o dico q̄ ma. ē vā tm̄ de diffinitōe q̄ dat̄ si
 ne additāmto q̄l nō ē diffinitio rltiui nec alic^o
 accūs tū i diffinitōib^o alioꝝ accūs tūz tm̄ ad
 dīf subiectū p̄ter essētia diffiniti. i diffinitōib^o
 āt rloꝝ subiectū r corlm. r h̄ ē qz rlm ad plā d̄
 pēdz q̄ aliqd accūs absolutū. Ad z^o p̄t negari
 ma. de rltis r Drys trāsūptiue dcis r p̄uatiue
 oppositi qz i oib^o bis possibile ē vñū oppositoꝝ
 diffiniri p̄ alteꝝ. Ad p̄mā p̄batōz ma. for ar
 guēdi nō valz sic p3 i alyf. vbi g̃ra. ad substātia
 seq̄t nō q̄ritas r ad diffinitōz hoīs nō p̄tinet
 n̄ q̄ritas. g^o n̄ substātia. n̄ valz p̄seq̄ntia. nec ista
 rela sūpra. s. ad c^o diffinitionē n̄ p̄tinet p̃ n̄s nec
 aīis. vā ē nisi de p̃ n̄a s̄toꝝ i eodē genere qualis
 p̃ n̄a n̄ ē iter dīdictōie opposita r rltia. qz neces
 sario ex pte dīdictōioꝝ n̄ ē supi^o in genere ad
 alteꝝ rlm: sic n̄ p̄ nō est supi^o ad filius. Ad
 secūdā p̄batōz p̄t dici q̄ oīs ps diffinitōis eo
 mō q̄ pōi i diffinitōe p̄t p̃dicari de diffinito r

Ita vnu flatuue oppositu n p dicit dffinitioe sui
corli i fctoz q ei opponit sz i obliq vt b' l' huc
e sic d eo pdicat. lz. n. p' n' fit fili' e tamen filij.

Ad 4. d'ico q maior e va d dffinitioe sube
q dat p eentialia Ad. 5. dico q eiusde possut
ee mlta flatuua: lz n p. z f h pt ee aliq dffinitio
coueniens vbi ponit vnu corlm q'uis n ponat
tur filiquu. sic e i pposito d spe dicta ad g' z idi
uidua. d quo super porpbi. dictum est.

Qualitatem verodi:

postqz ari. d'ermiauit d q'itate z d flatoe hic
d'ermiat d qlitate. vbi sic pcedit. p d'ermiat d
qlitate q'itu ad e' subst'at'alia. z: q'itu ad e' p'p
erates z acc'talia ibi (inest at d'ietas) p'ma ps
didit in. z. p agit de qlitate sup'ta in abstracto
z: d' ipa dca d'nomiatue z sup'ta in cōcreto ibi.
(q'lia) p'ma i. z. p qlitate dffinit. z: vidit z p'eg
tur de mēbris d'istōis ibi (Est at qlitas) dicit g
q qlitate dico illā supple fōmā acc'talē f' quā
q'les dicimur. Nōndū q qlital cū sit g'nalif
simū n' pt hēre vāz dffinitōz. iō ad d'ignādum
hac n' ee dffinitōz sz quādā d'criptōz ait qlit
atē dicim' z n' qlitas e (est at) diuidit qlitate
circa qd. 4. fac f q p'eg' de. 4. sp'eb' v' mōis
qlitat. fa ibi (aliud vō g') tertia ibi (tertia vō
sp'el) q'rtā ibi (4. vō g') p'ma didit i. z. p' p'pone
do q qlitas bz mlta spēs. assignat p'mā spēs
q p'p'edit. z. z: p'pat illa. z. ibi (differt at) dicit g
q qlitas e d nūero eoz q d'nt ml'tiplr. i. ml'tif
mōis. z vna ei' spēs. z p'ma d' h'it' z d'ispositio.

Nōndū q ml'tiplicitas: qdā e significatoz
z illa p'inz ad equoca. qdā e suppositoz: z illa
p'inz ad oē cōe z v'le vniuocū. cū g' d' q qlitas
d' ml'tiplr. itelligēdū e d ml'tiplicitate supposit
toz n' significatoz. aliter n' eet genus vniuocū

Deide cū dicit (differt at) cōpat dca duo. s. ha
bitū z d'ispositōz q faciūt p'mā spēs qlitat. cir
ca qd. z. fac. p' p'pat penes d'iaz. z: penes cōue
niētā ibi (sūt at h'it') p'ma diuidit i. z. p' p'pōit
d'iaz z expōit eā p' exēpla. z: p'bat eā p rōz ibi
(māifestū e at) dicit g' q h'it' d'iffert a d'ispositōe
i h' q h'it' e pmanētio z diuturnioz. vbi g'ra. de
sciētā z v'tute. scia. n. e res pmanēs et q d'ifficil
mouēt: n' tñ n' p'fē hēat sz ēt n' mediocriter. qz
ex q scia e aquisita n' facile pdif n'iff ex magna
p'mutatōe scā. s. circa corp' z boiem. vt ex egrit
tudine v' alia cā. filr v'irtus z iustitia z castitas
n' d' facili trāsmutat' aut mouēt. iō sūt habitus

Affectōes vō. i. d'ispositōes d'icū f' facile mouē
uent' z cito p'mutat'. vt calor et frigiditas egrit
tudo z sanitas. cito. n. hō d' calido fit frigidus: z
d' sano eger. z ep' filr e d' alyz. nisi qnqz p' t'p'is lō
gitudinē tales d'ispositōes trāfferāt i naturaz
alic' z bituēt. z tūc d'ispositō vocat' z fit h'it' vt
aligs d' isanabil. qz de d'ifficili sanat' p' diutur

nitatē egritudis. Deide cū dicit (māifestū est
at) p'bat dcaz d'iaz p rōz a signo z a posteriori
di. q māifestū e ex his q dicere cōsueuim' i d'is
ciplinis q bitudies z h'it' d'icū f' q sūt diutur
niozes z d'ifficile mobiles. nā boiez n' ml' r'rinē
tē sz facile pdētē aliquā d'isciplinā. i. sciaz n' d'is
cim' q bitū hēat: q'uis sit bene v' male d'ispos
sit' ad d'isciplinā. ex q arguit' a sig' q bitus d'is
fert a d'ispositōe z h. qz diuturnioz et de d'iffi
cili mobilis. vt d'icū e. Deide cū dicit (sūt au
tē) cōpat bitū z d'ispositōe penes cōueniētā
q stat i hoc q se h'nt sicut sup'ius z inferius. nam
ois hitus e d'ispositio z nō ep' illi. n. q retinēt
habitū sciētie d'icūtur ēt qdāmō d'ispositi p sci
entiā z sic hitus e qdaz d'ispositio. q aut sūt d'is
positi ad sciētiam nō p'pter hoc retinēt hitum
aut d'icuntur hituari. z iō nō omnia d'ispositio
e hitus. Ad euidētiaz p'dictoz. q'ritur v'rruz
p'ma spēs qlitatis sit habitus z d'ispositio. vi
de' q nō. qz hec aut sūt duo aut nō. si sic. g' nō
sūt tātū q' tuoz spēs qlitat. z ēt nō ois habit'
esset d'ispositio: qd e d' ari. hic i littera. si non. g'
icōueniēter pōit cōplātō iter illa. qz cōplātō
vult ee iter diuerfa z ēt incōueniēter ponere f
eoz d'ia p' facilliter mobile z d'ifficilliter mobi
le quā ponit ari. qz ista cū sint opposita nō pos
sūt iesse eidē h' habitus e vnu g'nalifsimū. g'
nō est spēs qlitatis. h' que ponuntur in hac
spē. vt scia v'it' z h' sūt relatiua f ari. supra. c.
de relātōe. z si illa sint ad aliud. g' gen' eoz qd
e hitus e ad aliqd. h' d'ispositō est ordinatio
p'riū i habēte p'ef. ex. 5. Meta. sz ordo p'riū nō
e spēs qlitatis. g' nec spēs qlitat' erit d'ispositō

In oppositū e ari. Dicēduz q hitus vno
significat aliqd trāscēdēs q ab eo d'icū d'no
miatiue hēre qd d'istiguitur inferius i fine libri

Alio: significat bitudinē mediā iter h'ntē et
rē bitā q ēvelut actō media iter agēs z patiēs
z sic e decimū generalifsimū. Alio mō signi
ficat idē q for' positua vt sumit' inferi' l' oppo
sitōne p'uatua nullo istoꝝ modoz sit hic fmo
de habitu. sz 4. accipiē hic f q hitus signifi
cat qlitate radicatā i subō z d'ifficilr mobilem
D'ispositio aut vt sumit' absolute e sup' ad ha
bitū f q d' h'ic vbi ponitur cōueniētā inter d'is
pōnem z hitū. z i. 5. Meta. c. de habitu Alio:
sumitur cū p'cisione. z tūc d'istiguit' h' habitū. p'
possz p'm' modus aut spēs qlitatis poni d'ispō
z: sumēdo oz sil' ponere hitū z d'ispōnē Alio
mō d' q d'ispō significat qlitatez q de natura
sua e facillr mobil' a subcō. z h'it' illā q f'z i natu
rā suā e d'ifficilr mobilis: sz istō est d' az. qz n'
h'it' eet d'ispō. al' d' q d'ispō se bz ad hituz sic
ip'fectū ad p'fectū Cōtra h' aut ista ip'fectio e
i cēntia qlitat' aut i isoꝝndo subcō. sz nullo: e.
qz cēntia mēsurat' istāti. g' eq' p'fecta e siue diu

manēs: ut nūc oñsū ē. g̃ eq̃ p̃fcē denoiat subc̃
 Dōz g̃ ut p̃ri^o q̃ dispō forte f̃ vñū significatū ē
 ita g̃nāl̃ sic q̃litas r̃ fm̃ aliud significatū ē p̃ri
 m^o mo^o q̃litas. s̃z ip̃z p̃cise s̃p̃tū cū bitu p̃sti
 tuit p̃^o mo^o q̃litas. ex^o ē sic p̃or^o didit d̃riaz i
 faciētē alteratū. r̃ aliud. r̃ cū dicit oēs d̃faz fa
 cere alteratū. g̃ i d̃ione õz itelligere alteratū p̃
 cise: r̃ in f̃a p̃pōne alteratū absolute. Ad p̃^o
 ar^o p̃z q̃l̃r s̃t duo r̃ q̃l̃r nō Ad z^o p̃z equoca
 tio de bitu Ad z^o dico q̃ n^o q̃ ē in b̃: vel sp̃ē
 f̃z illā significatiōz f̃z quā est eēntial̃ q̃litas
 ē p̃ se in g̃nē relatiōis siue ut r̃lo. siue ut dictuz
 d̃noiatiue a f̃latōe. s̃z si sic b̃ ē f̃ aliā significati
 onē. Ad 4° dico q̃ dispō ē equocū f̃ q̃ signi
 ficat id̃ q̃ p̃ō q̃ ē g̃ g̃nālissim^o. r̃ f̃z q̃ significat
 sp̃ēz q̃litas. Seg̃ f̃a ps (aliō ṽo g̃^o) vbi po
 nit f̃az p̃prietatē q̃litas vbi sic p̃cedit. p̃ eaz
 p̃ponit r̃ exponit p̃ exēpla. z^o p̃pat eā ad p̃mā
 sp̃ēz 3° addit q̃dā alia exēpla. f̃a ibi (Nō enim
 q̃m̃) tertia ibi (similr̃ āt bis) dicit g̃ q̃ aliud g̃^o. i.
 alia sp̃ēs q̃litas) ē f̃ quā dicimur pugillatores l̃
 cursores l̃ salubres. r̃ simplr̃. i. ṽl̃r q̃cūq̃z d̃nr̃ f̃
 naturalē potētiā ṽl̃ ipotētiā. ita q̃ natural po
 tētiā ṽl̃ ipotētiā ē f̃a sp̃ēs q̃litas. Nōndū q̃
 sp̃ēs q̃litas q̃ h̃ assignātur n̄ sunt sp̃ālissimē sed
 subalterne. r̃ iō nec tm̄ s̃t sp̃ēs nec tm̄ g̃nā. sed
 possūt eē sp̃ēs r̃ g̃nā ad aliud r̃ ad aliud cōpa
 ra. r̃ iō i signū hui^o nūc g̃nā. ṽt p̃z de f̃a r̃ 4. sp̃ē
 nūc sp̃ēs ṽt 3° p̃ma r̃ tertia ab ari. nominātur
 (Nō. n.) cōpat istā sp̃ēz ad p̃mas. q̃z forte vi
 dētur eē idē q̃ dispōsitō. iō dicit q̃ pugillatores
 r̃ cursores d̃nr̃ n̄ ē ex b̃ q̃ sint dispositi s̃z q̃ ha
 bēt potētiā naturalē b̃ facile faciēdi l̃ nihil pa
 ti. ṽñ sanatiui d̃nr̃ q̃ h̄nt p̃m̄ naturalem nihil
 pati a g̃bussibz accidētib^o puta estu ṽl̃ frigore
 r̃ egrotatiui d̃nr̃ q̃ nō h̄nt talē potētiā s̃z ipotē
 tiā naturalēz nihil pati. q̃z. f. facilliter patiūtur
 postea addit q̃dā alia exēpla ut molle r̃ duzz
 q̃z duzz d̃r̃ q̃ bz p̃m̄ non secari. molle ṽo d̃r̃ q̃
 bz ipotētiā isti^o. utpote. q̃z cito p̃t secari. Ad
 euidentā p̃dictoz q̃rit ṽtrū f̃a sp̃ēs q̃litas sit
 naturalis p̃ō vel ip̃ō vidēt q̃ nō. q̃z p̃ō p̃ se re
 fer̃ ad actū. s̃z q̃libz sp̃ēs q̃litas ē aliq̃ for̃ ab
 soluta q̃ ad mi^o p̃z d̃ ista sp̃ē. q̃z durities r̃ mol
 lities q̃ h̄ enumerant s̃t forme absolute g̃ r̃c.
 I^o aut p̃uatio nō ē i eod̃ g̃nē cū bitu aut n̄ ē i
 eod̃ p̃rio g̃nē ex. 4. topi. s̃z ip̃ō r̃ p̃uar^o s̃t bi^o. g̃
 nō ē i eod̃ g̃nē cū p̃ō. I^o p̃ō ē trāscēdēs. q̃z est
 p̃ria d̃ra entis. g̃ nō ē sp̃ēs q̃litas. I^o p̃ō et
 ip̃ō nō s̃t subalterna mā^o ē. q̃z neutz de neu
 tro p̃dicatur. g̃ s̃t due prime species r̃ ita non
 ābe in ead̃ sp̃ē. f̃a In oppo^o eaz. R^o dōz
 q̃ p̃ō vel ip̃ō nō significāt aliq̃ q̃ eēntial̃ s̃t in
 g̃nē q̃litas. s̃z tm̄ significāt mo^o q̃litas abso
 lute f̃z q̃ ē p̃n^o opatiōis. r̃ ip̃ō significat motū
 q̃litas f̃ q̃ ē p̃n^o difficilr̃ agēdi vel facilr̃ pati

endi Qualitates at̃ q̃ subfūt: s̃t forme abso
 lute r̃ nō noiant noib^o noiantib^o eas absolute.
 s̃z i p̃pate ad opatiōes q̃z s̃t p̃ncipia f̃ q̃ di
 cit az. inferi^o (q̃lia at̃) q̃ valitudib^o nō s̃t no
 mia iposita. q̃z forte nō cog̃scim^o eas nisi p̃ p̃a
 tionē ad opatiōes Ad p̃^o ar^o di^o q̃ p̃ō r̃ ip̃ō n̄
 significāt sp̃ēs q̃litas s̃z mōs eēntie p̃ p̃patōz
 ad opatiōes Ad f̃ p̃z q̃ ip̃ō nō ē sp̃ēs q̃litas.
 illa ei q̃litas q̃ subest ipotētie ut h̄ s̃t. ē for̃ po
 situa sic mollities Ad z^o p̃z q̃ p̃ō equoce su
 mi^o f̃z q̃ ē d̃ra entis r̃ f̃ q̃ significat p̃n^o facilr̃
 agēdi Ad quartū dico q̃ isti duo modi sunt
 eq̃ p̃mi q̃ruin neuter sub alio p̃tinet. r̃ sic de q̃
 libz alio^o alys sp̃ēs^o. r̃ ita loq̃ndo p̃cise p̃nt p̃ce
 di. g̃ p̃mi modi q̃litas: s̃z f̃ aliq̃z r̃ōz g̃nālē p̃ue
 niūt iter se ista duo q̃ nūerāt i vno aliq̃ mō fm̄
 quā nō p̃ueniūt cū alyz q̃ enūerāt i alio: ut na
 turalis p̃ō vel ip̃ō i b̃ q̃ est eē innatū r̃ eē p̃n^o
 opandi (Tertia ṽo) h̄ p̃ōit tertiā sp̃ēs q̃litas
 vbi sic p̃cedit. q̃z p̃ eā p̃ponit. z^o exponit r̃ p̃ra
 ctat ibi (s̃t at̃) dicit g̃ q̃ tertia sp̃ēs q̃litas est
 pa^o: r̃ passibilis q̃litas (S̃t at̃) exp̃ōit r̃ p̃ra
 ctat q̃ dixerat. circa q̃ duo facit. p̃ adducit ex
 ēpla. z^o p̃bat illas eē q̃litates de tertia sp̃ē (q̃m̄
 aut̃ be) dicit g̃ q̃ bi^o q̃litas. f. pa^o: r̃ passibil^o q̃ti
 tas f̃t ut (dulcedo r̃ amaritudo austeritas r̃ acer
 bitas) q̃ s̃t d̃re sapoz r̃ obiecta gust^o (Ampli^o
 calor r̃ frigus) q̃ s̃t obiecta tact^o s̃l̃r (albedo r̃
 nigredo) q̃ s̃t obiecta visus r̃ sp̃ēs color (Qm̄
 at̃ be) p̃bat ista exēpla p̃tiner ad tertiā sp̃ēm
 q̃litas. circa q̃. 3. facit. p̃ p̃bat q̃ s̃t q̃litas.
 z^o dat cāz q̃r d̃nr̃ passibiles. 3° assignat d̃faz in
 ter passioēs r̃ passibiles q̃litas. f̃a ibi (passibi
 les) tertia ibi (q̃cūz ig̃r taliū) i p̃te p̃ria ar. sic illa
 f̃z q̃ q̃les dicimur s̃t q̃litas. q̃z sic diffinita ē
 q̃litas s̃z p̃dca s̃t bi^o. g̃ r̃c. mi. ponit i l̃ra q̃cūz
 ista suscipiūt q̃lia d̃nr̃ ut mel d̃r̃ dulce. q̃z recip
 dulcedinē. s̃l̃r corp^o albū. q̃z suscipit albedinēz
 Passibiles assignat duas cāz q̃r ista d̃nr̃ pas
 sibilis q̃litas q̃z f̃a ponit ibi (albedo r̃ nigre
 do) p̃ria cā s̃st in b̃ q̃ iō d̃nr̃ passibiles q̃l
 itates n̄ ex b̃ q̃ subcā q̃ illa suscipiūt aliqd̃ pati
 unē. s̃z ex b̃ q̃z s̃tib^o passionē iferāt. verbi g̃ra al
 bedo d̃r̃ passibilis q̃litas n̄ ex b̃ q̃ sup̃ficies ei^o
 subm̄ aliqd̃ passū sit. f̃z visū aliquā effecit pas
 sionē. s̃f̃us. n. patit̃ ab obiecto. s̃l̃r ē d̃ calore r̃
 frigore. (Albedo at̃) dat f̃az cām vbi sic p̃ce
 dit. p̃ p̃ponit it̃rū. z^o p̃bat suppositū ibi (quo
 niā g̃) dicit g̃ q̃ albedo r̃ nigredo r̃ aly colorēz di
 cuntur passibiles q̃litas ex alia cā q̃z p̃dca. f.
 ex b̃ q̃ ab aliqb^o passioib^o it̃riorib^o inascūt̃ et
 cānt. Postea statī d̃clarat suppositū. f. q̃ ml̃
 ti colores ab aliq̃ passioē it̃riori cānt̃. nā aliq̃
 fit rubeus pp̃ erubescētiā it̃riorē: et pallidus
 pp̃ timorē. ṽñ addit q̃ si qs̃ b̄eat naturalr̃ talē
 passionez q̃ ē erubescētiā aut timor. siue a casu

simile eū oz hēre colorē. r tūc tal color dicitur natural aut casual. Nōndū q cā qre erube- scēs fit rube? r timē pallid? ista cōiter assigna- tur. qz hō patitur erubescētia i facie. iō qz san- guis ē amic? nature currit ad faciē vt adiuvet r cōfortet. iō apparz i facie rubedo. sūlr terror ē i corde. r iō sāguis currit ad cor reliqns ptes exteriorēs. r iō appet palledo i facie pp sāguis absentia. r iō si aligs erubescētiās aut terrorē hēat a natura. vt qdam q sūt naturalr timidi aut naturalr verēcūdi. rubedo aut palloz inē sibi naturalr. si āt a casu casualr. (Quecūqz igitur) assignat dñiaz inter passiones r passibi- les q̄litates. quā dñiaz p̄ māsifestat i bys q̄ sūt circa corp? .z? i bis q̄ sūt circa animaz (simlr āt i bis) p̄ma ps didit i. z. p̄ ondit q̄ sūt passibiles q̄litates. z? q̄ dñr passiōes ibi (q̄cūqz vō) diē ḡ q̄ q̄cūqz talis casuū. i. accētiū sumunt p̄n? ab aliqb? passiōib? p̄manētib? r difficile mobilib? dñr passibiles q̄litates: r b̄ siue insint a na- tura siue a casu: puta pp lōgā egritudinez aut pp magnū estū. vtroqz. n. mō dñr q̄litates aut passibiles q̄litates. qz f̄ eas q̄les esse dicimur puta pallidi aut nigri. Postea cū diē (q̄tuz) ondit q̄ dñr passiōes. qz illa. f. q̄ sumūt p̄ncipiū ex passiōib? q̄ facile solūit r cito trāsēūt. talia .n. dñr passiōes r n̄ q̄litates. qz f̄ eas q̄les n̄ di- cimur. n̄ ei dñr rube? q̄ p̄ verēcūdiā f̄s ē rube? nec palid? q̄ pp timorē palidus. s̄z magis ex ill? dñr aliqs aliqd passus. iō hi? dñr passiōes r nō q̄litates. Nōndū q̄ qñ az. dicit q̄ f̄ passiōes nō dicimur q̄les ē itelligēdū. vel q̄ n̄ dicimur q̄les i? denoiatiuo q̄ sūt a passibili q̄litate. q̄ denoiat subc? p̄ mo? durācis. ut a rubore cā- to p̄ verēcūdiā n̄ dñr aliqs rubicūd? .qz illd̄ de- noiatiū notat p̄manētiā b? forme cū subcō. pro tpe tñ p̄ q̄ uest iste ruboz. pōt dīci rubēs vel ru- be? q̄ notat absolute talē forz ut ē i subcō. v? di- ctū az. ē sic itelligēdū q̄ nō dicimur q̄les a pas- siōib? .qz ab illis nō sumūt p̄ir denoiatiua. sed si sumerēt posset hñs passiōez denoiari ab illa: sic hñs passibilē q̄litate denoiat ab illa. eodē āt mō q̄ negat q̄ a passiōib? nō dicimur q̄les nature ēt ipas n̄ ēē q̄litates q̄nis vē q̄litate sit (Simlr āt) dclarat eadē dñiaz i bis q̄ sūt cir- ca animā. vbi sic pcedit. p̄ ondit q̄ sūt passibiles q̄litates. z? q̄ sūt passiones ibi (q̄cūqz āt) dñia ḡ ista i b̄ cōsistit sic p̄. qz passibiles q̄litatez dñr q̄ a passiōib? difficilr mobilib? inascūf. vt dñmē- tia r ira. vñ f̄ eas q̄les dicimur. puta iracūdi r demētes: sūlr ē d̄ alys alienatōib? q̄ n̄ naturalr s̄z a casu sūt dūmō eneniāt r sint p̄manētes r difficilr mobiles. nā f̄ oēs tales. q̄les dicimur iō merito dicunt passibiles q̄litates. Postea cū diē (q̄cūz) ondit q̄ dñr passiōes. qz ista. f. q̄ si- ūt ex bis q̄ cito trāsēūt. vt si qz fiat iracūd? ex tristitia cito trāsēute. qz tal n̄ dñr iracūd? s̄z ma-

gis aliqd passus. iō merito tales dñr passiōes r n̄ q̄litates itelligēdo mō p̄exposito Ad eni- dētia p̄dcōz. q̄rit vtz. 3. spēs q̄litate sit passio r passibil q̄litas. videt q̄ n̄. qz passio ē vnū ḡnā- lissimū. s̄ aut bec sūt duo aut n̄. si sic. ḡ non sūt vna spēs q̄litate. f. tertia si n̄ sequūt iconue- niētia. Pri? q̄ ari. male assignat eaz differē- tiā di. illas ēē passiōes q̄ cito trāsēūt r p̄manen- tes ēē passibiles q̄litatez. z? q̄ male copulatur adiuicē. coplatio. n. ponit iter diuersa. Etia on- dit q̄ sint idē. qz ois passio ē q̄litas. ḡ f̄z eaz q̄- les dicimur p̄ q̄litate notificatōz r ifert passio- nez sēsui. ḡ ois passio ē passibil q̄litas. s̄ p? q̄ nulla sit q̄litas passibil eo? q̄ ari. itelligit. diē .n. q̄litate n̄ ēē passibilē qz subm̄ ab ea aliquid patiat. s̄z qz efficit passiōē i sēsui. s̄z vtrūqz vidē- tur falsū. Pri? qz f̄ q̄litatez tertiē spēi ē p̄ se alteratō. ex. 7. p̄bi. ḡ ad b̄ q̄ subm̄ recipiat ta- lē q̄litate oz spz alterari. r ita pati ab aliq̄ agen- te hñte eadē q̄litate spē v? virtualr l' formalr. ḡ talis q̄litas ifert passiōē subō recipiēti ipam. Secūdū ēt ē falsū. tū qz ois passio ē mor? et ois mor? ē i tpe. imutatō āt sēs? a sēsibili n̄ ē i tē- pore. tū qz ois passio ē cū abiectione s̄z sic ois mor?. ex. 5. p̄bi. s̄z i mutatōe sēs? a sēsibili n̄ est abiectō s̄z. qz sēs? ē sūme disposit? ad recipien- dū spēs sēsibiles. vtrūqz assūptū pz p̄ locum a- maiori. qz mediū imutat i istāti r sine abiectōe s̄z. qz tñ min? videt ēē dispositū ad spēs sensu- bilē q̄ sēsus. In oppositū ē ari. R: oēs qz passio ē equocū ad mltā significata vt patet. s̄. Mēta. s̄z h̄ sūt f̄ qz significat q̄litate: f̄ quaz ē alteratō. r tūc nil sūt absolute l' cū p̄cisōe. ab- solute sūptū ē cōuertibile cū passibili q̄litate l' supi? ad ipaz p̄cise sūptū distiguit? passibilē q̄- litatē pnt passibil q̄litas dñr illa a q̄ gs dnoia- tur dnomiatōe significatē p̄manētiā forme in subō absolute. ḡ terti? mo? l' tertia spēs q̄litate ē passio q̄ diē cōpatōz q̄litate ad subm̄ natū al- terari f̄eā l' cōpatōz q̄litate ad subm̄ cui ifert passiōē. vt patebit respōden? ad argumenta. Ad p? oēs qz passio ē equoqe f̄ qz ē effcūf ac- tionis vt diē auctor. 6. p̄in. r f̄ qz ē q̄litas fm̄ quā ē altera? Ad z? dico qz passio p̄cise dca distiguit? passibilē q̄litate. r sic itelligēda ē il- la distictō r dñia quā ponit ari. r tñ possunt po- ni vñ? mo? aut spēs. qz hñt aliqūā rōz ḡnālem vt dēz ē supi? s̄ z? r absolute loqndo d̄ vtroqz sūt cōuertibilia. qz ois passio ē q̄litas. r ita fm̄ eā dicimur q̄les. dēz āt ari. qz f̄ passiōē n̄ dici- mur q̄les. itelligēdū ē mō iā p̄dcō. Ad 3? di- co sic diē ari. qz q̄litatez tertiē spēi n̄ dñr passu- biles qz iferūt passiōes suis subcis. nulla eniz forma nata ē agere i suū subiectū: s̄z dñr passu- biles aliq̄ mō. qz iferūt passiōē sēsui. Cū ar- guit? p̄ pmū mēbrū: dico qz passibil q̄litas idu- cif p̄ alteratōz. r ita subiectū patif ab aliq̄ alte-

rāte. s; nō a for quā recipit: s; ab aliq̄ hāte eās
 forz spē. Lū ar. d̄ z^o mēbz dico q̄ passibil q̄
 litas efficit q̄dā passioz i s; nō verā sic dicit az.
 s; qlis sit illa pa? d̄ i z? de aia. s. salus r pfectio
 Notā^o ēt in x̄ b q̄ iferre passioz s; sui nō ē d̄
 eēntia qlitat̄ s; q̄ d̄ z? d̄ aia q̄ visibile eē n̄ ē d̄
 eēntia color: s; pa? e^o. ḡ pa^o l passibil qlitas q̄
 notat qlitatē in q̄ ifert passioz s; sui non noiat
 eēntiā vl spēm qlitatis. s; mo^o r b valz p q̄dā
 qōe iferius Segt illa ps (4° vo) vbi agit de
 q̄rta spē qlitatis. circa q̄. z. facit. p̄ q̄rta spēm
 ptractat. z? ab ea q̄ndā rēouet dubitatōz ibi.
 (Raz āt) dicit ḡ q̄ 4° g^o vl spēs qlitat̄ ē for
 r circa aliqd̄ cōstans figura. ita ēt r̄ndēdo r cur
 uitas r alia hī r stati pbat istas eē qlitates. nā
 f ea aliqd̄ d̄r q̄le puta aliqd̄ subc^o d̄r triāgulū
 r q̄drāgulū rēz vl curuū. ḡ sūt qlitates (Ra
 rū) remouz q̄dā dubitatōz q̄ forte videre ad
 hāc q̄rta spēs p̄tinere di. q̄ raz r spissū aspū et
 lene v̄r qlitatē significare. s; nō ē sic. imo sunt
 aliēa a dione qlitat̄ i spēs b ē q̄ sub nlla spē p̄ti
 nēt: s; maḡ dicit pōnē p̄tiū. nā spissū d̄r c^o p̄tes
 sibi sūt p̄pinq̄. raz vo c^o p̄tes distāt a seiuicē. le
 ne ēt d̄r c^o p̄tes rēe iacēt. aspuz c^o vna ps ē supi
 or alia: r vna emiet alteri. oia ḡ p̄dcā dicit pōz
 p̄tiū. r n̄ qlitatē Notā^o q̄ raz r dēsuz lene r
 aspuz vno? significāt extēfōz p̄tiū q̄titatinaz
 r sic idē corp^o p̄p̄sū r nō p̄p̄sū p̄t eē raz r dēsū
 ut pz d̄ lana r spōgia Alio? significāt extēfio
 onē p̄tiū materie put raz d̄r q̄ multū bz d̄ for
 r paz de materia r dēsū e? p̄? hec forte signifi
 cāt pōnē. qz dicit ordinē p̄tiū i toto. alio? forte
 significāt qlitates. r sic pz solu? rrouerfē q̄ ē
 de istis iter az. h r in. 4. pbi. r iter auctozes. 6.
 p̄ncipioz quō. s. sūt qlitates r quō pōnes. Ul
 tio cū dicit (r forte aly) epilogat circa dca di. q̄
 forte aly mōi r spēs qlitatis appēbūt. a p̄dicl
 t̄n q̄ maxie d̄r bi sūt q̄ dci sūt. Ad euidentiaz
 p̄dictoz q̄rit vtz for r circa aliqd̄ cōstās figura
 sit. 4. spēs qlitatis videt q̄ nō. p̄p̄ diffinitōez
 forme q̄ assignat i p̄n? 6. p̄ncipioz q̄ cōis ē oi ac
 cidēti. ḡ for nō ē spēs qlitat̄ Lō s̄r tur qz for
 nō ē f se ens: s; p̄n^o e^o. ens āt didit f se i. io. ḡnā
 .5. metha. ḡ for in n^o ḡnē ē ut spēs p̄ figura ē
 q̄titas. qz ē sup̄ficies. ḡ nō ē spēs qlitatis p̄
 aut hec sūt idē aut nō. si nō male ponūtur vna
 spēs qlitatis cū sint due si sic male copulāt ad
 iuicē In oppo^o ē az. Dic r n̄? dōz q̄ forma
 vno? ē trāscēdēs f q̄ de ea ē p̄mo i p̄i? 6. p̄ncipi
 oz Alio? ē exterior dispō rei aiāte vel decent
 lineatio r q̄ for bēat faz significatōz. pz p̄ por.
 c. de spē q̄ dicit q̄ spēs vno? d̄r for vniuscuiusq̄
 vbi for significat id q̄ decoz sūū exterior dispō
 rei aiāte. ut pz p̄ ex^o e^o. s. spēs p̄ami digna ē im
 pio. r f q̄ d̄r. 4. etbi. q̄ pui p̄nt eē formos̄ r con
 mēsurati. i. decēter lineati for. ḡ f p̄ significā^o
 nō p̄tinet p se ad g^o qlitatis: s; f aliō significā^o
 Silr figura vno? sup̄ficiē significat iclusam

vel terminatā lineis Alio? clausibz vel termi
 natōz sup̄ficiē. r f p̄ significatū n̄ p̄riet ad g^o
 qlitat̄. s; f aliō z^o r f illa. z. significata ut for
 r figura p̄tinet ad g^o qlitat̄ vl sunt subalterna
 ita q̄ ois for ē figura: r e? vel p̄cise loq̄ndo sūt
 duo dispata Ad p̄ia duo argumta pz p̄ equi
 uocatiōz illoz duoz significatoz for r figura:
 ut dcm ē. Ad 3° dico q̄ ista absolute sup̄ta sūt
 diuersa. si at figura sit exterior dispō rei aiāte
 r for rei aiāte. tūc sūt oio diuersa: z uēiēter t̄n
 p̄nt poni vn^o mo^o aut spēs qlitat̄. qz supaddūt
 eēntie qlitatis hāc rōz ḡnālē q̄ ē exteri^o dispo
 nere vel cōstare circa aliqd̄ r non itra que rō si
 accidat eēntie qualitatis non est mirum si hec
 duo nō cōstituūt spēm qlitatis s; mo^o.

Aliaverosunt. Post.

determinauit de qlitate i abstracto. h̄ d̄terminat
 i cōcreto. circa q̄. z. facit. p̄ p̄p̄oit de q̄li q̄dā no
 tificatiōz aut descriptiōz. r? subdit e^o declara
 tiōnē ibi. (vt a cādore cādīd^o) dicit ḡ q̄ qlia sūt
 q̄ d̄r d̄nomiatie f h. i. qlitates q̄ sūt d̄ce l quo
 mōlibz alr d̄r ab eis r n̄ d̄nomiatie inuit d̄io
 nē q̄ qlia q̄dā d̄r d̄nomiatie q̄dā n̄ S; circa
 notificatōz qlitū videt q̄ ibi r notificatōe qlit
 tat̄ sit circūl^o. p̄. n. d̄r. qlitas ē f quā qlēs eē di
 cimus. z^o qlia d̄r q̄ d̄nomiatie d̄r a qlitatib^o. r
 sic mutuo vnū p̄ alterū notificat. S; dōz q̄
 forte p̄ma notificatōe p̄ nobis notū. fa p̄ notū^o
 simplr neutra. t̄n notificatōe ē diffinitō (Ut a
 cādore) exponit qd̄ dixerat p̄ p̄^o mēbrū. put q̄
 le d̄r d̄nomiatie a qlitate. vt a cādore cādīdus
 a gramatica gramatic^o. a iustitia iustus rē. z.
 z^o mēbzū. put q̄le n̄ d̄r d̄nomiatie a qlitate: sed
 alio? fa ibi (i aliqb^o vo) p̄ma ps pz. s; fa didit
 f; q̄ illō p̄r cōtigere duplr. vno? vbi qlitatib^o
 n̄ sūt nomia iposita. alio? vbi nomib^o ex̄stibus
 ipositis n̄ sumūt directe denomiatiue ab eis. p̄
 ḡ exponit p̄^o. z. z^o vbi (aliq̄n̄ āt) dicit ḡ q̄ aliqb^o
 qlitatib^o n̄ sūt nomia iposita. r iō qlia q̄ d̄r
 ab eis n̄ possūt dici denomiatiue. oz. n. cōuēire i
 voce cū p̄ncipali a q̄ d̄r. vbi grā. curfor aut pu
 gillator. d̄ci a valitudie. i. a potētia naturali n̄
 d̄r ab illa qlitate d̄nomiatie: eo q̄ ille valitu
 dines. i. potētie naturales n̄ h̄nt nomia iposita
 sic p̄ oppositū ē i disciplis. i. i sciētys vl artib^o
 a qb^o d̄r pugillatores r palestini d̄nomiatie
 eo q̄ discipline ille h̄nt nomia iposita. a discipli
 na. n. pugillatōia d̄r pugillator. silr de alyf (ali
 q̄n̄ āt) exponit z^o modū di. q̄ aliq̄n̄ ēt nomine
 iposito n̄ d̄r q̄le d̄nomiatie vt a vtute d̄r studio
 sus. sed hoc in paucis contigit. concludit ergo
 q̄ qlia dicitur denomiatiue ab ip̄i qlitatib^o aut
 aliq̄: ab eis. vt p̄dc̄n̄ ē. Nōndū q̄ari. dicit
 qlia dici denomiatiue nisi vbi vl nomia n̄ sunt
 iposita qlitatib^o vt ē d̄ qualitibus fē spēi vl
 vbi noib^o ex̄stibus ipositis nō sumūt ab eis d̄
 recte denomiatiua ut a vtute d̄r aliq̄ studiosū

nec tñ istud q̄le directe sũt ab illa q̄litate. ex q̄ p̄z q̄ denotatiua i n̄: prinete ad significatũ dñr differre a suis p̄ncipalib⁹. s̄z tñ forte i mō signi ficadi i fine vocis Circa supi⁹ dca de. c. q̄li tatis restat q̄dã dubia q̄ occurrit p̄zi⁹ v̄tz spēs q̄litas ueniēter assignēt vbi pōt dici q̄ az. nō assignat spēs q̄litas. s̄z mōs e⁹. q̄ p̄z per lras e⁹ añq̄ bec enūeret. dicit. n. q̄ litas dicit̄ multipl̄r. i. multis mōis: z i fine his enūeratis dicit q̄ fortasse qdã aly appebūt mōi. s̄z gma xie dñr hi sūt. est at̄ dñr iter spēs z mō. qz spēs ē cui ē addita dñr eēntialis: mō at̄ cui addit̄ dñr accidētal. z ita isti mōi dicūt diuersā bitu dinē q̄litas ad subc⁹ penes s̄ q̄ ē ē pmanēs vel nō ē ā natura. eē s̄ibile vel nō q̄ tñ oia n̄ variāt q̄litarē eēntialr. qz oēs ille bitudinis v̄l ples p̄nt eē f̄eēntiā i ead q̄litate p̄zi⁹ at̄. s. q̄ az. nō assignat spēs q̄litas p̄bať. Tū qz cuiuslibet vni⁹ gn̄is s̄t tñ due p̄me spēs sed q̄litas ē vñ g⁹. ḡ nō h̄z. 4. p̄mas spēs Nec vñr iste eē spēs subalterne. qz nulla sub altera t̄tetur. ma. p̄z p̄ boe⁹ li⁹ dionū. tū qz ipole ē duas spēs eiusd̄ gn̄is p̄dicari de eod̄. s̄z h̄it⁹ z dispō q̄ assi gnāt p̄ p̄ria spē z pa⁹: z passibil q̄litas q̄ assignā tur p̄ tertia dñr de ead q̄litate ut d̄ calore z fri goze z s̄lib⁹ q̄ az. enūerat i p̄ria z i. 3. spē. ḡ p̄ri ma z tertia spēs nō sūt due. ma. p̄z. qz ois dñr f̄ spēs ē p̄rietas ex. io. metha. s̄z p̄ria n̄: p̄nt d̄ eod̄ dē mi. ēt. p̄bať rōe. qz ead q̄litas f̄eēntiā pōt i ferre passioz s̄ sui. z ita passibil q̄litas z eē faci liter vel difficilr mobil a subcō. z ita eē h̄it⁹ vel dispō Si at̄ qñz az. vocat spēs intelligē vel exponē e⁹ p̄ m⁹ sp̄ali. z forte dic̄ q̄ isti mōi n̄ s̄ gn̄alissi nec sp̄alissi. s̄z gn̄ales z sp̄ales i p̄patōe ad diuersa. nec illa expō multū extorq̄t lras. qz intermedia intelligēda sūt f̄ ea q̄ ponūt i p̄bemio z epilogo. s. multipl̄r z aly modi. Possēt dari alia solu⁹ sustinēdo q̄ az. enūeret spēs q̄litas z non tñ mōs. vñ pōt dici q̄ ille dñe eē facillr mobile vel difficilr eē p̄zi⁹ op̄adi vel nō. i ferre passioz s̄ sui exteri⁹ disponere subāz: sūt dñe ac cidētales gn̄i q̄litas q̄ tñ az. vtiť p̄ dñys es s̄ctialib⁹. qz dñe eēntiales sunt nobis i ḡte. z ita iste forte q̄ subsūt p̄ istis dñys sūt. 4. spēs q̄lita tis. s̄z tūc restat du⁹. qz f̄ istū mō op̄z cedere has dñas q̄uis accidētales eē p̄pas. 4. disticti spēs q̄litas ita q̄ nulla dieat̄ d̄ alia. nec due de aliq̄ eod̄ sic z ipe spēs se h̄it. Ad s̄ p̄t dici q̄ tā for̄ q̄ figura ē exterior dispō rei tā pa⁹ q̄ passibil q̄litas p̄ se ē imutatiua s̄sus tā ipō q̄ pō natural ē naturale p̄n⁹ agēdi vel patiēdi. z iste tres dñe vñr ita disticte q̄ nulli q̄litati eis̄ s̄t. p̄ria at̄ spēs nō videt̄ s̄ui p̄ aliq̄ dñaz positi uā distictā ab istis trib⁹. s̄z p̄ p̄natiōz cuius s̄z istoz. ita q̄ ista q̄litas cui nulla istaz dñaz p̄ p̄rie iest s̄z ē tñ q̄litas. eo q̄ nulla dñr quā sup̄ addit̄ q̄litas nō ē nec eēntial nec p̄pe acciden tal̄ dicat̄ eē i p̄ma spē q̄litas. iste ei dñe facillr

mobile a subcō v̄l difficilr n̄ sūt disticte ab alyf gn̄ possint dici de ead q̄litate de q̄ dñ aliq̄ alia rū dñaz. s̄z ad huc q̄litas ex̄nti i p̄ma spē iste dñe accidūt. z p̄ has distiguūt̄ iuicē h̄it⁹ z dispō p̄cise s̄pta. istud p̄z i ex⁹ scia v̄t⁹ z s̄aitas radica ta v̄l nō radicata i subcō. z h̄it⁹ nec sūt exterior res dispōnes rei nec p̄ se s̄ibilia. n̄z inata p̄nci pia op̄adi v̄l patiēdi. n̄z ē alia dñr a positiua nō q̄ ista supaddūt q̄litas. ḡ vñr tñ eē q̄litates ut p̄ illā p̄cisiōz distiguāt̄ ab ill spēs alyz q̄ sup̄ addūt dñaz notā. z tñ iter illas q̄ sūt p̄rie spēi ra dicatas vel nō radicata ē dñr a p̄ facillr mobile z difficilr Istaz duaz solutionū fa ē subtili or. p̄ria facillor. s̄z q̄ melior relinq̄ iudicio meli ori z du⁹ ē v̄tz iste. 4. spēs ueniēter ordi nēt. videt̄ q̄ nō. tū qz iter oia accidētia q̄ntitas p̄ iberet s̄bē. ḡ ille q̄litates q̄ immediati⁹ sequūt̄ q̄ntitates sūt p̄ores naturalr tales sunt q̄litates q̄rte spēi. ḡ ille dñr eē p̄rie naturalr. tū qz q̄ ē a natura ē p̄zi⁹ ex. 3. topi. s̄z q̄litates f̄e spēi sūt a natura q̄litates aliaz spēs. nō ḡ fa spēs dz eē p̄ma. tū qz q̄litates eloz dñr p̄rie q̄litates. s̄z il le sūt q̄litates tertie spēi. ḡ tertia spēs dz eē p̄ri ma. tū qz habitus z dispositio. p̄supponūt oēs alias q̄litates q̄ p̄z qz p̄ naturalr ē hō figura t̄ h̄is q̄litates s̄ibiles z pōz naturalē ul̄ ipōz q̄ sit sciēs vel v̄tuosus. ḡ p̄rie spēs dz eē vltia. tū qz pō naturalr ē p̄n⁹ operādi imediate p̄ns for̄z s̄balē. h̄it⁹ at̄ mediate. Itē pō natural ē imediatū subcō h̄it⁹ dispōis. ut pō itellectiua scie. s̄z q̄ ē p̄ping⁹ p̄ori ē p̄zi⁹ ex. 3. topi. qz subcō p̄ ē acc̄ite naturalr ḡ pō ē p̄or hitu dōz qz oē do spēs p̄t saluari s̄: qz p̄ria spēs ē p̄ssima. q̄cū qz. n. q̄litas nō h̄is aliq̄ dñaz alie aliaz sperū p̄t p̄di i hac spē. p̄ h̄ac ē fa p̄or alyz. qz leḡ na turā rei tāq̄ suā cāz z p̄ h̄ac ē tertia. qz q̄uis d̄ e⁹ rōe nō sit i eē a natura. cōi⁹ tñ dispōit subcō z i p̄fūdo z i sup̄ficie. q̄rta ē vltia p̄ p̄natiōz oiz istaz. nō. n. ē p̄ior i gnē q̄litas ceteri spēs. i. plu res spēs q̄litas p̄ntēf. s̄z forte plib⁹ subcōis i s̄t. nec ē inatū. qz figura p̄t variari circa subcō nul la scā variatiōe i natura. nec ē dispō i p̄fūdo: s̄z tñ exterior. iō rōnabilr ponit̄ postrea Ad argumēta i oppo⁹ Ad p̄ dōz q̄ spēs q̄litas nō ordinať f̄ s̄ q̄ ē immediati⁹ seq̄ q̄ntitatē vel subāz. s̄z f̄ alias rōes p̄dictas. i. f̄ maiorē p̄ita tē i gnē q̄litas. z f̄ naturalr iesse z disponere i sup̄ficie z p̄fūdo z eoz oppō z f̄ oēs has p̄ditio nes dz q̄rta spēs eē postrea Ad z d̄ico q̄ il la spēs q̄ ē coior i gnē q̄litas absolute. s̄z n̄ sit a natura dz p̄di p̄or spēs alia q̄ n̄ ē ita p̄is Ad z d̄ico q̄ q̄litates. 3. spēi n̄ s̄ tñ q̄litates eloz s̄z oēs q̄litates q̄ sūt p̄ se imutatiue s̄f. q̄z qdã sūt eloz. z n̄ sūt a natura. vñ ex p̄ozitate q̄lita tū elariū vel ex iberētia eaz i elis n̄ p̄t cōcludi gn̄al p̄ozitas oiz q̄litas tertie spēi ad alias. qz oz me⁹ sufficiēs ad p̄cludēdū illud eē rōz p̄ez oiz q̄litas tertie spēi Ad 4. d̄ico q̄ q̄litates

prie spēs. lz nō p̄ ifint subē. lz alie p̄cedūt eaf. tñ
 bee spēs ē cōior ceteris mi⁹ supaddēs q̄litati. z
 forte ples spēs iferiores p̄tinēt Ad 5⁹ p̄z q̄ lz
 illa q̄litas q̄ d̄r natural p̄ō imediatius p̄leq̄tur
 for̄z subālē q̄z ista q̄ d̄r bit⁹. nō tñ ē ita p̄is. f̄c
 illa. z iō nō d̄z p̄ōi p̄oz Ad 3⁹ du⁹ ē v̄tz spēs
 q̄litatī sufficiēter enūerent. videt q̄ nō ex du/
 ob⁹. p̄ q̄ ira z demētia z bi⁹ sūt q̄litates. q̄ f̄m
 eas aliqd d̄r q̄le. z i nulla alia spē sūt nisi i ter/
 tia. lz ibi nō sūt. q̄z f̄ q̄litatef. 3. spēi p̄t fieri alte/
 ra: lz f̄ istas n̄. q̄z iste sūt i aia f̄ Az. i l̄a z aia n̄
 alterat. q̄z nō ē q̄ta z ois mor⁹ f̄z q̄litate p̄sup/
 ponit q̄titate. z: q̄z pulchritudo z decoz v̄nr
 q̄litates p̄ rōz q̄litatī. q̄z f̄ eas aliqd d̄r q̄le z in
 nulla istaz spēz sūt. q̄z maxie v̄nr eē i. 4. spē et
 ibi nō sūt. q̄z v̄e f̄uscipiūt magis z mi⁹: q̄ negat
 az. iferi⁹ de q̄litatef q̄rte spēi. ḡ sūt ples R⁹
 ad q̄ōz. p̄t dici q̄z h̄ nō enūerāt oēs spēs q̄litatē
 f̄c ēt az. dicit i l̄a. lz spēs magi famose. q̄z nec
 iste sūt prie spēs. nec forte duo p̄didūt iō g⁹. p̄ z
 alie due aliud g⁹ Sustinēdo tñ q̄ sufficiēter
 enūerent. p̄t r̄nderi ad argum̄ta. Ad p⁹ dico
 q̄z ira z demētia z bi⁹ sūt i p̄ia spē z forte oēs q̄/
 litates aie. cū d̄r q̄ ista enūerēt in. 3. spē. dico q̄
 pa⁹: z passibil q̄litas p̄cise d̄rnt penes has d̄ras
 accidētales facill⁹ mobile z difficil⁹: penes q̄l ēt
 d̄rnt bit⁹ z dispō. z iō q̄ sūt i p̄ma spē p̄nt enūe/
 rari i tertia. q̄z p̄cipiāt illā d̄ras q̄ nō ē p̄pa ter/
 tie. f̄c eoz: i p̄ia spē enūerāt calor z frig⁹. q̄ tam
 v̄e sūt i tertia spē. ut p̄ h̄ac mutuā enūerationē
 spēz az. ifinuet has d̄ras facill⁹ mobile z diffi/
 cil⁹. nō tñ nō eē eēntiales. lz nec eē p̄pas alter/
 ri illaz spēz. lz accidētal⁹ distiguere passidēs a
 passibili q̄litate z bitū a dispōe Ad 2⁹ dico q̄
 decoz z pulchritudo loq̄ndo de pulchritudine
 corpali q̄ ē p̄uēiēs mēbroz dispō sūt i. 4. spē. q̄
 litatī. cū ar. 5 B q̄ q̄litates. 4. spēi nō f̄uscipiūt
 magi z mi⁹ dico q̄ nō ab oib⁹ q̄litatef. 4. spēi.
 negat Az. f̄uscipi magi z mi⁹ lz a gbusdā. suffi/
 cit. n. B ad ppo⁹ suū q̄z ē h̄ac p̄petatē f̄uscipere
 magis z mi⁹ nō iesse oī q̄litati. illis at i. 4. spē n̄
 iest q̄ sūt q̄litatef mathematicoz. q̄z ille f̄ p̄o/
 res motu z magi z mi⁹ n̄ b̄nt fieri nisi vbi z mo⁹

Nest autez cōtrarie

tas) Postq̄z p̄h̄s d̄reriauit d̄ q̄litate q̄z
 ad e⁹ subālia. h̄ d̄reriat de ea q̄z ad e⁹ acciden/
 talia z p̄petates. circa q̄. z. facit. p̄ facit q̄ d̄cm
 ē. z: remouet du⁹ ibi (at v̄o nō decet) p̄ma p̄f di/
 midit i. 3. f. 3. p̄petates q̄litatī. f̄a ibi (non at in
 oib⁹) tertia ibi (Am̄p si ex d̄rys) dicit ḡ q̄ d̄rie/
 tas ē circa q̄le z q̄litatef. ut iustitia d̄riat i iusti/
 tie. z albedo nigredi. f̄l̄r i d̄creti ut iustū i iusto
 z albū nigro d̄riat Notā⁹ q̄z i iustitia p̄t intel/
 ligi dupl⁹. f̄. p̄natie z d̄rie. p̄: nil p̄oit. lz diē tñ
 carētia iustitie. z: p̄oit aliqd. f̄. bitū vitiosū d̄
 bitū v̄notoz. Nō at) ostēdit h̄ac p̄petatē n̄ eē
 p̄uertibile. q̄z nō p̄uēit oib⁹ q̄litatef. q̄z rube/

do z palledo z bi⁹ colorib⁹ medys accipiēdo cō/
 cretū p̄ abstracto nihil ē d̄riū cū nō sint q̄lita/
 tes (Am̄p) ponit q̄ddā nōbile circa d̄cā z ē q̄
 d̄rioz si vnū fuerit q̄le. i. de ḡne q̄litatef et reli/
 quū erit q̄le. vbi ḡra. si iustitia z iustitia f̄ d̄ria
 z iustitia ē q̄litas z iustitia. q̄z p̄z. q̄z iustitia n̄
 p̄t p̄oi i aliq̄ a: p̄dicamēto nisi q̄litatī. f̄l̄r d̄ aluz
 Rō b⁹ colligit ex i: d̄co. io. metba. q̄ d̄ria f̄c i
 eoz ḡne Notā⁹ iuz h̄ac p̄mā p̄prietatē q̄ ē re/
 cipe d̄ria q̄ q̄litatef medys iter d̄ria vnū extre/
 mū ē d̄riū d̄rietate trāslūptiue d̄cā q̄ ē d̄ra f̄ spe/
 cie. z similr d̄rietate p̄prie dicta. lz tñ d̄nuta
 Tū q̄z alr nō possz eē mo⁹ ab extrēis i me⁹ vel
 eoz: c⁹ oppo⁹ b̄r i. 5. poste. tū q̄z me⁹ aliqd p̄tici/
 pat v̄triusq̄ extrēi z. i. v̄triusq̄ extrēo d̄riat i: p̄le/
 te p̄ eo q̄z h̄z i se de reliq̄ extrēo. nil tñ ē eis d̄riū
 d̄rietate p̄pleta z p̄pe d̄cā. q̄z eoz: d̄riat v̄triusq̄
 extrē⁹ me⁹: z nō p̄nt duo d̄riari eid d̄rietate cō/
 p̄leta z p̄fecta: ut d̄r. io. metba. z iō b⁹: itelligit
 az. i B loco Dein cū dicit (f̄uscipit at q̄litas)
 p̄oit f̄az p̄prietatē q̄litatī vbi duo facit. p̄ p̄po/
 nit p̄petatē. z: ostēdit eā nō eē p̄uertibile ibi (nō
 tñ oia) dicit ḡ q̄ q̄litas f̄uscip. magi z mi⁹ v̄el al⁹
 ē magi z mi⁹ altero. z f̄l̄r iustū z ip̄z ad seip̄z p̄/
 patū i diuerf̄ t̄pib⁹ d̄r magi z mi⁹. q̄z cādidiū p̄t
 itēdi z fieri magi cādidiū. (Nō tñ oia) ostēdit
 istā p̄prietatē nō eē p̄uertibile eo q̄ nō f̄ oēs q̄/
 litatē p̄uēit f̄uscipe magi z mi⁹ vbi. z. facit. p̄ po/
 nit istātia d̄ gbusdā vbi ē du⁹. z: d̄ gbusdā vbi
 n̄ ē du⁹ ibi (triāgul⁹ v̄o) dicit ḡ q̄ nō oia q̄lia
 seu oēs q̄litates f̄uscipiūt magi z min⁹ vna ab
 alia. q̄z qdā dubitat z dicit q̄z lz vnū sub⁹ p̄o/
 sit h̄re iustitia aut f̄aitatē aut grāmaticā magi
 z mi⁹ altero. tñ ip̄a iustitia aut f̄aitas nō d̄r ma/
 glaut mi⁹. tñ q̄cqd sit de istis i abstracto nō est
 du⁹ q̄n̄ subiecta q̄ afficiūt f̄ istas q̄litates dicā/
 tur magi z mi⁹. v̄n⁹ ei d̄r grāmatior altero. f̄l̄r
 iustior z f̄aior. vult dicere q̄z licz sit du⁹ de istis
 q̄litatef i abstracto an f̄uscipiāt magis z
 mi⁹. tñ nō ē du⁹ de ip̄is i d̄creto. quō at B habz
 vitatē dicit i q̄ōe statī (Triāgul⁹) dat istāti
 am i gbusdā vbi certū ē q̄ nō f̄uscipiūt magis
 z min⁹. f̄. q̄litates q̄rte spēi. iō dicit q̄z triāgulus
 v̄l q̄drāgul⁹ aut aliq̄ alia figura n̄ f̄uscipit ma/
 gis z min⁹. qd̄ pbat q̄z figure q̄cuq̄z v̄l f̄uscipiūt
 diffōez triāgli z circuli v̄t sūt triāgli z circuli
 aut n̄ f̄uscipiūt v̄t q̄dratū z alia figura. si p̄: cū
 eq̄l⁹ p̄cipiēt rōez triāgli aut circuli v̄n⁹ triāgu/
 lus n̄ d̄r magi alio nec v̄n⁹ circulus magi altero
 si z: idē seq̄ q̄z illud q̄ n̄ p̄cipiat rōz circuli
 n̄ ē magi aut mi⁹ circuli. oē. n. magi z min⁹ p̄sup/
 p̄oit simplr tale: z iō q̄dratum q̄z. f. 4. latera
 eq̄lia nō ē magi circuli q̄z ille ḡ ē altera p̄te lō/
 gior g. f. n̄ h̄z oia latera eq̄lia. q̄z nec iste nec ille
 ē circuli simplr. p̄z ḡ ex p̄dcis q̄ nō oia q̄lia re/
 cipiūt magi z mi⁹ Notā⁹ q̄z ista p̄petas f̄usci/
 pe magi z mi⁹ nō iest q̄litatef. 4. spēi q̄. f. f̄ q̄li/
 tatef mathematicoz. ut triāgl⁹ q̄drāgl⁹ z c. c⁹ rō

dcā ē supius. qz. f. ille q̄litatef sūt pores motu r magl r min^o n̄ bz fieri nisi vbi ēt mot^o Ad cui dētia p̄dcōp̄ q̄rit. vtz aliq̄ q̄litas suscipiat ma gi r min^o. viderur q̄ n̄. qz a magl r min^o p̄t ali qd mutari. ex. 5. pby. sz nulla muta^o ē ab eadez spē i idē spē. ḡ magl r min^o n̄ sūt i q̄litate eiusdē spēi. qz n̄ ē cō patio nisi f̄ aliq̄z formā eādē spē. ex. 6. pby. ḡ ab solute i q̄litate nō sūt magl r minus. P̄ oē ma gl f̄ aliq̄z formā ē p se relm ad min^o f̄ eādē for mā. ḡ forma fm quā illa referūt ē p se relo. ḡ f̄z nullā q̄litate d̄nr p se magl r min^o. p̄ma p̄ia pz qz relm n̄ d̄r p se nisi a relone. f̄a p̄z. qz nulla q̄li tas ē p se relo. P̄ albi^o r min^o albū sūt relatiua sup̄pōnis r sup̄pōnis. qz nō egp̄at̄ie. mani^o ē. sz reltiua sup̄pōnis r sup̄pōnis d̄nr spē. qz sūt op posita. ḡ nulla q̄litas eadē spē suscipit magis r min^o. nec diuersa spē. vt pbat p̄ma rō. ḡ zc.

In oppo^o r̄ideo in ista. q. p̄ p̄mittā vnā opi. z. alr̄ dicā ad. Quātū ad p̄ d̄r q̄ eētia q̄lita tis q̄ significā i abstracto n̄ suscipit magl r mi^o fm q̄ d̄r i l̄rā. q̄ iustitia n̄ d̄r magl iustitia. nec grāmatica magl grāmatica. r B̄ qz eētia q̄lita tis. sic ēt cuiusl̄z forme ē id̄isibil̄ fm auc. 6. p̄n. r id̄isibile nō suscipit magl r min^o. sz d̄ca de noiatie a q̄litate b̄busdā suscipiūt r magl r mi^o vt aliq̄s d̄r iustior et grāmaticior altero vt d̄r i l̄rā. r ita ip̄a forma i formādo sub^o r f̄z ē i s̄bo suscipit magl r min^o. lz n̄ i eētia. qz vnū sub^o plus p̄cipiat formā q̄ aliud. Cōtra B̄ arguīt qz B̄ mō vid̄r p̄cedēdū eē q̄p̄tital̄ suscip̄ magl r min^o. qz fm eē ei^o i subcō naturali p̄t eē p̄fciū r ip̄fciū. lz n̄ fm ei^o eētia. r illoz ponit̄ de q̄lita te. ḡ ābo p̄s̄l̄r suscipiūt magl r min^o. sz bec. p̄p̄e tas negāda ē a q̄ntitate fm ari. p̄. ḡ r a q̄litate P̄ si ad simplr̄ seḡ simplr̄. r ad magl segtur magl. ex p̄ top. sz ad albū seḡ q̄ sit albedine al b̄ū. ḡ ad albi^o seḡ q̄ sit magl albedine albi^o. ḡ si forma vt i subcō suscipit magl r min^o. r i se su scipit magl r min^o. P̄ p̄ q̄ q̄litas n̄ suscip̄ ma gis r min^o i aliq̄ q̄ suscipiat fm eētia. sz. n. su scipiat magl r min^o fm eē ei^o i subcō vl̄ fm qd̄ cūq̄ aliud. sit illud a. aut ḡ a. ē de ei^o eētia. vl̄ nō. si sic. r a. ē aliq̄ eētie ei^o. ḡ fm eētia suaz suscipit magl r min^o. si nō. r a. suscipiet magis r min^o. qz alr̄ q̄litas n̄ possz fm ip̄m suscipe ma gl r min^o. aut ḡ a. suscipit magl r min^o f̄ eētia. r b̄r p̄po^o. qz pari rōe p̄ suscipiet magl r min^o fm eētia. qz q̄ ad B̄ idē iudiciū vid̄r eē de oi forma acc̄ntali. si autē a. suscipiat magl r min^o fm aliq̄ aliud a sua eētia. sit illud b. r sic pro cedēdo vel erūt i finite forme acc̄ntales q̄z vna suscipit magl r min^o fm aliā. vel stab̄r ad aliq̄z formā acc̄ntalē q̄ suscipit magis r min^o fm eē tia. ḡ pari rōe vid̄r q̄ stādū sit i p̄ma cū idē sit iudiciū de oib̄. Quātū ad z^o dico pp̄ istas rōes q̄ q̄litas fm eētia suscipit magis r min^o qz sub^o aliq̄d f̄ p̄fciōz gradū p̄cipiat eādē eē

tiā spē r aliud sub^o f̄ min^o p̄fciū gradū. vbi itel ligēdū ē q̄ sic silitudo ē rlo sūdara p̄p̄e sup̄ eē tia q̄litate ita magis r min^o. sūdantū. n. magl ē eētia spēi sub gradu p̄fciō q̄ grad^o ē aliq̄d ab solutū de ḡne q̄litate lz ip̄z p̄seq̄t resp̄cūs magl ad aliū ip̄fciū i eodē spē qua p̄seq̄t rela^o minus. Q̄n̄ ḡ d̄cūt ari. r boe. i 3° q̄ iustitia n̄ d̄r magl r min^o aliā iustitia. sz aliq̄s. d̄r iustior altero. in telligēdū ē q̄ eētia spēi i se p̄siderata abstrabē do a sup̄positis nō bz i se magl r min^o. qz ip̄a sic p̄siderata ē id̄ris ad oēz gradū. sz ip̄a i vno sup posito ē p̄fciōz seip̄a i alio supposito. r vt ē i sup posito sic denoiat sub^o qz p se suppo^o ei^o n̄ ē f̄z sz q̄litas i B̄ subcō. n̄ ḡ iusticia abstracte itelcā sz iustū. r bec iusticia vt denoiat istud sub^o est maiō alia. Cōtra ista ar. qz iste grad^o r iste aut sūt itra eētia. aut n̄. si sic. r iste grad^o ē diuers^o ab illo. ḡ h̄ eētia ē diuersa ab illa p̄ aliq̄d qd̄ ē itra eētia. ḡ magl d̄r a mi^o spē. h̄ vltia p̄ia pz tū qz oia diuersitas eētia^l diuersificat spēz. tū qz eētia p̄ ē spēi n̄ id̄idui. aliogn̄ id̄idui possēt b̄re diffōnē sp̄aliozē diffōne spēi. ḡ d̄ra i eētia n̄ ē sola d̄ra numero sz spē. Ad B̄ oō q̄ gradus isti sūt itra eētia n̄ spēi sz id̄idui. qz natura spe cifica abstrabit ab oi gradu. r ē id̄ris ad oēz. r iō n̄ seq̄t tales grad^o differre spē sz nuō tm̄. qz p solā d̄rāz id̄iduale r n̄ specificā ad iuicē distin guūt. Ad p̄^o i oppo^o dico q̄ iter duo sup̄. ei^o dē spēi p̄t eē mor^o p se n̄ i q̄z ei^o idē spēi. sz i q̄z tū aliquo^o sūt oppō. r h̄ oppō i p̄posito n̄ ē p̄ r̄lonet tm̄. qz mo^o n̄ ē p se ad relōnē. ex. 5. pby. sz ē p̄ ali quos grad^o absolutos i B̄ r i i q̄ sūt de ḡne q̄lita ti q̄ opponūt i q̄z vn̄ bz rōez medy resp̄cū ale ri^o. nec tm̄ ista rela^o medy ē cā mor^o simplr̄. nec relō min^o. sz illud qd̄ subest sic fuscū ē extremū mor^o n̄ fuscū i q̄z mediū. Ad z^o de relōe idē ar^o p̄t fieri de tertia spē q̄litate de q̄ ifra. vn̄ c̄ cedo q̄ cū magl refer̄ ad min^o loquēdo de istis formis n̄ de illis q̄ subsunt q̄ tē ille forme f̄ q̄s d̄nr magl r min^o sūt relōes sz forme q̄ subsūt nō sūt relōes sz q̄litates. Ad 3° dico q̄ iste relō nes maioritas itēstōis r minoritas remissōis q̄ sūt p̄p̄a q̄litate opponūt spē. Cōfirmat̄ to^o B̄ qz iō p̄fciō absoluta i magl albo. f. ḡcūq̄ grad^o albedis i ipo p̄t remanere destructo respectu magl. puta si p̄at̄ q̄ n̄ sit aliq̄d min^o ad qd̄ pos sit dici sic tota albedo ē i isto q̄ p̄ lz nulli dicat̄ s̄llis f̄ eā. vn̄ ista p̄petas. f. suscipe magl r min^o dz itelligi i eē q̄litate f̄ aptitudine. Seḡ illa ps (hoz) vbi ponit̄ tertia p̄petas q̄litate q̄ ē f̄ q̄ litatē dissile vl̄ s̄lle dici. vn̄ p̄tinuādo dcā d̄dis dic̄ q̄ hoz. i. hoz p̄petatū q̄ p̄dcē sūt nulla ē p̄ priū q̄litate. qz n̄ p̄uertit̄ vt p̄dc̄m ē. sz dici s̄llia r dissilia ē f̄ q̄litates. vn̄ p̄puz ē q̄litate f̄z eā s̄lle r dissile dici. Notā^o q̄ s̄lle r dissile lz sint p̄p̄a ḡni q̄litate. sūt tm̄ vt spēz de ḡne relōis. B̄ ē vt denoiatie dcā a spēb̄ relōnis. qz silitudo ē p se relo r s̄lle p se relm sic itelligēdū ē de p̄puz

alioꝝ geneꝝ q̄ n̄ sūt i illo gñe vt spēs. Cōsist sūt
 itelligēda f̄ aptitudinē. lz. n. aliqd̄ f̄ aliq̄ q̄lita
 tē n̄b̄il h̄eat s̄ile. vt n̄ n̄b̄il aliqd̄ h̄eat illā q̄lita
 tē. nō tñ min⁹ pp̄ h̄ d̄uēt h̄ p̄petas illi q̄litati.
 qz̄ f̄ illā q̄litate aliqd̄ ē natū s̄ile d̄ici alteri.

¶ vero non debet

sturbari. Dicunt dicebat mouet et remo
 uer phs q̄dā dubiū h̄is ortū ex p̄dcis. vbi. z.
 fac. p̄ ou⁹ pponit. z. soluit ibi (pene. n. i oibus)
 ou⁹ stat i h̄. qz̄ tractādo de q̄litate m̄lta exēpla
 iterponit q̄ sūt r̄la. v. grā. h̄it⁹ r̄ d̄ispō sūt ad ali
 qd. r̄ tñ ponebat i p̄ma sp̄e q̄litati. istō ḡ ou⁹ p
 ponēdo d̄ic q̄ n̄ d̄z nos sturbare r̄c. Deide
 cū dicit (pene i oib⁹) p̄dit h̄ d̄ubū soloz. r̄ h̄ p̄
 didi i. z. f. z. soloz. f̄a ibi (amp. n̄ r̄tigit) p̄ma
 solo stat i h̄ q̄ pene i oib⁹ q̄litatib⁹ de q̄b⁹ ista
 ip̄a f̄ se p̄ se s̄unt q̄litates. d̄nr aut̄ ad aliqd̄ n̄
 p̄ se p̄ s̄ suū ḡ. nō ē at̄ icōueniēs idē p̄ se p̄ eē i
 gñe q̄litati. r̄ d̄ici ad aliqd̄ f̄ suū ḡ. vñ gñā tali
 um d̄nr ad aliqd̄ s̄ n̄ s̄ngla. i. s̄ngla spēs tal̄ ge
 nerl. v. grā d̄isciplina cū s̄t ḡ d̄r ad aliqd̄. qz̄ d̄i
 sciplina alie d̄isciplina. grāmatica at̄ r̄ musica r̄
 h̄i sūt q̄litates. q̄d̄ p̄z p̄ r̄oz q̄litati. qz̄ f̄ eas q̄
 les dicimur. puta grāmatica musica. eo q̄ h̄m⁹
 s̄nglas scias. puta grāmaticā l̄ musicā. vñ iste
 s̄r q̄litates r̄ n̄ ad aliqd̄ nisi mō p̄rposito.
 Dein cū d̄ic (amp. n̄ r̄tigit) p̄dit f̄az soloz r̄ d̄ic
 q̄ n̄ r̄tigit q̄ aliqd̄ istoz h̄ ip̄z q̄ ē s̄t q̄le r̄ relz
 n̄b̄il ē icōueniēs ip̄z anūerari i diuersis p̄dica
 mētis. Nōn⁹ q̄ vt oñsū fuit circa p̄n⁹ h̄ li.
 ipole ē vnū r̄ id̄ eēntialf̄ eē i diuers⁹ gñib⁹ tñ n̄
 aliqd̄ n̄ eē vnū eēntialf̄ sic illō q̄d̄ ē idē r̄ vnū
 accñte n̄ ē icōueniēs illō eē i diuersis gñib⁹. imo
 qñz ē n̄c̄iū ut h̄o alb⁹ q̄d̄ ē id̄ accñte. sic i p̄po:
 n̄ idē eē q̄le r̄ relm. puta albedo s̄lis nō ē icō
 ueniēs h̄i ponere i diuersis p̄dicamēt. s̄z t̄c̄ illō
 tale n̄ ē id̄ eēntialf̄ s̄z d̄f̄sū. T̄c̄ seq̄ illa ps (re
 cipit at̄ facere) vbi ari. d̄eteriat de religis. 6. p̄di
 camēt. q̄ restāt. r̄ d̄nr formal̄ resp̄cūs extr̄sec⁹
 adueniētes. voco at̄ re⁹ extr̄sec⁹ adueniētē illō
 q̄d̄ possit extremis n̄ n̄c̄io ponit s̄z regrit aliqd̄
 extr̄secū. ex⁹ de actōe. qz̄ possit actio r̄ passio
 n̄ seq̄ q̄ sit actio. qz̄ p̄t ip̄ediri pp̄ distātiā exte
 moz. vñ regrit aliqd̄ extr̄secū diūgēs r̄ appli
 cās actm̄ passio. s̄l̄ de passio r̄ alyz vid̄ de
 ḡ h̄ meli⁹ dicef̄ i li. 6. p̄n. resp̄cūs at̄ intr̄sec⁹ ad
 ueniēs d̄r p̄ eāz oppositā q̄. n̄c̄io r̄ stat i nascit̄
 possit extr̄eis q̄cūq̄. ut possit h̄ albo r̄ i: n̄c̄io
 nascit̄ r̄ pullulat s̄l̄tudo. r̄ iste solus ē d̄ gñe re
 lōis. circa q̄d̄. 3. fac. p̄ b̄eniter d̄eriat de actōe
 r̄ passioe s̄l̄. z. de s̄itu l̄ p̄one. 3. de alyz. 3. s̄. qñ.
 vbi. r̄ bitu. f̄a ibi (d̄z ē) tertia ibi (de religis) p̄
 ma ps didi i. z. p̄ de actōe r̄ passioe p̄p̄dit. z. p̄
 p̄tates. z. exp̄dit eas p̄ exēpla. f̄a ibi (caleface
 re) d̄ic ḡ q̄ facere r̄ pati. i. ac. r̄ pa. recipiūt d̄
 rictatē. Itē recipiūt magl r̄ min⁹. Q̄ at̄ de ac

tē r̄ passioe r̄ alyz. 4. agit i d̄erto p̄ facere r̄ pa
 ti cā p̄r h̄ri ex h̄is q̄ d̄cā sūt supi⁹. c. de relōe. ois
 .n. resp̄cūs h̄z modicū de d̄itate. r̄ ē debiti⁹ d̄z
 iō i se ē min⁹ coḡscibil. s̄z magl coḡscit̄ f̄ q̄ ifoz
 mat illō c⁹ ē re⁹. r̄ sumit i d̄creto. (calefacere)
 exp̄dit q̄d̄ d̄ixerat p̄ exēpla. nā calefacere d̄iaf̄
 ad frigidū facere r̄ vtz q̄ ē ac. s̄l̄r calefieri ē d̄z
 ad frige fieri. r̄ delcari ad tristari. q̄ oia sūt pas
 sioes. it⁹ calefacere q̄d̄ ē ac. r̄ calefieri r̄ trista
 ri q̄ sūt passioes r̄tigit eē f̄ magl r̄ mi⁹. Nōn⁹
 q̄ recipe d̄ia r̄ magl r̄ mi⁹ n̄ sūt actōi r̄ passioi
 nisi rōne terioꝝ ad q̄s. cū. n. tā ac. q̄ pa. capiat
 spēs a terio ad quē. ex. 5. p̄bi. ab eo ēt recipiet d̄
 rietatē. r̄ s̄l̄r magl r̄ mi⁹. Nōn⁹ ēt q̄ d̄ istis. z.
 r̄ de alyz. 4. seq̄ntib⁹ p̄dicamēt. b̄r p̄transit ari.
 c⁹ cā ē qz̄ spēs eoz i q̄s eēnt vidēda f̄ q̄ sūt gñā
 n̄ sūt nota nec passioes eoz q̄ sūt eis f̄ q̄ d̄ide
 rāf̄a rōe. De his at̄ passioib⁹ q̄ sūt eis f̄z eē
 naturale eoz plēi d̄eteriat i libris naturalib⁹
 .z. met. de actōe vō r̄ passioe i. 3. p̄by. r̄ p̄ de ge.
 de qñ. r̄ vbi. i. 4. p̄by. i h̄ q̄ ibi d̄eteriat de loco
 r̄ tpe. inotescūt. n. p̄petates vbi r̄ qñ p̄ p̄petas
 tes loci r̄ tps. de pōne r̄ bitu aliq̄ntulu. 5. mer. r̄
 ita d̄eteriat h̄ bita de istis sufficiēs ē q̄ d̄ ad lo
 gicū. Deide exp̄diēs se de s̄itu d̄ic q̄ de eo di
 ctū est s̄. i. c. de ad aliqd̄ cā dicebat q̄ iacere sta
 re sedere q̄ significabāt s̄itū eē d̄nr denoiatie a
 p̄oib⁹ q̄ sūt statio sessio r̄c. (De religis) exp̄dit
 se de. 3. alyz q̄ restāt d. q̄ de religis. 3. s̄. qñ. vbi
 r̄ bitu. eo q̄ sūt māifesta n̄b̄il d̄r plus q̄ q̄ d̄cā
 sūt i p̄n. b̄. li. c. i. eoz q̄ f̄ nullā p̄plexionē d̄icūt
 puta qz̄ h̄re significat calciatū eē r̄ armatū esse
 vbi ēt i loco eē. qñ at̄ i tpe eē. vt berl aut̄ bodie
 r̄c. Ultio epilogat circa oia p̄dca q̄ de p̄posit
 tis gñib⁹. i. de. io. p̄dicamēt q̄ supi⁹ i p̄n. posita
 fuerūt sufficiāt que sunt d̄icta.

¶ oppositis quō solet oppo

ni. Dec ē. 3. ps hui⁹ libri. in qua d̄eteriat ari. de
 gbusdā p̄ntib⁹ ip̄a p̄dicamēta q̄ p̄r d̄nr possit p̄di
 camēta. r̄ ista ps didi i. 5. f̄ q̄ sūt. 5. possit p̄dicamē
 ta. p̄n. d̄eteriat de spēs⁹ oppōis. z. de modis p̄
 oritat̄ ibi (pri⁹ autez) 3. de modis s̄l̄tat. ibi (s̄l̄
 at) 4. de spēs⁹ mor⁹ ibi (mot⁹ at) 5. d̄ modis h̄re
 ibi (h̄re at) p̄ma ps didi i. z. p̄ d̄istiguit spēs op
 pōis. z. p̄seq̄ de ip̄is ibi (q̄cūq̄ igit) p̄ma i. z.
 p̄ponit d̄istictōes. z. exponit eā p̄ exēpla ibi.
 (opponūt at) Cōtinuādo ḡ se ad d̄cā ait q̄ d̄z
 ē d̄ oppositū q̄tēs r̄tigit aliq̄ opponi. r̄ stat i sub
 dit q̄ q̄drupl̄ d̄r altex alteri opponi. vno. ad
 aliqd̄. i. rel̄ue. a. vt d̄ria. 3. ut h̄it⁹ r̄ p̄na. 4. vt
 affir. r̄ nega. i. d̄cōrie. Postea stat i declat
 exēplariter q̄d̄ d̄ixerat. qz̄ opponūt vt rela. vt
 duplū d̄idio vt d̄ia sic inalū bono. p̄uatie sicut
 cecitas visui. d̄cōrie s̄l̄t affir. r̄ nega. s̄l̄t sedz r̄
 n̄ sedet. Ad euidētiā d̄cōz r̄ d̄oboz q̄rit vtrū
 oppō sit accñs reale l̄itēd̄ale. vid̄ q̄ reale. qz̄
 metaphice ē tñ d̄siderare ens r̄ accñtia realia

Enel. qz accñtia etis vt considerat a rōe prinēt ad
 consideratōes logici. s; metaphic⁹ considerat oppōz
 vt pz. s; met. g⁹ oppō ē pa. l' accñs reale. P op
 pō ē spēs orie. r oria ē spēs diuersitat. r diuer
 sitas ē pa. real. g⁹ r oppō. nra pz. qz g⁹ n ē vī. es
 suis spēs. P oppō eēt n exīte itellcū. g⁹ ē re
 ale accñs. nra pz. s; aīa offiditur iductie. eēt. n.
 mutua ac: iter calidū r frigidū. r mo' iter illa n
 exīte itellcū. g⁹ ē rietas. Similiter eēt aliq; pī
 r aliq; fili n exīte itellcū. g⁹ r rē oppō. s; r eēt
 carētia bir⁹ i apto nato hīe vīfū. g⁹ r pūatie op
 posita. s; r dicio. qz ista seqt ad qz cūq; oppōez.
 g⁹ ista pī eē sine itellcū qz cūq; alia sic manēte.
 Lōtra. accñs n bz vī. eē qz suū sub⁹. s; oppōes
 fūdāt i itētōib⁹ ut i sub⁹ g⁹ n sūt realia s; tm itē
 tōalia. ml. pz iductie. referūt. n. spēs r g⁹ ad in
 uicē. r dñt g⁹ r n g⁹. r sic de alijs opposit. P
 nihil reale inēit i oib⁹ gñalissimis. s; oppō r ei⁹
 spēs iueniūt i oi gñe. g⁹ rē. mi. pz. qz dñc: iuenit
 f eādē rōez iter bolez r n bolez. r iter albū r n
 albū. s; f hāc rōez oppō c⁹ f se n ē me⁹. Cōsīlī
 vidf de rietate q; i diuersis gñib⁹ repit f hāc
 rōz maxia distātia formaz q; nata sūt fieri mu
 tuo circa idē. R. dico q; oppō equoca ē q; in
 vno sēsu sūpta dī vniuoce de rietate r oppōe
 reliua i a: sēsu dī vniuoce de dñcōe r pūatiua
 oppōe. p. eē s; reale r spēs i gñe relōis. vñ s; i
 iueniāt i alijs gñib⁹ B n ē vt spēs s; ut pa: z: ē
 itētio. qz r atēz extremū ei⁹ ē tm ēs f; considera
 tōez rōis. s; negō r pūō. h. n. ē itelligēdū q; dio
 ista oppōis ē tm i⁹ oppōis q; ē i cōplexis. qz a:
 mō itēdit aī. de oppōe i li. pier. vbi distinguit
 oppōz i enūciatōib⁹. r a: h; pz ē c⁹ sit dio. p est
 equoci i equocata. z: ē vniuoce i vtroq; sēsu in
 vniuoce. sic pz ad. q. p distictōez. Ad p. ar.
 dō q; meia⁹ distiguit mīta multiplicia i. s; n qz
 oia f oēs sēsus sūt ētia l' passioēs reales etis s; f
 aliq; r forte pōit aliq; sēsus ut excludat a p
 posito. ita ē de oppōe c⁹ vna spēs ē ēs r spēs re
 lōis. r ali⁹ sēsus adiūgit ut forte a pposito exclu
 dat Ad z. dico q; oppō i vno sēsu. s; vt dī de
 rietate r oppōne rclina ē spēs orie. put dī de
 dñcōe r pūatiua oppōne. qz ens r nō ens dñt
 r tm n dñt nec sūt diuersa. qz diuersitas ē oria
 entis r oria sūt Ad z. dico q; rietas r oppō
 reliua eēt itellcū nō exīte. non aut pūatiua
 oppō nec dñctio. qz atēz extremū in illis op
 pōib⁹. puta negatio r pūatio f q; ē extremū re
 lōis ē tm ens f rōz. qd pz de negatōe. qz lz illa
 dicat de aliq; ente vt nō hō dī de asino. tm f rōz
 qua dñc hōi n ē ens nisi rōis. p h; pz q; lz rria
 manēat nō exīte itellcū. nō tm oz dñcōria ma
 nere f q; sunt dñcōria. qz negatio albi f q; dñc
 albo nō ē i nigro. qz vt dñct ē vicibilis de ēte
 r nō ente. Ad argumēta i oppō. ad p. dico
 q; rietas r reliua oppō sūpta in illo sēsu q; sūt
 spēs oppōis nō sūt i subcis itētōalib⁹ s; forte

rietas f aliū sēsu put dī eē i ppōnib⁹ s; q; i
 tatē r q; itatē eaz sūt itētōnale r in subcō itē
 tōnali vt in ppōne. alia etiā duo ut dñctio ec
 pūatiua oppō pīr eē in subcis itētōnalibus
 Juxta h; quētī. vtrū dñcō oppōis in ista. 4.
 sūt iueniēs. vidf q; n. qz ois dñcō f boe. li. dñc.
 ē p opposita. s; bec n sunt opposita. p. mi. qz h
 dñcō ē inter oppōnes. r nulla oppō opponitur
 qz n sic opponit p aliā oppōnē. r pari rōne illa
 cū possit eē dñcō dñcō. r sic erit pcedre i finitū
 i oppōnib⁹. g⁹ diuisio ē isufficiēs cū nō fiat i oēs
 illas oppōes. P vbi vñū mēbz videt sequi
 ad aliud ē diuisio isufficiēs. s; dñcōria sequūt
 ad oia alia oppō. qz oia alia opposita includūt
 dñcōez. g⁹ rē. P reliue opposita dñr de eodē.
 g⁹ nō sūt opposita. aīa pz. qz sic arguit supra. c.
 de q; itate. B ē magnū ad h; r parū ad h;. g⁹ B ē
 magnū r parū. g⁹ si ille mod⁹ arguedi. v; pīr
 duo reliue opposita inferri ex seipis in pparōe
 ad diuersa. ibi. n. intelligit ari. p magnū r parū
 reliue opposita. ut pz. P pūatiue opposita
 dñr de eodē. g⁹ nō sūt opposita. aīa pz. qz p ari.
 .z. top. in pūatiue oppositis tenet nra in seipo.
 g⁹ si ad vīfū seqt sensus ad cecitate seqt i sensibi
 litas. s; sequit. vīfua ē sensus. g⁹ oē vidēs ē sen
 tiēs. Cōsīlī si surditas ē insensibilitas. g⁹ sur
 dus est insensibilis. g⁹ si idē sit vidēs r surdus.
 seqt q; idē erit sensibilis r insensibilis. g⁹ pūati
 ue opposita de eodē. P rria dñr de eodē. g⁹ n
 sūt opposita. aīa pz. tū qz i medio dñcō p pūati
 patōez ē natura vtriusq; extremi. aliter nō dif
 ferret a medio dicto per abnegationē. r aliter
 nō esset motus ab vtroq; extremo in mediū. g⁹
 mediū dictū per participationē denotatur ab
 vtroq; extremo. tum quia scutū cuius medie
 tas est alba r medietas nigra est coloratū. g⁹ al
 bum uel nigrum uel mediū. nra patet. z. top
 quicquid est in genere uel denominat a genere
 necesse est esse in aliqua spē vel denominari ab
 aliq; spē. nō mediū māifestū ē. si albū pari rōe
 r nigrū. g⁹ rria dicūt de eodē. P dñcōria dñr
 de eodē. g⁹ nō sunt opposita. aīa pbaē. qz dñc
 ctorie opposita sequūt ad quecūq; alia. s; rria
 dicunt de eodē. vt ostensū ē. g⁹ r dñcōria. In
 oppositū ari. r boe. i. p mēto. sūt r ari. i li. top.
 quotiēs enī docet considerare de obiectis docet
 inspicere ad ista. R. dico q; diuisio oppōis
 in ista. 4. est cōueniēs qd sic pz. qz ois oppō ut
 existentium in eodem genere vtrūq; est ens po
 sitium vel quorum alterum est non ens. si p
 modo est dupliciter. vel quia vnum dependet
 ad aliud. r sic est oppositio ratiua. aut nō. et
 sic est oppositio rria oppō z: s; bñt atēz extre
 mū nō ens. aut bz extremū non ens s; m uellū
 subiectum determinatum. r sic est cōtradictio
 aut quod determinat sibi aliud subiectum. r sic
 ē pūatiua oppō. ex hoc mō pz sufficiēs illor.

Ad p^o ar^o pt dici q^o n^o ois bio ē iter oppō ppe loquēdo. qz n^o oislo gñis i spēs ut i gñe sbe. r ita dria r reliuadidūt oppōnē ut spēs. r spēs didē tes n^o oz eē drias nisi trāsūptie. q̄ drias n^o ē op pō ut h logmur. s3 forte itērio dīs oib^o dīspatī. Itē didētia mltiplr nullo mō ppe oz opponi. dīfio āt oppōis i ista. 4. ē hī^o. qz ē uocī i signifi catōes seu equoci i equocata ut p̄dēz ē Ad. z. dico q^o dīfio oppōis ē i istas itērōes. vbi unuz mēbz illoz n^o seqt ad aliud. qz n^o seqt. h sūt dria ḡ dōcōria. s3 dria ē iter illa q̄ lubfūt ut seqt albū r nigrū. ḡ albū r n^o albū. r i illa n^o ē dīfio nisi per accñs. Ad 3° nego añs. Ad pbōez dico q^o rla n^o sūt rele oppō nisi i p̄pōe ad idē. r sic n^o pnt ifer ri ex seipis possit i p̄pōe ad dīfios terios. s3 rela absolute possit iferri. q̄lī āt rō ari. ualeat d ma gno r puo dēz fuit ibi. Ad aliō dico q^o i p̄uatie oppositī n^o t3 dria i seipō nisi i p̄pōe ad h^o p̄x^o vbi grā. seqt. si hō ē vidēs. ḡ hō ē sētiēs. n^o seqt eodē ordie. hō ē cec^o ḡ hō ē ifēssibil. s3 dēz ari. z: top. p̄t itelli d. sbo p̄x^o bit^o iferiori r lue puōnis ut forte si seqt. oclūs ē uidēs. ḡ oclūs ē sētiēs. sif oclūs ē cec^o. vī hō ē cec^o f oclūs. ḡ oclūs hō f oclūs ē ifēssibil. r tē nihil mali seqt. nec p̄uatie opposi ta dñr de eodē. Ad aliud dico q^o añs ē falsū r ad p^o ex^o de me^o p̄t dici f ari. io. mer. c. de me dīs. ubi pbat p̄ncipalī q^o me^o p̄pōit ex dīs. qz me^o maglē vni^o extremi r mi^o alteri^o. qz me^o dēm p̄ p̄ncipatōz p̄ncipat utriūqz extre^o ipscē. r vtuāl. neutz tñ simplr. r id a neutro denoiat simplr. Ad aliud ex^o dī a gbusdā q^o scutū n^o ē coloratū s3 colorata. Lōra h ḡ ē h coloratū r illud. qz f p̄cianū plale n^o ē nisi single geiatū. s3 h ē falsū. qz tē eēt mltiplicatio sbi r accñtalī ḡ p̄t dici. vno^o p̄cedendo q^o scutū ē coloratū. r n^o seqt. ḡ ē albū r nigrū. r c. qz i illa p̄sideratōe ari. dī sic q^o q̄qd dī denoiatie a gñe ul hz gen^o oz denoiatiue dici a spē ul hīe spēs. r p̄ h. inuit du plicē modū p̄dicādi i accñtib^o. vni^o f eē. aliū f iēē. quē duplicē modū tetigit i p̄n^o: qdā ḡ gen^o denoiat aliq̄ spēs ei^o denoiabit l f eē l f iēē. r ita ē p̄cedēdū q^o scuto iest albedo ul nigredo ul medi^o color. s3 n^o seqt. ḡ scutū ē albū. qz i accñti b^o n^o t3 ab iēē ad eē f ari. i p̄n^o. z. top. Alio^o p̄t di ci q^o scutū n^o ē coloratū. qz uez ē dīe q^o n^o colore ē coloratū. qz isti^o vlis q̄lz singlarē vā. qz oppō q̄lz ē falsa. nec tñ ē p̄cedēdū q^o sit colōata i plali qz forte colorata dīc plalitatē i vtroqz. nec ē vni tas i vtroqz neqz plalitas i vtroqz. s3 unitas in sbo r plalitas i accñte. Ad vltimū p3 qd di cendū ex predictis.

Decunqz i gī relati

ua. Dic ari. psequit d spēs^o oppōis sigil lati circa q^o. z. fac. p̄ dēteriat d eis absolute r le orū. z: p̄p̄tie ibi (qm̄ āt pua?) p̄ma didi i. 4. p̄ dēteriat de relīne oppositī. z: de dīs. 3: de p̄ uatī. 4: d̄ dōcōrys fa ibi (q̄cūqz vō drioꝝ) ter

tia ibi (pua^o vō) q̄rta ibi (n^o ē āt) p̄ma i d. p̄ fac q^o dcm ē. z: fmoz du^o ibi (illa vō q̄ vt dria) In p̄ ma ḡ p̄re declarās q̄ sūt rele oppōita r sūt eoz notificatiōe datā sri^o. c. d ad aliqd. dīc ḡ q̄ illa q̄opponunt vt rela sūt q̄ h ipm q̄ sūt dicunt op pōitoꝝ. i. iferunt ad sua oppō i habitudie gti vī quōlz alī i bitudie alteri^o casus duplū dī alic^o duplū i bitudie gti r dīscipliatū dī dīsciplia dī scipliatū i habitudie ablati duplū āt r illd c^o dī duplū. s. didiū r dīsciplia r illd c^o ē dīsciplia. s. dī scipliatū sūt oppō rele q̄re p3 q^o q̄cūqz opponūt sic ad aliqd ipa que sūt dicunt alioꝝ Dic re moz dū^o di. q^o dria n^o m^o h ipz q^o sūt dīcūt ad iui cē. bo^o ei nō dī mali bo^o n3 albū nigri albus s3 vni^o dīcāt dria alteri^o Notā^o q^o ista p̄dī: r loꝝ q^o h ipm q^o sūt dīr ad aliqd itelligēda ē q̄ dñr ad aliō f m p̄puz nomē vt duplū dī alic^o duplū dria āt s3 aliq̄ m^o adiuicē dīcāt n^o tñ f3 p̄puz no mē vbi gfa albū n^o dī nigri albū s3 dīcāt e^o dria

Deiñ cū dīc (q̄cūqz vō) d̄termiat d dīs r p̄t didi i. z. p. n. pōit vna dionē de dīs. z: aliā q̄ ē q̄i subdīfio. fa ibi (i aliqb^o itaqz) p̄ma i. z. p̄ po nit dionē describēdo vtrūqz mēbz. qz illa dria sūt imediata q̄z altez sp bz iēē sbo i q̄ sūt r de q̄ p̄n^o talia dria. s3 illa dria sūt mediata. q̄z alte rū tali sbo n^o sp bz nec eē nec iēē. Postea expo nit vtrūqz p̄ exēpla. nā sanitas r lāguoz q̄ bñt si eri i corpe alīs sūt dria imediata. qz sp altez ne cesse ē iēē i corpe alīs. sif r de pari r ipari p̄fō r abūdāri circa nūez. r id oia illa sūt dria ime diata. vocātāt nūer^o p̄fcs nūer^o par. eo q^o dīfī bil i duo ipz p̄ponētia p̄fise. s3 supabūdāt dī nu mer^o ipar. qz si didi i duas ptes eq̄les sp vniat supabūdāt. r f h idē ē dīe nūez p̄fcs r supabū dātē sic parē r iparē: s3 albū r nigrū q̄ bñt fieri naturālī circa corpe sūt dria mediata p̄ cam d rīā. n. n. nccio corpe ē albū ul nigrū. sif r d̄ p̄ra uo r studiofo circa hoīez. r id albi r nigri ē me^o fuscū r pallidū r aly medy colores. sif r p̄raui et studiofi ē me^o qd neutz ē p̄ abnegōnē vtriūsqz extremi. Deide cū dīc (i aliqb^o itaqz) pōit faz dionē q̄ ē subdīfio. r fac ad declaratōez p̄d cōz q̄ dīfio i h p̄fistit q^o drioꝝ bñtūū me^o qdā sī i qb^o noia sūt posita medy eoz ut media albi r nigri dñr fuscū r pallidū. qdā sūt i qb^o noia n^o sūt po sita medy. s3 circūlogmur ea p̄ abnegōez vtri usqz siue vtroqz extremoz. ut me^o mali r bo ni dicim^o q^o nec malū nec bonū ē. r me^o iusti et iusti q^o nec iustū nec iustū. Notādū q^o sic p̄t bñt ex lra ari. qdā sūt imediata q̄z altez nccē ē iēē oī susceptibili alia sūt mediata q̄z nō ē nccē altez iēē. et medioꝝ qdā sūt media p̄ p̄ncipati onē. q̄. s. bñt aliqd vtriūsqz extremi. qdā tñ bñt media p̄ abnegatōez mediatoꝝ. mediatoꝝ aut qdā bñt pla media. qdā tñ unū. et qdā media noiata qdā inoiata. Pro dione tñ ē itelligēdū q^o nulla dñr p̄pē dīe mediata nisi q̄ bñt mediū per p̄ncipatōez. medium enim per abnegatio

ne iuenit i oib' pter q' i dictione s' forte i ali
 qb' dictione mediati mediu' n' nomiat nisi p
 abnegatoz vtriusq' extremi vt i bono r malo r
 cōsimilib'. Tertie at dionis r q' rte q're. s. q'dā
 hnt pla media q'dā tm vnu. r q'dāz noiata q'dā
 inomiata. cā assignat. io. Met. c. (qm' at v'
 d'riū) q' ē q' aliqñ negatōes d'rioz cadūt s' ali
 quod vnu d'termiatū eiusdē gnīs cū extremis
 r tūc p' eē vnu mediū nomiatū s' negatō ma
 ioris r minoris d'termiate cadit sup hñs eādē
 q'ntitatē. r iō illoz ē vnu mediū nomiatū q'd ē
 egle. qñ at negatōes d'rioz n' cadūt sup aliqd
 vnu susceptū: tūc n' ē v' mediū s' v' oio rema
 net inomiatū v' pla media nomiatā qñ negatō
 extremoz cadit s' ples formas eiusdē gnīs ut
 ē i colorib'. Ad maiorē euidētiā p'dcōz q'ri
 tur vtrū sint aliq' d'ria imediata. arguit q' n. qz
 si sic. g' ipa esset d'ctoria. q'd ē falsū. q'na pbat
 qz coz n' eēt mediū s' se. s' illa est diffinitō d'cti
 ctōis p' p'o. d'ctio ē oppō c' n' ē mediū s' se. s' z
 q' hnt diffinitōz d'ctiois sūt d'ctoria. p' cō
 trarioz imediatoz n'cō alterū ictū susceptibi
 li vt of i lra s' nulla sūt tlia. g' r. p' mino. qz d'
 g'buscūq' d'rys vbi alterū n' ictū a natura. arg.
 sic. n' n'cē ē s' iē susceptibili nec n'cē ē illū iē
 g' neutru' n'cē ē iē. a'be singulares sūt vere. g' r
 v'is q' sufficiēter iducit p. z. singlēs. g' r ei' d'cti
 ctio ē falsa. s' alterū n'cē ē iē. p' iter d'ria i
 mediata si q' sint p' eē mor'. s' mobile ouzē in
 motu sub neutro termioz est. g' possibile ē esse
 subm' sub neutro d'rioz imediatoz. p' mi. tum
 qz mobile dū ē in motu p' i ē i termio a q' r p' i in
 termio ad quē. ex. 6. p' bi. tū q' n' mobile eēt in
 terio a q' s' n' moueret. si eēt in termio ad quē
 s' n' eēt mo'. qz tūc iā eēt termiat'. p' si pos
 sibile eēt fieri mutatioz iter d'ria imediata vt
 māifestū ē mutet' for. a s'itate i egritudinem r
 cū duratōis sit s'itat' i for. aliq' termin' sit vt
 tim' termin'. a. r p'm' termin' initial' egritu
 dis sit. b. aut g. a. r. b. sūt vnu r idē istā. r tē in
 vno instāti erit idē sub duob' d'rys aut sūt. z.
 istātia. g' iter illa ē tps mediū i q' nec ē san' nec
 eger. g' illa sūt d'ria mediata r sic de g'buscūq'
 alijs. In oppo' d'cedum q' aliq' sūt maxie
 distātia i eodē g'ne q'z alterū n'cē ē inēe susce
 ptibili. g' aliq' sūt d'ria imediata. q'na p' p' locū
 a diffinitōe. qz q'd n' ē n' scit' d'mōstratie nisi per
 q'd est ex. z. p' bi. Ad p' ar. dico q' ista diffi
 d'ctiois ē duplex eo q' negatō cū d' n' ē medi
 um s' se p' t' exponi dupl'r vno? q' sit negatō p'se
 itat' r sic negat' mo' simpl'r vel q' sit p'seital' ne
 gatōis r tūc ē mo' negatōis r ē s'elus q' p'seital'
 affirmet' r tūc ē oppō c' p' se n' ē me' ex q' sequi
 tur c' nullo mō ē mediū. vbi ei vnu opposituz
 ictū p' se reliquū nullo p' iē. p' g' mō puēt d'ryf
 imediat' n' hēre mediū. z' puēt d'ctoriuz et
 ponit' i diffinitōe eoz. qz sola d'ctoria n' mō
 hnt mediū. r iō s' se ictū n' hēre mediū. r iō

n' mō hnt mediū. oib' at alijs opposit' aliq' mō
 puēt hēre mediū vñ r d'ria imediata hnt me
 diū p' accūs. puta s' subm'. ē ei aliqd sub' quod
 nec ē sanū nec egruz. puta lapis. Ad z' dico
 cōcedendo hāc ppōz eē falsā. n'cē ē alterū d'ri
 oz imediatoz iē susceptibili de v'tute s'mōis
 r s' n' hāc n'cē ē alterū d'ctoriuz iē subō su
 scptibili put alterū ē signū p'ctiare. qz p'ctia
 r l' nūq' ē vā nisi aliq' sua siglar' sit vā p' rō cōi
 tū mō loq'ndi itelligēdū ē q' altez sūt vñ? p
 illo seu aliq' s' v' illo. r tē ē distigēdū s' z' p'ōz
 r dionē cū sic d' n'cē ē s' v' illud iē subō r i s' e
 su cōpōis ppō ē vā r ē ppō d' distigēto p'dicato
 i s'esu dionis falsa r ē qñ li alterū sūt v' ē signū
 p'ctiare. p' itelligit ari. r ē cōis ite' qñ d'ctio
 n'cē ē alteruz d'ctoriuz eē vū r bi' s' tñ q' p' rē
 dit v' s' mōis ē ppō p'ctiar'. r iō d' v'tute s'mo
 nis tales ppōes sūt false vt pbat argu' Ad
 tertiū dico q' toto tpe mō ē sub' sub' for' p'ōzi r
 i vltio mor' sub' for' posterio' r ita sp' sub' altero
 Ad p'mā pbōz dico q' for' accidēt' s' quā est
 mor' suscipit magi r mi'. r s' illū gradū s' z' quē ē
 termi' a q' mor' nō maz i motu. qz i toto motu
 remittit' magis r mi'. s' s' p' eēntia termi' a q' ma
 net. r iō itelligēdū ē d'z' az. sic q' mobile p'ctia
 pat' teri' a q' s' aliq' gradū remissū r itū accē
 dit ad teri' ad quē s' n' p' ad aliā pbōz. qz
 duz sub' ē i terio a q' s' i' gradū s' quē ē teri' a q'
 n' mouet' s' z' icipit forte moueri. s' qñ sub' ē in
 termio ad quē s' illū gradū s' quē ē teri' ad quē
 tūc finit' mor' Ad 4' dico q' ipole ē accipe v'
 ei' istās s'itat'. siue alic' forme pmanēt' i subō
 i q' termi' illa for' hēat eē. s' vlti' teri' forme du
 ratiois p'cedēt' ē p'm' teri' forme subseqnt' i q'
 teri' ē for' subseqns r n' p'cedēs. ut d'ctiat'. s.
 p' bi. Seq' illa ps (pua: vō) vbi d'ctiat' de
 puatie opposit' vbi sic p'cedit. qz p' oar q' d' am
 rōes seu d'criptōes illoz oppositoz ut sumū
 tur i abstracto. z' opat' puatioz r bitū ad sua
 p'creta q' sūt puari r h're bitū ibi (puari vō) In
 p'ma pte assignat. 3. rōes v' d'criptōes. p'ma
 ē q' pua: r bit' d'nr oppō. qz hnt fieri circa idēz
 ut visus r cecitas circa oculū. s' am pōit' ibi.
 (v' r at) q' ē q' pua: r bit' d'nr q' hnt fieri circa
 idē d'ie q'dā puta pua: p' bitū 3. pōit' ibi (pua
 ri at) q' ē q' pua: r bit' sūt circa idē aptū natū. qz
 tē d'ici' aliqd puari cū n' hēt bitū qñ aptū natū
 ē h're. vbi gra edētulū d'ici'. i. puatū d'ctib' n' g'
 n' hz d'ctēs simpl'r nec cecū q'd n' hēt visū simpl'r
 s' q' n' hēt qñ cōuēt. i. qñ d'z hēre. qz sūt q'dā
 g'natōes. i. q'dā res g'itate q' nec hnt d'ctēs nec v'
 sū et tñ n' d'nr ceci ut catuli atē. 9. dies nec edē
 tuli vt pat' as ante tps d'ctiatū ad hñdum
 d'ctēs. Nōndū q' spālīs r p'pa rō isoz oppo
 sitioz n' ē ista p'ma. s' fieri circa idē qz s' ēt puēt
 alijs opposit'. nec fa. s' fieri circa idē ordle q'dā.
 qz n' uenit oib' puatiue oppositis vt nisi itelli
 gat' s' naturā: s' aliqd subiectū aptū natū sit p'

natura hēre bitū q̄ dicat̄ p̄uari. et ita forte ē d̄
 contrarij. q̄ in omnibus subiectum naturali
 ter ordiatur in extremū p̄fectius q̄ ip̄fectius
 s̄ rō ḡnal̄ istoz̄ oppositoz̄ est tertia. s̄ forma et
 carēria forme i subō apto nato. et p̄ B̄ distiguit̄
 p̄ncipalr̄ a d̄rys vbi neutriū extremū ē sola ca
 rēria reliq̄ s̄ aliq̄ forma posttina Deide cum
 dic̄ (p̄uari) cōpat̄ p̄uatōz̄ et bitū ad sua cōcreta
 p̄ penes cōueniētiā. 2. penes d̄rias ibi (opposi
 ta vō) 2. p̄me p̄tē ista q̄ p̄uatio et bitū s̄ sūt idē
 q̄ p̄uari et hēre bitū: vt visus et cecitas n̄ sunt
 idē q̄ hēre visū et cecū. q̄ p̄bat p̄ sillogismū
 i tertia figura sic. cecitas ē q̄dā p̄uatō: s̄ cecuz
 eē n̄ ē p̄uatio: s̄ p̄uari stati probat: q̄ si eēt id
 p̄dicaret̄ d̄ eodē. q̄d falsū ē. q̄ cecū eē p̄dicatur
 d̄ hoīe. cicitas vō n̄: d̄ hoīe p̄dicat̄. q̄ cecū eē et
 cecitas n̄ s̄ idē. ex q̄ seq̄t̄: p̄ncipalr̄ Dic no
 tādā ē n̄a ari. si p̄uari et p̄uatō essēt idē: p̄dica
 rēt̄ d̄ eodē. q̄ ex B̄ seq̄t̄ vlr̄ d̄nominatiū et ab
 stractū n̄ eē idē oio. q̄ et si idē significēt: tñ dis
 ferūt i mō significādi q̄ d̄ria ipedit p̄dicationē
 mutuā. et ē d̄ eodē tertio Deide cū dic̄ (oppo
 sita vō) ponit p̄ueniētiā iter p̄uatōz̄ et bitū et sua
 d̄creta q̄ ē q̄ vtrobiq̄. s̄ i d̄cretis et i abstractis ē
 idē mō oppōis. q̄ sic cecitas et visus opponūt̄
 p̄uatiue. ita cecū eē et h̄re visū opponūt̄ p̄uatiue

Seq̄t̄ illa ps (nō ē ar) vbi determinat de d̄di
 ctorie opposit̄. q̄d fac̄ p̄pado affirmatōez̄ et ne
 gatōez̄ ad ip̄as res q̄ subsūt et significāt̄. ubi sic
 p̄cedit. p̄ p̄pat̄ penes d̄rias. 2. penes p̄ueniētiā.
 ibi (p̄cedat̄ ēt) 2. p̄me p̄tē ista. q̄ affirma: et ne
 ga: n̄ sūt id̄ q̄d res q̄ s̄b sūt affirmatōi et negatōi
 q̄d p̄bat arguēdo i sc̄da figura sic. ois affirma:
 et nega: ē oīo affirmatiua vlr̄ negatiua. s̄ ip̄e rel
 q̄ subsūt n̄ sūt oīo aliq̄. q̄ rē. Postea cū dicit.
 (p̄cedat̄) assignat p̄ueniētiā q̄ stat i B̄ q̄ vtrobiq̄
 q̄ ē id̄ mō oppōnis. sic. n. affirma: ē opposita d̄
 d̄ctorie aduersus negatōez̄. puta sedz̄ et n̄ seder.
 ita ēt res significatē. s̄ sedere et n̄ sedere sūt op
 posita d̄ctorie vtrobiq̄. q̄ idē mō et sp̄s oppōis

Etiam autem pri

uatio) Postq̄ ari. d̄teriat̄ d̄ sp̄eb̄ op
 positōis i se et absolute hic d̄termiat̄ d̄ eis p̄pa
 tiue. et h̄ ps vidit̄ i. 3. q̄ p̄ cōpat̄ p̄uatiue opposi
 ta ad rle oppōita. 2. p̄uatiue oppō. ad d̄rie oppō
 3. d̄dictōie oppō. ad oīa alia oppō. s̄a ibi (q̄niā
 ar). 3. ibi (q̄cūq̄ vō) i p̄ma p̄te s̄tēdit̄ istā cōclusi
 onē q̄ p̄uatiue oppō n̄ sūt rle oppō: quā p̄bat p̄
 z. rōes oīd̄tes. z. d̄rias iter ip̄a. s̄a p̄oīf̄ ibi (ā
 pli ad aliqd) i p̄ma p̄te arguit̄ sic. rle opposita
 B̄ ip̄z̄ q̄ sūt d̄nr̄ alioz̄. s̄ p̄uatō et bitū n̄ sūt bi
 q̄ rē. mior̄ p̄oīf̄ i l̄ra. q̄ vlr̄ n̄ d̄r̄ cecitat̄ vlr̄ nec
 eō d̄r̄ cecitas visōis cecitas: s̄ sūt p̄uatō visū
 ois: eo q̄ visus et cecitas p̄uatiue opponūt̄. Dei
 de cū dicit̄ (āpli) p̄oīf̄. z. rōz̄ vbi arguit̄ sic oīa p̄re
 latia d̄nr̄ reciprocē. et ad cōueniētiā: s̄ p̄uati
 ue oppō n̄ sic d̄nr̄. q̄ rē. mi. p̄oīf̄ i l̄ra q̄tū ad pri

natōz̄. q̄ cecitas d̄iceret̄ ad aliqd et cōuerteret̄
 ad illō q̄ d̄r̄ s̄ n̄ cōuertit̄. q̄ vlr̄ n̄ d̄r̄ cecitatis
 vlr̄. Nōndū q̄ d̄ria s̄a quā assignat ari. in
 ter p̄uatiue oppō et rle oppō n̄ est vlr̄. q̄. s̄. n̄ oīa
 rle oppō d̄nr̄ r̄ciprocē s̄ eūdē mō d̄iferēdi seu re
 ferēdi. s̄ sola illa q̄ p̄ se mutuo referunt̄ vlr̄ illa
 d̄ria ē forte q̄rūdā r̄l̄t̄ioz̄ ad p̄uatiue oppōita. s̄
 p̄oz̄ d̄ria ē vlr̄ioz̄. s̄ q̄ oīa r̄la B̄ ip̄z̄ q̄ s̄t̄ alioz̄ d̄nr̄
 vlr̄ q̄mōlibz̄ aliter. s̄ p̄uatiue oppō n̄ sic d̄nr̄ ali
 oz̄. B̄ valz̄ p̄ intellcū tertie p̄p̄etat̄ r̄loz̄ q̄ ē oīa
 r̄la d̄ici ad p̄uertētiā B̄ ē mutuo adiucē: q̄ p̄p̄e
 tas i aliqb̄ r̄l̄is vā ē s̄ eādē rōz̄ referēdi vt vbi
 vtrūq̄ extremū ē p̄ se r̄latū ad aliō. i alys aut̄
 n̄ ē sic vbi vnr̄. s̄ p̄ se r̄l̄t̄m̄ referēt̄ ad aliud. et 2.
 aliō n̄ ad ip̄z̄: nisi p̄ accid̄. (Qm̄ at̄ neq̄) p̄p̄a
 rat p̄uatiue opposita ad d̄ria. vbi sic p̄cedit. p̄ p̄
 p̄oīf̄ d̄cl̄usionē. 2. addita p̄batōz̄ ibi (qm̄ ei d̄ri
 oz̄) d̄ic̄ q̄ ex h̄is q̄ d̄ta sūt māifestū ē q̄ p̄uati
 ue opposita n̄ sūt d̄ria. Postea addit p̄bati
 onē assignās duplicē d̄rias iter d̄ria et p̄uatiue
 oppō. s̄a p̄oīf̄ ibi (āpli i d̄rys) p̄ma d̄ria sūt a
 d̄ione d̄rioz̄ vbi mixti ponūt̄. z. sillogismi. pri
 mus tal̄ ē. d̄rioz̄ immediatoz̄ necē ē sp̄ alterz̄ iēē
 susceptibili. q̄ sp̄ susceptibile eoz̄ ē natū ea re
 cipe. s̄ p̄uatiue oppositoz̄ n̄ necē ē sp̄ alterū iēē
 q̄ n̄ sp̄ subm̄ ē natū ea suscipe. q̄ p̄uatiue oppō n̄
 sūt d̄ria immediata. Secūda sillogism̄ est iste
 d̄rioz̄ mediatoz̄ nunq̄ necē ē alterum iēē vbi
 vnr̄ eoz̄ isit a natura. s̄ p̄uatiue oppositoz̄ necē
 ē alterū iēē postq̄ subm̄ ē aptuz̄ ea recipe
 nec alterū isit a natura. q̄ p̄uatiue oppōita n̄ sūt
 d̄ria mediata. istoz̄ sillogismoz̄ p̄ ponit maio
 res. 2. miores ibi (i p̄uatōe vō) 3. cōclusionem
 ibi (vnr̄ palā) et p̄z̄ q̄d d̄r̄ i l̄ra q̄ plana est. Ad
 euidētiā p̄d̄ctōez̄ q̄rit̄ vtrū pole sit aliqd̄ vnum
 contrarioz̄ d̄termiatē inesse a natura alicui
 subō. ar. q̄ n̄. q̄. z. Top. d̄r̄ q̄ si alicui subō q̄
 signat̄ aliqd̄ p̄d̄ca: iēē si d̄riū p̄dicati n̄ possit
 iēē nec p̄p̄oīe. q̄ n̄lli s̄bō iēē d̄rioz̄ d̄teriate

Et d̄ria nata sūt fieri. circa id̄ q̄ nō isit alicui
 vnr̄ nisi q̄ natū ē suscipe alterz̄. q̄ n̄ d̄termiatē
 te inē B̄ videt̄ sp̄alr̄ isit i qb̄ exēplificat
 p̄hs. ignis enī nō videtur d̄termiatē calidus
 nec aq̄ frigida. q̄ oēz̄ ḡnatōz̄ p̄cedit alteratio.
 igr̄ ḡnatōz̄ aq̄ ex igne p̄cedit alteratō ignis p̄ q̄
 iducūt̄ q̄l̄itates aq̄. s̄ i tō alteratōe māet̄ fōma
 ignis. q̄ ex. s. p̄bi. i tō trāsmutatōe ē subiectū
 sub forma p̄oz̄. q̄ ignis p̄t̄ māere ignis et n̄ esse
 calid̄. et ita ē d̄ oīb̄ trāsmutabilib̄ s̄ illas q̄l̄i
 tates q̄s b̄nt̄: q̄ d̄ria videt̄ ḡnalr̄ fieri vlr̄ posse
 fieri mutatō In opp̄ ē ari. Dōz̄ ad qōz̄ q̄
 possibile ē i aliqb̄ extremis vnr̄ d̄rioz̄ iēē a
 natura alicui subō q̄ ad min̄ p̄z̄ d̄ sp̄eb̄ d̄rys
 i ḡne vbi ē p̄p̄e d̄riet̄as q̄ s̄tituūt̄ p̄ d̄ras p̄p̄e d̄
 rias et vtriq̄ d̄termiatē inē sua d̄ria: ita q̄ nō ē
 possibile opposita iēē ut albedi d̄isgregatiū et
 nigredī cōgregatiū. Sitr̄ p̄z̄ i passōib̄. quia
 aliqd̄ subm̄ s̄z̄ suā naturā ē p̄ncip̄ p̄ se alie p̄as

ffois hñt dñru. e^o passiois dñru ñ pñt iee sibi cuz
 ipa passio seqñ formã subci. Ad p^o arg^o dico
 q^o cõsideratõ ari. itelligeda e^o f^o aptitudinẽ: nõ
 f^o põz. quia sñvñ dñruq^o istit reliquum aptũ natũ
 e^o iee. ñ tñ oz q^o possibile sñt reliquum iee Ad
 z^o dico q^o illa diffinitõ e^o va f^o gñalẽ rõz dñruq^o
 qz qñtũ e^o ex b^o cui iest dñru vñũ natũ e^o ei iee reli
 quũ: s^o ñ oz q^o ita sñt d^o qbuscũq^o dñruq^o ppatl ad
 qñcũq^o subm̃ nisi forte loqñ: d^o illo subõ f^o g^o. qz
 subm̃ aliqõ f^o ppã rõnẽ dñrmiat sibi vñũ dñru
 rum. sed hoc non est ex ratione contrariõrum
 nec rõne gñis talis subci. r forte hec fa pñctia
 addit p spẽb^o q^o dñrmiat sibi aliqõs dñras dñru
 as dñrmiat q^o forte lz sñt a pte spẽz r dñra: ñ
 tñ iest p naturã gñis Ad z^o pñt cõcedi q^o qñlita
 res eloz ñ isunt eis a natura nec dñrmiat. qz
 forme subãles eoz pñt mãere sub oppositõ qñli
 tatib^o vt pz i alteratiõẽ pcedẽte gñatõz eloz.
 i illis: tñ exẽplificat ari. qz f^o cõez cõceptiõz il
 le vidẽt cõseq isepabiliter formas elemẽtares
 Uel aliter pñt dici q^o qñlibz qñlitas f^o aliquem
 gradũ dñrmiat iest suo elo r f^o illũ nũq^o amit
 tit i trãsmutatõẽ lz f^o pfectissimũ gradũ possit
 amitti. qz f^o illũ gradũ ñ iseqñ isepabilr formas
 elemẽti: puta calor pfectissim^o formã ignis vel
 aliter q^o ille qualitates cõsequuntur formam
 elemẽti. puta ignis i suo pfectissimo eẽ qñle eẽ ñ
 bz i trãsmutatõẽ cum tẽdit ad corruptionem
 Deide cũ diẽ (Ampli^o i dñru) ponit faz dif
 ferẽtiãz iter dñru r puatle opposita vbi arguit
 sic. iter dñru e^o mutua trãsmuta: iter puatie op
 posita ñ. qz ab habitu pñt fieri trãsmuta: i pu
 ationẽ: s^o ñ e^o g^o r c. illi^o rõis p^o ponit maiores. qz
 manẽte subõ possibile e^o i dñru fieri mutatõz i
 alterutrũ nisi alterũ istit a natura: vt calidum
 igni. nã f^o bz sanũ pole e^o lãguere r frigi^o esse cali
 dũ. et e^o sñt ex studio fieri pzanũ: r ex vñuo
 so vitiosũ. r e^o qz aliqõ pzan^o. i. vitiosus exerci
 tat^o i doctrina r actib^o vñuofis poterit pficere
 ad oppo^o r sic paulatĩ mutari r pñficere vsqz ad
 habitũ dñru: nisi iteri tpe suspẽdat: puta p mõ
 tẽ añq^o acqñnerit pñcm hitũ vtutl. z^o ponit mi
 norẽ ibi (Uñ i puatione) qz ab hitũ: puta visus
 fit muta: i puatõnẽ. f. cecitatẽ. s^o ñ e^o qz cecuz
 ñ fit iterũ vidẽt: nec calũ iterũ comat^o. i. capil
 lat^o nec edẽtulus. i. carẽs dẽtib^o fit iteruz hñs
 dẽtes. Iux^o b^o qñt vtrũ a puatõẽ possit fieri
 regressio i hitũ. ar q^o sic. qz puatio r forma sũt
 duo pñcipia trãsmutatõis. ex p^o pbi. ita q^o pzi
 uatõ e^o termin^o a q^o r forma e^o termin^o ad quem
 ex. s. pbi. s^o a termin^o a q^o ad terminũ ad quem
 e^o trãsmutatõ. g^o r c. p^o b^o p^o i ex: tenebra. n. op
 ponit luci puatiue: s^o a tenebra e^o pol regressio.
 mãifestũ e^o g^o r c. maior ps. qz alr illuiatõ medij
 eẽt cũ motu r successiua. qz vñũ dñru nõ abycit
 cũ aliõ acqñit nisi p motũ. nã at e^o sñm ex z^o de
 aia põiz dñruq^o altez icludit puatiue oppo^o
 alteri^o ex. io. metha. r b^o nõ obstãte iter dñru est

trãsmuta: g^o r iter puatiue oppo^o In oppo^o e^o
 ar. R: ad istã qõez duplex solutio põt dari.
 Uno: põt dici q^o loqñdo gñalr de puatione
 oppositis nõ e^o pole vlr a puatiõẽ eẽ regressuz i
 hitũ. nec ipole vlr. qz sic loqñdo puatõ: dñr caren
 tia forme i subcõ qñ aptũ natũ e^o hñe. r a tali p
 uatõẽ pole e^o eẽ regressũ ad forz. lz nõ vlr ab õi.
 dñm az. vey e^o de puatiõẽ pñculr. id pñia dñra
 quã ponit iter dñru r puatiue opposita e^o gñalis
 s^o ista fa e^o pñctlaris. Ad soluẽdũ g^o dñm az.
 distiguif puatio triplr. Uno: qdã e^o carentia
 forme ad quã nõ ordiat subc^o nisi mediãte ha
 bitu Alia ad quã ordiat nõ mediãte habitu.
 Alio: qdã puatõ: puat hitũ fm actũ r fm põz.
 Alia puat tñ actũ. z^o sic qdã puatõ: e^o c^o hit^o
 e^o a pñ: innato cuiusmõĩ e^o cectas. quia visus e^o
 a pñ: intriseco Alia e^o puatõ: c^o hit^o e^o a pñ: extri
 seco ut tenebra i me: de puatiõẽ. qñcũq^o istoruz
 mõz p^o dca itelligit az. z^o nõ Uides tñ pñia
 distictõ m^o pñctõs. qz n^o subc^o videt ordinarĩ
 i puatiõz. vlr ñ sic itelligat subc^o ordiari i pu
 atõez mediãte hitu sic q^o subc^o nõ e^o natum re
 cipe puatiõz nisi p^o recipiat hitũ B est mãifeste
 sñm. qz aliqõ ñ p^o vidẽs põt eẽ cec^o. vel si sic in
 telligit nisi p^o natũ sit r cipe hitũ. r c^o distic^o e^o nul
 la. qz sic oẽs f^o b^o ordiat i puatõz mediãte hitu.
 Rõ at qñ az. itelligit d^o p^o r ñ de z^o i pñia r fa
 dione e^o mãifesta ex ipis vñbis distictiõis. qñ at
 possit itelligere de p mẽbro tertie dionis r ñ de
 z^o cã e^o qz qñ hit^o g^o e^o a pñ: intriseco ñ iest tunc in
 subõ ñ e^o pñ: sufficiẽt illi^o hit^o. r cũ natura trãf
 mutabil tẽdat sp^o i ñ eẽ ñ e^o pole illõ pñ^o. r cupa
 ri i subcõ. r ita nec hitũ illũ iduci. Si g^o puatõ: tal
 hit^o aliqñ istit ipole e^o postea illũ hitũ iesse. s^o qñ
 hit^o e^o a pñ: extriseco ut lux i me: a corpe luiso
 tunc lz puatõ: aliqñ istit. pole tñ e^o ab i: extriseco
 hitũ iduci Ad argumta pz q^o argumẽta pñia
 pcedũt de puatiõẽ vno: r argumẽta ad oppo^o
 de puatiõẽ a^o: qz sic dñm e^o ista dñra ñ e^o gñal iter
 puatiue oppo^o r dñru. multa ei sñt oppo^o vbi vñũ
 e^o tñ carẽtia alteri^o i apto nato qñ nõ pñt alr op
 poni nisi puatiue: r tñ ñ hñt pñtatẽ hãc. puta
 lux r tenebra qñ sñ eẽt dñru nõ possit altez ex
 pelli r altez iduci sine motu. r ita ñ possz me^o
 i istãti illuiari. c^o oppo^o h^o z^o de aia. similt iusti
 cia r iustitia. scientiaz ignorãtia. pole .n. est in
 iustũ ñ tñ puatie: s^o eẽt dñru facef aliqõ opa iusti
 tie. qz iustitia ñ necessitat ad faciẽdũ iuste. s^o
 iclinat r p frẽqñter agere iuste põt acgrere ha
 bitũ iustitie. g^o pñt ab iustitia eẽt dca puatie trãf
 mutari ad iustitiam. similt ab igrãtia ad sciam
 Alio: pñt dici q^o iter dñru mutuo est mor^o pñe
 dicit^o. qz vtrũq^o e^o natura aliqõ possitiua. nec põt
 expelli nisi in tpe. s^o a puatiõẽ i hitũ nũq^o e^o mo
 t^o rõẽ puatõis. qz materia subã puatõĩ tñ bz ca
 rẽtia forme. r cũ h stat q^o sũme sit disposita ad su
 scipiẽ^o forz r ita ñ oz illã moueri ad illã. s^o statĩ
 pñete agẽte pñt illã recipe sñm motu. Scõz b^o dõz

ē q̄ ista d̄ra ē v̄l̄s iter d̄ria z puatine oppō. s. lo
quēdo de motu pprie d̄co q̄ ē i t̄pe z successiu?

Ad p̄ ar. p̄t d̄ci q̄ a puatiōe q̄ ē p̄n̄ nō est
mot̄ p̄pe d̄ci i forma nisi q̄n̄ puatio coniūḡit
d̄rio. Ad z^o p̄z ex illis exēplis q̄liter n̄ ē mo
tus a puatiōe i bitū. Ad 3° d̄ico q̄ n̄ seq̄t nō
ēē motū iter d̄ria. qz n̄ ē iter puatiue opposita
qz extremū iqbili d̄rietat̄ n̄ t̄m̄ ē puatio rel̄ig
sed cum hoc est aliqua forma positina ynde n̄
potest expelli sine motu.

Uecunqz vero d̄icut

diceba
tur p̄pat az. d̄dictoria ad oia alia oppō vbi sic
p̄cedit. p̄ facit q̄ d̄c̄m ē. z: regredit̄ sup d̄ria po
nēs eoz aliq̄s p̄p̄tates. fa ibi (d̄riū āt) p̄ria ps
didit. qz p̄ p̄t̄i r̄lonē. z: addit p̄bōnē ibi (i sol
ei istis) p̄ma ps p̄z ex l̄ra. s. fa didit. qz p̄ inuit
ynā p̄ntiā. z: p̄bat aīis illi^o ibi (nec ei d̄rys) in
p̄ma p̄e ar. sic. i sol d̄dictorius q̄. s. opponunt: ut
affir̄tio z negatio sp̄ altera ps ē v̄a z altera flā.
ḡ d̄dictorie oppō nō sūt aliq̄z alioz oppositoz
vel nō sic ut alia opposita opponūt. d̄na ē eu
dēs. c^o aīis ponit̄ i l̄ra. z p̄bat postea cū subdit.
(neqz i d̄rys) vbi sciēdū q̄ ois exclusiua v̄a p̄
resolui in duas v̄as ynā affir̄tinā z aliā nega
tinā. vbi ḡra. si sol^o hō currit seq̄t q̄ hō currit z
n^o aliō aīal currit ita i p̄posito si l̄ sol d̄dictorius
altera ps ē v̄a altera falsa ut d̄c̄ aīis. seq̄t q̄ d̄
dictorius sp̄ si ynā ps ē v̄a altera ē flā: ad p̄ba
tiōz ḡ illi^o aīit̄ sic p̄cedit. quia p̄ p̄bat negatiuā
q̄. s. i null̄ alyz oppositis altera ps sp̄ ē v̄a alter
ra flā. z: ex d̄cis p̄cludit affir̄tinā. s. h̄ ē v̄ez in
d̄dictorius q̄ sp̄ altera ps ē v̄a altera flā ibi (in
affir̄tiōe v̄o z negatione) p̄ria ps didit i. z. qz p̄
p̄bat q̄ d̄c̄m ē si alia opposita sumāt̄ icōplexa
z: si ēt sumāt̄ p̄plexa d̄ q̄ mi^o videret̄. fa ibi (s. z
maxie videbit̄) p̄ria ps adhuc didit. qz p̄ oīdit
itētū iductiue. z: sylogice ibi. (oia āt) d̄icit ḡ q̄
d̄rys nō ē n̄c̄iū al̄tez ē v̄ez al̄tez fl̄m̄ ut sani
tas z lāguoz q̄ sūt d̄ria n^o n̄z v̄ez n̄z fl̄m̄. s̄l̄r ē d̄
rl̄is ut duplū z d̄i^o z de puatiue oppositis ut vi
sio z cecitas. qz n^o illoz v̄ez ē aut fl̄m̄. (Dis
āt) p̄bat id̄ p̄ s̄l̄itudinē. sic. q̄cūqz f̄z nullā p̄ple
xōz d̄n̄r n^o ē v̄ez aut fl̄m̄. s. z oia p̄dcā sūt h̄i^o. qz
d̄n̄r sine p̄plexiōe. ḡ r̄c̄. i^o r̄ōnis p̄ p̄t̄i ma. z: mi
(poro āt) z p̄z i l̄ra (S. z maxie) oīdit id̄ si d̄cā
oppō sumāt̄ p̄plexa vbi sic p̄cedit. p̄ oīdit intē
tū i d̄rys z i puatiue oppositi ibi (i puatiōe v̄o)
d̄icit ḡ q̄ maxie videbit̄ h̄ tale. s. q̄ al̄tez sit ve
rū al̄tez fl̄m̄ si d̄ria dicāt̄ f̄ p̄plexiōz. s. z t̄m̄ nec i
istis ē v̄ez. puta si accipiāt̄ ista d̄ria p̄plexa s̄c̄
tes ē san^o s̄c̄tes ē lāguēs. qz s̄c̄te ex̄n̄te v̄tiqz
altera ps ē v̄a altera flā. s. z s̄c̄te n̄ ex̄n̄te v̄traqz
ē flā. qz tūc n̄z san^o n̄z eger (In puatiōe v̄o) oī
dit id̄ i puatiue oppositis. qz ibi s̄l̄r subcō n̄ exi
stēte v̄traqz ps ē flā subā ēt ex̄n̄te sp̄ altera flā
altera v̄a nō ē. puta aīqz subcō sit aptū natuz.
vbi ḡra s̄c̄tē h̄re v̄isū z s̄c̄tē ēē cecū opponunt̄

puatiue z sumūt̄ p̄plexa. s̄c̄te ḡ n̄ ex̄n̄te v̄traqz
ē flā. ip̄o ēt ex̄n̄te nō ē n̄c̄iū alterā ēē v̄az alte
rā falsā. qz aīqz sit apt^o nat^o h̄re v̄isū v̄traqz ps
ē flā Deidecū d̄icit (i affir̄tiōe v̄o) oīdit affir̄
tiuā aītis p̄cludēs ex p̄dictis q̄ nō sic ē i affir̄
tiōe z negatiōe. qz ibi s̄p̄ altera ps ē v̄a altera
flā siue subcō sit siue nō sit. vbi ḡra socra. lāgue
re z socra. nō lāguere certū ē q̄ altera ē v̄a alte
ra flā socra. ex̄n̄te. z s̄l̄r nō ex̄n̄te. quia tūc nega
tiua ē v̄a. s. socra. n̄ lāguet. ex oib^o ḡ p̄dc̄is p̄clu
do resumēs aīis d̄i. qz i his sol^o q̄ tāqz affir̄tio et
negatio opponūt̄ p̄p̄riū ē q̄ sp̄ al̄tez sit v̄ez al
tez fl̄m̄. Nōn^o q̄ h̄ ut p̄dc̄m est assignat az.
d̄raz iter d̄dictorie oppō z oia alia q̄ i oib^o n̄ oz
al̄tez ex̄tre^o ēē v̄ez al̄tez fl̄m̄ s. z i his oz. vel qz
n^o alioz oppositoz n̄c̄o v̄e iest z aliud false. s. z
i d̄dictorius alterum vere iest al̄tez false. z sic
loḡt̄ de d̄dictorius icōplexis. v̄l̄ qz n^o alioz opi
posito z n̄c̄o ē v̄ez v̄l̄ fl̄m̄. qz icōplexū z d̄dic
toria sūt p̄plexa. z f̄ istū s̄m̄ magi vidēt̄ itelli
gere ibi (oio āt eoz q̄ f̄ nullā p̄plexiōz d̄n̄r) ē t̄m̄
itelligēdū q̄ d̄dictio de q̄ h̄ loḡt̄ n̄ t̄m̄ ē i icōple
xis. q̄uis h̄ loḡt̄ p̄ncipalr̄ d̄ oppōe icōplexozū
qz d̄dictio forte v̄niuoce iuēt̄ i p̄p̄onib^o z i ter
mis. nō sic forte i alyz oppōnib^o. qz ista oppō ē
magis itētiōal. ē i simplr̄ itētiōal Adiungit
postea qz l̄z subcō ex̄n̄te oz al̄tez d̄rioz imedia
toz ēē v̄ez d̄i^o. nō t̄m̄ h̄ oz subcō nō ex̄n̄te. s. z in
d̄dictorius siue subcō sit siue nō sit sp̄ al̄tez ē ve
rū de subcō z al̄tez fl̄m̄. qz siue for. sit siue n̄ sit
sp̄ hec ē v̄a for. lāguet v̄l̄ hec for. n̄ lāguet. Si
q̄r̄i dubitādo. qz i h̄ c^o az. nō assignat d̄raz in
ter r̄le oppō z d̄ria cū iter oia alia assignet. p̄t
d̄ci q̄ d̄ra eoz h̄r̄i p̄t̄ ex d̄cis sup̄l^o i p̄n^o capl̄i
de oppositi vbi d̄c̄m ē q̄ d̄ria h̄ ip̄m̄ q̄ s̄t̄ n̄ d̄n̄r
alioz aut quōlz alr̄ sic r̄la. al^o ei n̄ d̄n̄r nigri al^o
nec eoz: nec bo^o mali bo^o v̄l̄ eoz: sic du^o d̄r̄ didi
duplū. z eoz: id̄ de istoz d̄ra āpli^o dicere az. nō
curauit Seḡt̄ illa ps (d̄riū āt) vbi az. regre
dit̄ s̄r̄ d̄ria ponēdo eoz. 4. p̄p̄tates q̄z fa po
nit̄ ibi (āpli^o d̄rioz) tertia ibi (palā v̄o ē) 4. ibi.
(n̄c̄e ē āt) p̄ria ḡ p̄p̄etas ē q̄ bono sp̄ d̄ria t̄ ma
lū ut s̄aitati lāguoz z iusticie iusticia r̄c̄. qz al
tez h̄z r̄ōz b̄oi al̄tez r̄ōz mali. malo āt q̄n̄z n̄ d̄
riatur bonum vt dictuz est: s. z etiam quandoqz
malum vt egestati qd̄ est quoddam malum d̄ri
at̄ sup̄abūdātia q̄ ē ēt qd̄dā malū. z addit q̄ i
paucis h̄ repit̄ Nōn^o q̄ ista p̄p̄etas q̄ bono
sp̄ d̄ria t̄ malū. s. z malo q̄n̄z malū q̄n̄z bonum
intelligenda est non solum de istis formis bo
num malum. quia ista inter se so^o contrarianē
z nunqz malū malo r̄ōe forme mali. s. z de his q̄
subsūt. qz aliq̄n̄ ei qd̄ ē malū d̄ria t̄ illō q̄ ē ma
lū ut i p̄positionib^o aliq̄n̄ illud qd̄ ē falsū d̄ria t̄
ei qd̄ ē falsū. qz ambo d̄ria possunt esse falsa s̄l̄.
(Ampli^o d̄rioz) ponit̄ f̄az p̄p̄tatē q̄ ē q̄ d̄ri
ozū. si al̄tez existit n̄ ē necessariū f̄liquoz ēē. qd̄
oīdit dupl̄. p̄ i d̄rys icōplexis. qz oib^o aīalib^o

existib⁹ sanis: sanitas erit & lāguor n̄ erit. s̄l̄r & si oēs essēt albi. z^o i^o d̄rys p̄plexis. qz socratez eē sanū & socrate lāguere sūt d̄ria. ḡ ipossibile ē s̄l̄r eē eidē. ḡ socrate ex̄tite sano suū d̄riū n̄ erit. s̄. socrate lāguere. Nōndū q̄ ista s̄a p̄petas ē q̄ vno d̄rioz ex̄tite n̄ oz reliquū eē vt oib⁹ ex̄titi b⁹ sanis sanitas ē & n̄ egritudo. l̄ si forme absolute sūptē n̄ sūt d̄rie nisi i cōpatōe ad idēz subiectū. vt sanū & egrū circa forte cū ipossibile sit ipa siml̄ icē eidē subcō ipossibiū est vno ex̄tite flīquū eē p̄mum. forte eē v̄i. qz forme iter se sūt d̄rie. p̄ qz ex se maxie distant i eodē ḡne. Contra bāc p̄petatē arguit. qz si vñū d̄rioz ē in natura & reliquuz ex p̄ celi & mūdi. ḡ vno ex̄tite oz flīquū eē. Ad h̄ pōt dici q̄ ista p̄positō nō ē s̄a de eē i actu. s̄z de eē i actu v̄l i potētia & d̄rys q̄ mutuo se expellūt circa idē subcō. qz tunc si vñū d̄riū ē. subm̄ eē & si subm̄ eē ḡ. flīquū d̄riūm ē in pō. qz sic subm̄ ē i potētia ad vñū d̄riū ita ad alterū. (Palāvo) ponit. 3. p̄p̄etates q̄ ē q̄ d̄ria h̄nt fieri circa idē aut sp̄e aut gener. v̄bi ḡta ut lāguor & sāitas h̄nt fieri naturalr in corpe aialis albedo & nigredo simplr i corpore. corp⁹ at̄ vtroz mō ē idē ḡne. Iustitia at̄ & iniustitia h̄nt fieri i aia q̄ eē ad sp̄e. Nōn⁹ q̄ ista p̄p̄ietas q̄ d̄ria h̄nt fieri circa idē vel sp̄e vel genere ē notāda q̄ lz alicui i sp̄e repugnet vnum d̄riū ut albedi p̄gregatū tñ ista d̄ria h̄nt fieri circa idē ḡne: ut circa colorē q̄ ē in diuers⁹ sp̄eb⁹ qz sic ē tñ idē ḡne. Deide cū dicit (necesse at̄) pōit q̄rtā p̄petatē q̄ ē q̄ d̄ria n̄cōio vel s̄l̄ i eodē ḡne vel i d̄rys gnib⁹ vel ipa sūt alioz ḡna. ex⁹ p̄mi albu & nigz q̄ sūt i eodē ḡne q̄ ē color. ex⁹ scōi iustitia & iniustitia. qz iustitia ē i ḡne v̄tutis & iniustitia in ḡne neq̄tie. i. vicy q̄ ē d̄riū v̄tutis. ex⁹ tertū bo⁹ & malū q̄ non sūt i ḡne: s̄z sūt ḡna alioz. Nōn⁹ q̄ ista p̄p̄ietas q̄ d̄ria vel sūt i eodē ḡne vel i d̄rys gnib⁹ vel s̄l̄ ḡna alioz itel ligēda ē de gnib⁹ p̄ris. s̄z ei d̄ria sūt i eodē ḡne. p̄ nisi sint forte trāscēdētia: & tūc equoce sūt in diuersis gnib⁹ ut forte bo⁹ & malū put sūt trāscēdētia s̄l̄ h̄i. put at̄ accipiūf i morib⁹ s̄l̄ ḡna mox. itelligēdū tñ q̄ p̄: put. s̄. bo⁹ p̄uertit̄ cuz ente. nihil d̄r simplr malū nec sic bo⁹ et maluz d̄riantur. sed tñ: d̄r bo⁹ & malum in p̄p̄atione ad aliud. qz. s̄. deficit a p̄fectiōe ētitat̄ alteri⁹.

Rius autem.

Postq̄ az. d̄terianuit de sp̄eb⁹ oppōnis h̄ d̄termiat de modis p̄p̄ietatis v̄bi sic p̄cedit. qz p̄ distinguit modos p̄orl̄ magis v̄statos. z^o addit vñū mo⁹ mi⁹ v̄st tatū ibi (videf̄ at̄ p̄ter eos) pria ps didif̄ in. 4. f. 4. mōs. s̄a ibi (z^o at̄) tertia ibi (tertio vo) q̄r ta ibi (Ampli⁹) dicit ḡ q̄ p̄ d̄r alterū altero q̄ trupl̄. p̄: p̄: tps s̄l̄ antiq⁹ & seni⁹ altero d̄r p̄ eo ut antiq̄tas referat̄ ad iaita & seni⁹ ad aiata s̄ boetiū. S̄z videf̄ iste mod⁹ male assignat⁹

qz nihil ē p̄: f̄ tps. p̄: qz p̄: ē qd̄ ē p̄n⁹ p̄p̄iquius ex. 5. Meta. s̄z nullū ē p̄ncipiū i tpe cū sit infini tū. ex. 8. phi. Dōz ad h̄ s̄l̄ ari. dicit. 5. Meta. c^o d̄ p̄. q̄ p̄: & posteri⁹ sumūt i tpe p̄ cōpationē ad p̄ns nūc signatū. s̄z e d̄rio i p̄teritū & futuris. qz p̄teritū remoti⁹ ad h̄ nūc ē p̄: i futuris p̄pin qui⁹ ad h̄ nūc ē p̄: & sic patet solutō argumēti. Deide cū dicit (z^o at̄) ponit z^o modū p̄p̄is qui ē q̄ illō d̄r p̄: alio qd̄ n̄ cōuertit̄ cū eo s̄ sub̄sistē di p̄nas h̄ mō. vñū ē p̄: duob⁹. qz seq̄ sūt duo. ḡ vñū. & n̄ cōuertit̄ n̄cōio vt si vñū ē q̄ duo sint. Videf̄ q̄ iste mo⁹ sit male assignat⁹. qz p̄na ē iter p̄p̄ositōes. s̄z p̄: d̄ q̄ h̄ log⁹ ari. ē d̄ icōplexif̄ ḡ p̄ns a q̄ n̄ p̄uertit̄ sub̄sistēdi p̄na n̄ oz dici p̄: aliq̄ mō. s̄a p̄te itegrali n̄ cōuertit̄ p̄na ad to⁹ vt p̄z i ex: ari. duo sūt ḡ vñū ē. & n̄ e⁹ ḡ p̄ itegral ē p̄or toto. z^o p̄p̄iatl̄. s̄z h̄ ē falsū. qz s̄ ari. 7. Meta. i diffinitōe aliq̄ p̄tiū itegrale n̄ cadit totū. s̄z diffiniēs p̄: ē diffinito. ex. 6. Top. ḡ t̄c̄ s̄ videf̄ q̄ ad totū itegrale n̄ seq̄ ei⁹ p̄l c^o oppositū d̄r i s̄ra. p̄: tū qz ois p̄na bona ē reducibil⁹ ad sillogisimū: s̄z illa n̄. qz illa p̄na do/ m⁹ ē. ḡ p̄ies ē si reduceref̄ ad sillogisimū h̄ p̄p̄o s̄tio dom⁹ ē n̄ possz eē mior. qz tūc p̄dicatū e⁹ n̄ d̄beret eē p̄dicatū cōclusiōis. ḡ oporteret q̄ el/ set maior. s̄z p̄ies cū sit subm̄ cōclusiōis directe ē mior extremitas. & dom⁹ cū sit subm̄ alioz est medi⁹ termi⁹. ḡ oporteret ad redictōz i⁹ p̄ne al sumere talē mi. p̄ies ē dom⁹. & ita v̄l i alys totl̄ itegralib⁹ & p̄tib⁹. s̄z ois talis maior ē ipolif̄. qz s̄z az. 4. topi. n^o mō ps p̄dicat̄ de toto itegrali nec e⁹ ḡ ois talis p̄na tenēs v̄tutē talis miorl̄ ē iutilis. tū qz p̄na alicubi tenēs v̄biqz t̄z. s̄z to/ tū itegrale respectu alic⁹ p̄dicati nō ifert prem puta respectu h⁹ q̄ ē mai⁹ p̄te v̄l p̄p̄o i ex p̄tib⁹ ē ē figure talis vel tal. ḡ nūq̄ infert. s̄z h̄ z^o dicit az. g^o eē p̄: sp̄e. s̄z h̄ ē falsū. qz g^o & tps sūt corla s̄ por⁹. ḡ sūt sil natura. Rñ: ad p̄: d̄i q̄ aliq̄n ē p̄na iter p̄p̄ones. tñ rōe icōplexoz. & tūc illud icōplexū i p̄nte rōe c^o seq̄ ad aīs. & n̄ e⁹ ē p̄: illo i ante rōe c^o aīs ifert p̄ne. Ad ali ud pōt p̄cedi q̄ ois ps itegral sine q̄ to⁹ nō pōt eē ē p̄or toto h̄ z^o p̄p̄iatl̄. & cū ar. q̄ aliq̄ talis ps diffinif̄ p̄ suū to⁹. ḡ ē posterior toto. cōcedo q̄ sit posterior toto a^o: ut forte s^o: q̄ ē i cādo q̄ ponit̄ i s̄ra. s̄z nō z^o: q̄ ē i p̄ndo. s̄l̄ ad p̄n⁹ sp̄ale seq̄ p̄: i termis ḡna aliozib⁹ & nō e⁹ ut ad h̄c tri āgul⁹ h̄z. 3. āgulos. seq̄ hec figura h̄z. 3. āgulos v̄bi p̄n⁹ ē p̄: vno: i. i cādo: s̄z p̄ncipia⁹ p̄: z^o: i. i p̄ndo. vñ z^o n̄ oz p̄oi p̄: f̄ naturā. s̄z f̄ p̄nas & s^o mo⁹ p̄: f̄ naturā vel cālitatē. Ad aliō d̄i: q̄ loq̄ndo d̄ illa p̄te itegrali sine q̄ totū nō pōt eē: totū itegrale ifert p̄te respectu illoz p̄dicatoz q̄ nō p̄nt i esse toti nisi ifint p̄ti ut dom⁹ ē alba. ḡ p̄ies ē alb⁹ s̄z respectu p̄dicatoz q̄ p̄tinēt ad di v̄sitatē toti & p̄ti n̄ t̄z tal⁹. a ut dom⁹ ē p̄p̄osta ex talib⁹. n̄ seq̄. ḡ p̄ies. Cū arguit d̄ reductōe

talis pñe i sillogismū p̄t sic reduci vno: oē illō
 sine q̄ dom⁹ n̄ p̄t eē. ē si dom⁹ ē sed pies ē bi⁹. ḡ
 pies est si dom⁹ est itelligen⁹ ma. eē de p̄dicato
 cōditionato r cōclusionē silr vbi sūt p̄ medio
 illud vñ tenet p̄na. cū arguit q̄ tal p̄na n̄ tenz
 vbiq̄. p̄z q̄ totū integrale ifert p̄t vbiq̄ resp̄cū
 eē r̄ sp̄cū p̄dicatoz alioz q̄ n̄ prinēt ad diuer/
 sitatē toti⁹ et p̄l. s̄z n̄ oz ex hoc q̄ iferat ip̄az re/
 sp̄cū cuiuscūq̄ p̄dicati. sic si for. inferat boiez n̄
 oz illā p̄naz tenere. si for. ē ididūū hō ē ididūū
 q̄ r̄ sp̄cū h̄ p̄dicati sūt extrāea. r ita ē d̄ toto ite/
 grali r p̄t r̄ sp̄cū p̄dicati prinēt ad diuersitatē
 eoz. Alio: oca p̄na r̄ducif: sic ad sillogismū
 dom⁹ ē s̄z pies ē dom⁹ ḡtie. ḡ pies ē nec impedit
 formā sillogismi variatio medij penes fctuz r
 obliquū. vt p̄z pari. p̄ p̄oz. Ad 3° d̄z ē p̄us
 ca: d̄ rlatōe q̄rta p̄p̄tate q̄ itētioes ḡnis r sp̄i
 r̄ferūt adiuicē. r sūt siml natura: r sic loq̄t por.
 s̄z tñ iter res q̄ subsūt p̄t eē p̄na. q̄ vna est p̄oz
 alia. h̄ z: Deide cū dic̄ (3°) ponit 3° modū
 p̄ozis q̄ ē p̄ ordinē vt illō d̄r p̄ q̄ i ordie d̄r p̄m
 sic i disciplinis. i. i sciētys d̄mōstrat̄. vt sūt q̄/
 druales vbi ela. i. p̄ncipia et diffinitōes s̄t p̄ora
 f̄ ordinē. vt i geometria bis q̄ describūtur p̄ or/
 dinē. i. cōclusiōib̄ q̄ describēdo d̄mōstrātur. r
 in grāmatica ela. i. l̄re sūt p̄ora syllabil̄ illo mō
 silr i ōonib̄. i. rethoricis. q̄ p̄bemiū ē p̄ nar/
 ratōe p̄ ordinē illo mō (Amp) ponit 4° moduz
 f̄ que q̄ddā d̄r p̄. q̄ honorabili⁹ vñ mlti cōlue
 uert̄ dicere aliqs eē p̄ozes apud se illos q̄ sunt
 honorabiliōres et magis dilecti a se. r dicit q̄
 iste modus videt̄ alien⁹ a modis p̄ozis p̄ eo q̄
 ē f̄z vulg⁹. Ultimo concludit q̄ modi p̄ozis
 isti sūt q̄ dicit̄ sūt. Deide cū dic̄ (q̄nto at) ponit
 5° modū p̄ozis q̄ videt̄ min⁹ v̄sitar⁹ q̄ est q̄n
 aliqua cōuertit̄ f̄z eēndi p̄naz: r vñ ē cā alte
 ri⁹ illud q̄ ē cā d̄r eē p̄ naturalr. vbi ḡna. i. ōo/
 ne va r re signata. nā i re boiez eē cōuertit̄ cuz
 ōoē va q̄ dic̄ hō ē q̄ si hō ē sequit̄ q̄ va est ōo
 que dicit q̄ hō est r siml̄ cōuertit̄ eoz: r tamē
 ōo n̄ ē cā q̄ res sit: s̄z magi eoz: q̄ dū res ē aut
 n̄ ē seq̄nc̄cio q̄ ōo dicat̄ va l̄ falsa. r iō rē eē ē
 p̄ ōone va illo mō. Ultimo cōcludit q̄ fin
 istos. s̄. mōs d̄r p̄ alterū altero. Sed videt̄
 q̄ iste mo⁹ ḡnt⁹ male ponat̄ vbi cā d̄r p̄ cāto r
 eē rei p̄ vitate f̄mōis. nā cā r cātū r̄ferūt. silr
 signū r signatū. ḡ cā r cātū sūt siml̄ natura r si/
 milr eē rei q̄ ē signatū. r vitas f̄mōis q̄ ē signū
 sūt siml̄ natura. D̄z q̄ h̄ ē variatio de istis
 itētōib̄ cā r effect⁹ signū r signatuz r de his q̄
 subsūt itētōib̄. Jntētōes eniz referūtur p̄ se
 r sūt sil vt arguit̄. s̄z ea q̄ subsūt n̄ referunt̄ ni/
 si forte p̄ acc̄tis. r iō illa nō sūt siml̄. Ad ma/
 iorē euidētā p̄dictoz. q̄rit̄ vtrū ari. cōuenien/
 ter assignet̄ mōs p̄ozis. videt̄ q̄ nō. q̄ mltō plu
 res assignat. s̄. Meta. puta p̄ i loco pri⁹ f̄m co/

gnitōz pri⁹ f̄ motū r p̄les aliof. ḡ r̄. F̄ q̄t mo/
 dis d̄r vñū oppositoz tot r reliquū ex p̄ topic.
 s̄z sil̄ opponit̄ ei q̄ est p̄ r nō h̄z n̄ sil. 3. modos f̄z
 az. biciferi⁹ i l̄ra. ḡ r̄. In oppo⁹ eaz. R. f̄
 az. c. de priul. s̄. metha. ḡnal rō priorl̄ in oib̄na
 modis ē eē pp̄igus prin⁹: q̄tūq̄ ḡ modis p̄t su
 mi p̄n⁹ r q̄tūq̄ modis p̄t aliqd̄ pp̄ig⁹ eē p̄n⁹
 q̄cūq̄ mō s̄upto tot vniuersls modis d̄r pri⁹. s̄z
 h̄ p̄t plib⁹ mōis accidere q̄ h̄ enūerent̄ ut ma/
 nifestū ē ibid. s̄. metha. ḡ bic nō ponūt̄ oēs mōi
 porl̄. s̄z q̄ sufficit ad ppo⁹. s̄z forte solus z^o mo/
 dus q̄ ē in p̄ndo ē h̄ ad ppo⁹ f̄ que mo⁹ ge⁹ d̄r
 p̄ sp̄e in vno q̄z p̄dicam̄to. r forte 5° mod⁹ priorl̄
 q̄ ē in cādo. q̄z subā ē cā oiz acci⁹. alij. 3. modi
 priorl̄ q̄ sūt t̄pe ordie r honore ponūt̄. nō ut p̄n/
 cipalr̄ itenti. s̄z ut per illos māifestent̄ mōi. p̄n/
 cipalr̄ itenti Ad p̄ ar⁹ dico q̄ in. s̄. metha. di/
 stigit̄ pri⁹ in q̄ ē d̄ra entis. h̄ at p̄ncipalr̄ f̄ q̄
 ē pa⁹ eoz q̄ sūt in gnib⁹ p̄dicam̄toz. ut cōside/
 rant̄ a rōe. r sic s̄uptū h̄z oio diuersos mōs. vñ
 q̄ p̄ncipalr̄ itendūt̄ h̄ ibi omittūt̄. r eoz: cōcedo
 ḡ q̄ nō ponit̄ h̄ oēs modos priorl̄ nec forte illos
 ad q̄s oēs sūt reducibiles. enūerat̄ tñ sufficien/
 tes ad ppo⁹ r q̄sdā alios ad illoz māifestatōz
 Ad 2° dico q̄ oio tot mōs h̄z sil̄ q̄t pri⁹. s̄z nō
 ponit̄ az. oēs e⁹ modos. vel q̄z sufficienter b̄ri
 p̄t p̄ modos priorl̄ vel q̄z sufficient̄ sibi ponere il/
 los modos sil̄ q̄ sūt ad ppo⁹ qui sūt iter q̄ ē p̄na
 mutua cū neutz sit cā alteri⁹. r ut sp̄es p̄didē/
 tes ex opposito iō ḡ q̄z vterq̄z opponit̄ z^o pri/
 oris q̄ ē sp̄alr̄ ad ppo⁹. r prim⁹ opponit̄. s̄. sp̄a/
 liter. r adiugit̄ sil̄ t̄pe ut p̄ h̄ reliḡ mōi inotescat̄
 Sequit̄ illa ps (sil̄ at) vbi az. distigit̄ mōs
 sil̄tatis. r didit̄ in. 3. f̄ q̄ ponit̄. 3. modos. fa ibi
 (naturalr̄ at) tertia ibi (d̄n̄r sil̄) dicit̄ ḡ q̄ simplr̄
 r pp̄rie d̄n̄r sil̄. p̄: illa q̄z genera: i. p̄duc: ad eē
 ē in eod̄ t̄pe. q̄z talia neutz ē pri⁹ nec posteri⁹ al/
 tero Deide cū dicit̄ (naturalr̄) p̄dit̄ z^o mo⁹ q̄
 ē q̄ illa d̄n̄r naturalr̄ sil̄ q̄ quertūt̄ f̄ eād̄ p̄naz.
 ut si vñū ē: altez est r̄. s̄z tñ vñū nō ē cā alteri⁹
 ut sic h̄ sunt sil̄ r̄la. ut si duplū ē d̄r ē. r eoz: sed
 tñ neutz ē cā alteri⁹ ut sit Deide cū dicit̄ d̄n̄r
 sil̄ ponit̄ 3° mo⁹ vbi sic p̄cedit̄. p̄ expōit̄ modū.
 z^o remouet̄ dubiū ibi (ḡna vō) dicit̄ ḡ q̄ sil̄ dicit̄
 tur alio: illa q̄ ex diuerso. i. ex opposito vidunt̄
 ḡ idē. r h̄ f̄ eand̄ dionez q̄ d̄r pp̄ subdiones h̄
 sūt sil̄ gressibile volatile aq̄tile q̄ ex opposito di/
 uidūt̄ ḡ aialis. iō sūt sil̄ r n̄ ē pri⁹ alio vel poste/
 ri⁹. Et addit̄ q̄ singlm̄ illozū p̄t vltteri⁹ diuidi
 in sp̄es. r illa p̄ q̄ didūt̄ f̄ eand̄ dionez dicent̄ sil̄
 naturalr̄ illo: ut si aq̄tile didat̄ p̄ h̄ns s̄q̄mas r
 nō h̄ns s̄q̄mas Postea cū dicit̄ (genera vō) re/
 mouet̄ du⁹ forte credret̄ aliqs q̄ ip̄z ḡ q̄ didit̄
 eēt̄ sil̄ cū didentib⁹ ip̄z. h̄ remouet̄ di. q̄ ḡna sp̄
 sūt priora sp̄eb⁹ oidentib⁹ ip̄z. q̄ pbat̄ p̄ rōz p̄o/
 ris p̄: d̄ci: q̄z ḡna nō quertunt̄ ad sp̄es f̄ eēndi

pñaz. qz bñ segt ē aq̄tile. ḡ aial. sz ñ cōuertitur
 necō. ē aial. ḡ aq̄tile Ultio recapitlādo mōs
 sic cōcludit di. q̄ sil' dñr naturalr vno: q̄cunqz
 puertū ē ēssēdi pñaz: sz neutrū ē cā alteri' vt
 sit. r iste fuit z' mod'. alio: illa q̄ ē diuerso diuī
 dū ē sub eodē gñe q̄ fuit z' mod'. alio: sūt sil' il
 la q̄z gñatō ē i eodē tpe. q̄ ē p̄m' mod' Qua
 liter at isti mōi sufficiēter ponūt r q̄lr sunt ad
 ppo' p̄z ex p̄cedēti questioe. c' d' p̄zi.

Drusautes

dicebat ari: distiguit spēs mo'. circa q. z. fa. p̄ agit d' dion
 ne mot' i suas spēs. z' d' e' oppōe ibi (ē at simplr)
 p̄ma ps didif. qz p̄ ponit illā dionē. z' addit di
 nidētū distictōz ibi (aly itaqz) dicit ḡ q. 6. sunt
 spēs mot'. f. gñatō corruptō augmētato dimi
 nutō. altera: f. locū mutatō. i. mot' localif (aly
 itaqz) oñdit istas spēs mot' eē dñtes. vbi. z. fa
 cit. p̄ ppōit itētū. z' mouz r remouz dubiū ibi (i
 alteratōe) p̄ma ps. qz littera plana ē sz hadi
 nidif. qz p̄ ppōit dubitatōz. z' addit solutiōz
 ibi (B̄ at nō ē vex) dicit ḡ q. forte i alteratōne
 bz qdēz vtz. f. distiguit ab alyz motib' aut ñ
 sz illud q̄ alterat' necē sit alterari p̄ aliqz moti
 onē aliaz Deide cū dicit (B̄ at nō ē vex) sol
 nit du' pbās p̄ rōz q̄ altera: sit distincta spēs
 mot' ab alyz. vbi ar. sic. q̄cūqz sic ē hñt q̄ pñt
 abiuicē separi r sine iuicē eē illa sit realr distin
 cta. sz altera' r alie spēs mot' sūt hi'. ḡ rē. i' rōif
 p̄ pōit mi. q̄ ad illā ptē q̄ alteratio pt eē sine
 alyz motib' di. q̄ pene f̄z oēs passiōes. i. q̄lita
 tes aut p̄les p̄tigit alterari nulla aliaz mutati
 onū cōiōtate ps. z' pōit ma. i' vtute cū dicit (nā
 si eēt ead) qz si alteratio eēt ead cū aliq̄ aliarū
 motionū opteret illud q̄ alterat' augeri vel mi
 nui. q̄ tñ nō ē necē: sz ille spēs pñt eē sine iuicē
 z' cū dicit (silr at) pōit mino. q̄ ad aliā ptē cō
 uersā. f. q̄ aliqd pōt augeri r ad mutatiōz mo
 ueri. r tñ nō ōz ip̄z alterari. qz aliq̄ pñt crescere
 aut augeri: q̄ tñ nō alterat'. vbi ḡra de q̄drāgu
 lo. qz si circūponit gnomō creuit qdē. qz q̄dran
 gul' fact' ē maior r tñ nil ē alteratū. silr ē i alyz
 motib' ex q̄ segt q̄ isti mot' sunt aly adiuicēz
 disticti realr Notā' ad euidētā exēpli q̄ q̄
 drāgul' ē figura. 4. lineis p̄tenta. r p̄ñs hñs
 4. angulos rectos. sz gnomō v̄r q̄i medi' q̄drā
 gul' p̄tās. f. ex duab' lieis recti angulo iuncti
 q̄ si addat q̄drāgulo ex vna pte r sibi iungat p̄
 duas puas lieas q̄ pñt dici suppletioes. tūc q̄
 drāgul' sit maior i q̄ritate. sz tñ nō ē alteratus
 qz altera: ē tñ f̄ q̄litate Sz ex' nō videt va
 lere ad propo'. multe. n. p̄ditiōes augmētatio
 nis nō pñt ibi saluari. tū qz nō q̄lz ps aucti au
 get ex tali additiōe. tū qz tal' addi: ē sola iux' pō
 quā p̄ li: de gñatiōe ap. dicit nō eē augmētatio
 nē. istātia ḡ q̄ ponit ibi de q̄drato r gnomone ñ
 ē va R: p̄t fati p̄cedi q̄ istātia ap. nō ē ad p̄

po' de augmētatiōe p̄pe dca: sz de iux' pōne q̄
 aliq̄: augmētatiōi assimilāt r p̄ tāto ē illa istā
 tia ad ppo'. Deide cū dicit (ē at simplr) agit
 d' oppōne mot'. vbi sic p̄cedit. p̄ oñdit ppo' z'
 monz r remouet qdā du' ibi (relingt at) p̄ma
 i. z. p̄ oñdit qd opponit motui p̄uatiue. z' qd ei
 opponit p̄rie ibi (bis vō) dicit ḡ q̄ simplr. i. vtr
 loq̄ndo de motu ges p̄riū ē mot' r accipit p̄riū
 p̄ p̄uatiōe. qz ges cū sit fōlr carētia mo' i apto
 nato ñ pt oppōi motui nisi p̄uatio. (Dis vō)
 oñdit qd opponit motui p̄rie di. q̄ his q̄ p̄ sin
 gula sūt. i. loq̄ndo de singul' spēs' mot' vñ' mo
 r' ē p̄ri' alteri ut gñatiōi corrup' r augmētatiōi
 dinutio. motui at f̄ locū opponit ges ut dēm ē
 r ēt mot' q̄ ē i p̄riū locū ut mot' q̄ ē iferi' p̄ria
 motui q̄ ē supi' r e' (Reliq̄ at) remouet du'.
 qz nō videt facile forte assignare p̄riū reliq̄ mo
 tui. f. alteratiōi. qz forte videt alicui q̄ non bz
 p̄riū B̄ remouet di. q̄ motui alteratiōis q̄ ē f̄ q̄
 litatē opponit ges f̄ illā q̄litate. aut ēt mot' q̄
 ē i p̄ria q̄litate. sic d' motu lōli supi' dicebatur.
 nā alteratio ē mot' f̄ q̄litate. opponit ḡ sibi tā
 ges q̄ mot' i p̄ria q̄litate. ut ei q̄ ē al' fieri. i. d'
 alba: opponit B̄ q̄ ē nigz fieri. i. denigratio q̄ ē
 ad p̄ria q̄litate Notā' q̄ q̄t sūt spēs motus
 tot sūt r getis: r sumēdo ābo ut dñt i eod' gñe:
 opponūt p̄uatiue. spāli vō motui opponit p̄u
 tiue ges spālis. nō illa q̄ ē i termino ad quē. qz il
 la ē fal' r p̄fectio mot': sz q̄ ē i termino a q̄ ut de
 albatōi p̄uatiue opponit ges i nigredie motui
 at ad vñū termi' p̄ria' mot' ē p̄rio q̄ ē ad teri'
 p̄riū: r geti i vno p̄rio p̄ria' ges i alio p̄rio: ita
 q̄ mot' spālis bz p̄ p̄rio altez motū r p̄ p̄uati
 ue opposito getē. silr ges p̄ p̄rio bz aliā getē. et
 p̄ p̄uatiue opposito motū. q̄ si gs ponat getē p̄
 rari motui ñ erit possibile sibi vitare icōueni
 ens. f. plura p̄ria i eidez vniuoco. qd ē p̄ Ari. p̄
 Top. r. 4. Meta. ñ tñ ē icōueniēf eide vñū p̄ri
 ari r aliud eid' opponi p̄uatiue Ad maiorē eui
 dētā p̄dictoz q̄rit vtrū ari. h̄ cōueniēter disti
 guat spēs mot'. videt q̄ nō. qz cōsiderare mo
 tū p̄tinet ad naturalē ñ ad loicū. ḡ rē. p̄na patz
 añs pbat. qz mot' ē passio natural. ḡ ip̄tinent s
 loico p̄ illa i q̄ distiguit mot' sūt i diuersis
 gñib' vt alteratio i q̄litate r augmētatio i q̄rit
 tate. ḡ nibil ē eis vniuocū. ḡ ñ sūt spēs mot'. qz
 oē hñs species ē vniuocū eis. p̄ Ari. 5. p̄bi.
 pbat q̄ gñatio ñ ē mot' r pi rōe nec corrup':
 ḡ rē p̄ ari. oñdit h̄ istos mot' eē distictos. qz
 nō sūt sil' circa idē cui' oppo' videt. tuz qz sē
 per cū augmētatiōe cōiungit alteratō. tū silr qz
 cū oi gñatōe r corruptōe cōiungit alteratō. qz
 forma subālis ñ est p̄ncipiū immediatū agēdi
 sz tñ q̄litas actie r passie. r f̄z illas ē alteratō
 ad quā segt' trāsmutatō f̄ formā substātialem
 c' forme ille q̄litates sūt p̄pe p̄ oē auctum
 occupat maiorē locū q̄ p' r locus est equalis

locato. ex. 4. **P**hi. gōe auctū mutat locū **P**
 i gñe qlitatis ē tñ vn' mot' vt alteratō r i ge
 nere vbi tñ vn'. gērit tñ vn' i gñe q̄tatis r
 i gñe subē. r ita n̄ erūt nisi. 4. mot' tñ **P** vide
 tur q̄ i alyz generib' sit aliqz mot' p se. Nā. 3.
Phi. dī q̄ tot sūt spēs mot' q̄t entis. ḡ motus
 ē i oi gñe. In oppo' ē ari. R. p̄t dici q̄ mo
 tus fillā rōz e' q̄ assignat. 3. **P**hi. f. q̄ ē act' en
 tis i pō i q̄tū in pō cōuenit oib' istis. 6. equoce
 tñ sicut r ipa diffi: r diffinientia q̄ factus r po
 tētia eis equoce cōueniūt s̄ nō i q̄tū ppe sūt
 mor' i. 5. **P**hi. qz mo' ē a p̄rio i p̄riū r i tpe. r il
 lo mō distiguit **P** mutatōz subitaz q̄ ē i instanti
 nec pōt sic sūpt' cōueniēter didi i istos. 6. mōs
 s̄ tñ i q̄ttuoz eoz. ḡ p̄ sumit bic. r sic est disto
 cōueniēs vt vocis i significatōes Ad p' ar.
 dico q̄ mo' i q̄t' ei' p̄ncipiū ē materia l forma
 natural' siue i q̄tū egredī a p̄ncipys corporis
 naturalis sic passio a p̄ncipys sui subci ptinet
 ad cōsideratōz natural' s̄ i q̄tū ē qd trāscēdēs
 repit i diuersis gñib' p̄ reductiōz s̄ q̄ ē ad res
 diuersoz generū sic prin' ad cōsideratōz loici
 p̄siderātis gñalissima. Ad 2' dico q̄ spēs h
 accipit. n̄ vt sumit por. sed p mō vl' significato
 spāli. sic i. 3. **P**hi. tot sūt spēs mot' q̄t sūt r entl.
 ens. n. n̄ bēt illas tāq̄ spēs ppe Ad 3' cōce
 do q̄ gñatō r corruptō n̄ sūt mot' vt distiguit
P mutatōz. sūt tñ mot' vt accipit mor'. 3. **P**hi.
 Ad 4' dico q̄ lz iste mot' fiat circa idem vl'
 sil' vel ordine quodā nunquam tamen sunt sil'
 hoc est ad eundem terminum per se. et B suffic
 ad eoz distictionē Lū arguit d̄ augmētatōe
 r alteratōe cōcedo q̄ ois augmētatio/natural'
 ppe dicta supponit alteratōz cuiusmōi n̄ ē al
 teratio i matematicis. s̄ nulla augmētatio ē
 ad illū terminū ad quē ē alteratio Lū argui
 tur de alteratōe et gñatōe dato q̄ omnez gñā
 tionē p̄cedit alteratō. n̄ seq̄t B esse p se ad eūdē
 terminū. s̄ alteratō ē ad qlitatem: r gñatō ad
 formā substātiālē Ad 5' cōcedo q̄ auctū ma
 iorē locū occupat q̄ p': s̄ tñ nō mutat locū s̄
 totū. vñ qz totū nō hz aliū locū. id non dī mo
 ueri s̄ locū Vel si cōcedat q̄ moueat s̄ locū
 tñ loci mutatio r alteratio sūt p se ad diuersos
 terminos Ad. 6. dico q̄ i gñe q̄tatis ē vnus
 mot' gñe sic i genere qlitatis r i gñe vbi: s̄ nō
 ē nomiāt' i genere s̄ tñ i spēbus p̄xis q̄ sūt au
 gmētatio r diminutio. r sil' dicēdū ē d̄ gene
 ratōe r corruptōe Ad vlti' dico q̄ i solis tri
 bus generibus. s. q̄titate qlitate r vbi est ppe
 mot' vt distiguit **P** mutatōne subitaz. 5. **P**hi.
 Lū arguit i p̄riū tot sūt spēs mot' q̄t entis cō
 mē. addit acq̄siti p motū. r ista ppō sic p̄tictari
 ter sūpta satis ē vltis ad ppositū ari. ibi. r tātū
 res istoz triū generū p se acq̄rūt p motuz ppe
 dcm Seḡ ista p̄s (bēre āt) ubi ari. distiguit
 s. mōs bēre. p' ponit ibi (aut. n.) q̄ est q̄ bēre

v' id ē q̄ bēre hitū r affec'. i. dispōz aut gñalf
 quācūqz qlitatē. dī ei bēre disciplinā r v̄tutes
 Secūdū mo' ponit ibi (aut q̄titate) q̄ ē ba
 bere q̄titatē r magnitudinē vt qñ aliqd corp'
 dī bicubitū 3' mo' ponit ibi (aut ea q̄ corp')
 q̄ ē bēre aliqd circa corp'. vt vestimētū r tūicā
 4' mo' ponit ibi (aut i mēbro) q̄ ē bēre ali
 qd i mēbro corpis. vt anulū i māu 5' mo'
 ponit ibi (aut mēbrū) q̄ ē bēre mēbrū r ptē cor
 poris. vt manū l pedē 6' mo' p̄dit ibi (aut i
 vase) q̄ ē bēre aliqd vt cōrētū i cōtinēte. vt in
 modio hñt grana r i lagena vinuz. 7' ponit
 ibi (aut possessionē) q̄ ē bēre aliqd vt possessio
 nē. vtputa domū aut agrū 8' ponit ibi (aut
 et vir) qui ē bēre aliqd ad cobabitādum. quō
 vir bēt vxorē. r eoz: r addit q̄ iste mo' bēre: vi
 de' alienissim' vl' e' xneus. qz bēre vxorē non ē
 aliud q̄ cobabitare r forte iste mod' p̄t dici e' x
 neus ab alyz p eo q̄ ē reciproci. qz sic vir bēt
 vxorē: ita eoz' vxor virū. qd i alyz mōia n̄ cōti
 git. vt p̄z iducēdo Ultio excusādo se pcludit
 q̄ forte aly mōi bēre appebūt. tñ pene oēs enūe
 rati sūt q̄ p̄sueuerūt dici Notā' q̄ tot mōis
 dī aliqd eē i a: q̄t mōis p̄t dici illd aliū bēre istd
 q̄ ē i eo. s̄ tñ. 8. modi bēre h̄ positi. r. 8. mōi eēn
 di i. positi i. 4. **P**hi. nō sūt id: nec forte oēs isti re
 ducibiles ad illos nec eoz' Pro hac tñ distin
 ctioe itelligēdū q̄ sic q̄cūqz gñā accētiū equoce
 sūt i subā. ita subā ea hz equoce. duos igitur
 mōs p̄mos ponit az. qb' subā dicit bēre qlita
 tē vel q̄titatē. r alios duos iux' decimū p̄dica
 mētū q̄ ē hit' ut bēre ea q̄ circa corp' sūt s̄z to'
 vel s̄ ptē per bos. 4. modos primozuz generuz
 accidentiū r vltimi gñis dat intelligere mōs
 alios habere s̄ alia genera accētiū intermedia
 r adiungit alios. 4. modos bēre ut partē contē
 tum possessionez r cobabitantes per quos p̄nt
 aly modi priozes inotescere: nec enumerat oēs
 modos habere: sed famosiores r precipue d̄ nu
 mero illozuz qui sunt ad p̄posituz Notā'
 et p̄z modo q̄ hitus ut est generalissim' nō b̄
 ut dī. 5. metha. qz tunc eēt p̄cessus in infi': s̄
 est hitudo media: inter hitēz r adiacentia cor
 porū que habentur per illū habitū. si enim ha
 bitus vt est gñalissimū habere. B esset per ali
 um habitū. r sic pari rōe ille habere p̄ alium.
 r sic i infinitū. qd est icōueniēs. qz tūc nullum
 esset pri' ens. cui' oppositū p̄batur. z. Meta.
 r aliquid persuaderetur i fine. iz. vbi dicitur
 q̄ entia nolunt male disponi. quia non bona ē
 pluralitas principatum. vnus ergo princeps
 q̄ viuit r regnat in secula seculozum. Amen

Explicit scriptum fratris Antony Andree
 super librum predicamentozum aristotelis

Jncip scrip^o fris Antoy andree su p li^o. 6. pn.

Amens reliqui

as ddit eis Luc. 24. Liber iste agit et tractat de illis. 6. pdicamentis de qb^o ap. i lib^o pdicamentoz nō nisi

fficialr tractavit: et b pp cāz q̄ ibi fuit assignata. idcirco de auctore huius libri q̄ de illis. 6. h plixius ptractat potest accipi verbum presens vbi ad ostendendam perfectionem huius libri describitur

auctas mgral i psona q̄ effiē	pr ^o pzo
q̄ritas vtuāl i materia q̄ subyē	bat ope
modalitas in forma q̄ allicit	ra: ḡsa
	(sumēs)

cōmoditas fructual i fructu q̄ enēit sūpsit ei tm̄ op^o ut doct^o phs ut scriptoz veridic^o ut doctoz autētic^o p q̄ itelligi p̄t illud Efa. 8. sume tibi libz grādē et scribe i eo stillo hois sume tibi i excellētia libz grādē i stila et scribe stilo homis i eloq̄ntia. scripsit ei stilo nō nimis subtili ut angelico. nec nimis rudi ut affinino. s; stilo medici. s. i. mēte et armario ite^o ut auctor iste possit dice re illud Jud. i. 70. reges colligebāt sub mēsa e^o ciboz rligas. qd p. 70. collectozes nisi auditoz pniuersitas dsignat 3° pbat tradi: gratiosa (dedit). i. tradidit ordie dbito fuato ut pucti erigāt alti^o ut sfirmi p̄bāt dulci^o ut vtriq; istruant citi^o. vñ psalm^o declaratio fmonū tuoz il luit et intellectū dat puulis. 4° pbat directio gaudiosa (eis). i. auditorib^o ut. s. diriganē i sciaz loyale et h ē finis ppiq^o i sciaz spiritalēz. s. theologia ad quā sic ad pfectiozē cetera oēs scie ordināt. et h ē finis remotior. i. letitia eternāle. dicat ḡ iste auctor illd Jo. i. 7. vba q̄ dedisti mibi dedi eis. dedisti. s. tu de^o a q̄ bō cūcta pcedūt. dedi eis ordinat ad eternā vitā Amen.

Uia notitia subci pcedit sciaz. de subdō ei oz p̄cogf̄cēf qd ē et qz ē ex p̄ post. id añ expōz h^o libri vñā moueo qd 3. s. vtrū liber iste sit d. 6. pncipus. i. de. 6. pdicamentū ut d subcō videt q̄ nō. nā idē subcō nō ē diuersoz libzoz. s; de istl. 6. agit i lib^o pdicamentoz. qz d oib^o. io. agit ibi. q̄ rē. ma. pz. qz alr subcō nō eēt adeq^o i libzi. P̄ vni^o scie v^o ē sub^o p̄ poste. s; ista. 6. nō sūt vñū sub^o. qz nec vñū diffinibile. ḡ cū bec scia sit vna nō erit de istis. 6. Pro ista ēt pte sūt argūnta scā i li^o pdicamentoz. s. d subcō i libzi. qre ibi et sllr solutōes In oppo^o ē auctor iste deterians h de istis. 6. vñ ēt titulaf li ber. 6. pncipioz R: q̄ oia q̄ dcā sūt i li^o pdi camētoz. q. de subdō fere oia faciūt p ista qōne. id illā supponēdo h breuiter trāsibo h: p: tāgā vñā opioz 2: alr dicā ad qd 3: 3: rēoue bo triplicē dubitatōz Quā^o ad p^o ē vna opio q̄ dicit q̄ sub^o h^o libri ē foraccntalis extrise^o ad

ueniēs Cōtra vel h accipit for p re p̄me intē tiōis vel se. n̄ p: qz sic p̄siderare de for spectat ad phz falē et n̄ ad logi^o nec 2: qz sic eēt nuga: addēdo extrise^o adueniēs. ois ei res se itētōis ē extrise^o adueniēs maxie cū sit forlr respect^o rōis P̄ q̄ro qd itelligi p extrise^o adueniēs. R qz ē ex qd itatē subē. et h: 9. pdicamēta accidētū sūt extrise^o adueniētia de qb^o oib^o nō agit i B li: vñ qz ē respect^o d̄sus p̄ absolutū. et sic nō tm̄ ista. 6. s; ēt rlo de ḡne rlois ē for extrise^o adue niēs de q̄ n̄ agit in B li: Quā^o ad 2° nōn^o q̄ ista. 6. sic et oia pdicamēta p̄nt duplr p̄siderari: vno i q̄ sūt entia. a: i q̄ p̄siderat a rōe siue i q̄ aliq̄ p̄petas cāta ab intellectu eis attribuit p: p̄siderat de eis metba. c^o sub^o ē ens in q̄ ēf 2: p̄siderat de eis h et i pdicamētis. onidū ē de eis passiōes sibi iherētes i q̄ sūt ḡnalissima puta in q̄ i suas spēs didūz et ille vltēri^o i alias et nil ē s ea q̄ d̄ndat i illa p̄ dioz. q̄ oia p̄petunt eis i q̄ sūt ḡnalissima. vñ si de aliq̄ alyz q̄ isti ḡnalissimis i sūt i q̄ sūt ētia h d̄teriat. puta sū scipe magl rmi^o et d̄rietatē vñ n̄ suscipe h n̄ ē p̄ p̄e ad ppo^o s; ad maiorē māifestatōz illoz q̄ ad pdicata itētōalia. s; cū ista. 6. vñ. io. oia non sint sub^o alic^o scie real. s. metba. nisi in q̄ r̄du cū^o ad vñū q̄ ē sub^o. s. ens sic oz vicere i p̄posito. qz nō maior ē vnitas eoz i q̄ sūt entia q̄ sit i aliq̄ p̄petate cāta ab intellectu. oz ḡ assignat ali qd itētōale q̄ sit cōe istis et vniocu et p^o sub^o h. qz de solo tali p se p̄siderat logica et illud pōs noiari pdicamētū vñ ḡnalissi^o vñ p̄n^o q̄ ē id. qz oēs p̄petates q̄ p se demōstrāt h d̄ istis deter miant i q̄ h̄nt rōz pdicamēti vñ ḡnalissimū vñ p̄ncipy. Ex p̄dcis p̄cludo corzele. p̄ q̄ idem ē sub^o h et i li: pdicamentoz nec d̄nt nisi sic ps et to^o. qz ibi agit d̄ oib^o. io. mō p̄p̄posito. h at de 6. illoz tm̄ 2: q̄ de subā q̄ritate et q̄litate ac tiōe et passiōe q̄ vbi rē. n̄ d̄teriat h et ibi nisi p accūs. qz tm̄: f aliqd q̄ inē eis p accūs. s. ali qd itētōale. n̄ ē ei i vniēs illa tm̄ p accūs p̄si derari logico q̄ metba. p̄siderat p se Ad maio rē at euidētia q̄ sit nōn^o q̄ pdicamentoz qdā sē subā qdā accētia. subā at ē vñū pdicamē^o tm̄: accētū at qdā sūt absoluta ut q̄ritas et q̄litas qdā sūt respectiua ut reliq̄. 7. respectū at qdā sūt itrise^o adueniētēf qdā extrise^o adueniētēf. d̄ at rē itrise^o adueniētēf ille q̄ nccio seq̄ ābo exte ma posita i actu vñ q̄ id ē nccio seq̄ sūū fūda^o posito suo terio et n̄ excluso ita q̄ positi extrēis nccio inascit tal respect^o ex natura rei. exē^o po sito h albo et i: nccio seq̄ silitudo et oēs isti re spect^o prinēt ad ḡ relatiōis q̄ vñū d. io. pdica mēt: d̄ q̄ agit i li: pdicamentoz D̄r at resp̄s extrise^o adueniēs q̄ n̄ seq̄ nccio extrēa ēt ābo posita i actu. exē^o posito actiō et passiōe puta igne et obustibili n̄ nccio seq̄ ac: obustina aut pa: qz p̄t ipediri pp distātia extrēoz vñ a: sllr ē de vbi q̄n pōe et bitu q̄uis spālis diffictas sit de q̄n. nā possit extrēis. s. tpe et motu: vide f seq

nccio ipz qñ. s3 d b dicit ifra c: d qñ Rō aut
 b' dionis de respū pt eē ista. qz n' re' pt eē ma
 glitric' alicui extrēo vel fūdamto. qz nccio
 ipz pseqt' posito terio. qd itatiue. n. r. for maliter
 vliis respectus est idē fundamēto. s3 n' re'
 pt eē maglextrifec' fūdamto qz n' pseqt' ipfuz
 nccio ēt posito terio. ex pdcis g' p3 q' ista. 6. pnci
 pia de qb' h' agit p tāto n' sūt spēs rlois. qz rlo
 dicit resp' itric' aduēiētē. ista at. 6. dicit re'
 extrifec' aduēiētes ipi fūdamto Quā' ad
 3' p' du' ē q' liber iste se bz ad libz p'dicamē
 toz R: bz se sic ps ad to'. qz ibi tractat' d oi
 b'. 10. p'dicamēti. h' at de. 6. tñ nec pp b' supfluit
 ille qz h' d' istl. 6. magis explicite r distiñcte agf
 qz ibi z' ē q' liber iste ititulat'. 6. pncipioz r
 n. 6. p'dicamētoz cū h' tractet de. 6. p'dicamētis.
 R: id eē h' r ibi. g' ei gñalissim' r ē p'dicamē'
 r p'n'. nā oē g' ē p'n' suaz spēs: ut dicit por'. c.
 de gñe. ad distiguēdū g' aliq' hūc libz a li' p'di
 camētoz: r ne eēt p'fuzio i noie si yterqz diceret
 liber p'dicamētoz vocat' ē iste liber. 6. pncipio
 rū. s3 oia sūt pncipia r p'dicamēta. nā p'dicamēta
 sūt forz pncipia 3' du' ē qz fuerit auctor h'
 libri R: diuersimod' dī. qdā dicit q' fuit az.
 q' v' ex mō pcedēdi b' n' credo. Alij dicit q'
 fuit alpharabius cōmentator li. de causis. b'
 potuit esse: sed non assero. Alij q' fuit gilber
 tus porzetanus: sed nec hoc constat mibi. sed
 tñ reputo mag' vez. iō de cā efficiētē n' ē mul
 tū curādū Ad argūta Ad p' d' dico q' sic
 sub' distiguīt a subiecto sic liber a li': vel scia a
 scia. r e' qz secā scie que ad' r res: sic g' sub'
 h' libri se bz ad subc' libri p'dicamētoz. s. ut ps
 ad to' sic liber ad libz r scia ad sciaz. sub' g' h'
 r ibi n' ē oio iō nec oio diuersū Ad z' ps ex p'
 dcis q' p' sub' h' ē aliq' v' r ynuo' istis puta
 gñalissim' p'dicamē' l' p'n' ad q' ista. 6. r ducūt

Quaest.

Lib iste. i. 3. ptes p'n
 cipales didit. qz ad
 tractādū de istis. 6. p' auct. p'mittit qdā
 āntia q' p' noie dñr ān p'dicamēta. z' p'oit p'cōitā
 tia vbi agit de ipis pncipioz. 3: addit qdā pñtia
 q' p'ir dñr p' p'dicamēta fa ibi (Ac:) tertia ibi (dñ
 at magl) pma ps didit i. z. p'ponūt qdā diffini
 tiōes. z' qdā diones. fa ibi (v' at for qdā) p'ri
 ma i. z. f. z. diffōnes. pma ē de for. fa de subāli
 ibi (subālis) circa p' sic pcedit: p' p'pōit diffōez
 z' addit e' declaratiōz ibi (p'pō nāqz) dicit g' q'
 for ē p'igēf. i. aduēiēs v' p'currēs sup' cū ma
 teria p'pōm. i. ad cōpō' p'struedū p'sistēs. i. in se
 for l' eēntia s'plici r iuariabili. ex materia ei r
 for q' sūt simplices p'stituit p'pō' ex vtroqz siue
 sit p'pō' p'se ut hō lapis: siue p' accñs ut albus l'
 hō alb'. h' at diffi: q' l' itelligēda sit ex seqñtib'
 āpli' appebit. S3 ad qd defuit ista diffi: ad
 p'pō' R: vñū q' qz hoz. 6. pncipioz ē qdā
 for s3 respectiua extrifec' aduēiēs. iō vtile ē p'
 cogicere qd sit for. Deñ cū dicit (p'pō nāqz)
 declarat d'cāz diffōez. circa q' sic pcedit. p' d'cla

rat de directo exponēs qz libz e' p'iculā. z: idē
 recte q' ad vñā p'iculā mouēs r remouēs qd dā
 du' circa ipsā ibi (bz at dubitatiōz) pma i. z. p'
 declaratiōz p'mittit. z: diffōez bñ eē assignatā
 pcludit ibi (erit itaqz teri') pma i. 3. p' eim pbat
 vñā p'iculā. s. simplici eēntia. z: expōit illā (et
 iuariabili) 3: illā (p'pō' p'rigens) fa ibi (qm at i
 alyz) tertia ibi (qm ut aiūt) i pma pte ar. sic. oē
 p'pō' aduēiēs p'posito fac' mai'. s3 for n' ē bi'. g'
 for n' ē p'pō'. g' ē simplex. circa illā rōez sic pce
 dit. p' pōit cōclōez di. q' for n' ē p'pō. i. p'pō'. ac
 cipit abstractum p' p'creto. sed seiūg' a natura
 p'pōit. qz. s. ē eēntia s'plex. z: pōit ma. ibi (p'pōi
 nāqz) r ps i l'ra accipiēdo ut p' abstrac' p' p'cre
 to. s. p'pōz p' p'posito. Cōtra hāc ma. istā mlti
 plicitē. p' q' ignis aduēiēs corpi p'posito ut lig
 vel ferro nō facit mai' p3 de ferro cādēti r tam
 ignis ē simplr p'posit' z: de vase pleno cineri
 b' cui si addat aq' nō fit mai'. s3 to' sic p' recipi
 p' i vase 3: d cyphopleo aq' i q' dñary positi
 sil' cū aq' eq' to' recipit i cyfo. vñ v' q' nec h' nec
 ibi fiat mai' nō obstatē q' vtrūqz sit p'pō' 4:
 qz subā icorpea puta āgel' cū sit p' se r directe i
 gñe r nō sit gñalissim' ē p'posit' ex gñe r d'ia r tñ
 angel' aduēiēs corpi p'posito sic lapidi nō fac'
 mai' Dōz ad p' q' cor' ignitū puta ferrū oz eē
 porosū i qb' poris recipit alr n' possz bñ vitari:
 qñ duo corpa eēnt sil'. ignis g' aduēniens ferro
 vtiqz facit mai' i re: s3 n' appet pp cāz d'cāz Ad
 z' r 3' oz dicere q' cā i' ē vel qz corpa illa puta
 cineres r aq' sūt corpa p'desabilia. iō cedūt cor
 pi aduēniēti r i se p'strigūt. vel q' p' mutua p'
 rietatē. puta qz cineres s' calidi r sicci. aq' at fri
 gida r būida. s3 de aq' r denarys corū p'unt se
 mutuo ut. s. tñ corū p'at de ciere qz v'it d' aq'.
 v' e' aut aliqd de vtroqz. ideo nō facit maius
 r ideo vtraqz forte causa concurit. Ad 4' dō:
 q' auctor loquitur de compositione rerum pu
 ta ex materia r for realr distinctaz qñs p'pō n'
 pōit i āgelo. s3 tñ ex realitate gñis r realitate
 d're q' i āgelo s' realr vna res iō instātia nil ad
 p'positū 3: pōit miorē ibi (in for at) quā d'cla
 rat in for accñtali vbi magl p3 ad sētiū. nā albe
 do aduēniēs corpozi n' fac' ipz mai' nec recedēs
 fac' min'. nā cor' albū n' mai' ē seipō nō albo
 nec cor' n' album ē min' seipō albo. ita q' ista
 variatō n' ē augmētū nec diminutio i q'ritate:
 s3 so' altera: circa q' litatē. s3 itelli' ē d' oī for.
 p' hāc g' p'iclas distiguīt for ab oī cōposito Cir
 ca hāc p'iclas diffinitōis vt magl elucescat. q'
 rit' vtrū oī for sit s'plex i eēntia. ar. q' n. n' oīf
 finibile est simplex: s3 for diffinit' h. g' zē. maior
 ps. qz oīs diffi: bz ptes corū dētes p'tib' diffi
 niti. 7. Meta. iō cōcept' diffiniti ē resolubil' in
 duos cōcept' qz alter ē qd itatiuus alter q' lita
 tiuus. ex. 4. Meta. cōcept' g' diffiniti ē compo
 sit' ex duob' p' aliq' for recipit magl r min'
 g' n' ē simplex. añs ps de q' litate de agere r pati
 ex li: p'dica. p'na p'bat. qz oē tale ē distibile r bz

pres itēstue. n. ar tale ē simplex. Poif q̄ritas
 ē diuisibilis. s. Meta. c. d. q̄to. s. ois q̄ritas ē for
 ma. g. aliq̄ for ē diuisibilis. r. p. conseq̄ns nō simplex
 In oppo^o ē auctor i lra. R. p̄ p̄mitto disti
 ctōz q̄ ē q̄ p̄posito ē mltiplex. q̄dā ē ex partib^o
 eēntialibus: puta ex materia r for. q̄dā ex pti
 b^o q̄ritatis l' integralib^o. q̄dā ex subō r accñte. q̄
 dā ex gradib^o eiusdē forme. ex^o pi bō ignis. ex^o
 si lica cor^o. ex^o terty lig^o al^o. ex^o. 4. albedo in
 tēsa. r q̄ r mōis dī v^o oppo^o tor r reliquū ex p̄
 topi. iō simplr p̄t dici. 4. p. oppo^o ad p̄dctōs mōs
 z dīco ad qōz f. 4. breues cōlones. P̄ria ē
 q̄ ois for ē simplex simplicitate q̄ op. p̄pōi eēnti
 ali. hāc ofīdo sic. qz si nō g. cōpoita eēt for ex alia
 for r materia. r sequūf. z. icōuētiētia. p̄ q̄ illa
 for nō ifor̄bit m̄ria p̄. i. p̄se f̄ se totā. qz m̄ria q̄ po
 nit ps nil p̄t infor̄re. z. qz q̄rā de illa for forme
 an sit simplex l' p̄posita. si p̄posita erit p̄cessus i
 finit^o i p̄pōnētib^o r p̄positi si simplex. g. pi rōne
 stādū ē: i p̄ma for q̄ ip̄a erit simplex. P̄ illō q̄
 for̄r ē act^o nō icludit for̄r p̄n^o p̄ole. s. ois for ē
 for̄r r eēnal^o act^o r ēdelech. m̄ria at ē p̄ole p̄n^o
 g. rē. fa. p̄ ē q̄ nō ois for ē simplex simplicita
 te opposita p̄pōi q̄ritatiue. s. aliq̄ ē sic simplex
 p̄ma ps ps de q̄ritate ut ar. i. oppo^o. fa. ps d. oi
 q̄litate rē. 3. p̄ ē q̄ ois for ē simplex simplici
 tate opposita p̄pōi ex subō r accñte. bec satl p̄t
 p̄bari. tū qz oē sic p̄pōi ē r̄solubile i subō r forz
 accñtalē. tūc q̄ro de illa for i quā r̄soluit v̄l ē
 simplex isto? l. nō si sic. g. pi rōe r p̄ma for r b̄r. p
 po^o si nō. g. p̄cessus i finit^o sic p̄ est. tū qz oē tale
 p̄pōi ē p̄ se teri^o mo^o aut mutatiōis. s. nulla for
 ē b̄i. qz for nō ḡnat p̄ se s. p. accñs. ex. 7. meth.
 s. p̄pōi r b̄ i oi ḡne mutatiōis ut ibid d̄r. nō eiz
 ḡnat al^o s. lig^o al^o. g. nulla for ē tale p̄pōi 4.
 p̄ ē q̄ nō ois for ē simplex simplicitate opposi
 ta p̄pōi ex gradib^o. B. ps qz multe forme itēdūf
 r remittūt q̄ fit f̄ grad^o eiusdē forme. ex p̄dcis
 cōcludo q̄ itē: auctor l' ē forz eē simplicē simplici
 tate tū oppō p̄pōi eēntiali r ex subō r accñte
 In aliq̄ ei for sūt pres q̄ritatiue. i. aliq̄ ēt eadē
 for sūt diuersi grad^o p̄fectiōis r vtutū q̄ p̄pō nō
 repugnat simplicitati i eēntia forme. Ad p̄p̄
 i oppo^o d̄ q̄ p̄pō ad diffōnē reḡsita ē illa q̄ est
 ex ḡne r d̄ra. s. illa nō repugnat simplicitati for
 me. vna ei res simplex p̄t r̄stare ex realitate ge
 nerl r realitate d̄re q̄ p̄t ēē i 3. vna simplex res
 Ad z^o r 3° ps ex p̄dcis i corpe qōis fa r tertia
 cōlone. Deide cū dicit (qm̄ at) expōit alias p̄
 ticolā ofīdēs a q̄ distiguat for h̄ diffinita p̄ h̄ q̄
 ē eē inuariabili. qz ab aia hūana. iō dicit q̄ forte
 in alys q̄ in for. s. q̄ h̄ diffinit^o r̄rigit idēz p̄ferre
 scilicet. q̄ sunt essentia simplex vt est anima hu
 mana: que vtiqz simplex ē. ideo ad differētiā i^o
 additū ē inuariabili eēntia p̄sistēt. nā aia hūana
 alterat r variat a d̄rio i d̄rio ut a tristitia i gau
 diū r cō. Circa istā litteram occurrūt dubia
 p̄ri^o ē de supposito an. s. aia rōalis sit simplex
 r p̄posita ex materia r for z^o de exē: an. s. aia al

teret de gaudio i tristitia. qz ap. p̄ de ania v̄r B
 derisorie excludere q̄ ingt dicit aniaz gaudere
 aut tritari dicit eā texere l' edificare. 3° d̄ q̄n
 to r p̄posito. s. nā oē illō q̄ recipit itēstōez v̄l re
 missiōz variat f̄ magl r mi^o: s. p̄les forme s̄f b̄i^o
 ḡ sūt variabiles. 4° qz cū aima hūana sit for
 corpis mix v̄r quō aiaz sepat a diffōne forme.
 du^o ḡ ē de q̄ for itēdit. R. ad p̄p̄ q̄ lz de illa
 m̄ria mltā sint dca a diuersi. v̄n i lra d̄cm ē for
 tasse. tū teneo q̄ aia rōal ē simplex i eēntia sim
 plicitate oppō p̄pōi ex materia r for q̄ p̄bat
 sic. qz si nō. g. aia nō posset ifor̄re cor^o. q̄nā ē s̄m.
 q̄nā p̄bat sic. sint ille p̄tes eēntiales ex q̄b^o p̄pō
 nit. a. b. g. vna erit p̄fectibil^o ab alia simplr r eēn
 tialr. puta. a. a. b. l' e^o tunc sic illa p̄o receptiua
 r p̄fectibil^o ab alia nō p̄t eē m̄i^o depēdēs q̄ ma
 teria ignis l' alteri^o corpis: s. materia ignis. qz
 nō p̄t icē alicui ip̄z ifor̄ndo. iō tor^o ignis nō p̄t in
 eē alicui ip̄z ifor̄ndo. ḡ s̄l r nec aia p̄t eē for l' ac
 r^o pur^o alic^o. qz sue p̄ti eēntiali. s. potētic. i. m̄rie
 illi repugnat ifor̄re. Dices r i iō redit q̄. s. vna
 nō p̄ficit aliā. s. oēs p̄ficiūt. Ad z^o d̄ q̄ ap.
 vult p̄ de aia. q̄ ille passiōes sint tori^o p̄pōiti pu
 ta bōis r n̄ p̄t. s. aie. q̄ vtiqz v̄z ē d̄ aia diūcta.
 tū aia sepata p̄t gaudere r tritari ut dicit h̄ auc
 tor. Alr p̄t dici q̄ ap. loq̄t ibi cū p̄cisiōe r tūc
 v̄z ē q̄ aia nō gaudet r tristat qn r tor^o bō gau
 dere videat. ḡ gaudre r tritari p̄uēit aie ut i b̄i
 ecto imediato. totū at bōi p̄uēit p̄ aiaz sic color
 alr r alr p̄uēit sup̄ficiēi r corpi. d̄i^o tori bōi acci
 piēdo to^o carbe. non sincha. Ad 3° aliqd p̄t
 itelligi variari duplr l' ut subc^o l' sic teri^o. p̄ nul
 la for variat. r sic itelligit auctor. s. z^o p̄t nam
 teri^o for̄lis q̄ ois ḡnatiōis r variatiōis ē for. et
 B^o p̄cedit ar^o. for ei nō alterat ut q̄. s. ē illud q̄
 aut f̄ q̄ sub^o alterat. Ad 4° l' o^o dicere q̄ bic
 tū diffinit^o for accñtal. ut dicit q̄dā opio. l' q̄ so
 la for natural' educibil^o de p̄o. materie subālis r
 accñtal' q̄lis nō ē aia humana. r de B dicef aliqd
 āpl^o i fer^o pap^o. Deide cū dicit (Bz q̄n ut
 aiūt) exponit. 3. p̄ticolā diffōnis ofīdēs q̄r addi
 tū sit p̄pōni r̄rigēs volēs. q̄ p̄ h̄ distiguat for h̄
 diffinita ab aia mūdi. i. itelligentia q̄ mouet ce
 lū. qz illa lz sit simplex i eēntia r inuariabil. n̄ tū
 ē p̄pōi r̄rigēs. qz nulli alteri p̄pōi. dicit ḡ qz
 ut qdā aiūt ē aia q̄ ē mūdi r ē subcā simplicita
 ti. i. ē simplex eēntia. nulli at variatiōi. i. ē inuari
 abil. sic r for. iō disticiāl. i. distiguēs hāc. s. forz
 q̄ h̄ itēdit ab oib^o. s. tā aia mūdi q̄ s̄lib^o si q̄ sit
 addidit. s. i diffinitōe cōpōni cōrigēs. qz. s. nec
 aia mūdi ē i se cōposita nec aduēit cōposito. s.
 celo. vt for materie. qz nō ē for materia iformās
 Circa istā l' r az occurrūt dubia. P̄riuz. s. de
 supposito an. s. itelligētia sit simplex i eē. v̄r enī
 q̄ n̄. qz i oi eo q̄ mouet. oz imagiari m̄ria ex. z.
 meta. itelligētia at v̄l āgelus p̄t moueri: r moue
 tur sepe. ēt localr. ut nē suppono z^o iuz B an
 sit variabil. v̄r q̄ sic. qz sic aia alterat a gaudio
 i tristitia: ita v̄r q̄ possit āgel^o. saltē veruz ē q̄ ē

variabil circa act^o et hit^o: itellcūf et volūtati. pu
ta ab yna intellectōe et volitione ad aliam. et ab
igrātia ad sciaz. suppono. n. h. et vū ē q̄ āgel^o p̄t
p̄ficē i scia. accipiedo notitiā et sciaz a f̄b^o 3° ē
an itelligētia sit p̄pōi et rigēs. v̄f q̄ sic. nā f̄ari.
. z. ce. et mū. et p̄menta. ibidē et l. iz. meta. et au.
. 9. meta. celi sūt aiati et n̄ alia aia q̄ itelligētia
s̄z aia aduēit cōpositōni cū sit for^o et act^o corpis
ḡ rē. R: ad p̄^o q̄ itelligētia ē s̄plex simplicitate
d̄ q̄ ē nūc f̄mo q̄ p̄^o sic. q̄ si ē cōposita ex m̄fia
et for^o. illa materia ē einf̄ rōif cū materia cor
poraliū v̄l n̄. n̄ p̄^o. q̄ sic itelligētia eēt corrupti
bil^o et trāsmutabil. q̄ cū q̄. n. h̄it materia v̄nige
neā sūt adiucē trāsmutabilia. materia ei ē id
q̄ res p̄t eē et n̄ eē. 7. meta. nec 2°. q̄ rē ponerē
due m̄fie p̄ se q̄ p̄hs n̄ dicerz. 3° argumētū
cōcludit de aia rōali q̄ n̄ sit cōposita ex mate
ria et for^o Ad illud q̄ arguit dico q̄ equocat
de materia put ē altera p̄ cōpositi v̄l vt dicit
sub^o ḡnalf. i. oi ḡ q̄ mouet. oz imaginari mate
ria. i. subm̄ q̄ subycif motui. et h^o: cōcedo ma
teria eē itelligētia. ē ei subm̄ m̄ltroz accidētū
Ad 2° concedo q̄ itelligētia variat: etiā
subiectie sic arguit. et iō p̄ h̄ erit distincta a for^o
q̄ h̄ diffinit: auctor at iste loq̄ more ātiquoz
philosofoz q̄ posuerit itelligētiā q̄sdā deos
simplices i eētia et iuariabiles oio. iō signan
ter dicit. vt aiūt qdā Ad 3° dico q̄ celi n̄ sunt
aiati. nec itelligētia ē aia eoz. ad ari. p̄menta.
auice. v̄l sūt negādi v̄l exponēdi h̄: q̄ loquūt
de aia f̄ cōditōz q̄ aia ē motrix n̄ q̄ ē for^o. et illa
aia ē p̄pe motia h̄: orbis cōiūcta h̄ic ut p̄pa
motrix. et sic n̄ ē nisi vnica vni^o Ultio cū dicit
(infra termi^o) cōcludit diffinitioz b̄n assignatā
vbi arguitur sic. illa ē diffi^o v̄l notifica^o: v̄l de
scriptō p̄pa alicui^o q̄ nibil cōriet supfluuz nec
diminūtū. s̄z data diffi^o: d̄ for^o ē h̄: ḡ ipa erit ter
minus forme. i. p̄pe cōuertibil^o diffinito. h̄: rōif
p̄ponit cōclusionē. 2°: miorē ibi (neg ei) quā di
cit patere ex p̄dcis subtilr inestigāti Nōn^o
q̄ diffini^o: or teri^o. q̄ teri^o claudit p̄pe q̄qd ē
rei termiate et excludit q̄qd ē eēneū. ita et diffi
nitio respēū rei diffinite. v̄t at p̄dcā diffi^o: for
me sit b̄n assignata vt possit dici teri^o p̄z aliq̄lr
ex p̄dcis et patebit āpli^o ex d̄dis i f̄a lectōne.

Abz autez dubitati

one) Postq̄ auctor declarauit diffini
tionē forme totā q̄ directe exponēs q̄libz p̄ti
culā sigillati. nē idirecte expōit illā inuariabi
li eētia mouēs istātia circa illā. circa q̄ sic p̄
cedit. p̄ istat. 2° soluit ibi. s̄z n̄ ē. dicit ḡ q̄ dubi
tatōz h̄z ex p̄cedēri. v̄t verū sit q̄ nlla for^o sit
variabil. et p̄ n̄is illa p̄tica esset male posita
nā i plurib^o formis v̄f q̄ sint variabiles. v̄bi
ḡra. i. trib^o eadē ofo ē susceptia v̄i et falsi. q̄ n̄
ē v̄a nūc ē falsa. silr albedo. claritat^o et obscuri
tat^o. q̄ nūc ē itēsa nūc remissa. silr rō. i. opinio
ē susceptia^o q̄ ē ire. et q̄ n̄ ē. i. v̄i et falsi. q̄ nūc

ē v̄a nūc falsa. sic ofo. ex^o. for. sedēte ofo q̄ dicit
for. sedet et opio q̄ h̄ opiat vera ē. ipō n̄ sedente
v̄traq̄ ē flā Nōndū q̄ albedo cū sit q̄litas
de. 3. spē et silr ofo cū sit qdā vox et son^o fēssibit
silr opio cū sit qdā hit^o mēl p̄tinens ad p̄mam
spēs q̄litat^o v̄n q̄libz illoz qdāz forme ē acci
dētalis d̄ qb^o mouet dubiū an sint variabiles
ut dicit diffi^o: forme p̄dca Deide euz dicit (s̄z n̄ ē
ita) soluit ad istātia: et stat solutio in h̄ q̄ n^o il
loz variat vt subm̄: s̄z v̄l vt teri^o v̄l vt signuz
i diffinitōe at forme cū p̄oat i variabili eētia
itelligēdū ē subiectie. sic iā supi^o ē d̄cz. iō dicit
q̄ dicere albedinē clarā. i. icētia. n̄ ē aliō dicere
q̄ subm̄ suscipiēs eē clarū. Item ofo aut rō. i.
opio n̄ ē susceptia d̄rio. i. v̄i et falsi. s̄z sūt note
. i. signa eaz passiōuz. i. cōceptuū q̄ sūt i aia: in
qb^o. i. ē v̄uz et silr subiectie. et s̄dit q̄ d̄ bis d̄cm
ē alibi. de his. i. de passiōib^o q̄ sūt signa vocel
de qb^o h̄et p̄ pier. v̄l de his. i. d̄ ista dubitatio
ne an ofo et opio sint susceptia d̄rio. d̄ q̄ d̄cz ē
i p̄dicamēt. c. d̄ subā S̄z istā rōz ar. p̄ sic. i.
possibile ē trāsire a d̄dcōrio i d̄dcōriū silr aliq̄
mutatōe et variatōe media. alr n̄ eēt rō q̄r ma
ior p̄ d̄dicōis ē nūc v̄a et nō p̄. s̄z ofo v̄l opio
trāsit sic. q̄ nunc ē v̄a nūc ē falsa. et p̄ n̄is n̄ v̄a
ḡ variat et mutat p̄ auctor n̄ v̄f euadere diffi
cltatē ex hac rōe. nā p̄cept^o v̄l passio q̄ ē i aia ē
qdā for^o. si ḡ ipa variat a v̄o et flo. vt ipē v̄f inuef
h̄ q̄ aliq̄ for^o variat R: ad p̄^o sic iā d̄cz ē i
p̄dicamēt^o q̄ ibi ari. et h̄ auctor iste n̄ itēdit nega
re oēz mutatōz a for^o. puta ofoe l̄ opinioe. ga
nūc ē v̄a nūc ē falsa. v̄uz tñ et flz sūt i ofoe sic
i signo n̄ subiectie et d̄nt for^o respectū coformi
tat^o et difformitat^o ad rē. et sūt d̄rio respectū
vult q̄ ofo n̄ variat f̄ illa p̄ et q̄ origiat^o sūt a
re: ita q̄ variatio illa f̄ respēz p̄suppōit muta
tionē rei q̄ ab eo q̄ res ē v̄l n̄ ē rē. Ad 2° per
idē. q̄ idē iudiciū ē d̄ceptu et opinioe. et forte
idē s̄z p̄supponūt mutatōz rei Ex p̄dcis p̄clu
dit q̄ variatō q̄ excludit a for^o ē tm̄ s̄z for^o ab
solūtā: sic q̄ nulla for^o assūt suū subm̄ tal vari
atōis. s̄z illā q̄ ē h̄ for^o respectiūā oz concedere
necio i for^o. sic p̄z de v̄o et falso i ofoe et opinioe
3° tē eadē albedo nūc ē similis alteri nūc n̄ ē si
mil. puta si illa alia corrupit et eadē q̄ntitas nē
eq̄l nūc n̄ Ad maiorē euidētia p̄dcōz q̄ritur
v̄t diffi^o: data de for^o sit b̄n assignata. ar. q̄ n̄
for^o n̄ ē diffinibil. ḡ nec ista ē ei^o cōueniēs diffi^o
p̄na ē euidēs. añs p̄bat. tū q̄ for^o ē trāscēdēs.
nā ē cōis oib^o. 9. p̄dicamēt accētū. nil at ē cōe
ḡnālissimis nisi eē g^o et p̄ n̄is trāscēdēs. s̄z n^o
trāscēdēs p̄t diffiniri. q̄ n̄ h̄z g^o nec d̄faz et sola
spēs diffinit. ḡ rē. tū q̄ for^o q̄ h̄ intēdit ē cois
subāli et accētali. s̄bē at et accētū nil ē cōe vni^o
et so^o vniocū ē diffinibile ex li. p̄dicamētōrū.
q̄ vniocū h̄it idē nomē et rōz equoca so^o nomē
ḡ rē. Istā diffinitio dat p̄coplatōz. ois at
tal diffi^o: ē increpāda. ex. 6. topi. h̄ n̄ p̄oif
gen^o et d̄ra forme. ḡ diffi^o: nulla. añs q̄ ad d̄ram

pbat. qz dfa e qda for z forme n e for pbt et
 ar. p tricas diffonis: sic p i sniando. qre sibi
 Ad oppo e auctor q vocat ista diffone termi.
 R: in dubia q tagit pma ro pti: videdu
 e an for sit ppe diffinibil. z: an diffiniat for
 subalis aut accntal aut cois ad vtraq. z: de
 pposito an ista notificatio pueieter assignet
 Qua ad p v d d pp arg fem q for cis istif ge
 neralissimis n sit ppe diffinibil. qz cu sit trase
 des n bz g nec draz nec p cis e spes q sola ppe
 diffiniit. auctor at vocat hac notificatoz teri n
 a ppetate diffonis sz a puertibilitate. qz puerti
 bil e cu for Sz occurrit du qd de for. i. g. di
 co q pt diffiniri. qz lz n sit i gne directe f coordi
 natioz spex i gnis. tn i suo ordie pt bre g r dri
 am p q diffiniit. vbi gra sic aia diffiniit. z: de aia
 q e act corpis orgaici povita hntis. h at forte
 n e vez de oib formis ut de vltis drys de qb
 nil pdicat i gd nec ut g. de q alias Q ad z
 dico tria p ordinez. pti dcm q h n diffiniit
 p cise for accntal. p ois diffie e adeqta diffinito
 qz puertibil cu i: sz ista diffi: n e adeqta forme
 accntali. pz qz pueit et fome sbali. for ei ignif sit
 a e pponi p rigez simplici z iuariabili eentia co
 sistet. pz. g r z dcm e q n diffiniit for sbalis
 p cise. q pbat p e ad d r o z. qz pueit et forme accn
 tali puta albedini z dcm q diffiniit for cois
 subali z accntali q segt ex pdcis Lotra. qz aia
 buana excludit ab hac diffone i lra q tn est for
 subalis R: ut ia dcm e s for h diffinita e oia
 for natural educta de po mrie q n e nata existe
 re p se qlis n e aia buana. id excludit for. g. cis
 subali naturali z accntali h diffiniit ut vt f ite
 tioz auctor. Qua ad z dco q pueieter po
 nit. na h poit aliqd. q. g. r rigez. i. act aduieis
 qz et for e ps ppositi z referet aliq ad ipz. id po
 nit teri h relatōis pponi. i. pposito q segt sim
 plici z iuariabili eentia e loco draz z sepat forz
 h intera ab oia alio ut pdcin e Ad p i oppo pz
 ex p articlo. sz nego faz pbōz cu dr q sube z ac
 cideti nil e coe vniuo. na ens pono vniuo. io.
 pdicameti ut dixi sup por. silr for subalis z ac
 cidetal hnt p coe vniuo h q e act. na qlz bz
 qditatiue h q e act z forlr. Ad z dco q p
 oia coplata simplici z iuariabili dz itelligi vnu
 circulo locuti. z n e icoueniēs pōi copulatioz ad
 circulo qndū aliqd i diffone. drc. n. vltie sūt no
 bis i gte. id oz eas circulo q p mltā coplata Ad
 z dcludit q n e ppa diffi: q pcessū e: sz illd q
 addit q forme n e for sim est. vna. n. for drt ab
 alia p aliq draz q dra e for e nec e pcessus infi
 nit sz denit ad vltias draz z forz q seipil tōlr
 distiguit z se tot drnt Tūc segt illa ps (sbale
 e) vbi poit fa diffi: q e de subali. circa q. z. fa
 p sbale diffiniit. z: didit ibi (h vo erit) pma ps
 didit i. z. pmittit diffōz. z: subdit ei explana
 tioz ibi (vt rō z sfus) dicit q subale e q e con
 fert zē. q sic e itelligēda q eē. f. qditatū z eēnti
 ale pfert ad forme accntal draz q n pfert eē ni

si f gd z accntale pponi. i. pposito ex qda ppe
 .i. ex h q pponit alteri ad draz cāz extrisecaz
 efficiētis. f. z finalis. oēs. n. cē p se pfertur oē sed
 sole itrisece. f. mria z for sūt de ppe rei ut i pli
 b. i. ex plib. qz ois ppe e ex plib. nil. n. ppoit
 sibiipi z q ipole e de eē rei ad draz et forme ac
 cidetal. qz accns adest z abest pter subci corru
 ptioz. vel ut vitef supfluitas i diffinitōe. pma
 ptiela eē pfert pōt tāqz g. coe. qz ois for sbalis
 aut accntal pfert eē. fa at ex qda ppe ad di
 stiguēdū cāz itriseca ab extrisecio. tertia at z q
 ipole zē. ad draz accntiū. Postea explicat p
 ex ut rō z sfus z boz plia. z pti z discretuz.
 Non q deā diffi: va e tā de ppe naturali
 qz de subali. na sic subale hois e corp z aia ita
 spēi ge z dria. vñ z p vtraq pnt adduci exēpla
 ia adducta ut rō. i. aia rōalis e subale hois z se
 sus. i. aia sfitiua aial vel sic ut rō. i. dfa q e rōa
 le e subale spēi q e hō z sfus. i. sfibile aial q est
 spēs subalterna. q addit pti z discretū intelli
 gēdū e q sūt dfe qtitatis. vñ pti e subale li
 nec supficiēi corpis. discretū vo numeri z orōis
 Deit cū dicit (h vo) didit subale i mria z form
 vbi tria facit p ppoit dionez. z: e declaratoz p
 exēpla. z: fa qdā remissioz. fa ibi (ut cor) ter
 tia sibi (hec at i his) dicit g q sbale h erit ut ma
 teria. illd vo ut for z stati declarat p exēpla ut
 cor e mria hois. aia vo for. qz. f. vtrūq e sbale
 hois f pdcāz rōz ex qb ifert vna p dcoz q erit
 itaqz subale cor hō z rōale. Non q exēpla
 adducta pnt ut p exponi de cōpōne tam reali
 naturali q loica. puta q p corp itelligat mria
 hois z p aiaz vl rōale for e. alio: vt p corp an
 telligat g z p aiaz z rōale dria specifica. z q ex
 substātys n sit n subā. id segt q si cor sūt subē
 z substātialia hois q ipe hō e subā z subale. ido
 ex pdictis cōcludendo ifert erit itqz subale cor
 p hō z rōale. z e ista disto silis illi de natura. z.
 pbi. q. natura qdā e materia qdā for qdaz z.
 ppositū q magl ppe dr n natura sz hns naturaz
 Ultio cū dic (hec at) remittit ad libru pdica
 metoz sr cōsidratiōz illoz di. q h id se expedi
 ta z dca i bis q d cathegozys i pntlibi ei deteria
 tū e d pdicamto subē: z p cis d subali. ztē i qli
 bet pdicamto d qb h agit sūt gna et drc q sūt
 subalia z eentiaia suis spēb Sed occurrit
 dubiū ad quid deseruit pposito ita diffi d sub
 stātiali. dō q qz diffinierat forz i coe z aliq for
 e subāl. cōgruū fuit scire q e subale Lotra g
 pi rōe debuit diffinire accntale. na aliq for est
 accntal R: q bñ diffinit dria signata. 6. top.
 p diffinitōz. g sbalē dat itelligi accntale p driu
 alr pt dici q oia. 6. pncipia d qb pseqt se forme
 accntales. id i eis stati agit d accntali. Alia rō
 pt dari. qz for de q agit i h li: e accntal. id vtile
 fuit scire oppo tāqz a pposito excludēdū. sic i
 li: pdicamtoz agit de equoco pp oppōez ei ad
 vniuo de quo hic intenditur pncipaliter z vt
 equiuocū vitetur silr in pposito e dicendum.

Ideſt autem forma.

Positū qbusdā diffinitōib⁹ nūc auctor
 ponit qsdā diffinē. 7 sūt. 3. p̄ma diffio forme attē
 dif i p̄pariōe ad efficiēs a q̄ ē. fa i p̄pariōe ad
 suppo^o d̄ q̄ d̄ l̄ i q̄ ē. 3. p̄ cōpatōes ad subm̄ cui
 iest l'adē. fa p̄oif̄ ibi (for̄ p̄ v̄o) 3. ibi (singl̄m v̄o)
 circa p̄^o sic p̄cedit. p̄ p̄oif̄ dionē. z: s̄bdit d̄cla
 ratōz p̄ exēpla. 3: mouet du^o. fa ibi (rō v̄o). 3.
 ibi (i qbusdā āt) d̄ic̄ ḡ q̄ for̄ q̄dā ē a nā q̄dā ab
 actu. i. op̄ōe hūana l' ab arte vlt dicere q̄ for̄ p̄
 q̄dā sūt nāles q̄ p̄. s. cā efficiēs ē nā. q̄dā sūt ar
 tificiales: q̄ p̄. s. cā efficiēs ē ars. Postea cū di
 cit (rō v̄o) d̄clarat p̄ exēpla ut rō. i. p̄ rōal' laia
 rōal' ē a nā. calor v̄o p̄ a? q̄. s. i. ferū n̄ ab itra: s̄
 ab ex̄ puta ab aliq̄ violēta p̄cussioe ex̄ n̄ i actu
 illa s̄ ab arte Deīn cū d̄ic̄ (i qbusdā āt) moz
 circa p̄dca. z. dubitatōes: p̄ma ē d̄ figura icifio
 nis. fa d̄ for̄ vlt q̄ p̄oif̄ ibi (s̄ i bis q̄ i plib⁹) cir
 ca p̄^o. 3. fa. p̄ moz q̄ōz. z: eā tractat arguē: ad
 vtrāq̄ p̄tē ibi (nā nihil) 3: eam soluit ibi (dico
 āt) i p̄ma ḡ p̄te d̄ic̄ sic q̄ dubitatō ē i qbusdā. s.
 formis. vtrum icipiāt. i. siāt a nā an ab actu. i.
 arte ut i figura icifiois. vocat figura icifiois il
 la q̄ i aliq̄ mā puta liḡ lapide vlt ferro sculpi p̄
 abscifioz p̄tū n̄ p̄ aliq̄ additōz siue sit figura
 hoīs siue bzuti l' alteri rei In fa p̄te ar. q̄ tal
 figura n̄ sit ab arte 7 itēdit talē rōz. cuicūz nil
 addit p̄ actū. i. artē ad B q̄ fiat illd̄ n̄ ē ab actu
 l' arte s̄ figura icifiois ē bi^o. ḡ r̄c. D̄ rōis mi.
 p̄oif̄ i l' fa di. q̄ nil additōis sit. i. nil addit̄ figu
 re icifiois ad B q̄ fiat. s̄ q̄dā sepa: fit t̄m̄ p̄tū.
 In. 3. p̄te soluit. ad. q. distīn: d̄ic̄ i qd figurā icifio
 is ē a nā. s. q̄ ad aliqd: s̄tiri v̄o. i. q̄ ad s̄i
 bilē appetiā eē ab actu. i. ab arte. 7 addit q̄ il
 la. s. for̄ l' figura q̄ ē p̄iuctiois 7 q̄ fit p̄iuctōes
 7 appōz p̄tū puta do' l' aliqd̄ s̄le m̄ ē d̄ bis. s.
 formis l' figurā q̄ s̄ ab actu l' ab arte. Nōn^o q̄
 ad solonē q̄ōis s̄ itētōz auctor l' ut p̄r expōit in
 B stare q̄ figura icifiois p̄p̄edit duo. mās. s. 7
 for̄z q̄ appet 7 s̄tiri. q̄ ad mām ē a nā. qz mā il
 la puta lapis l' liḡ a nā ē: s̄ for̄ q̄ appet 7 s̄tiri
 ē ab arte. qz p̄ artē p̄ducit ad actū Ad maiorē
 euidētiā p̄dca q̄rit vlt for̄ icifiois sit a nāl' ab
 arte vlt q̄ n̄ ab arte p̄ rōz auctor. nā oē illd̄ q̄ ē
 ab arte sit p̄ appōz 7 addōz p̄tad p̄tē. s̄ tal' fi
 gurā n̄ sit sic: s̄ magl' p̄ amotōz Ad aliā p̄tē ar.
 q̄ n̄ sit a nā. qz illd̄ c̄ p̄n^o effectū ē volūtas et
 agēs a p̄posito n̄ ē a nā s̄ ab arte: p̄z qz s̄ oppo
 siti mōi agēdi h̄ 7 ille ex z: p̄bi. s̄ tal' figura est
 bi^o. p̄z ḡ q̄ n̄ ē a nā: s̄ ab arte. R. h̄ p̄ igrā q̄l̄
 ista figura p̄cedit i mā anq̄ ad appetiā s̄ibile
 reducat. z: d̄icā ad q̄ōes Qua^o ad p̄^o ē vna
 opio q̄ d̄ic̄ q̄ tal' figurā p̄cedit iā i mā actuali s̄
 ē coopra alyz p̄tib⁹ eiūs m̄rie. puta lapid aut
 ligni q̄ p̄tes remouēt p̄ actū artificis 7 tūc figurā
 appet ita q̄ s̄ B artifex nil aliud facit nisi reoue
 re p̄tes p̄hibētes appetiā figure p̄x̄n̄t a nā in
 mā piacēte. forte b^o opionis ē auctor. nā d̄ic̄ q̄

figurā ē a nā: s̄ s̄tiri. i. actuali appere ē ab actu
 Cōtra istā opionē ar. tū qz oīs noua ac: posi
 ta p̄ductia bz aliqd̄ positū p̄ terio nouit p̄du
 cto. illd̄ nō ē sola sepa: p̄tū. qz sepa: n̄ ē nisi q̄dā
 p̄ua: ḡ ē ipa figurā. qz nil aliud p̄t vari. figura ḡ no
 uiter p̄ducit: 7 p̄ p̄ns n̄ iā p̄x̄sit. tū qz i ead̄ p̄
 tem̄rie n̄ p̄t eē actu s̄l figure oio icōpossibiles
 nisi p̄ōas ens p̄hibitū 7 chimericū i nā: s̄ i ead̄
 p̄te m̄rie p̄t eē q̄cūq̄ figure i s̄u dionis: puta
 hoīs hoīs s̄p̄tēl r̄c. q̄ s̄ oio icōpossibiles. ḡ nō
 s̄l s̄l i actu: 7 t̄m̄ eēt s̄ te. tū qz figurā extēse b̄n̄el
 p̄tē ex̄ p̄tē ipole ē oēs p̄tes s̄l eē actu: s̄ talis fi
 gurā de q̄ q̄rit ē sic ex̄s̄a. ḡ r̄c. s̄ i q̄cūq̄ p̄te ma
 terie sit caput p̄t fieri pes l' man' 7 sic de alyz. ḡ
 tales p̄tes n̄ p̄x̄s̄tūt i actu Dico ḡ q̄ ad h̄ic
 articl̄z q̄ tal' figurā p̄cedit i mā p̄o passiua 7 sub
 iectiua: s̄c̄ oēs alie forme 7 n^o actu Qua^o ad
 z^o p̄mittā vna distictōz z^o triplicē p̄clonez
 De p̄sciē^o q̄ nāle p̄t accipi dupl̄. actiue. s. et
 passiue. p̄o ei receptiua forme p̄t p̄pari ad for̄z
 quā recipit: l' ad agēs a q̄ recipit. p̄: ipa ē p̄o nāt
 violēta l' neutra. nāl̄is ē cū ad for̄z nāl̄ icliat.
 violēta si sit p̄ icliatōz^o nāl̄e. neutra si nec icli
 nat nāl̄ ad for̄z nec ad oppositā. ex̄ p̄m̄t. ignis
 ad moueri sursū. ex̄ p̄i. terra ad moueri sursū.
 ex̄ p̄terty sic sup̄ficiēs se bz ad albedinē 7 nigre
 dinē l' m̄^o colorē Sz z^o: cōpādo receptū ad
 agēs a q̄ for̄z recipit: tūc ē nāl̄itas q̄n̄ receptū
 p̄p̄t ad tale agēs q̄ natū ē nāl̄ ip̄zimere talez
 for̄z i tali passo: s̄c̄ n̄ nāl̄itas ḡnāl̄: q̄n̄ p̄p̄t ad
 tale agēs q̄ n̄ ē nāl̄ ip̄sinū b^o forme i illud pas
 sū q̄le ē agēs volūtariū a p̄posito siue sit creatū
 siue sup̄nāle 7 creatū Ex̄ p̄dcis cōcludo cor
 re^o q̄ nāle accipit egnocē. nā diuers̄ opponit 7
 ista ē vna cā coḡscēdi multiplex. ex̄ p̄ topi. nāle
 ei oppōit vno: sup̄nāl̄ A^o libero l' volūtario
 A^o violēto ut appet ex̄ p̄dcis. nā ut nāle attē
 d̄it a p̄te p̄ncipy acti. tūc oppōit sibi libez v^o: 7
 a^o: sup̄nāle. s̄ ut attēd̄ a p̄te p̄ncipy passiui tē
 sibi oppōit violētū De z^o sit p̄ma p̄ figurā in
 icifiois n̄ ē a nā. accipiēdo nāle p̄: h̄ac ofido sic.
 illa for̄ n̄ ē a nā p̄: ad quā passū n̄ icliat nāl̄: s̄
 figurā icifiois ē bi^o. ḡ r̄c. p̄: mi. qz si sic. ḡ passum
 violētū eēt sub for̄ oppō 7 icōpoli q̄ s̄m̄ est. qz
 lapis aut liḡ eque recipit figurā asini sicut fi
 gurā hoīs Ex̄ ead̄ rōe p̄cludit q̄ tal' figurā nō
 sit violēta. qz B̄ evez ḡnāl̄. q̄ q̄cūq̄ for̄ nāl̄ ē
 i mā^o oppō erit icōpolis. est ēt ibi violenter et
 e^o: q̄cūq̄ for̄ ē i mā violēter e^o oppō 7 icōpolis
 ē ibi nāl̄. p̄pādo ḡ figurā icifiois ad mās p̄cise
 ipa nec ē ibi nāl̄ nec violēter. s̄ p̄ōz ad vtrāq̄
 qz mā n̄ magl' ad vna for̄z q̄ ad aliā icliat fa
 p̄: ē ista figura icifiois n̄ ē a nā accipiēdo nāle.
 z^o: p̄: b^o. illa for̄ n̄ ē a nā z^o: q̄ n̄ iducit ab agē
 te nāl̄ talē for̄z ip̄mēte. s̄ figura icifiois ē bi^o
 qz p̄z. qz artifex a q̄ iducit ē agēs volūtariū 7 a
 p̄posito. ḡ r̄c. Ex̄ p̄dcis seq̄ q̄ tal' figurā n^o: ē
 a nā. vñ auctor vlt h̄ simpl̄ negad' s̄u itelligat
 q̄ sit a nā qz p̄x̄sit actu i mā: siue ex B q̄ m̄ria

e^o ens a nā: ut dicitur expōit. qz pī rōe dom^o eēt a nā quā tñ certū ē eē ab arte: ēt fī ip̄met in l̄ra.
 Tertia^o ē ista. qz figura icisōis ē simplr ab arte. p̄ illa for^o c^o p̄n^o efficiēs ē agēs a p̄posito r partē ē simplr ab arte. s; figur^o icisōis ē bi^o. ḡ rē. vtraq; p̄missa p̄z ex p̄dcis Ad p̄^o i oppo^o di: qz ma. ē flā vlr accepta. qz artifex n̄ tm agit apponēdo. s; qñq; ēt remouēdo. Deīn cū dic̄ (s; i his) mox aliā dubitatōz. circa qz sic pcedit p̄ pōit qōz. z: p̄tractat eā ar. p vtraq; pte. z: s; b; dit solutōz. s; a ibi (nā ea). z. ibi (nā igit). Dic̄ ḡ qz i bis. s. formis q̄ ff i p̄lib^o. i. v̄lib^o n̄ ē palaz .i. ma^o an. s. sint a nā l ab arte. i. ab actu. Postea cū dic̄ (nā ea) ar. p vtraq; pte. p̄ qz v̄lia n̄ sit ab actu. z: qz n̄ sint a nā ibi (a nā at) in p̄ma pte ar. sic illō qz ē sine motu r mā n̄ p̄t fieri ab actu v̄lia s; bi^o. ḡ rē. id dic̄ qz ea q̄ p̄lib^o i s̄t. i. v̄lia i pole ē eē i actōe. i. ab actu l opōe artis. qz sup̄p s; sine motu r mā Alr for̄ rō sic. oēs opōnes s; circa singlaria. ex p̄ metha. s; v̄lia n̄ s; singlaria. ḡ rē. id dicit qz ea q̄ i p̄lib^o s; .i. v̄lia ipole est eē i actōe. i. ab actu r opōe p̄ iā dca In s; pte cū dicit (a nā at) ar. sic. oē illō qz ē a nā s̄it p̄n^o a creatura p̄x̄ite. qz qz sit nāl̄ sit a nā. s; v̄lia n̄ sumūt p̄n^o ab aliq̄ creatura p̄x̄ite. ḡ n̄ s̄it a nā. p̄ mi. oē qz s̄it p̄n^o a creatu. p̄x̄ite ē crea. .i. ens p se r n̄ i a: l de a: s; v̄le n̄ ē creatura B: ḡ n̄ s̄it p̄n^o a creatura p̄x̄ite. D^o rōis p̄ pōit p̄dcis. z: ma. ibi (qm̄ ea) z: mi. i. sua p̄batiōe ibi (palā v̄o) v̄n̄ subdit qz n̄l oio rōis. i. n̄lla rō poterit explicare q̄r bi^o. s. v̄lia s; .i. creature. s. f. qz creatura dic̄ ēs p se r n̄ i a: nec d a: qz tale n̄ ē n̄ i singlarē Deīn cū dic̄ (nā ḡ) pōit. q. solutionē vbi sic pcedit. p̄ p̄mittit rōz. z: ex ea ifert q̄das p̄clonē ibi (q̄pp p̄itas) z: addit quiddam ad d̄ctoz d̄claratiōz ibi (subtilr ar) dic̄ ḡ qz nā occl̄te opat i bis. s. v̄lib^o. nā s; ē ex p̄iūctōe p̄liū. s. p̄tū efficiē. s. q̄dā constitutio idest constitutuz ex cedens quantitatem p̄iorum silicet partium componentium. exem^o patz i domo sic discreti one singlaroz. i. ex singlarib^o discreti r diuersi itel ligi. i. b̄r p̄ abstractiōz v̄nū quiddā. s. v̄le exce dēs p̄dicatiōz eoz. i. singlarū. Nōn^o rōz staī i B qz v̄le ē a nā n̄ patēter. s; latēter. nā ei pduc̄ d̄ d̄icō p̄ticularia. r ex B c̄n̄r v̄le qz abstractib^o p̄ ite^o r resultat ex p̄lib^o singlarib^o s; ē ex p̄lib^o p̄ti b^o p̄stituit v̄^o to^o. nā ḡ occulte opat. qz pducē do p̄ticularia d̄ s; r directe ex B indirecte r q̄i p ac cūs pducit v̄lia. oēs ei opōes r ḡnatōes reales r p̄hysice circa singlaria s; p se ex p̄ metha. No tā^o ēt qz s; ille addit. tū d̄ p̄tib^o p̄ponētib^o p̄po^o n̄ ē v̄s q̄q; s; ille. lq; d̄t to^o v̄le r to^o itegrāle. tū qz totū itegrāle itrisce p̄stituit ex p̄tib^o r n̄ e^o z: ē d̄ toto v̄li. qz v̄le ē de itriseco ceptu iferioz. r n̄ e^o qz oē sup̄i abstractib^o i suo ceptu a qlibet iferiori. tū qz to^o v̄le p̄dicat d̄ suis p̄tib^o p̄dicat tōe dicēte. B ē B ut hō ē aial. n̄ sic to^o itegrāle. bec. n. ē flā. p̄ies ē dom^o. tū qz ad d̄structōz v̄lis

feḡ destruct^o p̄tū oiz. r n̄ e^o ē tñ s; ille q̄ ad ali qd. qz v̄trobiz ex p̄lib^o resultat v̄n^o aliqd c̄n̄r. Deīn cū dic̄ (q̄pp) ifert ex p̄dcis p̄clōz qz ois p̄itas. i. for v̄lis nāl̄is ē. s. a nā qz pcedit ex sin gularitate. i. ex singlarib^o ad qz vult sic arguere. oē illō ē a nā qz pcedit ab eo qz est a nā s; v̄le est bi^o. pcedit ei a singlarib^o q̄ v̄trobiz s̄it a nā (q̄ cre atioi coe q̄t) qz expōit multipl̄ v̄^o sic. q̄. s. p̄itas coe q̄t creatioi. i. ididuis p̄ creat: tāti ei ābit^o ē v̄le q̄ti oia singlaria s; it A: sic. q̄. s. p̄itas coe q̄t creatioi. i. rei simplici. p̄ pducēte. qz q̄ cito sin gulare pducit tā cito natura v̄lis. z: p̄ponē: li r l̄z q̄ cū li singlaritate sic. q̄. s. singlaritas coe q̄t creatioi. i. p̄ p̄tūā ḡnatōz i eē saluaē. ēt p̄petuo f op. az. z: de aia p̄me r se expōes s; meliores r s; ad p̄po^o magi. Ultio cū dicit (subtilr ar) addit q̄dā ad d̄cōz declōz qz p̄stitit i B. qz sic nā latēter opat i bis ut s̄tēre n̄ possū ḡnatōes v̄liū. s; r de^o latēter opat i nūeris rez qz oia cre auit i nūero pōdere r mēlura. dicit ḡ qz subtilr specularē s; iuēim^o nāz. s. p̄ticularē opari i acti onib^o. s. pducēdo res singlarē r saluādo eēnti as v̄les i eis sic creatorē creaturaz ex actu. i. ex creatioe itelligi latēter opari i nā. de^o ei stabi liuit nāz i nūero rē. d̄ c^o rei speculariōe se excu sās subdit qz h̄ hacte^o. i. a libi s; p̄fāda. qz s; al teri p̄sideratiōis. s. theologice magi q̄z logice d̄ q̄nūc ē fmo Ad maiorē euidētiā p̄dcōz q̄riē v̄t v̄le s; it a nā. l ab actu n̄fo. v̄t qz ab actu n̄fo p̄mē. i. de aia. ite^o agēs facit v̄litate i s; b^o. s; p̄du ctio p̄ itelle^o ē ab actu n̄fo. ḡ rē. P̄ n̄ ē a nā. ḡ ab actu n̄fo. aīs p̄bat. qz si sic eēt p̄dere v̄lia se pata r ideas. q̄nā p̄z Cōtra auctoz i l̄ra. R: p̄ponā v̄nā d̄istictiōz z: d̄icā ad qōz i Quā^o ad p̄sciēdū qz v̄le ē nomē p̄cretū. nā s; ab al bedie d̄t al^o. sic ab v̄litate v̄le. pōt ḡ s̄i v̄le s; r cetera p̄creta tripl̄. v̄^o p̄ subcō. i. p̄ re p̄me i rētōis cui applicat itē: v̄lis. r B: v̄le ē obiectū p̄ ite^o r ois scia ē v̄liū. A: s̄iū f̄ for. i. p̄ re se itētōis cāta ab itellectu r applicabili reb^o p̄me intētōis. r sic logi^o p̄pe de v̄li. z: mō s̄iū p̄ aggregato ex subiecto r forma r illō est ens p̄ accidēs. aggregat. n. diuersas res ex q b^o nō fit v̄num p se r d̄tali nulla est ars. qz de ente p̄ accūs nulla ē scia. qz nec ē d̄finibile ex .6. metha. Quā^o ad z^o s; it p̄ma^o v̄le. p̄: ē a natura. p̄: oē ens naturalr p̄cedēs actū rōis ē ens reale naturale. s; v̄le. p̄: ē bi^o. ḡ rē. p̄: mi. qz obc^o p̄cedit nāl̄ actū potētie s; cā cātū. s; v̄le p̄: ē obiectū actus inte^o de i^o p̄t itelligi rō auctoz qz p̄ducto singl̄i p̄ naturā pducit natura i sin gulari q̄ ē v̄le illo^o ibi eni natura occl̄te opatur s; a cōclusio ē. v̄le z^o ē ab actu n̄fo. B patz qz pducit p̄ actū itelleūs tertia cōclusio ē. v̄le z^o ē ens p̄ti a natura p̄tiz ab actu n̄fo. vt p̄z ex p̄dcis. Vel posset dici alr. qz v̄le z^o s̄up̄tum ē ab actu n̄fo. p̄: ab eoz pducit totū cōpo^o a q̄ iducit res for̄. dico to^o cathegozice. s; totus

ignis dicitur generari ab iducete foris ignis. scilicet foris vltim
 pducit ab actu ite ex fa conclusionem. g r totus
 vlt Lōfirmat. qz to vlt dicitur ens rōis ex b q
 for vltat lē a rōe. g pi rōe dicitur eē ab actu in
 tellectu vlt rōis Utruz at vltia sint i reb? Lab
 stracta. dēz ē i plogo por. i qdas. q. Ad p in
 oppo dico q fac p ka conclusiōe. lō p nē conce
 do ipz lz sit du an b faciat itellcūs agēs ut di
 est comēta. vlt ite? possibil Ad z nego aīs.
 nec pono ideas aut vltia sepata nisi f rōbratōz
 vt pz ex dicit pcedēdo pma r fāz pclōz qōnis

De maruz vero. Posi

ta vna
 dione forme q attēdit penes efficiēs a
 q ponit fa q attēdit penes suppo de q vlt in q
 ē. r h ps diuidit i. 3. f. 3. diones subordinatas:
 qz vna ē subditio alteri. fa pōit ibi (eoz vō q
 sūt) tertia ibi (māifestuz at ex bis) pma dīstio ē
 trimēbrl. c. z mēbrū pōit ibi (qdā ei in subō)
 3° ibi (qdā dñr) dicit q forz qdā dñr d subcō
 r sūt i subō. vt oia accētū vltia. vbi. g. scia q ē i
 subō. f. i aia r dē de subō. puta de grāmatica et
 de qctūq; pticlarī scia z: ibi (qdā ē) ponit aliō
 mēbrū. f. q qdam for ē i subō: lz de n? dē subō
 vt albedo for. r gñalr oēs forme i didue accētū
 um. albedo ei for. ē i for. ut i subō. lz n dē de ali
 quo inferiori. qz n hz 3° ibi (r qdā dñr) ponit
 3° mēbrū. f. q qdā forme dñr de subō i n? aut
 subō sūt vt rōnale r mortale r gñalr omia vltia
 subē Nōndū q ista ē eadē dīstio cū illa quā
 ponit ari. i p dīcāntis circa pncipiū (eoz q sūt)
 lz h omittit quartū mēbrū. f. q qdā nec sūt in
 subō nec dñr d subō vt ididua subē. r sic dēz ē
 in por. c. de accēte Nōndum q esse in prout
 dē d dicit d. h r ibi ē nomē fe ipostitiōis r signat
 eē i p dīcātiōz eoz q sūt ex eētīā subiecti r al
 teri? gñis a subō r dicit de signat pā p dīcātiōz
 eētīaliū q sūt eod gñe cū subō. quō supiōa i eod
 gñe de inferiorib? p dīcāt. sic at itelligēdo m^o
 ē q oia vltia i gñe accētū dñr de r sūt i. pticlarīa
 at sūt in. lz n dīcunt de. oia at vltia de gñe subē
 dñr d. lz n sūt in. pticlarīa at nec dñr de. nec sūt
 in Deide cū dīc (eoz vō) ponit vna subditio/
 oē fi mēbrū di. q. eoz q sūt i subō r sūt idicibi/
 lia. i. n dñr de. vt sūt pticlarīa accētū. alia sūt
 sētibilia. i. sētu aliq pēcipiū vt albedo visu son?
 auditu sapor gustu pūssio tactu. alia sūt i sētib/
 bilia. i. q rōe r intellectu capiūt r n sū ut dīscī/
 plia r simplr. i. gñalr nil eoz q dñr de subcō ut
 sūt oia vltia. nil in qz hoz sētibilia sūt n vlt pēcipī
 sū lz tñ intellectu Deīn cū dīc (m^o at) ponit
 tertiā q ē ē subditio fe dionis quā pcludit ma
 ni eē ex p dīcīs q eoz q dēā sūt qdā sūta sūt alicu
 bi. i. certū ē vbi sūt posita ut i subō. vbi gñā. ni
 gredo i oculo. qdā vō difficile ē assignare sup
 i q sūta sint ut i subcō. vbi gñā. d scia pñritate sūt
 liatōe c^o difficultat i inuit solutiōz di. nisi forte
 sup pñritas r filiatiō dīcāt eē in gñatiū r ppo
 nētiū pōne l plexiōe Nōndū q qdā fūcīt
 tpe h^o auctor? de scia. tñ mō n ē du^o i q sūt ut in

subō. nā cū sit bit^o ite^o. oq q sit i intellectu vt i
 subō. p q si dīcāt eē i pōne pōnētiū r pcep
 tuū r teriōz ut videt auctor pōere b n ē nisi si
 cut i signo. qz voces r pcept^o sūt signa rez Sitr
 d pñritate r filiatiōe vt du^o i q sūt ut i subiecto
 Videt qbusdā q sūt i gñatiōe actiua r pas
 siua ut i fūdamēto q pbat p az. 5. metha. c. de
 ad aliqd vbi dicit q rloes fi mōi fūdāt sup ac
 tōz r passiōz: lz pñritas r filia: sūt d z: qz sūt re
 latōes pducētī r pductī. g fūdamētū pñritatī
 ē gñatiō actiua r filiatiōis gñā: passiua Lon
 tra b ar. nulla rlo māet fūdamēto ppo n manē
 te. qz nil nil pōt fūdare lz pñritas r filia: manēt
 n manēte gñatiōe actiua l passiua. aliqs ei ma
 net p r aliqs fili: iā trāseūte gñatiōe oī Ad az.
 5. metha. dō q n itelligit q ac: r pa: sūt p rīa
 fūdamēta rlonū i z: sup q fūdāt ut sūt p rīmū
 fūdamētū l sup rōz fūdamētī p rīmā lz sup oī
 spōz mediā iter fūdamē^o p rī^o r ipsā r dēz ipā
 at pō actiua r passiua p r pōi fūdamē^o imēdi^o
 lz rlois h^o. puta pñritatis pō actiua gñatiua. i
 p rē r filiatiōis pō passiua i si: lz q rāt actio r
 pa: mediā n ut rō fūdādī rloz lz ut qdā p rīmū
 ad b ut ipā i tali fūdamē^o fūdet Ad hūc ite^o
 p r forte trabi l fā auctor? ut p pōne gñantiuz
 itelligat vtraq; pō gñatiua pent qz ad pñrita
 tē. r sūt pō passiua i si: qz ad filiatiōz Vel si
 p pōlōz gñantiū itelligit p mīctio sēiuz ul ipā
 scia p mīxta ibi pñritas r filiatiō p r pōi n ut in
 fūdamē^o p rīo. lz ut i qdā p n: p rīmū m rīali q sat
 iprope ē dēz. lz p pē loqndo pñritas r filia: sūt
 i p rē r si: ut i subō q r i potentia actiua r passi
 ua ut i subiecto quo. idest in actione r passione
 vīspōe mediā mō p r pōitō. i seie at p mīctio ut
 i p n: m rīali r rōro Tūc seqt illa ps (signuz
 vō) vbi pōit. 3. dīo pncipal d for q sūt i p rīa
 one ad sub^o cui iest l adest vbi sic pcedit. p pōit
 dione pncipalē. z: subdione alteri? mēbrū ibi.
 (eoz vō q) dīc g q singlīn eoz q dēā sūt ē icōple
 xū. nā p sīt i icōplexiōis e^o. i. i illa icōpletōne
 q ē i voce: accipit ei gñā p ablatiū moze greco
 rū q carēt ablatiō: r b qdē ē sub sītēs. i. for sub
 stātiāl. illō vō rīgēs. i. accētū sūt for accidētāl
 Nōndū dīstīctiōz eē hāc q forz q sumūt icō
 plexe qdā ē subālis qdā accētālis. for at sbāl
 dī sub sītēs n q p se sub sītāt: qz n ē sine m rīa.
 lz qz sola sub sītīt. id oē p rīnēs ad g^o subē dī p
 sīttere l sub sītīt p qdā extēstōz Deīn cū dīc
 (eoz vō) subdit altēz mēbrū dionis di. q eozū
 q rīgūt. i. accidūt existētī. i. subē sing^o l adue
 nit subō extrīsec^o l p dīcāt simplr. i. trīsecus
 ex^o fi. ut līca sup fīcīes cor^o. ex^o p mī ea q extrī
 sec^o rīgūt sūt vt act^o. i. ac: aut pati. i. pa: aut di
 spō. i. sīt^o l pō l eē alicubi. i. vbi aut i moza. i. qñ
 aut i b rē. i. b r. r b sāt. 6. p dīcāmēta l pncipia
 de qb^o auctor p seqt i b lī: vñ p rīuās se ad oīa
 subdit lz d bis q sub sītīt. i. d subā r d bis que
 so^o rīgūt subē^o i q sūt i accētū b rīt rīt sec^o aduēi
 entib? suffīciētē dīspūta^o ē. i. i q sūtū ē i eo lī: q
 scribīt d cathegorū. i. i p dīcāmēti d r līgs vō q. f.

auctor) nisi sic intelligēdo. qz n̄ dubito āgelū vt
aiaz p̄ sepatiōz posse localī moueri. Deīn cū
dīc (lo^e i) pbat spālī qz aīa n̄ mouet localī ar-
sillo. sic. n̄ n̄ cor^o p̄t moueī i corpe: s̄z loc^o ē cor^o
aīa āt n̄ cor^o. ḡ rē. h̄ rōis p̄ pōit mī. d. (lo^e ē cor^o
p̄) z: ma. ibi. (ipole). 3. p̄cloz ibi (q̄ nlla) ul. ad
dīt q̄dā vlez qz so^o cor^o mouet localī trāseūdo
de loco ad lo^o. r̄ icidit i idē cū maiorī rōis Lō
tra maiorē ar. qz vt p̄dicat āgel^o q̄uis sit icor-
pore: tū mouet i loco corpali: r̄ p̄ n̄s v̄lis ad-
dita ē falsa q̄ dīc qz cor^o solūmō mouet de lo-
co ad locū. P̄ m̄iore q̄ dīc qz loc^o ē cor^o. ar.
tū qz loc^o ē vlti^o corpis ābiētl̄ cōtinētī. ex. 4.
Pbi. s̄z vlti^o corpis n̄ ē cor^o s̄z sup̄ficies. ḡ loc^o
n̄ ē cor^o. tū qz vna sp̄z eiusd̄ gn̄is n̄ v̄e p̄dicat
d̄ alia. qz sūt oppositē: r̄ vnu oppo^o n̄ p̄dicat d̄
alio. s̄z cor^o r̄ loc^o sūt due sp̄s q̄titatī. vt p̄z in
p̄dicamtl̄ cōt̄itate. ḡ rē R: ad p̄^oz dicere
vt p̄ qz nō cor^o n̄ mouet i corpe i q̄ ē sic for̄ in
materia. r̄ sic cessat istātia i āgelo. qz āgel^o nllī^o
corpis est for̄ S̄z ista expositō nihil valz. qz
iste auctor a p̄posito itēdit qz aīa n̄ p̄t moueri
de loco ad locū p̄ h̄ qz nō ē cor^o r̄ qz so^o cor^o p̄t
localī moueri. certū ē āt qz cor^o qd̄ localī moue-
tur n̄ ē for̄ loci aut corpis i q̄ mouet intelligē^o ḡ
v̄cāz p̄pōz m̄: p̄ exposito n̄ eēt ad p̄po^o. iō v̄t qz
auctor sit negād^o i ista cōclusiōe qz ip̄osibile ē
n̄ cor^o i corpe moueri: r̄ qz cor^o tū p̄t moueri de
loco ad locū nisi forte addit ista expositō qz ref-
icorpea n̄ mouet i loco corpali: cōmēsūrādo se
loco qz sic ē i loco. n̄ āt aīa sic agit Ad z^o dico
qz auctor equocat d̄ loco. accipit ei locū p̄ toto
corpe cōtinēte quō dīc ari. 4. pbi. qz terra ē in
aqua sic i loco aq̄ i aere. aer i igne. ignis i celo. r̄
sic celū ē loc^o oīuz. sic āt sumēdo locū nec ē vlti-
mū corpis vt arguit p̄ nec ē distincta sp̄s a
corpe. vt arguit z^o Deīn cū dīc (B at dubita-
bile) monz q̄dā dubitatōez circa p̄dcā. vbi. z.
fac̄. p̄ dubitatōz p̄ponit. z: solutōez inuit ibi
(ip̄osibile ḡ) dīc ḡ qz h̄ ē d̄z. s. qz n̄ cor^o ipole
ē moueri i corpe. videt̄ dubitabile r̄ n̄ i gbus.
dā. nā speclo manēte īmobili videt̄ fieri mor^o
imagis ad morū oppositi. i. obiecti c^o est imago
illa r̄ qz obycit̄ speclo. sic p̄z ad sēsū. ḡ in speclo
qz ē cor^o mouet imago q̄ n̄ ē cor^o Deīde cū
dīc (ip̄osibile) inuit solutōz di. qz cōcesso h̄ qz
i speclo for̄. i. imago v̄e existat. ipole erit solue-
re qn̄ sup̄ n̄ cor^o moueat in corpe. si v̄o dica^o
qz imago n̄ ē i speclo: putabit̄ i vulgo error̄ icre-
dibil. vulg^o. n. qz credit nimis sēsui putat tota
liter talē imaginē v̄e eē i speclo: lz h̄ sit cōnēiē-
ti^o dicere. qz sup̄ sic ē h̄ rei v̄itatē. s. qz imago n̄
ē i speclo. vlt̄ ḡ qz tal̄ imago n̄ ē nec r̄alr̄ i speclo
r̄ iō lz moueat stāte speclo īmobili: n̄ seḡ non
cor^o i corpe moueri. qz n̄ ē ibi vt for̄ i subō Cir-
ca h̄ p̄t q̄ri v̄tz imago i speclo apparēs sit v̄e i
speclo sic acc̄is i subō. videt̄ qz n̄ p̄ auctozes h̄
i l̄ra ḡ d̄clinat ad p̄tē negatiuā Cōtra. imago

ista q̄ v̄t aut ē i speclo aut i aere. n̄ i aere. qz vt
ibi n̄ v̄t qz p̄z. qz amoto speclo: nihil omī^o imago
illa i aere multiplicat̄. r̄ ē ibi sic p̄. r̄ n̄ nō v̄t. ḡ
imago q̄ v̄t h̄z eē i speclo Confirmat̄. qz obm̄
qz v̄t p̄ me^o n̄ ē i me^o: qz me^o iā n̄ eēt me^o. s̄z ex-
tremū. s̄z aer iterposit^o v̄sqz ad sp̄lz: ē me^o h̄
v̄isionis. qd̄ p̄z. qz ēt ip̄z sp̄lz v̄t eodē actu v̄t
dēdi. ḡ imago n̄ ē i toto illo aere i q̄ ē aer medi-
us. ḡoz qz sit i speclo nisi poneret̄ acc̄is s̄n̄ s̄bo
loclo. n. n̄ ē. qz sēsibile positū s̄r sēsuz n̄ fac̄ sēsū
.z. o aīa. R: p̄ vidēdū ē quō tal̄ imago gn̄e-
tur i aliq̄ z: de q̄s̄to vbi vel in q̄ sit Quā-
tum ad primum dico qz imago illa generatur
ad modū quo lux generatur in medio a corpe
lūioso qz sit h̄ triplicē mo^o. vt dīc alate i sua p̄-
spectia .i. h̄ radiū rectū reflexū r̄ fractū R̄a-
di^o rect^o ē qz diffūdit̄ a lūioso i me^o: eiusdēz dia-
phaneitatī q̄tū durat̄ vtus lūiosi. s̄tr̄ intelligit̄
d̄ sp̄z r̄ imagie corpis colorati Radi^o reflex^o
ē qz occurēte opaco āteqz termiet̄ v̄t^o actia lu-
minosi diffūdit̄ p̄ p̄tē oppositam r̄ n̄citate na-
turali. qz agēs naturale c^o vtus actia n̄ ē tota-
liter exbausta i directo agit q̄tū p̄t ex^o i radio
solteriatō ad pietē. h̄ etiaz mō termiat̄ imago
specli p̄ flexionē mō p̄dcō Radi^o fract^o ē qz
occurēte medio alteriuf̄ diaphaneitatis. n̄ tū
oio opaco multiplicat̄ i i: me^o s̄z n̄ h̄ licēz rectā. s̄z
ibi icidit āgul^o. vbi. g. d̄ baculo c^o ps ē i aq̄ r̄ ps
ē i aere qz v̄t fract^o s̄z n̄ sit Dico igit̄ ad p̄po^o
qz imago hoīs l̄ alteri^o multiplicat̄ h̄ illos. 3. radi-
os r̄ gignitur imediate ab ip̄o hoīne obcō c^o est
imediate sp̄s s̄sibil. illa āt q̄ appet̄ i speclo de
q̄ v̄t gignit̄ h̄ radiū reflexū ut d̄cm ē Nō^o v̄o
qz lux aut lumē n̄ termiat̄ ad opacū nō v̄t qz
appeat qz p̄z. tū qz radiū solares de nocte n̄ ap-
parēt qz tū iterponit̄. iter nos r̄ ce^o s̄ couū py-
ramidū ymbrose terre. tū qz exis i carcere opa-
co r̄ tenebroso vbi p̄ oppō forāmia trāsiret̄ ra-
di^o solarī nō videret̄ ita qz n̄qz reflectendo se
ad opacū n̄ videret̄ i radiū si ad corpūscula il-
la q̄ d̄nr̄ atomi n̄ frāgat̄. s̄tr̄ ē de imagie: r̄ d̄ oī
sp̄z colorz. qz sp̄s n̄ sūt v̄sibiles nisi qn̄ termi-
nāt̄ ad opaca ita qz n̄ p̄tignata opaci nō p̄nt̄ gi-
gnere sp̄z p̄ quā videat̄. sic sp̄s coloridū ē in
me^o: n̄ v̄t: s̄z qn̄ p̄tignat̄ opaco tūc p̄t videri sic
p̄z de radio trāseūte p̄vitz coloratū appet̄ cor-
loz i pietē vbi teriat̄ radi^o ille r̄ v̄t colorat^o. s̄tr̄
sic v̄tz r̄ tū i me^o: n̄ erat̄ v̄sibil̄ ille radi^o colora-
t^o: r̄ tū sp̄s appens i pietē ē sp̄s ruboris i v̄t^o
qz p̄ illā v̄t sic i p̄posito imago n̄ v̄t i me^o: s̄z v̄t i
speclo vbi teriat̄ Quā^o ad z^o p̄: possz dici qz
imago ē realr̄ i speclo sp̄. eo qz acc̄is n̄ migrat.
sic i me^o nou^o radi^o sol^o p̄tue inouat̄. lz vn^o tū
videat̄ A: d̄ p̄r qz imago illa n̄ ē i speclo s̄z
i aere p̄pinq̄ qz speclo p̄tignat̄. r̄ ibi reflectit̄ et
diffūdit̄ ad oppositā p̄tē eo qz v̄t natural̄ obcō
nonduz est exbausta: sic qz illa species vel ima-
go nullum habet subiectum extra oculum ni-

si aerē. et sic reducta ad oclz p reflexiōz ē rō et q
 vidēdi obiect^o ē imago. Tenēdo p mā viāz
 ad p^o i oppo^o negat auctorē i b loco Tenē
 do faz. ob ad p^o q ē i aere nec ibi videt. imago
 n. illa n̄ v^o s̄z ē rō et spēs. vidēdi obiect^o ē vñ rō
 suppōit falsū q̄i illa imago videat vt obiectuz

Ad aliud p idē et dato q imago eēt vifa dice
 ref q ps aeris cōtigua speculo vbi ē imago ut
 i subō. hz tē rōz extremiz tor^o ali^o aer iterposit^o
 vsp ad oculum hz rōez medy. vlcōcesso q p
 babili^o ē et veri^o q imago videt vt q et obiect^o n̄
 seqt. ḡ videt amoto speclo. qz oñsū ē p^o q spēs
 coloz n̄ videt nisi qñ terminantur ad opacū sed
 amoto speclo nullū ē opacū Ad maiorēs euī
 dentiā h^o. c. et spāl^o oīuz pdcōz qñ vtrū d̄scri
 ptio data de actōe sit cōueniēter assignata. ar.
 q n̄. n^o respūs ē pncipiū agēdi sic nec q̄titas
 ē mētatorē. s̄z actio ē foīl^o respūs vt sup^o dī
 ctū ē. ḡ rē. ḡ male pōit f̄ q̄. qz illud notat pnci
 piū agēdi **P** illd q̄ foīl^o agens agit ē i eo for
 malr. s̄z actō n̄ ē foīal^o i agēte s̄z i passo. ḡ actō
 n̄ ē foīal^o illud quo. v^o p q agēs agit. p. mi. ari.
 3. pbi. vult q actō et passio sūdāt i motu: ita q
 n̄ distiguūf foīal^o nisi p eē ab b̄ et i b̄. s̄z mo^o ē in
 passo. qz ē act^o mobil. ḡ et actio et passio ē i passo.

P dī creādo et pducēdo de nibilo d̄r agere. s̄z
 sic agēdo nihil subycīf sue actōi. ḡ icōgrue po
 nit in id q subycīf. **P** actio ē gñalīf. ḡ nō
 pōt diffiniri. consequentia p̄. qz oīs diffinitio
 ē p gen^o et differentias. sed generalīssimū n̄ hz
 ḡ nec d̄faz. ḡ rē In oppo^o ē auctor i littera

R. in ista qōe p vidēdū ē de actioe qd sit. qz
 hāc difficultatē tāgit p^o ar^o. z: i q̄ sit q tāgit i
 z: argumēto. 3° q̄t mōis d̄r. qz b̄ icludīz 3° ar^o.
 Quā^o ad p^o dico. 3. cluīōes. **P**rima^o ē
 ista actio q̄ pōit vñ de. 9. pdicamētū n̄ ē aliqd
 absolutū hāc pbo sic: qz si sic ḡ ad actōz erit ac^o
 et sic i ifi^o p̄nī ē sūm ut p̄z ex 3° pbi. p^o n̄ē ad oēs
 foīz absolutā nouā p̄t eē aliq̄ ac^o qz illa foī n̄ ē
 a se nec a n^o ḡ ē ab aliq̄ agēte s̄z actō p se ē foī ab
 soluta et noua. p̄z qz agēs n̄ sp agit. ḡ rē: et pari
 rōe ad illā faz actōz erit ac^o et sic i ifini^o **P** si
 ac^o eēt foī absoluta v^o pōeref i agēte vel i passo
 n̄ pōt pōi i agēte. qz si sic. ḡ oē agēs mutaret f̄z
 formam absolutam anteq̄ passum mutaretur
 ab ipso quia passum non mutatur ab ipso nisi iā
 bñte actōz. ḡ oīz q agēs mutet ad b̄ q bēat ac
 tiōz cū sit foī absoluta. s̄z illd p̄nī ē sūm. qz mo^o
 ē act^o entl i pō passua. actū at nō ē i pō actua
 s̄z passua: nec p̄t pōi i passo. qz si sic seqt icōuēi
 ens q aliqd passū n̄ p̄t pati f̄ aliq̄z foīm de gñe
 q̄titatē l̄ q̄litatē qñ sūm d̄nratōe et forte p^o natu
 ra patiat f̄ foīz alteri^o gñī posteriorīf. s̄z actōz
 q̄ pōit alia foī absoluta. ē at icōueniens m^o q
 sub^o nō possit pati f̄ foīz absolutā pōzē nisi pa
 tiat f̄ posteriorē foīz q̄ n̄ ē p̄pā pa^o: p̄orl. p̄z ei q
 albedo p̄t māere i subō p^o actōz trāscūtē fa
 z^o ē ista ac^o: q̄ ē ḡ ē foīl^o re^o. bec seqt. ex p̄ma. qz
 oē ens vel ē a se et absolutū l̄ ad aliū et re^o. s̄z ac^o

n̄ ē ad se et absolutū ex p̄. ḡ ē re^o. **T**ertia^o ē est
 ista. ac^o: q̄ ē ḡ ē re^o extrīsec^o aduēiēt. p^o oīf re^o q̄ n̄
 n̄cicio p̄legē extrēa et abo posita i actu ē re^o ex
 trīsec^o aduēiēs. p̄ b̄ ei distiguīf a respōo i trīsec^o
 aduēiēte ut p^o d̄z ē. s̄z ac^o: ē bi^o nā posito actio
 et passio n̄ seqt ac^o: qz p̄t ipediri v^o p̄ distatā l̄
 p̄ d̄riū agēs ipediens. esto q sint appoxiata. ḡ
 rē. Ad maiorē at euīdētā h^o articuli ut appe
 at qz re^o extrīsec^o aduēiēs ē ac^o: ē nōn^o q agēs
 creatū aliqd pducēs hz vñū re^o ad teri^o p̄ sūū
 tōiē q d̄r pductū. et hz aliū re^o ad teri^o foīē q
 d̄r foī iducta vel educta et hz a^o re^o ad subc^o i^o
 forme q̄ ē ip̄z passū vel trāsmuta^o **Q**d at isti
 re^o sint distincti p̄z. tū qz sūt ad alios terios. ḡ ip̄
 st̄ aly. tū qz re^o cōmūdetes eis f̄ oīo aly **P**rim^o
 ē re^o pducti ad pducēs q̄ ē depēdēt ad depēdēs
 dēs simplr f̄ suū eē. 2° depēdēt ad depēdēs
 f̄ario sic f̄ario accipit eē. p̄pō ei gñat p̄. foī at
 f̄ario et p accūs. 7. metba. 3° trāsmutabil ad
 trāsmutās a q̄ accipit foīz tñ n̄ suū eē simplr.
 istoz at triū respectū ex pte agētī duo p̄mi s̄t
 i trīsec^o aduēiētes. qz sequūt n̄cicio positis aduē
 trēis. **S**z 3° re^o q̄ ē ad passum ē extrīsec^o aduē
 ens. qz pole ē actū et passū eē. et tñ n̄ h̄re re^o q̄
 illud trāsmutet et illd ab ip̄o trāsmutat. qz pōt
 ipediri ut ē d̄m. ac^o: ḡ cū sit re^o extrīsec^o aduēi
 ens ē foīl^o ille 3° re^o. s̄. bitudo agētī trāsmutā
 tīs ad passum trāsmutatū. duo vō p̄mi sūt re^o
 i gñe rōnis **Q**uā^o ad 2° dico istā d̄clonēz q̄
 ac^o: ē i agēte ut i subō et n̄ i passo p^o i eod ē re^o et
 sūdame^o. n̄ eīz ē capabile q sūdame^o sit i vno
 f̄bo et re^o sūdāt sit i a: s̄z pō actia ē sūdame^o act
 tiōis et pō actua ē i agēte ut m^o ē. ḡ rē. **P**re^o
 oppositi n̄ v^o n̄cicio sūt s̄t i eod nec id. s̄z actio et
 pa^o: sūt re^o oppositi. pa^o: at v^o n̄cicio ē i passo. ḡ n̄
 i eod erit ac^o: et pa^o: q̄ si eēt i passo eēt in eo inq̄
 passū. qz passū n̄ ē agēs **P** i q̄cūq̄ ē foīl^o aliq̄
 foī illud ē simplr tale f̄ illā foīz. oīo. n̄ ē irrōna
 bile q foī sit i aliq̄ foīl^o et n̄ denoiēt ip̄z et p̄stitu
 at foīl^o i tali eē. s̄z pte ac^o: ē foīl^o i passo. ḡ pa^o
 ē foīl^o agēs q̄ ē ipole. qz oppo^o i opposito. dico
 i ḡt q ac^o: ē i agēte ut i supposito vel subō rēoto
 i foī at q̄ d̄r pō actua ut sūdame^o p̄rio. **S**ilr
 pa^o: q̄ dicit re^o oppo^o ē i passo ut i supposito et in
 pō passua ut i sūdame^o **Q**uā^o ad 3° dico q̄
 ac^o: ē nomē multiplex et equocū. vno^o d̄r o opa
 tiōe imanēte ut intellectio vel voli^o d̄r act^o. 9.
 metba. et tñ i rei vitate est q̄litas et foī absoluta

A: ac^o: dicit re^o pducēt ad pductū q̄: p̄ d̄
 cā agens sily. 3° dicit re^o iducētīf ad indu
 ctū vel educētīs ad eductū q̄: calidū d̄r cā calo
 ris i ligno et istis duob^o modīs ē re^o i trīsece ad
 uēiēs et de gñe relationis. 4°: dicit re^o trās
 mutāti ad trāsmutatū sic ip̄nī actiōis descrip
 tiōe sumīf actō ē f̄ quā i id q̄ subycīf. agere dicit
 mur. et sic actio ē vñū ḡ d̄stictū d̄. io. **Q**uīto^o
 accipit p re acta icludēdo illū respē^o quē exp̄
 mit b̄ q̄ ē ab alio ut dicit. 3. pbi. vnde ac^o: illo^o
 pertinet q̄tū ad illd connotatum ad aliqd ḡ

absolutū s̄ q̄ passiū trāsmutat̄ puta q̄titate
 q̄litate r̄ bi^o. s̄ q̄tū ad resp̄ signatū. s̄ ab alio
 ad huc p̄t s̄i equoce. ut. s̄ ab ut a p̄ducete v̄l in-
 ducēte. vel ab ut a trāsmutate. p̄tinet ad ge-
 risonē. ut dcm ē. z^o: ad g^o passiois q̄ ē id q̄ trāsmu-
 muta^o passiuā. **Quādo** ad 4. p̄cedo q̄ nō est
 diffi^o. p̄pa. s̄ d̄r d̄scrip^o r̄ notifica^o: q̄ sic irrellecta
 ut patz ex p̄dicti est p̄uēiēter assignata (ac^o: ē s̄z
 q̄ v̄t p̄ actū r̄ forz actiaz (i id q̄ subycif). i. sub
 jectū l̄ passū trāsmutabile (age^o vicimur) nos. s̄
 agētes ita q̄ i d̄scriptōe h^o resp̄cūs pōit sub^o q̄
 ē agēs r̄ terius q̄ ē passū. r̄ inuif aliqd loco ge-
 neris (s̄ quā) q̄ ac^o foralr r̄ q̄ditatie ē forā **Ad**
 p̄^o i oppo^o dico q̄ eē p̄ducti^o termi ē duplr l̄ v̄t
 q̄ v̄t q̄. r̄ v̄t q̄ ad huc duplr. vno^o: v̄t p̄n^o for-
 male p̄ducti^o. alio^o: v̄t act^o p̄ductiuus. ex^o p̄mi
 ignis calefaciēs resp̄cū calor| gēiti i ligno. ex^o p̄i
 calor i igne resp̄cū termi eiusdē. ex^o. 3. calefcō
 resp̄cū eiusdē termi. dico ḡ q̄ lz resp̄cūs n̄ sit p̄n-
 cipiū p̄ducti^o duob^o p̄mis mōis. ē tñ 3°: v̄t ac-
 tus p̄ductiu^o. r̄ tal ē ois resp̄cūs d̄ ḡne actōis
Ad 2° cōcedo q̄ actō ē i agēte **Ad ari. 3. p̄bi.**
 dico q̄ log^o de actōe. s^o: p̄ re acta q̄ ē ipa forā q̄
 iducit p̄ motū. r̄ d̄ illa cōcedo q̄ recipit i passō
Ad 3° dico q̄ q̄n d̄s p̄ducē d̄ nibilo n̄ agit ac-
 tiōe d̄ ḡne actōis s̄z de ḡne relatōis q̄ ē resp̄cūs
 p̄ducēt ad p̄ductū **Ad 4°** p̄z ex d̄cis. q̄ n̄ ē
 diffinitō p̄pa s̄z d̄scriptō q̄dam aut notificatio

Cire aute 303. Postq̄ au-

tor veria-
 uit d̄ actōe q̄ ad ei^o eēntialia d̄scribē
 do r̄ didēdo. nē d̄teriat d̄ ea q̄ ad e^o accñtalia
 p̄petates e^o assignādo vbi sic p̄cedit. p̄ assignat
 p̄petates actōis r̄ puertibiles. z^o: cōes ibi (re-
 cipit at) p̄ma didit i. z. f. z. tales p̄petates. sc̄da
 ibi (natural^o vo p̄petas) p̄ma i. z. p̄ p̄mittit q̄dā
 p̄bulū. z^o: ex i^o ifert p̄po^o ibi (p̄ziū igif actio-
 nis) i p̄bulū. p̄pat mouēs ad agēs di. q̄ sc̄if oz
 q̄n oē q̄ ē i motu ac^o: ē q̄ expōit triplr. vno^o ut
 sit p̄dicatio cālis sic. oē q̄ ē i motu r̄c. i. ois mo^o
 cāt ab actōe. ac^o: n. ē act^o p̄ducti^o forme q̄ realr
 ē mo^o q̄n ē i fieri. r̄ p̄ b̄ excludit istātia de subā
 mobiliū lz sit i motu. n̄ tñ ē ac^o: q̄ n̄ cāt ab acti-
 one **A^o**: sic. oē q̄ ē i motu r̄c. i. omif mo^o put
 exit a mouēte tāq̄ a cā efficiēte actio ē. r̄ tē ac-
 tio accipit p̄ re acta **Allo^o**: sic. oē q̄ ē i motu
 .i. oē mouēs actio ē. i. agēs ē. q̄ oē mouēs agit
 r̄ oē q̄ mouēt agit. cui expōni cōsōat l̄ra seq̄nt
 v̄n seq̄ moueri ē. s̄. actie l̄ passiuē. actio ē. s̄. ac-
 tiua l̄ passiuā. v̄n subdit si qd igif mouēt n̄cō
 agit mouetur. i. mouet v̄l mouetur. agit. i. agit
 actie l̄ agit passiuē. ex quib^o ifert q̄ omis actō
 i motu ē. oisq̄ mot^o firmat i actōe. b̄ at quō in-
 telligēdū sit patebit apli^o ex seq̄ntib^o. **Deiō**
 cū dicit (p̄pū igif) ifert p̄positū ex p̄dcis. circa
 q̄. 3. fac. p̄ p̄petatē ex p̄dcif r̄cludit. z^o: d̄clar-
 ratōz subdit. 3°: q̄dā d̄ub^o excludit. Fa ibi (et i
 bif qdē) 3. ibi (n̄ ē at mot^o) Infert ḡ ex p̄dcif q̄
 q̄ oē qd ē i motu r̄c. ḡ p̄pū ē actōis eē i motu

sic e^o. p̄puz ē mo^o eē i actiōe v̄l d̄scere q̄ mo^o
 r̄ actio sic se p̄cōitat q̄ v̄nū sine a^o neq̄q̄ p̄t esse.
Deiō cū dicit (r̄ i bis) d̄clarat q̄ dixerat mo-
 uēdo istātia ut magl vitas appeat. vbi p̄ istātia
 p̄mittit. z^o soluit ibi (dico at actōz) dicit ḡ q̄ i ill
 actiōib^o ex qd^o ē aliq̄ ḡna^o. i. vbi aliqd ḡna^o r̄ p̄-
 ducit d̄ nouo palā ē. s̄. q̄ ois ac^o ē i motu r̄ e^o:
 q̄z ibi mouēs agit. s̄z d̄ his actiōib^o q̄ corrūpūt
 aliqd p̄t obici. nā ille q̄ d̄struit puta domū i mo-
 tu ē n̄l at v̄r facere. i. agere. nā tūc n̄l agit aut
 effici^o: s̄z q̄ sc̄if ē destruit. r̄ id ibi v̄r eē mo^o s̄n
 actiōe. nō ḡ ois mo^o ē i actiōe **Deiō** cū dicit.
 (dico at) soluit di. q̄ ac^o: nō sp̄ exigit qd agat v̄l
 p̄ducit possitē: s̄z exigit i q̄ agat ut in passum.
Nōn^o q̄ ut sup^o d̄c̄z ē ac^o: d̄ ḡne actōis. dicit
 formalr respectum agentis trāsmutantis ad
 passū trāsmutatū sicut autēz in substantia est
 quedā mutatio positua r̄ acquisitiua q̄ dicit
 ḡna^o: r̄ q̄dā p̄uatiua r̄ dispditua q̄ d̄r corrup^o: r̄
 s̄lr i oi ḡne mo^o. i. ē duplex ac^o: vna positua et
 acq̄stiuā q̄n. s̄. passū trāsmutat̄ ad forz aliquā
 quā p̄ n̄ hēbat. alia p̄uatiua r̄ dispditua q̄n pas-
 sū trāsmutat̄ ab aliq̄ for quā p̄ hēbat et p̄dit
 eā r̄ ē actio corrūptiua vtrobiz tñ ē actio quia
 vtrobiz passuz trāsmutat̄. lz n̄ vtrobiz aliqd
 positū acq̄rat: q̄z ac^o: de sua rōe forli nō regrit
 qd agat. i. efficiat v̄l p̄ducit: s̄z regrit i q̄ agat
 .i. passū q̄ trāsmuret. in actiōe ḡ q̄ aliqd corrū-
 pit v̄e manet rō actiōis. sic r̄ mot^o ut sic ḡnalr
 v̄z sit q̄ dicit auctor q̄ ois mo^o ē i actōe sicut
 ois ac^o: i motu **Lōtra** istā p̄petatē ar. q̄z videt̄
 ibi eē circūl^o. r̄ q̄ id sit i seipo q̄ ē ipole. p^o: p̄ne
 ac^o: ē i motu. mo^o ē i actōe. ḡ ac^o: ē i actōe **P̄ ali**
 qd p̄t agere s̄n motu. ḡ tūc ac^o: n̄ erit i motu aut
 p̄z i oi actiōe istātanea sic de^o agit sine motu et
 sol illūinat aerē i instanti **R^o**: ad vidēdū iten-
 tiōz b̄ l̄r ut va sit. nōn^o q̄ ari. 3. p̄bi. p̄pat acti-
 onē r̄ passioz ad mo^o r̄ dicit sic. cui isūt h̄. s̄. ac^o:
 r̄ pa^o: mo^o ē q̄ sic expōi d̄bz n̄ cui isūt: ut subcō
 vel fūdānto. q̄ ut s̄dcm ē. ac^o: ē i agēte vel pō
 actiuā r̄ pa^o: i passō vel pō passiuā. resp̄e^o igif fū-
 dat^o sup mo^o ad agēs q̄ mo^o ē realr ipa for fluēf
 ē itrisec^o adueniēs. r̄ spect^o. s̄. iducti r̄ educti ad
 agēs iducēs v̄l educēs. ac^o: at r̄ pa^o: r̄ re^o extri-
 sec^o adueniētes. s̄z cui isūt h̄ altez teriatuē. s̄. ac-
 tio: altez subiectie q̄z p̄cōitat i eod subcō. s̄.
 pa^o: ac^o: n. teriat̄ ad forz q̄ iducif: r̄ i for recipit i
 passō i q̄ ē et pa^o: subiectiuē. ille ḡ mo^o eēndi i. n̄
 ē eē i subō s̄z alteri^o rōif p̄cordādo. ḡ l̄raz b^o auc-
 toris c̄m az. d̄z sic expōi q̄ ois ac^o ē i motu sic
 teriatū i teriante r̄ mo^o ē i actōe sic terminās i
 terminato mutuo. n. isepabilr se cōcomitantur
Aduertēdū ē q̄ auctor accipit h̄ motū put
 se extēdit ad mutatōz siue mor^o r̄ muta^o: disti-
 guāt penes successiuū r̄ istātāeū siue penes ha-
 bere p̄mos terios positiuos v̄t q̄n ē mo^o a subō
 i subm̄ l̄ sic bitū r̄ puatōz v̄t q̄n ē muta^o a subō
 in non subiectum. v̄t e^o: q̄ magis credo et me
 recolo plixi^o declarasse i q̄dā qōne ordinaria.

Ad p^o i oppo^o p^o ex d^o c^o q^o nō seq^o circū^o i
 eēndonec idē eē i seipō. q^o nō ē id mor^o essendi
 bicinde. a. ei mō ac^o ē i motu. r alio^o mor^o i acti
 one Ad z^o p^o ex d^o c^o. q^o h^o accipit motū put
 se extēdit ēt ad mutatiōz Deide cū dicit (nō
 est at mor^o) excludit qdā dū^o q^o p^o t h^ore ortū a
 p^o d^o c^o. q^o ei dixit q^o ois actio ē i motu. r e^o cre
 deret aliq^o q^o mor^o r actio eēnt idē. r vñ sub
 alio i eodē g^one cōtineret. qd nō ē verū cū sint di
 uersa l^o i diuersis p^o d^o c^o mēt^o. vñ arguit sic. mo^o
 ē de g^one q^o l^o itatis. g^o mor^o nō ē actio. nō ē euidēs
 q^o actio r q^o l^o itas sūt distincta p^o d^o c^o mēt^o. illi^o at
 ent bimematis p^o ponit nōs q^o ē p^o itēta di. nō ē
 at mor^o idē q^o actio. z^o ponit a^o nōs di. s^o q^o l^o. i. mo
 tus ē q^o l^o itas z^o ibi (q^o scere at) p^o bat a^o nōs p^o ta
 lē rōz. oia d^o ria sūt ei^o s^o d^o z g^o nōs. s^o ges q^o d^o ria
 motū ē de g^one q^o l^o itat^o. g^o mor^o ē de g^one q^o l^o itat^o
 h^o rōis. p^o p^o it. m^o. i. ibi (q^o scere) z^o p^o cl^o s^o nes ibi
 (q^o r^o mor^o) z^o ma. ibi (simplr at). i. v^o r p^o z i l^o a.
 Nōndū q^o p^o p^o loq^ondo ges nō d^o ria^o motui:
 s^o ē p^o ua^o mot^o. auctoz at loq^o h^o large de d^o r^o ieta
 te put se extēdit ad p^o uatiue oppō: r vtroq^o mō
 seq^o p^o itēta. nā sic d^o ria p^o tinēt ad id g^o: ita r p^o ri
 uatiue oppō. S^o z^o m^o. ar. nā p^o ua^o ē fo^o l^o r nō
 ens r nō entia nō sūt i g^one. q^o ens didit i. o. g^ona
 s^o ges ē p^o ua^o g^o nō ē i g^one: nec p^o nōs i g^one q^o l^o itat^o
 p^o d^o ma. q^o az. i. p^o d^o c^o mēt^o. c. de opposit^o d^o c^o
 q^o d^o ria vel sūt i eodē g^one vel i d^o r^o i s^o gnib^o vel ge
 nera alioz. g^o nō simplr. i. v^o r oia d^o ria sūt ei^o s^o
 gnōs Ad p^o d^o c^o q^o ges r p^o ua^o: ois aut nō en^o
 nō ē i g^one p^o se r directe ut p^o bat: rō ē t^o i g^one p^o re
 ductiōz. i. i. eodē i q^o ē opposit^o bit^o vel ens. r ido
 eo mō q^o ē i g^one certū ē q^o p^o uatiue oppō p^o tinēt
 ad id g^o Ad z^o sic ibi i p^o d^o c^o mēt^o d^o c^o mēt^o ē illō
 d^o c^o mēt^o az. sic ē itelligēdū. s. de gnib^o p^o r^o i s^o. sp^o eni
 d^o ria sūt i eodē g^one. p^o nisi sint forte trāscēdētia et
 tūc equoce sūt i diuersis gnib^o: sic bo^o r malum
 sūt trāscēdētia. ex q^o seq^o ad p^o p^o s^o tū q^o si vnuz
 d^o r^o i s^o ē q^o l^o: r reliquū erit q^o l^o. q^o q^o l^o itas ē vnū d^o
 gnib^o p^o m^o i s^o. Ad maiore euidētia toti^o b^o rōis
 q^o r^o i s^o v^o r^o i s^o mot^o sūt i g^one q^o l^o itatis. videt q^o nō. ga
 mot^o ē i genere q^o l^o itatis. g^o nō i genere q^o l^o itat^o.
 nōa p^o z. q^o idē nō p^o t eē i diuersis gnib^o. vt p^o ba^o
 ē i p^o d^o c^o mēt^o i q^o dā q^o d^o. p^o a^o nōs p^o az. s. metha.
 c^o de q^o tō t^o s^o ē q^o l^o itas p^o motū. g^o mor^o mag^o l^o ē q^o
 titas r t^o s^o ē q^o l^o itas p^o se. q^o spēs. s. q^o l^o itatis p^o ti
 nue p^o az. g^o mor^o ē mag^o l^o spēs q^o l^o itat^o p^o mor^o
 ē i g^one actōis vel passiōis. g^o nō ē i g^one q^o l^o itatis
 nōa p^o bat ut. p^o p^o a^o nōs illud q^o d^o aliq^o p^o d^o c^o i
 abstracto ē id eēntial^o illi: s^o ista ē v^o a. pa^o ē mo^o
 r ista. ac^o ē mor^o. g^o sūt id eēntial^o. r p^o nōs ei^o s^o
 gnōs. p^o m^o. bec p^o se ē v^o a patiens mouet. g^o pa^o ē
 mor^o r ista. agēs mouet g^o ac^o ē mor^o v^o r aq^o nōa
 t^o z p^o locū a p^o iugat^o p^o mor^o accipit spēs a ter
 mio ad quē. s. p^o b^o. g^o s^o l^o r g^o. s^o p^o se ter^o mor^o ē in
 trib^o gnib^o. s. q^o l^o itate q^o l^o itate r vbi. ex. s. p^o b^o. g^o
 mor^o ē p^o se i ill^o trib^o gnib^o. nō g^o t^o i g^one q^o l^o itat^o
 vñ r. z. p^o b^o. d^o q^o tot sūt spēs mor^o q^o t^o ent^o. s. ac

q^o l^o ita p^o motū In oppo^o ē auctoz i l^o a R: s^o
 p^o men. z. p^o b^o. p^o mento. z. de q^o d^o titate mo^o sūt due
 famose op. vna q^o mor^o ē flux^o forme. alia q^o est
 fo^o fluēs. r dicit ibi q^o p^o ma ē cōioz s^o s^o a verioz.
 Si g^o teneat p^o ma op. q^o mor^o sūt flux^o forme r
 nō ipsa fo^o certū ē q^o p^o se ē spēs q^o l^o itat^o p^o tinue.
 ut dicit az. s. metha. r h^o ēt p^o tō i. z. spēs q^o l^o itat^o
 h^o at mō videt auctoz p^o l^o d^o r^o r^o motuz h^o cū ait
 motū eē q^o l^o ite s^o r getē r p^o h^o p^o z solu^o ad p^o r^o ar^o
 Si at teneat alia op. quā credo v^o iorem. s. q^o
 mor^o nō ē aliud realr nisi ipa fo^o fluēs. sic nō p^o t
 pōi i vno g^one t^o s^o ē i diuersis r sūt mot^o i q^o l^o ita
 te ē i g^one q^o l^o itat^o s^o l^o r ē de motu i q^o l^o itate r vbi h^o
 mō videt p^o l^o d^o r^o r^o motū az. s. z. z. p^o b^o. ut alle
 gat i. z. argumto. r p^o h^o p^o z solu^o ad illō z^o argu^o
 De gete at opposita motui loq^ondū ē p^o r^o. q^o in
 eodē g^one ponēda ē i q^o mor^o In oppo^o ad p^o r^o et
 z^o p^o z solo ex p^o d^o c^o Ad z^o nego a^o nōs ad p^o bōz
 nego m^o. bec ei ē flā pa^o ē mor^o. r s^o l^o r ac^o ē mor^o
 cū p^o bat p^o locū a p^o iugat^o a p^o r^o etis ad abstracta
 di^o q^o talis nōa nō t^o z i p^o r^o etis d^o c^o p^o acciōs. nō
 ei valz. hō ē alb^o. g^o hūanitas ē albedo: ita nō se
 quif. h^o patiens mouet g^o pa^o ē mor^o. q^o p^o ma est p^o
 acciōs. t^o z at nōa i p^o d^o c^o i p^o se ut albū ē colora^o
 ergo albedo est color. q^o in prima est predicatio
 per se primo mō. sic ergo dō ad hāc qōz

Naturalis vero pro.

p^o r^o ietas) p^o s^o ita p^o r^o i p^o p^o tate actōis pōit scōz
 auctoz: r bec ps didit i. z. in p^o r^o i palē r icidēta
 lē. fa ibi (face^o v^o) p^o ma i. z. p^o illā p^o p^o tate p^o m^o i
 tit. z^o eā extēdit ibi (p^o r^o i g^o t^o i t^o) p^o ma adhuc in. z.
 p^o facit q^o d^o c^o mēt^o ē. z^o p^o bat illā eē p^o uertibilez ibi.
 (o^o i ei ac^o) dicit g^o q^o p^o p^o r^o ietas natural^o. i. p^o p^o p^o
 actiōis ē i ferre ex se passiōz i id q^o subyit. i. in
 passū q^o trāsmutat Notā^o q^o dupl^o r aliq^o in
 fert aliud. vno: illatiōe p^o nē q^o r la i ferūt se mu
 tuo r d^o r^o ad p^o uertētia ut si p^o r ē fili^o ē r e^o s^o s^o l^o
 cā r effect^o se inferūt. nā cā i fert effect^o d^o m^o r^o iatiōe
 p^o p^o q^o d^o effect^o at i fert cāz d^o mōstratōe q^o alio: il
 latōe cātōis sic cā i fert cātū q^o dō p^o m^o i s^o i ferūt
 cōclōnē q^o sūt cē cōclōsiōis vtroq^o mō actio i
 fert passiōnē. s^o p^o ma illatō ē mutua. q^o sic actō
 i fert passiōnē. q^o illatie r effectie. q^o nō e^o agēs ei
 p^o actōz trāsmutat passū. r nō e^o r h^o z^o: loq^o h^o
 auctoz. Dei de cū d^o c^o (om^o s^o eni actio) p^o r^o bat
 dictā p^o p^o r^o ietas eē cōuertibile. vbi arguit sic. il
 lud q^o cōuēit o^o r soli ē cōuertibile cū eo. s^o tal
 ē ista p^o p^o r^o ietas resp^o cū actōis. g^o rē. m^o. pōi i l^o a di.
 q^o ois ac^o ē effectia passiōis r s^o l^o r oē i ferēs passi
 onē ē ac^o Notā^o q^o effice^o aliq^o p^o r^o i g^o t^o i dupl^o
 vno: ut q^o r sic efficit suppo^o agēs v^o l^o p^o ducēs:
 a^o: ut q^o r h^o dupl^o v^o l^o sic p^o n^o p^o ducit^o fo^o l^o. i sic
 act^o p^o ducit^o. dico g^o q^o actio nō efficit passiōz
 ut q^o nec ut q^o p^o: s^o ut q^o z^o m^o: ē ei act^o p^o ducit^o q^o
 agēs trāsmutat passi^o q^o trāsmuta^o passiua ē ipa
 pa^o illata. r h^o i ferre passiōz ē p^o r^o i uertibi
 le cū actōe Deū cū d^o c^o (p^o r^o i g^o t^o i) extēdit d^o c^o z

ppetate. circa q. z. facit. p. d. clarat. p. p. o. z. r. re-
 mouet du. vbi (nil tñ interest) dicit q. n. tñ sup
 possit ac: ifert passio. s. z. p. r. i. g. i. t. q. n. z. actio. z. fer-
 ri ex actioe q. stati manifestat p. ex. n. a. ac. q. p.
 se mouet. i. ac: aialis q. p. se mouet e. g. n. a. t. i. u. a. z.
 effectiua e. actiois q. p. aliud mouet. i. i. q. n. e.
 a se. s. z. ab a. mouet. ut ac: illata. i. c. a. t. a. ab aiali
 sūt pñ ab ea actioe q. e. aialis. Nōn q. ut p. z.
 ex. 7. z. s. phi. ozdo e. i. mouetib. z. motis. q. z. ali-
 qd e. sic motū q. n. mouet. sit. c. puta lapis ali-
 qd e. moues z. mouet ab alio. sit. b. puta lig. me-
 diate q. aial ut bō mouet ipz. c. vñ. b. mouet. c. z.
 mouet ab hoie. aliqd e. moues nō motū ab a. s. z.
 mouet seipz sit. a. puta aial q. e. bō h. viso p. z. q.
 dñ in lfa. q. z. actio aialis mouētis lig. nō tñ ef-
 ficat d. directio passioez in ligno moto. s. z. ex. pñti
 cāt ligni moti actionē puta q. mouet lapidem
 ex. b. n. b. mouet. c. q. z. mouet ab. a. Alr expōi-
 tur lfa tñ snia ead e. sic. ac: n. illata ab aiali. i. a.
 toto pñcto sūt pñ ab ea actioe q. e. aialis iōst
 aie ut aialis sūt adiectiue z. e. n. t. i. c. a. z. tūc ac:
 aie erit. a. ac: pñcti mouētis ad. puta lig. erit
 . b. ipz at lig. vltio motū erit. c. Deide cū dic
 (nil tñ) remouet du. aliqs ei crederet icōueni-
 ens eē q. ipm. b. sil moueret z. moueret. ageret
 z. pateret. q. z. sic id eēt ac: z. pa: B at remouet di.
 q. nō e. iconueniēs q. id dicat ac: z. pa: p. patum
 ad diuersa. nā ac: ipfi. b. p. p. a. a. d. a. e. pa: p. p. a.
 ta. ad. c. e. ac: iō e. q. d. d. a. p. mixtū. q. z. mouet ab. a.
 z. mouet. c. s. z. ac: ipfi. a. a. q. illa p. mixta sūt pñ
 ita e. ac: q. nō e. pa: dicit q. n. nil interē. i. nil dñt
 siue sup. ac: b. dicatur agere siue pati. i. actio z.
 pa: q. p. q. z. ac: aialis e. pñ. i. a. g. e. r. e. i. i. actiois q.
 e. ab aiali. i. que infert ab actioe aialis. z. tūc. li
 aialis e. adiectiue: sequit z. si p. q. uis act. i. p. ma
 ac: sit p. m. o. d. i. a. l. e. p. i. i. p. p. n. s. e. actiois. pati
 vō p. mixtū. i. s. a. actio p. t. d. i. c. i. actio z. pa: Ulti-
 mo cōcludit ex p. d. i. c. t. i. s. q. o. b. r. e. act. z. actio e. ge-
 neratia actiois z. passiois. Nōndū q. actio z.
 passio cū sint disticta gñā ipossibile e. q. sint id
 essētia. l. z. q. t. i. t. a. t. i. u. e. possūt tñ idē eē subō. et h.
 itēdit auctor hic. q. z. c. u. z. b. sil moueat z. moueat
 p. patū ad diuersa segtur qd i. ipo siml. sū datur
 actio z. passio i. p. p. a. t. i. o. e. ad diuersa. g. ibi actō z.
 passio sūt idē subō. q. z. idē subm. e. agēs z. patiēs
 sil vt dñm e. Segt ps icidētal (facere vō) ga
 eniz assignādo p. p. e. t. a. t. e. m. naturalē actōis dicit
 generatōz passiois. q. z. actō generat passionem
 iō. g. f. a. h. i. c. i. d. e. t. a. l. r. dat gñatōz alioz p. d. i. c. a. m. e. n. t. o. z.
 oñdēs vñ z. a. q. generēt. circa qd. z. facit. p.
 dat gñatōz p. d. i. c. a. m. e. t. o. z. a. c. c. i. d. e. t. a. l. i. u. z. gñis subv-
 stātie ibi (eo. z. vō q. in) p. m. a. p. s. b. e. t. 6. p. eni facit
 qd dictum e. de gñatōe actōnis. z. d. q. t. i. t. a. t. e. z.
 q. l. i. t. a. t. e. i. b. i. (q. l. i. t. a. t. u. vō) 3. de situ vñ pōne ibi (si-
 tus at) 4. d. qñ ibi (tēp) 5. de vbi ibi (vbi) 6.
 de bitu ibi (bēre) p. n. oñdit a. q. gñatur actō. q. z.
 a. q. l. i. t. a. t. e. d. i. g. q. facere. i. actōz gignit a se id q.

q. le efficit q. l. i. t. a. s. vbi gñā. calor g. e. q. l. i. t. a. s. effi-
 eā actōz q. e. calefacere. p. z. Nōndum q. actō
 p. p. e. loqndo n. efficit. s. z. illud q. efficiēs efficit
 z. agit. sic. n. e. q. q. nō e. qd. q. z. si actō efficeretur
 p. p. e. h. e. p. actōz aliā. g. ad actōz eēt ac: z. sic ad
 l. f. i. n. i. t. tñ cū sit respect. sūdat. i. pō actiua. ideo
 posito termino z. n. ipedito cōseq. suū sūdamen-
 tū z. illud cōseq. largo mō p. t. d. i. c. i. effi. c. i. qñ g. q. l. i.
 tas e. forma actiua vt calor i. igne. tūc ex se effi-
 cit actōz mō p. d. c. o. z. cū dicit (q. l. i. t. a. t. u. vō) oñ-
 dit a. q. q. l. i. t. a. s. z. q. t. i. t. a. s. gñant. vbi. z. fac. p. ostē-
 dit p. p. o. s. i. t. u. qñ est gñatio pure equoca: puta qñ
 q. t. i. t. a. s. z. q. l. i. t. a. s. generatur a re alteri. gñis. z.
 qñ e. gñatio a re eiusdē gñis quā aliq. vocāt ge-
 neratōne vniuocā. s. a. ibi (q. t. i. t. a. t. i. s. at) dicit q. q.
 pō e. effectrix q. t. i. t. a. t. u. z. q. l. i. t. a. t. u. p. t. i. c. l. a. r. i. u. q. z. p.
 prie loqndo oēs gñationes sūt circa singularia
 vbi gñā aspitas z. lenitas z. h. i. sūt q. l. i. a. i. q. l. i. t. a.
 tates. liea vō z. sup. f. i. c. i. e. s. z. s. o. l. i. d. i. t. a. s. z. c. o. r. p. s. i. t.
 q. t. i. t. a. t. e. s. z. o. i. a. h. e. c. v. l. r. h. i. n. t. gñatōz z. subāz. i. e.
 suū eēntiale a situ. i. a. pōne. Notā q. sit. vñ
 pō e. duplex vna dicit ordinē p. t. i. u. i. l. o. c. o. z. h. e. c. e.
 g. vñ vñ distictū de. q. alia q. dicit ordinē p. t. i. u. i. n.
 toto: z. tūc e. dñā q. t. i. t. a. t. i. s. f. q. dñ i. p. d. i. c. a. m. e. n. t. i. s. q.
 q. d. a. q. t. i. t. a. s. h. z. pōne p. t. i. u. i. q. u. e. d. a. n. o. n. z. h. l. o. g. e.
 h. a. u. c. t. o. r. d. e. pōne. nā si p. t. e. s. i. n. t. o. t. o. s. i. n. t. e. q. l. r. p. o.
 s. i. t. e. i. u. z. s. e. s. i. c. c. ā. t. u. r. l. e. n. i. t. a. s. l. e. n. e. e. i. c. u. i. v. n. a. p. s.
 n. o. n. s. u. p. e. m. i. n. e. t. a. l. t. e. r. i. S. i. v. o. p. r. e. s. n. o. n. s. i. n. t. e. q. l. r.
 p. o. s. i. t. e. c. ā. t. u. r. a. s. p. i. t. a. s. a. s. p. u. z. e. i. e. c. v. n. a. p. s. s. u. p. e. r.
 e. m. i. n. e. t. a. l. t. e. r. i. E. x. h. e. t. q. v. n. a. p. s. p. o. n. i. t. p. a. l. i. ā. f.
 v. n. ā. d. i. m. e. n. s. i. o. n. e. c. ā. t. u. r. l. i. n. e. a. s. i. a. t. p. o. n. i. t. v. n. a. p. o. s. t.
 a. l. i. ā. z. i. n. z. a. l. i. ā. f. d. u. a. s. d. i. m. e. n. s. i. o. n. e. s. c. ā. t. u. r. s. u. p. f. i. c. i. e. s.
 s. e. d. p. u. t. v. n. a. p. o. n. i. t. p. z. i. u. z. z. s. u. p. a. l. i. ā. z. s. u. b.
 a. l. i. ā. f. 3. d. i. m. e. n. s. i. o. n. e. s. c. ā. t. u. r. c. o. r. z. s. o. l. i. d. i. t. a. s. S. z.
 si pō sūt h. ut e. dñā q. t. i. t. a. t. i. s. q. u. o. t. a. l. i. s. gñatio
 e. a. r. e. a. l. t. e. r. i. gñis cū pō generet q. t. i. t. a. t. e. R. z.
 e. gñatio a re alteri. g. n. e. r. a. l. q. s. ad gñationē q. l. i. t.
 t. a. t. i. s. e. t. a. l. t. e. r. i. u. s. q. u. a. n. t. u. ad generationēz q. t. i. t.
 t. a. t. i. s. p. q. t. o. dñā n. e. p. s. e. i. n. g. e. n. e. s. z. q. s. ad h.
 p. g. n. e. t. i. dñ q. est gñatio a re gñis alterius seu
 rōnis. Contra p. d. i. c. t. a. i. n. l. f. a. a. r. q. z. n. u. l. l. u. s. r. e. s.
 p. e. c. t. e. s. t. f. o. r. a. c. t. i. u. a. p. r. e. t. e. r. a. c. t. i. o. n. e. s. z. pō est f. o. l. l. r.
 r. e. s. p. e. c. t. z. n. o. n. e. a. c. t. i. o. g. n. i. p. t. q. t. i. t. a. t. e. z. z. q. l. i. t. a. t. e. z.
 gñare. P. a. z. i. n. p. d. i. c. a. m. e. n. t. i. c. o. d. e. q. l. i. t. a. t. e. d. i. c.
 q. a. s. p. u. z. z. l. e. n. e. n. o. n. a. s. s. i. g. n. ā. t. q. l. i. t. a. t. e. s. e. d. q. d. a. m.
 pōne p. t. i. u. i. g. a. u. c. t. o. r. g. d. i. c. i. t. o. p. p. o. d. i. c. i. t. f. a. l. s. u. m.
 Ad p. p. c. e. d. o. q. pō f. o. l. l. r. n. o. n. e. f. f. i. c. i. t. q. t. i. t. a. t. e. z.
 a. u. t. q. l. i. t. a. t. e. q. p. t. p. b. a. r. i. t. u. q. z. e. r. e. s. p. e. c. t. u. t. a. r. g. u.
 t. u. z. e. s. t. t. u. q. z. e. e. p. n. p. d. u. c. t. u. m. e. s. t. e. q. u. e. p. f. e. c. t. u. v. e. l.
 p. f. e. c. t. i. t. e. r. m. i. o. p. d. u. c. t. o. n. i. l. n. p. d. u. c. i. t. a. l. i. q. d. p. f. e. c. t. i.
 s. e. s. z. pō cū sit respect. e. i. p. f. e. c. t. i. q. t. i. t. a. t. e. z. q. l. i. t. a. t. e. z.
 q. sūt forme absolute. g. r. e. d. o. m. g. q. a. u. c. t. o. r. a. c. c. i. p. i. t. a. b. s. t. r. a. c. t. u. p.
 r. e. t. e. r. o. u. t. s. i. t. s. f. u. s. p. o. i. p. r. e. s. p. o. s. i. t. e. i. t. o. t. o. e. e. f. f. e. c. t. r. i. x. z. c.
 Ad z. s. i. c. i. a. z. d. e. m. e. s. t. i. n. p. d. i. c. a. m. e. n. t. i. s. s. c. i. e. n. d. u. q. r. a. z. z. d. e. n. s. u. l. e.
 n. e. z. a. s. p. u. z. v. n. o. s. i. g. n. i. f. i. c. ā. t. e. x. t. e. n. s. i. o. n. e. p. t. i. u. i. q. t. i. t. a.
 t. i. u. a. z. z. s. i. c. i. d. c. o. r. p. p. s. s. u. z. z. n. o. n. p. s. s. u. z. p. r. e. s. s. e.

rarū r dēfuz vt pz de spōgia r lana. ali: signifi
 cāt extēfionē priū materie. put rarū dī q mltū
 bz de forma r paz de materia. r densum ep: p
 mō hec forftran significāt positōz vt dicit ari.
 qz dicūt ordinē priū i toto z mō forte signi
 ficāt q̄litates vt dīc auctor iste. r sic pz solutio
 cōtrouerfse q̄ ē de istis inter ari. r auctore istuz
 quō. f. sūt q̄litates r quō positōes. Deīn cuz
 dicit (q̄tītatis āt) ponit ḡnātōz q̄tītatis r q̄li
 ratī q̄ ē a re eiusdē gnīs. d. q̄ q̄tītās ē sup̄
 effectrix q̄tītati vt liea lōgitudis r planū. i. su
 pficies latitudis. r corp⁹ solidū altitudis. i. pro
 fūditatī. q̄z q̄bz ē q̄tītās. s̄līr q̄litas ē effectrix
 q̄lītatis: vt calor caliditatis. q̄z vtrūq̄ est q̄li
 ras. vocat. āt calorē vt ē p̄ncipiū formale agēdi
 puta calor ignis. s̄z vocat caliditātē eūdē calo
 rem spē vt ē termin⁹ calefactōis. puta calor in
 aqua cū p̄ ignē calefit. Nō q̄ qdā nō bene
 capiētes naturā ḡnātōis vniuoce r equoce di
 cūt p̄mā ḡnātōnē eē equiuocā q̄n q̄litas r q̄
 tītās ḡnāt a pōne. Nam vō dicūt vniuoā cuz
 q̄litas a q̄litate r q̄tītās a q̄tītate ḡnāt. S̄z
 q̄cqd sit de p̄ma. tñ fa nō necio ē vniuoā nisi
 generās r genitū sint eiusdē spēi. sicut enī ḡnā
 subē de subā p̄t eē equoca puta cū plāta r ver
 mis ḡnāt a sole: sic q̄n ḡnāt q̄tītās a q̄tītate.
 r q̄litas a q̄litate si sint alteri spēi r sic ē i ppo
 sito. qz liea r longitudo n̄ sūt eiusdē spēi. s̄z sūt di
 sticta immo nec eiusdē gnīs: s̄z sūt sic subē r pa
 q̄ nō p̄tinet ad idē g⁹ ut pbatū ē i p̄dicamentis
 c⁹ de q̄tītate i qdā qdē. vtraq̄ ḡ genera: quā
 ad q̄tītātē videt eē equoca sed i ex: adducto d
 q̄litate fa ē vniuoā. qz calor generās r geitus
 sūt eiusdē spēi Videt āt s̄m q̄ liea generet lō
 gitudine r sup̄ficies latitudinē. qz id nō ḡnāt
 seipm: s̄z longitudo ē id q̄ liea et formalē d̄ ipā
 p̄dicat. vñ diffiniēdo lieā dicim⁹ q̄ liea ē longi
 tudo sine latitudie. s̄līr ar. de latitudie resp̄cū
 sup̄ficies rē. ut ar. z: sūt passiōes linee r sup̄
 ficiē r cāntur ab eis sicut prop̄ia passiō oritur
 a subcō. r h̄ z: loq̄tur de eis auctor. 3: cū di
 cit (sit āt) ostēdit a quo generet sit⁹ di. q̄ genera
 tur ab actione r passione. sit⁹ iquid sup̄ cā est
 agere r pati. nā i dispositiois. i. i dispōne more
 greco accipit⁹ genitū. p̄ ablatiuo q̄ carent ab
 latiuo. in dispōne ḡ. i. ḡnātione p̄positione. i. rei
 p̄posite sit quedā ḡnātio simpliciū. i. elemētōz
 quā. i. generatiōz necesse ē p̄sistere i motiua ac
 tione. i. in mutua actione Notādū q̄ cum ex
 elis generat⁹ mixtū p̄pō ex mutua actione q̄li
 tatū elemētariū cōrūpūtur ela r generat⁹ nouū
 mixtū: ad quā generationē sequit⁹ diuersus or
 do priū i toto q̄ est situs vel pō. r iō a p̄ ad vlti⁹
 p̄ agere r pati generat⁹ sit⁹ 4: cū dīc tps vero
 ostēdit ḡnātōnē q̄n. r dicit tps ipius q̄n. No
 tādū q̄ extrema respectus generat⁹ ipm r max
 me termin⁹. qz igit⁹ ipm q̄n est respectus i re tē
 porali bñs p̄ termin⁹ ipm ipus. iō q̄maxie q̄n a

tpē generat⁹. 5: cū dicit (vbi vero) ostēdit gene
 rationem ipius vbi di. q̄ cā ipius vbi est locus.
 Notādū q̄ vbi est respectus i re locata bñs p̄
 termin⁹ ipm locū. est enī respect⁹ locati ad locuz
 r iō q̄maxime cātur a loco 6: cū dicit (bēre)
 ostēdit ḡnātōnē ipius hitus di. q̄ cā ipsi⁹ h̄re ē
 corp⁹. c⁹ cām subdit. nā ea que circa corp⁹ sunt
 dñr h̄ri. hitus enī est respectus corp⁹ ad ea q̄
 circa corp⁹ sūt. r iō lz causet a corpe q̄ est sub
 ut dicit auctor. tñ p̄ncipalē cātur a termin⁹ qui
 ē ea que circa corp⁹ sūt Deinde cū dicit (eorū
 vero) declarat generationē p̄dicamētī substan
 tie: circa q̄ duo facit. p̄ ostēdit ḡnātōnē ididu
 rū. z generationē vltimū ibi (eoruz vero que de
 ipsis) dicit ḡ q̄ sup̄ cā generatiōis ipoz ididu
 oz que i subiecto nō sūt. q̄lia sūt indidua subē
 est corruptio i p̄mis r generatio i his que consi
 stūt mox post p̄structionē p̄morū Notādum
 q̄ ut dī p̄ de ḡnātione. corruptio vnus est gene
 ratio alteri⁹ r ep: corruptio ḡ prioz indiduoꝝ
 ē genera: sequētū alioz que post illa p̄sistunt.
 verbi grā. corruptio aque est genera: ignis cuz
 ex aq̄ ḡnatur ignis. Aliter exponit r redit in
 iō ut li p̄mis referat⁹ ad ela que inter corpa ge
 nerabilia r corruptibilia dicūt⁹ p̄ma: q̄n ḡ ex elis
 ḡnatur mixtū corruptio i p̄mis. i. in elementis
 est generatio alicui⁹ mixti indidui. puta lapid
 q̄ postea p̄sistit p̄ ḡnātōnē. nā corruptio p̄morū
 est genera: forū Deinde cū dicit (eorz vero q̄
 de ipsis) ostēdit quō r a quo vltia generātur di.
 q̄ cā sup̄ ḡnātōis eoz que de ipsis. i. indiduis
 subē p̄dicata sūt. i. vltimū que de indiduis p̄di
 cātur. cā inq̄ sūt ea a quib⁹ nulla est p̄dicat⁹
 .i. indidua que de nullo p̄dicāt⁹ ut oēs hoies s̄
 cā e⁹ qdē hois cois qui ē vltis. ex oib⁹ enī p̄ticu
 larib⁹ resultat vltē Sequit⁹ illa ps (recipit āt)
 vbi ponit p̄prietates cōes actiois r nō puertiv
 biles di. q̄ agere r pati. i. actio r pa: recipit p̄ri
 etate r magis r min⁹. verbi grā de p̄rietate. qz
 secare p̄riū ē ad plātare quoz vtrūq̄ est actio
 r vrere. i. siccare p̄riū ē ad humidū facere quoz
 rū vtrūq̄ s̄līr est actio. S̄līr intelligendū est de
 passione ut secari r plātari vri r humiduz fieri
 p̄ria sūt. verbi grā. de magis r mi⁹ ut calefieri
 r ifrigidari siccari r humidū fieri tristari r gau
 dere que oia sūt passiōes r vuentū fieri f̄ ma
 gis r min⁹. s̄līr intelligendū est de p̄rys actioib⁹
 puta calefacere r frigidare rē. que s̄iūt f̄m mā
 gis r min⁹ Notādū q̄ ut iā dēc est in p̄dica
 mētis. recipe p̄ria r magis r min⁹ nō insunt ac
 tioi r passiōi nisi rōe termin⁹ ad q̄s sūt. qz sic
 ac: r pa: spēz cap̄ a terio ad quē ex. s. phi. sic ab
 eo. s̄līr recipit p̄rietatē. s̄līr magi r mi⁹ r sic d̄ aluz

Assio ē effectus.

Quo op̄ positio
 rū ead est disciplina. postq̄ auctor deter
 minauit de actione. nūc determinat de passione:
 que est respect⁹ opposit⁹ actioni vbi sic pccdit.

p̄ enī dēterminat de passione. z̄ excusat se de am-
 pliozi dēterminatione ibi i fine capituli (z̄ d̄ pas-
 sione) p̄ma ps̄ diditur i. z. p̄ agit de passiōe q̄z̄
 ad ē q̄ditatē. z̄ q̄z̄ ad ē p̄prietatē ibi (oīa ve-
 ro) p̄ma in. z. p̄ passiōē describit. z̄ eā diuidit
 ibi (f̄ quā b̄ quid) dicit q̄ p̄ est effect̄ illa q̄z̄
 actiois. Notā q̄ vt dicebat s̄ p̄p̄riū est acti-
 onis ex se inferre passiōē. eo igit̄ mō quo actō
 efficit z̄ ifert ex se passiōē eo mō p̄ ē qd̄ efficit̄
 z̄ illatū ab actioē. Quō at̄ actio ifert passiōēz
 dēm ē sup̄i. in ista q̄ descriptioē ponit aliqd̄ q̄i
 loco gn̄is effect̄ illa q̄z̄ li. q̄z̄. p. i. ut sit s̄fus effe-
 ct̄. i. illa q̄ itez̄ s̄mendo abstractuz̄ pro concre-
 to illatio. i. illatū. ponit̄ ēt̄ suū cor̄lm̄ vel r̄lo op-
 posita (actiois) p̄a. et̄ actio s̄it rē oppositi. id̄
 debēt se mutuo notificare. q̄z̄ oīz̄ in vt̄rorūq̄z̄ rō-
 nib̄ vt̄risq̄z̄ vt̄. s̄c̄ in descriptioē. q̄ actionis
 posita est p̄a. i. p̄licite d̄do in id̄ q̄ subycit̄. i. pa-
 tiē vel trāsmutat̄ trāsmutationē passiua. sic in
 descriptioē passiōis ponit̄ actio: sed explicite
 ut dēm ē. Cōtra hāc descriptioēz̄ ar. tū q̄ n̄ est
 cōuertibil̄. nā q̄litas immo oīs s̄ōma terminās
 motū ē effectus illatioq̄z̄ actōis. agēs enīz̄ effi-
 cit vel mouēs z̄ ifert formā ad quā ē mor̄ ip̄a
 actioē ut acta p̄ductio. q̄ z̄c̄. tū q̄z̄ dat̄ p̄ copu-
 lationē z̄ oīs tal̄ diffi. ē increpāda f̄z̄ ap̄. 3. topic.
 tū q̄z̄ idē non p̄t̄ sibi copulari. q̄z̄ copula est iter
 diuersa. s̄z̄ effect̄ z̄ illa q̄z̄ idē. q̄ male p̄oīf̄ li. q̄z̄
 p̄ et̄ z̄c̄. Ad p̄ d̄ q̄ sic intelligendū est q̄ p̄a
 vel illa q̄ actiois p̄ z̄ imēdiatē. s̄z̄ nō est sic de for̄
 q̄ terminat mō. q̄z̄ illa mediātē passiōē cātur.
 verbi gr̄a. calor i corpe n̄ cātur p̄ z̄ imēdiatē. s̄z̄
 mediātē passiōē. ip̄a at̄ passio cātur p̄ z̄ imēdia-
 te. z̄ b̄: descriptio est intelligēda. S̄z̄ p̄. passū
 nō patit̄ nisi q̄z̄ recipit nouā form̄. q̄ p̄us ex na-
 tura rei b̄z̄ formā quā patiat̄. z̄ p̄ n̄s̄ quā b̄eat
 passiōē. q̄z̄ eā est p̄or cāto. q̄ for̄ illa p̄or ē effec-
 tus passiois q̄z̄ passio. Cōsist̄. q̄cqd̄ est p̄us p̄o-
 re est p̄ri. posteriorē. sed passūz̄ ē p̄ri. passiōē s̄c̄
 fundamentū est p̄ri. respectu z̄ v̄l r̄ oīs respect̄
 est posterior extremis. s̄c̄ for̄ que inducit̄ ē p̄ri
 oīz̄ q̄z̄ passū actu patiens. q̄z̄ ut dēm est nō ē actu
 passū nisi p̄p̄ formā ad quā trāsmutat̄. q̄ forma
 illa erit p̄or passiōē. z̄ p̄ n̄s̄ p̄ri. z̄ imēdiatē est
 effect̄ actiois. Aliter q̄ d̄bz̄ ut p̄ c̄ de actioē
 q̄ passio est effect̄ actiois: sic q̄ actio efficit̄ ip̄sā
 nō ut q̄ nec ut p̄n̄ for̄le q̄. s̄z̄ s̄c̄ act̄ p̄ductiū
 q̄ agēs trāsmutat̄ passū. q̄z̄ trāsmutat̄io passiua
 ē ip̄a illata passio. p̄a. q̄ est illa. z̄ effect̄ actiois
 s̄c̄ rē opposit̄. p̄s̄ for̄z̄ ad quā passū trāsmu-
 tat̄. v̄n̄ i r̄li trāsmutat̄ioē oīz̄ imaglari. 3. istātia
 vel signa nature. h̄z̄ to. possit̄ s̄c̄ ēē t̄p̄e z̄ durati-
 one. In p̄ signo ē agēs z̄ passū ut duo absolu-
 ta aī oēm actū. puta ignis z̄ aq̄. in z̄ signo for̄
 caloriz̄ inducit̄ ab igne in aq̄. In. 3. sig. consur-
 git respect̄ passiōis in passū z̄ respect̄ actiois
 in agēte. q̄z̄ respect̄ oppositi s̄c̄ s̄c̄ z̄ nō s̄c̄ z̄ in
 eod̄ forte sig. ēt̄ innascunt̄ respect̄ p̄ducentis:

z̄ p̄ducti inducētis z̄ inducti q̄ sunt de genere
 r̄lōnis. Ad z̄ r̄z̄ p̄ōt̄ dici q̄ ista nō est vera
 diffinitio. q̄z̄ n̄ generaliss̄ p̄ōt̄ p̄p̄rie diffiniri
 cū s̄ se nō b̄eat aliqd̄ ḡ vel d̄raz̄ nec ibi est p̄p̄e
 copulatō nec idē sibi copulat̄. q̄z̄ li. q̄z̄ nō d̄z̄ in-
 telligi copulatiue s̄z̄ expositiue. q̄z̄. p. i. nō p̄ et.

Deinde cū dicit (f̄ quā) dicit̄ passiōē v̄bi p̄ di-
 uisionē p̄ponit. z̄ eā exponit̄ ibi (f̄ quod q̄daz̄)
 dicit̄ q̄ p̄a ē f̄ quā bec quidē patiunt̄: illa v̄o
 mime. z̄ statim exponit̄ (f̄ q̄ quedā aiantiora) z̄c̄.
 s̄c̄ ista multipl̄ exponit̄ f̄ q̄ li mime p̄ōt̄ acci-
 pi negatiue p̄ nō vel diuiniue p̄ paz̄. p̄: exponi-
 tur sic f̄z̄ passiōē quedā patiunt̄. i. quedā pat-
 fit̄ cū appb̄sione z̄ s̄fu. ut s̄t̄ aialia que p̄cipi-
 unt se pati cū patiunt̄. puta si p̄cutiāt̄. quedaz̄
 vero mime. i. nō sentiūt̄ nec p̄cipiūt̄ se pati. licz̄
 real̄ patiāt̄ur. ip̄ole est enī i aliquo eē passiōēz̄
 z̄ illud nō pati: talis q̄ p̄a est sine appb̄sione z̄
 s̄fu ut est p̄a: plātaz̄ z̄ et̄ inaiatoz̄. planta huic
 aut lapis si p̄cutiāt̄ nō p̄cipit nec sentit̄. b̄uic
 r̄ndet̄ l̄ra sequēs. q̄z̄ b̄ est f̄ q̄ quedā s̄t̄ nata. i.
 gn̄ata aiantiora. i. p̄les vel p̄fectiores p̄ōs anie
 h̄ntia ut brutū est aiantior arborē. q̄z̄ b̄z̄ s̄fm̄. ar-
 bor at̄ nō. id̄ brutū p̄cipit se pati arbor nō. s̄c̄
 anial r̄ōale ē aiantior irratōnali ut h̄o asino. q̄z̄
 h̄o b̄z̄ intē asin̄ nō. id̄ magis patit̄. i. p̄cipit se
 pati q̄z̄ asin̄. q̄z̄ h̄o p̄cipit passiōē s̄fu z̄ itelle-
 ctu. asin̄ solo s̄fu z̄ s̄fu ēt̄ subili. q̄z̄ h̄o s̄fum b̄z̄
 subtiliorē q̄z̄ asin̄. z̄: exponit̄ sic f̄ passiōēz̄
 quedā patiunt̄. i. yalde quedā mime. i. paz̄. q̄z̄
 in pati est magis z̄ min̄ cui p̄sonat̄ l̄ra sequēs f̄
 q̄ quedā aiantiora z̄c̄. ita q̄ li aiantiora potest
 referri sicut p̄ri ad pluralitatē p̄ōz̄. q̄z̄ plus pa-
 tit̄ h̄o bruto. z̄ brutuz̄ arborē. eo q̄ plures b̄eat
 p̄ōs passiuas v̄l p̄ōt̄ referri ad itēsiōē z̄ p̄fecti-
 onē potētie. q̄z̄ h̄o plus patit̄ f̄ s̄z̄ q̄z̄ asinus. q̄z̄
 p̄fectiorē h̄z̄ s̄z̄. v̄traq̄z̄ exp̄ō est h̄o. z̄ v̄traq̄z̄ tā-
 git̄ auctor in exēplis. p̄mā p̄pando brutū ad ar-
 borē. q̄z̄ brutū sentit̄ passiōē arbor nō. s̄am cō-
 pando brutū ad h̄oīez̄. q̄z̄ h̄o plus sentit̄ q̄z̄ bru-
 tū z̄ extēsiue z̄ itensiuē mō p̄exposito. Nōn̄
 istā dionē nō esse formalē nec p̄p̄rias d̄fal. ps̄
 s̄z̄ z̄ penes diuersos mōs patiēdi i subiecti. d̄rie
 enī rerū s̄t̄ cōmuniter ignote nobis. id̄ p̄ extri-
 seca z̄ acc̄talia eas circumlogtur frequenter

Deinde cum dicit (omnia vero) agit de pro-
 p̄rietatibus passionis. circa qd̄ tria facit. p̄ enī
 inuit eius p̄p̄etatē. z̄: subdit eius multitudi-
 nem ibi (est enim passio) z̄: exponit̄ essentiam
 subiectitatem ostendes in quo sit vt̄ i subiec-
 to ibi (non est autem) dicit̄ q̄ omnia que di-
 cta sunt de generatōe. i. actōe que est generati-
 ua passionis eadem possunt dici z̄ de ea q̄ est in
 rebus actione. i. passiōe. z̄ hoc quadam plati-
 one non recta sed in trāsmutatōe. Nōndū q̄
 auctor iste nō videt̄ multū curasse de bona gr̄a
 matica z̄ cōgrua locutione. aliq̄n enīz̄ accipit̄
 abstractū p̄ concreto. vt̄ in principio in diffini-

tionem forme: accipit sepe compositionem per compositionem quod quod accipit passivum per actionem supra c^o d^o actionem. moveri in quod actionem est. i. movere. quod quod accipit unum oppositum per alio. ut hic actiones per passionem. nisi forte corrupta sit littera ex vitio scriptori. quod nimis videtur improprium actionem per passionem poni. sic ergo dicit quod ea que dicta sunt de actione possunt dici de passione transferendo tantum actum in passivum. verbi gratia. una divisio actionis posita est quod quedam est anime quedam corporis. similiter potest dici de passione. quod cuius actionis respondet sua passio. Item due proprietates proprie posite sunt de actione una quod proprium est actus ex se inferre passionem. similiter secundum mutationem predicta potest dici quod proprium est passionis inferri passivum ex actione. Aliud proprium est actionis esse in motu. scilicet actione et terminative. sic hoc proprium est passionis esse in motu passivum et subiective. quod in eodem subiecto est cum motu. ergo in alijs ex quibus potest colligi proprietates passionis Deinde cum dicit (est enim passio) ostendit equivoocationem et multitudinem huius nominis passio. ut habeatur significatio intentum hic. et hec pars dividitur in 3. scilicet quod potest 3. modos passionis. Primum ergo ponit dicit quod pati. i. passio est de numero eorum que multipliciter dicitur. nam uno modo dicitur passio unaquodque actionum anime. i. anime actiones dicitur passiones quas quidem locavimus sub actione. i. dicimus esse actus anime ut amor odium tristitia gaudere quas etiam appellavimus anime passibiles actiones. i. passiones sic quod nunc actiones nunc passiones dicitur anime.

Notandum quod amor gaudium etc. quandoque dicuntur actus quandoque qualitates per modum habitus in anima existentis. et utroque modo videtur pertinere ad primam speciem qualitatis. primo ergo modo sunt anime actiones. 2° dicitur passiones. quod afficiunt aliquo modo animam in qua recipiuntur sicut in subiecto. 3° modo ponit ibi (dicitur quoque) et est quod passio etiam aliquo modo dicitur id quod agit in natura. scilicet corruptione et consumatione ut morbus febris etc. quod etiam qualia dicitur. nam quidditative pertinet ad generum qualitatis. corrumpunt tamen naturam. i. ipsam naturalem proportionem et complexione corporum et inducunt mortem. et per hoc distinguitur aliquo modo iste 2° modo a primo. nam passio per modum non corrumpit animam. sed est salus et perfectio. ut ait aristoteles. 2° de anima.

3° modo post ibi (passio vero) dicitur quod passio que est predicamentum et de qua est sermo et prima generatio actionis ut dicitur est. i. effectus illatioque actionis Deinde cum dicitur (non est autem in agente) ostendit ubi vel in quo est passio sicut in subiecto dicitur quod non est in agente sed in subiecto in quo agit et quod suscipit actum copantis et illud est passivum. percipiens enim. i. agens non dicitur pati. quod passio non est in eo sed actu. i. in forma que inducit per motum suscipiens. illud dicitur pati. ergo passio est in passio et non in agente. Ultimo cum dicitur (Et de passione) excusat se de ampliori determinatione

di. quod hec que dicta sunt de passione sufficiant. ea autem que nunc relinquuntur tractantur in eo libro qui est de generatione quod dupliciter exponitur. uno modo generatione. i. c^o de actione. quod ibi multa dicta sunt etiam de passione. alio modo de generatione. i. libro de generatione. nam per de generatione. agit de agere et pati. ubi multa dicitur que hic pretermittuntur Ad maiorem evidentiam predictorum in hoc c^o queritur. utrum passio sit genus distinctum ab actione. Ar. per quod non sit genus. quod illud quod est species alicuius non est genus generalissimum. sed passio est hi^o. nam tertia species quantitatitatis ponitur passio et passibilis quantitas Preterea principium non est principium: sed actio est principium passionis ut patet ex predictis. ergo passio non est principium. ergo nec generalissimum. Item actio et passio sunt respectus oppositi. ergo pertinet ad genus relationis. non ergo sunt generalissima 2° arguitur quod non est distinctum genus. quod activum et passivum similia sunt genere. ex per de generatione. ergo actio et passio. consequentia probatur per locum a coniugatis Item tria sunt in eodem genere scilicet ari. i. meta. scilicet actio et passio sunt tria. ergo etc In oppositum est auctor hic et aristoteles. quod ponit. io. genera et iam non esset decimum Rationem quod multa de passione dicta sunt c^o de actione. idem hic breviter transiendo primo videndum est si passio est generalissimum 2° si distinctum ab actione. Quantum ad primum sit ista prima conclusio. passio est genus generalissimum. per illud est genus generalissimum quod non habet aliud sapientius genus ex diffinitione generalissimi data a philosopho: sed passio est hi^o. ergo etc. minor patet. quod non habet super se nisi ens quod non est genus Contra. quod forma est quid commune predicatum de passione actione etc. ergo omnia ista habent super se genus. quod forma non predicatur de eis ut accidens nec ut proprius. patet. nec ut species nec ut differentia. quia predicatur in quid. ergo predicatur ut genus Responsum fore est equivoicum ut est eodem istis et est transcendens. nullum tale est genus Secunda conclusio est ista passio est unum genus. per illud genus quod secundum unam rationem de omnibus suis inferioribus predicatur est unum genus. passio est hi^o. ergo etc. Sed quod est ista ratio Rationem est ratio transmutationis passivum. quod omnis passio est respectus transmutati ad transmutatas Ex his ad argumenta habet hunc articulum Ad primum patet ex littera quod equivoicatur de passione passio enim que est generum nulli alteri generis est species Ad 2° dicitur quod maior sic absolute supra falsa est substantia enim principium est omnium aliorum. ergo predicamentorum. si autem sic intelligitur quod principium non est principium in eodem genere. sic est vera. sed mihi est falsa. passio enim non habet principium in eodem genere Ad 3° dico quod non omnes respectus oppositi sunt de genere relationis. sed illi tantum qui sunt intrinsecus advenientes. actio autem et passio sunt extrinsecus advenientes ut sepe dictum est Quantum ad 2° dico istam conclusionem quod

passio ē distinctū genus ab actione. q̄ p̄ ex p̄cedētibz. tū q̄ ē in alio subiecto. et nunq̄ simul sunt respectu eiusdē: tū q̄ habēt distinctas descriptiones. tū q̄ h̄nt alias rationes p̄dicandi de suis inferioribus. q̄ rē Ad primū in oppositū dicēdū q̄ ari. ibi loq̄t de genere physico et subycibili. actiuū. n. et passiuū. actio et passio cōmunicāt in infia et subiecto. s; non sunt idē genere loico et p̄dicabili. de quo queritur i p̄posito Ad 2° dico q̄ actio et passio n̄ sunt respectu oppositi cōtrarie. sed r̄le et dato q̄ eēt cōtrary largo mō nō sequit̄ q̄ sint in eodē ḡne. q̄ 3° r̄ia p̄nt esse ḡna aliorū. ut d̄r ibidē i p̄dicamētis

Quando

Postq̄ auctor dēterminat de actione et passione. nunc 3° dēterminat de ipso q̄n circa q̄. z. facit. p̄ dēterminat de quādo quātuz ad eius eētialia describēdo et didendo. z. q̄ ad eius accidentalia p̄prietatē eius assignādo ibi (inest autē quādo) p̄ma ps d̄ditur in duas p̄mo d̄scribit et d̄dit ipm quādo. z. cōpat ipz et dēterminat de eo compando. s; ibi (d̄r autē quādo) p̄ma in. z. primo describit q̄n. et subdit descriptionis expositōez. z. ex illa. q. infert de quādo vna d̄ionem. s; ibi (est igit quādo) p̄ma in. z. p̄ ipm quādo describit. z. exponit ibi (t̄ps autē) d̄icit ergo q̄ quādo est id qd̄ relinquit̄ ex tēporis adiacētia. Notādū q̄ ut patz ex. 4. p̄bi. tēpus est numerus et mēsurā. nā mēsurat motū et rē tēporales. ideo adiacet sibi sicut mēsurā mēsurato ex qua adiacētia et applicatiōe resultat respectus mēsuratiōis actiue ex pte tēporis mēsurātis. et respectus mēsuratiōis passiue ex parte motus et rei mēsurate et ille respectus z^o est fōliter ipz quādo. et quādo nō est aliud q̄ eē et mēsurari a tēpore. ideo b̄n d̄icit quādo eē id qd̄ ex tēporis adiacētia relinquit̄. vnde in hac notificatiōe ponit̄ tempus q̄ est terminus huius respectus. q̄ respect^o p̄ncipaliter dependet a termino cū fōliter fit ad. i. ad terminū. ponit̄ etiam iplicite subiectū i eo q̄ d̄icit relinquit̄ quādo aliquo relinquit̄. s. in re tēporali in qua ē ut in subiecto: ut sit s̄sus totius descriptionis quādo ē respectus qui relinquit̄ et cātur in re t̄pali ex adiacētia t̄pis mēsurātis His visis statim occurrit du^o. q̄ videt̄ q̄ quādo nō sit respect^o extrinsecus adueniens. sed intrinsecus cuius oppositū sepe d̄ez est. pro^o ois respectus qui necessario cōsequitur extrēa posita in actu ē intrinsecus adueniens. sed q̄n est huiusmōi. ergo rē. mi. p̄bat. q̄ posito tēpore et motu que sunt extrema q̄n necessariū est mo^o eē in t̄pe. cōtradictio enī videt̄ eē motū et tēpus et motū nō eē i tēpore. et per p̄ns quādo. q̄ idēz est Ad hāc instantiaz quidā r̄sident sic q̄ ista descriptio de respectu extrinsecus adueniēte sic est itelligenda q̄ positis extremis statim nascit̄ et cōsequit̄ respectus vnus. vnus inq̄ manens

numero semp. q̄ nō est sic de quādo. q̄ cū t̄ps sit successiuū ipm q̄n continue renouat̄ Contra. accipio vnū quādo sit. a. d̄ isto probat̄ q̄ sit intrinsecus adueniens. q̄ pro isto tēpore vel nūc quo sunt extrema ip̄ins. a. n̄cōio consequit̄ ipz a. sic arguā de sequēti quādo sit. b. et sic de oib^o quātūcūq; renouent̄. ergo oia. quādo erunt intrinsecus aduenientia. P̄ respectu intrinsecus adueniēti ut est intrinsecus adueniēs accidit q̄ continue renouet̄. q̄ p̄. q̄ nō omis talis respectus cōtinne renouat̄. sed id q̄ est d̄ quiditate rei nō tollit̄ propter illud q̄ accidit rei. ergo respectus extrinsecus adueniens semp erit n̄cōio cōsequēs extrema siue semp permaneat sū cōtinne renouet̄ Confirmat̄. q̄ si tēpus eēt permanens adhuc quando esset respectus extrinsecus adueniens. ergo habere extrema p̄manētia aut successiua continue renouari vel nō renouari nihil tollit̄ quin sit respectus intrinsecus adueniens illo qui necessario consequitur extrema et extrinsecus qui non necessario consequitur Aliter ergo dicendū q̄ quando nō necessario consequitur extrema. cū ergo sit ista tia de tempore et motu. dico q̄. secundū ari. 4. p̄bi. si esset aliud celuz esset aliud temp^o: ex q̄ concludo q̄ posset esse mot^o in alio celo v̄l vniuerso qui non mēsuratur tempore huius celi. similiter si deus extra vniuersuz crearet lapidem et moueret ipsum per nouū spatiū: ille motus non mēsuraretur hoc tempore nostro. s̄l̄r ergo loquendo possibile est poni tempus et motuz nō mēsurari tempore. nec per consequēs habere quādo. concedo at q̄ motū in hoc vniuerso necesse est isto tempore mēsurari. nam omne motū in celo vel infra istud celum est q̄i applicari extrema h^o respectus et remouere impedimētū. quo facto necessario etiam sequitur respectus etiā extrinsecus adueniens Deist̄ cū d̄icit (tempus autem) exponit d̄icraz descriptionem declarans quomodo quando non est tempus. sed illud qd̄ ex tēporis adiacētia relinquit̄ vbi sic p̄cedit. p̄ ponit̄ conclusionē itē tam. z. eā inducit per omnes partes temporis vt ostendat sic esse ibi (vt tempus quidē) d̄icit ergo q̄ quando non est tempus: sed sup̄ id qd̄ ex tempore relinquit̄. vtriusq; autē ratio coniuncta est. q̄ q̄n. non est sine tempore nec e^o cōmuniter. qd̄ statim ostendit inductiue cū subdit vt tempus quidem Primo de tempore p̄terito dicens q̄ p̄teritū tempus n̄ est q̄n. sed quando est quedam infectio eius. scilicet tēporis p̄teriti s̄m quā d̄icitur aliquid fuisse et illud fuisse est quando Notādū q̄ qd̄az expositoz d̄icit q̄ hoc modo quando est infectio tēporis. quia ex successiōe et fluxibilitate tēporis relinquit̄ in re temporali quedam proprietat. i. quedam infectio. et illa infectio ē quādo nam reficitur et tabet in tempore. et sic illa

infectio ē quā aliqd dī ppiquū l'reōtū ad ipz nē
 illa inq̄ talis infectio dicitur quando. Contra
 vel per talē proprietatem aut infectionem dīe
 licetam intelligit aliquā morbidāz dispositionē
 absolutam q̄ est via ad corruptionē. vel aliquā
 respectuā. p̄maz non. qz quando formaliter est
 respectus et nō dispositio absoluta. non z^o. qz
 quando preterit non est respectus rei tempora
 lis ad tempus presens secūdū quē dicatur pro
 pinquū vel remotū ad presens. sed est respect^o
 ad tēpus preteritū. vnde ille respectus propin
 quitatis ali^o. respectus ē a qn̄. similiter dico de
 qn̄ futuro. videt̄ ergo ignorare propriā vocē ne
 sciens quid dicit̄ per nomē infectionis. Alī
 ergo dicēdū qz quādo ē effectus tēporis eo mō
 quo respectus cātur p̄cipaliter a termino. sed ē
 infectio. i. affectio eo mō q̄ oē accidēs efficit̄ r̄ in
 foit̄ suū subiectū. qz quādo est formaliter in re
 tēporali sic qz qn̄ est infectio tēporis effectiue r̄
 est infectio rei tēporalis formalī r̄ subiectiue.

z^o cū dicit (Instans vero) ostēdit idē de tēpo
 re presenti di. qz quādo nō est ipm̄ istās. i. tēpus
 p̄ns. sed sup̄ ipm̄ tēpus presens est fm̄ equale
 r̄ inequale. i. est quātitas cuius propriū est f̄ eā
 equale r̄ inequale dici. circū loqtur ergo sube^o
 per proprietatē passionis. ergo tēpus est q̄titas.
 quādo aut̄ nō est q̄titas. ergo r̄c. sed quādo est
 infectio eius tēporis p̄sentis qua aliquid dicit̄
 eē. nūc r̄ in instanti. i. in tēpore presenti. 3° ibi
 (futurū) ostēdit idē de tēpore futuro d. qz similī
 quādo nō est tēpus futurū. sed illud. i. illa infe
 ctio qz. i. fm̄ quā aliqd futurū est. qm̄ continge
 re necesse est fm̄ quā. s. infectionē aliquid dicit̄
 eē futurū Notādū qz quidā exponunt hic fu
 turū pro re futura: q̄ necessario euenit ut solem
 oriri cras Cōtra. ergo f̄z hoc i solo futuro de
 teriatio r̄ necessario eēt quādo. r̄ nō i futuro cō
 tingenti qz est falsū Aliter ergo dicēdū qz an
 ctor loqtur fm̄ op̄. az. qui ponit motuz r̄ tēpus
 sempiternū. r̄ ideo fm̄ hoc futurū tēpus necesse
 est cōtingere respectu cuius etiā accipit̄ quādo

Ex omnib^o p̄dictis posset formari vna rō ad
 propo^o. s. qz quādo nō est tēpus. sed illud qd̄ ex
 tēpore relinqtur arguēdo sic. quādo nō est tps
 p̄teritū nec p̄sens nec futurū. ergo simplī nō est
 tēp^o. n̄na pz. qz nō est aliō tēpus. aīss probat̄. r̄
 exponitur in l̄ra sicut pz Deinde cū dicit (est
 igit̄) ex p̄dictis cōcludit de quādo vna diuisio
 nē. circa qz duo facit. p̄ infert diuisionē. r̄ remo
 net dubitationē ibi (d̄m est ei) dicit ergo qz
 sup̄ sic est qz qn̄ nō est tps p̄sens p̄teritū nec fu
 turū. sed infectio ab eis derelicta. q̄ segtur qz ali
 ud ē qn̄ ex eo qz abyt. i. ex p̄terito. aliud eo qz in
 stat. i. ex p̄senti. aliud ex eo qz cōtingere necesse
 est fm̄ viā az. s. pbi. Deinde cū dicit (d̄z est
 enī) remouet dubitationē quādā que posset da
 tā diuisionē impedire. crederet. n. aliqs qz tēpus
 p̄teritū r̄ futurū nō sunt. r̄ iō qz nec qn̄ esset ex

p̄terito vel futuro. q̄ diuisio erit nulla. probat̄ q̄
 p. 3. rōnes qz tps p̄teritū vel futurū aliquo^o sūt
 f̄a ponit̄ ibi (r̄ qz magis) tertia ibi (quāobrez et
 de futuris) in p̄ma ar. sic. q̄cunqz sunt q̄titates
 habēt eē. qz q̄titas nō ē nō ens. s. tps p̄teritū
 r̄ futurū sunt q̄titates. q̄ r̄c. mi. ponit̄ in l̄ra di.
 qz d̄m est i categorijs. i. in p̄dicamētis qz p̄te
 ritū r̄ futurū sunt q̄titates. In f̄a p̄te ar. sic.
 q̄cunqz cōtinuant̄ ad p̄sens habent eē. qz n̄ ens
 nō cōtinuat̄ ad ens. sed p̄teritū r̄ futurū cōtinu
 ant̄ ad p̄sens. q̄ r̄c. mi. ponit̄ in l̄ra di. qz ē in ca
 tēgorijs d̄z ē magis. i. plus sup̄. p̄teritū r̄ fu
 turū cōtinuari ad p̄sens Alio^o posset ex istis
 duabus rōnibus formari talis sic. q̄cunqz sūt
 q̄titates cōtinuate ad p̄sens habēt eē. p̄terituz
 r̄ futurū sunt hī^o. q̄ r̄c. mi. ponit̄ in l̄ra ita qz rea
 liter sunt hic duo illōi. sicut etiā in rōe sequēti
 ut patebit. qz statī declarat. qz de p̄terito d̄m ē
 hic tanq̄ verū qz parū hēant i subā. i. i toro suo
 eē. s. qz nō dū p̄teryt i suo excessu. i. in sua extre
 mitate. s. in p̄nti qz est finis p̄teriti r̄ extremū. s.
 militer de futuro d̄z ē qm̄ neciuz ē r̄tingere qz
 tātū dē ē ac si istaret p̄sens pro q̄to. s. cōtinuat̄
 ad p̄sens. vnde subdit qz nulla d̄ra ē in eo qz p̄
 manet. i. in tēpore p̄senti r̄ qz futurū est. i. in tpe
 futuro. r̄ qz nunc abyt. i. tēpore p̄terito nulla
 s. d̄ra est ut continuātur. qz faciunt vnuz tēp^o
 cōtinuū. vel nulla d̄ra. i. nulla distinctiua ut
 continuātur. qz cū partes cōtinue non distant.
 sed ad vnu terminū copulātur. vlr ergo hic po
 nimus qz per se d̄ra nō sunt p̄teritū p̄sens et
 futurū. loqtur enī hic de p̄cipio diuisibili. cu
 ius. s. pars p̄teryt. pars futura est. Alio mō
 legitur ista l̄ra qz sic est qz p̄teritū tēpus et
 futurū sunt. ideo nulla est d̄ra iporū ad tēpus
 presens quin. s. ab eis cause^o quādo sicut cātur
 a presenti. In tertia parte ar. sic. r̄ sunt realī
 duo illi. p̄mus est talis. de non ente non
 est scientia: sed de p̄terito r̄ futuro habetur
 scientia. ergo r̄c z^o est talis. a non ente non fit
 denominatio. s. a p̄terito r̄ futuro fit denoia
 tio. q̄ r̄c. minorē vtriusqz ponit̄ in littera dicens
 qz de futuris agitur. i. est scientia r̄ considera
 tio. hec est minor p̄mi sillogismi. Item secūdū
 ea. i. futura. aliquid dicitur. i. denomiatur fu
 tura sup̄. r̄ nuncupationez existentium. i. per
 manentiū fortinntur. i. futura sumūtur pp̄ h
 et de eis habetur scientia vel ē r̄ ab eis fit d̄no
 minatio ac si essent presentia. i. p̄manentia. hec
 est minor secūdi sillogismi Utranzqz autez
 statim declarat per exempla. p̄ p̄imā i futuro
 necessario. vt sol orietur cras r̄ in futuro conti
 genti. vt cras erit nauale bellū. z^o in p̄terito
 vt heri obyt for. de his omnibus est scientia q̄
 ad mī. p̄mi sillogismi. Item secūdum temp^o
 futurum aliquid dicitur. i. denominatur: eo qz
 aliquid nascitur futurum necessario ex eo qz ē
 .i. in presenti sequitur aliquod futurum vt cal

lias disputabit cras vel nō disputabit cras ita
 q̄ iam denominatur disputās ex futura dispu-
 tatione. disputabit enim futurā actionē signi-
 ficat cui⁹ ad huc nihil est in substantia. i. in suo
 esse simpliciter. Notandū autē q̄ aliter ha-
 bēt eē p̄manentia aliter successiua. successiua
 enim non manēt sed tantū habent esse in fluxu
 p̄tis post partem. ex quo sequitur q̄ dum sūt
 sunt. p̄manentia autē habēt eē tō simul. ideo ma-
 nēt dū sunt. ex quo sequitur q̄ nō sunt dū sunt.
 tēpus ḡ q̄ est successiuū hz eē mō quo successi-
 ua hnt eē. p̄teritū ergo ⁊ futurū hnt eē ⁊ sunt n̄
 simplr ut p̄manentia. sed in fluxu ⁊ ordine ad
 p̄ns ad q̄ cōtinuant. q̄ sic sunt. iō respect⁹ q̄
 q̄ ad ipsa terminatur ē respectus realis: ⁊ p̄tinz
 ad gen⁹ reale. si enī nō eēt nō possent termina-
 re respectū realē. ⁊ tunc quādo de p̄terito ⁊ fu-
 turo eēt respectus rōnis. q̄ ḡnāl̄ nullus. re-
 realis pōt eē ad nō ens. q̄ ens reale nō depē-
 det a nō ēte. respectus autē maxime depēdet a
 termino. Tunc ēt diuisio auctoris eēt vocis in si-
 gnificationes p̄ eo q̄ enti reali ⁊ ēti rōnis nil
 ē reale cōe vniocū. sicut ergo quādo de p̄nti
 est respectus realis. q̄ ad terminū realē. ita ēt
 quādo de p̄terito ⁊ futuro. ut p̄ ex predicti.

Differt autem quan-

do) Postq̄ az. determinauit de q̄ ab-
 solute describēdo ipsū ⁊ diuidēdo. nūc detemi-
 nat de ipso cōpatue. circa quod. 3. fac. p̄ cōpat
 quando ad vbi. 2. ynum q̄ ad aliud q̄. ibi.
 (distat autē q̄) 3. cōparat q̄ ad tēpus ibi (sic
 autē) cōparat ḡ q̄ ad vbi penes differentia q̄
 stat in hoc q̄ q̄ ⁊ ipsū tempus a quo causatur
 ⁊ ad quod terminatur sunt simul i eodē subie-
 cto. sed vbi ⁊ locus ad quē terminatur ⁊ a quo
 causatur nō. q̄ vbi est in corpore circūscripto.
 locus vero i corpore circūscribēte. nā locus est
 vltimū corporis cōtinētis. dicit ḡ q̄ q̄ differt
 ab eo. s. respectu qui est vbi. nā in q̄cūq̄. s. subō
 ē tēpus. s. p̄sens. vel erit. i. tēpus futurū l' fuit
 .i. p̄teritū in eodē ē q̄ ē vel fuit vel erit. ⁊ q̄ p̄-
 sens p̄teritū vel futurū. q̄. s. q̄ secūdū tēp⁹
 dicitur. nā q̄ q̄ ē ex instāti. i. ex tēpore p̄sēti
 cū ipso instanti est. s. in eodē subiecto. q̄ vero ex
 eo q̄ abyt ⁊ q̄ futurū ē nūq̄ erūt simul. q. d.
 q̄ q̄ generatur a p̄terito ē i eodē subiecto cū
 p̄terito. ⁊ q̄ a futuro i eodē subiecto cū futuro.
 sicut ergo tēpus hoc ⁊ illud nūq̄ sūt: sic nec
 quādo h ⁊ illud. Postea addit aliā p̄te diffe-
 rentie dicēs. vbi vero ⁊ locus a quo fit. i. gene-
 ratur nūq̄ simul sūt in eodez. q̄ vbi est i corpe-
 circūscripto. i. locato. locus vero i circūscriben-
 te. i. locāte. Notandū q̄ i littera (quando vō
 ex eo q̄ abyt) exponit dupliciter p̄terq̄ exposi-
 tum est. Uno: sic q̄ q̄ q̄ causatur ex p̄teri-
 to. ⁊ aliō q̄ catur ex futuro. nūq̄ siml sūt i eo-
 dē subiecto nisi successiue. Sz iste mo⁹ n̄ valz

q̄ tūc auctor contradiceret sibi. dicit enī i ferr⁹
 q̄ q̄ de p̄terito ⁊ de p̄senti ⁊ de futuro sūt sit
 sicut ⁊ verū ē. de eadez enī re sil' ē verū dicere
 esse et fore. Alio modo sic q̄ de p̄terito et q̄
 de futuro non sunt sil' cū tēpore q̄ causant p̄te-
 ri⁹ et futu⁹. nam oīa quādo sunt de p̄sēti i re
 tēporali. q̄ de p̄sēti ipsā d̄nomināt. nā vt p̄di-
 ctū ē eadē res p̄sens dicitur esse fuisse ⁊ fore.

Cōtra litterā arguitur. q̄ tēp⁹ ē i motu p̄mi
 mobil' vt i subiecto. q̄ ē passio eius. ex. 4. p̄bi.
 sed quando ē in re tēporali. ḡ q̄ ⁊ tēpus n̄ sunt
 in eodē subiecto. R. yno mō dicit q̄ ista dif-
 ferētia nō ē vniuersalis sed p̄ticularis. q̄ n̄ oē
 q̄ ē in eodez subiecto cū tēpore: sed aliquod. s.
 quando p̄mi motus ⁊ tēpus. q̄ vtrūq̄ ē in p̄-
 mobili vt in subiecto. motus enī p̄mi mobilis
 mēsuratur tēpore ⁊ ē in quādo. Alio modo te-
 nēdo q̄ ē differētia vltis dicitur q̄ ē duplex tē-
 pus cōe q̄ ē passio p̄mi mo⁹ ⁊ p̄pū q̄ ē passio
 cuiuslibet inferioris ⁊ p̄ticularis mo⁹. sicut ergo
 tēpus cōmune est numerus mo⁹ p̄mi. ⁊ ē mē-
 sura cōmunis et extrinseca oīuz motū alioz
 a primo sic quodlibet tēpus p̄pziū: q̄ plura
 sunt ē numerus motus sui p̄pzi mot⁹ et mēsu-
 ra eius intrinseca. ⁊ sicut ex tēpore cōmuni cau-
 satur quando in omni re tēporali ita ex tēpore
 p̄prio causatur quando p̄pziū i quolibz mo-
 tu speciali. loquēdo igitur de quando causato
 ex tēpore p̄prio verū ē dicere q̄ quādo ⁊ tps
 sūt i eodē subiecto. ex hoc ergo differt quando
 ab vbi sicut dictū est. quia nūq̄ vbi ⁊ locus sūt
 i eodez subiecto. Deinde cū dicit (distat autē)
 cōparat vñū quando ad aliud dicēs q̄ distat
 quando de p̄terito a quādo de futuro. quan-
 do de futuro ē posterius: ⁊ quando de p̄terito ē
 prius. ⁊ hoc verū ē cōparādo diuersa quando
 inter se sicut tēpus p̄teritū prius ē tēpore futu-
 ro. sed cōsiderādo idē quādo. primo ē futuruz
 2. ē p̄sens. 3. ē p̄teritū quēadmoduz idē tps
 prius futurū postea est p̄sens. deide p̄terituz

Notandū q̄ ordo in respectibus attrēdit s̄m
 ordinē in absolutis. ordo ergo ipsoz quādo ē
 secūdū ordinē tēporū a quibus sunt. sicut ergo
 p̄teritū p̄sens et futurū. vt sūt diuerse pres-
 tēporis sic se habent q̄ p̄teritū ē prius p̄senti
 ⁊ p̄sēs futuro. ita est de ipsis quādo similiter
 cū nō sunt diuerse partes tēporis. s. dicuntur
 de eodez in sensu diuisionis idē tēp⁹ p̄ ē futuz
 2. p̄sens. 3. p̄teritū. ⁊ nō e⁹: quia nūq̄ p̄ns
 ē futurū. nunq̄ p̄teritū ē p̄sens nec futuz.
 sicut etiā ē de quādo. ⁊ hoc ē q̄ dicitur in littera

Sed videtur falsum q̄ quādo de p̄terito
 sit prius q̄ quādo de futuro. nā auctor dic' i ferr⁹
 q̄ ista q̄ sunt simul. Sz videtur falsuz
 q̄ vñū ⁊ idēz quando ē ex p̄senti p̄terito et
 futuro. q̄ fuisse esse et fore sunt. diuersa. quan-
 do autē ē aliud q̄ illa. ḡ ⁊c. Ad primū dicen-
 dū q̄ nō ē inconueniens aliqua plura sil' esse

in eodē. ⁊ tamen habere ordinē iter se maxime
 tū sunt respectus. homo enī simul est pater et
 filius respectu diuersoz. p̄us tamen ex natura
 rei ē filius q̄ pater. qz prius ē genitus q̄ gene-
 rans. p̄us enīz habet esse p̄ generationem passi-
 uaz q̄ habet esse p̄ generationē actiuā. cōcedo
 ergo q̄ non obstatē alia q̄n sil' ēē i eodē vnuz t̄n
 ē prius alio. sicut vnū tēpus ē prius alio Ad
 2° dicēdū sicut iaz dictū ē q̄ illud itelligēdūz
 ē in sensu diuisionis. sil' eīz ē impossibile idēz tps
 eē p̄teritū p̄ns ⁊ futurū. similr de quado. sed in
 sēsu diuisionis certū ē q̄ sicut idēz tēpus q̄nqz
 futurū q̄nqz p̄sens q̄nqz p̄teritū est. ita est de
 q̄n ⁊ de fore eē ⁊ fuisse Deinde cū dicit (sicut
 āt) cōparat quando ad ipsū tēpus a quo gene-
 ratur. circa qd. z. facit. p̄ cōparat penes conue-
 niētia. 2° penes differētia ibi (distat āt) p̄ma in
 .z. f̄z q̄ assignat duas cōueniētias. secūda po-
 nitur ibi (amplius aut) dicit ergo q̄ sicut tēp^o
 aliud ē cōpositū aliud ē simplex. ita ⁊ q̄n aliud
 simplex aliud cōpositū. exponit autēz qd dicit
 p̄ nomē dicēs q̄ tēpus cōpositū ē qd cōsistit in
 cōposita actione. i. qd mēsurat cōpositā actōz
 .i. ex pluribus actionibus vl' ex plurib^o actib^o
 seu p̄ribus. simplex vero tēpus ē qd cū simpli-
 ci actione recedit. simplex q̄n ē vt eē i momēto
 ⁊ nūc. cōpositū vero vt eē i hora. die l' hebdoma-
 da. vl' similibus Notādū q̄ videtur auctor
 iste nō loqui proprie de tēpore. nā nō distiguit
 inter nūc ⁊ tēpus. ⁊ tamē nūc. nec ē tēpus nec
 pars tēporis. vt p̄batur. 4. p̄bi. vñ tēpus sim-
 plex vocatur nūc idiuisibile qd mēsurat actio-
 nem simplicē. i. istātaneā. vt ē illuminatio aerl
 ⁊ generatio forme substāntialis. vt aliqui falso
 imaginant. tēpus autē cōpositū vocat illd qd
 ē tēpus pprie qd mēsurat actionē cōpositāz. i.
 diuisibile ⁊ successiuā cui^o q̄libet pars actō vt
 dicatur cōposita ex p̄ribus q̄n ex plurib^o actio-
 nibus. vnde ⁊ cōsequenter ait q̄ q̄n simplex ē
 eē i momēto ⁊ nūc. quādo autē cōpositū ē eē in
 tēpore diuisibili. puta hora die vl' hebdomada.
 Deinde cū dicit (amplius āt) ponit f̄az cōue-
 nientiam dicēs q̄ quēadmodū partes tempo-
 ri succedunt ⁊ continuantur sine moza idest si-
 ne quiete ⁊ distantia: eo q̄ tēpus ē de numero
 successiuoz ⁊ continuoz similiter ⁊ ipsa q̄n. nā
 q̄n tēporis p̄teritū ⁊ futurū reducūtur copula-
 tiue ad q̄n p̄sēs. vult ḡ dicere q̄ sicut p̄tes tē-
 poris succedūt sibi sine moza. qz cōtinue sūt et
 ad vnū terminū cōmunē copulātur. ita ⁊ ipsa
 q̄n de p̄terito ⁊ q̄n de futuro copulant^r ad q̄n
 p̄sens Deinde cū dicit (distat autē) p̄oit. z.
 differētias iter q̄n ⁊ tēpus. quaz prima ē q̄ f̄z
 tēpus aliquid mēsuratur. cui^o ratio ē. qz tēp^o
 ē numerus ⁊ mēsurā: quando autē non est mē-
 sura. dicit ḡ q̄ distat. i. differt q̄n ab eo q̄ ē tps
 q̄n secūdū tēpus aliquid ē mēsurabile ut ali-
 quis puta motus dicitur ānuus vel diurnus

a tpe. vel multus. qz multo tpe permanz. at pro
 sed. s3 fm qn nihil mēsurat. s3 dicit aliqui esse.
 qn enī ē idē q̄ eē in tēpore Scōaz d̄riam po-
 nit ibi (⁊ fm idē) ⁊ ē q̄ fm idē. s. tps aliquid di-
 cit t̄pale ⁊ variabile ⁊ sup̄p. nō fm quādo. omnia
 ei mutātur ⁊ variātnr corūpūtur ⁊ tabescūt in
 tpe: ut p̄z ex. 4. p̄bi. aly legūt eo^o sic. ⁊ f̄z idēz. s.
 qn tē. ⁊ n̄ sup̄p. f̄z tps ⁊ ē expō d̄c̄oria prime. p̄
 mā t̄n puto meliorē Ad maiorē euidētiaz p̄di-
 ctorū querit^r vtrū q̄n possit p̄pari. videt^r q̄ n̄. qz
 nulla rlo p̄t eē fūdāmētuz rlonis. qz ēt eēt p̄-
 cessus infinitus. sed quādo ē relo. qz respectus
 p̄pa^o ē ēt rlo. p̄z. ḡ nō p̄t fundari in quādo: nec
 per p̄ns p̄t quādo cōpari. qz cōpatū cōpatōe
 p̄pat^r Contra auctor hic in l̄ra. R^o qz q̄ntio
 ista tāgt difficultatē vtrū rlo possit fundari in
 relatiōe. iō p̄vidēdūz ē in quo rlo possit funda-
 ri z^o ex his ad q̄ntionē Qnā^o ad primū p̄ma
 p̄^o ē ista. rela: p̄t imediate fundari in subā. p̄^o
 materia ⁊ forma sunt cā imediata oīum accidē-
 tiū. sed oīs cā fundat imediate fundamētū cā-
 litatis. ḡ respectus cālitate cātur imediate in
 subā materie ⁊ forme. Sil' p̄t argui de cālī-
 tate passiuā. qz aliqua subā ḡnatur ⁊ producit^r
 ḡ fundat imediate respectū producti ad produ-
 cens vel ḡnans P̄ cōpo^o imediate dependet
 a materia ⁊ forma ⁊ omīs subā a p̄ente. s3 depē-
 dētia ē rlo. ergo rlo imediate fundatur in subā.
 P̄ forma subālis imediate vnitur materie. ḡ
 imediate fundat respectū vnionis P̄ subā ē
 prior oī accidente: sed prioritas ē formaliter rlo
 ⁊ ita prioritas imediate fūdatur in subā. aliter
 esset processus i infinitū. ergo rē. Secūda p̄^o
 est ista rlo p̄t fundari imediate in q̄ntitate ⁊ in
 qualitate. hec ē ab oībus cōcessa: p̄z. 5. metha.
 c^o de ad aligd. vt simile eq̄le rē. Tertia con-
 clusio est ista. relatio potest fundari imediate
 i relatione. p̄ sicut albedo hec ⁊ illa sūt eiusdē
 rationis. ⁊ ideo fundāt relatiōnē cōformitat^r.
 ita paternitas hec ⁊ illa sunt eiusdē rationis. ḡ
 fundāt relatiōnē cōformitatis. nec ista cōfoz-
 mitas ē idē q̄ paternitas. qz cōformitas est d̄
 primo mō relatiuoz. paternitas de z^o Con-
 firmatur. qz paternitas ⁊ paternitas sūt eiusdē
 vel idē specie. idēp̄ritas est relatio. ergo relatio
 fundatur in paternitate P̄ iter paternitatē
 ⁊ filiationē ē relatio diffozmitatis. ḡ relatio fū-
 datur in relatione hac ⁊ illa. nec ista diffozmi-
 tas cū sit de primo mō ē idē q̄ paternitas ⁊ fi-
 liatio. q̄ sunt de z^o P̄ certū ē q̄ iter rloes ē
 ordo ⁊ distin^o s3 ordo ⁊ distic^o sunt rlonēs. ḡ rē
 Contra arguitur sic. sicut paternitas ⁊ pa-
 ternitas fundant relatiōnē cōformitatis p̄ te.
 ergo cōformitas hec ⁊ illa hinc inde cuz sint
 eiusdēz rationis fundabūt aliā cōfozmitatez
 et sic in ifi^o. similiter potest argui de diffozmi-
 tate ordine ⁊ distinctione R^o q̄ stādūz ē i z^o
 nā aliqua relatio sic ē relatio referendū q̄ non

refertur. et sic e quo q non e q. sic g cõformitas non e alterius cõformitatis sicut nec albedo e alba nec tristitia tristat. Quarta cõclusio q sequitur ex predictis e ista. relatio potest fundari immediate i omni ente. p: omne ens omni eti cõparatũ e idẽ vel diuersum. ex. io. Meta. sz identitas vel diuersitas sunt relationes. ergo fundatur i omni ente. Cõfirmatur. qz oẽ ens vel e causa vel causatũ. prius vel posterius vl simul. que omnia sunt nomia relatiua. et dicunt formaliter respectũ. Patet ad 2° ex predicti qz non repugnat ipsi qñ nec alicui respectui posse cõparari. qz potest fundare relationes. Ad argumẽtũ in oppositũ dico q maior e falsa. qz fm euclidẽ. 5. geometrie i principio. pportionalitas e similitudo duar pportionũ. g sup pportione que dicit formaliter rones. vel super unitatẽ eius fundatur similitudo que est etiã formaliter rlo. maiorẽ ergo hz figurã illõ argumẽtũ nec sequitur processus infinitus. qz statim in 2° 3° venit ad absolutũ. sicut cuz accidens fundatur in accidente. puta qualitas in quãtitate si pceditur in infinitũ. sz tãdẽ deuenit ad subãz.

Nest autẽ quando.

Postq̃ auctor determinauit de quando q̃tuz ad eius essentialia describendo et diuidẽdo. nunc determinat de ipso q̃tum ad eius accidentalia proprietates eius assignãdo. vnde hec pars diuiditur in. 3. fm. 3. proprietates quaruz due sũt cões. tertia e magis propria. fa ibi (qñ quidẽ nihil) tertia ibi (est at quãdo) dicit ergo q ipsi quãdo inest nõ suscipere magis et minus nõ ei vnus dies dicitur magis alio die. nec aliqd puta motus dicitur magis diurnus alio diurno. similt de alijs. vnde vlr inest os quãdo non dicitur cum magis et min^o. Notã^o q ut dcm est sepe quãdo catur a tẽpore et hz tẽpus pro terio quia igitur respectus q̃maxime innotescit per extrema et specialiter a termino. ideo ponendo hanc p̃prietatẽ de quando simul et ponit ipaz tẽpori cõuenire. qz sic vnus dies non e magis dies alio. sic vnũ diurnuz per quod intelligit quando nõ est magis alio diurno. Cõtra p̃dicta arguitur. videtur q quãdo recipiat magis et minus. tũ qz qñ cõpositũ excedit qñ simplex nõ extẽsiue. qz nõ e quantitas. g itẽsiue. et habetur cõclusio. tũ quia quando causat ex p̃terito et futuro. sz vnũ p̃teritũ est magis p̃terito alio: fm q magis distat a presenti et similt vnũ e magis futurũ alio eadẽ ratiõẽ. g et quando erit fm magis et minus. Ad p̃muẽ respondeo cõcedo q quãdo cõpositũ excedit quãdo simplex: sed tamẽ extẽsiue sicut et tẽpus cõpositũ excedit tẽpus simplex. et cũ dicitur q nõ est quãtitas verũ est per se. tamẽ est q̃tuz per accidẽs. s. per tẽpus ad quod terminatur. sic et vna albedo e maior alia. et extẽsiue: licet non

sit quantitas. sed dicitur maior ratione sup̃ficiẽ in qua est. Ad 2° dicendũ q sicut vnus tẽpus p̃teritũ e magis alio q̃tũ ad p̃teritidẽ non quantũ ad suam quiditatẽ. sic etiã cõcedo de quãdo. tamen quando non fm magis et minus dicitur i sua cẽtia et q̃ditate. Deĩ cũ dicit (qñ quidẽ) ponit secũdã p̃prietatẽ. vbi duo facit. p̃ eam pponit. et eã pbat ibi (et enim quãdo) dicit ergo q ipsi qñ nihil est contrariũ. Postea pbat p. 2. rationes. quaz fa ponitur ibi (amplius autẽ cõtraria) in prima arguitur sic. impossibile est contraria simul de eodẽ indiuiduo p̃dicari. sed oia qñ simul p̃dicant d eodẽ indiuiduo. g et. huius ratiõis p̃ ponit minore dices. et eniz p quia. qz quãdo qd est ex p̃sẽti e vnũ et idẽ cũ quando de p̃terito et de futuro et simul de eodẽ p̃dicatur. et sunt vnũ et idẽ subiecto. simul eniz verũ est dicere forte fuisse esse et fore. 2° ponit maiorẽ ibi (ipossibile autẽ) et patet littera. Notãdũ q sicut p̃z ex p̃dicti quando de p̃terito et de presenti et de futuro quandoq; sunt diuersa. puta quando consideratur i eodẽ subiecto respectu diuersorũ tẽporũ et hoc mō simul sunt in eodẽ et simul de eodẽ p̃dicant et sunt idẽ subcõ. ut hic dicit in lra. ex quo sequitur q si p̃nt eẽ 3ria qñz sumunt successiue et nõ sil in eodẽ. sicut qñ q nunc est futurũ idem postea e p̃sẽns et postea p̃teritũ. et hoc mō et nõ sunt contraria. qz idẽ nõ 3riatur sibi. si igit vnũ qñ nõ 3riat alij qñ. g nihil cõtrariat sibi qñ 3ria sunt i eodẽ genere. et id cõtrariũ de qñ hẽret eẽ qñ. In fa p̃te cũ dicit (ãpli^o ar) p̃oif fa ratio. et arguit sic. Impossibile e 3ria simul eẽ i eodẽ. qz vnũ expellit aliud. sz oia qñ sũt sil i eodẽ. g idẽ q p̃i^o. hui^o ratiõis p̃ ponit ma. (ãpli^o). 2° minorẽ. qñ autẽ sil ei verũ e q aliqd idẽ fuit e et futurũ e vel p̃mãsup. p̃z i lra. Ultimo cũ dicit (cõtrarioz vō) resumit ratiões i virtute ponẽs maiores vtriusq; de rõne enim 3riorũ e nõq; simul eẽ vel existere i eodez. nec eodẽ tẽpore de eodẽ indiuiduo dici vel p̃dicari. ex quib^o sequit q nõ est 3rietas i qñ. Notã^o has. 2. rõnes q̃ eẽ idẽ: sz differũt i h̃ q p̃ma sumit penes possibilitatẽ eorũdẽ eẽndi vl exĩdi i eodẽ. vñ ex abob^o p̃t vna talis rõ cõponi. inu possibile e 3ria simul p̃dicari vl eẽ in eodẽ. sed oia quãdo possũt p̃dicari simul et eẽ i eodẽ. g si sũt cõtraria. g cũ nihil 3rietur ipsi qñ nisi qñ sequit q qñ nihil e 3riũ. Deĩ cũ dicit (e autẽ qñ) ponit tertiã p̃prietatẽ q fa aliquos expositores e p̃pa et cõuertibil cum qñ. vbi sic p̃cedit. p̃ p̃prietatẽ ponit et pbat. 2° p̃bationẽ resumit ibi (erit ergo i tẽpore) vlt ergo i p̃ma parte q p̃p̃ziũ e quãdo q sit i omni eo qd incipit eẽ. q p̃p̃bat sic. qz qd variat secũdũ variationẽ tẽporũ e in tẽpore. et per consequens in qñ. sed oẽ qd incipit esse variatur fm tẽporũ variationẽ. g et. Dul^o rõnis p̃ ponit cõclõz di. q qñ e i oi

eo qd incipit ee. 2. ml. ibi (vt corpus quide) qua
 p declarat in corpore di. qd corpus vniuersus. i.
 ee vel vniuersus. i. copo aliquado est 7 in tepo
 re est. qz suscipit tpx variationes. na corpus al
 terat in estu 7 in vere 7 in hyeme 7 autuno que
 sunt. 4. partes anni. 2. declarat eandē mi. i. aia
 dicēs qd similiter 7 i anima ē. s. qd f tepozū va
 riationes alteratur. na quidā homies acutius
 speculantur. s. fz animā i hyeme. puta colerici
 qdā in vere. puta melancolici. qdā i estate. pu
 ta fleumatici. qdā i autūno. puta sanguinei. et
 hoc fm cōplexionē istrumēti. i. corporis q aia
 vtitur quasi istrumēto. cuius causam subdit.
 qz i anima cōiūcta cozpozī cōcomitantur con
 plexiones cozpozis. vt illi qui sunt cōpaginati
 onis. i. cōplexionis aride 7 gelide. i. sicce 7 fri
 gide. puta melācolici sepe fiūt dteriores seipis
 in autūno qd similiter ē frigidus 7 siccus. Illi
 autē quibus sanguis principatur. puta sangui
 nei sunt sup dteriores seipis in vere quod
 similiter ē calidū 7 humidū sicut sanguis. s. i
 alijs cōplexionibus fm similitudinē aialius
 7 tepozū. similitudinē in qd qstū ad cōplexionē
 dterioris. s. qstū ad dispositionez cozpozis. et
 cōsequēter qstū ad actū itelligēdi 7 ratiocinā
 di. intellectus enī cōiūctus non operatur sine
 fantasmate qd ē virtus corporalī Ad euide
 tiā huius līttere notādū q. 4. sunt corpa pma
 .s. elemēta quozū cuilibet vna respondet tātū
 qualitas p predominātē ita qd terre respōdet
 siccitas. aq frigiditas. aeri humiditas. igni cal
 liditas que etiā sunt quatuor pme qualitates
 Ex istis autē qttuor qualitatibus causan
 tur i cozpozibus. 4. cōplexiones. s. melācolia q
 ē frigida 7 sicca. sed pncipaliter sicca sic terra.
 fleuma que est frigida 7 humida sed pncipa
 liter frigida sicut aqua. sanguis qui ē calidus
 7 humidus sic aer. colera que est calida 7 sicca
 sic ignis. vnde in omnibus pdictis sunt. 2. qli
 tates. s. est vna predominans. Sed ex iam
 narratis videtur sim qd dī i littera. s. qd melā
 colici peius se habēt i autūno 7ē Dicēduz qd
 si tali addatur tale fit magis tale. melācolici
 g possunt ee i suo genere melius vel peius fm
 debitā pporzionē 7 equalē dispositionē. et tūc
 remanet obiectio. si vero nō. sed supabundet
 humor 7 qui ē sibi per pdominātiā. s. siccitas.
 tunc verū est qd dicit in lra 7 hoc ibi intenditur
 cuius ratio ē. ga predñatur qualitas in tali tpe
 7 similr in corpe. 7 propter hoc vna grauat aliā
 7 est alterius corruptiua. similr intelligendum
 est de alijs cōplexionibus 7 tepozibus corndē
 tib. 7 qz ista supfluita 7 ipropoz? non est semp.
 ideo dicit in lra sepe. qz nō semper Queritur
 vtrū ista pprietas vere pueniat quādo. videt
 qd nō. qz angel? vel intelligētia icepit ee. 7 tam
 nō est in quādo. qz nō mensuratur tpe sed euo.

Similr argu. de aia. qz videt se bēre vt ange
 lus. 7 tamē dicit in lra qd est in tepoze 7 quādo.
 P primū mobile incepit ee. 7 tamē nō est in
 quādo. p mobile est pri? naturaliter motu mo
 tus ē prior tpe. tps est pri? qñ. qlibet illaz pba
 tur. qz subc? 7 cā p? est accñte 7 cāto. mor? at ē i
 mobili 7 tps in motu qz pa? tps ē est qñ cā. g a
 p ad vltimū ce? mobile est pri? qñ. s. p? ut p? nō
 est in posteriori. g 7ē. Cōtra auctor in littera
 R? bic. 7 premitto vnā ppōem. s. qd eo mō q
 aligd est in tpe eo mō ē in qñ. bec ē pbata de se
 Sed ad videndū quomodo aliquid est in tē
 poze notandū qd ista se habent fm quēdaz ordi
 nē fluxus forme. i. ipse motus quicunqz puta d
 alba? 7 istud primū eēntialiter mensuratur tē
 poze. ga nihil eius manet idē. sed ratio eius re
 quirir partē eius succedere parti eius. 2. est
 forma fm quā potest esse fluxus partis p? par
 tem. puta ipsa albedo in quieto esse 3. est for
 ma fm quā actualiter est fluxus. puta albedo i
 fieri. 7 hoc 2. 7 3. est eadez forma. s. fm diuer
 sā dispositionē acceptaz. s. illa vno mō accepta
 est actu motus. 7 alio mō accepta est actu ges.
 pmo mō mensuratur tepoze ratione fluxus an
 nexi. 2. mō nunc tepozis. quidaz dicunt qd euo
 4. est permanens in quo non est natus esse
 fluxus partiū. tamē necessario habet formam
 pntem in qua natus est esse fluxus puta celum
 7 qdcunqz mobile. 7 etiaz angelus si sit mobilis
 localr. 7 istud 4. non mensuratur tepoze per
 se. nec fm ipm est proprie quies: sicut nec mot?.
 ga non est natū moueri nisi per accidens: ideo
 7 quiescit per accidens ga motus 7 quies ei in
 sunt fz aliquā formaz necessario pntes ipsuz. 7
 similiter per accidens tepoze mensuratur. 5.
 est illud in quo non potest ee fluxus. nec in ali
 quo pntē ipsum. nec alr. ut est deus. 7 ideo ga
 manet inuariatū omnio idēz duz manet nullo
 modo mēsuratur tepoze nec fm se totū nec fm
 partē eius. nec etiaz mensuratur tepoze per ac
 cidens. ergo nullo mō est in quādo Ex his er
 go patet qd quādo aliquo modo est in eo qd ince
 pit esse: sicut 7 tepus Ad argumenta patet ex
 predictis ga tā angelus qz anima qz ce? aliquo
 modo sunt in tepoze. 7 quādo s. fm suū ee sub
 stantiale 7 quidditatiū mensuretur euo Ali
 ter posset dici qd auctor loquitur fm op. ari. qui
 ponit intelligētiā 7 celū esse ab eterno 7 nō in
 cepisse. illud autē de anima soluitur. ga non est
 simile de anima 7 angelo. tum ga etiā fm aris.
 .i. de animalib?. intellect?. i. anima intellecti
 ua est ab extra. i. creatura 7 producta de nouo.
 non sic angelus fm eum. tum ga angelus non
 est forma cozpozis sicut anima. ideo magis est
 variabilis fm tempus qz sit angelus. Dein
 de cum dicit (ergo in tepoze) resumit breuiter
 totam probationē di. qd d variat f tpoz varia

diones erit i tempore hec fuit ma, sed talia sunt que dicta sunt. s. corpus omne r anima r qcqd incepit ee. hec fuit mi. g idem q prius. Ultimo addit q de paucis aut de nullis alijs erit. i. cōtinget cōueniētius pferre q̄ de istis. qd̄ dupli- citer exponitur. vno modo de exēplis dat̄ vt sit sensus q̄ de paucis aut de nullis q̄. s. corpo- re vel anima poterit conueniēter dici q̄ variē- tur fm̄ tēporū variationes. alio modo de ppe- tate ipsius q̄. vt sit sensus q̄ de paucis r. pōt conueniēter dici q̄ sint in eo q̄ incepit esse q̄ d̄ ipso quādo ex quo sensu redarguitur expositio illoz qui hanc pproprietatē dicūt conuenire q̄ oī r soli. qz hoc videtur falsū. nā actio r passio r forte plura alia possunt. iueniri in omni eo qd̄ incepit ee. qz omne tale ens potest agere vel pati tamē cōueniēti^o dicitur cōuenire q̄ qz incipe- re esse arguit. vt ē i aliqua mensura. puta tēpo- re vel istāti vel euo: i qua mēsurā ee ē formalr ipsum quando extendendo nomen quando ad esse i tempore in aliqua mēsurā creata.

Bi vero est.

Bi vero est. Dic auctor de terminatō 4° pncipio. s. d̄ vbi. circa quod. z. facit. p̄ determi- nat de vbi quantū ad eius essentialia d̄scribē- do r diuidēdo. z^o quantū ad eius accidentalā pprietates eius assignādo ibi (caret autē vbi) p̄ma diuiditur in. z. p̄ d̄scribit ipsuz vbi. z^o di- uidit ibi (vbi at̄ aliō simplex) p̄ma i. z. p̄ p̄pōit ubi d̄scriptionē. z^o subdit expositiōnē ibi (locus vero) dicit ḡ q̄ vbi ē circūscriptio corporis rē.

Notādū q̄ locus continet locatū. mensurat ac d̄scribit ipsū. ita q̄ ex loco r locato. resultat vnus respectus circūscriptionis actiue q̄ se tenet ex parte loci r alius respectus circūscri- ptionis passiue qui se tenet ex parte corporis locati. r ille secundus respectus est formaliter p̄dicamentū vbi. r patet q̄ ē respectus extrin- secus adueniēs. qz posito corpore r loco q̄ sunt extrema a potest ee nō i loco. puta extra vniuer- suz p̄ potētiā dei vel in alio loco. r locus. b. po- test esse plerūq̄ in alio corpore r non i. a. r tñ. a potest ee in. b. erit ergo a. r. b. r nō erit vbi. qz a de facto non ē i. b. tñc patet d̄scriptō bene assi- gnata vbi aliquid ponitur loco generis (circū- scriptio) respect^o. s. circūscriptōis passiue sub- iectū (corporis). s. locati. i quo ē respect^o sicut i subiecto ponitur res (a loci) qz respectus vbi ē locati ad locū ponitur respect^o oppositus (cir- cūscriptiōe). s. actiua q̄ se tenet ex pte loci vbi genus ē formaliter ipsa circūscriptō successina q̄ est idem q̄ ee in loco Deinde cū dicit (loc^o vero) exponit p̄dictā notificatiōnē. circa quod .z. facit. p̄ declarat secundaz particulaz. s. (a lo- ci circūscriptiōne p̄cedens) z^o p̄mā. s. q̄ est cir- cūscriptio corporis. fa ibi (videtur autē nō oī)

In p̄ma pte arguitur sic. locus ē ex eo qd̄ capite r circūscribit. ḡ illud ē in loco qd̄ in loco circū- scribitur. sed vbi ē idē q̄ ee in loco. ḡ vbi ē a lo- co circūscribi. r p̄ cōsequēs vbi ē a loci circū- scriptiōne. buius rationis p̄ ponit aīis (locus vero) p̄ littera. z^o ponit cōsequēs (ē igitur in loco) p̄ littera. z^o ibi (nō enīz locus) p̄bat con- sequētiā ex differētiā iter vbi r locū. qz nō sūt i eodē subiecto. nā loc^o ē in eo qd̄ capit. i. in cor- pore cōtinēte. vbi vero ē in corpore qd̄ circū- scribitur r cōplectitur. ex quibus omnib^o colli- gitur q̄ vbi p̄cedit r causatur a circūscriptiōe loci quasi eodez mō q̄ passio efficiē r causat̄ ab actione Deinde cū dicit (videt̄ autē) d̄clarat p̄mā p̄ticulā. s. q̄ vbi ē circūscriptio corporis r sic corporis q̄ nō alterius. circa qd̄. z. facit. p̄ p̄bat itētā cōclusionē. z^o excitat quādā dubitatiōnē ibi (mouz at̄ qz) In p̄ma pte itēdit sic arguere si aliqd̄ aliō q̄ corp^o hēret vbi r eēt i loco magl̄ videt̄ d̄ aīa cū sit for̄ corporis r motrix. s. z aīa nō ē i loco. r p̄ p̄is nō ē i ea vbi. ḡ nihil p̄ter cor^o ē in loco. et p̄ p̄is vbi ē tm̄ circūscriptio corporis. h^o rōis p̄ p̄it d̄clōz di. q̄ videt̄. s. ipz vbi nō adeē. s. oī enti. s. z sup̄. tm̄ corpi. iō ē circūscrip^o corporis.

z^o ibi (aīa ei) p̄bat mi. di. q̄ vbi nō ē circūscri- ptio aīe. qz aīa nulq̄ ē. circa qz. z. facit. p̄ p̄bat in tē^o. z^o ifert ex dcis duplex cor^o vbi (neq̄q̄ igr̄) z^o resumit p̄pō^o ut aliqd̄ addat ibi (q̄obrē nec aīa) In p̄ma pte ar. sic. qcqd̄ ē i loco occupat locū. aīa nō occupat locū. ḡ nō ē i loco. i^o rōis p̄ p̄it d̄clōz di. q̄ aīa nulq̄ ē. i. in n^o loco ē. z^o mi. di. (nullū ei locū occupat) quā statī p̄bat p̄ rōz. qz n^o loc^o occupat^o recipit aliud occupās p̄ occupāte remanēte sic p̄z i ex^o qz granū tritici l ordei in modio nō possz ibi recipi aut retineri getāte aut rmanēte aere q̄ modi^o iplebat̄ p̄^o. s. z expulso aere granū vtiq̄ recipit̄ ibi. s. z loc^o i q̄ ē aīa pōt cape aliud occupās. puta aīatū corpus qz i eodē loco sūt aīa r corp^o aīa infoitū. ḡ segt̄ q̄ aīa nō occupat locū. vñ h^o rōis p̄ p̄it mino. ibi (aīatū nāq̄) z^o ma. ibi (nūq̄ at̄ rē) p̄z lfa No tā^o q̄ natura nō patit̄ uacūū. iō modi^o in q̄ nō dū ē granū vel aliō cor^o grossū passibile nō ē pu- tād^o vacū^o. s. z ē aere plen^o. qz ḡ ut statī subdit̄ duo corpa nō sūt sil. iō aere remanēte i modio r occupāte locū. granū nō p̄t̄ ibi recipi. ut ergo granū in modio recipiat̄. opz tātūdem de aere expelli q̄stum est granū q̄ postea recipit̄. qz igr̄ aīa recipitur simul vbi ē ipm corpus aīatū. ar. q̄ aīa nō occupat locuz. nec per p̄is est in loco

Deinde cum dicit (nequaquā) infert duplex cor^o ex dictis. primū q̄ duo corpora nō possūt esse simul in eodē loco. illud sequitur ad illō q̄ p̄dictū est. s. locū nō posse capere aliud occu- pans primo occupante remanente. omne enim corp^o occupat locū. z^o q̄ nec iō corp^o p̄t̄ ee i di- uerso loco segt̄ ex p̄ q̄ sicut se bz vnitas loci ad

locata. sic unitas locati ad loca. si ergo idem locus non patitur duo corpora nec unum corpus duo loca. Deinde cum dicitur (quod) resumit propositum addat. pro ergo resumit conclusionem intentionem dicitur. quod anima non est localis. id est in loco cum non occupet locum. et addit et extendit: ibi (similiter) quod non est anima sed quicunque dicitur a ratione corporis. id est omnia corpora carere circumscriptione loci. id est non habent ubi nec sunt in loco. Dic potest queri versus angelus vel intelligentia sit in loco videtur quod sic. nam omne quod determinat sibi locum est in loco. scilicet anima et intelligentia sunt ibi. quod et minor pars quod sunt ubique. ergo in aliquo loco determinato. Contra auctor in littera. R. pro videndum est de loco corporis. et de loco anime vel intelligentie vel angelus. Quantum ad primum notandum quod omni corpori propter ultimum celum quod non habet extra continentem conveniunt. 6. primum est esse in loco actuali. non quod necessario sit in loco. quod deus possit facere lapidem non existente corpore locare aliquid et lapidem existentem absque omni alio corpore. quod possit facere illud extra universum. et versus modo esset non in loco. non requirit esse necessario in loco sed tamen habet necessario potentiam passivam quam possit esse in loco: tamen de facto omne corpus propter ultimum est in loco. 2. esse in loco actualiter determinato. non enim potest esse in loco nisi illud ultimum continentis quod est primum continens faciat illud actu. quod facit distare latera continentis. secus est de parte in toto quam non facit superficiem in potentia continentem ipsam esse in actu. et idem pars in toto non est sicut locatum in loco. ex. 4. pro. 3. esse in loco equali. nam propter eandem quantitatem qua facit locum in actu modo predicto. necessario exigit sibi locum equali. 4. esse in loco commensurative: et hoc propter eadem quantitates. ita quod pars superficiei contenti correspondet parti superficiei continentis. et totum totum. 5. esse in loco determinato vel in illo. et hoc competit corpori ex determinato loco ipsi locare. 6. esse in loco violenter vel naturaliter hoc competit corpori in quantum corpus naturale ex hoc. scilicet quod in quantum habet formam substantialem determinatam et qualitates determinatas naturam est ab aliquo locante conservari et ab alio corrupti. et quando continetur ab ultimo illi quod est naturam ipsam conservare dicitur esse in loco naturali. quam vero ab illo quod est naturam ipsam corrumpere dicitur esse in loco violenter. Quam ad 2. articulum dico. 6. primum quod angelus non necessario est in loco. quod multo magis quam corpus possit fieri sine creatione creature corporalis vel ea facta possit fieri et esse extra omnes creaturas corporales. tamen in angelo est potest passiva quam possit esse in loco. 2. est quod non oportet angelum esse in loco actuali. quod non oportet quod sit in alio continente divisibili actualiter existente. non enim facit latera continentis distare. et ideo non facit superficiem esse in actu. 3. est quod non potest esse angelus in loco quantum

cum magno. quod hoc est proprium dei. nec ut credo potest esse in loco quantumcumque parvo in infinito potest tamen esse in puncto hoc pro nunc supponatur. quod probare illud est difficile et magis alterius speculationis. est ergo angelus in loco sic quod hoc locum determinatum. id est determinate tamen habet. quod est alius locus quo maiorem non posset habere. et alius quo minorem non posset habere loquendo de loco continuo. sed forte posset esse in puncto. 4. est quod angelus non est in loco commensurative. quod cum sit indivisibilis non habet partem et partem cum partibus loci. 5. est quod angelus est in hoc loco vel in illo. quod non est ubique. nam cum angelus sit in potest ad ubi in potest et non ex se determinatus ad hoc ubi vel illud tamen ab eodem agente reducitur ad hoc ut sit actualiter in loco et in hoc loco vel in illo illud est cans vel producat. 6. est quod angelus non est in aliquo loco naturaliter. quod tunc esset in aliquo loco violenter quam. scilicet esset extra locum naturalem. tunc etiam aliquod corpus haberet naturalem aptitudinem ad ipsum conferuandum et aliud corpus ad ipsum corrumpendum. quod falsum est. Ex isto. 6. pars quod illa potentia passiva que est in angelo quod sit in loco non est naturalis nec violenter. sed est neutra. quod nec istud passivum. scilicet angelus inclinatur ex se naturaliter ad hunc locum cum nec ad oppositum sed neutro modo se habet ad ista sicut superficies se habet indifferenter ad albedinem et nigredinem. sic ergo pars quomodo angelus est in loco. scilicet diffinitive et quomodo non. scilicet commensurative. quomodo auctor iste negat angelum esse in loco. Sed tunc occurrit dubium. scilicet illud ubi infinite aut esse in loco diffinitive quod est et in quantum quocumque loco. R. propter illud ubi nihil aliud intelligo nisi assistentiam vel presentiam angeli ad locum a quo versus continetur. sed non circumscribitur nec commensuratur. est autem in genere ubi per reductionem. quod cum illo habet maiorem similitudinem et convenientiam quam cum aliquo alio predicamento. Ad arguendum in oppositum pars quod concludit pro esse in loco diffinitive et determinative. et ad aliud in contrarium loquitur de esse in loco commensurative. Deinde cum dicitur (monet autem quis) movet dubitationem circa predicta. circa quod duo facit. primo eas pertractat et eas determinat ibi (eligitur autem) prima in. 2. primo arguit ad partem affirmativam. et ad negativam ibi (concedentibus itaque) in prima parte arguit. sic. eadem vox est in diversis locis. quod in auribus diversorum. pars. ergo et idem corpus. pro? scilicet. quod vox est accidens et in aere ut in subiecto. sed idem accidens non est simul in diversis subiectis. nec est sine subiecto. si ergo eadem vox est in diversis locis. ergo et idem aer. aer autem est corpus. ergo idem corpus est in diversis locis. dicit ergo quod aliquis forte movet questionem concludens per rationem idem corpus esse in pluribus locis quod superius in corpore est negatum. nam eadem vox est in auribus diversorum. pars in littera. Deum cum dicitur (credendum itaque)

arguit ad oppositum sic. si eadem vox est in auribus
diuersorum. ergo necessario eadem particula aeris
pertinget similiter ad aures diuersorum. Quia ista pars
ex dea ratione. scilicet ratio est falsus ex contrariis supradictis. quod
et ratio. quod concedere non eandem vocem esse in auribus
diuersorum. huius rationis preponit rationem (cedentibus)
2: ostendit ratio est falsus (simpliciter autem)
3: concludit ratio similiter est falsum sibi (quod obres)
partes in ista. ibi enim inuit ratio est falsum. ut ex se
queribus patebit. Notandum hanc rationem sic
est ad oppositum rationis. quod si eadem vox non est in di
uersis locis ut probat illa ratio. ergo nec idem
corpus aut eadem particula aeris. quod est principa
liter intentum Deinde cum dicit (eligitur autem) deter
minat questionem. ubi sic procedit. preponit sol
utionem. 2: obicit de eam ibi (quare et vox) con
cludit quod solutio est ex precedenti ratione. quia enim
impossibile est idem corpus esse in diuersis locis
id est eligendum est aliud. scilicet quod diuersae voces sunt
in auribus diuersorum. dicit ergo quod eligitur. quod
sensus. id est auditus est diuersarum vocum sese ge
nerantium imaginabiliter et intentionaliter: et simili
liter. id est una generat aliam similem. et sic diuersae
voces pueniunt ad aures diuersorum: vel sic sese
generantium imaginabiliter et sicut. id est ad imagina
tionem et similitudinem vocis primo generate ab
animali Notandum quod generatio vocum in aere est
sicut generatio specierum coloris et radiorum in me
dio a corpore colorato vel luminoso. de qua gene
ratione dictum est supra. de actione. nam ab ani
mali generatur per vocem in aere propinquo. et quod acci
dentia non migrant: id est generatur alia ab alia
in sequentibus partibus aeris. non quod una vox ge
neret aliam: sed omnes immediate causantur ab ani
mali ordine quodam. ita quod inter illas voces est
ordo non cause ad causatum: sed effectus prioris
ad effectum posteriorum in comparatione ad eandem
causam quemadmodum causantur etiam a sole ra
dii in medio. non enim pars aeris propinquo illumina
tur a sole ordine quodam. et propinquo prius et
posterioris remotior. unde auctor videtur ipse
log cum dicit sese generantium. quod voces non generant se in
se: sed mediate generantur ab animali: nisi intelligat
vnam generari ab alia: quatenus una post aliam
generatur ordine quodam. quod una mediante alia
diuersae ergo voces sunt in auribus diuersorum
Deinde cum dicit (quare et vox) obicit de so
lutione. ubi duo facit. primo obicit. 2: soluit ibi
(ad hoc dicimus) dicit quod supponit. si ita est sequitur
quod aliqua vox erit non animalis ista. scilicet quod di
cimus esse imaginatam vel generatam imaginabiliter
et similiter a voce animalis. quod non profertur ab
animali. scilicet immediate Postea soluit dicens oes
voces esse animalis. quis enim in initio mundi au
diuit vocem in silentio animalium. quod d. nunquam aliquis
audiuit. unde omnis vox dicitur esse animalis: quocumque
sit ipso proferente siue supponit generetur imedia

te ut est prima vox. siue mediate ut sunt omnes vo
ces sequentes. mediate dico non mediatione ef
fectus sed causam. scilicet effectus ad effectum ad ean
dem causam modo preposito. unde concludit quod
vox vni. scilicet animalis ad aures diuersorum diri
gitur. scilicet non est contingens. id est possibile quod una
et eadem vox ad aures diuersorum dirigatur. omnes
ergo ille voces sunt vni. scilicet animalis. scilicet si sunt una
vox. imo plures realiter Ex predictis per solutionem
ad instantiam. quod omnis vox tam prima quam sequens
est vox animalis. quod omnes ab animali generantur
modo preposito Ad euidenciam predictorum potest
queri verum sit possibile idem corpus simul esse in
diuersis locis. videtur quod sic. nam in eodem loco pos
sunt esse duo corpora simul. ergo et idem corpus in
diuersis locis. ratio patet. de ferro ignito ubi sunt
sunt ferrum et ignis. consequentia probatur. quia
similis possibilitas vel impossibilitas videtur
esse hinc et inde Contra auctorem littera et arti
. 4. phi. R: hic sunt due conclusiones certe per
fidei veritatem Prima quod de potentia dei pos
sibile est duo corpora simul esse in eodem loco. quod
patet. tunc quod christus fuit natus de virgine matre.
ergo clauso clastro. quod esse non potuit nisi duo
corpora simul essent. tunc quia christus resurrexit
clauso sepulchro. unde sancte mulieres dixerunt
quis reuoluet nobis lapidem etc. tunc quod post resur
rectionem intrauit ad discipulos ianuis clausis.
ergo idem quod prius. tunc quod corpus indissolubile est esse
quod incorruptibile. dislo autem est quod corruptum scilicet corpora
brotorum erunt in celo. epireo. gerunt sicut cum celo sine die
ne vel cessione alicui eorum. Secunda est quod de
potentia dei idem corpus potest simul esse in diuersis locis
per quod corpus christi simul est in celo et in altari et in plu
ribus altaribus simul sacro. Per legitur quod bea
tus ambrosius simul exiit mediolani sicut inter
fuit sepulture beati martini turonis. ergo sicut fuit
in diuersis locis. Item sunt alie due conclusiones
certe per philosophie auctoritatem. Una quod de potentia natu
rali ipse est duo corpora esse sicut alia quod de potentia natu
rali ipse est idem corpus sicut est in diuersis locis R: de
potentia conclusionis assignat duplex. una dicitur repugnancia
contritatum et dimensionum. unde art. 4. phi. dicit quod
dimensiones sunt sine quantitatibus et passionibus faciunt
distare duo corpora et dicitur est quod maneat dime
siones et non faciant distare. unde cubum facit dista
re per quod dicitur ibi. quod igitur dimensiones repugnant una
expellit aliam. nec possunt simul esse. Intelligendum tamen
quod dupliciter possunt sibi aliquid repugnare. scilicet formaliter et virtu
aliter. per repugnant duo tria. puta calidum et frigidum
2: causa naturalis repugnat effectui opposito sui
effectus. ut ignis frigiditati. diuersae ergo dimen
siones repugnant. non per modo sed 2: quod repugnancia
dua rum dimensionum non est nisi propter si
multatem loci. due enim repletiones loci repu
gnant respectu eiusdem loci. quia vnum locum
replet vnum corpus quantum potest repleri.
ergo si aliud corpus repleat cum eo eundem

locū erit repugnantia quātitati priori nō foſſi-
 ter. ſz. q. virtualiter ratōe i^o effectus qui eſt re-
 pletio loci per ſmā quantitātē vniūſ corporis
 eo mō quo quātitas habet efficaciam reſpectu h^o
 effectus qui eſt eſſe i loco repletive. Alia ra-
 tio conſuſionis aſſignatur ordo vniuerſi. vbi
 notandum q̄ ſicut i vniuerſo ē ordo eminentie
 ordo dependentie: ordo duratōis zc. ita ē ordo
 ſitus ſm quem vniuerſe ptes vniuerſi ſiſt con-
 tigne z vna extra aliam. ex quo ſeq̄ q̄ nec va-
 cuū poſſit eſſe. nec duo corpora ſimul poſſint eē
 ita q̄ vtriuſq; ē cauſa eadem. vtraq; cauſa eſt
 rationabil. ſz primā puto veriore. Ratio ſe
 conſuſionis aſſignatur iſta. qz naturaliter mu-
 tatio poſſitua qua. ſ. aliquid acquiritur no pōt
 eſſe ſine priuatiua q̄ aliqd depditur. z hoc vbi
 nate ſunt eē ille due mutationes qd id dico. qd
 alicubi non ſunt nate eē ambe pnta i illumia-
 tione aeris vbi ſic ē mutatio poſſitua q̄ nulla
 ē depditua. vñ ḡ corpus non poſſet eſſe in di-
 uerſis locis vbi poſſit moueri a priuatiua mu-
 tatione q̄ p̄dit p̄mū. vbi ad poſſituiam q̄ acgrit
 z^o vbi. qz igit natura ſi poſſet ſepare has duas
 mutationes vbi nate ſunt eſſe vt ē in ppoſito.
 ido non poſſet idem corpus eſſe ſimul in diuer-
 ſis locis. bene ḡ dicit auctor i littera q̄ idē cor-
 pus non poſſet eſſe in diuerſis locis: nec plura
 i eodem loco Ad argu^o i oppoſitū. nego aſſe.
 ad pbatōnes de ferro ignito. iam dicuz eſt in
 principio huius libri. non eniz imaginādum ē
 ignem et ferrū eſſe ſil. ſz q̄ ferrū eſt poroſū ml-
 tis valde poris in quibus ignis recipitur vt ſic
 duo corpora non ſunt ſimul

Bi autez

Postq̄ auctor dicit
 minauit de vbi de-
 ſcriptiue notificando qditatez eius nūc deter-
 minat de ipſo diuiſiue. circa qd. z. facit. p̄ expo-
 nit itentū. z^o ex dictis cōcludit corlm ibi (q̄re
 z locus) prima dicitur i. z. p̄ enim ponit d̄ vbi
 quandam diuiſionez. z^o ſubdit eiūsdē dicti ex-
 poſitionē ibi (locus autē ſimplex) dicit ḡ q̄ vbi
 aliud eſt ſimplex aliud cōpoſitū q̄ ſtatī decla-
 rat di. q̄ vbi ſimplex eſt q̄ procedit a loco ſim-
 plici vbi cōpoſitū eſt q̄ procedit a loco coniun-
 cto. i. cōpoſito Notādū q̄ ut ſepe dēm ē d̄rie
 rerū ſunt ignote z maxime reſpectuū qui ſicut
 habent modicū de entitate. ita z de cognoscibi-
 litate. maxime autē innotescunt per terminos
 vbi. ergo qz eſt foſſiter reſpectus locati ad locū
 maxime innotescit nobis per locū. ideoq; iuxta
 diuerſitatē loci ſumitur diuerſitas vbi. z ſicut
 locus alius ſimplex alius cōpoſitus. ita z vbi.
 vnde iſta diuiſio nō eſt formalis per d̄rias in-
 triſecas. ſed per extrinſecas ut eſt dictū. De-
 inde cū dicit (locus autē) qz dixerat vbi ſimplex
 eē q̄ procedit a loco ſimplici. ideo expōit qd ſit
 locus ſimplex di. q̄ loc^o ſimplex ē ille q̄ ē origo
 z p̄ſitu^o. ſ. loci q̄ ē cōtinuoꝝ. i. de numero cō-

tinuoꝝ. i. loci cōpoſiti Ad c^o declarationē ad-
 dit q̄ ſic dēm eſt in p̄dicamētis locus p̄poſit^o.
 eo q̄ ē cōtinuoꝝ hz particulas copulatas ad eū.
 dē teri^o ad quē p̄iugū. i. coplant ptes corpis. p-
 tes at corpis coplant ad p̄ctū z pticule loci clau-
 dunt z p̄tinent pticulas ſoliditat. vñ etiā loca
 ſimplicia ſunt occupantia. i. continētia minimi
 corporis. Notādū q̄ auctor iſte ſicut impro-
 prie z extenſiue locutus eſt de tēpore non di-
 ſtinguens ipm a nunc ita q̄ tēpus ſimplex ap-
 pellauit ipm nunc. z quādo ſimplex eſſe in mo-
 mento vel in nunc. ita hic iproprie z extēſiue lo-
 quitur de loco nō diſtinguēs ſuperficiē corpo-
 ris p̄tinetis que eſt proprie locus ab ipſo p̄cto
 ſuperficiē. vnde locū cōpoſituz dicit cōtinuū
 .i. ipam ſuperficiē corporis continentis. locum
 vero ſimplicē vocat punctuz indiuiſibilē. dicit
 ergo vbi cōpoſituz eſt eſſe in loco continuo z cō-
 poſito ita vbi ſimplex eſt eſſe i puncto. nā ſicut
 totus locus cōtinet totū locatū z pars partem
 ſic p̄ctus ex parte loci r̄idet puncto ex parte
 locati. tunc plana eſt l̄ra. qz locus ſimplex. i. p̄-
 ctus eſt origo loci cōpoſiti. qz eſt p̄mū. p̄n^o i cō-
 tinuis. nā ſm imaginationē matheāticōꝝ p̄-
 ctus fluens cauſat lineā. lineā fluens ſuperfici
 em. ſuperficies fluens cauſat corpus. vnde par-
 tes corporis vltimate reducuntur z cōtinuā-
 tur ad punctū. ſz de propinquo ad ſuperficiem
 copulantur. tunc etiā patz q̄ ſicut loca cōpoſi-
 ta ſunt continentia corporū cōpoſitorū z conti-
 nuoꝝ. ita loca ſimplicia corporū minorū. i. pun-
 ctorū in corpore contentorū hanc puto eē intel-
 lectionē l̄re Aliter exponitur q̄ ſz az. 5. vbi.
 eſt dare mīmaz carnē z mīnum os. qz ſi vltra
 diuidatur. iā non eſt os vel caro. qz non manet
 forma ſm ſpeciez vel formā. dicitur ergo locus
 ſimplex qui eſt cōtentiū^o corporis minimi ſ ſpe-
 ciē. z ipe eſt etiā origo loci cōpoſiti qui. ſ. eſt
 cōtentiū^o corporis diuiſibilis etiā ſm ſpeciem
 ſicut pars minor conſtituit maiorē z eſt prin-^o
 ac origo eius. et tunc ſequeus dicendū eſt de
 vbi. qz vbi ſimplex reſpōdet p̄mo loco. vbi com-
 poſituz reſpondet z^o Sed videtur falſuz q̄
 partes loci copulantur ad eundez terminū ad
 quē partes corporis. nā particule corporis copu-
 lantur ad ſuperficiē paticule loci. nō qz locus ē
 ſuperficies. z partes ſupſicie nō copulant ad
 ſuperficiē P̄ locus eſt diuiſus a locato ex. 4.
 vbi. ergo nō eſt idē terminus continuoꝝ ptes
 vtriuſq; d̄ria patz. qz terminus nō eſt diuiſus
 ab eo cuius eſt terminus. ergo non eſt idēz ter-
 minus duorū diuerſoꝝ Rā: concedo cōcluſ-
 onē harū rōnum. qz nullo mō p̄ſt copulari ad
 eundē terminū numero ad quē partes corpo-
 ris. qz loc^o ē diſus a lōto. loc^o ei ē ad quē lōtum
 mouetur. z non mouetur cū locato. nec ad eun-
 dē terminū ſpecie. qz ille terius corporis ſupſici-
 es ē q̄ nō ē teri^o loci niſi loc^o eēt cor^o imo nec ad

vñū terminū cōmunē oportet eas copulari cū
 nō oporteat eas eē cōtinuas Quā^g ad au-
 ctore Dicedū q loqtur d termino remoto. nā
 dicit i littera q ptes corporis copulatur ad pū-
 ctū. sic ēt partes loci nō ad idēz pūctū numero
 sed ad idē specie. vñ q loqtur d loco: nō secūdū
 op. pprā sed fm op. ponētū locū esse spatium
 equale locato. i. quasdam dimēssiones separatas
 que penetrāt dimēssiones corporis locati r sūt
 simul cū eis. r tūc nō tantū ad eūdem terminū
 specie: sed ēt numero ptes vtriusq; copulantur
 de hac at opinioe habetur. 4. phi. r ibi sufficiē-
 ter iprobatur Deinde cū dicit (quare nec lo-
 cus) concludit quoddā corl'm ex pdictis: circa
 qd. z. facit. p cōcludit itentū. z: mouet dubiuz
 ibi (contētio autē) dicit g q sup p sic ē q ptes lo-
 ci r corporis ad eandem terminū copulatur. se-
 quitur q nec locus ē sine corpore nec soliditas
 .i. corpus sine loco Deinde cū dicit (cōtentio
 autē) mouet dubiū circa dicta. qz videtur non
 omne corpus esse in loco. puta celum vltimum
 vbi. z. facit. p tractat. q. z: subterfugit ratio-
 nē ibi (de hi autē) dicit g q circa dicta oritur
 contētio de extremitate spere. i. de extrema spe-
 ra vel celo vltio. vtrū. s. sit in loco pro eo q ni-
 bil est extra illud celū qd. s. contineat ipz. ex q
 ad ppositū arguit sic. si spera vltima ē i loco. g
 ē aliqd pter eam in quo sit. qz sicut dictū est in
 superiorib⁹. i. supra eē in loco ē ambiri r circū-
 scribi ab alio. s. loco. hui⁹ rationi p ponit cōclu-
 sionē ibi (sea autē spera rē) qd ab eo loco ambi-
 tur. i. nō potest dici q id quod ambitur r conti-
 netur ab illa spera sit locus eius. qz d ratioe lo-
 ci ē ambire non ambiri vt supra dictum ē z:
 ponit ma. rōis. 3: ponit mi. (nihil autē) vltio
 resumit conclusionē (extremitas quidē) p lra
 Deinde cū dicit (de huiusmōi autē) subter-
 fugit rōnez di. de huiusmōi. s. materia vel d hu-
 iusmōi. s. qōnibus r similib⁹ insolitū est. s. quā-
 tū ad logicū r occultū quantū ad inte⁹ pronū-
 ciare. i. determinare r diffinire. r ē cōtra sfbilia
 .i. facilia de quib⁹ nūc tractamus vel cōtra sfi-
 bilia p qōto de hac. q. nō possumus per sfbuz in-
 dicare. ideo nunc solu: huius. q. pretermittitur
 Notādū q de ista questiōe vtrum ce⁹ vlti⁹
 sit in loco diuersi phi r cōmentatores diuersa
 dixerunt volētes saluare illud. ce⁹ r si nō ppe.
 tamē aliquo mō eē in loco. quidā ei ut auerro
 is dicit ipm eē in loco per centrū. alius. s. remi-
 xtius per partes. aly p vltimā sui superficiem
 de quo magis spectat ad. 4. phi. Sed quicqd
 sit de dictis eorū certū habeo q illud ce⁹ nō ē
 in loco ppprie loquēdo per rationē auctoris.
 nā omē q est in loco circūscribitur ab alio cor-
 pore q ē extra ipm r ab eo discōti⁹ r diuisum.
 ut patz. 4. phi. sed ce⁹ vlti⁹ nō habet aliquod
 tale extra se. qz iā non eēt vltimū. g rē. Unō

hic est aduertendū q corpora vniuersi sunt in-
 ter se ordinata ut continentia localiter r contē-
 ta. terra enī imediate continetur ab aq. aq ab
 aere. aer ab igne: ignis a spera lūe. r illa ab alia.
 r sic vsq; ad vltimā: sicut ergo non ē inconueni-
 ens dare in vniuerso aliqd corpus ita conten-
 q nullo mō est continēs alterius. puta terra.
 ita nec est inconueniens dare aliqd corpus q.
 ita est locus continens alterius q nullo modo
 est in loco: nec ab eo contentus r illud ē vltima
 spera siue ce⁹ vltimū vel illud sit primū mobi-
 le. ut dicunt phi vel sit ce⁹ empireū immobile ut
 tradūt theologi. r verū est. ibi enī est locus be-
 atorū vltra quē nihil est nec locus nec tempus
 nec motus ut dicit ap. z: de ce⁹ r mundo Se-
 quitur illa pars (caret autē vbi) vbi auctor de-
 terminat de vbi quātuz ad eius accidentalia
 pproprietates eius assignādo. r diuiditur in. z.
 fz duas proprietates. secūda ponitur ibi (inest
 autē) prima in. z. p ponit intentū. z: illud magi
 specificat ibi (nō enī dicit) dicit ergo q vbi ca-
 ret intēssione r remissione. i. nō recipit magis r
 minus q statī amplius specificat. qz nō dicit
 alterū altero magis vel minus eē in loco. esse
 autē in loco est vbi. lz contingat alterū altero
 maiorē locū possidere vel minorem. r subdit q
 nec fm vbi nec fz aliqā qōtitate cōtingit susci-
 pere magis r min⁹. sed f qle. i. f qilitatē. qilitas
 enī suscipit magis r min⁹ nō qōtitas. Alr ex-
 ponit ista cauda lfe q nec vbi nec qōtitas. i. lo-
 cus qōtus f q hi⁹ suscipiunt magis r min⁹. sed
 f q sūt qle. i. f qilitatē annexā. vbi gra. loc⁹ cali-
 dus r frigid⁹. s. r vbi dī f magi r mi⁹. Cōtra
 istā ppetatē istā. tū qz vbi ppo⁹ ē magi vbi q
 vbi simplex. g vbi suscipit magi r mi⁹. tū qz cor-
 p⁹ magi ē i loco qō aia. s. illud nō ē aliō qō eē in
 loco. g rē. R: sic sdcōm ē de qō: id de vbi. qō ei
 ē re⁹ r modicū hz de ētitate. id cogscit qō maxie
 ex terio q ē loc⁹. sic igit loc⁹ imo ois qōtital non
 suscipit magi r mi⁹. ita nec vbi. oib⁹ ei r respectib⁹
 pūit suscipe magi r mi⁹. vel hre driū ex teris
 ad qō a qbus sumūt nomē r spēz sic supi⁹ dōz
 ē de agere r pati. si g loc⁹ nō suscipit magi r mi⁹
 seqt q nec vbi Ad p⁹ dico q vbi ppo⁹ nō est
 magi vbi itēssue s. extēssue qō vbi simplex. ut
 pz ex pdictis Ad z⁹ cū aia simplr nō sit i loco cō-
 pa⁹ ē abusiua q cor⁹ sit magi loco qō aia. nam
 magi eē i loco suppoit simplr eē i loco. r s. r mi⁹
 dico g q cor⁹ non ē magi loco. qz aia simplr nō
 ē i loco sumēdo ppe eē i loco Deīn cū dic (inē-
 at) ponit sam ppetatē vbi sic pcedit. p ponit p-
 petatem. z: obycit d eā ibi (sursuz at) dicit g q
 ipi vbi inest nihil eē driū. c⁹ cām subdit. qz nec
 loco inest drietas. qz locus nō est contrari⁹ lo-
 co. quoniā autez nec in alyz. s. qōtitalib⁹ ē drie-
 tas ma⁹ est. f. ex dictis alibi in predicamentis.
 qz qōtitali nil est contrarium. ergo nec loco. er-
 go nec vbi Deinde cuz dicit (sursuz dicitur)

obicit contra proprietatē. qz esse sursum z esse deorsuz que sunt duo vbi dicuntur contraria. circa q sic procedit. p arguit ad partē affirmatiuā z ad negatiuā ibi (origūt at) i pma ar. sic illa q sub eod gñe poita sūt i maxie a se distāt sūt tria sed vbi sursum z vbi deorsū sūt bi. g. zc. bui^o ratiōnis p: ponit clussonē (sursum at) pz i lra. z: mi. (multū enīz distare) sic g sursum z deorsū maxie distāt: sic z eē sursum z esse deorsū q dñr ipa vbi maxie distāt. 3: clōez repetit ibi (qre trietas) qz sic qritas circa locū videt tria qritati. i. locus loco ē dñs. ita ipsa vbi fm sursum eē z deorsū eē triatur. Notā q ista rō nō cogit. qz vlt sumit simplr sursum z deorsū p circūferētiā celi z cētrū terre. vlt sumitur gñalr vt quodlibz dicat sursum respectu inferioris. p modo nō sunt tria. qz nō sūt nata fieri circa idēz. nec maxie distāt formalr z i natura sicut tria lz maxie distāt sūt locū. z: mō ēt dicūt ad aliqd. z tūc sunt relatiue opposita Deinde cū dicit (cōtinget at) arguit ad ptē negatiuā p. z. rōnes. Fa ponitur ibi (amplius qdem) in pma pte arguit sic. si sursum eē z deorsū eē sūt tria. g. z. tria origūt sūt eē i eodē. cōsequētia pz. nā sursum eē z deorsū esse i eodēz simul sūt. nā idēz ē sursum z deorsum sūptū. i. pparū ad diuersa. nā altitudo tarris sursum ē ad nos. i. i cōpatōe ad nos. cōpata at extremitati spere. i. circūferētie. vlt cōuexitati celli ē inferior. i. deorsū. g sūt ē sursum z deorsū. buius rōnis ponit in littera pna. z pro: pñe similiter. z pz in lra In fa pte ibi (Ampli^o quidē) ponitur fa rō. z ar. sic. si vbi sursum z vbi deorsuz sūt cōtraria. g idē est cōtrariū sibi met. pro: pñe. qz eū idē sit sursum z deorsū cōpatum ad diuersa. ut predictū est. g idē sibi cōtrariat: si sursum esse z deorsuz esse sunt cōtraria. ex quibus finaliter cōcludit. nō est igit cōtrarietas in eo q est esse in loco. i. vbi Contra istā proprietatē argu. qz omīs motus est a cōtrario in contrariū. ex. 5. vbi. sed in genere vbi est motus proprie dictus per az. ibidē zc. Respon^o q ad vbi sūt se non est motus sed ut subē naturalī. z illo modo habet cōtrarietatē z quelibet duobz vbi sunt formaliter opposita. sicut g locus nō cōtrariat loco i quātuz est quātuz: sed inquātuz est qle ut predictū est. sic est etiā de vbi. Uteri^o videtur q rōnes nō cogant. qz videt ibi esse fallacia sūt quid ad simplr z ignorātia elenchi dicēdo ē sursum ad hoc z deorsum ad aliud. ergo est sursum z deorsuz. qz nō est simpliciter nec ē idē sicut h a est duplū ad. b. b. nō est duplū ad. c. ergo ē duplū z nō duplū Pōmīa opposita inferunt cōtradictoria. ergo illa ad que nō sequūtur cōtradictoria non sunt opposita. sed ad premissas in quibus est respect^o ad diuersa nō sequūtur cōtradictoria. sed est ignorātia elenchi ut predēz est. cūz ergo sursum z deorsuz dicātur in respēu ad diuersa nulla oppositio sequit ad tales pre-

missas. si ergo sequit contraria in eē eidē aut ibi sibi ipsi contrariū esse dato q idēz sit sursum et deorsum ad aliud z aliud sumptū. Respon^o: ad primū dico q predicata affirmata simpliciter sumpta sequūtur ex seipsis cūz determinatiōne nō diuente. exem^o hoc est duplum ad. a. z dimi^o ad. b. ergo est duplum z di^o. sed nō sequitur. ergo est duplū z nō dupluz. sed est ignorantia elenchi. similiter est in proposito hoc est sursum ad. a. z deorsuz ad. b. ergo idē est sursum z deorsuz. sed nō sequitur. ergo est sursum z nō sursum ita q in omnibus talibus in quibus predicata cōtrabunt per additiōnē nō diuientes inferūt affirmatiuas in quib^o predicata simpliciter indicātur cōuenire subiectis. sed nō ideo inferunt negatiu^o in quibus predicata simpliciter inferūt cōuenire subiectis propter dictas causas. hēc ergo sequitur est sursum respectu vnius et deorsū respectu alterius. ergo simpliciter ē sursum z deorsum sine oi fallacia. Ad 2° dico q rōa possunt predicari de seinuicē z de eodē. sed nō relatiue opposita. z ita possunt relā absolute inferri ex seipsis respectu diuersoz. si ergo ex i postasi sunt cōtraria. ergo cōtraria dicētur de eodē. concedo ergo nō possunt inferri opposita absolute. sed ex i postasi. qz sūt aduersarium ista sunt cōtraria. valz ergo rō cōtra illū qui dicit sursum z deorsum esse contraria. z hoc sufficit ad propositum auctoris.

Positio vero.

Dic vt supi^o. us dictū est determinat auctor de positioe vel situ q est 5° pncipiū. vbi sic procedit. p determinat de pōne quātuz ad eius essentialia ponendo eius notifi cationez aut descriptionez. z ad eius accidēta lia assignando proprietates eius ibi (suscipere autē) prima diuiditur in. z. primo ponit z declarat descriptionē. z mouet quādā dubitationē ibi (solet autē) prima in tres. primo descriptionē proponit. z eā exponit per exēpla ibi (scdm quā dñr). 3: quoddā dubiū excludit ibi (sedere autē) dicit ergo q positio est quidā situs partium z ordinatio generationis. idest ordo rei generate. Uterius exponit per exēpla di. q fm quā. i. positioē dñr quēdā stantia vel sedētia aspera vel lenita ideo ipa statio vel sessio aut asperitas aut lenitas sunt formaliter pōnes. Ex quo sequitur. 3: ibi (sedere autē) excludit dubiū. qz crederet aliquis q sedere iacere zc essent positiones. q negat di. q sedere vel iacere vel stare non sunt positiones. sed dñr denominatiue ab his. i. positionibus puta a sessione dicitur sedere denominatiue zc. z sic de alijs. sicut ergo album si est alba? nec aliq concretū est suuz abstractum ita nec sedere est sessio. nec stare statio. Notandum q duplex est positio ut dictū est alias. z auctor dicit in littera vna ē a natura q forlī diē ordinē priū in toto z ē tria

q̄ritatis s̄z q̄ d̄r in p̄dicamētis q̄ q̄dā q̄ritas
 h̄z p̄onez p̄tū. q̄dā nō h̄z p̄onez. a natura at̄ p̄
 tes i toto ordināt. puta man^o iuz̄ brachū. oculi
 circa nasū. h̄ac p̄onez tāgit auctor cū dicit gn̄a/
 tiōis ordinatio. r̄ de hac exēplificat cū dicit. s̄z
 quā aliq̄ d̄r aspera vel lenia. lenitas. n. r̄ aspe/
 ritas sūt a natura: r̄ dicunt ordinē p̄tū in toto.
 asperū. n. d̄r c^o vna ps supeminet alteri in toto.
 lene v̄o c^o oēs pres iacēt eq̄līter in toto. Alia
 est p̄o q̄ formalr̄ dicit ordinē p̄tū i loco r̄ hec fa/
 cit p̄dicamētū r̄ g^o distinctū. r̄ hec p̄o nō ē a na/
 tura. s̄z ecōiter ab actu r̄ a p̄suetu motu nature
 ut sessio r̄ statio r̄ h̄i^o. h̄ac p̄o s̄z tāgit auctor. cuz
 dicit q̄dā p̄tū sit^o r̄ illa exēplificat q̄n ait s̄z quā
 aliq̄ d̄r sedētia vel stātia. Sed videt q̄ possi/
 tio p̄dicamētū nō sit talis ordo p̄tū. p^o si p̄o ē
 ordo p̄tū i loco. ḡ illud eēt p̄dicamētū c^o est iste
 ordo. s̄z ordo ē p̄tū pte r̄ nō totius. ḡ pres eēt
 posite. ḡ pres hois sedēt r̄ nō h̄o. q̄ ē falsuz. p̄
 ma. illud ē ordinatū ordine c^o est ordo. s̄z ordo ē
 p̄tū. ḡ ptes sūt ordinate. ḡ r̄ posite R: r̄ dico
 q̄ s̄ vitatē p̄o nō ē formalr̄ iste ordo pp ar^o p̄di/
 ctū. s̄z p̄o ē quedā for̄ positi cui p̄sequit̄ dictus
 ordo. ita q̄ ordo ē ex eētia suā et posterior. t̄n
 q̄ illa for̄ ē fere ignota pp debile suū eē. iō cir/
 cū loquit̄ eā p̄ ordinē qui p̄sequit̄ ad p̄oēz. sup/
 ponat̄ ḡ in toto isto c^o q̄ p̄o sit ordo p̄tū i loco
 intelligēdo p̄ ordinē ipsam formā p̄onis sit a.

Ex p̄dictis oib^o colligit̄ q̄ auctor in descrip/
 tōe v̄trāq̄z tāgit p̄oēz. s̄z de s̄a p̄cipalr̄ itēdat.
 s̄z iō forte de v̄trāq̄z ploquit̄. ut illa quā itēdit
 meli^o cognoscat̄. nā cognitio d̄re aliquoz mltū
 p̄fert ad cognoscēdū q̄ quid est v̄triusq̄. Ap
 paret at̄ q̄ p̄o v̄troq̄z mō ē re^o extrisecus aduē/
 ens. q̄z positis extremis v̄triusq̄z nō sequit̄ re^o.
 posito eni loco r̄ positis p̄tib^o in toto non nccio
 sequit̄ ordo p̄tū in loco. q̄ illud to^o nō nccio ē
 i loco immo. nec simplr̄ in loco sic iā s̄dcm ē c^o
 de v̄bi. s̄l̄r ptes toti^o que sūt extrema alterius
 positiōis possēt eē abinice sepate. r̄ tūc n̄ eēt or/
 do illaz̄ p̄tū i toto. Dis v̄ills occurrūt duo
 dubia. P̄ri^o ē p̄o que dicit ordinē p̄tū i toto
 ad q̄ g^o p̄tinebit. q̄z cū sit formalr̄ re^o nō p̄t
 nere ad g^o q̄ritatis c^o ponit̄ d̄ria cuz sit q̄ritas
 g^o absolutū. d̄r at̄ d̄ra q̄ritatis nō p̄pa nec eēt/
 tialis. q̄z re^o nō ē d̄ra intriseca absoluta. s̄z q̄z il
 lā intriseca absolutā circūloquit̄ p̄ re^o p̄onis.
 d̄rie eni rez̄ ut plimū sūt ignote z^o du^o ē q̄l̄r
 p̄o p̄dicamētū d̄r ab ip̄o v̄bi cū v̄bi videat̄ eē
 ordo corp̄is in loco Ad p̄^o sic r̄ de multifalys
 ita r̄ de p̄one que ē ordo p̄tū in toto opz dicere
 q̄ ē i gn̄e p̄ reductiōz. reducit̄ at̄ ad gen^o p̄onis
 cū quo h̄z maiorē s̄ilitudinē r̄ p̄ueniētā. p̄ q̄to
 v̄trāq̄z p̄o ē ordo p̄tū. s̄z ad alios terminos r̄ for/
 te pp h̄ac reductiōnē r̄ s̄ilitudinē auctor s̄l̄ d̄ter/
 minat de v̄trāq̄z Ad z^o dico q̄ v̄bi est circū/
 scriptio passiva totius locati ad totū locū mō
 p̄dicto. circūscriptio at̄ r̄ ordo nō sūt idē re^o. s̄z

q̄ p̄o n̄ possz eē s̄l̄r v̄bi sic ē de q̄ritate r̄ q̄litate.
 q̄z q̄litas nō p̄r eē sine q̄ritate. r̄ t̄n n̄ s̄l̄r id. nec
 q̄ritas est de eētia q̄litate. q̄z v̄o bi respectus
 h̄nt modicū de entitate difficile est videre eozū
 d̄ras sicut r̄ q̄ditates Ex p̄dictis oib^o p̄z noti/
 ficationē seu descriptionē p̄ueniētē eē assigna/
 tā. ibi eni ponit̄ aliqd. q. loco gn̄is situs r̄ ordi/
 ponit̄ subc^o p̄tū r̄ gn̄ationis. i. rei generate. p̄/
 tes at̄ sūt extrema p̄me p̄onis. s̄z sūt t̄n subc^o
 vel fundamētū s̄e p̄onis. r̄ tūc supplēdus ē ter/
 min^o qui est ipse loc^o vel pres loci Deinde cū
 dicit (solet at̄ q̄o) mouz quādā dubitationē cir/
 ca p̄dcā v̄bi duo facit. p̄ mouet dubitationē. z^o
 subdit r̄n̄sionē ibi (non sūt aut̄ p̄ones) dicit q̄
 q̄o solet iduci d̄ curuo r̄ recto r̄ aspero r̄ leni tri/
 angulo r̄ q̄drāgulo r̄c. v̄trū. s̄. sint p̄ones vel n̄
 videt q̄ sic. q̄z v̄n̄r significare quādā dispōnez
 .i. p̄onez p̄tū q̄z ex p̄dictis p̄ eoz diffinitōes
 asperū eni d̄r c^o vna ps supeminet alteri. lene c^o
 p̄tū eē q̄les sūt. s̄l̄r at̄ dicit p̄r de relis. videt
 q̄ s̄ sint p̄ones. arguat̄ ḡ sic. quecūq̄ significāt
 ordinē p̄tū sūt p̄oēs: s̄z oia p̄dicta s̄t h̄i^o. ḡ r̄c.

Dein cū dicit (n̄ sūt at̄) ponit̄ r̄n̄sionē q̄ ē q̄ oia
 p̄dicta n̄ sūt positiōes s̄z q̄litatez circa positiōes
 q̄ at̄ sint q̄litatez p̄bat. q̄z s̄esu. s̄. tact^o p̄cipiūt
 eē talia. s̄. aspū r̄ lene r̄c. ḡ p̄tinet ad tertiā sp̄z
 q̄litatez q̄ ē s̄sibilis q̄litas. dicit q̄ ea q̄ dicta
 sūt n̄ sūt positiōes s̄z q̄lia. i. q̄litatez ex̄ntes cir/
 ca positiōes. q̄d̄ statū p̄bat. nā ex eo q̄ p̄tū
 sic sūt posite i toto a s̄sib^o indicātur tales esse
 .s̄. aspū ul̄ lene. r̄ n̄ e^o ḡ v̄nūquodq̄z p̄missoz n̄
 erit positiō: s̄z nascit̄ circa positiōnē Circa lit/
 terā occurrūt dubia P̄ri^o q̄z auctor videt s̄
 bi p̄dicere. statū eni supra d̄as expositiōnē d̄ de/
 scriptiōe positiōis ponit̄ ex^o de aspo r̄ leni. ga
 s̄z positiōnez d̄r aliq̄ aspa vl̄ lenia. ḡ sūt possi/
 tiones. h̄ at̄ dicit q̄ nō sūt positiōes s̄z q̄litatez
 circa positiōnē P̄ari. i. p̄dicamētis c^o de q̄l/
 tate dicit ex̄p̄sse q̄ raz̄ r̄ sp̄issū: aspuz r̄ lene. s̄/
 gnificāt positiōnē r̄ nō q̄litatez. q̄d̄ p̄bat ex h̄: q̄z
 dicūt ordinē p̄tū P̄ videt falsū q̄ triāgulus
 r̄ quadrāgulus significēt q̄litatez. nā ois figura
 ē i gn̄e q̄ritatis. q̄z t̄n p̄ se q̄ritates p̄ se conside/
 rāt figurā. s̄z triāgulus r̄ q̄drāgul^o sunt figure
 ḡ sūt q̄ntitatez. R: ad p̄mū r̄ z^o patz r̄n̄sio
 ex̄ dictis supra c^o de actione. q̄z raz̄ r̄ sp̄issū as/
 perū r̄ lene v̄no mō significāt extēsiōnē p̄tū
 q̄ritatiuaz. r̄ sic idē corp^o cōp̄ssū r̄ n̄ cōp̄ressuz
 p̄r eē raz̄ r̄ densuz. vt p̄z de sp̄dgia r̄ lana. alio
 modo significant extēsiōnem p̄tū materie
 put rarū dicit q̄ multū h̄z de forma r̄ pum de
 materia. densū v̄o e^o p̄ significāt positiōnem
 q̄z ordinē p̄tū in toto. z^o significāt q̄litatez. et
 sic p̄z q̄ nec auctor p̄dicit ari. nec s̄byp̄i. dicit̄
 ē q̄litatez ex̄ alia causa quā tāgit auctor. q̄z. s̄.
 iferūt passiōnē s̄sui r̄ s̄sib^o p̄cipiūt. q̄d̄ ē p̄puz
 .3. sp̄ei q̄litatez Ad z^o at̄ dictū fuit i p̄dicamē/
 tis q̄daz q̄d̄ne. nam h̄ nomē figura v̄no mō s̄

gnificat superficiē terminatā lineis. et sic est in genere q̄ritatē vt arguit Alio mō significat ipsā clausionē lineaz sine terminationē. et sic ē i tertia spē q̄litate vt dicūt q̄litate i q̄ritate Ad euidentiā hui⁹. c. q̄ritē vtrū positio sit vnū pdicamētū. ar. p q̄ non sit pdicamētū vel generalissimū. nā omnis relatō ē de ḡne relatōis s; positio ē relatio q̄ ē foīlr respectus. ḡ est de genere relationis. et p̄ nō est generalissimū

Illud q̄ ē d̄ria ḡnis nō ē ḡnalissimū. s; positio ē differētia generis q̄ritatis vt dicitur in pdicamētis. ḡ rē z: arguitur q̄ nō sit vnū ḡ. positio ē respect⁹ muruus sic r̄ ordo. ḡ q̄ ratiōe ordo partium locati ad partes loci facit vnum genus: eadez ratiōe eoz ordo p̄tiū loci ad ptes locati facit aliud genus. Cōfirmat. qz actio et passio faciūt. z. genera q̄ sunt. z. respect⁹ oppositi. ergo pari ratiōe i pposito ordo et ordo q̄ sunt respectus oppositi i pposito Idēz argumētū valet ad pbandū de vbi et de quādo et de habitu q̄ sint. z. genera. qz in quolibet sunt. z. respectus oppositi ad instar actiōis et passiōis .f. vbi actiū ex pte loci passiū ex pte corporis locati. similiter quando actiue ex pte temporis quando passiue ex parte rei tēporalis. Itē hēre actiue ex parte corporis cui adiacent. et haberi passiue ex parte adiacētū corpori Ad oppositū est auctor et ari. aliter essent plura genera q̄ .io. R: hic sunt. z. cōclusiones Prima cōclusio est ista. positio ē genus generalissimū. p: illud genus quod nō habet supueniēs genus ē generalissimū p diffinitionez generalissimi datā a poz. s; positio ē hi⁹. nā nihil habet supra se vniocū nisi ens qd nō ē ḡ. ḡ rē. vbi notādūz q̄ sicut dictū ē i poz. de ratiōe generalissimi ē non habere supra se aliud genus. esto q̄ pauca vel nullas habeat species sub se sicut est de q̄ vbi positioe habitu q̄ pauca aut nullas h̄nt species sub se Fa cōclusio q̄ positio ē vnū ḡ p: qz pdicatur de omnibus suis inferioribus p vnā ratiōē. ḡ vnū genus. vnitas enīz generis ē ex vnitate ratiōis pdicādi. si q̄ritur que sit illa vna ratiō. dicitur q̄ vel ē ignota nobis. v̄l potest dici ratiō ordinabilitatis i loco. qz positio ē formaliter ordo partū i loco. Ad pri⁹ in oppositū dico q̄ ma. ē falsa sic accepta vniuersaliter. nā sola relatio et respectus intrinsecus adueniēs ē de genere relationis. positō at non ē respectus intrinsecus s; extrinsecus adueniens Ad z⁹ patet ex precedētib⁹ q̄ positio predicamētū non est differentia quantitatis vnde equinocatur i argumēto de pōne. Ad 3⁹ rāgit difficultatē an ens diuidat sufficiēter p. io. genera. q̄ si nō. plana ē respōsio q̄ i oibus respectibus oppositis. sicut vnus cōstituit pdicamētū: ita et aliud. q̄ si sic oportet fieri multas reductiones vt. f. respectus oppositus reducat ad genus oppositū. vbi ḡa. vbi actiū ad vbi

passiū. similr de quādo positioe et habitu. s; quare actio et passio sunt. z. ḡna cū sint resp̄cus oppositi potius q̄ alij respectus oppositi. R: quere si potes

Escipere autē. Postq̄ auctor

determinauit de positioe q̄tū ad eius essētia lia ponēdo eius descriptionē. nūc determinat de positioe quātū ad eius accidētia pprietates eius assignādo. vnde hec ps i. 3. diuidit fm q̄ assignat de positioe. 3. pp̄tates. quarū due sūt cōmunes. tertia vero ē pp̄ria et cōuertibilis. Fa ponitur ibi (pp̄riū vero) tertia ibi (magis autē pp̄riū) cōclusio itēta i prima parte est ista q̄ positio non habet cōtrariū. circa quā sic p̄cedit. p̄ cōclusionē impugnat. z: eā pbat ibi. (ponētibus) in prima parte arguit sic. sedere et stare sūt positioes. patet ex p̄cedētib⁹. s; sedere et stare sunt cōtraria. ḡ i positōe ē cōtrarietas. minor ponit i litera quā pbat per diffinitionē cōtrarioz sic. cōtraria sūt que ipossibile ē esse i eodē idiuiduo simul. vicissiz autē et successiue cōuenit esse in eodē. sed sedere et stare sunt hi⁹. ḡ sunt d̄ria. p: mi. nā sedēs pōt illico stare. et eoz hui⁹ ratiōis p̄ ponit cōclusionē (nā sedere) z: maio. (cōtraria enīz sunt) 3: minorē (sedēs enīz) quoq̄ autē. i. aliquo sedente ipossibile ē ipsū stare simul Notādū q̄ hic accepit cōcretū pro abstracto. f. sedere ac stare p sessioe et statione. aliter cōtradiceret sibi. nā sup̄ dixit ista sedere et stare nō eē positioes. s; d̄nr denominatiue a positioibus Deinde cū dic̄ (ponētibus at) pbat cōclusionē itēta arguēs i oppositū p. z. ratiōes. vnā ad ipossibile et aliā ostēsiuā. Fa ibi (āplius quidā contrarioz) p̄ma i. z. p̄ ponit rōnē. z: istat cōtra eā ibi (fortassis) In prima parte arguitur sic. sedere et stare sunt contraria. ḡ vnū ē cōtrariū pluriū. cōsequēs ē falsuz. qz vnū vni tm̄ cōtrariatur. ex. 4. meta. ḡ aīs. et p̄ cōsequēs positioi nihil ē contrarium p: cōsequētē. qz s; cōsequentiā collectionis .i. s; p̄mazmostre diffinitionis. i. sup̄ s; diffinitionē supra datā de cōtrariis. nō magis ē d̄riū sedere ad stare q̄ ad accūbere. quia sicut sedere et stare nūq̄ repiūtur i eodē simul s; vicissim ita nec stare nec accūbere simul repiūtur i eoz s; vicissiz. ḡ sedere erit d̄riū ad stare et accūber. ḡ vnū ē cōtrariū duoz. hui⁹ ratiōis p̄ pōit cōclusionē ibi (ponētibus at) z: p̄bōez cōsequētē ibi (fm enim collectionis) 3: infert conclusionē principaliter itēta ibi (fm aut hi⁹ dispositioe). i. p̄bationē q̄ positioi nihil ē d̄riuz. patet autē tota littera ex pdictis Deide cuz dicit (fortassis aut) istat contra ratiōē. vbi z. facit. p̄ p̄mittit obiectionē. z: subdit respōsionē ibi (non ē autē palliduz) obycit ḡ cōtra rōz q̄ cōsequēs illatū tāq̄ icōueniēs: non videtur inconueniēs. iō dicit q̄ fortassis nō putabitur

b

solitū. i. falsū et iopinabile vñ eē cōtrariū plu-
 riū. nā pallidū videtur eē cōtrariū ad albus et
 nigrū. i. albedinē et nigredinē. qđ probat p diffi-
 nitionē Prioz superius repetitā. nā cū sint sub
 eodē genere nūq̄ in eodē simul inueniūtur. s; z
 vicissiz. qz idēz subiectū nūc albū nūc nigrū ē
 nunc pallidū. et e; relinquitur q̄ vñ eē cōtra-
 riū pluribus qđ i ratione inferebatur tāq̄ icō-
 ueniēs Deinde cū dicit (non ē autē pallidū)
 respondet ad obiectionē dicens q̄ pallidū non
 ē cōtrariū ad albū et nigrū. qz vtrūq̄ extremū
 ē. s. i eodē medio. pallidū eniz et alij. s. medij co-
 lores cōficiūtur ex albo et nigro. iō sunt simul.
 Ex B statiz soluit ad rationē in oppositum
 (necessariū ē q̄) quia si pallidū conficitur ex al-
 bo et nigro. necessariū ē i quocūq̄ ē pallidus in
 eodē eē albū et nigrū. similiter at et de ceteri me-
 dy coloribus. falsa ē ergo ista minor ppositio
 q̄ erat q̄ pallidū et albū nūq̄ sunt siml i eodē.
 similiter de pallido et nigro Circa istaz occur-
 rūt dubia Primū qz videtur falsū q̄ vnum
 tantū cōtrarietur vni. tū qz mediū vtrius mo-
 ralis habet. z. extrema cōtraria. vñ largitati
 cōtrariatur pdigalitas et auaricia. tū qz dicit
 .z. top. q̄ amicis malefacere habet multa con-
 traria. s. amicis benefacere et inimicis malefa-
 cere z q̄ videt falsuz medios colores cōfi-
 ci ex extremis. nā ois forma ē simplex i essētia
 vt dicitur ē i pncipio hui⁹ libri. s; medij colores
 sunt qđā forme. q̄ simplices nō q̄ mixti aut cō-
 positi ex extremis Ad primū dico q̄ sumēdo
 contrarietate stricte et pprie vñ tñ vni Priat
 banc cōclusionē ponit ari. io. meta. quā deducit
 sic. nā cōtrarietas ē maxima distātia. et si maxi-
 ma. ergo pfecta. et si pfecta. q̄ nō contingit vni
 plura cōtraria eē. Nec ei vltio ē aliqd vltio
 nec distātie vni⁹ pla sūt q̄. z. vltia. vñ q̄ tñ
 vni Priatur Ad z⁹ dico q̄ i omni genere etis
 et i q̄litatib⁹ ē inuenire mediū eiusdē rationis
 cū extremis. p; ex. io. meta. licet autēz mediuz
 dicatur cōponi ex extremis. vt rubor ex albo et
 nigro. ista cōpositio nō ē nisi quedā cōuenien-
 tia. q̄litates eniz medie sunt simplices. vñ pp
 illā cōueniētiā naturalē medij cū extremis: q̄
 cōueniētia nō ē extremi ad extremuz. dicūtur
 extrema vel q̄litates extremoz eē. et manere
 i medio. et nō dicit q̄ extremū sit i extremo abso-
 lute. q̄ colores forme simplices sūt medij. i. non
 mixte aut cōposite nisi modo dicto. et B sufficit
 auctori ad pbandū q̄ nō cōtrariat extremis.
 qz cōtraria nō habēt talē cōueniētiā Per B
 patet ad argumēta Ad primū de vtrute mo-
 rali et extremis dicēduz q̄ non ē contrarietas
 ppe et pfecta. qz nō maxima distātia. plus eniz
 distant auaricia et prodigalitas q̄ largitas ab
 vtraq; eaz. iō habēt se ista tria sicut extrema
 et mediū i genere colorū Ad z⁹ dico q̄ in cō-
 plexio q̄q; ē cōtrarietas ex parte subiecti. vt

amicis benefacere. inimicis bñfacere. q̄q; ex
 pte pdicati vt amicis benefacere. amicis ma-
 lefacere. quādoq; ex pte vtriusq; vt amicis be-
 nefacere. inimicis malefacere. iō ista cōtrarie-
 tas non ē. s; idē. nec p cōsequēs ppe contrarie-
 tas Aliter potest dici q̄ vñuz vni Priari itel-
 ligitur de Prietate icōplexoz. de qua etiā nūc
 ē sermo Ad aliud patet ex pdictis q̄liter me-
 dy colores sunt forme simplices et quō dicunt
 cōponi ex extremis Deinde cū dicit (ampli⁹
 qđē) pbat idē qđ pus per rationē ostēsiuaz sic.
 cōtraria sūt nata fieri circa idē naturaliter. s;
 sedere. stare. iacere. accūbere nō sunt nata fieri
 circa idē naturalr. q̄ non sunt cōtraria. p. mi.
 qz sedere. habet fieri circa ratōabilia. puta bo-
 mines. iacere at et accūbere circa diuersa. i. cir-
 ca irratōabilia. nō tñ ei homo sed equus et bo-
 dy dicūtur iacere et accūbere. sedere at nō nisi hō:
 iō dicit q̄ signū hui⁹ ē similitudo. i. imago eq̄
 et bouis qbus accubitus et nō sessio appropria-
 tur vel pbat. cū eniz bos vel equus pigit. non
 pingit ppe sedens sicut homo. hui⁹ rationis p
 ponit ma. (amplius qđē) z. mi. (sedere autēz)
 et patet littera. Cōtra pdcā arguit et videtur
 q̄ positio suscipiat Prietate. nā omnis mot⁹ est
 a cōtrario i cōtrariū. ex. 5. pbi. s; i positione ē
 motus. nā mot⁹ fit a sedere ad stare. et e; s; rō
 alijs. q̄ rē p differentia s; speciē est cōtrarie-
 tas. ex. io. Meta. sed i positione: imo in omni
 genere est differentia s; speciē. quia omne genus
 diuidit per. z. differentias q̄ addite generi con-
 stituūt species. z. oppositas. q̄ rē p ratio facta
 superius non ē soluta. qz p diffinitionē cōtra-
 riorū pbat sedere et stare eē cōtraria. qz imposs-
 bile ē simul ea eē i eodē idiuidio: s; vicissiz eē
 possunt. q̄ sunt cōtraria p locuz a diffinitione.
 In oppositum est auctor. Aliter oz distin-
 guere de Prietate sicut dictū ē i pdicamētū. nā
 cōtrarietas sumitur pprie et trāsūptiue. tran-
 sumptiue dicitur absolute. maxima distātia
 i genere et extēditur ad oppositionem pūatiuā
 quomō pūatio et forma dicūtur cōtraria. ex. i.
 pbi. B mō i omni genere ē cōtrarietas. qz ois
 diuisio generis ē p differentias oppositas B mō
 cōtrarias. s; Prietas ppe ē maxia distātia for-
 marū q̄ nate sunt mutuo fieri et se expellūt cir-
 ca idē susceptiuū. B mō negatur cōtrarietas a
 substātia et q̄titate vbi quādo et positione. dico
 q̄ q̄ i positione nō ē cōtrarietas ppe s; trāsūpti-
 ue Ad primū argumētū posset negari mi. qz
 mot⁹ nō ponitur nisi i. 4. generibus. substātia.
 q̄titate. qualitate. et vbi. vnde et iste mot⁹ de q̄
 arguitur. s. de sedere et stare ē mot⁹ localis. et p
 cōsequēs ad vbi Aliter dato q̄ in positione
 eēt motus dicēdū ē sicut de quantitate et vbi.
 qz ibi nō ē motus s; m se sed vt subsūt naturalī
 graue eniz mouetur ad vbi deorsū. qz ibi ē vir-
 tus naturalis saluatina eius et mouet ab vbi

fursu. qz ibi e vtus corruptiua i^o. sllr pt dici de pōne Ad z^o v^oia p^o. cludit de Prietate dca trā supriue Ad z^o dato qz ista eēt diffi^o Priorum. rrsuz e in lra. i vltima rōe. qz iacere sedere accū bere nō hnt fieri circa idē naturalr. qz alteruz circa rōalia alia aut duo circa irrōalia. Segt illa ps (ppriū vō) vbi ponit sam pprietatē di. qz ppriū pōnis est nō suscipe magis r mi^o q de clarat p si due spēs pgent in gñe. nā sedere non of mag nec mi^o pō qz accūbere. z: pando duo indidua in spē. nā vn^o sedens nō of magis nec min^o sedēs nec accūbēs of altero magl accūbēs. nec vniuersalr circa aliqz pōz aliā. Lōtra dca ar. nā aspezz r lene aliquo^o sunt pōes. r tñ altezz altero of magis vel min^o aspezz. sllr d leni. R^o asperū r lene put dicūt ordinē priū i toto non prinēt ad genus pōnis: s3 sūt ofie aut passiōes q̄titatis. r tamē nec illo^o dicūt magis r min^o. qz iste ordo nē ē fm magl r mi^o. s3 tñ qz dicūt q̄li tates pnt suscipe magl r min^o. vt vnū dicat magis aspezz qz aliud rē Segtur illa ps (magis ar) vbi pōit. z. ppetatē. circa qd. z. facit. p ppetatē pponit. z. p exēpla expōit. z. eā eē cōuertibile cōcludit. s3 ibi (positio aut nihil) tertia ibi (qcgd igit ppe) dicit g q magis ppū positō nis ē assistere r iēe pxiē. i. imediātē r imanētī^o oib^o formis supra positō. i. imanētī^o q̄ actō r passio vbi qñ Nō statī declarat p de positōe q̄ ē a natura ibi (positio ar) nā positō nihil aliō ē qz naturalis ordinatio ptiū ipi^o subē. i. ordo ptiū q̄ ordinatio vel ē innata a natura vt illa q̄ inest asperis r lenibus. equalibus r iēq̄lib^o z: de positōe q̄ ē ab actu nostro vel ēt q̄ iest a cōsuetu motu nature. vt sessio. accubit^o r silia Ultimo cū dicit (qcgd igit) cōcludit dictā pprietatē eē cōuertibile pōni di. qz qcgd pxiē ē assistens subē. illud ē necessario positio. r eoz^o ois positio suscipit p̄dicationē b^o rationis. i. qz pxiē ē subē assistēs Nōndū qz siue loqmur de pōne p̄f. q̄ iest a natura. r dicit ordinē ptiū i toto r p̄riet ad g^o q̄titatē. siue d pōe z: q̄. i. iest ab actu r cōsuetu motu nature. r dicit ordinē ptiū i loco. r faē g^o r p̄dicamētū distinctū. vtra qz eniz positio iest subē statī positē iēē. subā. n. ptes habēs. puta hō statī vt ē habet ptes ordi natas iter se r i loco. qz vel stat vel sedz vel ia cer rē Lōtra pprietatē arguit. tū qz q̄titas pxiē^o adheret subē qz aliud quodcūqz accñs. peniz ex natura rei subā ē q̄sta qz posita. ḡ positio nō pxiē^o iherēt. tū qz actio r passio sunt cā pōnis. vt dictū ē s. c. de actioe. s3 cā p̄cedit effectū. igitur imediātī^o iherēt subē qz positio. R^o itērio auctoris ē qz positō pxiē^o iheret subē qz aliq̄d pncipioz hic determinatoz. vñ i lra dicit alyo formis supra positī Ex h patz ad pxi^o de q̄titate. qz vtiqz q̄titas imediātī^o iheret subē. s3 ipa nō ē aliq̄d illoz. 6. pncipioz Ad z^o cōcedo qz actio r passio p̄cedūt suppo

sitionē i alio supposito. p̄s eniz ē actio r passio elemētoz q̄ lapis sit genitus. r p̄niz q̄ habet at i p̄tib^o sllrū vel positionē. s3 i eodē supposito vel subā ē. eoz^o p̄s eniz ex natura rei hō habz sllrū. vel pōnē i p̄tib^o. ēt loquēdo de vtraqz positionē qz possit agere vl pati. r sit in qñ. vel ba beat aliqd circa corp^o adiacēs. r saltē q̄tū ad pōnē q̄ ē ordo ptiū in toto p̄s bz eā qz sit i vbi vel in loco. positio ergo respectu substātie p̄cedit alia. s. p̄cipia siue p̄dicamēta

Abitus est.

Ultimo determiat auctor de .6. r vltimo p̄n^o. i. de bitu. circa qz. z. facit. p̄ ei determinat de habitu q̄tū ad e^o q̄ditatez. z: d habere ostendens eius multitudinez ibi (dicit autes habere) prima pars diuiditur i. z. quia primo agit de habitu q̄tuz ad eius essentialia describēdo r diuidēdo. z: q̄tū ad ei^o accūalia p̄petates eius assignādo ibi (suscipit autē) pri ma i. z. qz p̄ ponit de habitu vnā notificationē seu descriptionē. z: duplicē diuissionē ibi (fm qz) dicit qz habitus ē corporū rē Nōnduz qz ut dictū ē i p̄dicamētē c^o de q̄litate habit^o dicit tur multipliciter. vno: significat aliquid tran scēdēs f qz ab eo dicit habere denomiatiue qz distinguit h i sine b^o. c. Alio: significat q̄tū fōf positua vt sumit i oppositione p̄uatiua r p̄uatio r hitus opponūt Alio: significat q̄ll tate radicātā i subō r difficilr mobilez. r h mō p̄tinz ad p̄mā spēs q̄litatez q̄ ē hitus r dispositio. nullo istoꝝ modoꝝ ē h sermo de bitu Sz 4. qz habit^o significat habitudinez mediaz iter habēte r rē habitaz q̄ ē velut actio media iter agēs r patiēs. r sic ē decimū gñalissimū qz h describit. r ē sensus. bit^o sup̄ ē qdā respūs r hitudo corpōz r eorum q̄ sūt adiacētia circa corpus. ita qz cor^o bz illa. r illa hnt a corpe for maliter p̄ illā bitudine mediā aut respēm. vñ sicut ex adiacētia tēporl ad rē tēporalē cāf qñ sic ex adiacētia aliqz circa corp^o cāf iste hitus. ex qz p̄z falsitas alteri^o expōnis q̄ ly adiacētia dicit accipi ut noiatiū singulari. ita qz bit^o sit formaliter illa adiacētia. qd p̄z eē sllm. tū qz ha bit^o nō ē adiacētia. s3 derelictū r cātum ex illa adiacētia. quē admo^o ēt qñ nō est illa adiacētia t̄pis. s3 qdā ex illa derelictū. tū qz illa adiacē tia ē i his qz corpi adiacēt sllc in subō. adiacen tia ei ē i adiacente. s3 hit^o ē in corpe cui illa ad iacēt sicut i subō. corp^o enī bz fōf liter ea qz ba bet ipō bitu. ḡ fōf liter ē hit^o in eo. h ḡ adiacen tia ē noiatiū pluralē. r tūc p̄z descriptibz bñ eē assignatā. qz h ponit sub^o h^o re^o corpōz. ponit ēt teri^o eoz qz circa cor^o Dein cū dicit (fm qz) diuidit hitū r ponit. z. diones. qz p̄ma ē vocis i significatiōes. z. accñt i subā qz ponit ibi (h ar nō) dicit g qz h hitū hec dñr hre. illa dñr hri Notā qz ut dēz fuit s. c. de vbi. oēs re^o extri sec^o adueniētes sūt mutui. r sunt duo oppositi

b z

respectus. sicut enim ex pte corporis est vn^o re-
 spectus. q. actiue quo corp^o habet ea que circa
 se vel sibi adiacet. sic ex pte adiacetiū est aliuf
 respectus opposit^o. q. passiue q̄ habet ea que
 adiacet. ista ḡ diuisio tm̄ valet ac si diceret q̄
 quidā habitus ē actiue q̄ aliq̄ dicūtur habe-
 re actiue. quidā ē passiu^o q̄ aliqua dicūtur ha-
 beri passiue. ⁊ p̄ q̄ ista diuisio ē vocis i signifi-
 cationes aut equoci i equocata. qz bit^o actiu^o cū
 sit ḡnalissi^o nil reale vniuocū h̄z se q̄ sit cōe ei
 ⁊ bitui passiuo ⁊ q̄ i hūc ⁊ in illū re^o dicit nisi
 ens de q̄ dēm ē alias in poz^o si at tenet q̄ aliq̄
 trāscēdēs p̄ter ens sit cōe vniuocū inferioribus
 possit teneri ⁊ de bitu. ⁊ tūc ista dīo nō eēt equo-
 ci s̄z vniuoci i vniuocata. S̄z notā q̄ qdā do-
 ctor dicit. videlz scot^o. s. metha. c. de p̄dicamētū
 q̄ bit^o nō ē for̄ bitudo media iter rē bitā ⁊ ha-
 bentē. s̄z ē qdā for̄ sit. a. p̄ quā bituat^o for̄ ē ha-
 bituat^o. ⁊ in illa for̄ fundat bitudo. qdā ad illū
 q̄ bituat^o puta ad tunicā. q̄ at bit^o nō sit bitu-
 do media p̄bat. qz tūc bit^o eēt duo ḡnalissima
 sicut ac^o ⁊ pa^o. s̄z istā op̄ionē pateret solu^o ad
 qdā du^o s̄. c. de passiōe i qdā. q. s. q̄ re^o opposi-
 tū in q̄ vbi pōne ⁊ bitu p̄tinēt ad ḡ rlonis. S̄z
 p̄ter istas s̄t alij re^o faciūt ḡnalissima. puta q̄
 q̄n ē qdā for̄. a. q̄ tpale ē for̄ in tpe ⁊ vbi ē qdā
 for̄. b. q̄ for̄ cor^o ē in loco ⁊ pō est qdā for̄. c. for̄
 in q̄ positi. q̄ for̄ ē sic positi in loco. ⁊ bitus ē
 qdā for̄ d. q̄lis nūc dca ē. Verūtū magis te-
 neo p̄mā viā. nec cogit ar^o. qz altez reducīt ad
 altez. iō nō s̄t duo ḡnalissima. s̄z vnū tm̄. isti ēt
 re^o oppositi nō p̄nt eē de ḡne relationis cū sint
 extrinsec^o adueniētes ut pōsum ē de oib^o sigil-
 lati. Deīn cū dicit (h̄ at nō) pōit h̄z dionem
 penes subiecta vbi. z. facit. p̄ ponit dionē. z. re-
 mouet dubitationē ibi (bis at) dicit ḡ q̄ h̄. s. q̄
 dēm ē s̄ q̄ fm̄ bitū bec d̄nr h̄e. illa at h̄eri non
 ē fm̄ to^o. s. corp^o tm̄. s̄z ēt fm̄ dionē p̄tū. ex^o ut
 armatū eē quo ad to^o cor^o ⁊ calciatū eē quo ad
 p̄tē corp^o p̄. Postea (in bis at) remouet du^o. qz
 exēplificat de armato eē ⁊ calciato eē q̄ nō sunt
 habit^o. sed dca denoiatiue ab bitu. iō remouet
 du^o dans cām h̄. s. descīn noīuz di. q̄ bis n̄ s̄t
 noīa iposita simplicia ⁊ vniuoca q̄bus appellēt
 sed s̄ūt. i. fingunt eis noīa. s. armatio ⁊ calcia-
 tio ⁊ relis. s̄mīlr̄ iponūtur noīa ad p̄portionē
 .i. s̄litudinē illozū. puta caputiatio ⁊ tunicatio
 ⁊c. Notā q̄ h̄re aliquid circa cor^o p̄t eē du-
 pliciter. Uno mō circa to^o corp^o ut armatū eē
 vestitū eē dato q̄ to^o corp^o sit armatū vel vesti-
 tū. Alio fm̄ p̄tē corp^o. ut calciatum eē q̄ est
 fm̄ pedes. ex q̄bus p̄z q̄ ista dīo est penes sub-
 iecta ⁊ nō p̄ d̄ras for̄les ex hoc forte qz bitus n̄
 h̄z tales d̄ras. vel si h̄z s̄ūt nobis ignote. vocāt
 ḡ i abstracto arma^o calcia^o caputiā^o. qz alia no-
 mīa nō h̄nt magis pp̄ria. p̄z. Sequitur illa ps
 (suscipit) vbi determinat d̄ bitu q̄ ad e^o accidē
 talia ponēdo. 3. pp̄rietates. q̄rum due p̄me s̄ūt

magis cōes. tertia vō magis pp̄ria. s̄a ibi (habi-
 tui quoq̄) tertia ibi (pp̄riū at est h^o) p̄ma in. z.
 p̄mittit pp̄rietatē. z. ofidit eā nō eē pp̄riā nec
 p̄uertibilē ibi (in quibusdā at) dicit ḡ q̄ bitus
 suscipit magis ⁊ min^o. nā armatio. i. magis ar-
 mar^o d̄r eē eques pedite. ⁊ calciator d̄r eē. i. ma-
 gis calciat^o q̄ calciat^o caligis q̄ qui nō nisi foru-
 larib^o. Postea ibi (i quibusdā) ofidit pp̄rieta-
 tē nō eē p̄uertibilē. qz nō p̄uenit oi bitui. iō dīc
 q̄ in q̄busdā supp̄. bitibus h̄ nō est verū q̄ fm̄
 magis ⁊ mi^o dīcāt ut vestitū eē vel filia. vnū ei
 cor^o nō d̄r magis vel min^o vestitū alio. Cōtra
 istā pp̄rietatē ar. tū qz si suscipet magis ⁊ mi^o ⁊
 suscipe d̄ria eēt pp̄rietates p̄uertibiles respe-
 ctu cuiuscūq̄ ḡnis. vñ h̄re d̄riū videt eē cā su-
 scepiōis magis ⁊ min^o. s̄z bitus nō h̄z d̄ria vt
 d̄r stati infra. ḡ nec suscipit magis nec min^o. tūc
 qz videt s̄m̄ q̄ armator sit q̄ h̄z plura arma. nā
 ut dicit auctor infra. fm̄ pluralitatē nūeralem
 nō d̄r aliqd magis vel min^o. ḡ armat^o plib^o ar-
 mis nō erit magis armatus. nec eques magis
 armat^o pedite. R: res que adiacet circa cor^o
 ex q̄bus bitus catur. qdā s̄ūt diuerse fm̄ for̄z ⁊
 spēm in tali ḡne. quedā nō. exē^o p̄mi sotulares
 diuersi s̄ūt spē a caligis in ḡne ornat^o. ex^o scōi.
 tunica a tunica. ⁊ ḡnalī vestimētū a vestimēto
 nō d̄rnt spē in ḡne vestimēti. bitus ḡ catur ex
 adiacētibus d̄rntib^o spē suscipit magis ⁊ mi^o.
 s̄z bitus catur ex adiacētib^o nō d̄rntib^o spē nō
 suscipit magis ⁊ min^o. s̄z que sit cā vtriusq̄ diffi-
 cile est assignare. Ad p̄ in oppositū ne^o ma. s̄
 vlr accipiat. qz instātia ē in p̄posito nec d̄rietat
 ē cā suscipiēdi magis ⁊ min^o. ut inferi^o ofidit
 c^o sequēri. Ad z^o p̄cedo q̄ fm̄ pluralitatē
 nūeralē p̄cise nō d̄r aliqd fm̄ magis ⁊ min^o. ⁊ sic
 ē in p̄posito. Deīn cū dicit (bitui quoq̄) p̄oit
 fm̄ p̄p̄tatē di. q̄ bitui nil est d̄riū q̄ p̄bat p̄
 rōz sic. si habitui eēt aliquid d̄riū. ḡ duo con-
 traria essent fil. n̄s est s̄m̄. ḡaīa ex quo sequit
 p̄nam p̄bat di. q̄ armatio nō est d̄ria calciatio
 ni. qz idē h̄o est calciatus ⁊ armat^o. ḡ tūc con-
 traria eēt in eodē ma^o ē ēt. qm̄ in alijs bitib^o
 nō ē d̄riū. Si instet q̄ armatus ē d̄rius iar-
 mato ⁊ vestitus nudo. ḡ bitus h̄z d̄riū. dōz q̄
 equocat de d̄rietate ut se extēdit ad opposita p̄-
 uatiue. nuditas enīz ⁊ inbituatiō s̄ūt p̄uatiō-
 nes. d̄riozū at vtrūq̄ extremū ē aliquid positū
 iō pp̄rie loquendo nō sunt d̄ria ea de quib^o in-
 stat. Deinde cū dicit (propriū at) ponit tertiā
 pp̄rietatē que est magis pp̄ria. circa q̄. z. facit
 p̄ ponit pp̄rietatē. z. instat h̄ eā ut amplius ma-
 nifestet ibi (in paucis at) dicit ḡ q̄ pp̄riuz ē ha-
 bit^o ex̄istere in plibus. s. in corpe ⁊ in bis q̄ sunt
 circa corpus: nā sicut dēm est s̄ est quedā habi-
 tudo media inter corpus ⁊ ea que corpozi adia-
 cent. ⁊ subdit q̄ sicut dicitū est s̄. hoc fit s̄z diui-
 sionē que est in partib^o ⁊ supra non so^o fm̄ to^o
 corpus. Deinde cū dicit (in paucis aut) instat

dicta proprietate. ubi. 3. facit. p. ponit instatiaz.
 2. soluit ad ea ibi (sed no oes) 3. ex dictis conclu-
 dit proprietate esse convertibile cu toto gne bitus
 ibi (qre magis) dicit qd hi pprietate inuenit
 ibi in paucis alijs principijs. i. pdicamentis. qz in
 sola qritate r ad aliquid. i. relatione hoc repit
 ubi gra. vt figuralf. i. exepiariter dicat ad ali-
 qd ut similitudo r dissilitudo sut i plib. puta sili-
 tu? i plib? sili? r dissilitu? i plib? dissilibus. sili-
 qritas ut numerus est in plibus. qz in vnitati-
 bus numeralibus. na numerus semp crescit f
 ascensione. i. additionez multifaria vnitatu. nu-
 merus eni ut dicitur. 3. phi. catur ex dione riuu. ga-
 ergo diuisibile in infi? sequitur q numerus e
 augmetabilis in infi? f additione vnitatu. vñ
 subdit q nihil simpliciter loquedo inuenit pos-
 se distribui. i. diuidi tot ptribus sicut numerus.
 Ex predictis g colligit q ee in plurib? no est
 pprium bitus cu conueniat qritati r relationi.
 Deinde cu dicit (sed no ois) soluit ad istatiaz
 volens q lz ee in plibus possit reperiri in aliq
 qritate. s. numero r in aliq relatione. non tm in
 omi. reperit at in oi bitu. r id est pprium bitus
 r no alienius aliozu. dicit q no omis qritas
 aut relatio est talis q. s. in plibus existat. ois at
 bitus nccio existit in plurib?. s. in corpe r in bis
 que circa corpus sut fm ea q est in partib? dion-
 ne. r eo? illud q existit i corpe r que circa cor-
 pus sut fortitunf nome bitus Ultimo cu die
 (qre magis) claudit pprietate ee uertibilem
 cu toto genere bitus di. q magis pprium e ha-
 bitus. magis. s. qd alic? aliozu existere ut i plib?
 s. i corpe r xribus circa corpus fm partiu di-
 uisioz. sicut ia superius expositu e Circa lraz
 precedentet occurrut dubia. Primo qz videt
 flm q esse in plibus no ueniat oi relationi. na
 ois rlo r respect? gnalf requirit duo extrera. qz
 foiliter est bitudo b? ad hoc. non so? ergo silitu-
 do. sed et pfnitas. imo ois re? siue intrisec? siue
 extrinsec? adueniens est nccio in plib?. r p rns si
 est magis ppriuz bitus qz relatiois 2? videt
 flm q numerus aut bitus aut respectus aliqs
 sit in plibus. na n? accns vnu pr esse in diuersf
 subiectis. sed bitus numerus r ois respect? est
 accns. g rē. 3? videt flm q nil possit diuidi in
 tot pres sicut numerus. qz nihil magis infinito
 sed conti? est dissibile in infi?. ergo numerus si
 pot didi in plures partes qz coti? R? ad eui-
 dentia predictoz opz prius videre intentionez
 auctori qd ad ista pprietate. sciendum ergo q
 auctor no inredid q bitus sit in plurib?. qz reg-
 rit plura. s. subc? r termi?. qz hoc coe est omi re-
 spectu ut argutu est. ois eni respectus est inter
 duo extrema. nec intedit q sit in plurib? subie-
 ctis sit. qz hoc nulli accnti uenit. impole est ei
 per natura idē accns simul ee in diuersis subie-
 ctis. sicut nec idē corp? in diuersis locis nec intē-
 dit q sit in pluribus. qz pot esse in plib? subie-

ctis qd est de se. qz hoc coe est omni accidenti.
 albedo eni potest esse in lapide lig? ferro rē. silt-
 de oi accnti. qz oē accns potest esse in diuersis
 subiectis vel diuersis spe vel salre numero di-
 uersis. sed est inten? sua. sicut pz ex lra per totu
 q ppriu est bitus ee in plurib? cu determinati-
 one. s. in plurib? partibus corpis ut in subiecto.
 no q idē bitus numero sit calciaatio que est i pe-
 de r caputatio que est in capite rē. sz absolute
 bitus est in corpe r in partib? corpis r no alibi.
 hoc aut nulli ali de pncipys conuenit nisi alicui
 qritati. puta numero. qz partes corpis sunt in
 aliq numero puta. io. vel. ioo. numerus g cete-
 narius vel denarius est in tot pluribus ptribus
 corpis. sed non omis numerus nec ois qritas.
 puta numerus accidentiu vel angloz. sic nec
 ofo nec tps rē. silt hoc cōpetit alicui relationi
 equipantie. ut similitudo dissilitudo. no enim tm
 corp? to? est sile alteri toti. sed etiā partes ptrib?
 sut similes. ut man? alba est simif alteri albe. sic
 r caput rē. idē dico de dissilitudine. sed no ois
 rlo fm hoc ut relationes disquipantie puta pa-
 ternitas aut dñium no sunt in pluribus ptrib?
 corpis. sed sunt p in toto pre r toto dño sicut in
 supposito vel subiecto. esse ergo in plurib? hoc
 mo. s. in corpe fm dionem partiu est pprium
 generis bitus r nullius alterius Qd aut illa
 sit mens auctozis pz ex lre textu. qz sepe reperit
 illud q est sz ea que est in pluribus partib? cor-
 poris dionem Ad pri? ergo du? pz ex dictis.
 aliter eni respectus generalf est in plibus. i. re-
 quirir plura ad sui esse. aliter bitus d? esse i plu-
 rib? Ad 2? silt iam pz. na numerus aut habi-
 tus aut quicunqz respectus no est in pluribus
 ut plura sunt. sed ut vnu sunt. sicut eni albedo
 que est in toto corpe est in plurib?. imo in oib?
 ptribus corpis. ita vesti? in toto corpe vestito et
 numerus in oibus partibus r vnitatib? q nu-
 meru cōponit. qz oia simul sumpta h? r ibi con-
 stituut vnu sub? totale. Utra aut numerus
 dicat aliqz forma vna preter vnitates ex gbus
 cōponitur r dato q sic vtru illa vnitates vel for-
 ma sit ens reale. vel tm ens rōnis alterius est
 negocy pertractare. Ad 3? dico q numerus
 catur ex dione continui. r ideo tot partes habz
 vnu sicut reliquū siue sumatur partes in actu
 siue i potetia. qz igif conti? per dionez reducif
 ad numeru r discretu. id idē est iudi? de vtroqz
 auctor ergo quan? ad dionem loquēs de nume-
 ro non intendit excludere conti?. r sic patet

Scit autem habere.

Postqz auctor determinauit tanqz pnci-
 paliter intentu de habitu notificans eius qd/
 ditate. nuc determinat de habere incideter. qz
 dicit denominatiue ab habitu sup?o transcen-
 denter declarans hui? nois multiplicitatez cir-
 ca q. z. facit. p. ponit de habere gncqz modos vel

significata. 2° excusat se de determinatione alioz
 ibi (fortasse quidez) p^{ma} pars diuiditur in. 5.
 fm. 5. modos. Primū ergo ponit di. q^d cū ha-
 bere dicat multis modis. vno modo dicit ha-
 bere alterationē et qualitātē h^z quā ē alteratio
 vt nigredinē et albedinē 2° ponit ibi (et qsti-
 tatē) qui ē habere quantitātē et longitudinē.
 subdit at quo ad vtrūq^z mo^o q^d nihil aliud est
 habere albedinē aut longitudinē q̄ esse album
 aut longū 3° ponit ibi (videtur aut vas) dico
 q^d alio mō dicit habere ut vas. s. continens habz
 contentū ut modi^o h^z triticū. subdit aut q^d ha-
 bere hoc mō nō est aliud q̄ cōtinere 4° pōit
 ibi (hēre aut) di. q^d alio mō dicit hēre aliquid i
 mēbro ut anulū in digito. subdit aut q^d hoc hēre
 tñ est dicere quā^o digitū esse anulatū. 5° po-
 nit ibi (dicit aut vir) di. q^d alio mō vir dicit hēre
 vxorē. et e^o vxor recipioce hēre virū ex quo in-
 fert q^d iste mo^o habendi est insolit^o. i. impropr^o
 ppter circulū in bñdo q^d illud q^d habet dicit
 hēre. et e^o hñs dicitur haberi. et hoc nihil aliud
 est dicere q̄ cohabitare Ultimo ibi (q̄re mo-
 di) cōcludit di. q^d modi bñdi qui cōsueuerunt
 dici quinario numero terminant. ut predictuz
 est Ultimo ibi (fortasse) excusat se de determi-
 natione aliozū modozū di. q^d forte sunt aly mo-
 dy bñdi preter hos qui mō dicti sunt. sed q^d sint
 aly diligens inquisitor inueniat. Ultimo cō-
 cludit quā^o ad to^o precedens di. q^d de princi-
 p^o. i. 6. predicamētis que ari. forte reliquerat
 bec dicta sufficiant. reliqua querātur in eo vo-
 lumine qd̄ est de analeticis. i. in libro priorū et
 posterior q^d dñr analetici. i. resolutorij vel indi-
 catiui. pro eo q^d ibi tradit ar^o sillogizandi et de-
 mōstrandi ut cōclusiones resoluant in princi-
 pia et de cōclusionibus indicat per principia
 et premissas Aduerten^o q^d li reliqua debz h^z
 aliquos referri ad pncipia ista ut sit s^ous. reliq̄
 at determināda et faciēda de istis. 6. principijs
 querātur in predictis libris. sed ubi in predicti
 libris aliquid a pposito determinatur de istis. 6
 pncipijs non recolo me audisse aut vidisse aut
 legisse Ideo videat aliter exponendū ut li reli-
 qua referat ad aliā materiā logicalē ut sit s^os
 de predicamentis dictū est per az. in libro pre-
 dicamentozū. de propositioe vero vel enunciati-
 one in libro p^oremenias. sed de. 6. predicamētis
 vel pncipijs spāliter dcm̄ est sufficiēter in hoc
 libro. reliqua ergo. s. ar^o sillogizandi. demōstrā-
 di. topice arguēdi et. querantur i volumine. i.
 in logica noua vbi libri analetici continentur.
 Notā^o q^d quocūq^z modis aliquid dicit esse
 i alio pōt tot modis dici illud aliud hēre illud
 q^d ē in eo. sed tamē. 8. modi essendi in positi. 4.
 pbi. et modi habēdi positi hic nō sunt idem. nec
 forte oēs reducibiles ad illos. nec e^o intelligē-
 dū aut pro hac distinctioe q^d sicut quecunq^z ge-
 nera accidēti equiuoce sunt in subā. ita subā

equiuoce habz ea. duos igitur mōs ponit au-
 ctor. p^{mo}s quibus subā dicitur hēre qualitātē
 et quantitātē et 4° mo^o iuxta predicamentū ha-
 bitus q^d est habere aliquid circa partes corpis.
 vnde hic mo^o 4° est hic principaliter intentus.
 aly aut ponuntur ut ille magis innotescat nec
 enumerat oēs modos hēre. sed illos qui aliquo
 mō sunt ad propositū. az. aut in predicamētis
 ponit alios. 3. mōs. s. habere mēbrum. ut manū
 vel pedē et possessionē et ea que sunt circa totus
 corpus. et etiā hic pertinet ad predicamētuz ha-
 bitus. reducitur aut ad 4° mo^o hic positi. Itē
 preter. 5. modos ponit alios duos ut febris h^z
 hominē et colūna habet domū Norādū etiā
 pro 4° modo q^d habitus ut est gñalissimuz non
 habet ut dicitur. 5. metba. qz eēt processus i in-
 finitū. sed est habitudo media inter habentem
 et adiacentia corpori que hñr per illū habitum.
 si enī habitus ut est gñalissimuz hēretur. hēet
 per aliū habitū et pari rōne ille per aliū hēret.
 et sic eēt entia infinita. q^d est incōueniēs. quia
 tunc n^o eēt primū ens. cuius oppo^o probatur
 2° metba. Ad maiorē euidentiaz totius capli
 querit de habitu. vtrū habitus sit gñalissi^o
 vel predicamētuz. videat q^d nō. oē predicamen-
 tum ē ens nature. ens enī reale naturale didit
 in. io. genera. 5. metba. sed habitus non est ens
 nature: sed ab actu nostro. ex hoc enī q^d vestis
 aut qd̄cūq^z ornamētum adiacet corpori q^d fit p
 actum nostrū dicitur aliquis habituatus p
 duplex est habitus. anime. s. et corporis. sed ha-
 bitus anime nō ē predicamētuz: sed pertinz ad
 primā spēm qualitatis. ergo nec habitus corpo-
 ris Ad oppo^o est auctor hic et az. in predica-
 mētis. Respon^o hic sunt due conclusiones.
 Prima cōclusio est ista. habitus ē gñalissi^o
 pro: oē genus q^d nō habet aliud superueniens
 genus est gñalissimū fm̄ diffinitionē porbiri.
 sed habitus est hi^o. nō ei habet super se nisi es
 q^d nō est genus. ergo et. Scda^o est ista habi-
 tus est vnuz genus. pro: illud genus qd̄ h^z vnā
 rōnem de omnibus suis inferioribus predica-
 tur est vnū genus. qz vnitas generis est ab vni-
 tate rōnis fm̄ quā de suis inferioribus predi-
 catur. sed habitus est hi^o. ergo et. Sed que ē
 ista vna rō. Respon^o difficile est hoc et plura
 alia de istis respectibus intelligere propter eo-
 rū modicā entitatē. illa ergo vna rō generis vo-
 cetur habitio. qz formal^o habitus qui est predi-
 camētum ē quidā respectus habitiois q^d cor-
 pus et partes corporis habent ea que adiacēt
 eis Ad primū in oppositū dico q^d res cuiusli-
 bet pdicamēti ē ens reale. tamē ad sui esse pos-
 sunt aliqua pdicamēta preexigere actū nostrū
 vbi gratia. actio et passio sunt actus reales. tñ
 ad sui esse pexigunt applicationē actui et pas-
 sui que applicatio potest fieri ab actu nostro.
 similiter vbi potest eē terminus motus cātus

a nobis. itē sessio r omis positio que est a cōsue
 to motu nature ē bi^o. applicatio ergo extremo
 rū potest eē ab actu nostro. ipse tamē respectus
 rōis est ex natura rei. idē dico de habitu in pro
 posito Ad z^o dico q^o equiuocatur de habitu
 q^o habitus anime nō ē predicamētuz. sed ē for
 ma absoluta de prima specie qualitatis. habi
 tus autem corporis qui est predicamentuz est
 respectus extrinsecus adueniēs.

Scitur autez magis

Hec est. 3. pars principalis huius libri
 in qua auctor determinat de quibusdā p^orib^o
 propo^ostū principale que cōi nomine dñr post
 principia vbi. z. facit. pmo inquirir de causa su
 sciendi magis r min^o. z^o de diuersitate gene
 rationis ibi (est aut generatio) Primū illorum
 pro tanto seruit ad propo^o. qz in omnibus. 6. p^on
 cipys facta est mentio de magi r minus. z^o ve
 ro qz c^o de generatione sine actione. dcm est de
 generatione p^odicamētōrū. id expedies est nosse
 mo^o gnationis eorum. an. f. omnia generētur.
 gnatione eiusdē rōnis. prima pars viditur in
 z. p^o eni tractat de causa suscipiēdi magis r mi
 nus fm op. aliorū. z^o fm op. ppriā ibi (opz igi
 alia) pma in. z. p^o op. recitat. z^o ea improbat ibi.
 (a p^omis igitur) dicit q^o sup^o. fm op. aliorū
 aliquid d^o suscipere magis r min^o tripliciter. i.
 fm triplicē op. quidā eni aiunt r dicunt q^o illa
 suscep^o est fm augmētuz r dcremētū subiecto
 rum que suscipiunt scilicet ipsa accidentia vel
 que suscipiūt magis r minus. ut illud dicatur
 magis quod est maius. r illud min^o aduerbia
 liter q^o est minus noialiter: hec est pma opinio.

Scda opinio ponitur ibi (aliter aut) quidaz ei
 aly dicunt q^o causa huius ē augmētum r dcre
 mētuz ipsoz accētium que recipiunt i subie
 ctis. asserunt eni q^o i ipsa susceptione. f. i subcō
 ipsa accētia crescūt r diminuūtur ut f^o subie
 ctū habens albedinē maiorē extensue sit ma
 gis albus. r minorē sit minus album Tertia
 op. ibi ponitur (aly aut) quidā eni dicunt q^o cā
 huius susceptiōis est augmētū r dimīnū: vtri
 usqz. f. tā accētis q^o subiecti ita q^o ista op. tertia
 est cōfecta ex ambabus primis Notandū q^o
 baz op. lz quelz sit falsa intellecta mō quo po
 nitur. tamē fa possit habere sanū intellectū. f.
 si ista maioritas r minoritas accētis intelligit
 intēsiue r nō extēsiue. nā certū habeo q^o sub^o
 habens plus de q^o ditate r de gradibus forme
 intensiue ē magis tale f^o illā formaz r q^o minus
 min^o de q^o dōz ē ampli^o in quadā qōne Deñ
 cū dicit (a p^omis lgi^o) iprobat dictas opiniones
 vbi duo facit. p^o dat ordinē pcedendi. z^o proseq
 tur fm illū ordinē ibi (nō ergo) dicit ergo q^o in
 choando a p^omis. i. a pma op. manifestabitur q^o
 snia. i. op. sit rata r fir. qz sup^o. nulla. Et sub
 dit q^o si quis destruxerit p^omā r fam op. sequit

q^o destruxerit tertiaz. cuius cām reddit. qz illa
 tertia efficit. i. cōponit ex cōiūctione vtriusqz.
 mo^o g^o pcedendi erit iste q^o p^o iprobat pma op. z^o
 fa. vltimo tertia. c^o ipro: sequitur ex premisse.

Deñ cū dicit (nō g^o) psequit iprobare op. in
 ordinē datum. g^o ista ps viditur in. 3. p^o arguit
 p^omā. z^o p^o fam. z^o p^o tertiā. fa ibi (amplius neq^o
 fm ea) tertia ibi (q^ore nec fm) p^omā in. 4. fm q^o
 .4. efficit rōnes. fa ponit ibi (ampli^o at r equ^o)
 tertia ibi (d^o at minor) q^orta ibi (amplius mar
 garita) in pma pte ar. sic. si cā magis r mi^o ē au
 gmē^o r dcremē^o subcē. g^o hō aial r gnāliter subā
 d^o f^o magis r min^o rōis ē flm. r z^o ap. in p^odicamē
 tis q^o dicit q^o subā nō suscipit magis r min^o. g^o r
 a^ons. p^ona t^oz: qz vna subā ē minor alia. vbi gra.
 v^on^o hō ē minor alio. r v^onū aial alio. r vna subā
 alia. h^o rōnis p^o pōit cōclusiones (nō g^o) z^o rōis q^o
 supponit eē flm (nulla eni rō) z^o rōis ibi (p^oce
 dentib^o nobis) r deinceps ponit totā rōis. r p^o
 l^ora In fa pte ar. sic ibi (āplius at) si cā suscipi
 endi magis r min^o ē augmen^o r dcremē^o sub
 iecti. g^o aliquid erit magis r min^o seipō. rōis est
 flm. g^o r a^ons. p^ona p^oz. qz idē q^oz ē maius seipō
 q^oz. ut vir puero equ^o equo. qz idē hō r idē equ^o
 frēq^onter suscipit motū augmenti r decrementi
 h^o rōnis vtutē tāgit so^o q^o ē p^o. rōis (āpli^o) autez
 equ^o) p^o l^ora In tertia pte (d^o at) ar. sic. si cau
 sa suscipiēdi magis r min^o ē q^o dca ē. g^o magis r
 min^o nō ē vbi nō ē augmētuz r dcremētuz subie
 ctōz. rōis ē flm. nā v^on^o lapis d^o mior a^o: r v^on^o mōs
 maior alio: ut arguit. lz de cā suscipiēdi magis
 r min^o intēsiue Dōz q^o ista op. vtrūqz posuit
 .f. q^o augmētū r dcremētū subcē eēt cā de ma
 gis r min^o intēsiue q^o p^oncipal^o q^orit. r de maius
 r min^o extēsiue. id auctor nūc p^o illud nūcō istō
 fabricat argumēta In. 4. pte (āplius) ar. sic.
 margarita ē albiōz equo albo f^oz pedē. g^o cā ei^o
 q^o ē dici f^oz magis r min^o nō ē augmētuz r decre
 mētū subcē. p^ona p^oz. qz margarita nō ē maior:
 imo minor pede equi. r tñ ē albiōz. h^o rōis p^o pon
 nit a^ons r exponit quō itelligēda ē. margarita ē
 albiōz equo. qz ille excessus nō ē in subā vl eē
 ita q^o equ^o i eē sup^o a margarita sicut excessus
 in albedine. z^o ibi (colligi) ondit rōis h^o: qz
 ibi margarita ē albiōz equo: vel h^o ē f^o magnitu
 dinē r puitatez subiecti. puta q^o margarita sit
 maior equo. vel h^oz negari a^ons q^o. f. margarita nō
 ē albiōz equo. vl q^o nihil d^o f^oz magis r minus
 fm magnitudinē subiecti q^o ē rōis r rōis. lz
 p^o est manifeste flm. qz margarita nō ē maior eq^o
 z^o ēt ē flm q^o margarita nō sit albiōz eq^o. p^oz ad
 sensū. g^o reliquit z^o. f. q^o nil dicat f^oz magis r mi
 b 4

nus fm magnitudinē vel puitatē subiecti. r B
 E pprop^o. p3 lra ex pdictis Cōtra pdictā op.
 pōt sic ar. qz si illa eēt cā. g q̄titas r figure p̄se
 quētes q̄titatē q̄to eēt maiores tāto eēt ma
 gis. p̄ns est flm. qz q̄titas r figura nō suscipiūt
 magis r min^o P tunc quadratū auctū pap
 pōnez gnomonis eēt magis quadratū. cui^o op
 positū dicit ar. in pdicamētis. creuit quidē. sz
 alteratū nō est. nec per p̄ns hz magis Ex pre
 dictis oib^o sequit^o vna p̄s. qz minoritas r maiori
 tas extēsiua subiecti nō est cā suscipiēdi magi
 r minus. r est p̄mā op. Deinde cū dicit (am
 plius nec z^o) ar. p̄ fam per. z. rōes. fa ponitur
 ibi (amp̄ ar magis) in p̄ma pte ar. sic. f. f magni
 tudinē r puitatē accidentis. puta albedinis. ali
 quid d̄r albus vel minus albu. g equus albus
 vel hō alb^o vel q̄libet tale albu erit albius q̄
 margarita. p̄ns est flm. ut p3 ex p̄cedēti ratioē.
 p̄na p3. qz maior q̄titas albedis accidit equo
 vel hōi q̄ margarite. maior. f. extēsiue. ḡ aīs ē
 flm qz dicit cām magis r minus eē ipsaz magni
 tudinē r puitatē accētis. h^o rationis. p̄ pōit cō
 clusionē (amp̄ in supra) d̄r aliquid cū magis r
 minus fm ea que inficiunt. i. fm magnitudinē
 vel puitatē accētis que afficiunt r informāt sub
 iectū. z^o pōit p̄nam ibi (si eniz fm magnitudi
 nē) z^o p̄bationē p̄ne ibi (etenī maior) r p3 lra ex
 pdictis In sc̄ba pte (āplius aut) ar. sic. nil d̄r
 cū magis r minus alterū altero fm crementuz
 vel decrementū subiecti. ḡ nec fm augmentuz
 et decrementū accētis. aīs p3 ex improbatione
 p̄me op. p̄na p̄batur ex hoc qz q̄titas extēsiua
 accētis nō extēdit nec p̄tendit vltra subiec^o.
 vnde corp^o subiec^o ē termin^o q̄tītatis accētis.
 vñ puitas subiecti supponit q̄tītati r cui libet
 accētī. r id puitas accētis nō porrigit vltra p̄
 uis subiectū. vnde q̄to subiectū est p̄uius tan
 to minorat q̄titas puitatis accētis. ex quibus
 oibus sequitur qz si nihil dicit cū magis r mi^o
 p̄pter crementuz aut decrementū subiecti. ḡ nec
 accētis. qz augmen^o aut decrementuz accētis
 reducit ad augmentū r decremētū subiecti.
 h^o rationis p̄ pōit p̄nam (āplius aut) r accēt
 maior aut parui^o p̄o magis r minus aduerbi
 aliter. sepe enī auctor iste transmutat voces ut
 d̄r fuit s. z^o supponit aīs eē vez ex p̄cedētib^o
 (qm̄ ar nec f3) z^o p̄bat p̄nas (r qz q̄titas) Ul
 timo ibi (p3 vtiqz) cludit p̄ vtrāqz op. qz nihil
 d̄r f3 magis r min^o. nec f̄ augmē^o aut decremē
 tū subiecti q̄ ad p̄ma op. nec accētis q̄ ad fam
 Ex pdictis h̄r fa p̄s. qz maioritas r minoritas
 extēsiua accidētis non ē cā suscipiēdi magis
 r min^o Deinde cū dicit (q̄re n3) cludit ex p̄
 dictis r iux̄ dicta in principio qz tertia op. ē flā.
 qz si nihil d̄r sc̄bz magis r min^o p̄pter augmētū
 aut decrementū subiecti. nec p̄pter crementū
 aut decrementū accētis. ḡ nec p̄pter crementuz
 aut decrementū vtriusqz ut dicebat tertia opi

nio. ideo cōcludit (q̄ nec sc̄bz vtrāqz) r p3 tota
 lra ex pdictis. Et ex hoc cōcludit tertia p̄
 negatiua. f. cā suscipiēdi magis r minus nō ē
 magnitudo extēsiua vtriusqz Notan^o circa
 fam op. qz q̄titas siue magnitudo accētis pōt
 intelligi duplex. f. vna extēsiua r alia intensi
 ua. extēsiua que sibi cōpenit per accētis ratōe
 subiecti extēsi in quo est iux̄ illud qz dicitur ratōe
 predicamētis. q̄ta est superficies tāta albedinē
 esse dices. albedo enī per se indiuisibilis est r in
 extēsiua. sed per accētis extēditur ad extēsiō
 nē subiecti. alia est quantitas intensiua que vo
 catur q̄titas virtutis aut perfectionis que cō
 silit in q̄das esse intrinseco r intenso. si ergo ac
 cipitur prima q̄titas accētis fm illā non ē ma
 gis ac minus ut ista op. dicebat. sed fm fam. et
 ratio vtriusqz est. qz magis ac minus dicunt ex
 cessuz in intensiōne forme nō in extēsiōne. sed
 excessuz ad extēsiōnē p̄tinet ad primaz q̄tita
 tē. r significatur per magi r minus nominalr.
 aliquid ḡ dicit magis calidū aut magis albu
 aut magis sciēs. qz plus itēsiue p̄ticipat de ta
 li forma De ista autē materia de magi r mi
 nus. dictum ē in predicamētis. c^o de qualitate
 r dicitur amplius ad huc infra statim in vna
 questione.

Portet igit alia ^{dic ut} diceba

tur: determinat auctor de causa suscipiēdi ma
 gis r minus f3 opinionē p̄p̄iā. vbi sic p̄cedit.
 p̄ p̄fert suā determinationē. z^o mouet duplicē
 dubitationē ibi (dubitabit) p̄ma ps diuiditur
 i. z. p̄ p̄ponit intētū di. qz (opo rret alia inueni
 re). i. alias causas que. i. quare. alia dicuntur
 fm magis r minus. z^o p̄sequitur de intēto ibi
 (huius vero sunt) vbi duo facit. p̄ causaz d̄ p̄
 posito assignat. z^o eā nominat ibi (de his eniz)
 dicit ḡ qz huius cause sūt ea que sunt in voce
 .i. significata vocuz que. f. voces significant eā
 que adueniunt. i. accidunt. i. actō qua suscipiūt
 magis r minus. non fm augmentū r diuinitōz
 subiecti mobilis. i. alterabilis r transmutabil
 sc̄dm magis r minus. sed ideo suscipiunt. qz sūt
 remotiora vel propinquiora impōni corū que
 sunt in voce. Notandū op. auctoris ut pate
 bit ex sequentibus esse istaz. qz vox imponitur
 ad significanduz formas in suo esse vltimo et
 perfecto vltra quē nihil potest eē. verbi gratia.
 albedo imponitur ad significandum albedinē
 purissimaz aut perfectissimaz r maximaz intē
 siue. subiectū ergo participans illaz sūmam al
 bedinem propinquoerem illi perfectissime vel
 remotioerem. vnde m^o est qz illa opinio sup̄pōit
 gradus esse in forma sc̄bz quos pōt intēdi et
 remitti. qz vtrūqz veruz est Dixerat euz dicit
 de his eniz manifestat quod dixerat duplici
 ter. p̄ per simile. z^o per exēpla (r paruius dicit)
 dicit ergo qz de his. f. que. dicunt euz magis r

minus. illa dicuntur magis talia que sunt pri-
 miora ei ipositioni que e i voce. i. forme signifi-
 cate per vocē impositaz. ⁊ de his illa dicuntur
 cū minus que sunt remotiora. vbi gratia. albū
 dicitur simpliciter illud in quo e pura albedo
 .i. pfectissima. quāto igitur quis accedens ad
 impositionez vocis puriori albedine inficit. i.
 afficitur ⁊ informatur: tanto assignabitur. i. di-
 cetur cādidior. i. magis albus. similiter intelli-
 gendus e oppositū de minus pro quo adducit
 simile Deinde cū dicit (⁊ paruius dicitur) si-
 mile consistit in hoc q̄ sicut e in q̄titate corpo-
 ris ⁊ extēna sic intelligēdū eī quantitate for-
 me itensua de q̄ nūc agitur. ibi autēz sic e q̄ il-
 lud dicitur puius ⁊ minus quod in quātitate
 exceditur ab alio. ergo ita e hic q̄ illud e min⁹
 tale quod minus habz de pfectione forme. ⁊ il-
 lud e q̄ remotius e ab impositiōe vocis. dicit
 ergo q̄ puius dicitur illud quod cōpatū aly-
 stāte diminutiōe vel dimēsiōe. i. q̄titate vin-
 cif. i. superat ab i⁹ iq̄titate q̄cqd igr e q̄ ab a⁹
 supat i mētura q̄tītatis illud cōtinuo. p̄nūcia-
 tur puius. i. min⁹ dicitur. similiter autē e d̄ aly-
 s. de magis et min⁹ i formis. Deinde cū di-
 cit (dubitabit autēz) mouet circa p̄dicta duas
 dubitationes. s̄a ponitur ibi (addit̄ at) p̄ma di-
 uidit̄ i. z. p̄ponit. q. z. subdit solutionē ibi (B
 autē cōtingit) dicit q̄ aliquis dubitabit q̄re
 aliqua dicunt cū magis ⁊ minus. puta albedo
 ⁊ alia accidentia. aliqua vō minime sic d̄nr vt
 subē q̄ nō suscipiūt magis et minus z⁹ ibi (B
 at cōtingit) respōdit dicēs q̄ hoc contingit eo
 q̄ impositio subiectoz. i. subāz q̄ subiacēt oi-
 bus accidentib⁹ facta e i termino vltra quem
 ipossibile e transgredi Notādū itētiōne au-
 ctoris eē istaz q̄ substantia in essentia sua nō
 habet aliquaz latitudinē graduū: sed consistit
 in quodaz indiuisibili. vōz autem imponitur
 ad significādū illud esse substātie indiuisibile
 vltra qd ⁊ citra qd nō e possibile transgredi. ⁊
 ideo nihil i subā pōt dici cū magis ⁊ minus s̄
 accessū ⁊ recessū. qz i idisibili nō e aliqs acces-
 sus vel recessus possibilis Utrū autēz vera
 sit ista opinio. q̄ substātia nō suscipit magis
 ⁊ minus. inquisituz est in predicamētis. nec h̄
 adducitur nisi per accidēs. ideo quo ad presēs
 superfedeo de huiusmodi questione Deinde
 cū dicit (addit̄ at) mouet secūdā dubitatio-
 nez vbi dno facit. primo questionez premitit.
 z⁹ responsionē subdit ibi (contingit autē) dicit
 ergo q̄ additur alia questio de accidētib⁹ q̄re
 .i. aliqua dicuntur sine magis ⁊ min⁹. vt qua-
 drangulus triangulus ⁊ similia. nā vnus triā-
 gulus non dicit̄ magis nec minus triangulus
 alio. ⁊ tamen aliqua. s̄. accidētia dicuntur fm
 magis ⁊ minus z⁹ ibi (contingit autē) ponit
 responsionē. vbi .z. facit. primo solutionē ma-

nifestat. z⁹ eaz per simile cōfirmat ibi (quēad-
 modū in suplatiuis) p̄ma in. z. fm. z. solutiōes
 quas adducit. primā apparentē. s̄az veraz ibi
 (que vero in superiorib⁹) dicit q̄ hoc ideo cō-
 tingit. quoniaz sup̄. tale accidens accipitur i
 designatione subiectoz. i. substātiāz. vult di-
 cere q̄ talia accidentia sumūtur in d̄signatio-
 ne. i. dispositione vel p̄positione substātie. qd
 patet. qz quadrangulus dicit̄ qualitas. ⁊ cor-
 pus dicitur quadrāgulatū. qz igr talia accidē-
 tia sic sūt dispositōes substātie. iō nō dicūtur
 cū mag⁹ ⁊ minus sicut nec substātie. hec autē
 e solutio apparēs. qz in rei veritate nihil valz.
 oē enī accēs aliquo: est dispō subē. q̄ pari rōne
 nullū accēs deberet dici cū magis ⁊ min⁹ q̄ est
 p̄po⁹ q̄ ibi (q̄ vō in superiorib⁹) ponit soluti-
 onē verā di. q̄ illa eadē rō q̄ dca est in supiozi-
 b⁹. s̄. q̄ ad subāz. illa eadē vetat. i. p̄hibet hoc
 ne. s̄. talia accētia dicant cū magis ⁊ minus eo-
 .i. q̄ impō taliū scā e in termino vltra quē trans-
 gredi nō lz. sicut ēt de subā dicebat. hec e q̄ cā
 q̄re talia cū magis ⁊ min⁹ nō d̄nr Deinde cū dicit
 (quēadmo⁹) cōfirmat dictā solutionē p̄ s̄le vbi
 .z. facit. p̄ ponit s̄le ad p̄po⁹. z⁹ p̄bat qdā dēz
 ibi (pole enī si p̄tingit) dicit q̄ de ipōne facta
 in terio sic sup̄. e quēadmo⁹ in suplatiuis. naz
 albissim⁹ ⁊ nigerrimus sunt sine magis ⁊ min⁹.
 vn⁹ enī albissimus nō e magis albissim⁹ alio al-
 bissimo. s̄lr nec nigerrim⁹ alio. eo. s̄. q̄ in bi⁹ scā
 e impō in termino vltra quē ipole e transgredi.

Qd̄ statim p̄bat (pole ei) vbi intēdit sic arguet
 si dicas q̄ ipole nō est vltra i⁹ terio transgredi
 da oppo⁹ q̄ sit pole si p̄tingit. i. si ponat̄ in eē n⁹
 sequit̄ ipole. q̄ illud nō e pole. q̄ e ipole. p⁹ mi.
 qz terius stat i indisibili. vltra at indisibile nō
 e addi⁹ aut trāsgressus. q̄ pz in ex⁹ qz si oēs pun-
 cti p̄ponant̄. i. iungant̄ nullā faciunt magnitu-
 dinē. i. nihil auget. iō subdit q̄ p̄uct⁹ addit⁹ p̄-
 cto nihil auget. rō b⁹ e indisibilitas puncti. b⁹
 rōis. p̄ ponit mi. (pole ei) z⁹ p̄bationē mi. (q̄pp
 ⁊ si oēs) sicut q̄ est de suplatiuis ita e ⁊ de q̄cū-
 qz ipōne scā in terino. qz ibi nō e polis accessus
 vel recessus addi⁹ vel d̄inu⁹ q̄ nec mag⁹ nec mi-
 nus. ⁊ sic pz ad duas dubitatioes supra motas

Contra op̄. auctori de cā suscipiēdi magis et
 minus [scōz q̄] causa sit accessus ⁊ recessus ad
 impositiōne nominis. ar. qz si sic. ergo nihil erit
 album albedine nisi sit albissimū. consequens
 e falsū. qz tunc albū remissū nō e albū. p⁹ cōse-
 quentie. cui non conuenit significatū nomis.
 nec conuenit ipsū nomē. sed per te albū iponi-
 tur ad significandū puraz albedinē que. s̄. e in
 sūmo gradu. ergo nihil erit albū nisi habeat il-
 lā albedinē in sūmo gradu. Si dicis q̄ non
 intelligit per impositiōne nominis albedinē i
 summo gradu sed albedinē purā que. s̄. nihil
 contrarietatis habet admixtuz Contra. quia

idē inconueniens sequitur. qz tūc nihil erit ab
 bus nisi sit purū albū. qd ē falsum. ¶ videt
 falsuz q̄ indiuisibile additū indiuisibili nihil
 auget. nā vnitas addita vnitati auget ⁊ facit
 numerū: cū tamen sit indiuisibile. R.º ppositio
 ē intelligenda de additione per modū con
 tinui. vnitas autē non sic additur vnitati. sed
 per moº discreti. cuiº signū est. quia vnitas cū
 vnitate pprie loquendo non facit maius: sed
 facit plus. nā sicut maius ē i cōtinuis. ita plus
 ē pprie in discretis. Ad maiore autē euiden
 tiaz pdictoz querit vtz i essētia forme accidē
 talis sit dare gradus intrinsecos ⁊ eēntiales ꝑ
 quos ipsa possit suscipere magis ⁊ minº. videt
 q̄ non. qz forma ē simplici ⁊ inuariabili essen
 tia consistēs. s; illud qd̄ habet gradus n̄ ē biº.
 ḡ rē. ¶ s. meta. formel sunt vt numeri. ⁊ sic
 numerus stat in indiuisibili ita q̄ nihil pōt sibi
 addi vel minui quin mutet speciez. sic ē d̄ for
 ma. ergo forma non habet gradus. ḡ rē. ¶ si
 sic. ergo vna albedo erit magis albedo q̄ alia.
 consequens est falsuz. ergo antecedens. pº cō
 sequentie. qz tūc albedo intēsa habebit aliq̄
 gradū quez non habebit remissa. ergo erit ma
 gis albedo. vt videt. Contra. impossibile est
 aliquā formā se cōmunicare alicui ꝑ magis
 ⁊ minus nisi in sua essentia habeat gradus. ali
 ter secundū eundez gradū ꝑciparet a q̄cūqz
 subiecto. sed forma accidentalis cōmunicat se
 alicui subiecto ꝑ magis ⁊ minus. patet de al
 bedine. ḡ in sua essentia habz gradus. R.º qz
 iam de ista questione aliquid dixi in pdicamē
 tis cº de qualitate. ⁊ multo plixius determinā
 ui in quadaꝫ questione ordinaria. ideo hic bre
 uiter ꝑtransibo aliqua replicando que saz dixi
 vbi supra. ¶ xi. ḡ d̄ aliquas opiniones. q̄sdaz
 conclusiones d̄clarabo ⁊ ad questionē bre
 uiter respōdebo. Quantuz ad primū ex ipro
 batione pdictaz opinionū suppono. 4. conclu
 siones. s. tres. 3. opiones ꝑ auctoreꝝ reprobataz.
 quia neqz augmētū neqz decemētum subiecti
 aut accidentis vel vtriusqz ē causa suscipiēdi
 magis ⁊ minus. Quartā vero d̄ opinionem
 auctoris. s. q̄ accessus aut recessus ad impos
 sitionē vocis non est causa. be. 4. conclusioes pa
 tent ex pdictis. Quia cōclusio ē ista. forma
 accidentalis non suscipit magis ⁊ minº secun
 dū dispositionē in subiecto aut ꝑ eē i subiecto
 remanente eius essentia imutata. hanc pº sic:
 illud. s. dispositio aut esse in subiecto vel ē idē
 cū essentia forme vel non. si idez habet ppositi
 tum. qz cū illa dispositio sit maior vel minor. ḡ
 essentia forme cui ponitur esse idē. si non ē idē
 quero de illo alio vtrū ꝑ suaz essentiaz parti
 cipet magis aut minus vel non. si sic habet ꝑ
 positū. si non. ergo erit ꝑcessus infinitus. ¶
 habito termino ꝑ rationē q̄ terminus cessat
 motus. qz habitibus ꝑsentibus cessat motus

⁊ generatio. ex. p. d̄ generatione. sed per te i ꝑn
 cipio calefactionis habetur tota caliditas ꝑm
 rationē que est terminus calefactionis. ergo in
 principio cessat motus ille qd̄ est manifeste fal
 sus. pº mi. oē qd̄ mouet aliqd̄ hz de termino a
 q̄. ⁊ aliqd̄ hz d̄ termino ad que. ex. 6. pbi. ḡ i ꝑn
 cipio calefactiois in ipo calefactibili ē aliqd̄ d̄
 essentia caloris. si ḡ eēntia caloris non suscipit
 magis aut minº. seqt q̄ in ꝑncipio erit calor ꝑfe
 ctissimus ꝑz que moº ē terminº motº. Sexta
 pº ē ista. radicatio forme i materia si ē cā susci
 piēdi magis ⁊ minº. hāc at ostēdo sic. illa radi
 catio vel ē aliqd̄ distinctū ab ipsa forma radi
 cata. vel nō. si n̄. habeo ꝑpoº. qz cū illa radica
 tio sit maior l̄ minor. ḡ ⁊ for. si ē aliqd̄ distinctū. l̄
 for absoluta l̄ respectiua. si absoluta. s; l̄r habe
 tur ꝑpoº. si respectiua. habetur etiaz ꝑpo
 situm q̄ forma ꝑm suaz eēntiā recipit magis ⁊
 minº. ¶ si sic. ḡ vbi forma erit magis radicata
 ibi subcū erit magis tale. ꝑis ē falsū. s; .n. me
 dicos febzis ethica est magis radicata q̄ tertia
 na. ⁊ tñ tertia ē itēñor. ⁊ eā patiēs ē magis fe
 bicitās. s; l̄r verecūdus ē quādoqz rubicūdiōz
 ⁊ tamen rubor ē minº i eo radicatº q̄ i alio mi
 rubeo. vt ē sanguineus naturalr. Quāº ad
 zº dico ad qd̄ nē ꝑtē affirmā. s. q̄ for accitā
 d̄ q̄ querit hz tales gradus. Dico ē q̄ ratio
 ꝑcisa suscipiēdi magis ⁊ minus ē latitudo gra
 duū i for. siue q̄ idē ē illimitatio forme q̄ ꝑci
 cipatur. pº bº. impossibile ē forz ꝑcipere ꝑz magis
 ⁊ minº nisi i se sit aliq̄liter illimitata. oppoº ꝑ
 dicati ifert oppoº subiecti. da eni q̄ n̄ sit illimi
 tata. quō ḡ ꝑcipat ꝑ illū ⁊ aliū graduz. Si
 querit isti. gradº qd̄ sūt. assigno talē rōz. gradº
 forme de quo nūc loqmur ē ꝑz: ꝑfectional for
 me specificē ex eº qd̄ itatiū cōceptū. s; ipsā for
 mā specificā infra suū cōceptū eēntialr inclu
 des iclusa realiter intra cōceptū idiuidui va
 gi vage ⁊ signati signate ꝑz: qz n̄ tota for ꝑ oēs
 gradº ex cōceptū qd̄ itatiū. qz species abstra
 hit ab oi tali gradu. tñ de oibº pdicat sic supiº
 d̄ inferiori iclusa realr. qz oē idiudū talis forme
 icludit aliq̄ gradū illius forme eo mō q̄ ac
 cipit idiudū vagū vel determinatū. Ad priº
 i oppoº dictū ē i ꝑncipio bº libri q̄ dicit essen
 tia forme simplex ꝑ oppositū ad cōpoº ex ma
 teria ⁊ forma. tñ habere dictos gradº sue sim
 plicitati non repugnat. Ad aliud dico q̄ lo
 qtur de forma ꝑ suū eē specificū q̄ abstrahit ab
 oi gradu de qd̄ itate. s. forme ꝑ q̄ expm̄it ꝑ dif
 finitionem. Ad 3º nego consequentiam. ad
 ꝑbationem dico q̄ bene sequitur. erit maior
 albedo non magis. quia magis dicit de ꝑcipā
 tibus formam. nō at de ipsa forma q̄ ꝑcipat.

St autē generatio.

Postq̄ auctor determinauit de causa
 suscipiēdi magis ⁊ minus. hic determinat de

diuersitate generationis qd̄ ē 2° postp^o n^o. nō
 enī eadez generatione generatur substantia
 ⁊ accidens vt dicef. qz substantia generatur ge-
 neratione simpliciter. accidens vero generati-
 one fm̄ quid. bec igitur pars diuiditur in. z. p^o
 enī d̄terminat d̄ vtraqz generatōe seorsū ⁊ ab-
 solute. z. comparando inuicem secundum dif-
 ferentiaz ibi. nunc autē hominis. p̄ma i. z. p̄mo
 ostēdit que sit generatio simpliciter. z. que sit
 generatio fm̄ quid ibi (musicus hō corruptus)
 p̄ma i. z. p̄m qz generatio simpliciter duplici-
 ter accipitur. vno mō vt substantia diuiditur
 contra accidens. alio mō vt substantia nobi-
 lior ⁊ p̄fectior diuiditur contra ip̄fectionē. p^o
 ergo agit de generatione simpliciter iuxta pri-
 mū modū. z. iuxta 2° ibi (sz veritatē simplici-
 ter dicitur) circa primū. z. facit. p̄ p̄ponit intē-
 tū. z. exponit suū dictū ibi (i subiecto enī vō)
 diē ergo qz generatio simpliciter ⁊ similr̄ corru-
 ptio simpliciter non ē ex congregatione ⁊ segre-
 gatione vt dixerūt quidā antiqui. sed quando
 totū transmutatur in totū. vnde quando ex to-
 to aere specifico .i. existente i sua specie fit ali-
 ud totū. puta. ignis vel alia substantia compo-
 sita. Notandum qz sicut patet ex p̄ phi. ⁊ i. de
 generatione. de modo generationis rerū fuerūt
 inter philosophos varie opiniones. quidā. n.
 vt democrit^o ⁊ eleucippus dixerunt oia entia
 esse composita ex atomis. i. quibusdā paruis
 corporib^o ⁊ indiuisibilibus. ex quoz congrega-
 tione res generabantur ⁊ componebantur. et
 segregatione. i. diuisione corrupebant. bec autē
 opinio improbat. i. d̄ generatione. ⁊ ponitur
 vera opinio bec que hic recitatur. s. qz genera-
 tio simpliciter q̄ ē generatō substantie n̄ fit illoz
 sed quando totuz mutat̄ i totū. puta si ex aere
 generetur ignis. totus ignis generatur ⁊ totus
 aer corrumpt̄. ideo bec ē corruptio simpliciter
 aeris ⁊ generatio simpliciter ignis. Sed tūc
 occurrit dubiū. quia materia est incorruptibil̄
 ⁊ manet eadē numero sub generato ⁊ corrupto
 ergo totū corruptū non transit in totū genera-
 tum. sz aliquid. s. materia manet cōmunis sub
 vtroqz. Dicendū qz hoc qd̄ dico totuz sumit̄
 dupl̄. s. cathegrematice ⁊ sincathegrematice.
 p̄ modo significat idē. qz integrū ex partibus
 quomō dicimus qz totus homo ē risibilis vel
 rationalis. non qz quelibet eius pars sit risibil̄
 vel rationalis sz ipsuz totū integrū ex partib^o
 non habēdo respectū ad partes singulas z.
 modo ē dispositio subiecti ⁊ ē signū distributi-
 uum pro omnibus partibus toti^o. quomō di-
 cimus totus paries ē albus. quia sequit̄ ergo
 quelibet eius pars. Dico ergo ad propositū
 qz cū dicit qz in generatione simpliciter totum
 mutat̄ i totū. si totū tenet cathegrematice n̄
 sincathegrematice aut distributiue vt sit s̄s
 non qz quelibet pars mutetur i quālibet. quia

vt arguitur materia eadē manet cōmunis sub
 vtroqz terminoz. sed est sensus qz totus aer. i.
 qz totū cōpositū ⁊ integrū corrumptur. qz aer n̄
 manet ⁊ totus ignis generatur. i. hoc totū inte-
 grū ⁊ cōpositū qz ē ignis. ⁊ sic patet quid dice-
 dus ad argumētū Deinde cū dicit (in subie-
 cto enī) exponit qd̄ dixerat. s. quomō totū mu-
 tatur in totū dicens qz in subiecto. i. in cōposi-
 to generali ⁊ corruptibilisūt. z. s. materia ⁊ for-
 ma quoddā qz ē species. s. fm̄ ratōnez. i. formā
 B autē. i. aliud fm̄ materiā. i. ipsa materia. qñ
 igitur fit transmutatio i his duob^o ē generatio
 ⁊ corruptio simpliciter Notādū qz li. in his
 duobus non ē intelligendum distributiue qñ
 vtrūqz seorsū. s. materia ⁊ forma transmutet̄.
 sed est intelligendū modo p̄dicto. vt pro tanto
 dicatur fieri transmutatio in his duobus q̄te-
 nus fit transmutatio i ipso toto qd̄ ex his duo-
 bus cōponitur. aliter enī exponēdo fm̄ qz lit-
 tera videtur sonare magis auctor diceret māi-
 festū falsuz. materia. n. incorruptibilis ē ⁊ nūqz
 trāsmutatur nisi subiectiue transeūdo. s. de for-
 ma ad formā. ⁊ manet eadē sub vtraqz Deīn
 cū dicit (fm̄ veritatē) agit de generatione sim-
 pliciter dicta alio mō dicens qz fm̄ veritatem
 alio modo dicitur generatio simpliciter in his
 .s. subiectis que generantur ⁊ corūpuntur. nā
 magis dicitur generari B aliquid ⁊ species. i.
 substantia nobilior ⁊ formalior qz terra. i. qz sub-
 stantia materialior ⁊ ignobilior. que est terra
 Notanduz qz vt iam ē tactū. ⁊ habet p̄ d̄ ge-
 neratione. generatio simpliciter dupliciter ac-
 cipitur. i. distinguitur contra generationē sc̄m
 quid. vno modo vt substantia diuiditur contra
 acc̄s. nā in substantia dicit̄ generari simpli-
 citer ⁊ accidens fm̄ quid. ⁊ in generatōne subē
 totū mutatur in to^o modo p̄exposito. in gene-
 ratione accidentis nō. qz cōpositū ex acciden-
 te ⁊ subiecto. sicut non est vere ens: sed ens per
 accidens ita nec est vere totuz. ideo proprie lo-
 quendo nō potest dici to^o mutari in to^o Alio
 modo ut subā nobilior ⁊ p̄fectior distiguit̄
 imperfectionē. verbi ḡa. si ex terra generetur
 ignis est generatio simpliciter ⁊ corrup^o s̄ quid.
 qz generatur p̄fectior subā que est magis B
 aliquid. ⁊ sp̄s. s. ignis. corūp̄tur subā ip̄fe-
 ctior. s. terra. si autē ex igne generetur terra:
 erit corruptio simpliciter ⁊ ḡnatio fm̄ quid p̄
 p̄ter eandez causas Deinde cuz dicit (music^o
 homo) determinat de generatione fm̄ quid cō-
 tra primū mo^o generationis simpliciter di. qz
 quando subiectū mutatur in accidente. puta si
 homo perdat musicaz tunc musicus homo est
 corruptus. ⁊ homo immusicus ḡnatus est. non
 qz homo corūp̄atur simpliciter. qz homo ma-
 net idēz. ⁊ fit tantū transmutatio in passione. i.
 accidente qz statiz probat. qz si musica vel imu-
 sica n̄ eēt. s. pa^o i his sb̄ys. sz supp̄. eēt de eēntia

hominis. tunc in his generatio huiusmodi. i. imusice esset generatio hominis et corruptio similiter. quorum utrumque est falsum. ideo concludit dicens quod hec. i. musica vel imusica sunt passiones hominis et musici hominis est corruptio quedam. i. secundum quid. et hominis imusici generatio quedam. i. secundum quid. Notandum quod putatur per aristoteli. 7. metaphysica. materia vel forma non generatur: sed compositum. per se enim generatur compositum: forma autem per accidens. et dicit ulterius quod hoc est verum non tantum in substantia sed etiam in omni generatione. ut est generatio aut motus ut non generatur quantum sed quantum lignum. nec generatur albus sed album lignum. et sic de aliis ita in proposito non generatur imusici. sed homo imusicus. nec corruptum imusici sed homo imusicus. ideo dicit auctor in littera quod musicus homo corruptus est et homo imusicus generatus. quod igitur talis transmutatio non est in essentia substantie: sed in passione. i. in accidente. ideo est generatio sed quod.

Quomodo autem musica sit passio et accidens hominis manifestum est. sed de imusica videtur dubium cum dicat precise negationem. Scilicet generatio sit transmutatio positiva. quod terminatur ad esse non videtur quod transmutatio ad imusicam sit generatio. quod tunc generatio esset ad non esse.

Dicendum quod imusica sicut et iniustitia potest teneri dupliciter. uno modo privative: et tunc dicitur carentia musice et puram negationem. alio modo potest teneri contrarie. ut sicut iniustitia hoc modo dicit aliquem habitum positivum contrarium iustitie. sic imusica dicit aliquem habitum positivum contrarium musice. et hoc modo ad imusicam potest esse generatio et transmutatio positiva. et hoc modo accipienda est in proposito imusica. Deinde cum dicitur (nunc autem hominis) assignat iter generationem simpliciter et generationem secundum quid. et differentias. una est ex parte subiecti. alia est ex parte termini. facta ponitur ibi (sed quare non dicitur generari) differentia ergo stat in hoc quod subiectum generationis secundum quid est aliquid compositum manens actu. subiectum autem generationis simpliciter est ylem. i. prima materia que est ens in potentia. dicit ergo quod nunc. i. in proposito musica et imusica est passio hominis manens. ita quod subiectum talis transmutationis est homo manens actu sub utroque terminorum ex quo concludit quod ideo est alteratio talis et non simpliciter generatio simpliciter que non habet tale subiectum. unde subdit. est autem ylem. i. prima materia maxime proprium subiectum susceptibilis generationis et corruptionis simpliciter. Notandum quod tenedo in eodem esse plures formas substantiales sicut credo sic quod habita prima. et per consequens iam materia existente in actu simpliciter possit alia acquiri per generationem. dubium est quomodo ylem. i. prima materia est subiectum talis generationis. Dicendum quod secundum hoc ylem non est immediate subiectum omnis genera-

tionis simpliciter sed est materia. et hoc sufficit ad propositum quod subiectum generationis simpliciter saltem aliquid est ylem nullius autem sic generationis sed quid est subiectum ylem. sed aliquod compositum semper. ex quo concludit quod ista generatio non est illa. potest tamen dici quod subiectum generationis simpliciter est ylem mediate et immediate. quod ylem ultima resolutio formarum substantialium stat ad ylem. non sic de formis accidentalibus sed earum ultima resolutio stat ad subiectum compositum ex materia et forma. Deinde cum dicit (sed quare non dicitur) ponitur facta differentia que est ex parte termini. nam generatio simpliciter terminatur ad substantiam generatio secundum quid terminatur ad accidens. circa quod. et. facit per ponit differentiam. et. ponit quoddam notabile circa ipsam ibi (est autem quod in eadem) differentia facta stat in hoc quod generatio simpliciter terminatur ad substantiam. generatio autem sed quid terminatur ad accidens. hanc autem differentiam declarat movens questionem et solvens. dicit ergo subdens questionem quare non dicitur generari simpliciter sed disciplinaliter. i. secundum quid quando. i. generatur musica vel alia disciplina. ut accidens remouet dicens quod hec determinata sunt in predicamentis. i. diuisa. nam hoc ens significat subiectum. i. substantiam. hoc autem quale. i. qualitates. hoc quoque quantum. i. quantitatem et. concludit quod quocumque non significant substantiam. sed simpliciter. accidens non dicuntur simpliciter generari. sed simpliciter secundum quid. Notandum quod in predicamentis est posita una diuisio generum. i. quod eorum que secundum nullam complexione dicuntur singulum aut significat substantiam aut quantitatem. aut qualitates et. sola ergo generatio substantie est generatio simpliciter. generatio vero aliorum est quod. et hoc est quod auctor dicit in littera. unde ista differentia est penes terminum. quia generatio simpliciter terminatur ad substantiam. generatio autem secundum quid terminatur ad rem aliorum. generum accidentium. Ultimo cum dicitur (est autem) ponit quoddam notabile circa dicta quod est quod eorum que sunt accidentia. aliquid sunt substantie a natura. ut moueri sursum igni. Notandum quod accidentium. quedam sunt quasi a casu et separabiliter. ut esse album homini vel equo. quedam sunt a natura. ut moueri deorsum terre et sursum igni. omne enim graue mouetur naturaliter deorsum et leue sursum. et hoc est quod vult auctor dicere in his ultimis verbis huius libri. quedam enim accidentia eueniunt substantie separabiliter: quedam inseparabiliter. i. a natura secundum quod dicitur vel possit ille quod oia creantur in numero pondere et mensura qui est deus trinus et vnus benedictus in eternum. Amen.

Explicet scriptum super. 6. principia editum a fratre Antonio Andrea ordinis fratrum minorum.

Incipit scriptum antony andree fr libz pyermēias

Ergo Baltha

far interpretationē narra festin^o.
Dan. 4. hz boe^o i p^omē. liber iste ē
de interpretatiōe q^o quō intēdit hoc

patebit magis infra. r iō pro introductione ad
hūc libzū p^ot accipi ver^o p^ores. ut nos hāc sciaz
appetentes dicamus aristoteli auctori huius
libri (tu g^o rē) vbi describitur perfectio huius
libri qua^o ad q^ottuoz g^oia cārum. si enī p^osiōres
p^oncipium originale ecce p^osonam digniformē.
si sub^o materiale ecce loquelam pulchriformē.
si formalem mo^o ecce affatum regularem.
si finalē fructum ecce thesaurum salutarem.

p^ori^o pbat designatio figuralis (tu g^o) tu in q^o
totius sapie hūane doctor exl^omius. scriptor cō
spicu^o. cōrēplator p^opicu^o seu p^orecipuus. vnde
r figuratiter dicitur balthasar q^o interpretatur
absorbens diuitias. r reuera ipse ē ari. qui diui
tias philosophie q^omaxime absorbuīt intra se
r distribuit alyis quib^o cunq^o vt de illo possit
intelligi illō Dani. 5. balthasar rex fecit grāde
conuiuīū optimatibus suis mille (cōuiuuium)
.i. sapiētie intellectū perficiēs (mille). i. q^obus
cunq^o generaliter. quia numerus millenarius
est numerus p^ofectus 2° pbat expositio exē
plaris (interpretationē) interpretari aut idēz est
q^o exponere. r liber iste est de interpretatiōe: q^o
si sumat p^o enunciatione est de ipsa vt d^o subō
quia de ipsa hic agit q^ottū ad suā constructiōz
puta de nomine r uerbo ex quibus constat vt
ex partibus integralibus q^ottū ad suaz diffini
tionē. q^ottū ad suā oppositiōē r habitudinem
rē. vnde de libro isto potest intelligi illud. Dani.
5. intelligentia r interpretatio somniorum
ostenso secretoz ac solutio ligatoz inuēta sūt
in eo. reuera in hoc libro inuenitur (r intelligē
tia) de icōplexis. i. nomine r uerbo (interpreta
tio) de cōplexis. i. oratione r enunciatōe (ostē
sio secretoz) q^ottū ad veritates conclusionū (so
lutio ligatoz) ad declarationē dubioz 3°
probat cōpositio ordinata (narra). i. distincte
r ordinate q^ottum ad vtrāq^o formā artis que ē
forma tractatus r for^o tractādī. narrauit ergo
ari. libzū istū veraciter vt intellectū doceat sub
tiliter vt intellectū erigat. ordinaliter vt itel
lectū attrahat. allicitur enīz animus ex ordie
determinato scientie vt dicat ari. illud psalmi
vespere r mane r meridie narrabo r annuncia
bo (vespere) q^o in subtilitate (mane) q^o cū veri
tate (meridie) q^o cū ordinabilitate 4° pbat
appreciatio inflammata (festinus) vbi nota q^o
huius libri triplex ē finis. vnus propinquus
qui est notitia d^o enūciatione r propositiōe. ali^o
remotus qui est notitia de sillogismo. 3° vlti
m^o qui est celestis beatitudo. ergo tu ari. narra

banc scientiam festinus vt intellectus intelli
gat veritatē de propositionibus. veritates de
sillogizationibus. veritatē de eternis promiss
ionibus. vnde puer. 6. discurre festina. susci
ta amicū tuū. non dederis somnū oculis tuis.
suscita. i. ad intelligendū. g^o vt dicitur habebit
.i. festinationez ingredi ad illā requiem. i. eter
nam ad quā oīs scientia ordinatur rē.

Via noticia subiecti presupponit i sciē
tia. de subiecto enī oportet p^oecognoſce
re quid ē r quia est. ex p^o poste. ideo ante exposi
tionē huius libri vnā moueo questionē. vtrū
liber iste sit de enūciatione vt d^o subiecto. vide
tur q^o non. q^o subiectū debet esse cōe omnibus
que determinātur i scientia. sed enūciatio nō
est huiusmodi. quia hic determinatur d^o nomi
ne r uerbo de quibus non predicatur enūcia
tio p^o auctoritas boecy est in contrariū qui
dicit hūc libzū eē de interpretatiōe cui astruit
intitulatio libri. q^o perye. dicitur a peri q^o ē de
r armenias q^o est interpretatio. quasi liber de
interpretatione Contra. ga de enūciatiōe agi
tur p^oncipaliter in isto libro. vt ex sequētibus
apparebit. ergo est subiectū in hoc libro R?
Dic oportet supponere p^o conditiones scientie
subiecti de quibus dicitur est in p^oncipio por.
.q. prima 2° de enūciationē quid sit. q^o hoc
patet in littera infra Tunc ad questionez di
co. 4. conclusiones. Prima conclusio est ista
loica aut aliqua pars loice non est d^o voce tāq^o
de subiecto. p^o huius. illud de quo agitur in li
bro predicamētoz est per se pars subiecti in B
libro perye. r illō pars eius q^o cōsidratur i li
bro priorū r alyis libris loice none q^o ē sillogis
mus. sed sillogismus omnes passiones suas hz
sibi inherentes vt māifestū ē: nulla voce existē
te nec possibile esse. sicut enūciatio suas. ergo
vtrūq^o illoz est p^oius naturaliter voce signifi
catina vt subiectū quod cōsideratur in predi
camentis est p^oius naturaliter vtroq^o illoz sūt
pars integralis toto. g^o r p^ori^o naturaliter voce
significatiua quacunq^o. ergo nec hic nec ibi est
subiectū vox significatiua. p^omino. q^o aut sil
logismus in mente ē sillogismus. r enūciatio
in mēte ē enūciatio. aut non. si sic. ergo habēt
passiones sillogismi r enūciationis absq^o hoc
q^o proferantur. si non. ergo habēs demonstratio
nez in mente non habet demonstrationez nisi
proferat. r non ē coueniens nisi proferat qd est
falsuz Contra conclusionē arguitur q^o hz bo
ecium in commen. liber predicamētoz ē de. io.
vocibus reruz genera significātibus. i. d. io. ge
neribus significat^o per. io. voces. nulla ergo p^o
loice est de voce. q^o omnes passiones sillogismi
r enūciatiōis r p^oriū e^o possūt sibi iēē hē qd ha
bēt i mēte. ēt si nō p^oferāt. vt p^oz iductie. s^oz tota
logica r q^olibz ps ei^o ē de aliquo p^oiori q^o respe

etu vocis significatiue habet tm rōz significati
 Secūda cōclusio est ista. liber iste nō est de in
 terpretatōne tanq̄ de subiecto. p^o huius. nul
 la pars logice est de voce ut de subiecto. pars ex
 p^omo. sed interpretatio est vox. ergo liber iste q̄
 est pars logice non est de interpretatōne tanq̄
 de subiecto. p^o huius mī. qz fm oēm rationem
 nominis interpretatio est vox. vna enī ratō po
 nitur. hec interpretatio est vox articulata p^o/
 lata cum imaginatōne significandi. ⁊ tamē in
 terpretatio dī de p^oplexis. ⁊ nō ē subc^ob^o libri.
 tū qz ē vox. tū qz liber iste tenet mediū ordinē
 inter libzū predicamētoz ⁊ libzū p^oioz: qz al
 terū ē de his q̄ pertinet ad p^oiaz opationē in
 tellectus. alter de his que ad secūda. iste autēz
 liber ē tm de his q̄ ptinet ad mediā. nō ḡ est de
 icōplexis nec de omnib^o cōplexis. Alia rō no
 minis ponit. hec interpretatio ē vox articulata
 plata cū imagie significandi eē aliquid v^o nō
 esse. ⁊ p^o qz vtroqz mō ē vox. Nōn^o vō circa
 B qz hax duax diffōnū fa est spālioz ⁊ p^opa. nā
 i p^oma ē cois voci p^olexe ⁊ icōplexē. s^o qz iterp
 rans vult aliqd expōere ⁊ nihil p^ope expōi pos
 set p^o simplicē dictōz. iō noia ⁊ vba magis pres
 iterp^oratōis q̄ iterp^oratōis ⁊ dictōis: et sinca
 tbeogice nō habēt rōz iterp^oratōis. qz nō sūt
 voces p^o se aliqd significātes. iterp^oratō ḡ p^ope
 ē vox exponēs simplr aliqd eē vel nō eē. ⁊ illud
 ē idē qz enūciatio simplr i voce plata. qz alie
 ofones nō exponūt simplr aliqd eē vel nō esse
 Tertia p^o ē ista. liber iste ē de enūciatōe vt d
 subd. p^o b^o. illud ē h subm pp qd oia determi
 nāt h. s^o enūciatō ē h^o. ḡ rē. mī. p^oz. qz pp enū
 ciatōz dtermiat h p de p^orib^o e^o itegralib^o noie
 ⁊ v^obo. z^o de e^o g^oie qd ē oro. deit qd ipm ē. ⁊ d di
 uisōe e^o i suas p^omas spēs ⁊ p^oir de e^o p^operati
 bus. s. oppōne ⁊ hūdie. ⁊ ceteris h^o Quarta
 p^o ē ista. enūciatō i mēte nō i voce ē h subm. h
 pbatur p rōz pcedētē. qz oia determināt h pp
 ipaz. vñ si dicte p^operates isūt enūciatōi in vo
 ce. h nō ē p^o: s^o i q^otu illa ē significatiua e^o q̄ ē in
 mēte Cōtra istā rōz arguit. illa enūciatio ē
 hic subiectū cui^o nomē ⁊ v^obū sunt pres. s^o enū
 ciatio i mēte nō ē h^o. qz vtrūqz. s. nomē ⁊ v^obū
 sūt vox. qd p^oz. qz i diffinitōe ei^o pōit vox R^o
 qz sicut nomē ⁊ vox sūt pres enūciatōis in vo
 ce: sic ipa i mēte sūt pres enūciatōis in mēte. q̄
 enīz p^ociūtur ab itellcū i p^oma e^o opatione cō
 ponūtur i fa: s^o nō hec vel illa expmatur. cū ḡ
 dicit qz tā nomē q̄ verbū ē vox. vel idēz ē ve
 rū fm qz nobis magis inotescūt. qz sic debuerūt
 eoz descriptiones assignari. per illas p^oz descri
 ptiones eoz vt sunt i mēte vel aliud est dicere
 nomen esse vocē vel nomē eē in voce. qz vox pt
 eē forte eēntialr nō i voce. hoc ē non exp^o sūt sic
 ⁊ ipsuz exp^o sūt. puta vox cōcepta i itellcū ⁊ nō
 prolata extra. ⁊ p^omo mō. s. vox in mente ponit
 tur in diffinitione nominis ⁊ v^obi Ad euidē

tiaz p^odictoz notanduz est qz sicut dicit ari. 3. d
 anima. duplex est operatio intellectus. vna q̄
 dicitur indiuisibiliū itelligentia fm quā intel
 lectus format cōceptiones simplices. alia que
 dicitur compositio ⁊ diuisio fm quā intellect^o
 format conceptiones cōplexas cōponendo et
 diuidendo adinuicē simplices cōcept^o Addi
 tur tertia operatio que est discurrere ab vno
 ad aliud. s. a notis ad ignota de simplicibus. ḡ
 que pertinent ad primā operationez intellect^o
 est liber predicamētoz non de ipa operatione.
 quia determinare de ipsa pertinet ad determi
 nantem d anima. cuius enim est determinare
 de substantia eius est determinare de eius opa
 ratione. de complexis autem que spectant ad se
 cundam operationē intellectus est liber p^oper.
 et nō de prima. intellectus enim componens
 vel diuidens format enūciationē de qua agit
 in hoc libro. de complexis autēz que pertinet
 ad tertiā operationē intellectus est liber loice
 noue in quo docetur ars sillogizandi. vbi p^o
 ceditur a notā ad ignota. qz igitur ista que ca
 dunt sub prima operatione intellectus sūt par
 tes illoz que cadūt sub secūda. ideo ad hūc li
 brū per se ordinatur liber predicamētoz. illa
 autē que cadūt sub secūda operatione sunt par
 tes illoz que cadūt sub tertia. iō liber iste ordi
 natur ad libros loice noue: s^o p^oncipaliter ad
 libzū p^oioz: ⁊ mediāte illo ad alios. quia sillo
 gismus est ex propositionibus Ex dictis pat
 tet quid est subiectū ⁊ que ordinez tenet iste li
 ber inter libros loice noue. qz etiā sic intitulat^o
 ⁊ propter quā necessitatez sit. quia propter ne
 cessitatē habēdi artē de sillogismo Ad p^ori^o
 oppositū dico qz maior rationis intelligitur d
 vniuersalitate p^odicatōis qualis est toti^o v^olū
 ad suas partes falsa est. in omni enīz sciētia e^o
 subiectū est cōpositū necesse ē determinare de
 partibus subiecti. ⁊ de quibus tamen subiec^o
 nō predicatur. sed si aliquo modo eēt v^o maior
 debet sic intelligi subiectū sic esse cōmune. qz
 e^o cognitio p^oncipaliter queritur in scientia in
 cognitione omniū alioz in q^otu illa alia deter
 minatur p^opter cognitionē p^oncipalis subiecti
 Ad z^o dico qz de multis dicitur esse scientia
 quozum non quodlibet est. p^oncipale subiec^o.
 ut dictum est in p^oz: quandoqz etiāz liber ali
 quis intitulatur ab eo qz non est subiectum e^o.
 verbi gratia. dicitur liber p^ozpbiry qui tamen
 non est de p^oz: ut de subiecto. sed est de vniuer
 sali. ut ibidem p^olixius questum et determi
 natum fuit in prima questione.

Kimuz oportz. ^{dicilib} didit i

tres partes. primo enīz arisf. premitit
 probemuz in quo enūciat ea de quibus tra
 ctaturus est. secundo addit quoddam p^oream
 bulum. vnum scilicet breuem tractatum de

vocib⁹ significatiuis & signis & significati. 3. Sa
 us plegit tractatū pncipalē itētū pa ibi (ff g ea)
 tertia ibi (nomē g est vox) dic g q p⁹. i. p⁹ osti
 tuere. i. diffinire & nōnē facere qd sit nomen
 & qd vbu. q ff pres integrale subci libri h⁹. post
 ea o3 supp. ostendere qd sit nega⁹ & affirma⁹. q. f. ff
 pres subiectiue enūciatiōis q est subiec⁹ libri
 enūcia⁹. n. didif i affirmatōz & negatōz sic g⁹ i
 spēs. itē dōz ē qd sit h enūcia⁹ q est h subiec⁹ &
 g⁹ ad affirmatiōē & negatiōēz. vltimo qd sit
 oratio q ē g⁹ enūciatiōis Circa fcaz occur
 rūt qdā dubia p⁹ qre hic agitur de noie &
 verbo cū i li⁹ pdicamētoz determinatuz sit de
 oib⁹ simplicibus z⁹ qre de solo nomie & vbo
 determinat neglectis alyz ptib⁹ orationis 3⁹
 cū enūciatio diuidat i categoricā & ipotheti
 cam qf de istis nō pmisit se dictuz sic de affir
 tōne & negatōe. 4. qz ordo enūciatiōis pōit at
 nā affir⁹ ē pōz negatōe. ex. 4. meta. Itē enūcia⁹
 ē pōz istis: & o3 pōz enūciatiōe. sic g⁹ ē pūs spe
 cie⁹. hic autē enūciat⁹ e⁹? 5⁹ qz de subcō o3
 p̄cognoscere quid & qz. ex p̄ poste. enūcia⁹ ē hic
 subiectū. g nō o3 p̄stituere nec igrere qd. sed p̄
 supponere Ad p⁹ dō q alr bic alr ibi agit de
 noie & vbo. simplicia ei & icōplexa triplr p̄side
 rāf. vno: absolute & in se: ut sunt qdā simplices
 p̄ceptus. & h⁹: p̄tinēt ad li⁹ pdicamētoz. a⁹: ut
 sunt pres enūciatiōis. & sic p̄tinent ad hūc li⁹
 gñalf ei ois scia. c⁹ subm̄ ē aliqd p̄pō⁹ deteriat d
 ptib⁹ p̄ponētib⁹ ipz. a⁹: ut p̄stituūt sillo⁹. & sic
 dñr termi. ois ei p̄fect⁹ sillo⁹ p̄stat ex trib⁹ teris.
 B̄ at mō p̄tinēt ad libz pōz. d eod g diuersimo
 de sūpto agit in diuersis libris. Ad z⁹ dō q
 p̄hs itēdit h de simplici enūciatiōe q. f. simplr
 enūciat eē vl nō eē q̄lis ē enūcia⁹: idicatiua & p̄
 sent⁹ sp̄is. alie ei o3 oēs ut ipariua opatiua rē.
 magis significant mētis effc̄m q̄ enūciēt verū
 aut flm̄. sufficit ḡari. ut deteriet de illis sol p̄ti
 b⁹ orōis: q̄ nōcō ad simpliciē enūciatiōz requi
 runt. bi⁹ at sūt nom̄ & ver⁹. qz ex solo noie & v
 bo p̄t p̄stare enūciatio sine alyz. ut hō ē aial. n̄
 at ex alyz ptibus ofonis sine nomie & vbo. Ad
 nomē p̄t reduci p̄nomē q̄ significat subām et
 certā deteriatā p̄sonā. ad vbu at reduci p̄ti⁹
 q̄ tps significat sicut ver⁹. alie at pres orōis
 sinbategorice s̄t q̄ n̄ nisi cū alyz significāt p̄p̄e
 loq̄ndo Ad 3⁹ dō q̄ enūcia⁹: ipotetica pōif
 ex ptib⁹ categoric. nec significat aliqd simplr
 s̄z ex sup̄pōne. ut si fortes currit fortes mouet.
 iō vl reduci ad cathego. de qua h agit vel nō
 agit de ipotbe. qz nō significat absolutā & sim
 plicē v̄itatē. enūcia⁹: at de q̄ itēdit h ē illa q̄ si
 gnificat absolutā & simpliciē v̄itatē. iō apz. d̄ter
 miare h d̄ ipotetica p̄tmittit Ad 4⁹ dōm
 q̄ de ordie p̄ponēdi nō ē vis faciēda. tñ h pōit
 q̄ qz de ptib⁹ icepat nūerare. f. noie & vbo. ideo
 dñr p̄cedit ānumerare a ptib⁹ ad to⁹. affitio

ei & negatio ptes sūt enūciatiōis. enūciatio āe
 ps ē orōis ut pdictū ē. Qd at negatiōē penue
 rat affirmatiōi n̄ ē vis. qz sūt spēs enūciatiōis.
 spēs at eq̄ didētes g⁹ lz iter se possent h̄re ordi
 nē. sicut h. qz affitio pōz ē negatiōe. tñ i p̄pati
 one ad g⁹ sil s̄t nā. iō n⁹ icōuēies ē si iōnter al
 tez alteri enarrādo p̄pōatur Ad 5⁹ dōz q̄ p̄
 cognitō quid ē subc⁹ intelligit q̄ ad sciam de
 mōstratiuā. n⁹ eni demōstrare p̄t passionem de
 subcō de quo ignorat qd sit. & sic ibi apz. itēdit.
 scia at q̄ ē de ipō subcō hz vtiqz iquirere qd sit
 illud subiec⁹ nisi alias eēt p̄ se notū. vel ex alia
 scia sup̄pō⁹ & acceptū. qz igit enūcia⁹ ē h subc⁹
 o3 iquirere enūciatō qd ē qd itatiue Sequif
 illa ps (sunt g) vbi addit qdā p̄bulū: vnuz. f.
 breuē tractatū de vocib⁹ significatiuis & signis
 & signatis. circa q. z. facit. p̄ exponit ordinē eo
 rū fm̄ significare & significari. z⁹ p̄pat ea adin
 uicē ibi (& quēadmodū) Ad euidētā p̄me p̄
 tis notā q̄ ista. 4. lre. voces. passiones anime. &
 res sunt adinucē ordiata fm̄ rationē signi & si
 gnificati. qz lre significant ipsas voces & voces
 aie passiones. passiones at aie significant ipsas
 reflex quib⁹ appet euidēter q̄ aliqd hz tñ rōez
 significati. puta res aliqd rōz signi & significati
 ad aliud & aliud p̄patū. puta ipse voces i lra. f.
 q̄ ea que sunt in voce. i. ipe voces significatiue
 que proferuntur sūt note. i. signa eaz̄ passionū
 que sunt in aia. & similiter ea que scribunt. i. lit
 tere sunt sup̄p. signa eoz̄ que sunt in voce. i. vo
 cū significatiuaz̄ que proferunt. Notan⁹ q̄
 ari. vtitur hoc mō loquēdi ea que sunt i voce
 & nō dicit ipse voces ad oīdēnduz q̄ nomen et
 ver⁹ enūciatio & oratio de quibus p̄dixit h̄it
 multiplex esse. vno mō in scripto. alio modo in
 mente. alio mō in voce & p̄olatione. est ergo sē
 sus q̄ nomē & verbuz & cetera p̄dicta ut sunt
 voces p̄olate significant anie passiones. sicut
 lre sunt signa vocū. per hec autē tria dat intelli
 gere. 4. f. res que sunt cause passionū aie. & a re
 bus in aia imprimūtur ut suppleatur q̄ etiam
 ipse passiones sunt signa rerū. quid autē intelli
 gitur per passiones aie patebit inferius paulo
 post in quadaz questione Deinde cuz dicit (&
 quēadmoduz) compat p̄dicta adinucēz vbi
 duo facit. p̄mo ponit vnaz d̄fraz inter ipsa. sc̄do
 quadaz conuenientiaz ibi (est autē quēadmo
 dū) p̄ma diuiditur in duas. p̄mo facit q̄ d̄z
 est. z⁹ excusat se de illoz̄ ampliozi inquisitione
 ibi (de his autē) differentiā ergo assignat inter
 litteras & voces ex vna parte. & passiones & res
 ex alia parte. que est ista. q̄ voces & littere n̄ sūt
 eedem apud omnes. res autēz & passiones sunt
 eedez apud omnes. dicit ergo q̄ quēadmodū
 nec littere sunt eedez omnibus. i. apud omnes.
 sic nec voces sunt eedem apud omnes. ecce vna
 pars differentie. passiones autē anime quozuz

pmoꝝ .i. qꝝ pmaꝝ .f. voces .i. signa. ille in qꝝ pas
 siones sūt eedē oibꝝ .i. apud oēs. sūtr rē qꝝ .i. qꝝ
 rū. he. f. passiones sūt similitudines .i. signa aut no
 te sūt et eed apud oēs. ecce alia ps dñe Ulte
 riꝝ cū dicit (de his at) excusat se de his di. f. qꝝ les
 sint aīe passiones r qꝝo sūt rez signa. siue note r
 ceteris hiꝝ dñm ē in his qꝝ pdcā sūt de aīa .i. in li
 br/ de aīa. alteriꝝ ei ē negocy supꝝ. qꝝ logici talia
 pscrutari Ad euidētiā hꝝ dñe dñe qꝝ rīf. vtz sit
 ueniēter data videt qꝝ nō: qꝝ si passiones sūt eed
 apud oēs. gꝝ cū ducat i cognitionē rez. seqtur qꝝ
 apud oēs sūt eed rez cognite. gꝝ oēs sūt eqꝝ scien
 tes. qꝝ ē flm̄. P aliqꝝ sūt rez apud aliqꝝ qꝝ n̄ sūt
 eedē nūero apud aliqꝝ. nec ēt spē. pꝝ de multis
 gꝝ flm̄ ē qꝝ eedē rez sint apud oēs. P ad diuer
 sos vtentes non diuersificat aliqd fm̄ se. gꝝ lre
 r voces apud qꝝcūqꝝ vtētes sūt eedē naturalf.
 cꝝ oppoꝝ dñi lra. P illud qꝝ ē in natura ē idē
 apud omēs. sꝝ vox significatiua ē sigꝝ naturale
 a natura. gꝝ id significat apꝝ oēs. pꝝ mi. cuius sꝝ
 vtutis naturalis est aliqd instrm̄ naturale. sed
 vtꝝ iterptatiua ē vtꝝ naturalis ut ē hō ē aīal so
 ciale volēs aly expm̄et qꝝ ē apud se. gꝝ vox signi
 ficatiua qꝝ ē instrm̄ i vtutis ē signū naturale. gꝝ
 naturalf significat In oppo. ē az. i lra Rꝝ
 dñā ē ueniēs si sane itelligit hꝝ: qꝝ oēs passioes
 in qꝝ sūt signa rez dñr in aīa repñtare apud
 qꝝcūqꝝ rē eand. qꝝ ead similitudo i aīa sp ē rō repñ
 tatiua eiusd. sicut similitudo sibilis in sfn sic res
 nō simplr. sꝝ i qꝝ significat p passionē ē ead apꝝ
 oēs. sꝝ nec ead lra apud oēs repñtat eand vocē
 sꝝ vel aliā vel nullā nec ead vox apud oēs signi
 ficat eandē passionē. sꝝ vel aliā vel nullā. dñā gꝝ
 itelligēda ē de istis nō ut sūt in se aliqd tale sim
 plr r absolute. sꝝ sub rōe qꝝ sūt significatiua vel
 signata. ex quo pꝝ māifeste qꝝ rez r passioes sūt
 signa vel significata naturalf. qꝝ apud oēs vni
 formiter significat r significat. illud at qꝝ est a
 natura ē id apud oēs. lra at r vox nō sunt signa
 a natura pp oppositā cām. qꝝ nō sūt eedē apud
 oēs in qꝝ significat aut significant. az. at ut di
 ctū ē nō intēdit hic assignare eoz dñam nisi in
 qꝝ sūt signa r significata Ad pꝝ in oppoꝝ dñi
 a quibusdā qꝝ sꝝ oēs eedē mō simplicia cogno
 scant. tñ nō eodꝝ pponūt r didunt. vñ. 3. de aīa.
 dñi qꝝ itellectꝝ circa qꝝ qd ē nō decipit. nisi sꝝ ac
 cidēs. i. f. qꝝ nō in absoluta apphēnsiōe. sed in
 pponēdo qꝝ qd qd ē cū aliqꝝ altero. r id hꝝ zꝝ: n̄
 erūt oēs eqꝝ sciētes. Cōtra qꝝ saltē seqꝝ qꝝ oēs
 erūt eqꝝ sciētes qꝝ ad apphēnsiōē simpliciū. et
 ita erūt eqꝝ sciētes diffinitive. qꝝ diffi: ē via co
 gnoscēdi simplex. sꝝ hꝝ ē māifeste flm̄. multi enī
 aliqꝝ simplicia sciūt de qbꝝ aly nihil apphēdūt.
 Qd at adducit de 3ꝝ de aīa nō ē ad ppoꝝ. est
 enī ibi inteꝝ az. iste. ut pꝝ in fi. 9. metha. vbi lo
 quit de ead materia qꝝ inteꝝ oio pꝝcipit qꝝ qd est
 vel nilꝝ. r ita nō decipit circa ipꝝ. qꝝ pꝝ suppo
 nit aliquā cognitionē r aliqꝝ errorē. nō autez

intelligit qꝝ inteꝝ pꝝcipiat oē qꝝ qd ē cuz pꝝingat
 alicui qꝝ qd ē nilꝝ pꝝcipe. Alr gꝝ dñ ut dñm est i
 rñsiōe qꝝsiōis qꝝ passioes nō sunt eedē apꝝ oēs
 in se. sꝝ in qꝝ sūt signa rez. ois ei pa: eadē in se
 apud cuiuscūqꝝ mētē fuerit rē eand repñtat. et
 tūc nilꝝ mali sequit Ad zꝝ iā ē dñm. qꝝ res est
 simplr. sꝝ in qꝝ significat p passionē ē apꝝ oēs
 ead Ad 3ꝝ pcedo qꝝ eedē lre manēt eedē in se
 i pꝝpatiōe ad quoscūqꝝ vtētes. sꝝ n̄ manēt signa
 earū dē vocū apud oēs. qꝝ nō ead significat apꝝ
 oēs. nec ē incōueniēs ea sic variari apud diuer
 sos iponētes cū fiāt signa ex tꝝpe qꝝ apꝝ diuer
 sō ē diuersa Ad 4ꝝ dico qꝝ vox significatiua nō
 ē instrm̄ vtutis iterptatiue i hoīe. sed guttur in
 pulmōe qꝝ pꝝcurrūt ad fōrtōz vocl. sūtr si natura
 liter velit fugere nociua nō sequit oē illud esse
 instrꝝ naturale qꝝo fugit nociua. puta vestimē
 ta r aquā r hiꝝ pꝝ parte pꝝpare. sic ēt pꝝ rōz r instrꝝ
 naturalia formādī vocē pꝝt hō aliqꝝ iponere que
 sūt signa ad placitū r nō a natura Deide cuz
 dicit (ē at) poit qꝝdā ueniētiā iter passioes aīe
 r voces qꝝ sunt signa passionū. vbi. z. facit. pꝝ intē
 tū pponit. zꝝ pbat r expoit ibi (circa pꝝpōnem)
 Ad euidētiā notanꝝ qꝝ sicut supꝝ ē dñz du
 plex ē opaꝝ inteꝝ. in pma nō inuenit veruz aut
 flm̄. in 2a inuenit vtz aut flm̄. qꝝ igit passionē
 mētis sūt pꝝores vocibꝝ sicut significatus ē pꝝus
 sigꝝ: vñ voces pferunt ad passioes aīe exprimē
 das. id ex hꝝ qꝝ inuenit circa inteꝝ oñdit sūtr se
 hꝝe circa voces. sicut gꝝ aliquis inteꝝ. f. incōple
 xꝝ r simplex ē sine vero r flō. aliquis vō. f. pꝝple
 xus r pꝝpositꝝ ē cū vero r flō. ita ē de voce. r hꝝ est
 qꝝ dicit quēadmoꝝ ē in aīa qꝝ aliquotiēs ē iteꝝ
 sine vero r flō. aliquotiēs at cū iaz necē ē boꝝ
 alterū inēd. f. vtz r flm̄. sic ēt est in voce Deit
 cū dicit (circa pꝝpōnez) exponit r pbat qꝝ dixerat
 rat. circa qꝝ. z. facit. pꝝ pbat qꝝ dixerat de intelle
 ctu. zꝝ qꝝ dixerat de voce ibi (noīa igit) in pma
 pte inuit talē pñam circa pꝝpōnem r dionē. inteꝝ
 ē veritas r falsitas. qꝝ 2a operaꝝ inteꝝ. gꝝ non est
 circa pma opationē que est inrelligētia simpli
 ciū. ex quo sequit intentū qꝝ aliquis inteꝝ ē sū
 vero r flō. f. iteꝝ simplex r aliquis cū vero r flō
 f. pꝝpositꝝ. bꝝ rōis tñ ponit añs vbi pꝝsistit virt
 argumēti. pꝝ lra Deinde cū dicit (noīa igit)
 pbat qꝝ dixerat de voce vbi. z. facit. pꝝ pponit
 qōz. zꝝ subdit pꝝdōz ibi (bꝝ at sigꝝ) dicit gꝝ qꝝ v
 ba r noīa. f. sūpta simplr r seorsuz sunt filia in
 tellectui qui ē sine pꝝpōne r dione. i. intellectui
 simplici in quo nō ē vtz nec flm̄. verbi grā hō
 vel albū qñ aliquid nō addit sed sumit sic se
 orszz ad huc nec est verū nec flm̄. sed supꝝ. si ad
 inuicē pponantur aut diuidant. ut dōo. hō est
 albus hō nō est albus. tunc enī est verū aut fal
 sus sicut in intellectu pponēte r vidēte. postea
 ibi (bꝝ at sigꝝ) pbat qꝝ dixerat per sigꝝ arguēs
 a minori sic. si aliqꝝ nomē seorsuz acceptū signi
 caret verū aut flm̄ magl videret d noīe pꝝposito

sz illd nō significat verū aut falsū. g nullū no-
 men Similitr itelligēdū ē de vbo. mi. ponit i
 littera di. q sig^h. s. qd dictū ē h. qz hircocer-
 uns q ē nomē cōpo^o ex birco r ceruus ytiqz
 aliqd significat sz nūdū significat verū aut fal-
 sū nisi addat eē vel nō eē. vel simpliciter. i. fm
 tēpus pns qd iō dicit tēpus simpliciter. qz est
 i actu vel sz tēpus. i. f. qd. i. sz tps pteritū vel
 futurū vt fuisse vel fore q dicit tps f qd pp op
 postā causā. qz. s. nō ē i actu Ex pdicta cōue-
 niētia inter voces r anime passioēs pz ēt vna
 oīa cuiuslibet eoz iter se cōplexū r icōplexū.
 qz i p ē verū vel falsū. i. z. nō. similitr oīa ē iter
 vocē cōplexā r icōplexā. ad hoc eni vt nomen
 significet verū aut falsū. o3 addi vbu vel sub-
 itelligi. r sicut^o cū ver^o solū pferē Ad ma-
 iorē euidentia pdcōz qrit vtz vītas vī falsitas
 sit tñ circa cōpositionē r ditionē. videt q nō.
 qz dīstio termiat ad simplicia. qz ē sepatio cōpo-
 sitoz. sz p simplicia cū vnica cōpositiōe nō des-
 gnat veritas vel falsitas. g circa ditionē nō est
 vītas vel falsitas Sz dicit^o vtz aux r aurical
 cū eē falsū aurū. vbi tñ nulla ē cōpositiō vī di-
 uisio. g rē Sz ens r vnū cōuertitur sic vnū
 quodqz se habet ad eē sic ad verū. ex. z. meta.
 goe ens ē simplex ē verū Sz. d. aia dicit q
 sūs sp ē alie^o p pū obiecti. sicut itellcūs itelligēf
 q qd ē rei seper ē verus r nūqz decipit. sed hic
 nulla ē ppositiō vel diuisio. g rē Lōtra ē ari.
 h r. 6. meta. vbi dicit q verū r falsū nō sūt in re-
 bus sic bonū r malū. sz i intellectu nō oī sz cōpo-
 nēte r diuidēte R magna equocatio ē d vō.
 r iō distignēdū est de vō. sciēdū g q ē veritas i
 reb^o r vītas i intellectu. g p vidēdū ē de pma. z.
 de fa. 3. ex bis ad qd nē. Quā^o ad p mū dico
 q vītas i reb^o dicit in genere duplr Uno: q
 cōpatōz ad pducētē. alio: p cōpatōz ad intelli-
 gētē Primo: didit tripliciter. qz vel diuidit
 vītas absolute ipsa conformitas pducti ad p-
 ducēs. aut determinate talis cōformitas. r hoc
 dupliciter. vel cōformitas f adequatōz lōter-
 miate cōformitas f imitationē Primus mo-
 d^o iueit gñalr i oī pducto z^o mo^o iueit i filio di-
 g ē vītas f Angu. r sūma silitudo. bec eni ē cō-
 formitas cū adequatione. qz ds pater eqlē sibi
 filiū pducit 3° mod^o iueit i creatura respectu
 di q imitat exēplā diuinū cui aliq mō assimi-
 lat z^o f. p cōpationē ad itelligētē dicit etiaz
 res va tripliciter. p qz sui manifestatia qstū ē d
 se calcūqz itellecui potēti māifestatōz cogno-
 scere. z^o qz ē assimilatiua itellcūs. qz assimi-
 labilis g nō ē nisi itellcūs creatus. 3° qz facta
 manifestatōe vel assimilatiōe res ē i intellectu
 sic cognitū i cognoscēte. p istis g. 6. cōceptibus
 expmēdis pōt accipi equoce vītas i re. pz eniz
 q bi. 3. mōi distignūf a tribus alyo. qz bitudo
 ad pducētē r itelligētē ē alia r alia: lz idem sit
 pducēs r itelligēs. nā si ds p impossibile esset p

ductiūs. sicut vel eqlis ac sicut imitatio. r nō
 eēt itelligēs eēt p m^o mo^o tripliciter sicut p. Quā^o
 ad z^o restat videre de vō intellectu. vbi dico q
 verū in itellecū duplex ē f intellectus duplices
 operatōz sz quaz vtrāqz nat^o ē itellec^o cōfor-
 mari obiecto. vt mēsuratū mēsure. ex. 5. meta.
 c: de ad aliqd. ē at duplex oīa iter istas verita-
 tes. vna qz p me vītati nō opponit falsitas sz ig-
 rantia tñ. r sic itelligit illud. 3. de aia. qz itelle-
 ctus circa q qd ē seper ē verus sic sensus cir-
 ca p pū sēsbile. r B itelligēdū ē p se circa cō-
 ceptū simplr simplicē nā ite^o simplex. circa pce-
 ptū nō simplr simplicem lz nō possit eē forlr fal-
 sus: pōt tñ vtrualr eē falsus apphēdēdo. s. ali-
 qd sub determinatiōe sibi nō cōueniēte. r B: 5.
 meta. dicit. c. de flō q ē aliqua ratio i se falsa. r
 tñ rō illa i se falsa simplici apphēsiōne itelli-
 gibilis ē se at vītati oppōit ignorātia p uati-
 ue r falsitas p rē qñ. s. vniūf q i re nō sūt vnita.
 vt cū enūciat eē qd nō ē velex^o fa oīa est
 i mō eēndi vītati i hac opatione r i illa. lz eni in
 vtrāqz opatōe sit veritas p pā nō obiectiue sed
 tñ i fa. nā neutra veritas ē i itellecū obiectiue
 nisi reflectēte se sup actū suū cōpando istuz ad
 obe^o q reflexio in cogscendo. s. q act^o talis ē si-
 milis r dissilis obiecto nō ē sine p pōne r dione
 pz at dīstictio illoz mōz eēndi vītatē in intel-
 lectu. s. formalr r obiectiue qz^o ad p pationem.
 Quo ad sam opationē declarat. qz inte^o ml-
 tas format p pōnes r apphēdit actu sūs. q tñ
 sūt sibi neutre ex p topi. lz igif i i: intellectu sit
 formaliter veritas vel falsitas. aut qz est cōfor-
 mis rei ex. aut nō: tñ nō ē ibi obiectiue. qz nō ap-
 p hēdit illa pformitas Ubi ē notā^o q vital
 incōplexa ē forlr bitudo pformitatē aut silitu-
 dinis act^o simplicis ad obe^o simplex itelligibi-
 le. vītas aut cōplexa ad obiectū cōplexū. pma
 veritas obiectiue est in actu simplici. scōa aut
 in actu cōplexo que est compō vel dīo. neutra
 tñ ē in intellectu obiectiue nisi in intellectu re-
 flectente se sup actū suū r compante ipsum ad
 obiectū vtrū sit sibi silitis vel cōformis aut nō:
 r sic cognoscit illā pformitatē aut silitudinē
 que est formalr ipsa veritas. bec aut reflexio r
 p patio non est sine p pōne r dione. quare i sola
 opatione cōplexa est veritas obiectiue ut pre-
 dictū est Quā^o ad 3° pz ex predictis q ve-
 ritas vel falsitas B vltimo: tñ est circa p pōz
 r ditionē r de hac tñ az. loquitur in hoc loco.
 Per hoc pz ad oīa argumenta pterqz ad p^o.
 ad qd nō: qz passiones vel silitudines q sē apud
 aīam pnt duplr p siderari Uno: sz qz aīa ve-
 rā silitudinē alteri p pat. r hoc: sz ē p pō sine ali-
 quid velit affīre vel negare. r hoc: nūqz ē dīo i
 intellectu. a: ut referunt ad res. r tūc vno: dī-
 p pō. a: dīo. p pō quidē qñ inte^o p pat vnū pce-
 ptū alteri q apphēdit rez diuersitatē. r tunc
 est negatio. r vtrūqz p t fieri vō mō vel flō mō.

Ad alia argumenta pz ex dictis in corpore
qñtiois Circa illud precedēs ca^o significa
tione vocis restāt qōes q̄ ordinarie p̄ponūtur

¶ Men est vox.

probe/
mio r̄ p̄abulo p̄legi ari. tractatū vbi. s. fac in^z
p̄missa in p̄bemio. p̄ eni determinat de partib^o
integralib^o enūciatōis nomie. s. r̄ vbo. z^o de ei^o
gnē q̄ ē oīo ibi (oīo at ē) 3° d̄ ipsa enūciatōe qd
est (enūciatiua vō nō oīs) 4° de d̄iōe e^o i suas
p̄mas spēs (ē at vna p̄ma) 5° de p̄peratib^o enū
ciationis (qm̄ at ē enūciare) alio^o diuidit sic. qz
p̄ determinat de p̄ncipys enūciatōis. z^o de enū
ciatione ibi (enūciatiua vero) p̄ma diuidit in. z.
p̄ eni determinat de p̄ncipys enūciatōis f3 rez
. i. de p̄ribus enūciationis. z^o de p̄ncipys firm
rationē. i. de genere r̄ d̄ria ex qb^o cōstat rō dif
finitiuā rei ibi (oīo aut ē) p̄ma i. z. p̄ determinat
de nomine. z^o de vbo ibi (verū) circa p̄mū duo
facit. p̄ diffinit qd sit nomē. z^o ex p̄dictis exclu
dit qdā a p̄pa rōne nominis ibi (n̄ hō vō) p̄ma
i. z. p̄ diffinitionē nomis p̄ponit. z^o eā exponit
ibi (i nomie eni) dicit q̄ nomē ē vox r̄c No
tādū q̄ i hac diffinitōe p̄ pōit vox p̄ gnē. vox
at vt didit. z. de aīa. ē sonus ab ore aīalis pla
tus cū imāgie qdā: ex b̄ ḡ q̄ nomē ē vox distin
guīt a sonis q̄n sūt voces. vt fragor arborum
strepitus pedū. vox etiaz vt dictū fuit supra q̄
diffinit nomē r̄ vbu ē vox cōcepta nō q̄ p̄ferē
actualiter. aliud eniz ē eē vocē aliud ē eē i vo
ce z^o ponit p̄ma d̄ria (significatiua) ad diffe
rētiā vocū nō significatiuar̄ siue sit vox litte
rata vel articulata. vt bupb bapb. siue illitera
ta r̄ articulata vt sibilus frustra fact^o 3° po
nit fa differētia (ad placitū). i. f3 impositionē
r̄ institutōz humanā beneplacito hoīs factaz.
r̄ p̄ hoc distiguīt nomē a vocib^o q̄ significāt a
natura. puta voces b̄utoz r̄ gemit^o ifirmoz
Tertia d̄ria ē (sine tēpore) ad d̄riam vbi qd
ē cū tēpe Quarta d̄ria ē cui^o nulla ps signifi
cat sepata. i. distincta a toto nomie. r̄ h̄ nomē
distiguīt ab oratōe q̄ etfi qñz significet sine tē
pore vt dicēdo hō albus. tamē seorsū p̄tes ac
cepte aliqd significāt. pz ḡ ex p̄dicti diffinitio
nē bene assignatā. qz nihil sup̄fluz nec aliqd
cōtinet diminutū Circa l̄ram sunt. z. dubia
p̄rimū qz cū vox sit ens nature. nomē aut
ens artis. qz ad placitū nō videt q̄ g^o debeat
poni ip̄a vox nominis. z^o qz nō videt verū
q̄ nom̄ significet sū tēpe r̄ pp̄ h̄ differat a vbo.
nā mlta nomia significāt tēpus. vt dies mēsis
ānus Ad p̄mū dicēdū q̄ nomē vtiqz ē qd ar
tificiale. artificilia at ex p̄te materie sunt a na
tura ex p̄te forme sunt accidētia cāta ab arte.
nā forme artificialium sūt accētia. ex. 8. meta:
Ulteri^o sciēdū q̄ i diffinitōe accētiū oz po
ni materiā vel subm̄. ex. 7. meta. sed differēter
qñ diffiniūt i abstracto r̄ qñ i cōcreto. qz p̄: po

ni^o subm̄ i obliq̄ r̄ loco d̄rie. ex^o simitas ē nati
curitas vbi curuitas tenz locū gn̄is. nati vō
locū d̄rie z^o qñ accētiū diffiniūt i cōcreto ē. ex^o q̄
sub^o pōit i recto loco gn̄is. ex^o sim^o ē natus cur
uus. ibi natus tenet locū gn̄is r̄ curuus locū
d̄rie. qz igit nomē ē accētiū cōcretū lz artificiale
c^o materia vel subm̄ ē vox lz sit ens naturale.
iō vox loco gn̄is ponit i e^o diffinitōe dicendo.
nomē ē vox Ad z^o dicēdū q̄ aliud ē significa
re tps aliō significare cū tpe. q̄ ē cōsignificare
tps. p̄ eni mō nomē significat tēpus. vt arguit
z^o n̄ lz v^o. c^o rō ē. qz nom̄ significat p̄ mo^o get
r̄ bitus. vbu at p̄ mo^o fieri r̄ flux^o. qz igit tēpus
ē p̄pe r̄ p̄ se mēsurā mot^o r̄ fluxus r̄ n̄ p̄ se get
iō ē q̄ vbu significat tps vel significat cū tpe
r̄ nō nomē Deis cū dicit (i nomie eni) exponit
dictā diffinitōz. vbi sciēdūz qz. z. p̄me p̄ricule
. i. q̄ nomē sit vox r̄ significatiua sat patet ex vi
ctis supra vbi positū est ca^o de vocibus signifi
catis. q̄tra at. s. sū tpe patebit p̄ oppo^o infra
c^o de vbo. solū ḡ restāt. z. s. tertia. z. s. tertia. z. ḡta. p̄ ergo
exponit ḡntā. z^o tertiā ibi (f3 placitū) circa p̄m^o
. z. facit. p̄ p̄bat intētū arguēdo a mi. in nom̄
bus cōpositis. z^o oñdit d̄riaz circa hoc iter no
mia simplicia r̄ p̄p̄tra ibi (at vō nō quēadmo
dū) i p̄ma p̄te arguit sic. nomē cōpositū d̄ quo
magi videt ē illud c^o p̄tes n̄ significant sepate
ḡm̄to min^o p̄tes noīs simplicis hui^o ē b̄himema
tis ponit tantū aīis i q̄ stat vtus argumēti vi.
q̄ i hoc nomie cōposito egferus cōpōit ex eq̄
e ferro. li ferus ḡ ē altera p̄ noīs nihil signifi
cat quēadmodū p̄tes oīonis significāt. nam si
dicat equus ferus ista oratio tunc q̄libet part
aliquid significat seorsū Si queritur rō b^o
q̄re pars nominis cōpositi nō significat sepata
dicit a quodā q̄ ratio huius ē. qz vnū nomen
ip̄onitur ad significāduz vnū simplicē conce
ptū. lz illd̄ l̄ illa a qb^o ip̄oīf n̄ significēt vnū ce
ptū. ex^o de nomine lapis qd̄ ip̄onit a lesiōe pe
dis q̄ non significat vnū simplicē cōceptū. r̄ tñ
ipsuz nomē lapis significat vnū simplicē cōce
ptū. similiter vt dicit ē de nomie quod omitto
r̄ hinc ē q̄ p̄tes nominis cōpositi qd̄ ip̄onitur
ad significāduz simplicē cōceptū nō significat
p̄te simplicis conceptus a qua ip̄onit ad signi
ficāduz. sicut oratio significat p̄positū ceptū.
r̄ iō pars orationis significat partē cōpositi cō
ceptus Contra. tū qz cōceptus nominis cō
positi si est simplex per te vel ē simpliciter sim
plex vel nō simpli. simplex p̄mū non p̄t dari.
qz resolubilis est in duos cōceptus ex quib^o cō
ponit. ḡ sequit z^o q̄ ē cōceptus non simpliciter
simplex. sed resolubilis in duos. tunc sic. sicut
se h3 to^o nomen p̄po^o ad to^o cōceptum significa
tū. sic partes nominis ad partes cōceptus. lz to^o
nomen significat to^o cōceptū. ergo pars signifi
cabit partē. tū qz totus cōceptus oīonis ē vnū
aliqua vnitāte. p̄po^o eni nō repugnat vnitati.

vñ r ppo^o ex materia r forma est per se vnum
 r tamē n̄ obstante illa vnitare vere ptes ofonif
 aliquid significant separte. ḡ simill^r de noie ppo
 sio p̄t dici. Alī ḡ odz q̄ ptes nois ppositi du/
 pl̄r p̄nt sumi. vno? per se r absolute. alio? cū re/
 duplicatione inq̄. s. sūt ptes. p̄: vtiq̄ aliquid
 significant separte. qz tūc sūt quedā oīo ut equ^o
 ferris. z^o non. qz ps inq̄. ps sicut non bz eē in
 actu. sed tñ eē in pō ex. 7. metha. sic non aliqd
 significant actualiter seorsuz. Postea ibi (at
 vero) dat d̄ram q̄ ad hoc inter noia simplicia
 r pposita di. q̄ non sic se bz in nomib^o ppositis
 queadmodū in simplicibus. qa i illis. s. simplici
 bus nullo? p̄ est significatiua. nec appenter. in
 his aut. s. ppositis ps sup̄. vlr quidē appet sic
 fm̄ appentiā q̄ aliquid significet. sed fm̄ veri
 tatē nulli^o. s. rei est significatiua separti sūpta ut
 in eo noie q̄ ē equiferus. rō h^o p̄t eē. qz ptes no
 mis ppositi aliquid significant an̄ p̄pōem. non
 at ptes nois simplicis. iō maiorē appentiā h̄nt
 ut sūt in p̄pōne q̄ significēt aliquid q̄ ptes no
 mis simplicis Deinde cū dicit f̄z placitū ex
 ponit r pbat tertiā p̄ticulā vbi duo facit. p̄ ppo
 nit clusionē. z^o pbat eā ibi (sed qñ fit) dicit ḡ
 q̄ iō d̄m ē nomē significare ad placitū. qz n^o
 significat natural̄. q. d. vel significat natural̄
 vel ad placitū. sed non significat natural̄. ut
 p̄babif. ḡ r̄c. Uñ ibi (sed qñ fit) pbat dupl̄
 q̄ nomē non significat natural̄. tū qz signifi
 cat ex ip̄ōne qñ fit nota. i. iponit. ad significan
 dū illud at q̄ significat natural̄ nō significat
 ex ip̄ōe. nec fit nō. i. sig^o. sed natural̄ significat
 tū q̄ soni ill̄rati ut feraz. puta rugit^o leonū la
 trat^o canū aliquid designāt. i. significant natu
 raliter. puta irā vel famē. quoz tñ nihil est no
 mē. ḡ sig^o ē q̄ nomē non significat naturaliter.
 Sciēdū ḡ q̄ cū ait q̄ soni feraz n̄ sunt noia
 nō est intelligendū q̄ soni illi non h̄eant noia.
 noiant enī suis noib^o ut sibi^o p̄pentū latratus
 canū. sed vult az. q̄ tales soni non sunt noia q̄
 m^o ē verū eē Deinde cū dicit. nō hō excludit
 qdā a p̄p̄ia rōe nois. vbi. z. facit. p̄ remouz no
 men infinitū. z^o ca^o noium ibi (catbois aut) dicit
 ḡ q̄ nō hō r filia non ē nomē. nec. n. ē p̄p̄iū no
 mē impo^o quo talia nomenent. p̄z ei qz nō oīo
 affirmatiua vel nega?negatiua sit ḡ. i. appellet
 nomē infinitum. Notandū q̄ ideo nomen infi
 nitum negatur esse nomen ut dicit quidam q̄
 nomē significat naturā aliq̄ determinataz. ut
 lapis r̄c. aut p̄p̄iā determinatā. ut pronomē.
 aut vtranz ut soz. r alia noia singularia. s. no
 men infi^o. puta nō hō n^o horū significat. impo
 nit enī a negatione hois. vñ equal̄ conuenit tā
 enti q̄ non enti. vnde chimera que est nō ens
 vel ens prohibitū pōt dici non hō. equus autē
 aut lapis ēt est non hō que tamē sunt entia. iḡ
 t̄pe az. non erat nomē impositū talibus. ideo
 imponitur eis nomē. ut d̄ntur nomia infinita.

Sed p̄tra. cuiūq̄ puenit diffi? r diffinitum.
 sed diffi? nomis conuenit huic q̄ est nō hō: r si
 milib^o. p̄z. ḡ nō hō est nomē. Rñ? dicit q̄ dif
 fi? nomis non similiter puenit istis. nomē enim
 infi^o nihil significat determinate. iō p̄p̄ie loqn
 do non est vox significatiua. restringit ergo az.
 bic nomē ad rationē valde strictā. ut. s. nomen
 sit vox significatiua alicui^o nature determinate
 Deinde cū dicit (catbois) excludit ca^o noius
 a rōne nomis vbi. z. facit. p̄ remouet ca^o nomi
 nū. z^o compat eos ad nomē proprie sumptuz r
 superius diffinitū ibi (ratio at) dicit ergo q̄ ca
 thonis vel cathonē r quecūq̄ talia sunt. s. obli
 qui r ca^o nois non sunt nomia. s. casus noium
 Notandū q̄ noiativ^o d̄r p̄p̄ie nomē. qz i ipo
 fit impō. vnde r vocat rect^o. qz recte r imedia
 te ordinatur a mēte r p̄ceptu interiori. obliqui
 at d̄nt ca^o. qz cadunt a noiatiuo. ipse aut noia
 tiuus vocat ca^o pro quāto cadit. ut d̄m ē a cō
 ceptu rōnis r non ab alio casu Uterius cuz
 dicit (rō autē) cōpat ca^o nominū ad nomē supi
 us diffinitū. p̄ penes puenientiā. z^o penes d̄raz
 ibi (sed d̄r) dicit ḡ q̄ ratio. i. diffi^o. ei^o. s. nomis
 data superius ē eadē in alyz. i. in casib^o r obli
 quis. Sed dupl̄r videt az. dicere p̄dictoria.
 p̄ enī dicit ca^o nominū non eē nomina. bic dicit
 diffinitionē nois puenire eis. sed cuiūq̄ cōue
 nit diffinitio r diffinitū. ḡ ca^o noius sunt nomia
 Rñ? dicit q̄ ca^o noium vtiq̄ sunt nomia. s. z
 non stricte loquēdo. bic autē az. rōez nominis
 restringit. vnde illa particula (ad placitū) non
 conuenit proprie obliquo. nā impō noium fit i
 noiatiuo casu. r non in alyz casibus. vnde stri
 cte loquēdo noiativ^o significat ad placitū r nō
 obliqui Postea ibi (sed d̄r) ponit d̄ram di. q̄
 ca^o noius adiuctus cū est vel cū fuit vel erit. i.
 cū verbo p̄ntis t̄pis vel p̄teriti vel futuri nō si
 gnificat verū aut fl̄m. ut si dicat cathoni est vel
 non ē non dicit aliquid verū vel fl̄m. nomē vō
 semper significat verū vel falsuz si sup̄. ver
 bo cuiuscunq̄ tēporis adiūgat. vt cato est vel
 fuit Notandū q̄ signanter induc̄t exēpluz
 i hoc verbo ē. qz sunt quedā alia verba vt ip̄o
 nalia que verū significāt cū obliquis. vt peni
 tet me tedet me. vbi actus verbi intelligit ferri
 r cadere sup obliquū. nā est sēsus penitet me. i.
 penitētia habet me Circa p̄dicta querit vtz
 nomē significet rē vel passionē i anima. videt
 q̄ species. naz bic i littera dicit ari. q̄ ea q̄ sunt
 i voce sunt note. i. signa passionuz i anima. sed
 ille passiones non sunt res que res non sunt in
 anima. ergo r̄c p̄ veritas r falsitas sunt i ser
 mone tantū sicut in signo. ergo enūciatio plata
 illud significat i quo ē veritas vel falsitas. s. z
 illud ē cōpositio vel diuisio intellectus f̄z ari.
 bic in littera. ḡ enūciatio plata cōposita signi
 ficat illud quod ē in intellectu cōponēte tātum
 ergo r ptes enūciatōis significāt ea que sunt i
 i z

intellectu simplici cuiusmodi sunt spes. **P** hic
 manifeste dicit boeci^o i cōmēto q^o voces signi-
 ficant similitudines. et dicit hāc esse opinionēz
 ari. **P** risciānus dicit q^o omis ps orationis
 significat mētis cōceptus. ille āt conceptus nō
 est res sed similitudo in anima. **g** rē **P** argui-
 tur p rationē. illud nomē significat quod intel-
 ligitur. sed qd intelligitur non res ē. p^omino.
 omne intelligibile ē in intellectu: sed res non est
 in intellectu. qz lapis non ē i anima: sed species
 lapidis. ex. 3. de anima. **g** rē. **P** nihil intelli-
 gitur nisi p speciē. **g** nihil significatur p aliquā
 vocē nisi per speciē. **g** species magis significat^r
In oppositū. significare ē alicuius intellectū
 cōstituire. vnde infra c^o de verbo. ver^o signifi-
 cat aliquid. cōstituit enī intellectū qui dicit. il-
 lud **g** significat cuius intellectus p vocē consti-
 tuitur. sed plata voce non constituit intellect^o
 speciei sed rei. vt patet in quocūqz audiēte vo-
 cē significatiuā **P** p elen. dicit ari. q^o nomini-
 bus pro reb^o vtitur nominatis. qz nobiscū non
 possumus ferre res ad disputationēz. et paulo
 post q^o res sunt infinite. nomina autē finita. iō
 necesse est vnū nomē et vnā orationēz plures
 res significare. **g** voces nō sunt note spēz s^z rez
S. 4. metha. rō quā significat nomē ē diffi-
 sed diffinitio idicat verā essentiā rei. ergo illa
 essentia p nomē significatur **Q**d autē species
 non significetur videt sic. qz si sic omne nomen
 significaret accidēs. qz illa spēs ē in anima sic
 accidēs i subiecto **P** omnis ppositio affirmati-
 ua erit falsa i qua predicatum et subiectum co-
 gnoscūtur per intellectum p diuersas species.
 vt ista. homo ē animal. qz alia est species hoīs
 p quā intelligitur et alia animalis. **P** manife-
 ste omnes ppositiones essēt false i quib^o anū-
 ciat^r actus realis de aliquo subiecto. vt homo
 currit rē. cuz talis actus non insit speciei **P**
 ista ppositio. lapis nō ē in anima sed lapidis
 spēs. includeret cōtradictōia. qz p remouetur
 a speciē ē in anima. si species significatur p
 nomē lapis cum dicit^r lapis non est in anima.
 sed postea idē pdicātū attribuitur eidē subcō-
 cū subdit. sed spēs lapidis. **g** spēs ē in anima
 et non ē i anima. **P** tūc omnis ppositio esset
 vera in qua pdicatur eē fm adiacēs. vt h^o for.
 est. anti pps ē. qz species cuiuscūqz de quo enū-
 ciatur ē **P** nihil significatur nisi q^o intelligit^r.
 sed species intelligibilis nō intelligitur. ergo rē
 p^omi. tū qz species visibilis non videtur. **g** nec
 species intelligibilis intelligit^r. tū qz in oibus ci-
 tra primū differt quo ē et qd ē fm boeciū. s^z spe-
 cies intelligibilis ē illud quo intelligibile intel-
 ligit^r. **g** non ē qd intelligitur. tū qz si species intel-
 ligibilis intelligeret p aliā speciē intelligeretur.
 qz intellectus cū sit virtus passiuā nihil cogno-
 scit nisi sit in actu p speciē sui obiecti. **g** speciei
 eēt species in infinitū **R**.^o Dic p exponā qñtio-

nis titulū. et ptractabo duplices opinionēz. 3.
 dicā aliter ad questionē **Q**uantū ad primūz
 cū querit^r vtrū nomē. p nomē intelligo omnes
 vocē significatiuā. qz de omnib^o est eadē diffi-
 cultas. significet rē vel speciē. questio non intel-
 ligitur de nominibus positis ad significādas
 similitudines vel species. s^z d^o quocūqz alio no-
 mine cuiuscūqz iponitur. vt de isto nomē homo
 animal et huiusmodi. vtrū. s. significet naturāz
 hūanā: voco autē speciē intelligibilē similitudinē
 rei intelligibilis q^o est in intellectu vt i subiecto
 si spēs sensibilis ē similitudo rei sensibilis q^o ē
 i s^u ut i subd^o significaret. s. imediate. **Q**uā-
 tum ad 2° ē vna op^o. q^o species intelligibilis
 imediate significatur p vocē. mo^o ponēdi ē iste
 qz ista species dupliciter cōsiderat^r. vno: i q^o tū
 est quid in se accidens. s. i formās animā. alio:
 i quantū representat rez. p modo non significa-
 tur per vocē ppter rationes ad oppositū. sed
 2° mō. cū autē omne signū signi sit etiā signūz
 signati. sequitur q^o vox significans similitudi-
 nē in q^o tū ē signū rei significet ipsā rē: s^z media-
 te. qz. s. imediate illud quod ē signū rei i q^o tū ē
 signū **S** arguit contra. qz substantie et acci-
 dētī nulla est ratio substantialis eadē. cuz nec
 etiam habeāt idem genus generalissimum. s^z
 rei q^o est substātia similitudo eius ē accidens. **g**
 si hec significātur p quodlibet nomē istis duo-
 bus erit solū. nomē cōmune et rō substantie di-
 uersa. **g** omne nomē erit equiuocū **C**ōfirma-
 tur per ari. i predicamētis. vbi exēplificat de
 equiuocis. vt animal homo. et qd pingitur vo-
 lēs q^o si aliquod nomē significet rē et similitu-
 dinē eius esset equiuocū **A**d hoc dicit^r q^o eq-
 uocū diuersis actib^o significandi significat di-
 uersa. sed vox rē et similitudinē eodē actu et ali-
 quod signū signi et signati. **A**d confirmatōz
 ari. dicendū q^o intelligit si diuersis actib^o signi-
 ficandi significaret vtrūqz et diuersa impositōe.
 hoc patet i simili. qz non oīs dictio scripta ē eq-
 uoca. et tamē vt ari. dicit. illa significat dictōz
 i voce. et cū hoc etiā rē. ideo nō est equiuocatio
 qz primū significatur i q^o tūz ē signum signati.
Tunc dicitur ad rationes principales con-
 tra hanc opinionē. cōcedūtur autē oēs pban-
 tes rē significari **A**d rationes autē que pro-
 bāt speciē nō significari. **A**d primāz dicitur q^o
 non ē iconueniēs omne nomē significare acci-
 dēs imediate nō in q^o tū ē quid in se sed vt ē si-
 gnū rei. et ita alique voces significāt substātiā
 vt alterū significatū. et illa dicūtur significare
 absolute substātiā. aliquid enīz pōt absolute
 significari s^z non imediate. vt patet de dictōe
 scripta q^o aliqua dicitur simpliciter significare
 substāz s^z oīa illa scripta imediate significēt vo-
 cē p ari. **A**d 2° dicē^o q^o veritas et falsitas nō
 sunt in signo nisi p signatū. veritas enīz in
 signo ē conformitas ad significatū. et difformi-

mitas ē falsitas. cōpositio g̃ speciei adiuices
 iſtū ille sunt signa rerū nō est iudicanda vā
 vel falsa nisi ex significatio. i. ex reb? vel a re/
 bus omnibus. g̃ veritas cuiuscūq; propositio
 nis referēda ē ad res. qz ille sunt vltimo signi/
 ficatē. r̃ n̄ ē aliquoz alioz. hoc pz in exēplo. h̄
 propositio scripta. homo ē animal non ē falsa.
 licet bec vox homo non sit bec vox animal. et
 hoc ē. qz littere n̄ significāt voces vt sunt ali/
 quid i se sed vt sunt signa alioz. r̃ ita semper in
 omnib? bis oportet recurrere ad vltimū signi/
 ficatū Per idē patet ad omnes propositōes
 ad veritatē r̃ falsitatē cōpositionū. qz veritas
 n̄ est iudicāda nisi penes ultima significata q̃
 .i. sūt res Ad vltimā propositiōē dicitur qz
 species itelligitur lz n̄ primo sed per reflexio/
 nē. r̃ quia ipō ē ad placituz potest vox imponi
 ad significādū illud mediāte intellectu p reflexio/
 nē sicut r̃ illud p̄ intellectū Ad primā pro/
 bationē dico qz negatur similitudo. sensus enī
 cū sit virtus materialis nō potest se reflectere
 super actū suū nec super illud quod cognoscit r̃
 ē supra se ipsū. r̃ ita omnia alia a suo primo ob/
 iecto potest cognoscere per reflexiōē Ad se/
 cū dā cōcedo spēs aliō eē ab illo quod cognosci/
 tur per ipsā. i. a primo obiecto. qz illi? ē species
 sed cū hoc stat ipsā species esse aliquid itelligi/
 bile. aliud a primo obiecto. omne q̃ qd̄ differt
 ab illo respectu e? ē q̄. sed in se potest esse quod
 Ad tertiāz dico qz species non cognoscitur
 per aliam species. qz solū illud quod p̄ cogno/
 scitur ab intellectu. i. primū obiectū intellectus
 qd̄ ē qz quid ē rei materialis p̄ statu isto cogno/
 scitur p̄ specie i intellectu. oia autē alia cognita
 p reflexiōē r̃ discursuz cognoscūt propter se
 Hanc opinionē n̄ teneo. unde aliter arguo
 Hec sic. Res p̄ itelligit. species autē p̄ reflexio/
 nē. g̃ in illo priori pōt intellectus ei nomen
 iponere qd̄ nomē tm̄ rē significat. g̃ n̄ ē necesse
 omne nomē significare specie H̄ cōtra hanc
 opinionē ē ius de nominib? ipositis ad signi/
 ficādū singularia. qz singularia vt sic nullo
 modo faciūt specie i intellectu. qz p̄ statu isto n̄
 possunt itelligi sub ratione singularitatis vt
 alias ostensus ē super. 7. meta. in qdā q̄stione.
 ergo nomina eis imposita nullo mō significant
 species eis itelligibiles imediate Consimili/
 ter arguit de nominib? ipositis ad significan/
 dū figmēta. qz taz illa q̄ singularia lz faciant
 species i virtute imaginatiua: nō tamen i itel/
 lectu. qz intellectus tm̄ natus est recipe species
 sui obiecti qd̄ ē qz qd̄ ē rei materialis. alioz at
 nō: cū vna potētia n̄ sit receptia formaz eiusd̄
 generis Secūda opinio ē q̄ ponit qz res pri/
 mo significatur: nō tamen sm̄ qz existit. qz nec
 sic p̄ se itelligit lz p̄ qz p̄ se cōcipit ab intellectu
 H̄ est ipsa eēntia rei significata p̄ diffinitōz q̄ ē
 p̄mū obiectū intellectus vt vult illa auctoritas

.4. meta. ratio quā significat nomē ē diffinitio
 vt tamē hic obiectū cōpositū significat qz est
 res vt itelligitur qz illud ē ens p̄ actūs vt oia
 nomina q̄ significāt res alicuius generis signi/
 ficāt ens p̄ se. solū enī ens p̄ se est in g̃ne Ad
 oēs auctoritates in Tr̄tū dicit qz per spēm vel
 passiōē vel qd̄cūq; aliud in alijs auctoribus si/
 gnificat res. ut itelligit ad venotandū qz res
 ut existit nō significat. si at aliquis dicat aliqd
 manifesti? p̄ hac lra q̄ az. ponit: negat. qz in h̄
 nō exponit az. qz dico pp̄ boe? Ad 2° de cō/
 pōne r̃ dione inte? dico qz p̄pō ē illaz rerū. non
 tm̄ ut existunt. sed ut itelligit. r̃ iō v̄itas r̃ falsi/
 tas d̄ circa p̄pōz r̃ diuisionē inte?. qz illa p̄pō
 ab intellectu catur. r̃ ē i intellectu sicut cognitū
 in cognoscēte. r̃ illo? sunt res in intellectu r̃ n̄ spe/
 cies sole Ad 3° dico qz res itelligitur p̄ r̃ non
 spēs nisi p̄ reflexiōē Ad vlti? p̄t negari bec
 p̄na nil itelligit nisi p̄ spēm. g̃ nil significat ni/
 si p̄ spēs si ei li. p. vtrobiz sumat cāliter. flm̄ ē.
 qz itelligere r̃ significare nō ordināt adiuices
 sicut cā nēcia r̃ effect?. sed significare p̄suppōit
 itelligere sicut illud sine quo nō. qz at ē cā sic
 p̄suppositi nō oz qz sit cā sic p̄supponēs. sed tm̄
 p̄supponit ei sicut aliud c? ē cā. sic spēs p̄suppo/
 nit significationi. p̄cessa at p̄pōe qz nihil signifi/
 cat nisi p̄ spēm seu li. p. sumat cāliter siue p̄sup/
 positue. nō sequit vlteri? spēm significari. qz il/
 la p̄pō pp̄ qz vnuq; r̃. itelligit de cā efficiē/
 te r̃ vniuoca r̃ p̄ se r̃ totali cuiusmodi nō est spe/
 cies respectu significationis. H̄ac opinionem n̄
 teneo pp̄ hanc rōz. qz si sic ois p̄pō erit flā vbi
 venotat inesse subiecto aliquis act? realis. p?
 qz si nomē significaret rē ut itelligit. tūc tale
 p̄dicatū attribueret ei ut itelligit. sed h̄: n̄ lest
 ei aliquis act? realis. g̃ p̄pō erit flā. p? mi. quia
 rei ut itelligit insunt p̄dicata intēntionalia. et
 mediū p̄parū ad p̄dicata itēntionalia r̃ realia su/
 mit sub e?neis rōib?. qz sic sumēdo me? i sillo
 si p̄cludat aliq? fiet fallacia accētis Quau/
 tū ad 3° dico aliter ad questionem. r̃ dico breui/
 ter qz illud quod proprie significatur per voces
 est res. nō res vt itelligit. nec res vt existēs. nec
 ut n̄ exis. lz res absolute ut abstrahit ab istis.
 r̃ est e?neū illi qd̄libet illoz. r̃ tm̄ aduertenduz
 pp̄ actōes r̃ rōes factas superi? bic idē. qz c? d̄
 significatū. i. rei sunt signa ordinata lra vox et
 p̄ceptio siue passio aie sicut sūt multi effect? oz/
 dinati eiusdē eē: quoz n? est cā alterius. ut pz d̄
 sole illumināte multas pres aeris medij: qz ruz
 q̄libet imediate illuminat a sole. lz ordine qdā
 qz remotior mediāte pp̄inquire. r̃ vbi est talis
 ordo cātorum absq; hoc qz vnuz sit cā alterius
 ibi ē imedia? cuiuslz respectu eiusdē esse exclu/
 dēdo aliud in rōe esse vel effectus imediatōis.
 r̃ tunc posset cōcedi aliquo mō effectū pp̄inqui/
 orē eē cām effectus remotionis nō pp̄rie. lz pp̄
 prioritatē illā que ē inter tales effect? ad cām.

ita in pposito pot' dcedi de multis signis ordia-
tis eiusdez signati. qz vnu aliq' mo est signu' al-
terius. qz dat intellectu ipm. puta q' littera est
signu' vocis r vox signu' passionis. qz remotius
si significaret nisi pri' signu' aliquo mo' imedia-
tius significaret. r tñ pp hoc nomē n' ē pprie si-
gnu' alterius sicut ex alia pte est dictu' de causa
r cati. p hoc pz ad oēs auctoritates ari. r s'lr p
vraqz pte op. ad rationes factas.

Verbum. Determinato de nomi

ne discutit nūc ari. de
vbo. vbi. z. facit. p' ondit vbu' qd' sit. z. cōparat
ipm ad nomē ibi (p'pca qd' ē fm se) p' ma i. z. p'ri
mo p' mittit diffinitionē vbi. z. excludit qdā a
ppria r secreta rōne vbi ibi (nō currit vero) p'ri
ma i. z. p' diffinitionē p'ponit. z. eā exponit ibi.
(dico at) dicit q' vbu' ē qd' significat tēpus rē
Notādū q' i ista diffinitione ponūt. 3. p' ticia
le. p' ma (cū significat tēpus) p' hoc distinguitur
a nomē qd' significat tēpus. p' a (cui' ptes nihil
extra significāt) r p' hoc distinguitur ab o'one si-
cut nomē. tertia (r sēper eoz q' de altero p'dica-
tur) ē nō. r p' hoc distinguit nō solū a nomē. s'z ēt
ap' ticipio qd' significat tēpus. qz nomē r p' tici-
piū possūt poni a pte subiecti r p' predicati. v'bz
at semp a pte predicati Circa litterā sunt all
qua dubia p'rimū q're i diffinitōe vbi n' po-
nūtur ille p' ticle. vox significatiua. ad placitū
sicut i diffinitōe nominis. qz eq' cōueniūt v'bo
sicut nomini z' qz videt' falsuz q' semp ver-
bū sit nō eoz q' de altero p'dicant. i. semper po-
nat' a parte p'dicati. nā vbu' i finitiui mo'i ponit-
tur a pte subiecti. vt dicēdo. currere ē moueri.
similiter r alia v'ba possunt poni a pte subiecti.
vt curro ē vbu' p' nō rei nō ē res. si g' v'bz est
nō p'dicati nō ē p'dicatu'. g' verbū nūq' p'dicat.
qd' ē falsū. Ad p' d'icēdū q' p'pter breuitatē
ari. i diffinitōe verbi nō posuit ea q' cōmuniter
cōueniūt nomini r verbo. qz patēt ex his que
dicta sunt i diffinitōe nominis. bec at sūt illa
tria vox significatiua ad placitū Contra. qz
tūc eadē rōe debuit omittere illā p' ticulā. c' p's
z'c. qz illa eadē posita ē in diffinitione nois r est
cōis noi r v'bo R: vno: dicit q' in diffinitōe
nois illud postū ē vt nomē distinguit ab o'one
q' p'ponit ex noib'. vt hō alb' music'. in diffini-
tione at vbi ad distinguedū verbū ab orōe q' cō-
ponit ex v'bis. vt mouere est agere. Alio: d' q'
v' p'portat p'pōz q'dā q' multū declinat ad o'one
nē. iō v'bz maiorē h'z cū orōe p'ueniētā q' no-
mē. qz nomē ē q' materia r sub' o'onis. verbū
at q' si for' cū sp' sit a pte p'dicati. r iō in diffinitio-
ne vbi vtile fuit illā p' ticulā iplicare. Ad z'
dō q' q'cūq' v'ba ponūt a pte sub'ci h'nt vim nois
vñ r recipiūt a d'iectionē alioz. vt hic ābulare
ē moueri. tūc. n. ac: vel pa: significata p' vbu' in
finitiu' significat' noialf. f. p' mo' h'it' r getis. r
vt sūt quedā res in se. ver' at significat' actioz

r passionē p' mo' fieri r fluxus r vt egredientis
ab aliq' supposito. s'lr cū dico. curro ē. v'. li cur-
ro accipit material' r p' voce tñ. r tē ēt r'z mo'
nois. qz ē s'p's. bec vox curro ē ver'. Ad aliud
de nō o'om q' nō rei nō alia res c' ē nō. qñ ergo
verbū notat aliqd' p'dicari de subcō vt qdā co-
pula. r ē z' adiacens nō illud p'dicatu' c' est nō
tñ r'z se ex pte p'dicati. v'bi g'ra. hō ē alb'. li ē n' ē
alb' qd' p'dicat. sed nō q' alb' p'dicat. r'z ēt se ex
pte p'dicati. vñ ēt oia q' p'nt p' naturā verbi p'nt
Deinde cū dicit (dico at) exponit diffinitōez
vbi. z. facit. p. n. exponit illā pte. significat' tps.
z: ista sp' est nō eozū que de altero p'nt ibi (et sp'
eozū) ista at pte (c' ps) nō d'clarat. qz fat' p'z ex
dictis c' de noie. dicit g' q' ver' significat' tps.
qz nō significat p' mo' p' se stantis r p' mo' ba-
bitus r quieti. currit eni verbū ē q' cōsignifi-
cat nūc. i. tps p'ns Notan' q' ut d'cm est s. c.
de noie. aliud est significare tps r aliud signifi-
ficare. significare ei tps ē ipoztare tps vt q'dā
rē i se vt dies tps. s'z significare tps ē signifi-
care rē vt tpe mēsuratā. qz g' verbū r p' tici' signifi-
ficant actionē r passionē p' mo' fieri et fluxus
q' p' tpe mēsurat'. iō significat' tps. s'z res si-
gnificata p' nomē l' p' nomē ipoztat' p' mo' p'
sentantis. r iō nō tpe mēsurat'. qz tps nō men-
surat p'pe nisi mo'. idcirco nomē r p' nomē non
significat' tps. currit vo ē verbū r significat
tps Deinde cū dicit (r sp' eozū) exponit alias
p' ticulā di. q' verbū ēt est nō sp' eozū q' de altero
p'nt. i. que d'nt de subō q' ad p'dicata eēntialia
vt hō ē aial vel sunt in subiecto q' ad p'dicata
accidental'ia. vt hō est alb'. Notan' q' sub'
p'pōnis ē illud circa q' inest. p'dicatu' at illud
q' alteri iest aut inheret. qz g' vbu' significat' rē
p' mo' iherētis. qz actionē vel passioz c' ē inhe-
rere. iō sp' ponit a pte p'dicati nisi accipiatur vt
bz vi nois sicut p'd'cm ē. g' ver' ē nō sp' eozū q' de
altero p'dicant. tū qz vbu' sēp significat' illud q'
p'dicat. tū qz in o'i p'dicatiōe o'z vbu' ē eo q' ver-
bū significat' q'dā compōez cū cōponit' subcō.
quā. i. p'pōz sine p'pōstis nō cōtingit itelligere
ut d' infra. r s' stue sit p'dicatio eēntial' vt sup'
o'is de inferiori. s' hū accēntialis vt accēnt' de subie-
cto q' duo modi p'dicandū designant. p' d'ci de
rē in ut d'cm ē in p'oz: r in p'dicamētis (Nō
currit) excludit q'dā astricta rōe vbi. vbi. z. fac'
p' excludit verbū inf'. z: casus v'boruz ibi. s'lr
at vel curret) in p' ma pte tāgit duo. p' ei facit ex-
clusionē di. q' nō currit nō laborat r bi'. n' sūt
verba. z' facit p'pationē f'ni cōueniētā di. q'
lz n' sit ver' tñ significat' tps r sp' est. i. p'dicat'
de aliq' sicut r ver'. subdit at q' buic d'ne idest
buic tali q' nō ē vbu' nō ē p'pziū nomen ipoztū
sed sit. i. dicat' vbu' inf'. s'lr d'cm ē s' de nomie
infinito: r subdit cām talis nomis di. qñ s'lr q'
q'libet ē vel q' ē vel q' nō ē q' argueret sic. illud
q' repit tā in ente q' in nō ente est q'dā inf' r

ver ei eode q ebimera n currit r q lapis n cur
 rit. g rdnabil d r v in fi S3 B arg. qz cui
 cūqz dicit diffini: r diffinitū. s3 diffi: vbi dicit
 vbo infinito. g ē vbu. mi. pz i lra R: qz id nō
 currit nō laborat nō dnr vba. qz nō significāt
 actionē vel passionē determinatā sicut vbu. ve
 rūtū significāt tps sicut alia vba. qz sicut ac: r
 pa: tpe mēsurāt q significāt p vba ista r pua:
 boz q significāt p vba ista. vñ r ges q ē pua:
 mo mēsurāt tpe sicut mo vel p accōs. r hic ē
 q vba ifinita significāt tps. iō ponunt ex pte
 pdicati sicut alia vba significāt actōz r passiōz
 p motū inherētis alteri ut subiecto ita r vba i
 finita significant actionē r passiōz vel puatiōz
 actiōis r passionis p eundē mo. iō ponunt a
 pre pdicati Ad argu: g dico q ista descriptio
 dat de vbo omunitē sup̄to largo mō. s3 vba i
 finita deficiūt a ppa rōe vbi p eo q nō signifi
 cāt determinatā actionē vl passionē. r iō simplr
 n sūt vba. hic ap. coartat significationē r acce
 ptionē vbi. Notan: at q vbu:z inf: dicitur
 cū puatiōe p eo q forlī nō ponit in suo signifi
 cato. sic nec pua: s3 differt. quia pua: ē negatio
 apti nati. iō psupponit nctio aliqō sub. qz p
 puenire tā enti q nō enti. ut dī in lra Jē vbu
 inf: dicitur cum vbo negato in eo q vnūqzqz
 forlī negat aliqō agere vel pati. s3 dī. qz vbu:z
 inf: vbi vñ tñ vni: dicitiois. r hz vim ordōis saltē
 ipfecte Deit cū dicit (sllr at) excludit casus
 vboz dī. q sllr curret q ē ver: futuri tps. vel
 currebat q ē pteriti. n ē ver: s3 casus vbi. vñ
 r differt a vbo. qm B. s. ver: simplr significat p
 sens tps. illa vō. s. casus vboz significāt tps q
 s. tps plectit sup̄. ipm pns Notan: q tps
 pns plectit pteritū r futuz. nā pns dī cui: ps
 pteryt. ps qz futura ē r ita pns plectit vtrūqz
 illoz. vñ tā pteritū q futuz termināt ad pns.
 accipit at hic pns tps q mēsurat aliqō actiōz q
 icipit r nō dterminata est p q excludit nūc indi
 uisibile q nec ē tps nec ps tps nec mēsurat ali
 quē motū aut actionē Si ar. B. qz diffi: vbi
 dicitur casib: vbi. g sūt vba. R: ut p de vbo
 infinito. r sic s. de noie ifinito r casib: noiu:z. c:
 de noie. qz ei vbu significat agere vel pati illud
 ē vbu simplr q significat actiōz vel passionem
 simplr. cuiusmodi ē ac: vl pa: in actu. vbu aut
 pteritū vel futuz significāt actionē vel passiōz
 q nō ē i actu. sed q fuit vel q ē i pō ut. s. iō nō sē
 vbu:z simplr Sequit illa ps (ipa qdē) vbi cō
 pat vbu ad nomē penes dūeniētā. vbi. z. facit.
 pponit itētū. z. pbat ibi (nec si B ipz ē) No
 tan: hāc dūeniētā stare in B q tā nomē q v
 seozū r p se sup̄ū significat aliqd simplex icō
 plexū. qz pstituit i audiēte inte: s. simplicē. s3
 nō significat aliqd eē vel nē eē. i. dceptū simpli
 cē. nā vbu fm se sup̄ū nō ē sig: eē vel nē esse rei
 .i. nō significat affirmatiue vel negatiue. dicit g q
 ipa vba dca f se. i. seozū ex ordōez noia sūt. i. pnt

se sic noia. qz significāt aliqd. s. inte: r icōplexū
 q pbat. q g dicit. i. pfert ver: inte: s. simplicē
 pstituit in audiēte. vñ r q audit qescit q. s. ad
 inte: simplicē. s3 si ē aut nō ē nō dū significat. i.
 nō significat affirmatiōē aut negatiōē faciēdo in
 te: aliquē pplexū. vñ subdit. n3 eni sup̄. ipfuz
 ver: sicut nec nomē ē signū eē rei aut nō esse. i.
 affirmatiōis aut negatiōis. affirmatio eni aut nega:
 pstituit ex noie r ver: r ex ver: seozū Deit cū
 dicit (nec si B ipz) pbat q dixerat arguēs a ma
 iori sic. si illud q magis videt inesse nē ē. nec q
 mi: sed si aliqd ver: significaret eē vel nē eē ma
 gis videret de B ver: ē r illud nō significat rē eē
 vl nē eē. g n: aliud. h: rōis mi. ponit in lra dī. q
 nec sup̄. si ē pdicatū dixeris. i. f se sine aliq ad
 iūcto ipm qdē nil ē. i. nē negatio vel affirm: qz nō
 significat rē eē l nē eē. tñ cōsignificat qdā ppōz
 quā sine ppositis. i. extrēis nē ē. i. nō ptingit itelli
 gere. ex q arg. q magis videt q significaret rē
 eē aut nō eē cū sit qī radix oiz verboz r signi
 ficat talē ppōz circa quā pstitit veritas vl falli
 tas Notā: q B v: qm ponit i ordōe 3: adia
 cēs ē copla pdicati cū subō. r nō ppe pdicatū aut
 ps pdicati. ut statim dicit i. q. et ideo significat
 ppōz. i. copulatiōz r bitudinē subci r pdicati. q
 ppō aut copulatio cū sit forlī rela: nō pt intelli
 sine extrēis sic nec aliq rela: Dicit at q hanc
 ppōz nō significat s3 significat. qz li vbu ē hz se
 sup̄ū significat actū eēndi. eē eni ē act: enti. s3
 qm ponit i ordōe mō pdicto cōsignificat ex pnti
 dictā ppōz aut copulatiōez Ad euidētā g h:
 dicti qrit vtz vbu sit copla tñ pdicati cū subō
 vel sit pdicatū aut pspdicati sic dō. hō albus.
 videt de B vbo ē q nō sit tñ copula. nā B ver: ē
 idēz predicat qm predicat: r qm predicatur 3:
 adiacēs. qz nō mutat significatū suū ppter ap
 po. qz qm predicat per se r z: adiacens. tūc ref
 e: est predicatur ut dō. hō est. g simillr qm sibi
 aliquid apponit r predicat 3: adiacēs. qz tunc
 videt res verbi specifica p aliqd aliō Confir
 mat. qz qm sic dī. hō ē. intelligit res h: vbi ē vni
 ri cū supposito per mo: significādi verbalē que
 ē ppō. g cū sic dī homo ē alb: intelliget p B res
 verbi vni:ri per eundē mo. qz appo: non mutat
 p se modos significādi. sicut ergo prius ē pdica
 tur sic hic P boecius dicit q ppositio cathe
 gorica diuidit in. z. p se ptes orationis. dicitō
 homo ē albus. qz tūc iā ppositio habet. 3. ptes.
 sed esse aliquid vnius ptis ē sic aliquid propo
 sitionis: r non est aliquid subiecti. qz cōpositio
 rationalis se tener ex pte pdicati. r hz ppo
 sitū. s. quod ē pdicatū vel ps ei: P eē ē actu
 alital omnis entis. ergo cum dico. homo ē aial.
 designo hominē eē animal actu. r non tantum
 enūcio animal: sed animal sub actu. r per cōse
 quens li ē. ē ps predicati P ari. dicit infra q
 ē predicatur. 3. adiacēs. ergo non ē copula: sed
 pdicatum aut pars pdicati. Cōtra. ē signi

ficat compositionē quandā rē: vt hic dicit̄. sed
cōpositio non est ipsa cōposita nec pars eoz. g.
non ē subiectū nec predicatū aut p̄seoz. R.
Dic̄ p̄mittā aliqua necessaria z̄: dicā ad
questionē Quantū ad primū notandum q̄
hoc verbū ē quandoq; predicatur z̄. vt dicē
do lapis ē. quandoq; 3° vt dicendo homo est al
bus. 1. tūc dicitur. 3. adiacēs. qz adiacet predi
cato. q. 3. in propositione. naz subiectū ē primū
predicatu. z. 2° ē 3° quod adiacet predicato. qz
tenet se ex parte predicati. vt postea dicet̄ z̄
notādū q̄ omne intellectū intelligitur per mo^o
actus. quodlibet enī intelligitur ex hoc q̄ aliq̄
modo habet actum. actus autē vniuscuiusq; ē
illud fm q̄ queritur propria ratio eius. hoc ē
modo potentia dicit̄ esse in actu. naz aliqua est
pp̄a ratio potētie fm quā dicitur a nō potētia
sic etiā priuatō ē in actu 3° ē notanduz q̄ eē
significat actualitatē entis. vnde cū volum^o
aliquid significare eē i actu dicim^o q̄ hoc ē p̄pter
hoc. qz act^o non facit cōpositiones cū eo cui^o ē
ideo esse non facit quādā cōpositionē cū eo qd̄
apponitur sibi: d̄signat enī illud qd̄ sibi appo
nitur esse idē alteri. s. subiecto fm actū. ideo di
cendo. homerus ē poeta significatur q̄ poeta f̄
suū actū est idē homero. qz ratio essendi rei et
res nō faciūt cōpositionē. vñ non intelligitur
predicatū esse cōpo^o ex duob^o. s. ex appposito et
verbo essendi 4° notandū q̄ duplex ē cōpo
sitiō. vna que ē mo^o significandi in verbo fm
quā ctus verbi inclinā ad substātiā. 7 illa cō
positio ē cōmuniter in omni verbo p̄sonali que
a quodā vocatur predicatio Alia est compo
sitiō que designatur per h̄ verbuz ē et non est
mo^o significandi. s. ē res verbaliter significata
aut cōsignificata. que cōpositio differt a p̄ma.
quia prima non facit p̄positiōē affirmatiuaz
vel negatiuaz. sed ē in omni verbo personali.
fa autē propter qd̄ designat aliquid eē vel nō
esse de aliquo facit affirmatiuā p̄positiōē
vel negatiuā. nam ab hac cōpositiōē dicitur
p̄positiō affirmatiua vel negatiua. 7 ē alia in
affirmatiua alia i negatiua. prima autē nō. sed
secunda intelligit̄ in omni verbo fm q̄ ē pars
enunciatiōis Quantū ad secunduz dico. z.
conclusiones. prima conclusio est ista. quando
ē predicatur z̄ adiacēs est predicatū. hoc pa
tet 7 probatur stati. qz cuz in omni enūciatiōē
7 p̄positiōē sit subiectū 7 p̄dicatuz. dicendo
lapis est. non potest poni p̄dicatū nisi ipsuz est
Secūda conclusio. quando est predicatur. 3.
adiacens. ē tantū copula predicati cū subiecto
7 non ē predicatū nec pars predicati. hāc pro
bo sic. qz si esset pars predicati nulla p̄positio
conuerteretur in eisdē terminis. quod est fal
suz. p̄batio consequentiē. qz dicēdo. homo est
albus per te. res verbi ē pars predicati. ergo si
debet conuerri in eisdē terminis oportet rē ver

bi inconuerfā eē p̄te subiecti. qd̄ falsū ē Cō
firmatur. qz tūc omnis sillogismus in p̄ma fi
gura esset ex. 4. terminis. probatio. qz mediū
in maiori accipitur absolute. ita q̄ eē non ē
pars cū mediū sit ibi subiectū. sed i minori qm̄
predicatur ē esse est pars eius. s. medij. ergo rē
P̄ si esset pars predicati. hic eēt nugatio. hō
ē animal. qz si ens predicatur 7 ens intelligit̄ i
animali. tūc ex eadē parte orationis bis dicit̄
idē. quod patet reddēdo rationē pro nomib^o.
quia est sensus. homo ē ens animal P̄ dicit
boecius super z̄ eius q̄ ē positū. 3. adiacens
non quasi quedā pars p̄positiōis. sed sicut
demonstratio qualitatis in p̄positiōē. demon
strat enī qualis sit p̄positiō qm̄ affirmatiua.
7 nō cōstituit p̄positiōē tanq̄ ps eius. ḡ est
tantū copula. Dicit etiā boecius q̄ quando
ē predicatur. 3. nō predicatur sed adiacet p̄
dicato Aduertēdum tamē q̄ hoc nō obstan
te magis se tenet ex parte predicati. p̄pter qd̄
semper ē nota eoz q̄ de altero dicūtur. vñ ad
uertendū q̄ esse vt dictū est ē actualitas entis.
vnde cū dicitur. homo ē albus significatur in
eē subiecto sub ratione actus ipsi^o subiecti. pu
ta q̄ albedo actu iest homini. 7 hoc mediante
actu essendi. sicut ei ondit dicendo. soz. ē. signi
ficatur actualitas entitatis in sorte. sic cū dicit̄
soz. est albus. significatur sorte esse sub predica
to sicut sub actu. vñ quod ait boecius. ipsuz est
esse demonstrationē qualitatis in p̄positiōē.
dico q̄ hoc dicit de ip̄o ratione compositionis
quā ip̄ortat. quodlibet enim verbū. z. ip̄ortat
. s. rē verbi que ē de essentiali intellectu nisi in
quātū significat rē que cōcipitur a ratione. et
ip̄ortat cōpositiōē que est ipsi^o iquātū v̄buz
vnde rationē rei quā ip̄ortat hoc v̄bū ē cuz
illa sit actualitas est ratio sub qua predicatur
quodlibet qd̄ de alio predicat̄. Ad primū in
oppositū dico q̄ si huic verbo ē apponeretur
aliquid per modū quo apponit̄ aliquid ei q̄ est
hō. cū dico soz. ē hō. puta dicēdo. soz. ē hō alb^o.
teneret cōsequētia. 7 hoc v̄bū ē eēt ps p̄dicati.
s. n̄ ē ita. qz qm̄ p̄ se p̄dicat̄: p̄dicatur act^o essen
di absolute. qm̄ autē absolute p̄dicatur. p̄dicat̄
alterū p̄ncipale 7 ipsū secundario iquātuz desi
gnat alterū. s. p̄dicatū de. z. actū ei^o de. z. s. de
subiecto Ad cōfirmationē dico q̄ qm̄ ē predi
catur p̄ se p̄positiō q̄ mo^o significandi verbal̄ est
mo^o vniēdi predicatū cū subiecto. s. non ē p̄
cipiū significandi verū vel falsū. de ista cōpo
sitiōē nihil ad loicū s. ad grāmaticū p̄inz. s. s.
cōpositiō quā ip̄ortat verbuz ex sua significa
tione verbali ē cōpositiō q̄ significat veruz vel
falsuz i q̄ res ipsa verbalis apud grāmaticū ē
cōpositiō. apud loicū in v̄bo ē quando p̄dicat̄
. 3. vñ illa cōpositiō non ē mo^o significandi v̄ba
lis sicut rō supponit. 7 ideo ratio tātū ondit q̄
cōpositiō q̄ ē mo^o significandi sit qd̄ aliud a rē

designata f oē quod vtiq; verū ē Ad boeciū
 dico q; ppositio categorica bz. z. pres pncipa
 les. s. p̄dicatū r subcū. s. ppter hoc nō excludi
 tur copula verbalis q̄ magi decliat ad partem
 p̄dicati. r coicidit in idem Ad aliud pz ex di
 ctis. cū eni dicitur hō ē aīal tm̄ animal denun
 ciatō hōie. s. p copulā d̄signat aīal in eē actua
 liter subiecto Ad ari. dico q; p tanto ē dicit̄
 p̄dicari. z. adiacēs. q; plus declinat ad p̄dica
 tū. vt. q. pars p̄dicati videat̄ sed nō est. Un̄
 ḡait ari. q; ē significat̄ q̄sdā cōpositione quam
 sine cōpositis nō cōtingit intelligere m̄ta alia
 querēda restāt circa capl; de verbo. s. itendo
 in posterū diffinire Nunc autez redeo ad il
 lā q̄stionē. vtrū. s. facta trāsmutatioē circa rez
 q̄ significat̄ fiat trāsmutatio i significatōe vo
 cis. videt̄ q; sic. boeci⁹ i libro d̄fionuz. si nulla
 sit res subiecta quā significat vox significati
 ua eē nō dicit̄. s. illa vox fuit pl⁹ significatiua
 q̄ refuit. q̄re rē P̄ i trāsmutatioē substātia
 li res amittit nomē r diffinitōz. ḡ res transmu
 tata n̄ habet nomē qd̄ pri⁹ habuit. ḡ nomen qd̄
 significauit ipsā pri⁹ n̄ significat ipsaz P̄ de
 structo vno corloz destruitur reliquuz p ari.
 i p̄dicamētis. s. signū r signatū sunt correlatia
 ḡ destructa re que ē signata destruit̄ vox que ē
 signū P̄ qd̄ nō intelligit̄ n̄ significat. s. nō enī
 n̄ intelligit̄. ḡ non significat̄. p̄ma. significare
 p̄supponit̄ intelligere. p̄mi. oē intelligibile fac̄ spe
 ciē i intellectū. s. n̄ es n̄ fac̄. tū qz destructa cā
 destruit̄ effectus. res at̄ ē cā sp̄i. ḡ destructa re
 destruit̄ spēs Ad oppo⁹. quia o. q̄nq; ē vera
 q̄nq; ē falsa. vt dicit̄ i p̄dicamētis c⁹ de substā
 tia. ḡ d̄fiones orōnis idē significat̄ qn̄ ē vera r
 qn̄ ē falsa. r tñ i re q̄ significat̄ p̄ ipas diuisiones
 ē trāsmutatō. vt pz d̄ hac. soz. sedet. soz. n̄ sedz.
 qz qn̄ ē vera vel falsa ē trāsmutatio circa sede
 re. ḡ i significando n̄ mutat̄ facta mutatioē in
 re P̄ m̄ta sūt actus. vt currere. dormire rē. q
 qn̄q; sunt qn̄q; n̄ sūt. si ḡ vox illa mutaret̄ pp
 mutatioēz i istis. vox iposita istis multotiens
 eēt non significatiua. r p̄ n̄s oporteret ipsaz eē
 multoties iposita ad significādū. P̄ n̄ currē
 te nō esset falsa illa. aliqd̄ currit. qz currere n̄
 significat idē q; qn̄ curus ē P̄ māifestū ē ex
 modo loq̄ndi q; eūdē intellectū cōstituit i nobis
 vox plata qn̄ significata ē r qn̄ nō ē. aliogn nō
 dicerem⁹ hāc eē falsā. soz. ē. soz. n̄ ex̄ite. s. signi
 ficare ē intellectū cōstituere p vocem. ḡ rē P̄
 ari. z. post. nō etiā cōtingit significare r intelli
 gere. ḡ nō etiā rei n̄ ifert n̄ etiā significati
 R. dico q; facta trāsmutatōe i re f q; exi
 stit: n̄ sit trāsmutatio i significatiōe vocis c⁹
 cā ē. qz res n̄ significat̄ vt existit s. vt intelligit̄
 fm̄ vnā opionem vel ipsa spēs itelligibilis fm̄
 aliā. vel ipsa res absolute vt abstrabit ab illis
 r suis opposit̄ fm̄ aliā opionez de qbus dcm̄ ē
 supra. s. siue sic siue sic cū taz res vt intelligit̄ q̄

spēs itelligibilis q̄ ēt ipa res absolute sumpta
 maneat itrāsmutata scā trāsmutatione i re vt
 existit. qz p eādē spēs cognoscim⁹ essetiā r ean
 dē sciētiā bēm⁹ d̄ ea qn̄ existit r qn̄ nō existit.
 qz ari. p̄ post. de bis q̄ frequēter sunt possumus
 hēre demōstratōz ēt qn̄ n̄ sūt. r p eandē sciētiā
 sic r qn̄ sūt. segt̄ q; res vt significat̄ p vocē nō
 trāsmutat̄ q̄licūq; scā trāsmutatione i re vt
 existit. r p̄ n̄s neq; vox significās trāsmuta
 bit̄ i significādo Cōtra banc solutōz ar. qz si
 vox idē significaret re ex̄ite r n̄ ex̄ite. ḡ quod
 significat̄ ē idē. n̄s pz q; actiua vera pōt trans
 ferri i passiuā verā. s. p̄ significat̄ ex̄is r nō
 ex̄is. r sic idē. ḡ idē erit existēs r n̄ ex̄is R.
 facilis ē ad h. qz nec p̄ significabat̄ p vocem
 res ex̄is s. res absolute cui extraneū ē existe
 re r n̄ existere f q; p vocē significat̄ Ad pri⁹
 dico q; i auctoritate boeciū sumit̄ res n̄ p ex̄iti
 b⁹ aut n̄ ex̄itib⁹ s. p re vt itelligit̄ vel absolute
 sumpta. vt abstrabit ab vtroq; q. d. si nil signi
 ficet̄ per vocē vox n̄ d̄ significatiua Ad z.
 ite⁹ illius auctor⁹ p̄t esse talis i trāsmutatione
 substāli rei singularis i q̄. s. abycitur foī substāli res
 singularis trāsmutata amittit nomen r dif
 finitōz sp̄i. qz n̄ māet i sp̄i i q̄ fuit pri⁹. s. non
 segtur. ḡ nomē sp̄i amittit suuz significatū. qz
 illud nomē nulluz suppo⁹ significat nec ēt no
 men ididui si qd̄ ei erat p̄puz i positōe amittit
 suū p̄pū significatū. s. singulare ē trāsmutatū
 tm̄ ad formā sp̄i i q̄ pus fuit Ad rōz p̄mam
 cōcedo q; destructo significato destruit̄ signū
 s. s. res vt existit destruat̄ n̄ tm̄ res vt ē signifi
 catū voci Ad p̄mū p̄t negari ma. ad pbatōz
 dic. q; significare p̄supponit̄ intelligere q; oē si
 gnificatū pus itelligebat̄ a. r. r vox n̄ fuit̄ ipos
 ita. s. postq; iposita ē p̄t ita significare illd̄ ad
 qd̄ iposita ē: s. a nullo itelligat̄ Uteri⁹ pōt
 negari mi. i. rōnis si itelligat̄ sermo fieri de n̄
 ex̄ite p̄t negari. qz n̄ ex̄is p̄t itelligi p spēs non
 quā facit s. quā fecit i intellectū. qz illa spēs p̄t
 manere eadē q̄ p̄ cū obycit̄ q; nō. qz destructa
 cā destruit̄ effectus. dico q; illa ppositio itelli
 gēda ē d̄ cā i fieri r i ēē. res aut̄ f; q; ex̄is tm̄ ē
 cā sp̄i i fieri r nō i ēē. cū z. d̄ destructo signifi
 cato destruit̄ signū. dico q; res f; q; existit non
 ē significatū per speciem itelligibilem in ani
 ma. sed res secundū q; itelligit̄. vel fm̄ se abso
 lute dicta r illo mō non destruitur sed manet.

Ratio ē vox. Postq; ari.
 uit d̄ pncipy enūciatōis f; rē. s. de noie
 r vbo q̄ s̄t e⁹ pres itegrales. nūc deterinat d̄ p̄n
 cipys eius f; rationē. i. de ḡne r d̄ra ex quo cō
 stat rō diffinitia fi. vñ ista p̄ didit̄ i. z. p̄ ei d̄ter
 miat d̄ orōne q̄ ē ḡ. z. d̄ d̄ra vbi s̄t cōcludit di
 ffinitōz totā enūciatōis oñdit qd̄ sit diffinitie
 ibi (enūciatiua vō) p̄ma i. z. p̄ diffinitōz ppo
 nit. z. exponit̄ ibi (dico autē vt hō) pimz. n.

ponit vox per quā oratio distinguitur a sonis q
 n̄ sūt voces vt de noie ⁊ vbo dēz ē supra n̄ pla
 ta s̄z ꝑcepta. aliud enī ē eē vocē aliud eē i voce.
 ⁊ sic ēt illa pticula cōuenit orōni q̄ ē i mēte. z:
 ponit significatiua ꝑ q̄b orō distinguit a voce n̄
 significatiua. sic de nomie vbo dēm ē. Sed
 tūc occurrit dubiū q̄re ista reperit i diffinitōe
 orōnis cū posita sint i diffinitōe nomis. vñ et i
 diffinitōe vbi noluit ea ponere ꝑ breuitates
 eo q̄ coia sūt nomini ⁊ vbo. ⁊ id sufficiebat in
 diffinitōe nominis ea posuisse. q̄ ead rōne nec
 debuerit poni hic i diffinitōe orōnis. Rñ: h
 iterat ⁊ n̄ ibi ex ista causa. qz significatio ora
 tiōis differt a significatōe nois ⁊ vbi. qz nomē
 ⁊ vbu significāt simplicē ꝑceptū. orō vō ꝑposi
 tū cōceptū. oportuit q̄ h iterare vox significa
 tiua ne aliqs crederet q̄ orō vniformiter signi
 ficaret sicut nomē ⁊ vbu 3: ponit c̄ptiū. ⁊ ꝑ
 hoc orō distinguit a nomie ⁊ vbo. qz eoz ꝑtes n̄
 significāt sepate. vt sup̄ dictū fuit. Notā
 q̄ signāter dicit h̄ c̄ptiū aliqd ⁊ n̄ c̄ptes gnāl̄r
 qz q̄dā ponūt q̄s i orōne. puta orōnes ⁊ alia
 sin cathegorica q̄ ꝑpe nō significāt aliqd s̄z se
 ⁊ absolute s̄z i bitudie vni⁹ ad alterū. vt aliter
 li aliqd ꝑor cōstrui cū li significatū. vt sit sēsuf
 q̄ ꝑtes orōnis sepate. i. seorsuz accepte signifi
 cāt aliqd ꝑ se. qd̄ verū ē aliqd̄ oī ꝑte orōnis. vñ
 negatio aut alia sin cathegorica nil significant
 eū sint voces sin cathegorice 4: ponit vt di
 ctio: n̄ affir: qd̄ exponit duplr. vno: sic. duplex
 ē signifi: vocl vna icōplexa q̄lis ē signifi: c̄
 dictiōis. alia cōplexa. q̄lis ē signifi: affir: t̄io
 nis vel negatiōis. ad oñdēdū q̄ ꝑ ꝑtes orōnis
 sepate n̄ significāt cōceptū cōplexū s̄z iꝑlexū
 dicit q̄ significat vt dictio nō vt affir: aut sup̄
 nega: Si istet d̄ h. qz q̄dā orōes sūt c̄ptes si
 gnificāt sepate ē vt affir: vt orōes ipothetice.
 vbi gra. vt si soz. ē hō. soz. ē aial. Rñdēdū q̄ h
 diffiniē orō i coi q̄ puenit oī orōni taz simplici
 q̄ cōposite. debuit q̄ poni i diffinitōe orōnis il
 lud qd̄ ē cōe oī orōni taz simplici q̄ cōposite. oī
 at orōni cōuenit q̄ ꝑtes e⁹ significēt vt dictō.
 qz ad orōnes stat vltia resolutio cuiuscūqz ora
 tiōis. n̄ at oī orōni cōuenit q̄ e⁹ ꝑtes significant
 vt affir: vel nega: vt isti. hō currit ⁊ aly orō
 nib⁹ cathegoric ⁊ simplicib⁹. Alio: exponit
 qz. n. sēp i h̄ libro ari. accipit dicere ꝑ affir: are
 ne aliqs putaret cū d̄ ps orōnis sepata signifi
 care aliqd vt dictō. q̄ dictō sumeret ꝑ affir: t̄o
 ne ꝑtin⁹ addit. n̄ vt affir: t̄io. aduertēdū aut q̄
 ista diffinitō cōuenit oī orōni tā ꝑfecte q̄ imp
 fecte. qz ois orō cōponit ex plurib⁹ vocib⁹. q̄z
 q̄libet aliqd significat ꝑ se seorsuz Deīn cuz
 dicit (dico at) exponit datā diffinitōz. vbi. 3. fa
 cit. ꝑ d̄clarat ⁊ expōit q̄rtā pticulā vltimā. z:
 tertiā ⁊ mediā ibi (s̄z n̄ vna nominis) 3: ꝑmā sil
 ⁊ faz ibi (ē aut orō) dicit q̄. dico at. s̄. q̄ ps orōnis
 significat vt dictō n̄ vt affir: qd̄ ꝑs ꝑ exēplū vt

hō aliqd significat vt dictō. s̄z n̄ qm̄ ē aut n̄ est
 .i. nō sic affir: aut nega: s̄z erit nega: aut affir:
 si qd̄ addat. i. si addat vbu: vt hō currit vt hō
 n̄ currit Deīn (s̄z n̄ vna) expōit ꝑmā pticulā
 c̄ ꝑtes significatiuū ē aliqd sepate. vbi. z. fa
 ꝑ exponit illā pticlas. z: circa h̄ assignat q̄daz
 d̄riaz iter noia ꝑposita ⁊ simplicia ibi (in dupli
 cib⁹ vō) dicit q̄ q̄ vna ps orōnis significat sepa
 ta: s̄z n̄ ois. ꝑz. qz vna nominis sila nihil signi
 ficat s̄z sit ps orōnis. qd̄ ꝑbat ꝑ silaz q̄ q̄nqz ꝑ
 se ē aliqd significās. qz viz i h̄ noie soz ex li rex
 aliqd significat fm̄ q̄ ē sila h̄ nois soz ex. sed n̄
 .s. h̄ nominis nihil significat. ⁊ ē sola vox. Ex
 ꝑdcis ꝑz q̄liter illa pticula sit itelligēda. qz in
 telligit de ꝑtib⁹ orōnis ꝑꝑings ⁊ imediat. vt
 sūt nomē ⁊ vbu ⁊ cetere orōnis ꝑtes. n̄ at ē itel
 ligēda de ꝑtib⁹ remoti q̄ sūt ꝑtes ꝑriū. vt sille
 ex qb⁹ dictio cōponit Postea ibi (in duplici
 bus vō) assignat circa h̄ q̄dā d̄riaz di. q̄ in du
 plicib⁹. i. cōpositi nominib⁹ q̄ cōponūt ex dictō
 nib⁹ sille qd̄ significāt fm̄. s̄. apparētiā: s̄z n̄ s̄z
 se. i. nō s̄z rei vitarē quēadmodū dictū ē. s̄. c̄ de
 nomie. s̄. q̄ i simplicib⁹ nomib⁹ nullo mō ps ē
 significatiua s̄z in cōpositis vultū. i. apparētiā
 ꝑtēdūt. q̄ ꝑtes eius aliqd significēt. s̄z tū n̄ est
 sic i rei veritate. aliter exponit ⁊ redit i idēz q̄
 sille nominis cōpositi significāt qd̄. s̄. i. ꝑo cō
 posito. ⁊ s̄z q̄ sūt dictōes: nō at significant ali
 qd̄ fm̄ se. put. s̄. sunt ꝑtes nominis q̄ ad cōposi
 tionē Deīn (ē aut orō) declarat qualr̄ intelli
 gende sūt due pticule ꝑme. s̄. vox significatiua.
 qz. s̄. ad placitū non naturalē. dicit q̄ q̄ ois orō
 est vox significatiua. n̄ sicut inst̄z. s̄. naturale.
 s̄z fm̄ placitū quēadmo⁹ dēm est s̄ de partibus
 orōnis Notan⁹ q̄ sicut dictū est in quadam
 questione virtutū interpretatio q̄ ē vt naturalia ē
 aliquod inst̄z naturale. s̄. pulmo ⁊ gutt: vox at
 non ē inst̄z. s̄z sit illud q̄ interpretatio ꝑferē l̄cā
 a virtute interpretatiua. nomē ergo ⁊ verbū et
 orō non significant naturalr̄ q̄i istra naturalia
 sed ad placitū. i. ab humana impositione Se
 quitur illa pars (enūciatiua vero) vbi az. po
 nit d̄am specificā enūciationis includēs ex il
 la ⁊ genere q̄ est orō totā enūciationis diffiniti
 onē. vñ hic incipit agere de ipsa enūciatione qd̄
 ipsa sit. ⁊ hec pars diuiditur in. z. ꝑmo determi
 nat de enūciatione quātū ad eius centialia dif
 finiēdo. s̄. quid sit. ⁊ diuidendo in suas species.
 z. quatum ad eius acc̄talia assignando ⁊ b̄ter
 minando de eius ꝑꝑrietatibus. puta de oppo
 sitione ⁊ habitudie. Fa ibi (quoniā autē est) ꝑri
 ma in. z. ꝑme ponit enūciationis diffinitionem
 z. eius diuisionē. secūda ibi (est autē vna) ꝑma
 in. z. ꝑmo enūciationem diffinit. z. eam elicit ꝑ
 sua determinatione ibi (⁊ cetere quidez) ꝑma
 in duas. ꝑmo facit q̄ dēm est. z. ex differētia
 addita ⁊ diffōne assignata oñdit enūciationes
 distingui ab aly orationibus ibi (n̄ at i oib⁹)

dicit ergo q̄ enūciatiua oratio nō ē omnis ōfo
 s̄ illa in qua ē verū et falsuz. Notādū q̄ in
 istis paucis verbis ar. implicat enūciatiōis dif
 ferentiā specificā ⁊ eius ppriā diffinitiones. et
 irē 3: quandā enūciationis diuisionē. p̄muz in
 hoc qd̄ ait (sed in qua verū) beceniz differētia
 que diuidit orationē ab alyis' oronib' ē ista. qz
 ista significat verū aut falsū. alie non. significa
 re ergo verū vel falsuz ē differētia que addita
 orationi facit seu constituit enūciationē. vnde
 q̄tuz ad 2° hec est diffinitio enūciationis. ōfo
 significans verū aut falsuz. 3° in hoc quod ait
 (non ois). q. d. quedā oratio significat veyz vel
 falsū. quedā n̄. i. enūciatiōe ergo ē verū vel fal
 sum sicut in signo. in mēte sicut in subiecto. vt
 dicit. 6. meta. sed in re sicut in causa (Nō āt)
 ostendit ex dicta diffinitioe enūciationē distin
 gui ab alyis orōib' dicēs q̄ n̄ in oib'. i. orationi
 bus ē sup̄p. verū vel falsū vt patz i orōne d̄pre
 catiua. ex quo patet q̄ significare verū vel fal
 sum ē differentia distinguēs enūciationem ab
 alyis orationib'. Notādū q̄ ōfo quedaz est
 p̄fecta quedā i p̄fecta. p̄fecta autē diuidit in
 5. s. enūciatiuā deprecatiuā ad quā reducitur
 optatiua ⁊ interrogatiua ad quā reducit̄ dubi
 tatiua vocatiua. istaz āt enūciatiua tantū est i
 qua verū vel falsū. qz cōstituit sensū in animo
 audiētis. alie aut. 4. non. significatiua vero cō
 ceptus mētis i qua ē verū vel falsū. s̄ quedaz
 orationum vel affectum mētis excitat vt vo
 catiua ad attendendū mēte. interrogatiua ad
 respondēdū voce. impatiua ad exequēdū ope.
 ⁊ hoc q̄tū ad inferiores. deprecatiuā q̄tuz ad
 supiores. sola genūciatiua si p̄r significat veyz
 vel falsū. Deinde ibi (cetere qd̄ē) illaz eligit
 dicēs q̄ cetere orationes relinquāt. s. p̄o nūc.
 qz eoz cōsideratio cōueniētior ē r̄betorice vel
 poetice scientie. sola autē ōfo enūciatiua ē p̄e
 sentis consideratiōis Notādū q̄ dictas. 4.
 orationes dicit eē r̄betorice ⁊ poetice sciētie. qz
 r̄betor nititur p̄suadere: s̄ nō potest semp p̄ ra
 tionē. ⁊ tūc vt̄ deprecatiuē p̄ finis poete ē
 facere ⁊ log omnia i quib' hō audiēs delectet.
 homines āt delectantur i varietate orationuz
 .i. poeta vt̄itur oratione nūc deprecatiuā: nūc
 imperatiua. nunc optatiua. r̄betor aut ⁊ poeta
 plerūqz nitūtur mouere auditores puocando
 eos ad aliquas passiones p̄ ar. i. r̄betorica sua
 ideo dicte considerationes p̄tinēt ad rationes
 r̄betorice ⁊ poetice scientie q̄tenus faciunt ad
 aliquā ordinationē ⁊ iductionez audiētis mō
 p̄reposito. Circa capluz de nomine ⁊ circa
 illaz p̄ticulaz diffinitionis quero hanc q̄stio
 nē quā superius p̄termisi. vtrū terminus cois
 impositus ad significandū vnā naturā cuius
 aliqua supposita essent aliqua nō essēt. dicatur
 vniuoce de ex̄s̄tib' ⁊ non ex̄s̄tib'. videtur
 q̄ nō. qz que equiuocantur in sup̄iori non vni

uocantur in inferiori. sed supposita ex̄s̄tia ⁊ n̄
 ex̄s̄tia equiuocantur in ente quod ē superius. ḡ
 ⁊ in termino cōmuni q̄ significatur inferius ad
 ens. maior patz. qz de q̄buscūqz dicit̄ superius
 vniuoce. dicit̄ inferius. mi. qz existētia sunt en
 tia i p̄d. Predicatio vniuoce ē p̄dicatio esse
 tialis. aliter nō distingueret a predicatiōe de
 nominatiua. sed terminus cōmunis nō p̄dica
 tur eēntialiter de his ⁊ de illis. ḡ nō vniuoce.
 p̄ minoris. qz p̄dicatio eēntialis verissime fit
 cū hoc verbo ē. s̄ illo mō nō p̄dicat̄ de n̄ ex̄s̄tē
 tibus. vt dicit̄ prius. ḡ ⁊ c̄. p̄enti ⁊ nō ēti nil
 ē cōmune vniuoce. qd̄ patet p̄ locū a ma. quia
 non omnib' ē cōmune aliquid vniuoce. q̄re
 ⁊ c̄. Contra. illud qd̄ dicitur p̄m idē nomē ⁊ s̄z
 eandē rationē dicit̄ vniuoce. sed terminus cō
 munis dicit̄ de his ⁊ de illis. ⁊ p̄m eandem ra
 tionē. p̄ mi. qz talis terminus cōmunis nō bz
 nisi vnā diffinitionē cū sit vniuoce i se. ergo d̄
 omnibus de quibus dicit̄: dicitur s̄z illā R:
 ⁊ dico q̄ terminus cōmunis q̄ nō ē equiuocus
 ex ipositione ad diuersas naturas: sed tantuz
 ad significādū vnā naturā de quibuscūqz dicit̄
 tur simpliciter dicitur vniuoce siue existētia
 siue nō. qd̄ p̄batur p̄ sic. qz si termin' ē i se vni
 uocus. ḡ habet vnā diffinitionē i se exprimētē
 illud significatū cui iponit̄. ḡ de q̄cūqz dicitur
 simpliciter dicitur s̄z illā diffinitioez. qz dat op
 positū cōsequēt' q̄ dicit̄ de aliquib' s̄z illā diffi
 nitionē. de alyis s̄z aliā. cū ois diffinitio exp̄i
 mat significatū nominis iuxta illud. 4. meta.
 ratio quā significat nomē ē e' diffinitio. sequit̄
 q̄ illud nomē h̄eat. z. significata. q̄ ē oppositū
 aīcedētis. p̄ null' termin' cois iponitur ad
 significādū aliquod suppositū vel aliq̄ equoca
 tio aut ē diuersitas significatoz. ḡ p̄pter qua
 lēcūqz diuersitatē i suppositis nūq̄ erit termi
 nus cōmunis equiuocus. quia nūq̄ fit varia
 tio i e' p̄ se significato. si ḡ d̄ omnibus suppositis
 dicatur simpliciter. sequitur q̄ de omnib' di
 catur vniuoce. p̄ q̄ significat omnem diffe
 rentiā temporis ad supposita nullius tēporis
 determinat. sed talis ē terminus cōmunis no
 minalis. ḡ ⁊ c̄. ⁊ per cōsequens dicitur vniuoce
 de quibuscūqz dicitur. p̄. 4. differētie ac
 cidentales significato termini nō faciunt ter
 minum equiuocū. sed esse fuisse fore vel existe
 re vel p̄sens vel futuruz sunt differētie acci
 dentales significato termini. ḡ ⁊ c̄. minor patz.
 quia si terminus significaret aggregatū existē
 tie vel esse v' fuisse significaret ens per accidē
 ⁊ illa que significarētur p̄ ip̄m non essent i ge
 nere Ad pri' i oppo' dico q̄ es vt es ē nom
 n̄ ē equocū ad illō qd̄ existit: s̄ forte p̄ q̄ ē pri'
 sit equocū ad illa. s̄ es vt ē pri' nō ē supi' ad
 hominē Ut aduertēdū q̄ solz āt̄ q̄ dicit̄ q̄
 es p̄r eē pri' v' n̄ es pri' significat idē q̄ exi
 stēs. qz tenz significatōz vbi a q̄ descendit. sed

ens nomē significat forte habēs essētiā. et illud
 diuiditur i. io. genera q̄ uniuoce dicit̄ de existē
 te et d̄ si existēte Ad 2° dico q̄ mi. ē falsa quia
 cōe potest predicari de supposito cū hoc verbo
 est. siue illud suppo^o existat siue n̄ Ad 3° cuz
 dicit̄ enti et n̄ eti et̄. dico q̄ si intelligitur de istis
 fm q̄ habēt ratōz cōtradictōz sic forte nil
 est eis cōe uniuocum. n̄ autē ut sūt supposita
 disparta et significatū suppo^o existēs et si existēs
 possunt habere aliquid cōe uniuocuz. et sic est i
 proposito. unde tēro p̄mo dicto si arg. ulterius
 soz. est existēs. soz. si est existēs uel cesar. ḡ eis n̄
 est aliquid cōmūe uniuocum est fallacia acci
 dētis. qz me^o existētē ut uni extremo iquātuz
 ad aliō comparatur. qz duobus suppositi. quoz
 alteruz est existēs alteruz n̄ eis est aliquid cōe
 uniuocū iquātum includunt aliquid unum p̄
 se idē. s; accidat vni esse existens. quia fm illa
 accidētia eis n̄ habēt aliquid cōe tale Quod
 at forma arguēdi nihil valeat ar. sic i simili. al
 bo et n̄ albo nihil est cōmūe uniuocum cuz sint
 cōtradictoria. ut ille est albus ille nō est albus
 ergo isti homi et illi nihil est eis cōe uniuocum
 nihil ualeat p̄na. qz hoc predicatū nihil habere
 uniuocum iest ratōe affirmatōis et negatōis.
 sicut et hoc q̄ est cōtradictoria et nō ratōe eozū
 que subsūt forme et i mi. sumūtur sub illa que
 subsūt istis formis. Cuz probatur ista propō
 enti nihil est uniuocū per hoc q̄ nō omnibus en
 tibus ē aliquid cōe uniuocum. negāda est illa
 p̄na. qz nihil idē inte^o cōceptū apud intellectuz
 icluditur i cōceptu omīnz entīū et aliquid idēz
 cōceptum apud intellectum potest esse de intel
 lectu eius cui accidit existere et ei^o cui accidit
 nō existere Ex solutione dicte questionis p̄z
 una alia cōclusio. s. q̄ aliqua sunt simpliciter
 supposita termini cois significātis uerā naturā
 preter existētia. q̄ d̄claratur sic. qz ratio cois
 uel suppositi. nō attribuitur ei ut existit. sed ut
 cōcipitur apud intellectum. qz ponere aliqd̄ exi
 stere fm q̄ ei attribuitur ratō cois hoc est pōe
 re ideas fm q̄ p̄lo posuit. igitur cōe fm hoc q̄
 habet rationē cois est natura prout cōcipitur
 sub ratione dicibilis de pluribus. et supposituz
 est natura cōcepta apud intellectuz sub ratione
 n̄ dicibilis de pluribus. sed posse est apud intelle
 ctum eodē modo p̄cipere naturā. vt est dicibil
 de pluribus: et eandē ut nō est dicibilis de plu
 rib^o: siue vtraz existat siue neutra: siue illa q̄
 concipitur ut nō dicibilis de pluribus nō exi
 stat. et illa que concipit̄ vt dicibilis d̄ pluribus
 existat i aliy suppositis. semp̄ni i natura cōce
 pta vt hic intelligitur per se natura cōcepta ab
 solute. ergo alia ab existētibus sunt simplr sup
 posita termini cois. assumptū. s. q̄ res existens
 eodē modo cōcipiatur. sicut quando nō est exi
 stens p̄z. qz de his que frequenter fiunt et quā

do non existunt possūt fieri demonstratiōes. ex
 p̄ poste. ergo et illa que possunt sciri diffinitive.
 qz cognitio demonstratiua presupponit diffiniti
 uā. ergo possunt simpliciter cōcipi apud intelle
 ctū per eandē speciē. est ergo vis rationis i hoc
 q̄ natura humana cōcepta ut hic. eodez modo
 se habet ad naturā humanā p̄ceptam sub rōne
 dicibilis de pluribus siue natura p̄cepta ut hic
 existat siue non. ergo equaliter habet rationez
 suppositi quādo existit et quādo nō existit. p̄
 ad eandē conclusiōē arg. sic. omē illud p̄ quo
 res simpliciter potest supponere et verificare. p̄
 pōnem esse simpliciter suppo^o eius. sed huius
 modi sūt alia ab existētibus. ut p̄z in his propo
 sitionib^o. hō fuit hō. erit sumēdo fuisse pro ac
 tu terminato et fore pro actu nō inchoato. p̄
 particulare fm aptitudinē sufficit ad rationez
 cōmūis. ergo particulare fm aptitudinē sufficē
 ad rationē suppositi. antecedes p̄z. qz vlt est ap
 tū natum predicari de pluribus. p̄sequentia p̄z.
 qz non maior actualitas requiritur ad suppo^o
 ut dicit̄ in participando actiue q̄ ad esse passiu
 ue. sed alia ab existentibus sūt apta natura cō
 mūis. quare et̄. p̄ inter suppo^o et cōmūe est
 ordo. non aut̄ in rebus fm q̄ sūt. sed tantūmō
 inquan^o comparatur ad intellectū. ergo ratio cō
 mūis et suppositi potest esse eadez circa res siue
 existētes. qz et̄neū ē ei q̄ cōsiderat̄ ab intellectu
 iquan^o tale existere siue n̄ existere. q̄ tā suppo^o
 q̄ cōmune eodē modo se habet ad existētiā et
 non existētiā. qz significatum nominis abstra
 hit ab vtroqz. ergo nomē significat sine tēpore.

St autēz vna prima

oratio) Postq̄ ap. diffinitiu enunciativ
 onē. nunc ponit eius multiplicē diuisionez cir
 ca quod. z. facit. primo proponit. z. exponit ibi
 (necessē est) dicit ergo. est autem vna p̄ma ora
 tio et̄ Notandum q̄ ari. subtiliter satis p̄ce
 dens per illam litteram intendit. z. diuisiones
 de enunciatione. Prima ē q̄ enūciatio q̄dā
 est vna. quedaz est plures. hanc tangit ibi (est
 autēz vna) p̄ hoc autem q̄ dicit vna dat intel
 ligere plures Secunda est q̄ enūciatō que
 daz est affirmatiua: quedaz negatiua. hanc at̄
 p̄ncipaliter intēdit. et qz enūciationi primo con
 ueniunt affirmatio et negatio. que. s. enuncia
 tio est vna q̄ ei que est plures. ideo hanc sam
 tangit et ponit quasi subdivisiōē prime dicēs.
 et hec vna enunciatō prima oratio enunciatia
 est affirmatio. deinde negatio. ideo dicit hic
 q̄ p̄ma est affirmatio deinde negatio Tertia ē
 q̄ enunciatō vna. quedā est vna simplex q̄dā
 coniunctione vna. hanc tangit dicens. alie vō
 cōiunctiōe. q. d. enūciatiōes q̄ sūt vne. q̄dā sunt
 vne simplicet. q̄dā p̄iuctōe vne. qd̄ at̄ sit vna q̄q̄
 illaruz patebit ex sequētibus. aduertēdū ē q̄

sumedo. 3. mebra hax diuiffionū bñ enūciatio
 pncipalr itēta i hoc libro. c^o ē dionē pncipalr
 itēdit. f. enunciationū vna affirmatiua simplex
 que prior est composita ē negatiua. et sic vna
 simplex affirmatiua habet triplicē prioritatez
 respectu eius que est plures. ⁊ respectu e^o que
 est negatiua. ⁊ respectu vnius iuncte. i. cōpo-
 site. qz qd est cōiūctū est compo^o. vnde cū sup/
 latinū dicat excessus compatiui ad denotan^o
 triplicē excessus aut prioritatez dicit pma ⁊ non
 prior Circa fam dionem que ē pncipaliter in-
 tenta occurrit du^o. qz non videt eē generis in
 spēs. qz ⁊ gen^o vniuoce predicat ⁊ equaliter de
 suis spēbus fm por^o. non pns ⁊ posteri^o sed bic
 dicit q pma o^o enūciatiua est affirmatiua: poste-
 rior negatiua ⁊c. Rñ? dico q? didentia aliqd
 cōe dupliciter pnt compari. vno? in se fm suas
 proprias rōnes. alio? in cōi q didunt. pmo? nō
 repugnat duabus spēbus subigenerē q vna sit
 perfectior ⁊ por alia: sicut hō perfectior ē asino
 sub aiali: ⁊ sic est in pposito de affirmatione et
 negatione. ut dicit az. z^o: repugnat. qñuis ergo
 affirmatio sit perfectior ⁊ por negatione in sua
 forma specifica. tamē equalr ⁊ vniuoce partici-
 pant suū gen^o q est enūciatio Deinde cū dicit
 (ncē) manifestat ⁊ exponit dictas dionē. pmo
 pmas. z^o: fam. scda ibi (barū aut) tertia ibi (sim-
 plex enūciatio) circa primū. z. facit. p^o premitit
 quedā necessaria ad ppositū. z^o: ostendit itētū
 ibi (est autē vna) prima diuidit in. z. f. q. z. ne-
 cessaria pmittit. z^o: ponit ibi (quare autē) pma
 in. z. p^o proponit dictu. z^o: pbat per argumētus
 ibi (⁊ eniz hominis) arguens a maiori sic. ma-
 gis videtur q diffinitio tota hois vel alte-
 rius sine verbo faceret orationē q vñū soluz
 nomē. sed illa nō facit. g^o ⁊c. busus rōnis ponit
 mi. in lfa di. eteni rōi. i. diffinitioni hois si non
 addat est aut fuit aut erit. est in qz q est v^o erit
 vel fuit que sunt casus aut aliqd bi^o. i. aliquod
 aliud ver^o aut casus verbi nōdū est o^o enūci-
 atiua Circa lfa3 occurrit duo dubia Pri^o
 qre nō facit mētionē de verbo infinito cū pōa-
 tur in enūciatione ⁊ cū eo possit eē enūciatio.
 z^o est cū enūciatio pstat ex noie ⁊ verbo quar-
 tm facit mētionē de verbo ⁊ nō de noie Ad
 pri^o dicit q verbū infi^o in enūciatione idēz offi-
 ciū hz sicut verbū negatū de quo quere^o infra
 in z^o libro. ⁊ iō per illud intelligit istd. Ad z^o
 dat triplex rñ: tacet eni de noie ⁊ nō de verbo.
 aliq^o at est sine noie ut currere est moueri. tū qz
 pdicatū ē ps pncipalioz in enūciatione. qz for-
 male. verbū at tenet se ex parte pdicati magis
 cū sit sp nota eorum que de altero pdicant. iō
 potius facit mētionē de verbo qz de nomie tā
 qz de pncipalioz. tū 3: qz ex hoc remouet du^o.
 dixerat. n. qz quedā enūciatio ē vna simplex q
 dā iūctione vna. crederet g aliqz q illa q est

simplex omi pōe q excludit ex b q ibi nēcio
 ē verbū q ipotat qdā pōz quā sine ppositis
 nō ptingit intelligere. nomē vero nō importat
 talē pōz. g^o ⁊c. Deinde cū dicit (qm at) pōit
 z^o nēcium preābulū q ē q diffi: hois ⁊ qcūqz
 alia faciunt vñū ⁊ nō multa. cui^o cāz assignare
 dicit alteri^o p^o sideratiōis. ⁊ cū b excludit qdā
 cām illius vītatis. qz oia illa aial gressibile bi-
 pes nō oio sunt vñū. qz ppinque proferunt sine
 aliqua dislūctione seu puncti seu coniūctionis
 alicuius ut aliqui dixerunt. dicit ergo q q^o v^o
 qdā ē ⁊ nō multa aial gressibile bipes ut sup/
 ponitur alterius est negocij tractare. nec enim
 in eo. i. ex hoc q partes huius. f. diffinitionis p-
 pinque due vñr vñuz erit. sed sup^o ex aliq^o alia
 causa Notādū q sicut pz. 7. metha. c^o: de vni-
 tate diffinitionis. iō diffinitio ē vnum ⁊ nō mul-
 ta. qz ex dña per se que aduenit generi sicut for-
 ma materie ⁊ actus propius ⁊ per se pōne. sic
 igitur ex materia ⁊ forma fit vnum per se sic ex
 genere ⁊ differētia. quare autē vltorius ex ma-
 teria ⁊ forma fit vñū per se. nulla alia cā vltori-
 or potest dari nisi qz hoc est potētia ⁊ illud ē ac-
 tus ut ibidē dicitur. ⁊ ideo ad designanduz ta-
 lem vnitatē partes diffinitionis ⁊ tota diffini-
 o debet proferri sine aliqua moza aut interpositi-
 one ut nō talis moza videretur notare aliquā
 diuersitatem (Est autē) ex predictis exponit
 primaz diuiffionē. vbi duo facit. pmo eniz facit
 q dictum ē. z^o: concludit cor^o sequens ex pre-
 dictis ibi (nomen ergo ⁊ verbum) dicit ergo q
 oratio enūciatiua vna est illa q vnum d vno
 significat vel coniunctione. ex em^o primi ut ho-
 mo est animal. bic. n. predicatur vnum de vno
 ⁊ quantū ad vocē ⁊ quantuz ad significatū. ex-
 emplū secūdi. animal gressibile: bipes est aial.
 bic etiā vnum de vno predicatur quantū ad si-
 gnicatum. qz tota diffinitio significat vnum ⁊
 non multa ut predictuz est. dicitur cuz coniun-
 ctione vna pro quanto in subiecto multe dicti-
 ones loco vnius coniungūtur. postea addit z^o
 mēbzum diuiffionis di. plures autem. i. enūci-
 atio plures est que plura significat ⁊ non vñuz
 vel coniuncte vel inconiuncte. exēplum primi.
 homo et equus currunt. vel canis currit. exē-
 plum secūdi. homo legit ⁊ equus currit i pri-
 ma ponuntur plura. sed coniuncte. in secunda
 vero plura sed incōiuncte Patet ergo ex pre-
 dictis. prima diuiffio q enūciatio quedaz est
 vna quedaz plures. ⁊ q vtrunqz mēbzum ē bi-
 partitum. qz sicut vna enūciatio aut est sim-
 plex vna aut coniunctione vna. ita ⁊ enūcia-
 plures per oppositum quedaz est plures cōiū-
 cte quedam inconiuncte Unde ex predictis
 possumus accipere. 4. modos enūciatiōis in
 pta. primaz diuiffiones. nam quedā est enūcia-
 vna simplex illa. f. q tm pstat ex noie ⁊ v^o q v^o

significat ut cum dico, homo est animal, homo currit quedam coniunctione vna illa, s. q. vnu de vno significat, tamen constat ex pluribus vocibus, vt cum dico animal gressibile bipes, et nunc est enunciatum iudicanda, vna si ex vnitatem vocis s. significati quodam est plures, s. coniunctione vel coniuncte vt si subicitur aut predicatur aliquod multiplex eorum cum plura significans, vt cum dico canis currit, quodam est plures s. coniuncte ille, s. i. quibus ponuntur multa nomina vel multe enunciations sine coniunctione, ex primo homo musicus albus currit, ex secundo si, si for, currit, for, disputat, et item homo currit lapis quietus, ita quod sicut manifestum est primo pluralitatis opponitur primo modo vnitatis, et z. z.

Dein (nomen generis et verbum) concludit quoddam corollarium sequens ex dictis, quod enim vna enunciatio est que vnum de vno significat, id est omnis enunciatio aliquid de aliquo significat, sequitur quod nomen et verbum sunt sola dictio et non supplet aliqua enunciatio quoniam sic aliquid significat, id est, perferentem, s. nomen aut verbum non est, id est, non contingit dicere ipsum supplet voce aliquid enunciatum et hoc vel aliquo interrogante si respondeat vel si interrogante s. ipso perferente, s. per se sine aliqua interrogatione. Notandum quod hic ari, inuit duos modos vterque enunciatio quoniam enim ea vterque respondentes interrogandi vt si quis quod fit in mari dicimus quod naute nauigant, quoniam enim vterque ea sponte sine interrogatione, vt dicendo absolute, homo est animal, ergo pronunciat nomen in et verbum nullo aliquid enunciat, quod non significat aliquid de aliquo quod oportet fieri in omni quilibet enunciatione, vt patet ex predictis. Dein cum dicitur (hanc autem) exponit tres diuisiones que est subdiuisio prime, dicitur quod hanc, s. enunciationum in quibus vnum dicitur de alio, hec quod est simplex enunciatio vbi, s. aliquid vnum enunciatum de aliquo quodam ad affirmatiua, vel aliquid ab aliquo, s. remouet quod ad negatiua, hec autem, id est, alia enunciatio est iuncta ex his, s. simplicibus velut quodam oratione composita. Notandum quod sic in rebus vnum didit in simplex et compositum, sic in enunciationibus, quodam enim enunciatio est vna simplex in quibus, s. ponit vnum nomen et vnum verbum, ut cum dico homo est animal et homo currit, quodam autem vna coniunctio, id est, compositio est in quibus, s. plura subicitur aut predicatur, quoniam significat vnum, vt cum dico animal gressibile bipes currit, vnum patet quod hec tertia diuisio est subdiuisio prime et ipsa virtualiter tacta est statim supra cum dicebat quod vna oratione enunciatia est quod vnum de vno significat vel coniunctio vna (Est autem simplex) manifestat et exponit tertia diuisionem, vbi, z. factum quod peruestigat duas specificas illius diuisionis, z. diffinitio membra ibi (affirmatio vna est) Aduertendum autem quod diffinitio ista, s. quod enunciatio, alia est affirmatiua, alia est negatiua, primo conuenit orationi simplici, postea orationi composita, ad exponendam quod ratio illius diuisionis dicitur quod simplex enunciatio est vox significatiua de eo quod est aliquid quodam ad affirmatos vel

non est quodam ad negatos, et hoc quemadmodum tempore diuisa sunt, id est, preterito et futuro sic in presentibus. Nota quod aliquid est esse aliquid est non esse sunt vterque enunciations diuisive et constitutione species, s. affirmationis et negationis, enunciatio autem est generum, vbi ea vterque ari, tamen generum diffinitio affirmatos et negatos, didit generum in suas duas vt ex hoc eliciat diffinitiones quoniam ita dicitur

Unde postea ibi (affirmatio vna) ostendit diffinitio quod membra illius diffinitionis sunt diuisive, quod affirmatio est enunciatio aliquid de aliquo, s. per modum compositiois negatio autem est aliquid ab aliquo, s. per modum diffinitionis, ex primo primo, homo est animal, ex secundo si homo non est lapis. Circa predicta et circa, c. de enunciatione quodam vna quodam, vt subditum non ex parte tales propositiones sunt vere, cesar est homo, cesar est animal, videtur quod sunt false, quod ens vere non per predicari de si ente s. cesare non ex parte, ad hoc homo est vere ens saltim in aliis suppositis, quod alia supposita sunt entia in quibus ipsum ens simpliciter est, generum et ceterum. Considera autem, de homine et animalibus. Item homo dicitur quod non est oppositum in adiecto in predicato et non predicatur esse s. accens, tunc tunc contra a coniunctis ad disia, s. hoc cesar est homo tunc casu, non est oppositum in adiecto, nec predicatur esse s. accens cum predicatur esse sube vere ens quod esse est verissimum esse, generum sequitur cesar est, contra est falsum, generum et ans, Item tunc casu hoc est vere, cesar est homo mortuus et sequitur, generum non est homo, quod quod cum deterioratio repugnante predicatur de aliquo vere nature ab eodem, ans probatur, tunc quod hoc est vere contra cesar fuit homo, et si fuit dicitur actum teriatum, ex quo sequitur quod sit homo mortuus, tunc quod cesar non est homo viuus, non est viuus, generum est homo mortuus, quod mortuus et viuus circa hominem sunt immediate opposita, Item transmutatione subalterni res autem nomen et diffinitionem quod dem est s. in quodam quod vere esse de supposito in parte ad species, generum in corruptione que est transmutatio subalterni supposito amittit nomen species, generum tunc casu cesar non est homo. Ad oppositum hec contra est necessaria, cesar currit, generum homo currit, ergo meum virtute cuius tunc est necessarium, illud est cesar est homo, necessitas contra probatur, quod aliquis sequebat et nunc manet idem in antecedentis et consequentis generum et tunc, et ex eorum intellectu dependet contra, ergo et nunc sequitur Item sequitur cesar est cesar, ergo cesar est homo, ans patet esse vere, ergo et sequens, contra patet, quod sequens est de intellectu ans, Item hic duo sunt videnda, primo de proposito vtrum tento casu ille sint vere, cesar est homo cesar est animal, z. an etiam tento casu ille sint vere, cesar est cesar homo est homo, quod tangit vltimum argumentum.

Quantum ad primo dico quod tales propositiones possunt concedi esse vere, quod probatur etiam sic ad veritates propositionis affirmatiue sufficit vno extremorum, hoc enim solum significat propositio affirmatiua, sed talis est in proposito, in intellectu enim subiecti includitur per se intellectus predicti, quod cesar et huiusmodi non imponitur ad significandum supposita hominis. Item postea, de omni est et ceterum, ut de omni homine animal, si enim verum est

dicere hominē verū ē dicere aīal si nunc alterū
et alterū. ex qua auctoritate hētur q̄ ad vitatē
ppōnis sufficit nccia cōcōitātia extrēorū ita q̄
postō vno pōat̄ aliter. lz neutz nccio existat.

¶ q̄ si nō tunc nulla eēt ppō de inēē simplr
i q̄ p̄dicat̄ cōmune de supposito suo. qz nō eēt
sp̄ vera. qz nihil aliud p̄t sumi sub medio i ma
iozi d̄ nccio nisi suppo^o cōis sequit̄ qz nulla mi
noz de iesse posset sub maiori de nccio realr q̄ ē
p̄az. p̄ poste. Quan^o ad z^o silr q̄ p̄cedēde s̄
oēs tales for. est for. for. est hō. hō est hō. ēt tēto
casu. p̄ h^o. nulla ppō vior in q̄ idē p̄dicat̄ de se
sed ille sunt tales. ḡ rē. ¶ ex z^o h^o ois negati
ua est p̄ acc̄is vera. et h̄ qz reduc̄it ad aliā affir
mativā p̄orē verā. et maxime illā in q̄ p̄dicatur
idē de se. ḡ vitas i^o. hō^o nō est malū. reduc̄it ad
veritatē i^o. hō^o ē hō^o. ḡ cū bec sit vera. cesar nō
est asin^o et multa alia sic p̄tingit remouere a ce
sare. sequit̄ q̄ p̄tingat ip̄z vere affirmari de se
ip̄so ¶ p̄ rōz si negat̄ ista for. est for. p̄ceditur
ista for. nō est for. ḡ sequit̄ vlt̄erū. for. est nō for.
ḡ nō for. est for. p̄ quērsionē. et vlt̄erū ex cōuer
tente et quērsa que p̄cedunt̄ arguat̄ sillogistice
sic. nō for. est for. for. ē nō for. ḡ for. est for. p̄misse
sūt vere. ḡ rē. ¶ in oi sillo ex oppositis p̄ est
impolis ex z^o p̄oz. sed siue res sit siue nō sit hic
est sillo^o ex oppositis in z^o secūde. nullus hō est
alb^o. aliquis hō ē albus. et sequit̄. aliquis hō n̄
est hō. ḡ ista p̄ est ipolis siue res sit siue non sit

Contra illā cōclusionē ar. qz q̄ affirmatiua ē
vera oz eē vnionē in re qualis significat̄ per p
pōnem. sed hic cesar ē cesar nulla est vnio in re
cū sub^o sicut et p̄dicatū nō sint alique res. ḡ rē.

R^o sicut res hz eē sic oz ad veritatē talis p̄
pōis eē vnionē in reali q̄lis significat̄ p̄ sermo
nē. natura at̄ significatū per hoc nomen for. est
ens apud intē. alioqui intē nō faceret de ea
ppōnem. et sic est ppō eiusdē ex̄ntis apud intē
cū seip̄so. et talis ppō sufficit ad veritatē vbi res
nō ē ex̄ns. ut p̄z in istis. chimera ē chimera. nō
ens est nō ens. Ad p̄ in oppo^o dico q̄ hic ce
sar est hō nō p̄dicat̄ ex̄ns de nō ex̄nte. sed hūa
na natura cōcepta ut dicibilis de plib^o de eadē
natura cōcepta ut bec. existere enī et non existere
cū sint ex̄nea nature ut significat̄ p̄ terminū n̄
faciunt equiuocationē in terio. mi. ḡ rōis ē flā
qz p̄dicat̄ ens de ente. lz nō p̄dicet̄ ex̄ns de non
ex̄nte aut ex̄nte Ad z^o dico q̄ h̄ cesar est hō
p̄dicat̄ eē p̄ acc̄is. q̄ dupl̄r intelligit̄. vel sic. i.
fm aliquid ex̄neū. vel sic. i. fm aliquid e^o eē de
subiecto nō p̄t eē simplr de subcō. et vtroqz mō
est in p̄posito. nā eē hōis de cesare ex̄neū ē ei q̄
est eē q̄n p̄dicat̄ fm. tñ illud eē q̄ dicit̄ p̄dicati
onē hōis de suo supposito eodē mō se hz q̄licū
qz transmutatione facta circa eē q̄n p̄dicat̄ z^o.
silr z^o est fm asis. nā eē hōis ut did̄ de forte si
nccio p̄t eē Contra. qz sequit̄ cesar est albus.
acc̄is ei reale p̄ acc̄is cuiusmodi est albū nulli

71
subiecto inest. nisi existit. ḡ e^o eē de subiecto ne
cessario p̄t eē absolute cū p̄bat̄ n̄a q̄ esse subē
est veri^o verū est eē subē ex̄ntis. sed nō eē speci
ficū per acc̄is. eē ei q̄n p̄dicatur z^o p̄dicat̄ vnio
onē extrēorū que nccia est subē ad subām s̄m
ex̄ntia extrēorū. non aut̄ acc̄is ad subām nō
ex̄nte Ad z^o principale dico q̄ mortuū et vi
uum p̄nt accipi actualiter et aptitudinaliter. p̄
sunt acc̄itia eēntie hōis significat̄ per hoc no
men hō. et sic p̄t p̄cedi q̄ cesar nō est hō viuus:
sed mortu^o. et q̄ mōtuū p̄ mō non d̄nuit ab ho
mine nec infert non hominē. nā d̄nuitō alicui^o
per aliud d̄z esse ratione significatorūz sicut et
compō inter illa. hō autē non includit in suo si
gnificato oppo^o mortui hoc: s̄p̄ti. sed si sumāē
hec aptitudinalr forte sic sunt d̄rie i genere subē
eēde istis aiatum et inanimatū. et sic mortuū di
minuit ab hoie. et bec est falsa. cesar ē homo mō
tuus. bec aut̄ vera. cesar ē hō viuus. nec sequit̄
ḡ viuūt. sicut nec sequitur ē risibilis. ergo ridet.

Cū probat̄ q̄ cesar mortuus. qz fuit put fuit
hz vel dicit̄ actū terminatū vel completū. nego
hoc si fuit p̄dicatur z^o adiacens tunc pōt con
cedi q̄ ip̄e homo fuit. qz in eo existere ē termia
tū Ad scōaz p̄bationē p̄z qualiter sequitur ē
viuus. ergo viuūt. distinctio autē p̄dicta p̄z.
et similiter de bipede quo frequēter vtitur az.
pro differentia specifica hominis cū tamen dicat̄
5. topi. q̄ non est omis homo habens duos. pe
des. ergo fm aptitudinē est differentia hominis
vel ad minus dicit̄ de omni homie. fm actum
autē non Contra hoc si cesar non viuūt et viue
re viuētibz sit esse ex. z^o de anima. ergo cesar
non est. et si non est. ergo non ē ens. eē enī quan
do p̄dicatur z^o p̄dicat̄ q̄ in re est esse. et si
non est ens. ergo non ē homo. per locū a supiori
ad inferius negādo. Respon^o concedēda est
hec propō non viuūt. et bec similiter cesar non ē
de eē existere et vlt̄erius. ergo est non existens.
qz illud ens probatur per eē quando p̄dicat̄
z^o. sed ens sumptū pro existēte non est superi^o
ad hominē. vnde sicut dictū fuit supra ens po
test eē parti^o vel nomen. ens parti^o significat̄
idez q̄ existens. qz tenet significatōnez verbi a
quo d̄ndit. sed ens nomen significat̄ forte h̄is
eēntiaz. et illud diuiditur per. io. genera. et con
cedendum ē q̄ cesar est ens de illo ente non de
ente p̄ti^o Ad 4° dico q̄ transmutatio nō ca
dit circa re nisi prout existit. sic autē non habz
rationē suppositi. sed ut cōcipitur apud intē
per mō nō dicibilis de pluribus. vult ergo au
toritas q̄ res fm q̄ existit in transmutatione
subāli non habet formā quaz prius habuit. lz
ex hoc non sequitur q̄ prius fuit suppositum
alicuius cōmunis. et tunc non est suppo^o eius.
qz circa illud nulla facta est transmutatio sub
stantialis. intelligitur ergo auctoritas tantum
de re que transmutatur que ē res ut existit.

Gloniam autes.

Postquam
miauit de enūciatōe q̄ ad ei' subālia.
diffiniēdo. s. r. didendo. h. determinat de ipa q̄
ad e' accūta ppetates e' assignādo. vbi sic p
cedit. p̄ dēteriat de oppōne q̄ uenit enūciatōi
simplr sūpte. z. de alia bitudine eaz. puta p̄na
egpolētia r bi'. q̄ p̄perūt enūciatōi p̄ q̄ ei aliq̄
addunt. r h. facit in z. libro ibi (qm̄ at) p̄ma ps
didit in. z. p̄ dēteriat de oppōne q̄ cōuenit omi
enūciationi generalr. z. de oppōe que so' p̄ue
nit enūciatōi in q̄ subycit termin' cois ibi (qm̄
at sūt bec) in p̄ma pte intēdit hāc p̄clusionē. q̄
oi affirmatiōi ē negatō opposita. r e' vbi sic p̄ce
dit. p̄ ostēdit illā p̄clōz. z. exponit qd̄ sit talis op
pō ibi (r est p̄dictio) ad ostēdendā p̄clusionē p̄e
mittit vnā dionem enūciatōis q̄drimebrem q̄
sumit p̄ p̄pationē ad rē a q̄ ē veritas r falsitas
enūciationis. dicit q̄ est. i. p̄tingit enūciare
vno' eē q̄ est. r tūc ē affirmatiua vā ut soz. curre
te si dicat soz. currit. Al' q̄ ē nō eē. r tūc ē neg
gatiua flā ut soz. currete si dicat soz. non currit
Al'io q̄ nō est eē. r tūc est affirmatiua flā ut soz
nō currete si dicat soz. currit. Al'io mō r. 4. q̄
q̄ nō est nō eē. r tūc est negatiua vā ut soz. non
currete si dicat soz. nō currit. Iste igit. 4. dīe
enūciationū repiūtur in p̄pōnib' nō tm̄ in qui
b' p̄dicat ver' p̄ntis t̄pis. sed vbi p̄dicat ver'
p̄teriti vel futuri t̄pis. d̄cm̄ eni est s̄ q̄ oēs enū
ciationē n̄cē est p̄stare ex verbo vel ex casu vbi
r p̄p b' subdit r circa ea que sūt ex p̄ntis t̄pis ut
t̄ps p̄teriti vel futuri q̄ iō d̄nr̄ ex p̄ntis. qz ipsuz
circūstant vnū a pte an̄ aliud a pte p'. ip̄s p̄ntis
ē. q. postū in me' aboz. ex bis q̄ p̄cludit p̄pō'.
qm̄ igit sic est silr q̄ p̄tingit eē q̄ quis affirma
uerit negare. r e' eē q̄ q̄s negauerit affirmare
q̄re m' ē q̄ oi affirmatiōi ē negatio opposita. r
e' oi negationi affirmatio opposita. Notā q̄
q̄ az. ad ostēdendā p̄clusionē intentā supponit
vnā dionem supius positā que attendit penes
form̄ enūciandi. s. q̄ qdā est enūciatio ē enūci
atio affirmatiua quedā negatiua. be ei sūt due
p̄me spēs enūciationis. r accipit h' aliā dionem
que accipit penes rē ut d̄cm̄ est. ex quib' sequi
tur p̄pōsi'. nā nō p̄tingit affirmare nisi du'. s.
eē q̄ est r eē qd̄ nō est ex quo sequit q̄ eē qd̄ cō
tingit affirre p̄tingit negare. r e' q̄ sequit vl
teri' q̄ oi affirmatiōi est negatio opposita. De
inde (r est p̄dictio) exponit quid sit talia oppō
affirmationis r negationis. vbi duo facit. p̄ eā
exponit q̄ ad nomē. z. q̄ ad diffinitōz (dico
at oppōi) q̄ ait q̄ affirmatiō r negatio opposite est
p̄dictio. q. d. q̄ illa oppō que oi affirmationi est
opposita nega' r e' vocat' p̄dictio. Ulteri'
ibi (dico at) ostēdit qd̄ sit p̄dictio diffinitionem
vna di. q̄ est oppō eiusd. s. p̄dicati de eodez. s.
ubiecto. nō at equiuoce sed sup̄. vniuoce. r q̄

cūqz cetera taliū. i. s. alias p̄ditiones q̄s dēter
minauim' p̄ sophisticas ip̄ortunitates. i. litigio
sas oppōnes argumētōz. sicut p̄z p̄ elēchozum
Notan' q̄ p̄ elēchoz in diffinitione elenchi
describunt' p̄ditiones p̄ditionis. diffiniē
ibi sic elēchus. elēchus est p̄dictio vni' r eiusd
nō vocis sed rei r nois nō synonomi sed eiusdē
ad idē s. idē. silr r in eodē t̄pe. vbi aduertendū
q̄ qz p̄dictio ē oppō affirmationis r negatiōis
oz illa eē in p̄ditione que ad talē oppōnē affir
mationis r negatiōis requirunt'. oz at oppō eē
circa idē. cū q̄ enūciatio p̄stet ex subcō r p̄dicat
to. oz q̄ p̄dictio. i. affirmatio r negatio sūt eius
dē p̄dicati. alr nō eēt p̄dictio ut d̄bo plo currit
plo nō disputat. z. q̄ sint de eodē subcō. alr nō
eēt p̄dictio ut d̄bo. hō currit asin' nō currit. z.
requirit' identitas vtriusqz. non tm̄ s. nomen
sed et r rē. alr nō ē p̄dictio vbi altera identitas
deficit. iō dicit nō equiuoce. qz nō sufficit iden
titas nois cū diuersitate rei que facit equiuo
cationē. 4. requirit' s. idē. alr non eēt p̄dictio.
ut d̄bo. soz. est crispus fm̄ caput nō est cris' s. s.
manus. s. q̄ sint ad idē. alr non esset p̄dictio. ut
dicēdo soz. est silr ad. a. r non est silr ad. b. 6. q̄
sint sil' q̄ ad locū. alr non esset p̄dictio. ut d̄bo
currit in cāpo nō currit in theat'. q̄ sint i eod
t̄pe. alr nō est p̄dictio. ut d̄bo. dormit de nocte.
nō dormit de die rē. Deinde (qm̄ at sunt) hic
determinat de oppōne que so' p̄uenit enūciati
oni in q̄ subycit termin' cois. vbi aduertendū
q̄ illa oppō non so' bz ortū ab affirmatione et
negatione sicut oppō p̄mo' sūpta. sed et a q̄ntita
te. r iō duo facit. p̄ didit res penes q̄ntitates. z.
determinat de hac oppōne ibi. si q̄ vlr. p̄ma di
uidit in. z. p̄ eni ponit vnā diuisionē rez. z. ex
illa p̄cludit dionem enūciationū. sc̄da ibi (n̄cē
est at) dicit q̄ rez be sūt vlr. ille vō singularia
Et statim exponit quid d̄r per nomē. dico at vlr
q̄ aptū natū est d̄ plurib' p̄dicari. singulare vō
q̄ nō ē aptū natū de plurib' p̄dicari. verbi gr̄a
ut hō qui ē vlr. plo vero ē de numero eoz que
sunt singularia. Qm̄ q̄ sic est ex pte reruz p̄nt
cōcludit ex pte enūciationū ibi (necesse ē) r di
cit q̄ necesse ē enūciare qm̄ iest aliqd̄ aut nō. i.
affirmatiue aut negatiue aliq̄tiēs qdez alicui
eoz q̄ sūt vlr. vt eū a pte subiecti ponit teri'
singlar'. ex' p̄mi. hō ē aial ul' ois hō ē aial. ex'
si soz. ē aial. vel aliqs hō ē aial. qd̄ magis ex te
quētibz patebit. Notā q̄ prius ari. ponit
vnā diuisionē ibi inter. 3. p̄ncipalf̄ intēta q̄ ē s.
q̄litate qm̄ dictū ē q̄ enūciatio quedā ē affirma
tiua quedā negatiua. diuisio eni enūciatōis i af
firmationē r negationē ē diuisio gn̄is in spēs q̄
dicat' p̄tinere ad q̄litate. q̄tenus d̄ria eēntialis
dicat' q̄litas. ex. s. meta. vñ si q̄rit' q̄lis ē enūcia
tio respōdet q̄ affirmatiua vel negatiua. bec aut
diuisio q̄ bic ponit' r q̄ sumit' p̄ d̄riam subci qd̄

pdicatur de pluribus aut d vno solo dicitur pti-
nere ad quantitate enunciationis. vnde si qritur
quanta sit enuciatio: responde q vniuersalis
vt particularis indefinita vel singularis. Utrū
autem vniuersale sit aliquid i rebus pro eo q
ibi diuiditur res i vniuersale r singularē. dēz
ē in principio por. r plus. 7. meta. vtrū aut vni-
uersale requirat plura supposita in actu pro eo
quod hic dicitur aptū natū pdicari de plurib⁹
etiā dictū est in por. c. de genere. vbi questū ē
vtrū genus requirat necessario plures spēs. h
ergo dimittatur cā breuitatis. r queratur ibi.
signāter autē dicit de vniuersali qd ē aptū na-
tū r non qd actū ponit. qz actu pdicari acci-
dit sibi r nō semper actu pdicatur: sed aptitu-
do pdicandi per se r inseparabiliter inē sibi De-
inde (si ergo) data diuisione penes qritatē reruz
hic deteriat de oppositione causata a qritate.
vbi sic procedit. p declarat de oppositiōe enū-
ciationū. 2. de legibus oppositiōnū. 3. de impe-
dimētis circa oppositiōnes r eaz leges. fa ibi
(contrarie vero) tertia ibi (manifestū est autē)
Ad euidentiā prime partis notādū q quia
vniuersale fm boeciū habet esse i anima r ha-
bet esse in re extra. s. in singularib⁹. ideo iuen-
te sunt quodā determinationes que notāt ipz
vniuersale accipi nūc sic nūc sic. qz igi aliqd
pdicatur attribuit qnqz vniuersali fm totuz
suū ambitū r capacitatē suoz cōtentoz ad
significādū hoc iuētū ē hoc signū omnis. qnqz
āt pdicatur remouet ab eo eodē mō sumpro
s. fm totū ambitū sue cōtinētie. ad quod desi-
gnādū iuētū ē hoc signum null⁹. qnqz at attri-
buit vniuersali aliquod pdicatur. nō poibus
cōtētis: sed tm p aliquo particulari ad qd desi-
gnādū iuētū ē h signū qdā. aut aliquis. ex quo
p q de vniuersali tripliciter possum⁹ enūcia-
re. qz aliquādo cū signo vniuersali. r tūc enun-
ciatio dicitur vniuersalis. aliqñ cuz signo pri-
culari. r tūc enuciatio dicitur particularis. aliqñ
sine signo ideterminate. r tunc enuciatio dicitur
indefinita. exēplū primi. omnis homo currit.
vel nullus homo currit. exēplū si. aliquis hō
currit aliquis homo non currit. exēplūz ter-
ty. homo currit homo nō currit. de termino at
singulari semper enūciamus. vno modo ppter
rationē singularitatis. r ideo nūqz addit sibi
signū. sunt ergo. 4. modi enūciadi. s. vniuersa-
liter. particulariter indefinite. singlariter. vt
dicēdo. soz. currit. vnde fm hos modos enun-
ciandi diuersificat hic ari. oppositiōnes enun-
ciationū. diuiditur ergo ista pars i. 3. p eni de-
terminat de oppositiōne enūciationū cōtraria-
rū. 2. de oppositiōne subcōtrariarū. 3. d oppo-
sitiōne contradictoriarū. fa ibi (quando aut i
vniuersali) tertia ibi (opponi autē) dicit ergo
q si aliquis enūciat de vniuersali vniuersalr
i. cū signo vniuersali. quonias ē aut non est. i.

affirmatiue aut negatiue. tūc erūt enūciatio-
nes contrarie. qd statiz exponit per exēpla. di-
co autē i vniuersali vniuersalē enūciationem
vt omnis homo albus. nullus homo alb⁹. idē
itelligendū ē de cōsimilibus. Notādum q
vniuersalis affirmatiua r vniuersalis negati-
ua dicūtur cōtrarie ex hoc qz cōtraria dicunt
que maxie a se distant. ex p meta. vñ maxia di-
stantia videt rō formalis cōtrarietati. de qua
dictū ē i pdicamētis. c. de oppositi. ita autē est
hic. qz illud quod affirmat p banc. omnis hō ē
albus. tollit p banc. nullus hō ē albus q̄tum
ad totalē remotionē r maximā que pōt eē. bec
eniz. nō omnis ē albus bene tollit banc. omnis
homo ē albus. sed non totaliter. qz potest stare
cū illa: aliquis hō ē albus: sed i. a. nullus hō ē
albus tollit eaz totaliter. qz qcqd ista affirmat
negat illa. r iō hanc oppositiōnem rationabilr
vocat cōtrarietate Deinde cuz dicit (qn vō)
determinat de oppositiōne subcōtraria. vbi sic
pcedit. p declarat itētū. 2. remouet duplex du-
biū ibi (omnis eniz) dicit q qñ i vniuersali. s.
sit affirmatio vel negatio n vniuersalr. i. sit si-
gno vniuersali n. sunt trie enūciationes. q aut
signāt. i. ipe res q signāt p tales enūciatōes ē. i.
cōtingit eē contraria. r statiz p exēpla exponit
quod dixerat. dico aut n vniuersalr enūciare i
his q sūt vlia. vt homo ē alb⁹. hō n ē alb⁹. cū
eniz hō sit vltē h diffinitōz pdictā. n vtitur pas-
siue. i. n vtrū eo vniuersalr i enūciatōe. qz sup-
n addit ad boiez signū vltē. Notādū q be. z.
indefinite. hō ē albus. hō nō ē albus: dicit n eē
trie. qz possūt simul eē vere. trie autēz nūqz. s.
tria mutuo se expellūt. dñr at subcōtrarie. qz
cōtinēt sub illis q sūt trie. bec eniz hō ē albus
sub hac nullus hō ē albus Dubiū at ē quod
ait. q at significatur cōtingit eē tria. Uno mō
exponit sic. qz lz abe ille sit possint eē vere. p̄tin-
git at qñz vnā eē verā alterā falsā. r tūc rōe b⁹
diuersitatis vñr sibi eē tria Ista expō impu-
gnat. qz ad huc hic az. nō loquit de vitate r fal-
sitate enūciationū. sed tm de oppōne. Alio:
exponit referēdo h ad trietate pdicati. vt. s. il-
le dicant trie. hō ē alb⁹. hō n ē alb⁹. qz p̄tingit
q hoc q ē n alb⁹. dicat de h q ē niger. lz nō sit
nccē. qz nō alb⁹ pallidus. qz igi alb⁹ r niger sē
tria. iō p̄tingit eē trias has indefinitas Ista
expō ipugnat duplr. tū qz in fine si hū⁹ dr q
enūciationes q sūt de triz pdicatis n sūt trie
vt ille aliqd ē bo⁹ aliqd ē malū. g nec ille hō ē
alb⁹. hō ē niger. tū qz albū r nigz sūt tria icō-
plexa. hic at loquit az. de triz p̄plexis Alr
g exponit q ille indefinite nō sūt p̄trarie q̄ ad
mo⁹. sed tm p̄tingit eē p̄trarias q̄tū ad signifi-
catū. vt si pdicatur attribuat subcō rōe forme
vliis. vt in naturali materia. hō ē aial. hō non
ē aial. nā rōe significati vliis tm valz. hō ē aial
q̄. ois hō ē aial. r hō n ē aial. q̄. n⁹ hō ē aial

R

n̄ sūt ḡ d̄rie rōe modi r̄ forme enūciatiois. lz ra
 tione rei significate mō p̄p̄posito Deide (ois
 ei) remouet duplex du^o. z^o ibi (in eo vō q̄ v̄le)
 q̄ ei dixit q̄ pp̄o v̄lis ē in q̄ subycit̄ teri^o p̄is cū
 b̄ signo. ois. crederet aliqs q̄ ois eēt v̄le. b̄ r̄mo
 uet di. q̄ ois n̄ ē v̄le. sed p̄significat v̄l̄. i. est solū
 disp̄o v̄lis. nā addi^o terio v̄li i subcō significat
 q̄ p̄dicatū d̄r̄ de subcō. z^o du^o remouet ibi (i
 eo) q̄. n. posuit diuersitatē oppōnū inter enun
 ciatōes ex b̄ q̄ ex p̄te subci sumit v̄l̄ v̄le. vel n̄
 v̄l̄ crederet aliqs q̄ filis diuersitas negare ex
 p̄te p̄dicati ex b̄ q̄ v̄le posset p̄dicari v̄l̄ r̄ n̄ v̄l̄.
 b̄ remouet di. q̄ in eo q̄ v̄le p̄dicat̄ de b̄ q̄ est
 v̄le p̄dicari v̄l̄. n̄ ē v̄ez. i. i eo q̄ p̄dicat̄ aliq̄d v̄le
 n̄ verū q̄ v̄le p̄dicat̄ v̄l̄. nulla enī affir̄erit i q̄ d̄
 v̄li p̄dicato v̄l̄ p̄dicet̄. i. in q̄ v̄li p̄dicato v̄titur
 aliqd v̄l̄ p̄dicādū. ut si diceret̄ ois hō ē oē ani
 mal. bec ei flā ē. quō at̄ sig^o possit vel n̄ possit po
 ni a p̄te p̄dicati dicit̄ i q̄ōne stati Deide (op
 poni at̄) determinat de oppōne p̄dictoria i q̄ etiā
 subycit̄ teri^o p̄is di. q̄ affir̄itionē dico oppōi ne
 gationē p̄dictorie. affir̄itionē inq̄ que significat
 v̄l̄ ei. i. negatōi q̄ significat n̄ v̄l̄. vt ois hō ē al
 b̄ n̄ ois hō ē alb̄ q̄ egpolēt̄ isti. qdā hō n̄ ē alb̄
 Silt̄ ex^o p̄ticularis affir̄itiua r̄ v̄lis negatiua
 opponunt̄ p̄dictorie. ut qdā hō ē alb̄. null^o hō
 ē alb̄. vult ḡ az. q̄ v̄lis affir̄itiua r̄ p̄ticularis
 negatiua opponunt̄ p̄dictorie. silt̄ p̄ticularis af
 fir̄itiua r̄ v̄lis negatiua. c^o rō assignat̄. qz p̄dictio
 p̄stitit̄ i sola remotione affir̄itiōis p̄ negatione.
 vel ex^o sed v̄lis affir̄itiua remouet̄ p̄ solā p̄ticu
 larē negatiuā. nec aliqd aliud regrit̄ de necita
 te. silt̄ p̄ticularis affir̄itiua n̄ p̄t̄ remoueri nisi p̄
 v̄lem negatiuā. qz p̄ticularis affir̄itiua n̄ p̄p̄e
 opponit̄ p̄ticulari negatiue. nā oppō attendit̄
 circa idē sub^o. sed sub^o p̄ticularis enūciatiois
 ē v̄le p̄ticulariter sūptū. n̄ p̄ aliquo determinato
 singulari. sed ideteriate p̄ quocūq̄. r̄ ideo cū de
 v̄li p̄ticulariter sūpto aliqd affir̄itur r̄ negatur
 ip̄e mo^o enūciādū n̄ h̄z q̄ affir̄it̄. r̄ negatio sint de
 eodē q̄ requirit̄ ad verā oppōz affir̄itiōis r̄ ne
 gatiōis. vñ relinq̄t̄ ex p̄dictis. q̄ v̄lis affir̄itiua
 r̄ p̄ticularis negatiua. it^o v̄lis negatiua r̄ p̄ticu
 laris affir̄itiua p̄dictorie opponūt̄. p̄z ex di
 ctis q̄ cū sint. 4. modi enūciādū. i. idefinite v̄l̄
 singulr̄ r̄ p̄ticulariter. vt p̄dēz ē. so^o circa. 3. mo
 dos. i. v̄lez p̄ticularē idefinitā assignat̄ az. spe
 cies oppōnis. qz circa. 4. mo^o n̄ p̄t̄ p̄p̄e intelli
 gē. pp̄ cāz dictā. qz. i. n̄ ē idem sub^o affir̄itiue
 r̄ negatiue singularis. vt soz. currit. plo n̄ currit
 Ad maiorē euidētiā p̄dictoz q̄rit̄. i. vtz sig^o
 possit p̄oi ex p̄te p̄dicati. videt̄ q̄ n̄. nā p̄dicatū
 se h̄z p̄ mo^o forme r̄ sub^o p̄ mo^o materie. d̄io at̄
 congruit materie magis q̄ forme. sed sig^o ipoz
 tat̄ d̄ionē. ḡ n̄ v̄z addi p̄dicato sed sub^o. p̄ si
 addant̄ p̄dicato. eēt pp̄o flā. vt d̄bo. ois hō est
 oē aial. qz ad hāc sequit̄ q̄ hō sit qd̄lz aimal. i.
 asin^o equus r̄t̄ Confir̄itur p̄ az. h̄ i l̄ra. q̄ dicit̄

q̄ n̄ est verū v̄le v̄l̄ p̄dicari. Ad oppo^o. qz b̄
 sig^o ē oē disp̄o termi v̄lis. sed teri^o v̄lis q̄lz po
 nit̄ in p̄dicato. ḡ r̄ sig^o R. h̄ sūt. 3. p̄clusiones
 Pr̄ima p̄ ē q̄ sig^o v̄le aut p̄ticularē p̄ueniē
 ti^o ponit̄ in sub^o. c^o cā aliquāf̄ iā tacta ē. sig^o
 enī additū terio coi. vel distribuit̄ ip̄z vt signū
 v̄le. vel restringit̄ vt sig^o p̄ticularē. sed diuidi.
 aut restringi sub^o poti^o p̄uenit̄ p̄ eo q̄ b̄z rōem
 materie in enūciatione q̄ p̄dicato q̄ magis h̄z
 rōz forme. subyci enī ē materie. r̄ liberere aut i
 esse ē forme. ḡ r̄. Sc̄ba p̄ ē q̄ sig^o p̄ueniēter
 ēt ponit̄ in p̄dicato. q̄ p̄bat̄. nā az. sp̄ v̄t̄ sig^o
 in p̄dicato. vt z^o de aia. vbi d̄r̄ q̄ aia ē acc^o qdā
 p̄ in p̄dicato p̄t̄ poni q̄ qdā n̄ ipedit̄ v̄t̄atem
 p̄p̄onis. sed sig^o n̄ ipedit̄. imo sp̄ p̄fert̄ ad v̄t̄a
 tē p̄p̄onis. ḡ r̄. p̄ mi. qz bec ē v̄a. ois hō est n̄
 asin^o. it^o ista. ois hō ē aliq̄ hō. ē v̄a. p̄ qz sua p̄
 dictoria ē ipolis. aliqs hō n̄ ē aliquis hō. tū qz
 q̄lz singularis ē v̄a. p̄z ḡ q̄ aliqs homo v̄e p̄di
 cat̄ de oi hoie. Sed qz non sp̄ sig^o p̄t̄ poni in
 p̄dicato. du^o ē q̄ p̄t̄ poni. r̄ q̄ n̄ non. R. q̄ sp̄
 p̄t̄ poni q̄ n̄ ipedit̄ v̄t̄atē p̄p̄onis. vbi distiguē
 dū ē de sig^o. q̄ qdā ē v̄le. qdā p̄ticularē. r̄ it^o
 qd̄lz hoz. aut ē affir̄itū aut negatū. de sig^o v̄li
 negatiuo n̄ ē du^o q̄ n̄ possit̄ poni q̄ p̄dicatū i re
 remouet̄ v̄l̄ a sub^o. vbi ḡra. ois hō ē n̄ asin^o.
 de sig^o p̄ticulari tā affir̄itiuo q̄ negatiuo. dico ēt
 q̄ p̄t̄ addi fm̄ q̄ p̄dicatū v̄le p̄ticulariter inest.
 vel non uest̄ in sub^o. vbi ḡra. ois hō ē aliqs hō.
 ois hō ē non aliq̄d albū. de sig^o aut̄ v̄li affir̄itiuo
 idē dico. si p̄dicatū v̄l̄ uest̄ sub^o. vñ h̄ distiguē
 dū ē de p̄dicato. qz vel ē sup̄i^o ad sub^o. v̄l̄ q̄le.
 vel inferi^o aut in mi^o. p̄ nūq̄ tale sig^o v̄e p̄t̄ addi
 p̄dicato: sic p̄z in ex^o p̄hi. qz ē flā bec. ois hō est
 oē aial. z^o at̄ mō r̄z: ēt p̄t̄ poni sig^o in p̄dicato. si
 tū n̄ sit positū in sub^o. vbi ḡra. hō ē ois hō. vel
 hō ē oē risibile. vbi sub^o r̄ p̄dicatū s̄t̄ eq̄lia. silt̄
 bec ē v̄a. aial ē ois hō. vbi p̄dicatū est in mi^o q̄
 sub^o. si at̄ sig^o ēēt in sub^o oēs iste eēt̄ false. ois
 hō ē ois homo. r̄ ois homo ē oē risibile. oē aial
 ē ois homo. p̄z. Tertia p̄ ē ista sig^o r̄ ḡrali^o oē
 s̄ncat̄egozicū positū in p̄dicato cedit̄ in idēti
 tatez p̄dicati. r̄ ē ps p̄dicati. hāc p̄bo duplr̄. p̄ p̄
 ipole. qz al̄ ex v̄is seq̄ret̄ flm̄. vbi ḡra. n̄ homo
 ē ois homo. ille homo ē homo si sig^o in maiori
 n̄ ēēt ps p̄dicati posset inferri in p̄clusionē. ḡ
 iste n̄ ē homo. qz ad hūdū idēptitatē maior̄ lex
 p̄clusionē cū eodē signo. si illud non eēt ps p̄e
 dicati. sic m^o ē in z^o: se figure. qz maior̄ extre
 mitas n̄ sumit̄ in eodē signo cū p̄clusionē et ma
 iori. r̄ ita p̄z q̄ ex v̄is seq̄ret̄ flm̄ z^o p̄bat̄ idēz
 ostēsiue r̄ magis pp̄ qd. qz s̄ncat̄egozicū nūq̄
 h̄z respectū ad p̄cedēs. al̄ negatio subsequens
 appositionē posset facere p̄positionē negatiuā
 sicut r̄ negatio p̄cedēs. ḡ s̄ncat̄egozicū addi^o
 p̄dicato non determinat̄ ip̄z i p̄patione ad sub^o.
 r̄ ita non inq̄z extremuz. qz inq̄z ē extremum

respicit aliud extremū. sed eē sine categoricus
 determinat extremū. g^o additū terio ī pdicato
 ē sine categoricū. sed ps extremi cū determinet
 absolutū inte^o termi cui addit. r ita ē sine ca/
 tegoricū respectu ptis. non respectu pdicati. qz
 ipm ē altera ps pdicati. sz sine categoricū addi/
 tū subiecto non ē ps subī. qz dederiat illud cui
 addit ī ppatioe ad pdicati. Contra istā con/
 clusionē ar. qz ois ppositio va puerit. r tūc qz ē
 pdicati sit sub^o. si igit sig^o ē ps pdicati. erit et
 subī puerfa. Respon^o qz verū ē non ī ratione
 signi. sz vt materialiter terminat. vt ois homo
 ē ois homo. puerit oē ens. ois homo ē ois ho/
 mo Ad p^o in oppo^o dico qz facit p pma pclu/
 sione. qz pueniēt^o addit subiecto qz pdicato.
 Ad aliud qz si itelligo qz vlr possit addi oī p/
 dicato. qz tūc multe ppōnes eēt falsie. sic nec
 potest addi omni subiecto Ad pfirmatiōz di/
 cog idē. az. n. non intēdit illud vlr negare.

Contrarie vero.

determinat de oppositionib^o enūciationū. h
 dederiat qsdā leges r regulas oppōnū pdictaz
 vbi sic pcedit. p facit qz dēm ē. z: repetit d lege
 subōriaz. vt eā pber ibi (qūqz ar) pma in. z. p
 dederiat legē dōriaz. z: subōriaz. z: dōdicatoriaz
 pā ibi (bis ar) tertia ibi (qūqz igit dōdicationes)
 p^o g^o repetēs q sint dōrie stati subdit suā legē et
 regulā. dicit g^o dōrie dō supple dico oppōi vni/
 uersalē affirmatiuā r vlem negatiuā. ut ois hō est
 iust^o. n^o hō ē iust^o. ex quo stati ifert regulam et
 legē qz ipokē ē has sil eē vās. Notā^o qz ex B
 qz he enūciatiōes sūt dōrie. pcludit az. q. ex cā
 qz nō pnt sil eē vē. dōria g^o mutuo se expellūt. sic
 g^o in re duo dōria nō pnt sil eē. ut albū r nigrum.
 sic nec due enūciatiōes dōrie pnt siml eē vē z:
 ibi (bis ar) pōit legē r regulā subōriaz di. qz op/
 pōstas bis. i. subōrias oppositas dōrias. ptingit
 in eod. i. sil eē veras. ut nō ois. i. aliqz hō ē alb^o
 aliquis hō nō ē alb^o Notā^o qz subōrie pnt ī/
 telligi duplr esse opposite dōrys. vno^o pando
 pticularē ad suā vlez. vt ois hō est alb^o. quidā
 hō est alb^o. bec. n. opponunt sicut pticulare et
 vle. i. sz mo^o eēndi. alio^o pando vna pticulare
 ad vlez dōria sue vlis. sic ar opponunt dōdicozie
 ut ois hō est alb^o. aliquis hō nō est alb^o. n^o hō
 est alb^o. aliquis hō est alb^o. due g^o subōrie siml
 pnt eē vere. qz subcā eaz pnt supponere p di/
 uersis Deide cū dicit (qūqz igit) ponit regu/
 lā r legē dōdicatoriaz. q ē qz sp altera ē vera alte/
 ra est flā. dicit g^o qz qūqz dōdicozēs sūt vliū. pu/
 ta qn pticularis opponit vli. nce est alterā eē
 verā r alterā eē falsaz. vt si sumunt iste. ois hō
 est alb^o. quidā hō nō est alb^o. r n^o hō est albus.
 quidā hō est alb^o. r subdit q silr se bnt enūcia/
 tiōes dōdicozie quecūqz in singularib^o sunt. qz
 .i. altera est vera altera est flā. ut for. ē alb^o. for.
 nō est alb^o Notan^o qz in dōdicoie ne: nō pl^o

facit nisi qz remouet ā affirmationē. B ar ptingit
 fieri duplr. vno^o qz altera est vli altera pticu/
 laris. alio^o qn vtraqz est singularis. qz tunc vna
 nocio referat ad idē. ad. qz altera qz nō est nctuz
 ī pticularibus r indefinitis. r iō supposita idēti/
 tate subcī r pdicati sp pticularis affirmatiua r
 negatiua que sunt dōdicozie. de vtrifqz g^o dōdico/
 rys itelligēda est ista regula. ut dicit az. ī lra.
 Deit cū dicit (quecūqz ar) repetit legē subōri/
 az. ut eā pber. nō. n. vlr eē oppōite ppe loque/
 do. cū sil possint eē vere. aduertendū at qz sub/
 dōrie pnt duplr sumi. vlt pticulares. vel due ide/
 finite. p^o de eis s locut^o ē. hic accipit eas z: mō.
 vbi. z. facit. p intētū pponit. z: pbat. z: remouz
 du^o. pā ibi (si ei turpis) tertia ibi (videbit aut)
 dicit g^o qz quecūqz. i. affirmatiue r negatiue dōr
 in termis vliū. nō vlr. ut sūt due oppōite ide/
 finite. nō sp vna est vā r altera est flā. qz sil pnt
 eē vere. sil. n. vey ē dicere. hō ē alb^o. hō non est
 alb^o. r hō est pb^o. hō non est pb^o Postea (si ei
 turpis) pbat qz dixerat. r accipit v^o p^o pcessū
 .i. qz indefinita affirmatiua verificat. si pticu/
 laris sit vera. ptingit at duas affirmatiuas ide/
 finitas veras accipe. qz vna includit. negatōz
 alterius. ut. quādo sūt oppōita pdicata. que
 quidē oppōitio dupliciter potest attēdi. vno^o
 fm perfectā contrarietate. sicut turpis r inbo/
 nestus opponitur pobo. i. honesto. r fedus. i.
 deformis fm corpus opponit pulchro. sed pari
 ratione qua ista affirmatiua ē vera. hō est pro/
 bus qdā homie exite pobo. r ista est vera. ho/
 mo est turpis quodam homie exite turpi. sunt
 ergo simul iste vere. homo est probus. r homo ē
 turpis. sequitur ista. homo non est probus. ergo
 iste due sunt simul vere. homo est pulcher. r ho/
 mo non est pulcher. qz si est fedus. sequitur qz nō
 est pulcher. r tunc vt supra Alio modo argu.
 oppō s ipfectā contrarietate quō pfectū r im/
 perfectum opponitur. ut moueri opponitur ad
 motū esse. r fieri ad factū esse. sicut ergo ista est
 vera. homo est albus quodā homie existēte al/
 bo. pari ratione h. homo fit albus. qz quidam
 homo fit albus. ad quā sequitur. homo non est
 albus. ergo iste due sunt simul vere. homo ē al/
 bus. homo nō est albus. r ideo ait. r si fit aliqz
 non est. Notan^o qz aliter permanētia. aliter
 successiua. permanentia. n. sunt tota simul. r iō
 non sunt dū fiunt. successiua vero habēt esse in
 fieri. r fluxu partis post partē. r ideo duz fiunt
 sunt r non aliter. qz ergo ait az. hic. qz si fit ali/
 quod non est. itelligendū est de rebus perma/
 nentibus que dū fiunt non sunt. sed duz facta
 sunt. sunt. Deinde cū dicit (videbitur autez)
 remouet du^o. crederet aliquis falsuz qz dēs est
 qz ista. homo non est albus. videtur significare
 idē qz bec. nemo est albus. sicut ergo iste nō pos/
 sunt esse vere. homo est albus. r nemo est albus
 sic nec iste. homo est albus. r homo nō est alb^o.

K Z

ad hoc rñdet di. q̄ videbitur subito. i. p̄ma fa-
 cie illi. s. qui nō aspicit cū veritate. ⁊ deliberati-
 one. sed falso ⁊ subito videt inq̄ incōueniēs eē
 q̄ dēm est. idcirco q̄ videtur idē significare h.
 homo non ē albus. ⁊ nemo ē albus. q̄ remouet
 cū subdit. hec autē nec idem significant nec ill
 necessario. i. nec idēz sunt iste. z. enūciationes.
 nec vna sequitur ad alias Sequit̄ illa pars.
 (manifestū ē autē) vbi ari. determinat quedaz
 ipedita circa oppositionē enūciationū ⁊ eaz
 legem. circa q̄ d. z. facit. p̄ determinat de impe-
 dimēto contra oppositionē. z. de impedimēto
 contra legē datā. fa ibi (in his). Ad euiden-
 tiā p̄imi notanduz q̄ omnes predicte opposi-
 tiones reducūt ad vnā generalr. s. q̄ vni af-
 firmationi ē opposita vna nega? hoc at̄ impedit̄
 si affirmatio vel negatio accipit̄ plures ⁊ si vna
 q̄ vni affirmatiōi nō opponit̄ negatio q̄ ē plu-
 res. nec eoz? sed nega? que est vna opponit̄ affir-
 mationi vni ⁊ eoz? de illo ḡ ipeditamento determi-
 nat az. in hoc loco. vñ ista pars diditur in. z. f
 q̄ circa hoc ponit duo documēta p̄m est s̄z
 q̄ subycit̄ vel predicat̄ termin⁹ vniuocus. ⁊ est
 q̄ vna affirmatio est opposita vni negatiōi put
 subycit̄ aut predicat̄ termin⁹ vniuocus. ⁊ ē q̄
 tunc affirmatio ⁊ negatio nō opponunt̄. Se-
 cūda ibi (vna at̄ est affirmatio) p̄ma pars di-
 uidit̄ in. 3. p̄ proponit intentū. z. probat ip̄m. 3.
 epilogat circa p̄dicta. fa ibi (hoc enī idē) tertia
 ibi (m⁹ est) dicit ergo q̄ manifestū est quoniam
 vna negatio est sup̄p. opposita vnius affirmati-
 onis Sed videt̄ hoc eē falsuz. q̄ huic affirma-
 tiue. omis hō est albus. opponit̄ hec negatiua.
 nullus hō est albus. ⁊ hec. quidā hō non est al-
 bus. ergo vnius affirmatiue sunt opposite due
 negatiue. s. vna p̄traria ⁊ alia p̄dictoria. Ad
 hoc rñdent quidā q̄ huius affirmatiue. omis
 hō est albus. negatio est sola. quidā homo non
 est albus. que so? remouet ipsam. ut p̄z ex sua
 equipollenti. que ē. non ois hō est albus. vñ
 ergo negatiua includit in suo intellectu negati-
 onē vñs affirmatiue inq̄? icludit particularē
 negatiuā. nec supra hoc addit̄ aliqd. nisi inq̄?
 .s. import̄ non so? rē vñem. sed rē quālibet eius
 partē. ⁊ sic p̄z q̄ tantū est vna negatio vnius af-
 firmationis. Istā remotionē non capio q̄ sit
 vera. q̄ q̄ plus tollit plus opponit̄. sed per te
 vñs negatiua plus tollit ⁊ remouet de vñs q̄ p̄-
 ticulari negatiua. ergo rē. tū q̄ omne p̄trarium
 opponit̄ suo p̄trario. sed vñs negatiua est p̄tra-
 ria vñs affirmatiue. ergo rē. tū q̄ omis negatiua
 affirmatiuā habet aliquā adequate oppositā.
 quero ergo vñs negatiua cui affirmatiue oppo-
 nitur. si dicas q̄ particulari affirmatiue conce-
 do: s̄z arguā ut prius. q̄ etiā opponitur vñs affir-
 matiue. q̄ illi particulari nō opponitur adeq̄te.
 tū q̄ illa nō videtur saluare ari. superius enīz
 postq̄ cōclufit̄ q̄ omni affirmationi est negatō

opposita statim subdidit ostendens quō vñs
 affirmatiua ⁊ vñs negatiua opponunt̄ ut p̄tra-
 rie Aliter ergo dōz q̄ ari. nō intendit negare
 qui vnius affirmatiōis possint eē plures negare
 tiōes seorsum. quārū quelz est vna. sed vult q̄
 affirmationis que ē vna ⁊ nō plures est opposi-
 ta negatio que ē vna ⁊ nō plures. q̄ affirmatiōi
 que ē vna si opponitur negatio que ē plures lo-
 quēdo d̄ vnitare ⁊ pluralitate. ut superius. vbi
 posite sunt diones de enūciatione. q̄ etiā pate-
 bit magis ex sequētibus. Deinde cū dicit̄ (B
 enī idēz) probat dupliciter illud q̄ dixerat. p̄-
 mo per rōem. z. per exēpla ibi (dico aut̄ ut est)
 In p̄ma parte arg. sic. oz negatōnē negare p̄-
 dicatū q̄ affirmatio affirmat̄ ⁊ de eodē sub-
 iecto. sine idē subiec? sit aliqd̄ singulare vel ali-
 qd̄ vñe sumptū vñr vel non vñr. sed hoc nō p̄tin-
 git nisi negatio sit vna. sicut ⁊ affirmatio. ḡ rē.
 huius ratiōis ma. ponitur in l̄ra. ⁊ probatur ex
 quodā superius dicto. s. q̄ cōtingit opposita af-
 firmatiōi esse eiusdē predicati d̄ eod̄ subiecto.
 mi. satis p̄z. q̄ si affirmatio ē vna. ⁊ negatio plu-
 res: vel eoz? negatio nō negaret idē q̄ affirma-
 tione. vel plus negaret. ⁊ vtroq̄ mō nō
 est eiusdē de eodē. ut oz in oppōne Ulterius
 (dico aut̄) declarat propo? per exēpla. p̄mo in
 singularibus. q̄ iste. socrates ē albus. socrates
 nō ē albus. nō sūt opposite. si autē esset aliud
 predicatū. vel illud de alio subiecto nō ē oppo-
 sita. q̄ sic vnius affirmatiōis si esset vna nega?
 nec eoz? s̄z eēt omni diuersa ⁊ disperata. vt ista
 soz. ē albus. si opponitur isti. soz. n̄ est musicus.
 nec ista. plō n̄ est albus. q̄ p̄ma ē d̄ alio predica-
 to. fa de alio subcō z? declarat idē in vñs
 vt hec que ē. omis hō est albus. opponitur isti:
 si omis. i. quidam hō n̄ est albus. ⁊ ista. aliquis
 hō ē albus. opponitur isti. n? hō ē albus Ter-
 tio ostendit idē in indefinite. q̄ illi que ē. hō ē
 albus. opponitur illa. hō n̄ est albus Contra
 hoc vñs instatur. q̄ dictū ē supra q̄ affirmati-
 ua ⁊ negatiua indefinite simul possunt esse ve.
 sed affirmatō ⁊ negatio opposite n̄ possunt siml
 esse vere. q̄ n̄ cōtingit idēz siml affirmare et ne-
 gare R? q̄ hoc q̄ bic dicit̄ intelligendum est
 quādo negatio refer̄ ad idēz ad q̄ affirmatio.
 tūc enī proprie opponūtur. et n̄ cōtingit eas sil
 esse veras. p̄mū autē dictū supra intelligendū
 est quādo affirmatiua ⁊ negatiua verificantur
 ⁊ supponunt pro alio ⁊ alio subiecto. Ultimo
 cū dicit̄ (m⁹ est aut̄) exemplificat circa predcā
 p̄mo quan? ad dictū imediate. q̄ m⁹ est q̄ vni
 affirmationi est vna negatio opposita. in omni-
 bus enīz exemplis adductis tam affirmatio q̄
 negatio est vna. ⁊ n̄ plures. z. epilogat quātum
 ad superius dicta q̄ m⁹ est etiā q̄ enūciatiōes
 alie sunt cōtrarie. alie cōtradictorie. et que sūt
 ille dictū est quādo etiā altera est vera. altera ē
 falsa Notā? q̄ in vna cōtradictione semper

altera e vera altera e falsa. s; i definiti a be pos
sunt ee s; vere. i. s;rys at ambe pnt ee s; sal
te i pte. vt ois ho e albus. nullus ho est albus.
Deide cu dicit (vna e) ponit z^o docum^o p
nt subycif. aut pdicat teri^o equoc^o. q; tuc affir
ma: z nega: no opponunt. vt patebit. vbi. z. fa
cit. p diffinit enuciacione vna affirmatiua aut ne
gatiua. z: penes illa ondit defectu z impedimen
tu. fa ibi (si vo duob^o) dicit g q affirmatiua vna z
negatiua vna e que vnum de vno significat. siue
subyciat teri^o vli vlr. siue no vlr. sed supp. pri
culariter sup^r. vl' idefinite aut et si subc^o sit
singulare. z ex plicat de oib^o. ut ois ho est al
bus. no ois. i. qda ho no est albus zc. patent i
lra ex pta z addit i fine. si albus vnu significat
hec. n. dditio regit ad hoc ut quelibet illaruz
sit vna. Nota^o q; ia superius dcm est q; vna
enunciatio est que vnu de vno significat. q; vo
termi^o vli multa sub se cōtinet. crederet aliq
q; illa cōtinentia multitudis ipedit vnitatē
enuciatiōis. c^o oppo^o hic ostendit. q; multitu
do suppositoz qual est sub vli non ipedit vnita
tē. sed multitudo significatoz qualis e sub ter
mio equoco. q; nō ergo ho z albu p tneat sub se
multa: tñ neutru ipedit enuciacionē eē vna. s; si
ho z albu vnu significat. q; multitudo signifi
catoz i subo vel pdicato ipedit vnitatē enucia
tiōis: z p nōs oppoem ut dicef stati. Deinde
cu dicit (si vo) ondit defectu z impedimē^o q; euēit
ex equocatōe termini. vbi tria facit. p pōit in
tēru. z: pbat ipm. z: ifert ex pdcis corze^o. scda
ibi (nil. n. differt) tertia ibi. qre n; in bis. ait g q;
si duob^o e vnu nomē ipositū ex qb^o no fit vnu. s.
p se cuiusmodi e nomē equocū. no e tuc vna af
firmatio sed supp. plures. s;lr intelligēdū e de
negatiōe. vbi gra. ut si quis ponat B nomē tūni
cā hoī z equo. z dicat hāc ppōez. tunica e alba.
hec no e vna affirmatio nec s;lr e vna nega: si di
cat tunica no e alba Ex B z: pbat ibi (nihil
enim dfr) vbi ar. sic tēto casu. nil dfr hic dicere
. s. tunica e alba q; dicere. ho e albus z equ^o e al
bus. q; i re idē e B z illud. sed de due enuciati
ones multa significat z sunt plures z no vna. se
quit g q; z pma. s. tūica e alba: multa significat
vel nil significat. z p nōs e plures z no vna. nec
eni ho z equ^o e aliqd vnu. g sequit q; tunica q;
vtrūq; significat multa significat. aut nil. z per
nōs e ples z no vna. nec. n. ho z equ^o e aliquod
vnu. q; ex hoie z equo no fit vnu z p se Ulti
mo ibi (qre nec in bis) ex pdicti cludit corze^o
di. (qre nec i bis). s. affirmatiōib^o z negatiōib^o
q; accipiūt teri^o equocū. in his inq; no e necesse
hāc pdictionē esse verā. i. alterā pte pdictionis
verā eē alterā falsam. q; ibi no e vera pdictio.
nec oio oppo. q; nec pōt aliqd negare q; affir: si
affirmat paret g pri^o impedimentū z oppo^o
enuciatiōnū. si affirmatio no sit vna aut nega:
q; ptingit vno mō qñ termi^o equocus subycif

aut predicat Nota^o q; illud dcm cu ait az.
q; no dfr dicere tunica eē albā z boiem eē albū
z equū eē albū no e intelligendū q; ad verita
tē z falsitatē. nā hec copulatiua. ho est albus z
equus e alb^o no pōt eē vna. nisi vtraq; pars sit
vera. s; ista tunica e alba tēta suppōe predica
pōt esse vna altero exite vero. q; p3. q; alr non
expediret distiguere multiplicia ad soluenduz
palogismos. est g intelligendū illud dictū q; tū
ad veritatē z falsitatē. z sicut odo. ho est albus
z equus est albus no est vera res cui predicatū
attribuit. n; per nōs vna enuciatio sed plures.
sic et cu dfr. tunica e alba z hoc facit ad propo^o
ofidendū Ad euidentiā predictoz z circa. c.
de noie querit vtrū termin^o cōis supponēs ver
bo de presenti supponat tātū p presentib^o. vi
de^o q; sic. q; alr hec eē vera. albu est nigrum z
ista sedens potest ambulare in sensu pōnif. q;
posset habere banc cāz veritatis q; fuit. albu e
nigrum. z s;lr de alio exē: hec est polis sedena
ambulat. sed ista nōs est flā. album est nigrum
tū q; ex hac. albu est nigrū. sequit q; album no
est album z pdictoria illi^o. s. oē albu est album
est vera. q; idē predicat de se. tū q; ppōnes de
s;rys predicatis eēnt vere he. s. albus est albus
z albu est nigrū. de alio exemplo p3 per az. qui
dicit q; s; cōpōnis est falsus s; predicatus
in tali propōne restringit tñ ad standū pro his
que sunt. ergo z sub^o. pro: nōe. q; aliter no pos
set esse cōuersio sine figura dictionis. p^o antis
q; aliter non sequeret. homo e albus. ergo ho.
nā si albus a parte predicati potest stare pro: eo
q; existit. z pro eo q; no existit indfrnter fm q; p
batur. ergo fm q; probat indfrnter se h; ad exi
stere z no existere. ergo fm q; pbat neutruz p^r.
z pari ratione eē nōa neganda a cōiunctis ad
diuisa ut videt. q; vbiq; predicaret eē s; accis
ergo frustra doceret z^o bulus in quo tenet. z in
quibus non s; compō no intelligitur s;lr ex
tremis. ut supra. c. de verbo. ergo pro eodē tem
pore intelliguntur compō z extrema. g vtrūq;
extremū restringitur ad illud tēpus q; ppositō
mensurat s; compō est forma extremoz. sed
forma est pncipiū intelligendū aliud fm ei^o rō
nē. ergo extrema intelliguntur secunduz rati
tionē compōnis. et habet propo^o. q; verbum
q; illam compōem importat est presentē tēpori
In oppo^o. si i illa de presenti tantum staret
pro presentibus duo cōtradictoria eēnt simul
falsa. pro: nōe. ponatur verum hominē esse. tūc
hec est falsa. omnis homo est. z ista. aliquis ho
mo no e. si ergo signū stat pro ente tantum q; si
gnificatur: aliquis homo qui est non e. Rñ:
hic videndum e p de proposito. z iuxta B vtruz
in propositione de preterito z propōne de futu
ro. subc^o stet pro illis tātū qui fuerunt z erunt
reddendo singula singulis. vnde ar^o continet
duas questiones z: vtrum in oī propositione
k 3

in qua si additur termino cui aliquid contrahens
 immediate distribuatur termini quod quibuscumque
 eius suppositis simpliciter. Quam ad primum dicitur
 ad istas duas questiones quod termini cuius in qua
 omnesque proprie siue de presenti siue de futuro aut
 preterito supponit pro quibuscumque suppositis
 siue existentibus siue non existentibus. quando sibi si
 additur immediate aliqua determinatio contrahens
 ad supposita unius dicitur temporis. Pro ista con-
 clusione arg. sic. quod si quodammodo ad primam. quod termini
 cuius tantum stare pro presentibus sequeretur quod
 omnes tales essent false. domus fit homo generatur.
 quod significaretur idem fieri quod est. quod falsum est. ga-
 fieri est via ante esse ad esse. et per consequens quod est nunc
 non fit. si autem omnes tales essent false sequeretur
 quod omnes iste essent false. domus est scilicet homo est ge-
 neratus. quod fieri et scilicet sunt eadem. et ita ista pro-
 positio est vera. quicquid est. est factum. Pro se-
 quitur. antixps currit. ergo homo currit. quod minor
 virtute cuiuscumque tenet propria est necessaria. scilicet hec
 antixps est homo ut dictum est supra in alia quod
 stione. homo in propria potest stare pro antixpo. homo pro
 eo quod si existit. Pro termino primo supponit suum
 significatum in omni proprie et si pro supposito nisi
 quod suppositum est idem significatum. alioqui nulla veritas
 esset vera. ergo equaliter supponit pro suppositis
 que equaliter se habent ad significatum cuius. scilicet
 huiusmodi sunt tam existentia quam non existentia. sicut pro-
 us ostensum fuit in alia questione. ergo pro omnibus
 fit equaliter supponit. hec due rationes concludunt pro
 utraque conclusione. Quam ad secundam dico quod pro omnibus
 distribuatur in quacumque proprie in qua absolu-
 te sumitur. ergo probatur ex hoc. quod quodcumque sup-
 positum infert suum esse respectu cuiuscumque predi-
 cati. et infertur ex suo cuius distributo. quod utrobique
 minor intellecta in qua. scilicet esse predicatur de
 suo supposito cum hoc verbo est. est necessaria er-
 go esse pro quocumque supposito supponit et distri-
 buit. causa autem precipue est. quod esse quando si speci-
 ficatur per aliquid immediate additum supponit
 absolute suum significatum. ergo equaliter pro
 omnibus que equaliter se habent ad suum significa-
 tum. huiusmodi autem sunt tam existentia quam non exi-
 stentia. homo pro omnibus equaliter supponit. et pro propria
 distribuit. nam aliquid predicatum ipsum contrahit.
 quod contrahens et contractum tendunt in idem extremum.
 subiectum autem et predicatum non sunt idem extremum pro-
 positionis. et quod contingit intelligere predicatum
 sub quacumque ratione sumptum in esse supposito aut
 subiecto pro quibuscumque suppositis cuiuscumque
 dicitur tempore vel pro omnibus simul. homo et contingit signi-
 ficare. homo predicatum nullam rationem supponendi tri-
 buit subiecto. Ulterius ad evidentiam dictorum
 notandum quod supponit dicitur respectu ad suppositum. idem
 proprie terminum a parte subiecti supponitur. sed si
 dicatur a parte predicatorum supponere. hoc est impro-
 prie. sed dicitur dicitur copulatio non supponit. Est autem
 triplex respectus supponens termini cuius. scilicet ad

predicatum cui supponit et ad contra terminum pro quibus
 et ipsorum contra terminum ad idem ipsum predicatum. sed hoc
 non significat nomine supponens. cum dicitur terminum cuius
 munis supponere: scilicet tamen primus cum dicitur per aliquibus
 .i. vnde. re ad contra terminum et ille respectus proprie dicitur
 appellatio. et ex hoc sequitur respectus. scilicet ipsorum
 contra terminum ad predicatum cui supponit terminum
 cuius per ipsos. quia ipsa contra terminum in ipso termino cuius
 supponit eidem predicato. Iste triplex respectus
 per in isto fillo scilicet ordine proponitur. omnia homo currit
 for. est homo. homo currit. quod ex duobus primis sequitur
 3. quod n. homo supponit ei quod est currit et appellat for-
 te. idem sequitur forte supponere eidem. potest tamen termini
 cuius sub duplici statu supponere. vnde sic. quod se-
 quitur ad quilibet pro qua supponit. et sic est in pro-
 positione indefinita. et dicitur potest supponit pro tanto.
 quod nihil actu infert. alio sic. quod quodlibet sequitur
 ad ipsum. ut est in proprie verbi distribuit. ut dicitur. omnia
 homo currit. sic ad. quod. Ad primum in opposito dicitur
 et est notandum quod forme accidentalis significate in
 concreto. aliud est supponit aliud est subiectum. quod esse est
 idem essentialiter suo supposito et non suo subiecto. licet
 igitur concedat esse tantum stare pro suppositis
 existentibus et non existentibus. non tamen hoc conceditur de
 subiecto quod aliquando habuit formam. et pro propria hec si-
 est vera. album est nigrum. scilicet ei subiectum quod aliquando
 fuit album. nunc sit nigrum. non tamen supponit albi quod
 supponit fuit aliquando est nigrum. quod de illo sup-
 positum est quando non existit predicatum suum esse
 cum hoc verbo est. et pro propria opposito sui cuius pro nul-
 lo tempore vere predicatur de ipso. Per hoc est per ad
 aliud exemplum. qui enim dicunt tales proprie in
 quibus subiciuntur concreta esse distinctas pro-
 positionem et diuisionem. non intelligunt quod significa-
 ta cuius vel eius per se supponit posset accipi pro
 eodem tempore vel pro diuerso cum predicato. sed hoc intel-
 ligunt de subiecto forme accidentalis. et ita hec est
 falsa in sensu composito sed esse potest abulare pro
 quocumque per se supposito. supponat sed esse. et sicut
 pro subiecto cum intelligatur informari forma ses-
 sionis pro illo tempore pro quo predicatum sibi unius.
 Ad secundam potest dici quod equaliter indifferenter stat pro-
 dicatum in proprie. sicut et subiectum. quod sicut ratio probat
 utrobique. contingit. n. infertur predicatum per quibuscumque sup-
 positis siue omnibus siue aliquibus. et attribuit
 subiecto pro quibuscumque suppositis subiecti siue omnibus
 siue pleribus: etiam hoc mediante quacumque com-
 positione. ergo et contingit significare. ergo quocumque
 compositio nullam determinationem pro suppo-
 sitis ponit circa exempla nec circa subiectum.
 Ad probationem. concessio quod nunquam ab esse predi-
 cato sequatur esse predicatum: scilicet faltez quando in
 antecedente specificatur per terminum nominale.
 non sequitur ex hoc quod frustra determinat ari-
 2. huius a quibus cuius tenet consequentia
 ad diuisa et a quibus non. quia in alijs coniu-
 ctis ab esse quandoque sequitur diuisim. ut iste
 homo currit. ergo iste est homo. in alijs non: ut

iste ē bon⁹ cirbaredu. ergo iste ē bonuf. ⁊ istud ē magis ad ppositū ari. q̄ de eē. dicitur enis sic in littera quare i quantificūq; predicat nec nlla oppositio inest ⁊ secūdu se predicantur ⁊ n̄ secūdu accidēs. i. non secūduz aliquid extraneum: sue rationi proprie in his. ⁊ simpliciter verum erit dicere ybi nlla sit specialis intentio de eē ⁊ specificare magis q̄ de alyz predica tia compositis Ad 3° concedo q̄ extrema intelliguntur pro eodē tēpoze pro quo compositio. sed hoc non sequitur q̄ tantum pro supposito. Ad 4° similiter concedo q̄ sic ē pncipiū intelligēdi extrema quo ad aliquē modū cum extrema: sed non de totali acceptione pro supposito. quia possibile ē intelligere terminū p quibuscūq; suppositis sub ratione p̄sentialitatis vel p̄teritionis. ⁊ secūduz hoc solet dici q̄ cōcedēda ē restrictio modalis nō realis.

In his ergo que sūt.

Postq; ari. dētēminavit dē quodam impēdimēto contra oppositiōē enūciationuz hic dētēminat d̄ impēdimēto contra legē oppositiōnū. ybi aduertēdū q̄ de oppositiōe cōtradictoria data fuit vna lex vel regula. s. q̄ se per alterā ē vera altera ē falsa. ⁊ hoc necessario dētēminat. hēc autē lex ⁊ regūla impēditur ⁊ habet instātiā de affirmatiua ⁊ negatiua q̄ sūt d̄ aliquo futuro singulari ⁊ p̄tingēti. q̄ ibi neutra ē vera aut falsa dēteriāte. sed ytraq; idēterminate ⁊ p̄tingenter se bz ad vītā ē falsitatez ytr̄ bic. cras erit nauale bellū. cras nō erit nauale bellū. hic q̄ az. inquit hāc q̄dem vtrū in futuris p̄tingentib⁹ sit dēterminata vītā aut falsitas. ⁊ finalit̄ dēterminat q̄ nō. circa q̄ sic p̄cedit. p̄ponit intentā cōclusionē. ⁊ subdit dēteriātā pb̄dēz. secūda ibi. nā si ois affirmatō Ad euidētiā p̄ime partis notandū q̄ de enūciatiōe p̄sit assignari. s. diuisiōes p̄ima sumitur penes e^o quiditatē fm q̄ enūciatio quedā ē vna. quedā est plures in sua eēntia Secūda penes e^o qualitātē fm q̄ enūciatio quedā ē affirmatiua quedā negatiua. Tertia penes e^o q̄titatē fm q̄ enūciatio quedā est vltis quedā p̄ricularis quedā indefinita quedā singularis. be. 3. diuisiōes possite sunt superi^o Quarta autē tāgīf bic que superi^o s̄z tps aut mēsurā. s. q̄ enūciatio quedā est de p̄nti q̄dam de p̄terito q̄dā de futuro. dictū est. n. s̄ q̄ ois enūciatio. vel est ex vbo vel ex casu verbi. Quīta sumit̄ penes materiā que attendit̄ penes bitudinē p̄dicati ad sub^o. nā si p̄dicatū inest per se subcō talis enūciatio dicit̄ eē in materia nēcia aut naturalī. ut hō est aial. hō est risibilis. si at̄ predicatur repugnet per se subō dicef. enūciatio in materia in pō ⁊ remota. ut hō est asin⁹. hō ē binibil. sed si p̄dicatū se hēat ad sub^o medio mō. puta q̄ nō inest per se. nec ēt repugnet. d̄ eē enūcia^o

in materia poli ⁊ p̄tingenti. ut hō est albus. hō ē bicubitus ⁊c. Alterius sciendū q̄ vītā ⁊ falsitas n̄ similt̄ se h̄nt in oib⁹ d̄rys enūciatiōis supradictis. sicut az. hic p̄ponit ad h̄ndū cōclusionē bic intēta. ynde cōcludēs ex predicris ait q̄ in his que sūt ⁊ que scā sūt ⁊ in enūciatiōib⁹ de p̄nti ⁊ de p̄terito nēce ē affirmatiōē vel negatiōē eē verā vel falsā sup̄. dēteriāte. sed diuersimode s̄z diuersaz q̄titatē enūciatiōis. qz in vltib⁹ vlr. i. de subiecti vltib⁹ aligd vlr p̄dicat̄. sp̄ nēce ē hāc q̄dē verā. illā vero falsā eē. i. affi^otiua vel negatiua. q̄ ubi opponit̄. q̄ maxie vez ē in d̄dictorijs. ga in d̄rys lz impole sit ābas eē vās. p̄tingit tñ ābas eē falsas. sllr i his ē q̄ sūt singularia quēadmodū d̄cm ē. s. q̄ dēteriāte altera ē vā. altera falsa. qz be d̄dictorie opponūtur. ut s̄d̄cm ē In his vō q̄ in vltib⁹ nō vlr d̄nr. ut sūt indefinite. n̄ nēce ē. s. alterā eē verā alteram falsā. qz p̄nt̄ sllr eē vere. ut p̄d̄cm est. ⁊ B in materia p̄tingēti. iō subdit q̄ d̄cm ē de his. ⁊ hoc q̄ d̄z ē intelligēdū ē in q̄cūq; materia q̄ ad d̄dictorias. sllr B intelligēdū ē q̄ sic se bz q̄tus ad enūciatiōes q̄ sūt de p̄terito ⁊ p̄nti. sed si accipi am⁹ enūciationes q̄ sūt de futuro. ēt sllr se h̄nt q̄ ad oppōnes q̄ sūt de vltib⁹ vlr vlt̄ n̄ vlr sup̄l. nā in materia nēcia oēs affirmatiue sūt vere. et negatiue false. ita in futuris sic in p̄teriti ⁊ p̄sentib⁹. sed in materia ipoli e^o negatiue vles ve ⁊ affirmatiue false. ita in futuris sic in p̄teriti et p̄ntib⁹. sed in singularib⁹ ⁊ futuris ē alia diuersitas. ga q̄ ad materiā nēciam ⁊ ipolem similt̄ rō in futuris sic in p̄ntib⁹ ⁊ p̄teritis. sed q̄ ad materiā p̄tingentē n̄. ga n̄ est nēce alterā dēteriāte eē verā alterā falsā. In indefinitis vero sllr p̄tingit veras. in futuris sicut in p̄teritis et p̄ntib⁹. ⁊ hēc ē 2° quā intēdit. iō dicit q̄ i singularib⁹ ⁊ futuris n̄ sllr ē q̄. s. altera dēteriāte sit vera. altera flā Aduertendū at̄ q̄ az. n̄ facit mentionē de materia p̄tingēti. ga illa p̄p̄e p̄uenit singularib⁹ q̄ eneniūt p̄tingēter. nā p̄dicata q̄ per se insunt vel repugnāt p̄ueniūt singulari. b⁹ s̄z rōz vltum. circa B q̄ versat̄ tota intentio p̄ntis. q̄ in enūciatiōib⁹ singularib⁹ de futuro in materia p̄tingēti n̄ est nēce alterā oppositā dēteriāte eē verā alterā falsā. ⁊ hāc cōclusionem intēdit pbare q̄ est ipedimētū spāl̄ legis ac regule d̄dictoriāz Deide (nā si ois) pbat cōclusionē d̄cam: ut ab B loco vsq; ad finē b⁹ p̄mi l̄ b̄i. intēdit ynū tale enthimema. si ois affirma^o vel nega^o ē vera vlt̄ falsa dēteriāte i singulari b⁹ ⁊ futuris sicut i alyz. ḡ oia eneniūt ex necessitate. p̄ntis ē sllr. ḡ ⁊ āntis. ḡ oppo^o āntis ē veruz. s. q̄ in illis singularib⁹ ⁊ futuris n̄ ē dēteriāte altera vā altera flā. circa hāc rōz sic p̄cedit. p̄ponit ⁊ pbat p̄nam. 2° ondit p̄ntis falsitatem 3° ex dictis cōcludit oppo^o āntis eē vez. fa ibi. (si hēc n̄ sunt polia) tertia ibi (igif eē q̄ ē) p̄ma ps didit in. ⁊ p̄ p̄nam p̄ponit. ⁊ e^o p̄bationem

k 4

adducit ibi statim (si B quidē) dicit q̄ si ois af-
firmatio aut negatio ē sup̄p. determinate vera l̄
flā. ita in singularib⁹ futuris sicut in alijs seq̄
q̄ oē necē ē eē vel n̄ eē Postea (si B quidē) p̄-
bat p̄nam. circa q̄. z. facit. p̄ pbat p̄nam q̄ duc̄
ad icōueniens p̄dē. z. repetit ut addat q̄dā
alia incōueniētia que sequūtur ibi (que ḡ p̄tin-
gūt) p̄ma ps didit in. z. p̄ pbat suū intētū. z. cō-
cludit q̄dā flā intētū ibi (at vero qm̄) p̄ma i
duas fz q̄ duas adducit rōnes ibi (ampli⁹ si ē
albū) in p̄ma pte intēdit talē rōem si ois affir-
matio vel negatio ē determinate vera. ḡ necesse
ē illa deteriata in re eē. qz ofo nō p̄t eē vera vel
flā. nisi qz sic ē aut n̄ est. in re ḡ necē ē oia deter-
minate eē vel nō eē. z. de necessitate oia eueni-
re. dicit ergo. pone q̄ sint duo homines: z. h̄ qui-
dem vnus dicat aliquid futurum. puta q̄ cras
erit nauale bellū: v̄l for. curret cras. ille vero. i.
alter non dicat B ipsū: fz neget illud. puta cras
non erit nauale bellū. vel for. n̄ curret cras. ma-
nifestū ē qm̄ necesse ē aliquē ipsoz verū dicere
s. determinate. z. hoc posita ipostasi q̄ in singla-
ribus z. futuris sit determinate veritas vel fal-
sitas sic ē alyz. v̄trūqz. n. n̄ erit verū i talibus s̄l
s. singularib⁹. qz forte i indefinit̄ p̄t eē v̄traqz
vera. **U**terius si verū ē dicere. i. enunciare:
qm̄ ē albū vel nō albū. seq̄ q̄ i re verū ē albus
eē vel nō albū eē. z. ep̄ si i re ē albū vel nō albū.
verus ē hoc affirre vel negare. bec. n. conuertit
biliter se h̄nt ad verū vel falsū. qz sic ē i re: i ta ē
i enūciatione. z. ep̄ eadē at conuertibilitas pa-
tet i falso. qz si nō sic ē i re vt enūciatur: l̄ nō sic
ē i re. cōcludit ergo sup̄i ex p̄dēis q̄ si necesse
ē oia determinate eē vel non eē nihil. ergo nec ē
q̄tū ad eē factū rerū. nec sit q̄tū ad fieri earuz
nec a casu q̄tū ad p̄tigēs. vt raro z. i pauciorib⁹
nec ad v̄trūlibet q̄tū ad contigēs. qd se bz eq̄li-
ter ad v̄trūlibet. s. eē vel non eē. z. ad nullū boz
ē determinate. v̄n subdit nec erit nec nō erit. i.
cōtingēs ad v̄trūlibet n̄ magis erit q̄ non erit.
oē ḡ p̄tigēs tollitur. vnde subdit: fz ex necitate
s. erūt oia z. nō v̄trūlibet. s. si illud cōtra qd ar-
guif eēt v̄ez. iō subdit. aut. n. q. dīc. i. q. affirmat
v̄ius ē. s. determinate. aut q. negat: sed v̄trūlibz
nihil magis sic se bz v̄l nō sic se bz. aut habebit
ponere. ḡ oia eē aut non esse determinate tollit
cōtingētia a reb⁹. **N**otādū q̄ distinguif tri-
plex genus cōtingētis. quoddā. n. ē cōtingens
raro z. i pauciorib⁹. vt illud quod euenit a casu
z. fortuna. p̄z. z. p̄bi. vt si aliqs fodiēs inueniat
tbesaurū p̄ter itentionē: quoddā ē cōtingēs ad
v̄trūlibet. qz. s. nō magis se bz ad vnā pte q̄ ad
aliā: vt sunt illa q̄ fiūt ex mera electione. vt ho-
minē currere aut legere. quoddā ē cōtingēs vt
frequēter vt i plurib⁹. vt hominē canescere in
senectute qz hoc euenit a natura q̄ vniformiter
opatur vel semper vel frequēter. si autē omnia

eēt de necessitate omne cōtingēs tollif. art.
autē non excludit hic cōtingens i pluribus. nec
facit de eo mētionē. tū qz tale contingens non
tollit qn̄ possumus dicere determinate alteras
pte eē verā alterā falsam. v̄bi gratia. medicus
de cōualescēte vere dicit. ille sanabit: lz ex ali-
quo accidēte illa sanitas possit ipediri. v̄n z. d̄
generatione dicitur secūdū B. qz futurus ince-
dit: nō incedet. fl. n. habet p̄positū determina-
te ad incedēdū vere p̄t dici q̄ incedet. z. t̄n p̄
aliquod accidēs p̄t ipediri nō incedet. tū qz
excluso cōtingētī qd ē i pauciorib⁹ z. a casu: ex-
cluditur consequenter cōtingēs vt i pl̄ib⁹ ab eo
qd ē semper de necessitate. qz deficit in minoz
parte. z. illud eueniēs i minoz pte ē cōtingens
i paucioribus. iō dicit. s. meta. q̄ contingēs in
pauciorib⁹ catur ex cōtingētī i pluribus **D**eū
cū dicit (āplius si albū) ponit secūdā rationem
q̄ quasi redit i idē cū p̄ma. dicit ergo q̄ ampli⁹
sup̄p. veritas z. falsitas ē simil̄ in p̄ntibus z. fu-
turis. seq̄ qz si aliqd ē nūc albū de p̄nti. verū
erat dicere p̄ qm̄ erit albū p̄ futuro: eo. s. mō q̄ ē
verū dicere de p̄nti. i. determinate. q̄re seq̄ q̄
sepe verū fuit dicere qd libz eoz que facta sūt
qm̄ erit. eadē. n. ratio de p̄p̄nquo tpe z. remoto
ē q̄ si sepe verū ē dicere determinate. qm̄ ē l̄ erit
reddēdo singula singlis de p̄nti qd ē z. de futu-
ro qd erit. seq̄ q̄ p̄t hoc nō eē q̄ ad p̄ns: v̄l nō
futurū eē q̄ ad futurū. bec p̄na p̄z. qz vt p̄dē
ē cōuertibiliter se h̄nt veritas in ofone. z. sic eē i
re si ergo verū ē determinate aliqd enūciare n̄
p̄t nō eē i re. qd at nō p̄t nō fieri ipole ē n̄ fieri.
z. qd ipossibile ē n̄ fieri necesse ē fieri z. v̄tra.
ḡ nihil sit ad v̄trūlz. nec a casu. qz si a casu ali-
quid fieret: non fieret ex necessitate **N**otādū
q̄ ari. lz p̄ncipalr itēdat p̄bare falsitatē huius
p̄ntis oia eē z. fieri de necessitate infra i illa pte
q̄ si bec nō sunt cū hoc i v̄traqz rōne ēt ostē-
dit illud p̄ns eē falsū: iferēdo ex illo aliqd ma-
nifestū falsū. qz si oia fiūt de necessitate. ḡ nihil
ē cōtingēs i reb⁹: nec a casu nec ad v̄trūlibz. qd
ē manifeste falsū **D**eide cū dicit (at vero) ex-
cludit quoddā falsū intellectu circa cōclusionē
itēta. qz eni p̄obauerat qd in singularib⁹ futu-
ris non ē veritas aut falsitas determinate. cre-
deret aliqs q̄ tales enūciationes carerēt tota-
liter veritate z. falsitate. c̄ oppositū pbat hic q̄
licet i talib⁹ enūciationib⁹ n̄ sit veritas aut fal-
sitas determinate. ē t̄n i aliquo mō. s. indērmia-
te. v̄bi sic p̄cedit. p̄ p̄ponit itētū. z. pbat ibi (p̄-
mū enim) dicit ḡ at vero sicut sup̄p. nō ē verum
dicere q̄ i talib⁹ sit verū determinate alterum
opposito. sic nec cōtingit dicere qm̄ ē neqz non
ē. ita q̄ si v̄trū sit verū aut falsū aliq̄ mō **P**o-
stea ibi (p̄mū. n.) pbat qd dixerat p̄ duas rōnes
quaz fa ponitur ibi (adhuc si verū) dicit ḡ qm̄
p̄mū. i. p̄ sic pbat qd dictū ē. qz cum sit affirma

tio falsa et negatio non vera et cum hec. scilicet. negatio sit
 falsa contingit affirmationem esse non veram. quod supponit
 est inconueniens quod sequitur ex illa positione. quia ipsa est fal-
 sa. Notandum rationem esse hanc. affirmatio et nega-
 tio diuiduntur verum et falsum. quod patet ex definitione ve-
 ri et falsi. quia verum est quod est vel non est quod non est.
 falsum autem non est quod est vel est quod non est affirmatio et
 negatio sunt diuiduntur verum et falsum hoc modo: quod si af-
 firmatio est vera. negatio est falsa. vel e converso patet dictam
 positionem quod tales enunciationes careant omni-
 moda veritate. affirmatio est falsa et negatio non
 erit vera. et similiter e converso quod est inconueniens et fal-
 sum. Secundam rationem ponit ibi (ad huc si ve-
 rum) que est ista. si verum est dicere aliquid. puta quoni-
 am est albus aut niger: oportet verum esse. scilicet. nigrum
 et album. et ita de futuro sicut de presenti. ut si verum est
 dicere de aliquo quod erit cras oportebit esse cras.
 si autem secundum predictam positionem neque erit cras nec si
 erit cras. ergo non erit verum libet. quia non oportet
 bit nec fieri nec non fieri. puta nauale bellum.
 oportebit enim nauale bellum nec fieri nec non
 fieri. quod est ratione contingens ad verum libet: que
 est nauale bellum fieri cras. et est contra primum prin-
 cipium quod de quolibet ente est vera vel affirmatio et
 negatio. Sequitur illa pars. (quod ergo contingit)
 repetit inconuenientiam superius dictam ut alia addat.
 circa quod. z. facit. per illam inconuenientiam repetit et ad-
 dit aliqua. z. probat illa sequi ex illa positione ibi
 (nihil enim prohibet) dicit ergo quod si omnis affir-
 mationis et negationis opposita necesse est hanc quod
 de esse veram: illa vero falsam supponit. determinate
 ita in his que sunt singularia sicut in his. scilicet. enun-
 ciationibus que sunt de subiectis vniuersalibus aliter
 dictis. si in quibus ita est ponit illa opinio. hec sunt
 inconuenientia que contingunt. i. sequuntur que. scilicet.
 dicta sunt: et quedam alia huiusmodi que ad duntur.
 quia nihil contingit esse ad verum libet in his
 que fiunt. sed omnia oportet esse vel non esse ex necessitate
 quod superius ostensum est. et vltimum sequitur quod si hoc est quod
 non oportet probari. ecce patet inconueniens. nec ne-
 gociari. puta quod si hoc factum erit. si non si non
 erit. quia omnia eunt de necessitate. ecce patet inconueniens
 Notandum quod ut probat z. et hic. nullum non est de his
 que sunt ex necessitate. puta de eternis et sempiternis
 sed solum est de contingentibus. que presentia esse et non esse. sicut
 negociatio est de contingentibus. puta de congrega-
 tione diuitiarum. hic. n. videtur finis negociatio-
 nis. si ergo omnia eueniunt de necessitate quod sequitur ad il-
 lam positionem. sequitur quod tamen nullum quod negociatio erit
 frustra. quod est inconueniens et contra omnem intellectionem
 siue sine que in talibus intendunt. ut si sic fiat. hoc
 erit. et si hoc aliud fiat non erit. quia omnia necesse euen-
 nirerit Deinde (nihil. n. prohibet) probat dictam incon-
 uenientiam sequi ex illa positione. et reperit idem quod s. quod
 facit dupl. per positum quodam polli. z. quod est sequitur
 inconuenientia illo polli non posito ibi (At vero nihil
 dicit) dicit ergo quod nihil prohibet. i. non est impossibile in mil-

lesimum annum. i. ante mille annos. quando
 nihil erat precognitum de aliquo quod nunc fuit.
 hoc quidem dicere hoc futurum esse. puta na-
 uale bellum erit. hunc vero idest alium dicere
 idest. negare tale nauale bellum non erit posito
 si possibili. sequitur quod deest quodlibet eorum. quod verum erat
 tunc dicere. si supponit dictam positionem sit vera. quod veritas vel
 falsitas sit determinate in singularibus futuris.
 sicut in alijs. omnia ergo de necessitate euenire sequitur ex
 dicta positione Deinde cum dicit (at vero nihil dicit) pro-
 bat idem sequi. esto quod non si dixisset. quia propter non af-
 firmare vel negare nihil mutatur in re. dicit ergo
 quod nihil dicit ad propositum. si aliquis dixerit affirma-
 tionem aut negationem. vel non dixerit. scilicet. ante quod res
 fiant. quia manifestum est quod res sic se habent. siue aliquis
 affirmauerit aliquid esse futurum. ille vero nega-
 uerit vel non. quia propter affirmare vel negare erit
 res aut non erit. ut in millesimo anno magis quam
 in quolibet tempore. i. quod quod ad euentum ali-
 cuius quod nunc sit vel futurum est. non dicit quod fuerit
 affirmatum vel negatum prius in tempore remoto vel
 propinquo. quare si in omni tempore sic se habebit
 scilicet. veritas vel falsitas enunciationum. ut verum. i.
 ut pars predicationis vere diceret. sequitur quod ne-
 cesse erit hoc fieri. et generaliter vniuersalibus eorum que
 fiunt. sicut ex necessitate. quia quia aliquis vere di-
 cit quoniam aliquid futurum erit. illud vero non potest
 non fieri. et e converso factum est verum erat dicere. quia
 erit. unde omnia siue semper siue non semper sequitur
 ex illa positione quod omnia eueniant de necessitate. No-
 tandum quod veritas enunciationis non est extrin-
 sica rerum. sed magis e converso quod ex eo quod res est vel non est
 omnia vera vel falsa dicitur. propter ergo nostrum
 affirmare vel negare nihil mutatur in re. et ideo
 siue aliquis predixerit aliquid futurum siue non. et
 hoc siue ante millesimum annum siue quocum-
 que alio tempore. sequitur omnia euenire de ne-
 cessitate. si in illis futuris singularibus contin-
 gentibus sit veritas aut falsitas determinate.
 eadem enim habitudo est eorum que nunc enun-
 ciantur ad ea que ventura sunt que erat prius
 eorum que tunc dicebantur ad ea que nunc sunt
 presentia vel preterita. et per consequens omnia
 de necessitate eueniunt. quia de omni verum fu-
 it prius dicere quod erit secundum illam positionem
 Ad euentiam predictorum notandum quod to-
 tum istud disiunctum necessarium vel contingens
 est passio entis circumloquens passionem con-
 uertibilem. sicut sunt talia multa illimitata i en-
 tibus. passiones autem entis conuertibiles. ut
 plurimum dicuntur immediate de ente. quia
 ens habet conceptum simpliciter simplicem. et
 ideo non potest esse medium inter ipsum et suam pas-
 sionem. quia neutrius est definitio que posset
 esse medium. Si etiam est aliqua passio non propria
 entis difficile est videre per quam prioris ut per
 medium possit concludi de ente. quia non est facile videre

ordinē passionum entis. et si iste ordo cogscere
 ppones sumpte ab eis pro premisis si vñ esse
 multū euidētes cōclusionibus. in passionibus
 autē disjunctis lz illud to^o disjunctū n̄ possit
 demonstrari de ente. tamē cōiter supposito isto
 extremo q̄ ē minus nobile. de ente aliquo p̄r
 cōcludi aliud extremū q̄ est nobilius de alio
 ente. nam sequitur si aliq̄ ens ē finitum. ergo
 aliud ē infinitum. et si aliquod ens ē contingēs
 ergo aliud ē necessariū. q̄ in talibus nō possit
 enti particulariter inesse imperfectius extre-
 mum: nisi alicui inesset perfectius extremum.
 a quo depēdet. Sz nec isto modo videt posse
 ostēdi extremū imperfectius talis disjunctiōis.
 nō. n. si pfectius inest alicui enti necesse ē imp-
 fectius eē in alio ente. et hoc nisi illa extrēa dis-
 iuncta eēt correlatiua. sicut causa et causatus
 si ergo nō potest ostēdi p aliud de ente pri^o me-
 diū hic disjunctū n̄cūm vel contingēs. nec ēt
 illa pars disjuncti. que ē contingēs posset ostē-
 di de aliquo supposito necessario de aliquo. et
 ideo videtur ista aliq̄ ens ē contingēs eē vna
 p̄ma et nō demonstrabilis ppter quid. vñ az.
 in loco illo arguēs cōtra n̄cūtatē futurozū nō
 inducit ad aliqd̄ impossibili^o ipostasi. sed ad
 impole manifestius nobis. s. q̄ nō opz nec cōsi-
 liari nec negociari. et ideo negantes talia mani-
 festa indigēt p̄na vel s̄su. q̄ fm̄ Auic. primo
 metha. negantes pri^o prin^o s̄ vapulādi et expo-
 liādi q̄usq̄ cōcedant q̄ nō est idē cōburi et nō
 cōburi. vapulare et nō vapulare. et isti q̄ negāt
 aliq̄ ens eē contingens exponēdi sūt tormētis
 quousq̄ concedant. q̄ possibile est eos torque-
 ri sicut non torqueri.

Et si hec non sūt

possibilia) postq̄ az. probauit vnam p̄nam. s.
 q̄ si in futuris contingētibus et singularibus
 affirmatio et negatio ē determinate vera vl̄ fal-
 sa. sequit q̄ omnia eueniūt de necessitate. nūc
 pbat illud cōsequēs eē falsū. et hoc dupliciter
 p̄ per rationē. z^o p̄ exēpla manifesta ibi (et mul-
 ta) p̄ma i duos. p̄ ostendit ppositū in rebus que
 fiunt a pposito. z^o in reb^o que fiūt a natura ibi.
 (et qm̄ est omnino) In parte priā arguitur sic
 si omnia fiūt de necessitate. ergo nō sumus p̄n-
 cipia aliquoz futuroz. consequens ē falsuz. q̄
 antecedēs. huius rationis p̄ ponit itētam con-
 clusionē. s. q̄ hec dicta sunt impossibilia. dicēs
 q̄ si hec non sunt possibilia. si p̄ qz. ergo sūt im-
 possibilia. z^o p̄bationē falsitatis consequentis.
 qz videtur eē principia taliū futuroz. et ab eo
 qd̄ consiliatur et aliqd̄ agimus. Notāduz q̄
 homo habz in sua potestate agere vel nō agere
 et ideo ē principiiū contingētū futuroz p̄ hoc qd̄
 consiliatur et si aliquid. si at̄ hoc neget qd̄ opz
 si oia eueniūt de necessitate tollitur totus ordo
 cōuersationis et pollicite humane et p̄ncipia phi-

losophie moralis. qz tunc nō oporteret p̄suade-
 re aliquid nec cōminari: nec p̄mittere ac remu-
 nerare p̄ que homines iducuntur ad bona et re-
 trahuntur a malis. qd̄ ē iconueniēs manifestū

In secunda p̄te arguit sic ibi (et quoniam est
 omnis) si omnia eēt de necessitate. ergo in his
 que non semper actu sunt: sed sup̄. in potentia
 vt sūt multe res naturales nō cōtingeret esse
 vel non eē. qz semper eēt vel semper nō eēt.
 consequens ē manifeste falsuz. ergo et antecedēs
 h^o rōnia ponit tantū falsitatē consequentis. qz
 oppositū ē verum: dicēs q̄ omnino ē veruz. q̄ i
 his que non semper actu sunt ē possibile eē et si
 necesse eē. vt sunt illa i quibus vtrūq̄ contigit
 .s. eē et non eē. et per consequens fieri et non fieri

Deinde cū dicit (et multa nobis) ostēdit idēz
 per exēpla sensui manifesta dicēs q̄ multa no-
 bis manifesta sūt sic se habētia. s. q̄ possunt eē
 et non eē. verbi gratia. sit aliqua vestī noua. pos-
 sibile ē hāc vestē icidi. qd̄ probat accipiēdo du-
 as idē finitas: i quaz vna includitur negatō al-
 terius: et ambe possunt eē vere. quia sicut possi-
 bile ē hāc vestē icidi. ita ē possibile q̄ p̄terire
 ratur. i. consumetur vetustate. et si exteri^o. seq̄
 q̄ non inciditur. quia nō posset prius exteri ni-
 si possibile eēt nō icidi. si ergo possibile ē talez
 tunicam icidi et exteri. ergo icidi et nō icidi.
 et habetur p̄positū quia si omnia fiunt de ne-
 cessitate Unde postea ibi (q̄re et i alyz) cōclu-
 dit ari. vniuersaliter q̄ i alyz futuris que dicū-
 tur fm̄ potētiam et nō sunt semp̄ actu. manifestū
 sūt q̄ omnia nō fiunt vel sunt de necessitate.
 sed alia sūt ad vtrūlibet: ita q̄ non magis ē ve-
 ra affirmatio vel negatio. alia vero fiunt vbi al-
 terū euenit i pluribus: licet cōtingat fieri alte-
 rū. alterū vero minime. i. q̄ i cōtingētib^o vt i plu-
 ribus altera ps̄ sit frequēter. lz tñ cū hoc cōtrin-
 git q̄ alia ps̄ sit. s. i pauciorib^o. et tunc altera nō
 fit. q̄. s. ē i plurib^o. Tūc seq̄ illa ps̄ (iḡi esse)
 i qua opposito p̄ntis postento infert opposituz
 aūtis q̄ ē cōclusio p̄ncipalr h̄ itēta. circa qd̄. z.
 facit. p̄ premitit quedā necessaria. z^o ex illis cō-
 cludit p̄positū intentum ibi (quare manife-
 stum ē) prima pars diuiditur in duas. p̄ ostē-
 dit quomodo veritas ē in rebus. z^o ex hoc quo-
 mō ē i enūciationib^o ibi (q̄re qm̄ enūciatōes)
 h̄ eni suat ordinē p̄teritū ad p̄us. qz argumēto
 s̄. et deducit ad impossibilia. p̄cessit ab enūciatio-
 nib^o ad res. h̄ at̄ p̄cedit eoz. qz res et ofo cōuertī-
 bilr se h̄nt circayuz et falsū. p̄ma ad huc in. z. p̄
 ostēdit quōd v̄ta s̄ ē i re p̄pata ad ipsam sub cōdi-
 tiōe. z^o mō ē i re comparata ad oppositum sub
 disjunctiōe. secūda ibi (et in contradictione) p̄-
 ma in duas. p̄ quādā p̄positiōz p̄ponit. z^o ipas
 exponit (lz non qd̄ ē) dicit ergo. q. concludens ex
 predicti. igitur quia predicta sic sup̄ inconue-
 nientia. oz h̄ scire q̄ oē quod est qm̄ est necē est
 esse s̄lr q̄ si quando non est necesse ē non esse

Postea ibi (sed nō) exponit dictā ppositiōē.
 ⁊ vult q̄ illa ppositiō ē vera nō simpliciter: s; s;
 quid ⁊ ex suppositiōe. vñ nō licet iferre oē qd̄ ē
 quādo ē ⁊c. ergo qd̄ ē necesse ē eē. s; fit fallacia
 q̄ ad simpliciter: l' cōpositionis ⁊ diuisionis.
 nī. dicit ḡ sed nō sequit̄. s. simpliciter q̄ ē necesse
 ē eē: nec qd̄ nī ē necesse est nō esse. q̄ non est idēz
 omne qd̄ ē quando ē necesse est esse. ⁊ esse simpli-
 citer ex necessitate. similiter autē est ⁊ in eo qd̄
 non est. quia non ē idem oē quod non ē quādo
 non est necesse ē non esse: ⁊ non esse simpliciter
 ex necessitate. Notādūz q̄ ista ppositiō oē q̄
 ē ⁊c. ⁊ omne quod non ē ⁊c. tenet ex p̄cipio cō-
 p̄plexo. s. impossibile est idēz simul esse ⁊ nī eē. quia
 si aliquid ē non est possibile simul ipsum nō eē.
 ergo impossibile ē non esse. ergo necesse est esse
 hē enim equipolēt ⁊ consequuntur se. vt dī ⁊:
 h^o. similiter si aliquid non ē: nī ē possibile simul
 ipsū esse. ḡ possibile ē esse. ergo necesse ē non eē.
 Aduertēdū ēt q̄ ille p̄positiones vere sūt i
 sensu cōpositionis. quod notatur per illd̄ qñ
 ē vel quando non. false autē in sensu diuisionis
 quia contingens nunq̄ ē contingens nisi quan-
 do ē. cōtingentia enīz sic ⁊ necessitas non ē pas-
 sio non entis: sed entis. si ergo contingenter le-
 go dū lego cōtingenter lego. ⁊ per consequēs p̄
 eo instanti quo lego possūz non legere. ⁊ hoc est
 in sensu diuisionis. ita etiā intelligēdū ē de esse
 ⁊ non eē. si enim contingēt sū dū sum: possum
 non eē in sensu diuisionis. i. habeo possibilita-
 tem ad non essendūz. Deinde (i cōtradictio-
 ne) ostendit quomodo ē veritas in re compara-
 ta ad suūz oppositū sub diuisione. dicit ergo
 q̄ in dictione eadē ratio ē. q̄ sic ibi illd̄ qd̄ nī
 ē necēz simplr fit necēz ex suppositiōe. ita h
 cū diuisione. quia omne necesse est eē vel non
 esse ⁊ futurū eē vel futurū nō eē. quod statī ex-
 ponit q̄ non contignit diuidēte dicere alterū
 necessariū. i. diuisionē accipiēdo necessariū est ne-
 cessariū. verbi gratia. necesse est nauale bellūz
 futurū eē cras vel non futurū eē cras cū diuī-
 cōe: sed nī ē necē absolute nauale bellū eē futu-
 rū vel non eē futurū accipiēdo vtrūq; diuisionē.
 sed futurū eē vel non eē sub diuisione neces-
 se ē. Notādū q̄ ista p̄positiō tenet per illud
 p̄cipiūz de quolibet affirmatio vel negat^o: vñ
 de nullo autē simul. quia licet non de omnibus
 altera pars sit determinate vera aut falsa. tamē
 sub diuisione de quolibet ē vera hec: vel fal-
 sa hec vel illa. Deinde cū dicit (quare quoni-
 am) ex predictis ostendit quomodo veritas est
 in enūciationibus dicēs q̄ sicut res: sic similr
 enūciationes sunt vere. vnde manifestū ē q̄ in
 reb^o que sic se habēt q̄ sunt cōtingentia ad vtrū-
 libet. ⁊ sunt talia q̄ cōtraria. i. opposita iporū
 possunt coringere necesse ē similiter se habere
 ⁊ cōtradictionē sup̄. i. ofone q̄ contingit i his
 que non semper fiūt ⁊ non sēper non fiunt. bi^o

autē sunt contingentia que neq; semper fiunt
 vt necessaria nec semper non sunt vt impossi-
 lia. horū enim. s. contingentium necesse ē alterā
 partem contradictionis eē veram vel falsāz cū
 diuisione: non tamen q̄ determinate sit ve-
 ra aut falsa. hec aut ista seorsum aut distinctis.
 sed vtrūlibet indifferenter: vel magis alteraz
 veram quantum ad contingens vt i pluribus.
 non tamen veram vel falsam. s. determinate. s;
 hec vñ illa sub diuisione. sic etiāz se habet ⁊ i
 enūciationibus: ⁊ hoc siue sint contingentia
 ad vtrūlibet siue vt in pluribus vel quouis alio
 modo. Ultimo cum dicit (quare manifestūz
 est) concludit ex dictis p̄positum et conclusio-
 nem intentam que est oppositum p̄antecedentis.
 s. q̄ i singularibus futuris et contingentibus
 neutra oppositarum ē determinate vera: s; tñ
 sub diuisione. ⁊ hoc ē vnum impedimentū
 cuiusdā legis ⁊ regule: supradicte qua dicebat^o
 q̄ contradictiozorum: necesse ē alteram deter-
 minate eē veram alteram falsam. dicit ergo q̄
 ex predictis manifestum est q̄ non est necesse
 omnes affirmationes vel negationes opposita-
 rum banc quidem esse veras: illam vero falsāz
 sup̄. determinate. quia non sic se habet in his
 que sunt. i. in enūciationibus de presenti: sicut in
 his que non sunt possibilis. tamen eē vel nō eē:
 vt sunt contingentia: quemadmodum dictum
 ē. quia. s. in his que sunt: oportet alteram deter-
 minate eē veram aut falsam. qd̄ non contingit
 in futuris singularibus que possunt eē ⁊ nō eē
 qualia sunt omnia cōtingentia futura. Ab il-
 lo ergo loco (in singularibus vero) vsq; ad hūc
 patet eē completa vna totalis ratio ērimericha
 ad probandū q̄ in singularibus futuris ⁊ con-
 tingentibus non est veritas aut falsitas deter-
 minate. que talis ē. quia si sic. ergo omnia eue-
 nirent de necessitate. ⁊ non oporteret consiliari
 aut negociari. ⁊ per consequēs tota humana
 politia tolleretur ⁊ eēt frustra. consequēs ē fal-
 sum ⁊ inconueniens manifestum. ergo ⁊ antee-
 dens. ergo oppositum antecedentis est verum.
 s. q̄ in illis enūciationibus singularibus de
 futuro non ē determinate altera vera altera fal-
 sa. Ad maiorem euidentia p̄dictiozū ad huc
 repeto. vtrum p̄positiō de futuro sit determi-
 nate vera vel falsa. videtur q̄ falsa. quia oīs ta-
 lis p̄positiō significat aliter eē q̄ sit in re. er-
 go ē falsa. consequentia patet. quia hic in litte-
 ra dicitur q̄ orationes sic ⁊ res in predicamen-
 tis ab eo q̄ res ē vel non ē ⁊c. antecedens patz
 quia p̄positiō de futuro significat nūc q̄ res
 habebit esse determinatum q̄ eē ideterminatū.
 ergo aliter q̄ eē. Preterea boecius hic in co-
 mēto dicit q̄ hic nauale bellūz erit cras. q. ne-
 cesse sit futurum pronūciat. qd̄ si euenit non
 nūc ver^o ē ḡ dicit. q̄ qd̄ cōtingēt euenit dic^o de
 necessitate euenire. vnde non in euentu rei est

falsitas: sed in predicationis modo. hec boecius
 P ois ppositio significat se esse vera. sic g dicit
 do tu curres i a significat q te esse cursurum i a sit
 verum. hoc at e determinate verum vel falsum. qz
 significat verum se p tpe qd nuc e. g r bec tu cur
 res i a determinate e vera vel falsa In oppo
 situ e ari. i littera q dicit q i his q sunt ad vtru
 libz: n magis e oio vera vel falsa R: h tria
 sut videda. p de pposito an .i. absolute loqn?
 ppositio de futuro sit deteriate va vel fla. 2?
 supposito q illd futuz sit a. eueniat postea an
 bec sit determinate vera. a. erit 3? iuxta B an
 possibile sit neutra pre cotradictois esse veraz
 Quatu ad primu pmitto. 4. necessaria vnu
 e q veru significat esse qd e affirmatiue vel ne
 gatiue. falsu at eodē modo ee q nō ē. ex q seqt
 q sic res se habet ad ee. ita ad veritates. quod
 at e actualiter i pnti: i se ipso habet q sit veru
 sic r bz se per se. quod at futurū ē nō est i se ipso
 sed i cā. quod ptingit tripliciter. vno mō ē ali
 qd i cā quod necessario eueniet ex illa. alio?
 q bz icliationē q pducatur a cā. pōt tñ impediri
 3? mō q n magis bz ad ee q ad n ee: istl ergo
 trib? modis se hnt res i futuro ad ee. p3 Sed
 notādū q oīones sūt vere sic res se hnt ad esse.
 nā oīo enūciās de re r3 q se bz ad ee va est. alr
 enūciās falsa ē 2? ē q oīo d futuro ex suo si
 gnificato vel mō significād i eqliter significat
 determinate ee de q libz. qz ee rei n mutat signi
 ficatiōz p mōis. qz dictio r oīo idē significāt re
 exite r n exite. 3? ē q ppositio d futuro p i
 telligi duplr. significare aliqd d futuro: ita q
 ppositio de futuro significet nē v? ee qd aliqd
 i futuro ee hēbit. vbi grā. bec tu curres i. a. cur
 res. v? p i telligi q significet nē q tu curres i. a. cur
 res. significet nuc ee i re: ita q tu in tpe. a. curres. r
 differt 2? a p. qz significare nuc ee q tu curres
 i. a. est plus significare q tu curres in. a. Ex
 his dico 2? ad questionē q bec. tu curres in. a.
 vel tu eris albus i. a. absolute enūciata: si illa
 significēt nuc rē sic se bēre ad ee vt i a debeas
 ee alb? bec ppositio ē determiate falsa. qz oīo
 nes sūt vere sic res se hnt ad ee ex 2? pmissio. s3 res
 talis enūciata n sic se bz nē i sua cā vt tē dbeat
 bēre ee. qz tē iā foret ex necitate: r eēt nuc deter
 miatū verū. r sic pcedūt. z. pme rōnes ari. sub
 B. n. itellcū significat ppositio d futuro aliqd ee
 nuc determinatū ad ee p tpe d futuro qd n est d
 terminatū. si autē ppositio de futuro nō signifi
 cat nisi quodcūq futuz p quo significat fuerit
 pns. q tunc verum erit dicere quoniaz illud
 tunc quod nuc enūciatur futurū ppositio de fu
 turo ē ideteriate va l fla. c? rō ē. qz ppositio d fu
 turo sic enūcians non enunciat de eo quod nuc
 est esse vel nō esse vt aliqd determinatū. quia f
 istum inte? non enūciatur esse quod habet res
 in sua causa per ppositionez de futuro. propter
 quod licet res nuc habeat esse determinatum i

sua causa. r enūcietur ee de re p aliquo futuro
 non dicitur nuc ppositio vera vel falsa. qz nō
 enunciat hoc nuc ee determinatuz vt sit pro
 aliquo futuro. sed enūciatur nuc q sic se habe
 bit. r non enūciatur nuc rem sic se habere vt tē
 debeat ee. ideo dicit ari. q in illis que nuc sunt
 ad vtrūlibet: non magis ē affirmatio vera q ne
 gatio. vnde non contigit videntem dicere diffi
 nite. q hoc erit nuc diffinite q hoc non erit dif
 finite. dicit autē hoc forte quando enunciat sic
 ee nuc vt aliquid habeat ee in futuro. Patet
 ergo ex predictis q ppositio singularis de fu
 turo cōtingēt sumpto hoc 2? modo. sicut etiā
 ari. accipit similiter ē vera r falsa. nuc determi
 nate vera nuc determinate falsa Quantū ad
 secundum idē dicendū est q ppositio d futu
 ro non est determinate vera. et posito casu. .i. q
 illud eueniat sic. p3 ex predictis Cōtra. nulla
 ppositio iudicatur vera vel falsa nisi pro tē
 pore p quo predicatur potest inesse subiecto. vt
 patet de pteritis ppositionibus que non iudi
 cantur secundū dispositionē rei quam nuc ha
 bent: sed secundū illam quam habuerūt. ergo si
 militer erit in illis de futuro. sic autē dicendo
 tu eris albus in. a. non significatur aliquid de
 re nuc esse vel non ee: sed significatur q in .a.
 verū erit dicere q tu es albus. si ergo sic se ha
 beat res in .a. sicut nē enūciat ppositio rē se ha
 bere in .a. bec nuc erit determinate vera. P
 ppositio singularis de futuro enūciat res fo
 re eo modo quo eueniet. nam enūciat rē fore p
 determinato tēpore sic q possit non ee. sed nuc
 res se habet sic ad ee cras q possit non ee. ergo
 rē P sequitur. futurū est futuz. ergo futuz
 erit. antecedens est determinate verum. ergo r
 consequens R? ad primū dico q ppositio de futuro
 contingenti non enūciat non ee sicut
 res se habet ad esse nec enūciat nuc non ee alr
 q res se habet. sed dico q pro isto tēpore enūci
 at determinate ee rei pro futuro tēpore. ppter
 quod cū pro illo tempore non sit nuc determina
 tum aut non determinatū ppositio nuc enū
 cians determinatū ee pro illo tempore dicitur
 nec nuc determinate vera nec nuc determina
 te falsa Ad 2? dico q ppositio de futuro si
 gnificat nuc q determinate illa ē in re qd tunc
 erit. ideo non stāt simul q ipsa nuc sit determi
 nate. r nuc possit res non fore cras. non stant g
 simul q bec nuc sit determinate vera. hoc erit
 r q hoc potest non fore. quia si bec sic nuc de
 terminate vera: tu eris albus cras. sicut nuc
 nō stant. tu es alb? nuc. r tu posses nuc non esse
 albus. sic non stant simul. q nuc sit verum q
 tu sis albus cras r q possis non esse alb? cras
 qd intelligendum est in seū cōpositiois. quia oē
 q ē quādo est necesse ē Ad 3? dico q in cōse
 quētia mutat qd i qle. iō peccat f figurā dicio
 nis. qz sic dicēdo oē futuz ē futuz oē d presenti

erit Si tamen supponit qd hoc sit determinate vera futurū erit adduc non sequitur ppter hoc qd ppositio de futuro cōtingenti singulari sit determinate vera. nā si sic arguit. omne futurū erit. s3 hic. tu eris presens. ē futurū. ergo hoc erit ē figura dictionis. qz i maiori sit distributio p suppositis. quoz quiditate dicit distributū. sed in minozī pdicatur futuz de quodaz ut li de. dicit eius qualitate. ideo cōmutat qd in quale sicut hic. qd scriptū ē scriptis qz. figura ē oratio scripta. g rē Si autē descendat sic omne futurū erit. sed hoc erit futuz. tu eris si ē futurū ē futurū. g futurū erit. sequit̄ conclusio. sed minor implicat falsū Quātū ad 3° dicendū qd si ppositio de futuro enūciat nūc esse determinatū qd res enūciata d futuro habeat eē vtraqz ps contradictionis in illis de futuro falsa ē. qz vna pars enūciat eē diffinitū qd erit alia eē diffinitū quod non erit. r vtrūqz patet eē falsuz cū neutrū sit determinatū sed vtrūqz ideterminatū. si autē ppositio d futuro enūciat tantū rez eē pro futuro r non determinet eē quod nūc habet res in sua causa. vtraqz ps ē ideterminate vera vel falsa Contra. qz tunc non de quolibet affirmatio vel negatio vera. s3 vtraqz potest eē falsa R illud pncipiū itelligendū ē de quolibet sūpto absolute r sine p̄cisione r determinatione. aliter nō oz. vtraqz. n. istarū erit falsa. homo iq̄tum homo ē albus. r homo iq̄tum homo nō ē albus. qd sequeret qd omnis homo necessario esset albus rōne reduplicacionis. similiter ē hic. qz sumit̄ ppositio de futuro cū illa p̄cisione aut determinatione qd enūciatur nūc eē determinatū p futuro vlt non esse. cōcedit̄ g i talibus vtraqz pars cōtradictionis eē falsa ratione modi essendi que in neutra contradictoniaz negatur Ad pmuz in oppositū dico qd ppositio de futuro contingēti si significet nūc esse ita qd res in futuro hēbit eē. tūc significat esse aliter q̄ ē. r ē falsa: q̄uis eueniat res que enūciatur euenire non ppter euentū rei. sed propter mo^o enūciandi. enūciatur enī aliter euenire q̄ eueniat. si at̄ itelligat̄ z^o mō qd enūciat determinate esse de re pro tēpore indeteriato futuro. ppositio nē nec erit vera nec falsa. qz nūc est ideterminatū qd contradictoriaz hēbit esse p illo tpe Ad boeciūz dico qd ratio pcedit supposito intellectu ppositiois de futuro Ad 3° dico qd bec. te fore albu ē veruz. ē distinguenda s3 compositionē r diuisionē. i sensu cōpositionis ē falsa. r significatur qd verū in sit buic dicto p p̄nti te fore albu. nec sic sequit̄ ex p̄ma. alio mō accipit̄ i sensu diuisionis r non significatur tūc nisi qd te verū ē fore albu. r bec ē ideteriate vera sē r p̄ria

Explicit scriptū sup primū libz peryar. editum a fratre antonio andreaozdi. minozum.

Incipit scriptū super 2° libz peryar.

Gloniam autem.

Postq̄ ari. i p libro determinauit de oppositione q̄ conuenit enūciatōi sumpte simpliciter et sine

additione. hic i z^o determinat de habitudie oppositionis consequētie aut egpollētie rē. q̄ conueniūt enūciationi sumpte cū aliqua additōe Juxta enīz diuersā additionē possibilē fieri in enūciatione multiplicat̄ hic ari. enūciationes r eaz habitudinē. circa quod. z. facit. p̄ fac̄ qd dictū ē. z^o circa. p̄dicta mouet quāda questioz secunda ibi vltra mediū huius (vtrum aut cōtraria ē) p̄ma ps diuiditur in. z. p̄ determinat multitudinē enūciationū r oppositionū r eaz habitudinē i ppositionib^o de inē. z^o deteriat idēz in propositionibus de modo ibi (bis vero determinatis) p̄ma in. z. p̄ determinat multitudine oppositionū r earuz consequētiā in ppositionibus simplicib^o. z^o iquirit de eodē i ppositionibus q̄ sunt plures. ibi (at vero vnuz de pluribus) p̄ma i. z. primo facit quod dictū est i enūciationib^o simplicibus in quib^o addito. s. nomen finitū vel infinitū ponit̄ tm̄ a pte subiecti. z^o in quibus ponitur a parte vtriusqz. scilicet subiecti r predicati ibi (quando autē ē 3°) p̄ria in. z. p̄ resumit q̄daz necessaria. z^o iuxta illa cōcludit ordinē r distinctionē enūciationum ibi. (quare p̄ima ē affirmatio) p̄ma i. z. p̄ facit qd dictū ē. z^o remouet dubiū circa dicta ibi (p̄ter autē verbū) circa primū. z. fac̄. p̄ quedaz predicta resumit. z^o quoddā dictū exponit. z^o intentū concludit. fa ibi (nomen autē dictū ē) tertia ibi (erit ergo omnis) in p̄ma ḡ pte p̄ resumit qd supra dictū ē de diffinitōe affirmationis. s. qd ē enūcia^o affirmās aliquid de aliq̄. i. pdicatur d̄ subiecto. z^o resumit quod dictū ē supra de subiecto enūciatōis. qz enī p̄pe loquēdo ver^o est nota sēper eoz que de altero d̄nr. iō subiectū d̄ q̄ aliud dicit̄ ē nom̄ qd ē fini^o l̄ ifi^o. iō dicit qd s̄ de q̄ aliō. s. d̄ vlt̄ ē nomē. s. finitū vlt̄ inomiabile. s. ifinitū. supra enī. c. de noie d̄m̄ ē qd nomē finitū ē p̄pe nomē. nomē autē ifinitū n̄ ē nomen s3 d̄r ifi^o nomē. i. ideteriatū. qz nullā nāz d̄teria tā significat. s3 d̄r de ente r de nō ēte. z^o iuxta B̄ excludit falsū itē^o. forte ei crederet aliqs qd subm̄ affirmationis eēt s̄l nomē r inoiabile. i. nomē ifi^o. B̄ excludit dī. qd i affirmatione vnuz oz eē. s. pdicatur. r de vno. s. subō. h̄ enī ē p̄mo de affirmatione vna. iō subm̄ oz eē finitū nomē tm̄ l̄ ifinitū tm̄. z^o ibi (nomē at̄ d̄m̄ ē) exponit qd dixit dī. qd d̄z ē s̄ qd ē nomē. s. fi^o r qd inoiabile. i. nomē ifinitū. qz nō hō nō ē nomen. s3 nomen ifinitū. r dicit qd nomē ifinitū significat q̄dam modo vnum. dicit q̄dāmodo. quia non significat vnū simplr̄ s̄c̄ nomē fi^o qd significat vnā naturaz i genere determinato. nomen autē infinitum non. sed negationē q̄ potest cōuenire

enti et non enti generū diuersoz. vltimus redit ad ppositū q. s. non homo non ē nomē: s; ifinitū nomē quē admodū et non erit non ē verbū s; vbi ifini^o et de his dēm ē pus. c. de nomie et .c. de vbo Ex p̄dēis pz q nomē ifinitū et vbi ifini^o n̄ ipedit vnitatē enūciatōis. qz vtrūq; vnuz significat et nō plura Tertio ibi (erit g omnis) cōcludit ex dēis itētuz. s. q duplex est mo^o affirmatiōis. qz oia affir^o vel ē ex nomine et verbo. et tūc vnus mo^o. vel ex ifinito nomie et vbo. et tūc alius mo^o. hec 2° pz ex dēis. qz. n. affir^o significat aliqd de aliq. et illō d̄ q. l. ē nomē ifinitū vel ifinitū rē. eadē aut d̄ia p̄t accipi ex pte negationis. q. s. vel ē ex nomine et vbo vel ex ifinito noie et vbo. qz de qbuscūq; cōuēit af firmare cōuēit negare. vt dēm ē i p̄ libro Dei. de cū dicit (p̄ter at vbi) remouz qddā du^o circa dicta. qz enī d̄ia enūciationū sūpra est ex pte nomis s; q p̄t ē ifinitū l̄ ifinitū. crederet forte aliqs q similis d̄ia sumi possz ex pte vbi. B re mouet dicēs q p̄ter vbi ifinitū. s. qz ifini^o vbi n̄ ē vbi. ḡ p̄ter vbi ifinitū nulla ē affirmatio l̄ negatio. et subdit. ē enīz v̄l fuit v̄l erit. et q̄cūq; bi^o vba ex his sūt q̄ sūt posita. cōsignat. n. tps vult dicere q̄ oib^o vbi p̄ter d̄ias finiti et ifi niti ē d̄ia recti et obliq. s; obliq noim ēt cū vbo n̄ cōstituūt ofoz v̄l enūciationē significatē vuz aut fallū. vt i p̄ libro dēm ē. qz i obliq nomis n̄ sic icludit ip̄e rectus. s; in casib^o siue obliq vbi icludit ip̄z vbi p̄ntis t̄pis. p̄teritū enī et fut urū. q̄ d̄r casus vbi d̄r p̄ respectuz ad p̄ns. dicēdo enī. B erit. idē ē q̄ si dicat. B ē futuruz. et si dicat. B fuit. idē ē dicere vt si dicat hoc est p̄terituz. et iō ex casu verbi et noie pōt cōstitui enūciatio. iō dicit q̄ ē vel fuit vel erit. l̄ q̄cūq; alia vba bi^o sūt de numero p̄dēoz vboruz sine qb^o enūciatio fieri n̄ p̄t. qz cōsignat tps sic p̄s et dicuntur etiam per respectum ad presens. vt p̄dēm ē. q̄re at vbi ifinitū n̄ pōt poni i enū ciatione. et si ponat an maneat ifinitū patebit ex seq̄nti q̄stione Ultio cū dicit (q̄re p̄ma ē) ex p̄dēis cōcludit ordīnē et distinctionē enūcia tionū. qz enī subiectū pōt ēē nomē finituz vel ifinitū. qz vtrūq; p̄t accipi v̄l vel l̄ definite. iō s; affirmationē et negationē possūt accipi. s. enū ciationes i qb^o p̄dicat. s. ē 2°. et B s. 4. cōbina tiones. Vñ qñ subycit nomē finitum sine si gnoyli. et sic sunt. z. quas tangit ari. di. q p̄tia affirmatō et negatō ē ista. s. homo ē. homo n̄ ē. et dicit p̄ma. qz nomē finitū pus ē naturalr no mine ifinito Secūda cōbiatio ē quādo suby eit nomē ifinitū s̄l̄r sine signo. et sic sūt etiaz. z. quas tāgīt dicēs rursus. non homo ē. n̄ hō n̄ ē. Tertia cōbinatio ē quādo subycit nomē ifi nitū cū signo vniuersali. et sic sūt alie. z. quas tāgīt dicēs. omnis nō homo ē. ois non homo n̄ est. et addit q̄ in temporibus extrinsecus. alia ratio est. i. in p̄terito et futuro q̄ sūt tēpora ex

p̄s. possunt sumi p̄dicte cōbinationes sic i p̄s Aduertēdū q̄ dicte. 4. diffinitōes q̄ sūt. 4. enūciationes distinguuntur fm triplicē d̄iaz que ē in enūciationib^o. vna fm affirmationes et negationē. alia fm subiectū finitū v̄l ifinitū. tertia s; subiectū vniuersaliter sūptū vel n̄ vni uersaliter sūptū Notā^o etiā q̄ ari. p̄termisse ponere exēpla d̄ enūciationib^o i quib^o subycit singularē. vt plato ē. plato n̄ ē. qz terminia sin gularib^o n̄ addit aliquod signū. vñ i bi^o enūciatōib^o nō potest ois d̄ia iueniri. Itē p̄termi sit ponere exēplū i enūciationib^o p̄ticularibus i quibus subycit termin^o vniuersalis cū signo p̄ticulari. qz tales habēt talē vim quodāmo hz cū subiecto vniuersalr vel n̄ vniuersalr sūpro. Ad euidētā cuiusdā dicti parū ante querit. vtrū verbū ifinitū maneat ifinitū in orōne. videtur q̄ sic. qz ari. dicit supra. c. de verbo. q̄ verbū ifinitū similiter dicit de eo quod non ē. sed non dicit de aliquo nisi in oratiōe. ḡ rē p̄ ibidē. c. de verbo. dicit q̄ verbū ifinitū ē nota dicēdi de altero. sed hoc non ē nisi in oratione. ḡ rē p̄ verbū ifinitū ē vna d̄ictio cuius sūt modi significandi que sūt principia cōstruendi ipsuz cū alia d̄ictione. cū ergo habeat p se mōa significandi per quos cū a^o construi potest. seq̄t. q̄ potest manere in oratione ifinitū p̄ incō ueniēs videt esse q̄ d̄ictio p̄pter solaz ordina tionē eius in oratione amitrat suaz rationes q̄ eius significatū non maneat. sed fiat. z. d̄ictio nes. p̄ boeciuz sic arguit q̄ nisi homo esset sequeretur vnū sillogismuz posituz a platone fieri ex omnibus negatiuis. arguit enī plato sil logice vbi i mi. i p̄ma figura poneret vbi ifini^o a parte predicati. qd̄ si illud esset negatuz esset suus sillogism^o habens minorē negatiuaz i p̄i ma figura. quod tamen est impossibile In op posituz ē ari. hic in littera. vbi dicit q̄ p̄ter v^o s. finitū nulla est. s. affirmatio vel negatio. qz si per verbū ifinitū esset affirmatio vel nega tio sequeretur q̄ oppositiones tot mōis possēt variari quando est predicatur 2°. sicut quādo predicatur 3° adiacens. quod ē falluz. vt pate bit infra R̄ dico similiter q̄ verbuz ifini tū positū in oratione non differt a verbo pure negatiuo. p̄batio huius. tuz per boeciū qui d̄i cit. q̄ verbū ifinitū positū in oratione vim nō retinet. sed est verbuz pure negatiuū. a it enim q̄ verba ifinita tunc sunt ifinita cuz sola sint. cuz autez alicui nomini iuncta sunt: iaz finita sunt. sed tamen cū negatione in tota p̄positiōe intelliguntur. qz in oratione affirmatiua aliqd affirmatur de aliquo. sed nihil de homine affir matur cum dicitur. homo non currit. ratio h^o d̄icti est. quia verbum aggregatur ex duobus. ex re et cōpositione. qua signat aliquid eē aut n̄ eē. verbū at̄ ifinitū fit p̄ additionē p̄ctularis negatiue q̄ remouet vbi s; se. cū igitur addit

noi posito in subiecto remouet qđ significat per
 vbi eē. d a? nō at ob aliud ē propositio negatia
 nisi qz remouetur aliqd eē aliud verbū. g ifini
 tū ē verbū itellectū cū negatione quod n̄ amit
 tit ex pre nominis. cū enī dicit non homo cur
 rit. nō remouet aliqd eē ab aliq: sed verbū in
 finitū extra ofonez itelligit vt vna dictio. z in
 ofone non. qz verba ifinita cū sint sola itelligū
 tur vt nomia: nec remouet aliquid ab aliq. n̄ tñ
 itelligeretur negatio infinitans referri ad rem
 vbi. n̄s esset dicere qz verbū infinitū manerz
 ifini? i ofone s̄t verbū priuatus manet priua?
 i oratione. vt hic. ille excecāt. z hoc ē qz i verbis
 affirmatis p̄natis cōpositio itelligit tñ p̄ua
 tio rei. s̄z non ē sic de verbo infinito. qz vt dicit
 boecius qz dicit. homo non currit nihil de homie
 affirmat. sed magi ab hoie aliqd tollit. tū qz si
 sic idēz esset dicere. homo si currit. z hō ē n̄ cur
 rēs. sed ex fa. sequitur igitur non currēs ē ho
 mo p conuersionē. ergo idēz sequitur ex prima
 qđ ē falsuz. qz aīz potest esse verū consequēte
 existēte falso. vt posito qz nullus hō sit. qz tūc
 bec ē falsa. homo currit. ergo bec ē vera. homo
 non currit. bec autē falsa. n̄ currēs ē homo. vt
 posito qz n̄ currēs sit lup?. qz tūc h̄ ē v̄a v̄l p̄t eē
 v̄a. hō si currit. bec falsa. non currēs ē homo. qz
 valet istaz. lupus ē hō Ad p̄mū in opposituz
 dico qz vbi ifinitū iō ē infinitū. qz res signifi
 cata p ipsū similiter cōuenit ei qđ ē z ei quod n̄
 ē: vnde ex hoc sequitur qz vbi infinituz signifi
 cat aliqđ cōceptū determinatū. s̄t nec nomen
 ifinitū. sed ex hoc n̄ seqt v̄bz ifinitū iq̄tū ē
 ifinitū dici de aliquo. s̄z solū sequit conceptuz
 vbi ifiniti non esse distinctū nec determinatuz
 Ad aliud dico qz verbuz infinitum est nota
 dicēdi de altero i p se accepto. sed qñ cū alio po
 nit denotat aliqd remoueri ab aliquo. puta n̄
 esse ābulare verū de homie. vt dicēdo homo n̄
 ābulat. qz cōpositio q̄ significat aliqd eē vel n̄
 eē ē de rōe verbi. z n̄ ē tñ mo? significādī. et iō
 negatio non tñ referē ad rē vbi sed ad cōposi
 tionē. iō vbi ponit vbi ifinitum i ofone: illa ē
 ppositio negatia simpliciter. vñ lz in se sit no
 ta dicēdi de altero. non tamē manet nota dicē
 di i ofone. Ad 3° dico qz vbi ifiniti n̄ sūt mōi
 significādī quibus ordinari p̄t cū alia dictioe i
 ofone. zc. ita qz rō verbi ifiniti maneat. qz si sic
 lā non significaret eē alie? remoueri ab aliquo
 s̄z tñ negatōz alteri? eē ab alio Ad 4° dico
 qz nctē ē de vbo ifinito ex ofonē fieri. z. dictio/
 nes i ofone. qz cū vbi significet aliqd eē d aliq
 negatia p̄ricula adueniēs verbo iq̄tū vbi ē
 remouebit eē alie? ab aliq. z hoc ē facere pposi
 tionē negatia simpliciter. ita qz in nullo reali
 aut rōis differt ppō negatia a ppōne vbi po
 nit vbi ifinitū Ad vlti^o dico fz qz dic boe
 cius qz i mi. talis silli si vbi ifinitū itelligitur
 vt vna dictio negatio tñ itelligit iferri ad ac

tū vt sit sensus n̄ currit. i. n̄ ē currēs. qđ ofdit
 boeci?. qz idē ē dicere soz. currit z soz. ē currens
 s̄z negatia p̄ricula cū hoc vbo ē sic dicēdo. soz.
 n̄ ē currēs. statī facit ppositionē negatiuā. cuz
 igit i hoc vbo currit p ē vbi cōtinebat sic. dicē
 do. soz. n̄ currit remouet ē currēs. qz totū v̄bz
 ita qz i toto vbo itelligit n̄ cursus. hoc ēt dicit
 boecius paulo āre. qz cū dico soz. nō ābulat. n̄
 de hoie aut sozre aliqd affirmo: s̄z potius aliqd
 tollo. qđ si eēt affirmatio. i. si vbi esset ifinituz
 aliqd de aliq eē affirmaret. vult g qz si manerz
 ifinitū cōpositio eēt affirmatia. z ita n̄ esset ver
 bum ifinitū. sed res verbi tantum.

Quando autē .z. Postquā

ari. distixit
 z multiplicauit enūciatōes i quib? nomē fini?
 vel ifinitū ponit tātuz a pte subiecti. z ē p̄dica
 tur z^o h̄ multiplicat enūciationes i qb? nomē fi
 ni? v̄l ifini? ponit a pte subī z p̄dicati. z p̄dica
 tur. 3. adiacēs. vbi sic p̄cedit. p̄. s. faē qđ dcm ē.
 z: exponit quoddā dubiū circa dictas enūcia
 tiōes ibi (qm̄ vero d̄rig) p̄ma i. z. p̄ mltiplicat
 enūciatōes i qb? ponit nomē cū hoc verbo est
 substātio. z: illas i qb? ponit alia v̄ba adiectia
 ibi (i his v̄o) p̄ma i. 3. p̄ distinguit enūciatiōes
 i qb? subycit nomē ifinitū nō v̄l sumptū. z:
 illas i qb? subycit nomē finitū v̄l sūptū. 3° il
 las i qb? subycit nomē ifinitū n̄ v̄l sumptuz.
 fa ibi (simpliciter at se habet) tertia ibi (alie at
 ad illud) p̄ma i. 3. p̄ pponit taliz enūciationū
 oppositionē. i. diuersitatē. z: cōcludit eaz ba
 bitudinē z nūerositatē. 3° exēplificat in figura
 fa ibi (q̄re q̄ttuoz) tertia ibi itelligim? Circa
 p̄. z. tāgit. qz p̄ pponit itētū dicēs qz qñ ē p̄di
 cat 3° adiacēs. duplr dñr oppositiones. i. sunt
 duplo ples q̄z p̄. i. p̄missis ei enūciatōib? i qb?
 ponit tñ nomē ex pte subiecti. f q̄dlibz subeā
 ē vna cōpositio vel p̄biatio oppositōz. vbi grā
 si subiectū ē nomē n̄ v̄l sūptū ē vna tñ cōbia
 tio. vt hō ē: hō n̄ ē. s̄z qñ ē p̄dicat 3° adiacens
 oz eē. z. oppositiōes eodē subiecto ex̄ntē. fm qz
 nomē p̄dicatū p̄t eē fini? i ifini?. vbi grā. bec ē
 vna oppositio. hō ē iust?. hō n̄ ē iust?. z bec est
 alia. hō ē n̄ iust?. hō n̄ ē n̄ iust?. s̄l r̄ ḡ d̄ alyz cū
 ḡ p̄me essēt. s. f. 4. cōbiatiōes vt p̄dēs ē. seqt qz
 ille erūt oēs cōgregate. iō f. 4. cōbiatiōes aut
 oppositōes vt ex seq̄ntib? apparebit z: ibi (di
 co at) expōit qđ dixerat. s. q̄ ē itelligit. 3. adia
 cēs. qz cū dico. hō ē iustus. aut hō n̄ ē iust?. li ē
 dico adiacere p̄dicato 3° nomē l̄ vbi i affirmōe
 Nōn? qz B v̄ ē. qñz p̄dicat 3°. qñz. 3. adia
 cēs p̄: qñ p̄dicat p̄ se. vt dicēdo. hō ē. hō n̄ ē. z tē
 p̄dicat eē ex̄ntle qz eē simplr. qz p̄ hāc enūcia
 tionē dat itelligi qz hō ē ex̄ns i rez natura. vel
 n̄ ex̄ns z: p̄dicat. z: qñ n̄ p̄dicat p̄ se. q. p̄nci
 pale p̄dicatū vt pri?. s̄z q̄i coniūctum principa
 li p̄dicato ad copulandum ipsuz subiecto v̄l
 remouendū. vt dicēdo. homo est albus hō n̄

ē albus vbi eē nō attribuit subcō cū li est. non
 sit p̄dicatū nec ps p̄dicatī: sed tm̄ copula ut on̄
 sum fuit s̄. i. quadā q̄de. vñ sequit̄ hō ē animal.
 ḡ est simplr̄ ex̄n̄s. sed attribuit̄ aīal subiecto me
 diante B̄ v̄bo est. vñ hic res h̄o verbi est nō spe
 cificat illud q̄b̄ subsequit̄. s̄. ip̄m aīal ad stādus
 p̄ ex̄n̄tib̄ tm̄. sed eoz̄ aīal specificat illa. qz̄ qñ ē
 p̄dicat̄. 3. p̄dicat q̄ in ā est. 7 ita ens sūptuz̄ pro
 aīali est ita indēns ad supposita. sicut aīal. s̄. tā
 ad ex̄n̄tia q̄ ad nō ex̄n̄tia. d̄f ḡ 3. adiacens non
 q̄ sit p̄dicatū aut ps p̄dicatī. sed qz̄ est tertia
 dictio i enūciatiōe adiacens p̄dicato siue illō
 sit nomē vt qñ nomē p̄dicat̄ siue illud sit ver
 bū ut qñ v̄bum p̄dicatur. Vel aliter ut ait
 quidā siue est nomē siue verbū vbi notat q̄ li
 est pōt dici nomē: prout quelibz̄ dictio pōt dici
 nomē. 7 sic est 3. nomē. i. tertia dictio. sed qz̄ di
 ctio significans tps̄ magis prope dicit̄ verbuz̄
 q̄ nomē. iō addit vel verbuz̄. q̄si dicat ad B̄ q̄
 sit. 3. adiacens nomē refert v̄trū dicatur nomē l̄
 verbū Deide cū dicit (quare q̄ttuoz̄) cludit
 eoz̄ numerū videlz̄ 7 bitudinez̄: vbi. z. facit. p̄
 cludit numez̄. z. expōit eaz̄ bitudinē ibi (q̄
 due) cludit ḡ q̄ quattuoz̄ erunt ille enūciati
 ones in q̄bus. s̄. est p̄dicat̄. 3. adiacens de sub
 iecto finito nō v̄l̄ sūpto. d̄cm̄ est q̄ due sunt op
 positioes. qñ est p̄dicat̄. 3. adiacēs. cū ergo oī
 oppō sit inter duo sequit̄ q̄ sunt q̄ttuoz̄ enūci
 ationes in quib̄ subcō nō v̄l̄ sumpto ex̄n̄te fi
 nito p̄dicat̄ est. 3. adiacens. Deide cū dicit
 (quare due) exponit eaz̄ habitudinē di. q̄ due
 eaz̄ se h̄nt ad affirmatiōē 7 negatiōē s̄. n̄az̄
 sicut p̄uatiōes alie due minie. subdit at̄ statiz̄
 exponēs q̄dā d̄cm̄ (dico at̄ q̄m̄) dixerat enī q̄
 sunt q̄ttuoz̄ enūciatiōes. q̄b̄ p̄. qz̄ loquit̄ hic de
 enūciationib̄ in quib̄ hoc verbum est adiacet
 alicui nomi finito vel infinito. puta q̄ adiacet
 iusto aut nō iusto. ex̄. p̄mi d̄o. hō est iustus.
 ex̄. sc̄o. hō est non iustus. 7 he due sunt affirma
 tiue. qz̄ i neurra apponit̄ negatio ad verbū. qz̄
 igit̄ oī affirmatiōi opponit̄ nega: ut i primo li
 bro d̄cm̄ est. sequit̄ q̄ eis r̄ident due enūciati
 ones. ergo sunt q̄ttuoz̄ ille. s̄. hō ē iustus. hō n̄ ē
 iust̄. hō ē n̄ iust̄. 7 hō n̄ ē. n̄ iustus Ad expo
 nendū p̄i d̄cm̄ multi multa dicunt. eo q̄ az̄.
 loquit̄ occulte. eligendo tm̄ expōnem quā puto
 veriorē sciendū q̄ triplr̄ nom̄ potest i istis enū
 ciationib̄ p̄dicari. qñz̄ ei p̄dicat̄ nomē finitū.
 7 tūc est vna oppō h̄ns duas. vna affirmatiuā
 7 aliā negatiuā. ut hō est iustus. hō non est iu
 stus. que d̄nr̄ simplices. qñz̄ p̄dicat̄ nomē in
 finitū. 7 tunc est alia oppō h̄ns duas vna affir
 matiua et aliā negatiua. ut hō ē non iustus. hō
 non ē non iustus que d̄nr̄ infinite. qñz̄ ēr̄ p̄di
 cat̄ nomē p̄uatiū. 7 tunc est alia oppō habēs
 alias duas vna affirmatiuā aliā negatiuā. vt
 hō est iustus. hō non est iustus que d̄nr̄ p̄ua
 tiue Dis v̄s̄s exponit̄ l̄ra q̄ q̄ttuoz̄ p̄i d̄i

ctaz̄. s̄. enūciationū. due quib̄ affirmatiue. q̄z̄
 vna ē simplex de p̄dicato finito. alia infinita.
 de p̄dicato infinito se h̄nt s̄z̄ p̄nam ad affirmatiōē
 7 negatiōē. ut. s̄. ad vna affirmatiuā sequatur
 alia negatiua. nā ad affirmatiuā simplicē segē
 negatiua infinita. ut si hō ē iustus. ḡ hō non est
 non iustus Due vero. s̄. negatiue minorē. i. n̄
 ita se h̄nt ad affirmatiuas. vt ex̄ negatiuis se
 quant̄ eoz̄ affirmatiue sicut ex̄ affirmatiuis se
 quebant̄ negatiue. 7 q̄z̄ ad v̄trūq̄ istoz̄ s̄l̄r̄ se
 h̄nt p̄uatiue sicut infinite. iō dicit q̄ due istarū
 .q. se h̄nt ad p̄itiā. sicut p̄uatiōes. i. p̄uatiue.
 sicut ḡ ad affirmatiuā simplicē de p̄dicato fini
 to sequit̄ negatiua de p̄dicato infinito. 7 nō eoz̄
 ita ēr̄ segtur negatiua de p̄dicato p̄uato. 7 nō eoz̄
 eoz̄: ut si hō est iustus. ḡ hō nō ē iniustus. 7 hō n̄
 est non iustus. 7 eoz̄ s̄l̄r̄ segtur. si hō ē non iust̄
 ḡ hō nō ē iustus. 7 hō nō ē iniust̄. 7 nō eoz̄: q̄re
 at̄ sic sequat̄ 7 nō eoz̄: dicit̄ infra Deide cū di
 cit (intelligim̄ v̄o) ex̄p̄licat q̄b̄ dixerat i q̄dā
 descriptiōe figurati. dicit ḡ q̄ illud q̄b̄ d̄cm̄ ē in
 telligim̄ ex̄: h̄l̄ que subscripta sūt. ē iust̄ homo
 7 ē. fiat vna figura in q̄ in p̄mo angulo qui sit a.
 pōtur affirmatiua de p̄dicato finito. bec. s̄. hō ē
 iust̄. in 2. angulo a latere qui sit. b. pōtur nega
 tiua de p̄dicato finito. bec. s̄. hō nō est iust̄. in
 3. angulo sub. b. qui dicat̄. e. pōtur affirmatiua
 de p̄dicato infinito. vt hō ē nō iust̄. in 4. an
 gulo sub. a. q̄ dicatur. d. pōtur negatiua de p̄
 dicato infinito. ut hō nō ē nō iust̄. addit̄ ēr̄ q̄
 in. 5. angulo sub. c. q̄ dicat̄. e. ponat̄ affirmatiua
 de p̄dicato p̄uatiuo. vt hō ē iniust̄. in. 6. anglo
 sub. d. q̄ dicat̄. f. ponat̄ negatiua de p̄dicato p̄
 uato. vt hō nō ē iniust̄. 7 q̄m̄ ad. 4. p̄mas dicit
 az̄. q̄ in hoc loco ē. 7 nō ē. adiacet iusto. 7 s̄l̄r̄ in
 negatiua finita. in affirmatiua at̄ infinita 7 nega
 tiua adiacet nō iusto. dicit q̄ bec fm̄ dictā figu
 rā sūt disposita. que admo d̄cm̄ est in resolutio
 nis. i. in libro p̄oz̄ in x̄ finē p̄mi Qd̄ at̄ ad. c. se
 quat̄. b. p̄bat az̄. in libro p̄oz̄. vbi s̄. sic de. q̄z̄
 est v̄ez̄. a. aut. b. 7 de nullo siml̄ cū sint opposita
 p̄dictorie. ḡ altera est v̄ez̄ de. c. sed non. a. qz̄ esse
 iust̄ non inest ei q̄b̄ ē eē nō iustū. ergo. b. sequit̄
 ad. c. s̄. nō eē iustū ad esse nō iustū. vt si hō ē nō
 iust̄. ergo hō nō ē iust̄ eadem rōe. sequit̄ si hō
 ē iust̄. ergo hō nō ē nō iust̄. qz̄ ille nō iustus 7
 nō eē nō iustū sūt oppō p̄dictorie. de eo at̄ q̄ eē
 iustū nō potest dici esse nō iustū. ergo erit verū
 dicere non eē nō iustū. ḡ sequit̄ q̄ si homo sit iu
 stus q̄ homo nō ē non iustus. sed vt p̄dictū est
 n̄ sequit̄ eoz̄: qz̄ ad negatiua de p̄dicato finito nō
 sequit̄ semper affirmatiua de p̄dicato infinito
 vt si homo nō ē iustus nō sequit̄. ergo homo est
 non iustus. qz̄. s̄. bec hō non est iustus. habet. z.
 causas veritatis. hanc. s̄. homo nō ē. 7 hanc. hō
 ḡ ē. non habz̄ habitū iustitie. sed bec. homo ē n̄
 iustus. non habet nisi vna causaz̄ veritat̄. quia
 bec ponit̄ bominē eē a quo negat̄ bitum iustitie

ita nō sequit̄ bō nō ē iustus. ḡ bō ē nō iustus
 nisi supposito q̄ bō sit. r̄ B ē q̄ s̄uenit dici q̄ n̄
 sequit̄ eoz̄ nisi cū cōstātia subci Silr̄ n̄ seq̄t̄
 bō nō ē nō iustus. ḡ bō ē iustus. qz̄ p̄ma bz̄ du
 as causas veritatis. qz̄ de eo q̄ nō ē bō. verū ē
 dicere q̄ nō ē nō iustū. It̄ de eo q̄ ē bō verū ē
 dicere q̄ nō ē nō iustū. puta si bz̄ hituz̄ iusticie
 scōa at̄ ponit boiem eē. qz̄ eē iustū so^o inest boī
 ex̄isti. ḡ nō sequit̄ eoz̄ nisi ut s̄ cū cōstātia subiec
 ti. silr̄ et̄ ē in p̄uatiuis. nā si bō ē iniust^o. sequit̄
 ḡ nō ē iustus. r̄ nō eoz̄ pp̄ eandē cām. silr̄ si bō ē
 iust^o. sequit̄ ḡ bō nō ē iniustus. r̄ n̄ eoz̄ bñ ḡ oīc̄
 az̄. q̄ due illaz̄. 4. se bñt ad affirmatiōē r̄ ne
 gatiōē s̄m cōstātia. sicut p̄uatiōes due p̄uati
 ue due vero mime. r̄ nō eoz̄ sicut expositum est
 Ad maiorē euidētā p̄dicōz̄ q̄rit̄ vtrū ad nega
 tiuā de p̄dicato finito sequatur affirmatiua de
 p̄dicato ifinito. vt hoc nō ē iustū. ergo hoc ē nō
 iustū. videt̄ q̄ non. p̄ ari. i l̄ra qui dicit q̄ quat
 tuoz̄ p̄positiōnū. duaz̄. s. d̄ p̄dicato finito r̄ dua
 rū d̄ p̄dicato ifinito: due affirmatiue se habent
 ad negatiuas: qz̄ ex̄ vnus affirmatiue sequitur
 alterius negatō. s̄z̄ due affirmatiue nō similt̄ se
 bñt ad negatiuas Dicitur q̄ ari. nō itēdit cō
 sequētā valere i terminis cōpositis Contra.
 quia dicit̄ i l̄ra. dico at̄ est hoc loco adiacere ius
 to vel non iusto. sed iustū r̄ nō iustus sunt ter
 mini simplices. ḡ de istis intendit It̄ ad p̄nci
 pale p̄ p̄oz̄ d̄r̄ q̄ d̄r̄ cōstruendo r̄ d̄struēdo eē si
 B r̄ si eē B. vbi et̄ dicit q̄ ex̄ negatiuo d̄ p̄dicato
 finito non seq̄t̄ negatiua de p̄dicato ifinito. qz̄
 eē non albū r̄ nō eē albū sic se bñt sic posse non
 ambulare r̄ nō posse ambulare. sic ḡ ex̄ secūda
 illaz̄ non seq̄t̄ p̄oz̄. sic ḡ non seq̄tur nō eē albū.
 ḡ eē non albū. It̄ negatiua p̄t̄ bēre duas cās
 veritatis affirmatiua nō. vt dicit̄ ē exponendo
 l̄raz̄. ḡ a negatiua ad affirmatiuā ē fallā conse
 quētis. sic a disiunctiua ad alterā p̄tez̄ In op̄
 positū. iustū r̄ non iustū dicūtur de ḡlibet. si ḡ
 de illo non d̄r̄ iustū. si iustū erit verū de ip̄o. v̄l
 d̄dictoria erūt simul It̄ ari. dicit̄ i l̄ra q̄ si ve
 rū ē interrogatū negare: verū ē affirmare p̄dica
 tū ifinitū. vt si q̄rit̄ an soz̄. sit sapiēs. si dicat̄ nō.
 seq̄t̄ ergo ē nō sapiēs. ḡ r̄ It̄ i l̄ra i l̄ra d̄r̄ qd̄
 seq̄t̄. nō omnis bō ē si iustū. nā silr̄ se bz̄ vtraz̄
 negatiua ad vtraz̄ affirmatiuā R. r̄ dico q̄
 ex̄istib^o p̄positiōib^o de eodē subiecto p̄dicat̄
 variatis s̄m finitum r̄ ifinitū affirmatiue vel
 negatiue terminis sumptis singlarib^o v̄l cōposit
 tis cōpositiōe ex̄iste de p̄t̄i p̄terito vel futuro
 si duo p̄dicata affirmari p̄positiōnū dicantur
 de ḡlibet. ex̄ negatiuis sequuntur affirmatiue.
 sicut eoz̄ si at̄ nō. nō. r̄ s̄m hoc sunt due cōclusi
 ones i q̄stione Qui^o ratio ē quā ponit ari. in p̄
 p̄oz̄. accipiātur enim termini simplices. puta.
 soz̄. ē bon^o. soz̄. ē nō bonus. soz̄. nō ē bonus. soz̄.
 nō ē nō bonus. si eē bonū r̄ eē non bonū de ḡli
 bet dicant̄. r̄ d̄ nullo eodē ābo. ex̄ affirmatiuis

sequuntur negatiue. r̄ eoz̄: cōuertibiliter. qz̄ si nō
 cōtradictoria simul stabūt. qz̄ si soz̄. non sit bo
 nus seq̄tur q̄ sit non bonus. r̄ tūc̄ bonus r̄ non
 bonū dicunt̄ de quolibz̄ p̄positū. tunc soz̄. erit
 bonus simul. ḡ est bonus r̄ nō bon^o. r̄ eoz̄: tenet
 pp̄ idē In terminis et̄ cōpositis ē eadē ratio.
 qz̄ si eē albū lignuz̄ r̄ non eē albū lignū diceret̄
 de ḡlibet. sequeret̄. nō ē albū lignū. ḡ ē non al
 bū lignū vel d̄dictoriū staret. r̄ tūc̄ d̄dictoria sil
 Sed i q̄busdā de eodē vtrūq̄ p̄dicatoz̄ nega
 tur cōpositoz̄. r̄ non dicūtur de ḡlibet. vt b. bō
 ē albū lignū. bō ē non albū lignū. vtrūq̄ enim
 falsū ē de boie. iō nō tenet p̄na. r̄ iō dictum ari.
 itelligitur eē verū i terminis r̄ p̄dicatis cōpositis
 q̄ nō nēcio dicūtur de ḡlibet. vt ē dictū. ex̄ bis
 p̄z̄ ad argumēta hinc ide Ad p̄mū cū ari. dicit̄
 due v̄o minime. dico q̄ itelligit negatiuas non
 inferre affirmatiuas. qz̄ nō v̄lter iferūt. sic eoz̄
 qz̄ non nisi q̄n̄ p̄dicata affirmatiuaz̄ dicūtur d̄
 ḡlibet r̄ de nullo eodē ambo qd̄ nō cōtingit ta
 p̄dicatis cōpositis Ad aliud de libro p̄oz̄ di
 co q̄ differt q̄tū ad mo^o enūciandi. i q̄busdam
 tñ si differt realiter. v̄bi ḡfa: q̄tū ad mo^o enūci
 andi soz̄. non currere ē verū: r̄ soz̄ currere nō est
 verū. r̄ tñ q̄tū ad veritatē non differūt Cum
 autē dicitur ibidē q̄ ex̄ negatiua de p̄dicato fi
 nito nō seq̄t̄ affirmatiua d̄ p̄dicato ifinito. dico
 q̄ ē verū mō p̄dicato supposito. sed q̄ p̄dicata af
 firmatiuaz̄ non dicantur de quolibet. qd̄ mani
 festū ē de p̄dicatis cōpositis Ad vltimuz̄ di
 co q̄ affirmatiua tot modis verificari p̄t̄ de
 p̄dicato ifinito quot modis negatia d̄ p̄dicato
 ifinito. eē eni non hois nō plus ponit q̄ non eē
 hois: s̄z̄ eē simpliciter plus ponat. posita ḡ ipo
 stasi p̄dicta r̄ cū cōstātia subiecti conuertibi
 liter se bñt. r̄ eq̄les bñt cās veritatis. Ad p̄^o
 p̄ alia p̄te p̄z̄ q̄ bō r̄ ens non bō non d̄r̄ d̄ ḡli
 bet. vtrūq̄ ei falsū ē d̄ chimera. sic dico q̄ iustū
 r̄ ens nō iustū nō dicunt̄ de quolibet. nō iustū
 at̄: vt ē terminus vnus infinitus r̄ idē q̄ ens si
 iustū. qz̄ non d̄r̄ nisi de ente Ad 2° dico q̄ ora
 tiones sunt ordiate vt cōposita p̄supponit sim
 plicē. vñ q̄ querit aliqd̄ adiacēs huic v̄bo ē p̄su
 ponit ipsū eē. vñ querēdo an soz̄. sit sapiēs. sup
 ponit soz̄. eē. r̄ si soz̄. ē. r̄ nō ē sapiēs. qz̄ tñ negatia
 p̄t̄ dici de nō ente. iō ad ipsam nō sēp̄ seq̄t̄ af
 firmatiua Ad aliud dico similt̄ q̄ i illa illatō
 ne p̄supponit boiez̄ eē. r̄ sic cū cōstātia subiecti
 ad negatiuā p̄t̄ seq̄ affirmatiua. sic eoz̄.

Similiter aut se bz.

Postq̄ ari. multiplicauit oppositiōes vbi suby
 citur terminus v̄lis non vniuersalr̄ sumptus.
 hic facit idē: nisi qz̄ subycit̄ terminus v̄lis vni
 uersaliter sūptus. circa qd̄ duo facit. p̄ facit qd̄
 dictū ē. z̄ cōpat̄ bas ad precedētes ibi (s̄z̄ non
 similt̄) dicit̄ ḡ q̄ similt̄ se bz̄ affirma^o sup̄.
 r̄ nega: si sit nominis. i. subiecti vniuersalr̄ v̄l
 l

ſūpti. vt ois hō ē iustus. ois homo nō ē iustus.
 q̄ ſunt affirmatiua ⁊ negatiua d̄ p̄dicato finito
 Itē ois homo ē non iustus. ois homo non ē nō
 iustus Disponatur i figura hoc modo. i p̄mo
 angulo ſit a. ponat affirmatiua de p̄dicato fini-
 to. in ſecūdo angulo a latere oppoſito ſit. b. po-
 natur ſua negatiua de p̄dicato finito. i. 3. angulo
 ſub. b. g dicatur. c. ponat affirmatiua de p̄dica-
 to iſinito. in 4. angulo ſub. a. g dicat. d. ponat
 negatiua de p̄dicato iſinito. ⁊ poſſūt addi affir-
 matiua ⁊ negatiua de p̄dicato p̄uatiuo ſicut
 p̄us Poſtea ibi (ſz nō ſimiliter) compat iſtas
 ad p̄cedētes dicēs q̄ non ſimiliter cōtigit āgu-
 lares eē veras i iſtis ſicut in illis. qz ille ſūt ide-
 finite ⁊ iſdefinitis angulares poſſūt ſimul eſſe
 vere. vt hō ē iustus. hō non ē iustus. ⁊ ſimiliter
 iſta. hō ē non iustus poteſt ſimul eē vera cū iſta.
 homo ē iustus. c. ratio ē. qz ſubiectū pōt eſſe p̄
 diuerſis Sz iſte vniuerſales. ois hō ē iustus
 ois hō non ē iustus poſſūt ſimul eē vere cū ſint
 h̄rie. qd̄ ſignificat cū ſubdit. be igiſ due oppoſi-
 te ſunt. iterponit at̄ quoddā ad remouēdū du-
 biū. cōtigit at̄ aliqñ. ſ. āgulares ſimul eē veras
 ſm. ſ. q̄ ſe cōſequūtur. vt vltis affirmatiua de p̄-
 dicato iſinito et vltis negatiua de p̄dicato fini-
 to poſſūt ſimul eē vere. vt ois hō ē non iustus.
 ⁊ ois hō nō ē iustus. ⁊ ſiſt vltis affirmatiua d̄ p̄di-
 cato finito. ⁊ vltis negatiua de p̄dicato iſinito.
 vt ois hō ē iustus. ⁊ ois hō nō ē nō iustus poſſūt
 ſimul eē vere Seq̄ illa ps (alie aut̄ ad illud)
 vbi diſtinguit ⁊ multiplicat oppoſitiones. vbi
 ſubyciſ nomē iſinitū n̄ vlt ſūptū: vbi duo ſac̄.
 p̄. n. ſacit qd̄ dictū ē. ⁊ cōpat has duas ad ead̄
 de ſubiectio finito. ⁊ in B̄ ponit bitudinē earum
 inter ſe. ſa ibi (be aut̄ extra illas) dicit q̄ alie
 enūciationes h̄nt aliqd̄ additū. ſ. ex p̄te p̄dicati
 aliud non hō. q. ad ſubiectū. vt non hō ē iust⁹
 nō hō n̄ ē iust⁹. ecce due d̄ p̄dicato iſinito. Itē
 n̄ hō ē non iustus. non hō n̄ ē n̄ iustus. ecce due
 de p̄dicato iſinito. ⁊ ſubdit cōcludēs numeruz
 eaz̄ dicēs q̄ n̄ erūt oppoſitiones plures magiſ
 iſtis. i. non erūt plures q̄. 4. qñ ſubyciſ nomen
 iſinitū nō vlt ſūptū. ⁊ p̄dicat 3. adiacēs p̄dica-
 to variato ſm̄ finitū ⁊ iſinitū Notādum q̄
 nomē iſinitū debz ſubyci. q. ſubiectū. ⁊ nō di-
 cit absolute ſubiectū. qz ſubiectū enūciationis
 p̄pe ſūptū: cū ſit nomē debz ſignificare aliquā
 rē determinatā. qd̄ n̄ ſacit nomē iſinituz. iō ⁊ ē.
 Poſtea ibi (be at̄) cōpat has ad p̄dcās dicēs
 q̄ be. ſ. enūciatiōes d̄ ſubiectio iſinito ſūt extra
 illa de ſubiectio finito. i. nō h̄nt oppoſitionē euz
 eis. nec ēt cū illis cōſequūtur. ſz ipe ſm̄ ſe ideſt
 iter ſe h̄nt ſupp̄. cōſeq̄ntiā ⁊ oppoſitionē. ⁊ erūt
 vtētes. ſ. i oppoſitiōe ⁊ p̄na: eo q̄ ē nō hō vtēre-
 tur. ſ. p̄ ſubiectio Notāduz q̄ ari. h̄ p̄termiſt
 multiplices oppoſitiones vbi ſubyciſ nomē iſi-
 nitū vniuerſaliter ſumptū. qz ſiſt poſſūt varia-
 ri quē admodū dictū ē ſup̄ in vltib⁹ de ſubō fi-

nito. poſſunt ei accipi alie. 4. ſic. ois non hō eſt
 iustus. ois non homo nō ē iustus. ois n̄ hō ē nō
 iustus. ois nō hō non ē non iustus. ⁊ ſic a p̄mo
 vltq̄ ad vltimū h̄ntur. i. enūciatiōes qñ ē p̄di-
 catur 3. adiacēs. cōputando illas. 4. qz. 4. ſūt
 de ſubiectio finito vlti nō vlt ſūptū. ⁊. 4. de ſubō
 iſinito non vlt ſūptū. ⁊. 4. de eodez vlt ſumpro.

Seq̄ illa ps (in bis vō) vbi poſtq̄ multipli-
 cauit oppoſitiones vbi p̄dicat hoc vbi ē. quod
 ē verbū ſubſtantiū. hic multiplicat oppoſitio-
 nes i q̄b⁹ p̄dicatur aliud verbū adiectiū. vbi
 ſic p̄cedit. p̄ ſacit qd̄ dictū ē. ⁊: remouet dubi-
 um ibi (non eniz dicēdū) dicit q̄ i bis. ſ. enū-
 ciationibus i q̄b⁹ non contingit. i. non ponit eſt
 ſed aliud verbū. vt in eo q̄ ē currere vel ambu-
 lare idē faciūt. ſ. illa verba q̄ ad multiplicatōz
 enūciationū oppoſitionū ſic poſita. ſ. cū ſubō fi-
 nito vlt iſinito: ac ſi addere ē. vt ois hō currit.
 ois hō non currit. ecce duas de ſubiectio finito

Notandū q̄ hic ſolū diuerſificātur oppoſi-
 tiones penes ſubiectū finitū vel iſinitū qñ p̄-
 dicat vbi adiectiū. ⁊ non penes p̄dicatū fini-
 tū vlt iſinitū. qz p̄dicatū cū ſit verbū: non p̄t iſi-
 nitari. oſtēſū ē enim ſupra i quadā questione q̄
 vbi iſinitū nō manet iſinitū i orōne Deind̄
 cū dicit (non eni dō) remouet dubiū. qz eniz po-
 nit negationē iſinitatē ad hūc terminū hō: ⁊
 non ad hoc ſignū omnis. crederet aliqz q̄ etiā
 poſz addi ad hoc ſignū ois. ⁊ ſic poſz vltērius
 multiplicari oppoſitio. hoc remouet dicēs talē
 rationē. oē illud qd̄ debz iſinitari: oportet q̄ ſi-
 gnificet rē finitā. qz iſinitū non pōt iſinitari.
 ſed hoc ſignū omnis n̄ ſignificat aliquā rē finite.
 ḡ non poterit iſinitari. h̄ rationis p̄ ponit cō-
 cluſionē dicēs q̄ non ē dicēdūz non ois homo:
 ſed negatio addenda ad illud q̄ eſt homo. ⁊
 ponit mi. qz ois non ſignificat vniuerſalē. i. ali-
 quā rē p̄dicamētālē finitā vniuerſalē aut par-
 ticularem: ſed ſignificat qñ vlt. 3. ibi (ma-
 niſeſtū ē) p̄bat mi. ſic. bec p̄poſitio. ois hō cur-
 rit. nō diſfert ab illa. hō currit: niſi qz vna conſi-
 gnificat vlt. alia non. ḡ maniſeſtū ē q̄ ois ſoluz
 ſignificat vlt. ⁊ ſic mo⁹ rei ⁊ nō rē. ideo dicit q̄
 bec. ſ. ſine ſigno vlti diſferunt ab illis. ſ. vniuer-
 ſalibus: eo q̄ non ſignificāt vniuerſaliter. ergo
 ois n̄ nullus aliud nō ſignificat niſi qñ de boie
 affirmat vel negat vlt. ex quo cōcludit. ḡ ⁊ ead̄
 oportet cōponi. i. q̄ tā in vltib⁹ q̄ iſdefinitū oyez
 tera eē eadē p̄ter ſignuz. ſi eniz nō diſferūt niſi
 in n̄ hēre ⁊ habere ſignū vniuerſale. ſeq̄ q̄ cete-
 ra oia: p̄ter ſignū erūt eadem hic ⁊ ibi Ad eui-
 dentiā p̄dcōz q̄ vna questione. vtrū nomen
 iſinitū aliqd̄ ponat. ita q̄ ad p̄dicationē eius d̄
 aliquo ſeq̄tur p̄dicatio entis de eodē. videt q̄
 ſic. naz p̄ poz i fine. dicit q̄ ei qd̄ ē n̄ egle: aliqd̄
 ſubiacer. ſ. iēgle. ſed iēgle aliqd̄ ponit. ḡ ⁊. ⁊ nō
 egle p̄ negatio alicuius ē remotio alicuius
 de aliquo. ḡ negatio adueniens homini remouz

aliquid ab eo. g. aliquid tollit et aliquid derelinqt. nā
 ablatio totius non ē alicuius ab aliquo. Si
 nihil ponat. g. ad negatiuā d. pdicato finito seg
 tur affirmatiua de pdicato ifinito. vt si hō nō
 ē iustus. ergo hō est non iustus. qd tam az. ne
 gat. Si boeciū dicit q. termin. ifinit. pdican
 te specie p. uat. s. alia infinita derelinqt. ergo rē
 Contra. illud quod equaliter ē verū d. eo qd
 ē r. de eo quod non ē nihil ponit. s. talis ē termi
 nus ifinitus. nā eq. lter ē bos non hō et chime
 ra. Si terminus ifinitus iponit a negatione
 forme. sed puata forma alic. nō remanet aliquid
 qd ē p. illā formā. ergo rē. R. et dico p. q. q. rere
 an termi. ifinit. aliquid ponat: ē q. rere an de rōe
 eēntiali termini ifiniti sit q. exigit aliquas na
 turā subyci sibi ad hoc vt p. positio sit vera in q.
 subyci. nā hoc q. ē terminū ifinitū aliquid po
 nere: pōt habere duplicē intellectum: vel q. de
 suo intellectu eēntiali sit aliquid ei subiectū v. q.
 exigit de sua natura rē vel naturā. z. notan
 dus q. aliquid multip. accipit. s. p. r. et natura q.
 existit vel p. o. eo q. p. vocē pōt significari. Ex
 bis 3. dico ad. q. q. nomē inf. nō ponit aliquid
 ita q. in suo intellectu eēntiali includat aliquid ens
 p. naturā. i. cludit tñ aliquid indeteriatū ad ens.
 z. ens intētiōale. sic. n. dō. non homo quicqd
 possit intelligi sub negatione boīs pōt dici non
 hō. vñ dicit boeci. q. indrnter ē in quolz q. est
 s. r. et q. nō ē s. r. sed ens tñ in op. ut chimera ē
 nō hō. nega. n. adueniēs terio finito puat for. m
 finitaz significatā p. termi. z. relinquit ens ide
 terminatū ad qd. cūq. intelligibile et apphēsbil
 le sub rōe q. litatis determinate. z. iō nō hō cōue
 nit enilz cui puenit q. litercūq. ens nature l. ens
 intelligibile. put intelligit sub puatiōe q. litat. si
 nire ipōrte p. B. nom. n. hō significat ens signifi
 cabile. q. si nō hō nil significaret. plato nō hō.
 nō magis gesceret aimus audient. q. plata hac
 voce buf. ex quo p. q. nomen inf. aliquid ponit
 ut ens significabile. tñ nō ponit aliquid deteria
 tū. Ad p. in oppo. dico q. ei q. ē nō eq. le ali
 quid subiacet ut ineq. le tā id de q. d. r. sed q. in
 quale sit postū ex vi significati p. nō eq. le. Ad
 z. dico q. negatio adueniens termino reliquit
 aliquid nō puatū q. ē ens intelligibile et significa
 bile. sed nil nature relinquit q. p. fuit. Ad 3.
 d. r. vno. q. hoc verbum est tñ est vniō siue mo.
 vniēdi extrema. sed ē res quedā vnita cui ap
 ponit pdicatū. z. in h. verbo duo sūt. s. p. d. et res.
 z. iō nō sequit. B. nō est iustū. g. est nō iustū. q. in
 ista hoc est nō iustū affirmat res verbi. sed i. hac
 B. nō ē iustū. negat res vbi z. vtrobiz negat iu
 sticia. vñ sicut ex negatione rei vbi nō sequit. af
 firio eiusdē. sic nec sequit. B. nō est iustū. g. ē nō
 iustū. Alr. d. q. siue verbū sit cōpulatū siue
 p. pdicati. ut dicit illa p. ma. rō. tñ certū est q. iu
 stū dat intelligere sub. cū sit accūs. p. retriue si
 gnificatū. q. sic dō. hō ē iust. significat q. hō

ē aliquid cui test iusticia. iō pdicatū bz vitatē du
 oz terminoz. iō sic. nō sequit nō ē albū lignū. g.
 ē nō albū lig. sic nō sequit. nō ē iustū. g. ē n. iu
 stū. vñ z. d. c. m. az. de hac cluisione itelligēdū ē
 de pdicatū p. posit. ut iā sat. d. z. ē in. q. p. c. d. e. n. t. i.
 Ad boe. dico q. l. f. a. e. sic itelligit. nega. adue
 niēs terio finito remouet for. z. termi. n. remouē
 do for. z. alicui. alteri. ut n. hō. q. r. li. nō adueniēs
 boi remouet spēs boīs nō remouēdo spēs asini
 v. l. eq. s. relinqt spēs aliq. nō remotas: s. boe.
 nō itelligit q. nomē inf. ponat i. intellectu spēs
 istas: q. nō remouent p. negatōz adueniētē terio

Noniam vero con

traia) Postq. az. distingit et mltiplica
 nit oppōes et enūciatōes mō p. p. p. o. s. i. t. n. e. x. p. o.
 nit q. d. az. dubia circa d. c. a. z. p. s. i. s. t. a. d. i. d. i. f. i. n. z. i. n.
 p. n. c. i. p. a. l. e. z. i. c. i. d. e. t. a. l. e. z. v. t. r. o. b. i. q. z. r. e. o. u. e. t. d. o. u. b. q. f. a.
 i. b. i. (t. r. a. s. p. o. s. i. t. a. v. o. n. o. i. a) p. m. a. i. z. p. e. x. p. o. i. t. q. d. d. a. z.
 d. u. q. c. i. r. c. a. e. n. u. c. i. a. t. i. o. e. s. d. e. s. u. b. c. o. f. i. n. i. t. o. z. c. i. r. c. a.
 i. l. l. a. s. d. e. s. u. b. c. o. i. f. i. n. i. t. o. f. a. i. b. i. (i. l. l. e. v. o. q. f. z.) p. m. a. i. n.
 d. u. a. s. p. f. a. c. i. t. q. d. z. z. z. p. a. t. v. l. e. s. e. n. u. c. i. a. t. i. o. e. s.
 a. d. s. i. n. g. u. l. a. r. e. s. p. n. i. a. z. f. a. i. b. i. (m. a. n. i. e. a. t.) p. m. a. i.
 z. f. z. q. d. u. o. d. u. b. i. a. p. o. n. i. t. c. i. r. c. a. p. d. c. a. p. c. i. r. c. a. B.
 q. d. i. r. i. t. nō p. u. e. n. i. t. a. n. g. u. l. a. r. e. s. s. i. l. e. e. v. a. l. z. c. i. r. c. a.
 B. q. d. i. r. i. t. p. t. i. g. i. t. a. t. a. l. i. q. u. i. f. a. i. b. i. (s. e. g. t. v. o.) A. d.
 e. u. i. d. e. t. i. a. p. m. i. n. o. t. a. q. o. e. s. e. n. u. c. i. a. t. i. o. e. s. q. e. r. a. t. i.
 a. n. g. u. l. s. u. p. z. a. p. o. s. i. t. e. f. i. g. u. r. e. d. i. r. i. a. n. g. u. l. a. r. e. s. n. p. t. i.
 g. i. t. g. i. v. l. i. b. a. n. g. u. l. a. r. e. s. e. e. v. a. s. u. t. o. e. a. i. a. l. ē. i. u. s. t. u.
 o. e. a. i. a. l. nō ē. i. u. s. t. u. q. e. g. p. o. l. l. e. t. i. s. t. i. n. u. l. l. u. m. a. i. a. l. ē. i. u.
 s. t. u. i. o. d. i. c. i. t. q. q. m. i. l. l. a. n. e. g. a. q. s. i. g. n. i. f. i. c. a. t. n. u. l. l. u. m.
 a. i. a. l. ē. i. u. s. t. u. ē. t. r. i. a. e. i. a. f. f. i. r. m. i. o. i. q. ē. o. e. a. i. a. l. ē. i. u. s. t. u.
 i. o. s. e. q. t. q. n. u. q. e. r. u. t. s. i. l. v. e. d. e. e. o. d. t. r. i. a. n. m. u. t. u. o.
 s. e. e. x. p. e. l. l. u. t. z. s. u. b. d. i. t. h. i. s. v. o. o. p. p. o. s. i. t. e. e. r. u. t. a. l. i. q. u. i.
 s. i. l. l. v. e. s. d. u. e. s. u. b. t. r. i. e. u. t. nō o. e. a. i. a. l. ē. i. u. s. t. u. q. e. g.
 p. o. l. l. e. t. i. s. t. i. q. d. d. a. a. i. a. l. nō ē. i. u. s. t. u. z. q. d. d. a. a. i. a. l. ē. i. u.
 s. t. u. p. s. i. t. n. s. u. p. p. o. n. e. r. e. p. d. i. u. e. r. z. s. i. l. e. e. v. e. q. r. e. a. t.
 s. u. b. t. r. i. e. p. r. i. c. u. l. a. r. e. s. d. i. r. i. o. p. p. o. s. i. t. e. t. r. i. s. v. l. i. b. a. d. z.
 f. u. i. t. s. p. o. s. t. e. a. c. u. d. i. c. (s. e. g. t. v. o. e. a.) p. b. a. t. z. o. z.
 s. i. q. q. i. c. q. c. o. t. i. g. i. t. a. g. l. a. r. e. s. s. i. l. e. e. v. a. s. s. f. q. s. e. c. o.
 s. e. q. u. i. t. v. t. v. l. i. s. a. f. f. i. r. m. a. t. i. a. d. e. p. d. i. c. a. t. o. i. f. i. n. i. t. o. z.
 v. l. i. s. n. e. g. a. t. i. a. d. e. p. d. i. c. a. t. o. f. i. n. i. t. o. p. s. i. t. s. i. l. e. e. v. e. r. e. z.
 s. i. l. l. v. l. i. s. a. f. f. i. r. m. a. t. i. a. d. e. p. d. i. c. a. t. o. f. i. n. i. t. o. z. v. l. i. s. n. e. g. a. t. i. a.
 d. e. p. d. i. c. a. t. o. i. f. i. n. i. t. o. i. o. d. i. c. q. a. d. i. l. l. a. q. ē. n. u. l. l. hō.
 ē. i. u. s. t. s. e. g. t. i. l. l. a. q. ē. o. i. s. hō ē. n. i. u. s. t. q. d. p. b. a. t. i. b. i.
 (i. l. l. a. v. o. q. ē) q. r. s. i. a. d. i. l. l. a. n. u. l. l. u. s. hō ē. i. u. s. t. n. s. e. q.
 t. u. r. i. l. l. a. o. i. s. hō ē. n. i. u. s. t. v. a. e. o. p. p. o. s. i. t. a. q. ē. i. l. l. a.
 n. o. i. s. hō ē. n. i. u. s. t. s. z. a. d. i. l. l. a. s. e. q. t. n. o. i. s. hō ē. n. i. u.
 s. t. u. s. q. e. g. p. o. l. l. e. t. i. s. t. i. a. l. i. q. s. hō ē. i. u. s. t. s. z. i. l. l. a. n. p. t.
 s. t. a. t. c. u. p. m. a. c. u. s. i. t. e. d. i. c. t. o. r. i. a. i. o. d. i. c. q. i. l. l. a. q. ē.
 a. l. i. q. hō ē. i. u. s. t. ē. o. p. p. o. s. i. t. a. i. l. l. i. s. f. p. m. e. q. ē. n. u. l. l.
 hō ē. i. u. s. t. q. m. s. e. g. p. o. l. l. e. t. i. s. t. i. n. o. i. s. hō ē. n. i. u. s. t.
 a. d. q. u. a. s. e. g. t. q. n. e. c. e. ē. a. l. i. q. u. e. s. e. e. i. u. s. t. u. v. a. l. e. r. g.
 i. s. t. a. p. m. a. n. i. a. n. u. l. l. hō ē. i. u. s. t. g. o. i. s. hō ē. nō. i. u.
 s. t. D. e. i. n. c. u. d. i. c. (m. a. i. f. e. s. t. u. ē. a. t.) cō. p. a. t. c. i. r. c. a. d. i.
 c. t. a. v. l. e. s. a. d. s. i. n. g. l. a. r. e. s. m. a. i. f. e. s. t. a. u. i. t. n. p. n. i. a. z. i.
 v. l. i. b. u. s. q. z. b. a. n. c. n. i. a. z. n. o. n. d. e. r. e. r. m. i. a. u. i. t. i. o. h. r. e.
 m. o. u. z. d. c. a. s. d. i. a. s. i. t. e. r. n. i. a. z. i. s. i. n. g. l. a. r. i. b. z. v. l. i. b. z.

dic̄ ḡ mani^o eē q̄ i singlarib^o si ē vuz iterroga-
tū negare. s. de p̄dicato finito vuz ē r̄ affirre. s. d̄
p̄dicato ifinito. vt si q̄rif putas ne. soz. ē sapiēs.
si vuz ē dicere si ē sapiēs negādo. r̄ vuz erit af-
firre dicēdo. igit̄. soz. ē si sapiēs. ad negatiuā. n.
de p̄dicato finito b̄a seḡ affir̄tia de p̄dicato ifi-
nito i talib^o terminis r̄ cū cōstātia subci. in vli-
b^o vō si ē vna affir̄. q̄ silr̄ dicat̄ i silib^o terminis.
nega^o at̄ ē v̄a: vt si q̄rif. putas ne: ois bō ē sapi-
ēs. si vuz ē dicere q̄ si sapiēs. B̄ t̄m̄ ē silm̄ affirre:
dicēdo. q̄ ois hō ē si sapiēs: s̄z b̄n̄ ad illā: ois hō
n̄ ē sapiēs: seq̄t̄ illa v̄a. q̄ si ois hō ē sapiēs. q̄z h̄
ē oppō. i. d̄dictoria p̄me illius q̄ q̄rebat̄ an ois
hō eēt sapiēs illa vō. s. ois hō ē nō sapiēs ē v̄ia
eiūs. q̄z egpolet̄ isti. nullus hō ē sapiēs Dei
de cū dic̄ (illa vō) manifestat̄ q̄daz dubia circa
enūciatiōes de subō ifinito. r̄ sūt duo p̄ rōz. z^o
ibi (significat̄ at̄) p̄mū dubiū ē istd̄. q̄z. n. locut^o
ē de noib^o ifinitis r̄ v̄bis. r̄ d̄z ē q̄ n̄ sūt noia vt
v̄ba. crederz aliqs q̄ eēt affir̄tiōes r̄ negatōes.
B̄ remouz h̄. vbi p̄ p̄ponit̄ cōclusiones. d. q̄ ille
enūciatōes d̄iacētes. s. nomib^o finit̄ p̄ finita no-
mia l̄ v̄ba. vt n̄ hō n̄ iust^o videbūt. q. negatio-
nes. i. o. fones negatiōe sūi noie q̄tū ad v̄bū infi-
nitū. vt n̄ currit: l̄ silr̄ v̄bo q̄tū ad nomē ifinitū
vt n̄ iust^o. videbūt̄ iq̄z s̄z n̄ sūt. z^o p̄bat̄ ibi (sp̄
.n.) vbi arguit sic. ois negatō ē v̄a l̄ falsa. s̄z no-
men aut v̄bū ifinitū n̄ sūt bi^o. q. n. dic̄ n̄ hō: nil
magl̄ dicit vuz aut falsuz: s̄z min^o q̄z dicit hō
p̄ se nisi aliqd̄ addat̄. ḡ r̄c. b^o rōnis p̄ ponit̄ ma-
ibi (s̄p̄. n.) z^o mi. (q̄ vō dixit) p̄z l̄ra. Notā^o
q̄ vt expōit̄ bo. pp̄ h̄ dicit min^o q̄ dic̄ n̄ hō q̄z
dic̄ hō. q̄z q̄ dic̄ hō aliquā rē determinatā dic̄. s̄z
q̄ dic̄ n̄ hō: n̄ cōstituit̄ itellc̄m̄ d̄ aliq̄ rē d̄teriatā
r̄ iō min^o ē vuz aut falsuz. i. min^o dic̄ vuz aut
silr̄ q̄z dicit hō. Deit̄ cū dic̄ (signat̄ at̄) remo-
uet̄ du^o z^o. q̄z. n. dixit̄ p̄ q̄ negatiō de p̄dicato
finito seḡ ad affir̄tiaz de p̄dicato ifinito. cre-
deret aliqs q̄ silr̄ eēt̄ p̄: B̄ remouz h̄. l̄ atr̄ me-
li^o dixerat̄ s̄ q̄ enūciatiōes de subō ifinito sūt
c̄ illas de subō finito. hoc declarat̄ h̄. q̄z forte
dubiū videt̄. vbi. z. facit̄. p̄ ondit̄ q̄ enuncia-
tiōes de subō ifinito n̄ sequūt̄ ad illas d̄ subō
finito. z^o ondit̄ p̄iaz iter se ibi (illa vō q̄ ē) dic̄
ḡ q̄ illa. ois n̄ hō ē iust^o q̄ est affir̄tia d̄ subō ifi-
nito nulli illaz. s. de subō finito significat̄ idēz
nec ē oppōsta isti q̄ ē ois n̄ hō ē n̄ iust^o. negatiō
de subō finito. silr̄ itelligēdū ē de oib^o alyz. c^o
rō p̄ rē. q̄z subm̄ n̄ ē idē i isti r̄ i illis. r̄ iō nec se-
quūt̄ nec opponūt̄ iter se. p̄na. n. r̄ oppō vidēt̄
eē circa id̄ r̄ supponūt̄ identitatē subci z^o (ista
vō) ondit̄ q̄ enūciatiōes de subō ifinito h̄nt̄
p̄iaz iter se. d. q̄ illa q̄ ē. ois n̄ hō ē n̄ iust^o q̄ ē af-
fir̄tia: tā de subō q̄z de p̄dicato ifinito signifi-
cat̄ id̄ q̄ ista. nullus n̄ hō ē iust^o. q̄ ē negatiō de
subō ifinito t̄m̄. silr̄ de alyz v̄n̄ possz figura fie-
ri d̄ istl̄ sic de illis. r̄ eēt. 4. d̄ subō v̄l̄ n̄ v̄l̄r̄ sū-
pro. vt nō hō ē iust^o: n̄ hō n̄ est iust^o. ecce. z.
de p̄dicato finito. n̄ hō ē n̄ iust^o: n̄ hō n̄ ē nō iust^o.

ist^o. ecce. z. de p̄dicato ifinito. ois nō hō ē nō iust^o
ist^o. ois n̄ hō nō ē nō iust^o: r̄ sūt abe de p̄dicato
ifinito iter q̄a possūt̄ ēt assignari oppōnes r̄ cō-
seq̄ntie que admodū i illis de subō finito q̄ sūt
supi^o assignate. Seq̄ ps̄ icidētal̄is (trāspōsita
vō noia) vbi ēt remouet̄ du^o q̄ possēt̄ oriri ex p̄-
dcis an. nā imediate fecit̄ az. v̄i i p̄ponēdo ne-
gatiōz r̄ postponēdo. sepe at̄. trāspōsuit̄ noia et
v̄ba. q̄z p̄ponēdo adiectiua substātiuis. ut est
alb^o hō. r̄ ep^o ē hō alb^o. q̄z p̄ponēdo v̄ba noia
b^o. ut currit hō. r̄ ep^o hō currit. ne ḡ crederz ali-
qs q̄ h̄ faceret̄ silr̄ diuersitates. sicut i negatio-
ne. h̄: remouet̄ p̄bās p̄ rōz q̄ noia r̄ v̄ba trāspō-
sita h̄: d̄cō id̄ significat̄. vbi sic p̄cedit̄. p̄ ponit̄
cōclusionē. z^o addit̄ p̄bōz ibi (nā si h̄) dicit̄ ḡ q̄
noia r̄ v̄ba trāspōsita idē significat̄. ut d̄cō. ē hō
alb^o. vel ep^o ē alb^o hō. In f̄a pte (nā si h̄) p̄o-
bat̄ p̄: talē rōz. q̄z si nō. ḡ eiusdē affir̄tiōis erunt
plures negatiōes. p̄is ē silr̄. ḡ an̄s. ḡ oppō^o est
vez. h^o rōis p̄ p̄oit̄ p̄iaz. d. nā si hoc qd̄ d̄z ē n̄
ē vez. ḡ eiusdē. s. affir̄tiōis erūt̄ multe negatio-
nes z^o ibi (sed on̄sū) destruit̄ p̄is. q̄z on̄sū ē
s̄ q̄ vna nega^o ē vni^o affir̄tiōis. z^o ibi (e^o. n.) p̄o-
bat̄ p̄iam. nā h̄ affir̄tiōis q̄ ē alb^o hō. ē h̄ nega-
tō. n̄ ē alb^o hō. ḡ si ista. ē hō alb^o. differrz ab ista
p̄ma. ē alb^o hō. h̄bit̄ aliq̄z negatiōz. ḡ vel banc.
n̄ ē hō alb^o. vel h̄c nō ē nō hō alb^o. n̄ p̄t̄ esse
e^o nega^o altera illaz bec. s. nō ē nō hō albus. q̄
iā ē nega^o. e^o affir̄tiōis. q̄ ē nō hō ē alb^o. ḡ alia q̄
restat̄ nō ē hō alb^o. ē e^o nega^o. s̄z bec eadē ē ne-
ga^o. b^o ē alb^o hō. q̄z idē negat̄. r̄ de eod̄ q̄ altera
affir̄t̄ bec. s. ē alb^o hō. q̄re erit vna nega^o. duaz
affir̄tiaz. bec. s. n̄ ē hō alb^o. q̄re r̄ silr̄ mlte nega-
tiōes erūt̄ eiusdē affir̄tiōis. s. vt illi^o est albus hō
erit negatō illa. n̄ ē alb^o hō r̄ bec. nō ē hō alb^o.
4. cōcludit̄ cōclusionē p̄ncipalē ibi (qm̄ igit̄
tur d̄. māifestū ē ex p̄missis q̄ eadē ē affir̄tiō r̄
negatō: ēt trāspōsito noie l̄ v̄bo. Sz rō p̄bi v̄i
de p̄terere. nā diceret̄ aliqs q̄ nega^o h̄. ē albus
hō ē. t̄m̄ illa. n̄ ē alb^o hō. r̄ n̄ illa n̄ ē hō alb^o. sed
illa. n̄ ē hō alb^o est nega^o h̄ ē hō alb^o. ari. at̄ sup-
pōit̄ i rōne q̄ illa n̄ ē hō alb^o sit nega^o h̄. ē alb^o
hō. qd̄ n̄ p̄bat̄. ḡ petit̄. R^o dicēdū s̄ boe^o q̄ p̄
illa. n̄ ē hō alb^o: t̄m̄ negat̄ q̄tū affir̄tur p̄ h̄c ē
alb^o hō. r̄ iō ari. sup̄pōi t̄fic māifestū q̄ sit eius
nega^o. nec curauit p̄bare. Cōtra cōclusiones
ari. istat̄. tū q̄ dicēdo. n̄ ois hō currit. r̄ ois hō n̄
currit: n̄ significat̄ id̄. tū q̄ dicēdo q̄ ois oppo-
sitiōz eadē ē disciplina: r̄ eadē disciplina ē ois op-
positiōz. n̄ id̄ significat̄. q̄z p̄ma ē v̄a. f̄a est falsa.
significat̄. n. q̄ aliq̄ disciplina p̄ticlar̄ ē ois op-
positiōz. qd̄ ē falsū. silr̄ ē h̄ cuiuslibz bois. asin^o
currit: r̄ asin^o cuiuslibz bois currit. q̄z p̄ma ē v̄a
f̄a ē falsa. R^o ad p̄mū d̄f̄ q̄ ari. loq̄t̄ t̄m̄ de no-
minib^o r̄ v̄bis. vt p̄z i l̄ra. h̄ at̄ istat̄ de d̄ictōne
sincat̄ bezogi. q̄ ē ois. Ad z^o r̄ z^o d̄f̄ q̄ v̄rag
ē v̄a. nā tā subm̄ q̄ p̄dicatū stat̄ p̄ aliq̄ discipli-
na p̄ticlar̄. s̄z. ideterminate r̄ n̄ p̄ hac l̄ illa d̄ter-
minate. r̄ silr̄ de illa cuiuslibz bois asin^o r̄c. id̄. n.

significat bec r illa. alia rō ē grāmatal ad illa
 r ad q̄scūq̄ istārias alias: si q̄ fiāt: qd̄ ari. itelli
 git cōclusionē d̄ significato termi r n̄ ozōis. ter
 ni⁹ ar̄ybiūq̄ ponat sp̄ idē significat. lz q̄nz ex
 trāspōne terioz possit significat: ozōis variari
 Quicqd̄ sit de ista n̄issōe i se: tñ nō ē rd̄ mētē
 p̄hi. ipse. n. itēdit remouere errozē circa ozōes
 ne crederet q̄ nō idē significet ozōes i qb̄ noia
 r v̄ba trāspōnūt Dico ḡ alf q̄ p̄. az. nō ē itel
 ligēda v̄lr. lz tñ q̄ ad exēpla q̄ p̄ posuit v̄l ad
 silia. vt q̄ idē significat. ē hō alb̄. ē alb̄ hō. et
 currit hō. r hō currit r̄. p̄ h̄. n. remouet erroz
 possis icidere circa d̄ca. r silia. qcqd̄ sit de alyz
 gbuscūq̄ Notan⁹ Et q̄ eiufdē affirctōis esse
 plures negatiōes r̄cessū ē s̄ eē pole. ut i⁹. ois hō
 ē alb̄ ē negatia hēc. nullus hō ē alb̄. r hēc. ali
 qd̄ hō n̄ ē alb̄. lz tñ n̄ i ead̄ q̄ritate. qz h̄ ē ipole
 q̄ vni opponat v̄l p̄les v̄les diuerse: r n̄ egpol
 lētes. r sic itelligēdū ē d̄z ari. h̄. sed n̄ videt qn̄
 vniuz v̄lis sint. z. opposite i alia q̄ritate. p̄ uta
 vna v̄lis alia p̄ctlaris. r silr̄ ep̄ vni⁹ p̄ctlaris
 sint due opposite. vna v̄lis alia p̄ctlaris. Ad
 maiorē euidētia p̄dcōz q̄rit̄ v̄rū v̄bū de p̄nti
 coplet nūc qd̄ istat v̄l idifferēter q̄dlbz p̄ns. et
 arguit q̄ n̄ coplet n̄ qd̄ istat. qz hēc ē v̄a. curro
 qn̄ curro: lz sedēā. sed si curro coplaret p̄ tpe qd̄
 n̄ istat falsa eēt pp̄ō. ḡ r̄c̄ p̄ si tps p̄ns copu
 laret p̄ nūc qd̄ istat h̄ eēt repugnātia itellectū
 soz. sep̄ ē. p̄ si sic q̄libz p̄positio de p̄nti eēt ne
 cessaria. silr̄ qz q̄ v̄l n̄ ē i h̄ istāti n̄cēe ē eē v̄l n̄
 eē i h̄ istāti Ad oppo⁹. qz si n̄ coplet nūc q̄ in
 stat. ḡ h̄ eēt falsa. oē qd̄ ē: ē i h̄ istāti. r ita aliqd̄
 eēt r̄ n̄ eēt i h̄ istāti p̄ nisi p̄ns coplaret h̄ p̄ns
 d̄termiatuz. hēc. hō currit. possz esse v̄a p̄ hoie
 currēte cras. qz v̄t⁹ f̄monis n̄ artaret ad h̄ p̄ns
 magl q̄ ad illud R̄: h̄ p̄mittā aliq̄ n̄cīa. z: di
 cā ad q̄ones. Quā⁹ ad p̄mū notā⁹ q̄ v̄bum
 p̄ns p̄ se acceptū significat p̄ns. significat at
 v̄bū d̄ p̄nti r̄ suā: n̄ put aliqd̄ ē h̄ns eē i p̄terito
 r futuro. lz sub mō eēndi p̄nti r̄ suā d̄notat. qz
 p̄teriti nulla ps̄ istat r̄ futuri. lz p̄ns istat r̄ v̄bū
 p̄ntis t̄pis significat r̄ suā p̄ modū istantl. r est
 qd̄āmō simile de noie resp̄cū suoz suppositoz.
 r de v̄bo de p̄nti. qz hō significat formā hois. l̄
 hoiez i actu. n̄ hoiez i p̄ō. v̄l hoiez q̄ fuit sub ill
 cōditōib⁹: lz hoiez f̄ actū suū: r q̄dlbz vt itelli
 git. vt actū h̄ns hois itelligit hō. sic eēt v̄bū de
 p̄nti d̄notat r̄ suā vt h̄z actū p̄nti. r q̄dlbz t̄p̄
 cum inelligitur vt actū h̄ns p̄ntis significat
 p̄ v̄bū de p̄nti. oīa tñ ē i h̄. naz qz termin⁹ cois
 significat s̄n̄ tpe nil p̄hibz ip̄z itelligi sil̄ cōuei⁹
 plurib⁹. qz q̄dlbz itelligit h̄ere actū e⁹. lz d̄ tē
 porib⁹ p̄ntibus q̄ mlta sunt f̄m̄ ordinem r suc
 cessionē n̄ p̄t itelligi q̄ mlta sint sil̄ qb̄⁹ p̄ueiat
 p̄ns i actu. pp̄ qd̄ dissimilitudo in noie ē ad sup
 posita r de v̄bo p̄nti t̄pis z: ē sciēdū q̄ v̄buz
 de p̄nti p̄ eod̄ tpe copulat extremū extremo qd̄
 significat v̄n̄ sic significat p̄ns t̄ps discretū. vt

.f. distiguit a p̄terito r futuro. sic sub tali tpe co
 pulat. v̄n̄ n̄ p̄t itelligi q̄ copulet p̄ h̄ nūc signifi
 cato. qz tē trāfacto h̄ nūc n̄ significarz v̄bū p̄nti
 t̄pis vt p̄argutū ē. sed nūc copulat p̄ns cōe ad
 p̄ns qd̄ erit. r ad p̄teritū qd̄ fuit. r qd̄ ē put no
 mē cōe significat. nā tūc ista. tu eris alb̄. possit
 istā verificare. tu es alb̄. coplat ḡ pro q̄libz tpe
 p̄nti cū fuerit actu p̄ns Quā⁹ ad z⁹ p̄z ex di
 ctis qd̄ d̄b. ad. q. qz v̄⁹ de p̄nti copulat nūc sub
 tpe de p̄nti discreto. ut. f. distiguit a p̄terito r fu
 turo nūc. q̄ cōe ē ad qd̄cūq̄ p̄nti. h̄ sic declarat.
 dicit̄ eni q̄ v̄⁹ de p̄nti copulat p̄ tpe de p̄terito.
 q̄ istat cū isteterit. ut nūc p̄ illo. q̄ ē nūc r alias
 p̄ alio cū isteterit. v̄bi gr̄a. posito q̄ aliq̄ porta
 sit angusta quā nō possit nisi v̄n̄ hō trāfire. et
 q̄ qd̄lz i porta ens. cū fuerit i porta vocef. a. r̄c̄
 a. stabit sp̄ p̄ ente i porta. lz nūc p̄ ioanne nūc p̄
 petro. silr̄ h̄ hō ē. li ē. copulat p̄: nūc r cras cū
 dico hō ē copulat p̄ illo nūc q̄ ē tūc sub rōne p̄
 s̄er̄ r̄ n̄ p̄ h̄ singulari nūc. v̄n̄ sic coplat v̄⁹ d̄ p̄nti
 p̄ q̄lz p̄nti q̄usq̄ h̄z rōz p̄ntis. r n̄ p̄ istāti signi
 ficato p̄zo: i⁹. qz si copularet t̄m̄ p̄ illo nūc q̄
 istat. signet r vocef. a. r̄c̄ d̄bo sic. hō ē. s̄s̄a ē q̄ hō
 ē i. a. transeat. a. r̄ dicat hō est. ista ē flā. qz hō n̄
 ē i. a. cū. a. n̄ sit. ḡ si ista pp̄ō sit v̄a. nūc ut p̄ opz
 n̄cīo q̄ n̄ ad istās significatū copulet nūc. r p̄⁹
 vel oporteret dicere q̄ multotiēs ip̄deret h̄ v̄⁹
 ē ut significaret sub nouo tpe p̄ nulla deter
 mia: sub q̄ itelligit d̄eteriabile coartat d̄eteria
 bile v̄ltra suā form. qz si d̄bo. hō ē alb̄. albū n̄
 artat hoiez. nisi ut stet p̄ albo. r n̄ artat. ut stet
 magl p̄ aliq̄ d̄cte q̄ sit albū v̄tute albi. nec ad
 alia nisi ad albū. v̄bū at p̄ itelligit significatus
 absolute. put ē qd̄ i se. deide addit̄ sibi mo⁹ si
 gnificadi sub tpe de p̄nti sub q̄ significatū p̄⁹ i
 telligit. nūc at rōei⁹ q̄ ē tps p̄ns. n̄ magl respic̄
 nūc q̄ tūc. si de p̄nti d̄r̄ inq̄⁹ h̄z rōz p̄ntis. ḡ si
 gnifica⁹ v̄bi itelle⁹ sub illa p̄ntialitate. ut mo⁹
 ē n̄ magl itelligit sub illa p̄ntialitate ente q̄ n̄
 ente Ex bis p̄z ad arg. h̄ic r̄ ide. Ad p̄⁹ di
 q̄ i p̄ditōalib⁹ n̄ copulat ad p̄ns absolute. sed
 ponit p̄ns v̄ni⁹ sub bitudie ad altez ita q̄ signi
 ficatur. q̄ cum hoc habeat esse p̄ntiale. r illud
 h̄bit. v̄n̄ ibi copulat p̄ns p̄fusū. qz sic se h̄z ad
 altez. lz nūc loq̄t de v̄bo copulāte aliqd̄ abso
 lute Ad z⁹ dico q̄ lz h̄ v̄⁹ ē copulet tps q̄ i
 stat sub rōe q̄ istat: n̄ tñ ē r̄pugnātia itellectū
 cū d̄r. soz. sp̄ ē. qz h̄ copulat extremū extrēo sub
 tpe p̄nti. put distiguit a rōe p̄teriti r futuri. nā
 q̄ p̄teritū ē. n̄ ē silr̄. r futuz n̄ ē silr̄. qz li sp̄ ē de
 termiatm̄ h̄ v̄bi ē. r nō r̄pugnat ei. ut itelligit.
 distictū a p̄terito r futuro. n̄ eni ē repugnantia
 itellectū sic d̄bo. soz. sp̄ ē. qz copulat p̄ q̄lz tpe
 ut distiguit a p̄terito r futuro. Ad z⁹ dico q̄
 nō seq̄t eē n̄cē talis pp̄ōis. nisi i s̄p̄ū pp̄ōis. sic
 eni ē v̄a illa pp̄ō. oē q̄ ē qn̄ ē r̄c̄. ut expositū fu
 it̄s. Ad p̄⁹ i oppo⁹ dico q̄ v̄tiq̄ copulat nūc
 q̄ istat. lz n̄ illud sp̄. lz p̄ns cōe s̄p̄tū absolute.

Ad 2° pcedo qd bec. hō currit. ē vera p hoie
currente nunc qd instat vel cum insteterit. 7 sic
pro currente cras quando currit presentiaf.

T vero vnuz de plu

ribus) postq̄ ari. multiplicauit oppositiones
7 eaz consequentiam in propositionibus simi-
libus. hic inquit de eodē enūciationibus que
sunt plures. 7 bec pars diuiditur in principalē
7 incidentalem ibi (quando vero hoc patitur)
prima in duas. primo facit quod dictum est. se-
cundo concludit corl̄m ex dictis ibi (si ergo di-
aletica) Ad euidētiam primi notādū qd dter-
minauit multiplicatē oppositionū 7 eaz conse-
quentiā in enūciationibus similib^o forte vide-
retur diminutus. qz non determinat idē i enū-
ciationibus que sunt plures. 7 iō ostēdit hic qd
non ē oppositio nec consequentia proprie i his
que sunt plures. quare nec est iudicandus dimi-
nutus. qz hic in illis n̄ determinat. Intendit ḡ
sic arguere. omnis oppositio ē affirmat^o 7 negat^o
vni^o de eod. s3 enūcia^o p̄res affirmat^o vlt negat^oina
n̄ ē vni^o d eodez. ḡ 7c. huins rationis tantuz
ponit minorē in qua stat virtus rationis. circa
quā sic pcedit. qz primo ostēdit que sit ppositō
plures. 2° quod dixerat manifestat magis ibi.
(dico autē) dicit ergo affirmare vel negare vnū
de pluribus aut plura de vno. ex qb^o pluribus
non fit vnuz. non ē affirmatio vel negatio vna
sed plures. 7 multo magis supp. si enūciēt plu-
ra de pluribus. ex^o primi. albus music^o currit
ex^o si. for. ē music^o alb^o. ex^o terty. alb^o music^o
currit 7 disputat. 2° ibi (dico autem) manife-
stat magis ppositū. vbi duo facit. p̄ qd sola vni-
tas nominis non sufficit ad vnitatē enūciatio-
nis. 2° qd nec sola pluralitas nominuz ipedit vni-
tatē. vtrūq̄ .n. requiritur hic 7 ibi. dico autem
vnū. nā si vnum nomen sit positū ad significā-
dū plura. 7 ex illis non fit vnū. qz si sic. nō im-
pediret vnitatem. vt homo ē for tasse 7 animal 7
mansuetū 7 bipes. s3 ex his fit vnū. tota enī dif-
finitō vnū per se significat. 7 dicit fortasse. qz il-
la non ē ppria diffinitio hominis. sed quādo ex
plurib^o non fit vnū: nō fit enūciatio vna. vt ex
homine 7 ex albo. 7 ambulare n̄ fit vna enūcia-
tio supp. qre si de istis affirmat vnuz aliqd nō
erit affirmatio vna: s3 erit vna quid vox supp.
cōtinua 7 continue prolata sine interceptione.
vt dicēdo. homo albus ambulans currit. s3 af-
firmationes erūt multe. nec similiter ep̄: si oia
illa enūciētur de vno erit enūciatio vna: sed
plures. vt dicēdo for. ē hō alb^o ambulās. 7 d̄ si-
milib^o idē iudiciū habeat Deinde cum dicit
(si ḡ dialetica) concludit quoddaz corl̄m ex di-
ctis: vbi duo facit. p̄ facit quod dictum ē. 2° re-
mouet dubiū ibi (similiter autē manifestū) dicē
ḡ qd sic ē de enūciatiōe plures. ḡ iterroga^o p̄les

n̄ ē iterroga^o vna. quod probat. quia iterroga-
tio dialetica petit vnam respōsionē dari sibi. s3
interrogatō plures non ē hi^o. ergo 7c. dato etiā
qd illa interrogatio plures esset vna in vtroq̄
sensu nō haberet vna r̄sionē nec eēt iterroga^o
dialetica. dicit ḡ qd si p qz iterroga^o dialetica
ē petitio vnius r̄sionis. puta vel ppositio
.i. partis affirmatiue vel alterius partis cōtra-
dictionis. .i. ptis negatiue. ppositio enī .i. affir-
matio ē vnius contradictionis. .i. vnius partis
contradictionis. qz inḡ sic ē segt^o qd hi^o inter-
rogationis que ē plures non erit vna respōsio.
qz nec vna iterroga^o. nec etiam si sit vna in
vtroq̄ sēsu. vt dato qd for. 7 plō sint i teatro. si
queritur sunt ne for. 7 plō. in teatro. nec ē vna
interrogatio: nec ē danda vna respōsio. ḡ itero-
gatio plures n̄ ē dialetica interrogatio: 7 ad-
dit quod de his dictū ē in thopicis. .i. in 2° elen-
choz Postea ibi (sic autē) remouet dubium
qz enim ostendit qd interrogatio plures non est
dialetica crederet aliquis qd ois iterroga^o vna
esset dialetica. qd nō ē verū. qz iterroga^o qd
est. nec ē iterroga^o dialetica. iō dicit qd simi-
liter manifestū ē quoniam nec hoc ipsum quid
est ē dialetica interrogatio. vt si querit^o de aliq̄
quid est. quod probat. qz ex interrogatione dia-
letica data opz respōsorem eligere vtrāq̄ p-
tem contradictionis quam velit. .i. potest respō-
dere alterā partem quas velit. quā oportet itero-
gātē. .i. dialetice determinare. .i. distinguere. vt
sequitur. vtrū animal. puta for. vlt plato sit ho-
mo. vel non potest ei respondere qd sic vel qd n̄
qz supp. i qōe q̄ qrit^o qd ē. puta qd ē homo. non
potest eligi vtrāq̄ pars. qz non potest responde-
ri sic aut non. .i. qd animal rationale mortale. ḡ
talis interrogatio. si ē dialetica nō ē ergo inter-
roga^o dialetica. qz non querit alterā p̄tē cōtra-
dictiōis qd opz in dialetica interrogatione. s3
potest dici iterroga^o demōstratiua querens
d̄ qd qd ē rei qd est medium in d̄monstratione.

Sequitur pars incidentalis (quoniam ve-
ro) quia enim dixit. affirmationē eē plures vbi
plura subyciūtur aut predicantur. ex quibus
nō fit vnū. ideo hic incidentaliter ostēdit ex qb^o
plib^o fit v^o. 7 ex quibus non. mouens questio-
nē ex quibus pluribus diuisis licet inferre cō-
iunctū vnum. 2° ex quibus coniunctis diui-
sa vbi duo facit: primo prosequitur primā par-
tem ex quibus. .i. diuisis sit inferre coniunctuz
2° sam ex quibus coniunctis diuisa ibi (verū
ē autem) prima in tres. primo qd̄z propōit. 7 2°
eam pertractat. 3° eam d̄terminat. secunda ibi.
(si enim quando alterum) tertia ibi (eorum igitur
que predicantur) circa primum duo facit.
primo questionem mouet ostendens eaz dubi-
tabilem dicens qd eorum que predicantur bec
idest aliqua predicantur copulata idest coniu-

cta. vt omne predicatū id est totum predicatus
 sit vnum eorum que extra: id est diuisim predi-
 cantur. ita q̄ ex diuisis sit vnum coniunctum.
 alia vero non sic. quia ex diuisis non sequitur
 coniunctum. queritur ergo que est differentia
 inter hec et illa vt appareat ex quibus sequit̄:
 et ex quibus non? ibi (de homine enim) expli-
 cat quod dixerat per exempla. de homine enim ve-
 rū est dicere. i. diuisim. q̄ est animal et extra qd̄
 est bipes. et similiter vt vnum coniunctū. quia
 sequitur. homo ē animal et est bipes. ergo ē ani-
 mal bipes. similiter verū est dicere diuisis. soz.
 ē animal. et diuisis esse albus: et etiam homo vt
 vnum coniunctum. sequitur enim. soz. ē homo
 et est albus. q̄ est homo albus. ecce ergo ex quibus
 sequitur. sed non sequitur. soz. est cytharedus et
 ē bonus. ergo est cytharedus bonus. probatur
 ergo q̄ in aliquibus sequitur. in aliquibus nō
 Deinde cū dicit (si enim) pertractat. q. argu-
 ēo dupliciter q̄ non ex quibuscunq; diuisis se-
 quitur coniunctū. p̄ ducens ad nugationē ma-
 nifestam. et ad implicitā et occultā ibi (ampli-
 us si enim) dicit q̄ si ita esset q̄ quādo dicitur
 .i. predicatur alterū predicatorū. s. diuisis dice-
 retur. i. predicaretur vtrūq; simul et coniuncti.
 multa inconuenientia sequerentur. de aliquo ei
 homine verū est dicere esse hominem et esse al-
 bum. ergo exposito et coniunctim ē hominem
 albū. puta. soz. est homo albus: quare eoz? si cō-
 iunctim verum est dicere hominē et album. q̄
 et diuisim rursus vt prius. quare sequitur nu-
 gatio. soz. est homo albus albus homo et hoc in
 infinitum. Rursus verum est dicere de ali-
 quo vt de forte q̄ est musicus albus ambulans.
 et similiter diuisim q̄ ē musicus et q̄ ē albus et
 q̄ est ambulans. si ergo ex quibuscunq; diuisis
 sequitur coniunctū erunt hec eadem implicita
 frequenter. puta q̄ est albus albus musicus.
 musicus ambulans ambulans. et sic in infini-
 tum Notandū hanc rationē stare in hoc. qz
 posita ipostasi ex quibuscunq; diuisis sequitur
 coniunctū. sequitur q̄ si soz. est homo et ē albus
 ergo est homo albus. et eoz? a coniuncto ad diuisa
 habeo ergo tres ppositiones. vnam coniunctā
 et duas diuisas que omnēs inter se sunt diuise
 qz tres. si ergo ex omnibus diuisis possit fieri con-
 iunctum coniungantur predicata trius. et statim
 sequitur nugatio manifesta. qz sequitur. q̄ soz.
 est homo. homo albus albus. rursus tota illa
 accipiatur vt vna diuisa ab illis tribus ex qui-
 bus componitur. et tunc erunt quattuor diuise.
 si ergo ex eis sequitur coniunctus: erit vlterior
 nugatio. vt soz. ē homo. homo homo albus. al-
 bus albus. et sic in infinitū. similiter intelligen-
 dū est de alio exemplo. soz. est homo albus mu-
 sicus. qz potest accipi coniunctim et diuisis. et tūc
 idem q̄ prius In alia parte (ibi amplius) di-
 cit ad nugationē implicitā dicens q̄ si illud est

verū q̄ ex omnibus diuisis potest inferri cōiū-
 ctum. sequitur q̄ si soz. ē homo et ē bipes distū-
 ctim. ergo ē homo bipes coniunctim. sed cum bi-
 pes includatur in homine sicut eius differentia
 tantū valet dicere homo bipes quantum homo
 bipes bipes. ergo dicere homo bipes est dicere
 nugationē implicitā et occultā Alterius con-
 cludit manifestus esse q̄ plura inconuenientia
 contingunt si quis ponat simpliciter. i. vniner-
 saliter fieri complexiones. q̄. s. ex quibuscunq;
 diuisis sequitur coniunctū: et ideo an hic sit po-
 nendum quod sequitur vel nō dicemus statim

Deinde cum dicit (eorum igitur) determinat
 questionem ponens duas regulas. ex quibus
 diuisis non sequitur coniunctū inueniens ex his
 q̄ in omnibus alijs sequitur. secunda ponitur
 ibi (amplius nec). Prima regula est ista q̄
 quando plura predicantur per accidens. ex il-
 lis diuisis non sequitur coniunctus. dicit ergo
 q̄ eorum que predicantur et de quibus predicā-
 tur. per q̄ intelligit multitudines predicatorū
 et subiectorum que predicantur secūdu accidēs
 vel ambo de eodez subiecto. vel alterum de al-
 tero. hoc non erit vnus. i. ex talibus diuisis nō
 sequitur coniunctus. vt si homo est albus et est
 musicus. non sequitur. ergo idēz est musicus al-
 bus coniunctis. qz vtraq; s. musicus et album
 sūt accidentia eidez subiecto. s. homini. et addit
 ad remotiones dubij. nec si album et musicum
 v^o est dicere. s. quis vnum illorum predice-
 tur de altero. non tamen erit vnus aliquid al-
 bum musicum coniunctis. Quocirca. q. per eā-
 dem rationē. nec cytharedus bonus erit sim-
 pliciter. i. non sit vnū predicatū coniunctim. si-
 cut patet per oppositum. qz animal bipes sup̄.
 sunt vnum predicatū coniunctis. qz non predi-
 cantur de homine secundum accidens. sed per
 se. Secunda regula ponitur ibi (amplius)
 que est ista q̄ quando aliqua duo predicantur
 de 3: ita q̄ in vno illorum duorum includitur
 alteruz ex talibus diuisis non sequitur coniu-
 ctus. qz esset nugatio. ut non sequitur. soz. est ho-
 mo et bipes. ergo est homo bipes. qz in homine
 includitur bipes. sicut dīa in specie. ideo q̄ am-
 plius nec sup̄. sequuntur coniunctis quecūq;
 in aliquo insunt. i. vnum includitur in reliquo
 quare similiter nec licet inferre alteruz frequen-
 ter. sed sup̄. semel tantum. vt dicendo. soz. est
 homo et albus. ergo est homo albus. sed non vl-
 tra. soz. est homo albus. et est albus. ergo est ho-
 mo albus alb^o. qz in prima cum dicitur. homo
 albus includitur albus. ideo et c. similiter non
 sequitur. homo animal vel bipes. puta si soz. ē
 homo et est animal bipes. non sequitur. ergo est
 homo animal bipes. qz animal bipes includit̄
 in homine. et est idem q̄ homo. ergo dicere. ē ho-
 mo animal bipes. est dicere. homo animal bipes
 animal bipes Deinde cum dicit (vnum est autē)

hic prosequitur secundam partem. q. determi-
nans ex quibus coniunctis sequuntur diuisa
vbi sic procedit. primo pertractat questione in
secundo ex predictis infert solutionem totam
ibi (quare in quantiscunq) prima in duas.
primo ostendit q ex quibusdam coniunctis se-
quitur diuisa. in 2° q ex quibusdam non ibi
(non semper autē) dicit ergo q verum est vice-
re de aliquo sup. coniunctim & simpliciter. i.
diuisim. vt quēdaz hominem. puta sor. est. ve-
rum dicere esse hominem & esse albus & eē cō-
iunctim hominem album. ita q a coniunctis
sequitur diuisim. 2° Secundo (in quibus-
daz autē) ostendit in quibus non sequitur oās
duas regulas circa hoc. secunda ponitur ibi.
(quando autē non inest) Prima ergo regula
est ista. qz quando aliqua duo coniuncti de ali-
quo predicantur sic q si alterū inferatur segē
oppositum in adiecto. i. in determinatione ad-
dita. vel ad verbū ex parte predicati quando
est predicat. 3° adiacens. que. s. opposita sequi-
tur contradictio non est verū sed falsum. s. di-
uidere & in coniunctim proferre. vt hominem
mortuum dicere homines. verbi gratia. non se-
quitur. sor. est homo mortuus. ergo ē homo. qz
ly mortuus distrabit hominē. nā homo mortu-
us non est homo. si ergo inferatur q est homo
est oppositū in adiecto: & sequitur contradictio
.s. q est homo & non est homo. est mortuū & nō
est mortuū. & subdit (quando autē non inest)
.s. oppositū in adiecto. verū est. s. exconiunctis
inferre diuisa. & statim corrigi se. quia hoc nō ē
verū vniuersaliter. vt patet ex secunda regu-
la dicens. vel etiam sup. dico q quando inest
.s. oppositum in adiecto semper falsum est. s. in-
ferre diuisa ex coniunctis. sed quando non inē
non semper verum ē inferre. vt dicit secunda
regula Ideo ibi (quando autē non) ponit se-
cundam regulā que est ista quando aliqua pdi-
cantur de aliquo secundū accidens ex coniu-
ctis non sequitur diuisim. vt homerus est ali-
quid vt poeta. ergo ē. non sequit. qz esse predi-
catur de homero secundū accidēs. quoniā & poe-
ta ē. sed esse non predicatur de homero secundū
se. quoniā homerus est. sed per accidens ratōe
poete a quo specificatur. Notandū q vt di-
ctum ē in primo libro. quando est predicat. 3°
adiacens res verbi non specificat illud qd sub-
sequitur ipsum cui adiacet. sed e^o et ita dicēdo.
homerus ē aliquid vt poeta. ly est non specifi-
cat poetam ad standū pro existentibus tantus:
sed poeta specificat esse. quia quando ē predi-
cat. 3. predicat q in alio est. nunc autē eē speci-
ficatū per poetaz ita est indifferens ad supposi-
ta sicut poeta vt non magis stet pro existente
q̄ pro non existente. vnde hic eē predicatur p
accidens. qd dupliciter intelligitur. vel per ac-

cidens. i. per aliquid extraneū. nam esse poete
de homero extraneū ē ei q est esse quando pre-
dicatur 2°. vel per accidens. i. secundū aliqd.
tamen eē de subō nō pōt eē sūr de subiecto. nā
eē poete vt dicitur de homero nō nōcō pōit eē.
qz sic eē nō sequit. homerus est poeta. q̄ home-
rus ē. Deinde cū dicit (qre i q̄ntiscunq) ex re-
gulis satis infert solutionē qd̄nis dicens q in
q̄ntiscunq; pdicatis. i. i. oib^o pdicat q̄n ibi non ē
aliqua oppositio. qd̄ p̄ si reddant diffinitōes
pro nominibus & pdicant fm se & non fm acci-
dens. i. nō fm aliqd extraneū sue ppe ratiois
i his similiter erit verū dicere. i. diuisis. & ex-
plicat de parte negatiua. qm̄ illud qd̄ nō ē. est
opinabile. ideo non ē. verū dicere diuisis ipm̄
ē. qz opio nō ē^o causa q sit: s̄ magl q nō sit. eē ei
opinabile dimiuit vel distrabit eē simpliciter
sic mortuū distrabit hoiez simpliciter. sic enim
non sequitur. ē hō mortuus. q̄ homo ē. pp̄ ipi-
citā oppositionē in adiecto. ita nō seq̄ ē opiabi-
le. q̄ ē. s̄ sit fallacia s̄ qd ad simpliciter Ad-
uertēdū etiā q illa oppositio ē implicatio con-
tradictionis. p̄ si reddit diffinitio p nomie. nā
diffinitio hois ē aial rōnale rē. si aial. q̄ anima-
tū. differt igitur hoiez mortuū dicere hominē.
qz ē dicere hoiez nō aial non animatū. & p conse-
quens hoiez non hoiez. Notā^o ē q sic pdi-
ctū ē q̄n hoc verbū ē predicatur 3° & alteri ad-
iacēs. p̄ pdicat eē illius cui adiacet de subō. vt
sic dicēdo. homerus ē poeta. pdicat eē poete d
homerus. & nō ē simplr. iō dicit boeci^o q̄ h. home-
rus ē poeta sūt duo pdicata. s. poeta pncipalr &
ē. secundario. predicat q̄ eē qd̄ i alio ē. qz predi-
cat eē q subiectū habet nō s̄ se s̄ qd aliud vt
eē qd̄ conuenit homero s̄ q poeta. s̄ q̄n pdicat
2° sic pdicat eē simpliciter & actu i extria Ex
q̄ seq̄ q nūq̄ ab eē pdicato 3°. seq̄ esse pdica-
tū 2°. salte q̄n in ante specificat p terinū noia
s̄. vt hō ē aial. q̄ ē. vel hō ē albus. q̄ ē. vel sor.
ē poeta. q̄ ē. & si i aliquib^o tenet hoc ē gr̄a mate-
rie non gratia forme. qz ē predicatū 3° semper
predicatur secundū accidens modo p̄expōsi-
to. nec sequitur q̄ propter hoc frustra determi-
net hic ari. a quibus coniunctis tenet cōsequē-
tia ad diuisa. & a quibus non. qz in alyz coniu-
ctis ab esse quando sequitur diuisim. ut iste ē
homo currens. ergo iste est. in alyz non. ut iste
est bonus citbareus. ergo est bonus. & hoc est
magis ad propositū ari. h̄ q̄ de esse. vnde hic
nulla sit specialis mentio de esse. & suo specifica-
tuo magis q̄ de alyz oppositis predicat. No-
tandum etiam quantū ad primaz partem que-
stionis. q̄ duo pdicata diuisim sumpta tripli-
citer se habent respectu vnus subiecti. vel qz
vtrūq; est subāle vel vtrūq; accidentale. vel al-
terū subāle & alterum accidentale. si hoc vtrū-
q; modo semper tenebit consequētia a diuisa

ad coniunctum. ut soz. est homo et est albus. ergo est homo albus. si vero vtrūq; sit subāle. s̄ non contingit nisi vnuz in alio includatur. aut ergo precedit magis cōmune. et tunc tenet p̄ria. ut soz. est animal et est homo. ergo est animal homo. aut ecōuerso. et tūc non tenet propter nugationem. vt soz. est homo et est animal. ergo est homo animal: tamen dubium est si tenet primo modo. quia secundū aliquos nugatio est dicere animal homo. sicut animal sēnsibile. vt patet reddendo diffinitiones pro nominibus. vnde ari. generaliter negat consequentias tenere q̄ vnū includitur in alio quōcūq; ordinentur. si autē vtrūq; sit accidentale. hoc contingit dupliciter. aut ita q̄ vtrūq; respectu subiecti sit accidentale. et tamen ad inuicem vnum alteri sit substantiale. aut ita q̄ vtrūq; respectu subiecti sit accidentale et ad inuicē. si p̄ modo adhuc dupliciter. aut enim precedit communius. et tenet consequentia. vt soz. est coloratus et est alb⁹ ergo est coloratus albus. tamen hic dubium ē sicut prius et propter easdem causas. si autē e⁹ non tenet propter nugationē. vt soz. est albus et coloratus. ergo est albus coloratus. vt patz nugatio est. si z⁹ modo nunq; tenet consequentia vt soz. est albus et est musicus. ergo est albus musicus et soz. est cytharedus et est bonus. ergo cytharedus bonus Ad maiorē euidētiāz p̄dictorū queritur vtrū hec propositio sit vna. soz. ē hō albus. et hec. ois homo alb⁹ currit. et videtur q̄ non per boeciuz qui dicit sic. si ex illis q̄ subyctis aut predicatis non fiat vnū sicut ex substantia animata sen sibili non erit vna propositio. sed ex homine et albo non fit ita vnū ergo et

¶ si sic eadē ratione hec tota propositio erit vna. homo albus ambulās currit. quod negat ari. in littera ¶ secundū ari. in littera duoz que predicantur de z⁹ per accidens. vel alterū de altero predicatur per accidens non fit ex illis vnū d̄ quo. ut de vno possit aliquid affirmari vel negari. sed albū dicitur de homine per accidens. ergo dō) soz. est homo albus. non erit propositio vna. ¶ cuiuslibet affirmationis vnus est negatio vna. sed hui⁹. omīs hō albus currit. non est vna negatio. qz si sic illa esset hec. hō albus nō currit. q̄ non p̄tingit. qz ambe sūt simul false. posito q̄ nullus hō sit albus. qz in vtraq; implicatur qui est mē⁹ inter homines et albū. sicut inter exigens et exactus. vtraq; ergo implicat homines esse albū. ergo vtraq; ē falsa. propter implicationē falsi Contra in illa propositione est vna veritas. ē ergo vna. nō enim ē idēz dicere. ois hō albus currit. et ois homo est albus. et ois hō currit. si enīz sic esset propositio plures. hō in vtraq; eēt subm̄ absolute. et seque retur. ois hō albus currit. ergo ois hō currit. qz albū ē predicatū in vna. et currere in alia. ¶

ap. inquirens que predicata diuisis. ut duo possint predicari ut vnū dicit q̄ soz. ē hō et alb⁹ et hoc erit vt vnū ¶ ari. dicit expresse banc esse vnā. soz. ē hō albus. R. ad maiorē euidētiā am qōnis. p̄ inquirā de p̄ncipali. z. iuxta hoc an hec sit vna. albū ē musicū. 3. iuxta s̄ an hec sit vna. hō alb⁹ ē hō musicus. 4. iuxta s̄ an hec sit vna. hō qui ē alb⁹ currit. Quā ad primū dico q̄ hec ē vna. hō alb⁹ currit. s̄ et ista soz. ē hō alb⁹. idē. n. iudiciū de vtraq; vñ ex homie et albo fit vnū extremū respectu p̄pōnis. nō tamē vnū simplr Ad qd̄ sciendū ē q̄ vnitas i p̄pōe est proportionalis vnitati in reb⁹. in reb⁹ at̄ q̄ dā hñt vnitatē simplr. sicut que sunt entia simpliciter. quedā dñt vnū f̄ quid. ut que ex talib⁹ p̄ponūtur. sicut dom⁹. s̄ et in p̄pōnib⁹. vñ h̄ est simplr vna. hō est aial. vbi penit⁹ simplex p̄ dicatū enūciatur d̄ simplici subō. hec at̄. hō albus currit. nō est simplr vna. sicut p̄ior. qz propositio d̄ ab vnitate extremoz vna. s̄ currere nō ita enūciatur de vno p̄ceptuz. cū d̄. hō albus currit. sicut sic dō. hō est aial Est tamē prima vna. qz sibi p̄petunt passionēs p̄pōnis vnus que sunt opposita p̄ria et p̄dictoria et diuidi per affirmationē et negationē et esse sillogizabile. et z⁹ illozū pz. qz p̄ huius non diuidit ari. aliquā p̄pōnem in affirmatiuā et negatiuam nisi vnā Quantū ad z⁹ idē dico q̄ hec. albū ē musicū. est vna. qz tamen albū subyctit se per accidens. idō s̄ non est vna sicut nec hec. homo albus est musicus. vnuz enim subyctitur et vnū predicatur. nisi enim vnitas termini p̄creti sufficeret ad vnitatē extremi. propositio vna conuerteretur in plures. qz hec est vna. soz. est albus. que conuertitur in hanc album est soz.

¶ pro ista conclusione arg. naz propositio ē vna in qua predicatur vnum de vno. eadē autē vnitas extremi sufficit ad subiectū que ad predicatū. sed hec est vna soz. est musicus. et hec s̄ similiter soz. est albus. ergo et hec album est musicum. qz vtrūq; extremū est vnum. Contra cōclusionem instatur. cum qz musicum predicat̄ de albo ratione aliculus tertij. puta sortis. ergo idē est dicere. ac si diceretur soz. qui est albus ē musicus. sed hec est plures fm ap. qui dicit in littera q̄ quando duo accipiuntur. quozū vnū de altero predicatur per accidens. vel ambo d̄ tertio per accidens ex bis non fit vnum. tuz qz tot compositiones implicite sunt h⁹ album est musicum. quot huius soz. est albus musicus. sed propter compositiones iplicitas est hec plures. soz. est albus musicus. ergo et hec erit plures. album est musicum. nam cuz dicitur. albū est musicum due sunt compositiones implicite. s. soz. est albus qui est musicus. et eedē p̄pōnes implicite sūt h. soz. est albus musicus. assūptū patet. nam cum dicimus album est musicum

dico ibi cui inest album esse musicū de virtute
sermonis. Respon: ad primum dico q̄ ratio
ostēdit extremū propositionis non esse simplici
ter vnū: est tamen vnus quantū sufficit ad vni
tatem veritatis et falsitatis. et ad vnitatem affir
mationis et negationis. et ut sufficit ad rationē
sillogisticā. Ad 2° dico q̄ cum dicitur album
est musicū. compositio implicita in subiecto est
compositio actus et potentie. propter q̄d ex sū
pris in subiecto fit vnus. et similit̄ ex sumptis in
predicato. sed cū dicitur. homo est albus. musi
cus. albū et musicū sunt duo. quorum neutrum
ē: ut potentia respectu alterius. sed vtrūq; est
actus. ideo per modū vnius non possunt pdi
cari de eodē. sed cum vtrūq; sumatur. ut predi
catū necesse ē vtrūq; per se predicari. ideo est
propositio plures. vbi duo accntia predicantur
vel subiciuntur. Quantū ad 3° dicendū simili
ter q̄ hec est vna. homo albus est hō musicus.
propter rationem dictā. q̄ album ad hominem
se habet. sicut actus ad pōs et musicū similiter.
ideo ex homine et albo fit vnum extremum. et
ex homine et musico aliud extremū. ideo predi
catur vnus de vno. ens autē subintellectū iter
adiiectiū et substantiū non designat aliquid
esse vel non esse. sicut compositio propositionis
affirmatiue vel negatiue. sed designat cōformi
tatem q̄dam adiectiui ad substantiū. sicut q̄ B
habet rationem disponibilis. et illud rationem
disponētis. vnde magis est mō intelligendū q̄
copula verbalis designans aliquid esse. Pro
hac cōclussione arg. sic. hec est vna. homo albus
currit. ut ostensus est. vnitas ergo hominis albi
sufficit ad vnitatem extremi. et eadem rōe istud
est v^o. homo musicus. ergo huius propositōis.
homo albus est homo musicus. vtrūq; extre
mū est vnum. ergo et propositio ē vna. P̄ ex homi
ne et albo fit vnū. sicut ex actu et potentia. similit̄
ex homine et musico eadez ratione. ergo vtrūq;
extremū ē vnus. ergo et. Sed contra. secūdu
az. eorū que subiciuntur et predicantur q̄cūq;
duo vel plura dñr de 3° per accidens. et alterum
de altero dicitur per accidens. ex his non fit v^o
extremū. nec est affirmatio vel negatio vna. sed
sic ē in proposito. q̄ homo et musicus dicuntur
de homine albo per accidens. et alterū de alte
ro per accidens. ergo hec non erit vna. sicut hec.
for. est homo albus. Respon: q̄ quāuis predi
centur duo. quorū vtrūq; accidit 3° et alteruz al
teri non est propositō plures. sed si duo predicē
tur. quorum vnum accidat. tunc erit alteri per
q̄dam 3° cui insunt et cuius sunt actus propō
plures. q̄ si duo accntia sibi inuicem ex hoc q̄
sunt actus cuiusdam terty predicentur. ex his
non fit vnus. sicut ex actu et potentia. ex alijs at
feri potest. vnde p̄ q̄ ratio procedit ex insuffi
cienti. q̄ omittit vltimā partē positaz. Quā

ad 4° dico q̄ hec est simpliciter plures. homo
qui est albus currit. q̄ duo act^o per duas com
positiones formales homini attribuuntur. nam
album attribuitur homini per hoc verbū ē im
portans formales compositionē. ita ē formaliter
attribuitur album homini. lz per qui referat
tur homo. sicut si diceretur. homo est albus. q̄
formalis attributio accipit species a compōne
verbali. sed hoc q̄ est qui est homini relato. de
notat album attribui. cui etiaz attribuitur cur
rere. nec attribuitur currere homini qui albus
ita ut hoc totuz accipiatur. ut vnus subiectum
Nunc q̄ enī respectu terty accipitur. ut vnum
subiectū q̄ de alio significat formaliter esse vel
non esse. h̄ autem q̄ est qui est albus. lz ratione
relationis importate per li qui suspendat ani
mus audientis. ut hoc inte^o ad aliud referat.
tamen aliquid de alio significatur esse. alioqui
nullo homine existēte albo non hec esset falsa.
aliquis homo qui est albus non currit. sicut si
dicatur. q̄ tu curris verū vel falsuz significat.
suspensus est tamen animus vsq; aliquid adda
tur. nā aña ipothetice. ut est pars propositionis
verum vel falsum significat. Si tamen intelli
gatur q̄ li q̄ est ess^o quidam mō intelligendi
ter substantiū et adiectiū: tunc esset propositio
vna. sicut hec. homo albus currit. et eius cō
tradictoria esset hec. homo qui est albus nō cur
rit. Contra hanc conclusionē primo ar. sic. re
latū substantie refert vnū numero cuz suo an
tecedente. sed qui est relz substantie. ergo sic di
cende. homo qui est albus currit. denotat ho
mo replicari. ita q̄ homo semel acceptus videē
subiacti actui currendi. et iteratur ei q̄d est eē al
bum. ex homine autē iterato respectu diuerso
rū predictorū non potest esse vnus subiectū
propositionis. ergo et. P̄ intellect^o cui inscūq;
propositōis categorice resoluitur in duos in
tellectus simplices sine vero et falso. sed hec p̄
positō non sic resoluitur. nā sic dicendo. homo
qui est albus sine additione alterius significa
tur verū vel falsū. quia denotatur q̄ homo sit
albus. sed q̄ homo refertur et relatio est ad ali
um actū: ideo animus audientis suspensus est
donec aliquid aliud addatur de hoīne. sicut si
dicatur. homo qui currit. verū vel falsuz signi
ficatur per ipsaz propositionē. sed adhuc depē
det anīus audientis quid debeat vlteri^o dici.

Sed contra principale arguitur. q̄ vnitas
subiecti distributionis sufficit ad vnitatem sub
iecti actus. sed hoc totū. homo qui est albus ē
vnū subiectum distributionis. quia ex illa cō
uenit sillogizare sic. sed ille est homo qui est al
bus. ergo ille currit. in sillogismo autē totum
medium ē id quod in vtraq; propositione ac
cipit et i maiori s̄ totū vt vnū dispōibile cadit
signū. P̄ B q̄ ē hmo gē alb^o sufficit ad vni

tate medij syllogistici. 3. et extremi in ppositione
 qz ex ppositionibus plures nō fit syllogismus
 Quando ppositio ē plures necesse ē eē plu
 ra extrema. qz ad minus. 4. cū cuiuslibet ppo
 sitionis sint duo extrema. accipio aliū qd p̄dica
 tū nō artat subiectū. si ergo i hac. homo qui ē al
 bus currit. p̄dicetur currere de homine sicut d̄
 suo subiecto. et albu d̄ homine sicut de suo subō
 non coartaretur homo per li albus. ergo seque
 retur omnis homo qui ē albus currit. q̄ omnis
 homo currit. qd ē falsum. Ad primū dico qd
 absolute. et primo nō distribuit totū hoc. homo q
 ē albus. sed homo p se. tamē in habitudie ad h
 qd ē qui est albus. qz quodāmodo homo accipi
 tur coartatus. eo qd simul accipit̄ vt ei inest. al
 bū et currere Ad 2° dico qd hoc qd est. qui est
 albus p se non ē p̄ medij syllogistici nec debet
 tales determinationes addi ad subiecta. sic nec
 alie determinationes. vt si sic syllogizetur. ois
 homo et duo hoies sunt tres. ille ē homo. ergo il
 le et duo homines sunt. 3. sic ergo debet syllogi
 zari in pposito. omnis homo qui ē albus currit
 ille ē homo. ergo ille qui est albus currit Ali
 ter potest dici qd simpliciter nō ē syllogistical illa
 omis homo qui ē albus currit. qz similiter est.
 plures. cū ergo dicit̄ qd homo albus ē vnus di
 stribuibile negādū ē Ad vltimū dico qd sunt
 quattuor extrema. homo currere. homo relat^o
 et albu sibi denotatū in eē. ergo ppositio est plu
 res Ad principalia. ad primū dico qd boeci^o
 intelligit qd non est ppositio simpliciter vna.
 nisi ex p̄dicat̄ subiecti fiat v^o quē ad spēs vna
 et verū ē. tamē aliquo modo potest ppositio dici
 esse vna. licet extremū non sit vnus simpliciter
 nam vni fit ex actu et potentia. et albus quodā
 modo est actus hominis. lz non simpliciter. est
 tamē ut ipse dicit actus superficialis. propter
 qd ex homine et albo fit quodāmodo vni Ad
 aliud dico qd non est eadez ratio. qz ambulans
 et album sunt duo. quorum vtrūqz accidit alte
 ri. et neutru est actus respectu alterius nec po
 tentia. propter qd homo alb^o accipitur. ut vnus
 subiectū respectu p̄dicati. et homo ambulans
 accipitur ut aliud subiectū respectu p̄dicati.
 vnde ex homine et albo et ambulante nō fit vni
 lz ex homine et vtroqz illorū diuisim fiat vni.
 sed hec forte est vna substantia superficialia al
 ba currit. qz substātia superficialia est potentia
 respectu albi. et ideo ex illis fit vni sicut ex ho
 mine et albo. nam substātie adueniunt accētia
 fm ordinez. ita qd vnum accidens est dispositio
 ad aliud. Ad 3° dico qd quando duo accidentia
 quorum vtrūqz accidit 3° p̄dicant̄ de illo. aut
 subyciuntur illi. tunc non est ppositio vna. sic
 non est in proposito. homo enim et album nō ac
 cidunt 3° ut sorti. lz album accidat homi Ad
 4° vltimū dico qd hec est sua contradictoria.
 aliquis homo albus non currit. et cum dicitur

q vtracqz est falsa. posito qd nullus homo sit al
 bus. dico qd non. qz hec al quis homo. albus nō
 currit. non ponit hominē esse album. Cum dicit̄
 tur qd qui est. ē me^o. dico qd li qui est non signi
 ficat ibi aliquid esse vel nō esse. sed designat cō
 formitatē adiectiui et substantiui tāqz quidam
 mo^o intelligendi vel significandi. propter qd di^o
 qd li ens vel qui est hic subintellectū. cum dicit̄
 tur. homo albus currit. non asserit album d̄ ho
 mine esse vel non eē. sed manet adhuc simplex
 intellectus siñ vero et falso. relinquatur ergo qd
 hec. homo albus currit. non ponit hominē esse
 albus. sicut et hec. animal rationale non currit.
 nō ponit aial eē rationale. sed est tantum vni^o
 conceptus simplex.

Is vero determina

tis) Postqz az. determinat multitudinē enū
 ciationuz et earū oppositionē. atqz p̄iaz in pro
 positionibus de inesse. hic determinat idem in
 propositionibus de modo. prima diuersitas ad
 uenit ex additione facta ad p̄dicat^o et ad sub
 iectum fz finitus et infinitus. vel sig^o vniuersa
 le vel particulare. secūda diuersitas aduenit ex
 additione facta ad totaz compositionē fm ali
 quē moduz. ut possibile vel impossibile contingēs
 vel necessariū. que addita compositioni consti
 tuunt modalem propositionez. circa qd sic pro
 cedit. primo cōtinuando dicta dicendis propo
 nit intentuz. 2° p̄sequitur de intento ibi (naz
 si eorum) dicit ergo qd determinatis his. f. que
 dicta sunt de p̄positionibus de inesse. viden
 dum est quō se habent negationes et affirmati
 ones. i. oppositiones adinuicēz be. f. que sunt in
 propositionibus de modo ut de possibili et non
 possibili contingenti et non contingenti impossi
 bili et necessario. cuius causaz subdit. habēt. n.
 aliquas dubitationes. et ideo oportet inquirere
 de eis. Deinde cum dicit (nam si eorum) pro
 sequitur de intento. vbi sic procedit. primo de
 terminat de earum oppositione. 2° de earuz ha
 bitudine consequentia aut equipollentia ibi.
 (Nō vero) primuz vero p̄sequitur modo du
 bitatiuo de oppositione modalū. vtrum. f. fiat
 earum oppositio per negationez modi vel ver
 bi. circa qd tria facit. p̄io questionez pertractat
 2° eaz determinat. 3° determinatā epilogat. se
 cūda ibi (est ergo negatio) tertia ibi vniuersa
 liter quidē) prima in. z. primo arguit ad partē
 affirmatiuz probans qd negatio debet p̄oi ad
 verbū. 2° ad partē negatiuam. f. qd debet poni
 ad mo^o ibi (videtur autem idem) In prima
 parte ar. sic. sicut se habet in p̄positionib^o de
 inesse. sic et in p̄positionibus de modo. sed in
 illis sequitur oppositio vel contradictio appo
 nendo negationem ad verbum. ergo similiter
 erit hic. mi. tripliciter declaratur. Primo qd
 ē p̄dicatur 2°. ut e^o qd est eē hominē nega^o ē nō eē

boiez pponedo negatoz vbo rñ illa q̄ ē. eē n̄ bo
 minē z: qñ ē pdicat 3° adiacēs. qz b^o affirmie
 q̄ ē eē albū boiez. negatio ē illa q̄ ē. nō ēē albuz
 boiez. rñ illa q̄ ē eē nō albū boiez. qd̄ pbat. qz
 de oib^o ē vna dictio. i. affir: aut nega: sed de lig
 flm̄ ē dicere ipm̄ eē albū boiez. q̄ fz te erit verū
 dicere de ligno eē nō albū boiez. si illa eēt nega
 tio. qz tñ flm̄ ē. bec. n. ē flā. lignū ē bō n̄ alb^o.
 nega: q̄ oz poni ad vbu. r erit vā. ut lignū n̄. est
 alb^o bō 3° qñ pdicat aliud vbu adiectm̄. qz fl
 b^o: ē qñ pdicat ē. idē erit i qñ n̄ i cūqz nō addif
 eē. fz aliud vbu loco eē. ut affirmie q̄ ē. ābulat
 bō. nega: ē. nō illa ābulat nō bō. fz illa nō ābu
 lat bō. qz pbat. qz nil d̄t dicere boiez ābulare.
 r ābulatē eē. sic q̄ sumif nega: p negatoz eē vbi
 pdicat ē. ita sumef p negatoz adiectiui vbi vbi
 pdicat. b^o rōis p ponit mi. cū sua declaratōe. qz
 coz q̄ plectunt. i. pponit fz eē r nō eē. i. i ppo
 sitōib^o de iēē r. z: ma. cū clusioē ibi (q̄ si b^o):
 ita i modalib^o sic i illis de iēē. seq̄ qz e^o affirma
 tiue q̄ ē. pole eē. nega: erit. pole nō eē. ponendo
 negationē ad v^o. r nō alia. q̄ ē. nō pole eē De
 inde cū dicit (videf at) arguit ad oppo^o vbi. z.
 facit. p rōz fort. z: eā replicat. ut magl eā firmz
 ibi (r̄igit. n.) In pma pte ar. sic. ipole ē duaf
 dictioēs oppositas. i. affirmioz r negatioz eē sil
 vās. fz apponēdo negatioz ad ver^o i pponē de
 mō r̄igit eas sil eē vās. q̄ talis nō ē nega: i^o. n̄
 q̄ ē ponēdamega: ad ver^o. p: mi. qz idē ē pole eē
 r pole nō eē. vbi ḡra. oē qz est pole didi vel pole
 ābulare. ē pole n̄ didi. r pole n̄ ābulare. c^o rō ē.
 qz oē qz sic ē pole. nō sp ē i actu. q̄ pōt nō in eē ei.
 q̄ cui test affir: terit nega: qz q̄ ē ābulare. i. pole
 ābulare p̄ rñ ābulare. r qz ē visibile p̄ rñ vidri
 er q̄ seq̄ qz h^o. pole eē. nō ē nega: pole n̄ eē. cū
 sil possint eē vē. illi rōis p ponit mi. (videf at)
 z: ma. (at vō ipole) 3° clusioz (n̄ ē) q̄ rē z: ibi
 (r̄igit. n.) replicat rōz. ut magl eā firmet di. qz
 vñū ex duob^o r̄igit. i. oz pcedere. v^o id de eodē
 sil r̄igat dicere. i. affirre r negare. qz ē oppositū
 pmi pncipy. aut nō fieri affirmioēs r negatioēs
 q̄ opponit f eē r nō eē. apponēdo negatioz v^o
 r̄igit p^o ē ipolius. qz negat p̄n^o p se notuz. q̄ B
 z^o ē magl eligendū qz. si i ppoib^o de mō nō sit ac
 cipiēda negatiua p negationē vbi. q̄ p negatioz
 mōi. ut. f. b^o affirmie. pole eē sit negatiua n̄ pos
 sibile eē. r nō illa. pole nō eē. silr de alyz modis
 ē oēm Deide cū dicit (ē q̄ nega: d̄teriat qōz
 vbi. 3. fac. p̄ ex dcis ifert qōis clusioē. z: p̄fir
 mateā p rōz. 3° p̄ ex p̄ploz iductōz. fa ibi (fiūt
 ei) tertia ibi (e^o vō q̄ ē) dicit q̄ qz i. ē. q̄ nega: e^o q̄
 ē pole ē eē. ē ista. n̄ pole ē eē. r silr d̄ ill^o r̄igēti.
 qz b^o affirmiois r̄igit eē. nega: ē. n̄ r̄igit eē. silr r
 i illis de ipoli r nccio. z: ibi (fiūt enī) pbat p
 rōz. vbi sic ar. sicut se bz eē i illis de iēē. sic se bz
 modus i illis de mō. fz p negatioz eē in illis de
 iēē sit d̄ctio r oppo. q̄ p negationē modi i istif
 de mō. dicit q̄ que admo^o in illis de in eē. li eē

r nō eē sūt appōes. i. pdicata. qz tenent se ex pte
 pdicati. r ipsi eē addif nega: res vero. i. noia sūt
 subiective. i. subiecta. ut B qdē albū q̄ ad pte
 dicitū. illud vero bō q̄ ad sub^o. ut cū d̄t. bō
 ē alb^o. eodē in B loco. i. i modalib^o eē qdē sub^o
 ē qz ē oēm ppois modalis. modus vero ut prin
 gere r posse rē. sūt appōes. i. ex pte pdicati de
 teriantes vitarē r falsitatē. que admo^o de illis
 eē r nō eē. vult dicere qz modus h̄ ē qdaz appō
 veterians ppoz. circa quā p̄sistit vitarē vel falsi
 tas. sicut i illis de iēē p̄sistit circa eē. siue ppoz.
 Notā^o qz in oī ppoē modali distiguit oēm r
 modus. oēm ē ipm̄ eē cū subō de q̄ aliquid affirē
 aut negat. iō ponendū ē sp a pte subī. mod^o at ē
 ipa d̄teriatō addita. q̄ lz d̄teriet totā ppoē.
 tñ tenet se ex pte pdicati. verbi ḡra. for. currere
 ē pole. for. currere ē oēm r sub^o. li ē pole ē pdica
 tū. sicut q̄ in ppoib^o d̄ iēē. li eē pōit a pte pdicati
 r ei addēda ē nega: ad bñdā d̄dictionē. sic in p
 pōnib^o modalib^o modus ponit a pte pdicati. et
 ei addēda ē nega: qz sicut se bz eē in illis de iēē
 sic se bz modus i illis de mō. r ex B soluit rō scā
 ad oppo^o. qz nō silr se bz eē i istif de mō sicut in
 illis de iēē. sed sic se bz h̄ modus. sic ibi eē. r idō
 sicut ibi addif negatio ad verbū. ita h̄ ad mo^o
 r h̄ r̄intēta 3° ibi (e^o vō que ē) declarat con
 clusionē p̄ exēpla. p̄ i ppoib^o de poli. qz nega:
 b^o affirmatie que ē. pole eē. nega: ē. nō pole eē.
 r nō illa. possibile nō eē. qz bec r illa possunt sit
 eē vere. vt pdictum est. similiter buius affirmie
 ue de mō. possibile ē non eē. negatiua ē. nō pos
 sibile ē n̄ eē. que nunq̄ simul sunt vere z: in
 ppositionibus d̄ necessario. qz hui^o affirmatie
 que ē. necessariū est eē non ē negatiua que ē ne
 cessariū ē non eē. sed non necessariū ē esse. r bu
 ius que ē necessariū non eē ē negatiua bec. non
 necessariū non eē 3° i ppoib^o de impossibili. qz
 buius affirmatiue. impossibile eē. non est nega
 tiua. impossibile non esse. sed nō impossibile esse.
 silr hui^o q̄ ē. impossibile n̄ eē. negatō ē n̄. possibile
 n̄ eē. ita qz negatio sp ponēda ē ad mo^o Ultio
 cū dicit (vlt) epilogat d̄termiatōz datā. d. qz vlt
 sic d̄z ē oz i ppoib^o d̄ mō oē ponere vt sabā. fz
 ad affirtoz r negatoz ad vñū. i. ad mo^o qz se te
 net a pte pdicati vñ ille sūt opposte pole r non
 pole. r̄igēs r n̄ cōtigēs. ipole n̄ ipole. nccūz n̄
 nccūz. vuz n̄ vuz. vt sic ḡnatr addat nega: ad
 mo^o Ad euidētiā pdcoz q̄ r̄if vtrū mo^o pdi
 cēf i ppoib^o modalib^o. videf qz non. qz illud
 qd̄ d̄termiat totā cōpōnē n̄ ē alterū extremū
 cōpōnif. sed mo^o d̄terminat cōpōnēz. ergo rē.
 pdicatū at ē alterū extremū. P̄ sic. i. q̄ dicitū
 eēt. p̄is est falsuz. q̄ antecedens. consequentia
 patet. qz nihil aliud potest poni subiectum. vt
 cū d̄t. for. currere est pole. falsitas p̄sistit pbat.
 qz dictum cōstat ex vbo r nominē. sed verbum
 ponitur a parte subiecti. quia est nota semper
 eorum que de altero predicantur secūdū ari. s

... de vbo. In oppo^o e ari. h ilfa 'R' in ista
 qstioe. pzo pmitat aliq nccia. z: dicam ad
 qone Quaa ad pmu nondu p q eoz q ponu
 tur i ppositione vlenuciatioe: qda sut res pdi
 cate l subiecte. vt ho equus currit abulat r. q.
 da sut dispone subci l pdicati. r b duplr. l ei
 q e subm l pdicatu. vl subci iqtu subm. l pdi
 cati iqtu pdicatu. r drt b ab illo. sic drt pr. r il
 lud qd e pr. qz p e rlm. z e absolutu. silr sbie
 cru iqtu subm. r pdicatu iqtu pdicatu dicuntur
 mutuo llatie. sz id qd est sbm r id qd e pdicatu
 sumit f se r absolute. dispoe g e q e pdicatu
 r e q e sub^o sut coiter noia adiectia vt alb^o ni
 ger: r silr aduerbia: vt bn male r bi^o. vnde tal
 dispo subicit cu subco: r pdicat cu pdicato in
 q^o e sub^o vel pdicatu: aut ps alteri i ploz: vt
 ho alb^o currit bn. io tales dispoe dicut deter
 miare aut disponere extre^o vl extraa. dispoe
 ar sub i inq^o sub^o vl pdicati inq^o pdica^o. i. al
 teri i illoz i ppatoe ad altez ff bec. tm so nccio
 rtigeter ipole r bi^o. d qz. 4. pncipalib^o agit az.
 spalr i b lib^o. de poli ipoli nccio cotigeti. quia
 bec sut spalr q faciut ppone modale. iste aut
 dispositioe ppe loqndo nec subyciut nec pdi
 cant. qz st ipi^o subci i ppatoe ad pdicatu. r e:
 io determinat tota copone. tm sic vcm e i p lib^o
 q vbu i enuciatioe lz sit tm copla r n pdicatu:
 nec ps pdicati: tm se tenet qmaxie ex pte pdica
 ti. ita dico h de mo. vt dicedo. ho nccio e aial. li
 nccio determinat tota copone: sz magi determi
 nat ad pte pdicati. qz determinat pdicatu iqtu
 pdicatu. i. p copatoe ad subm z: nota^o q in
 ppositioe modali dicedo sic. for. currere e pole
 e duplex copositio. vna iplicita i p dco posto
 a pte subiecti. vt for. currere. qz h iplicat cursu
 ice for. qz tm valz for. currere qtu for. e currel
 fa copo e pncipal pdicati cu subo q iportat p
 li e. sz n determinat aut disponit p li pole. qz mo
 dus n determinat h illa faz copone pncipale lz
 illa q e ipi^o dci ista. f. iportata p for. currere 3:
 nota^o q i ppositioe modali est duplex subm. f.
 subm enuciatioe r subm locutioe. voco subm
 enuciationis ipm toru dcm. vt for. currere. sed
 subm locutioe dr illd de q e fmo. f. pma ps dci
 vt ly for. Quaa ad z^o dico q i pponibus de
 mo ipz dcm subyci. ita q et vbu e pl subci. pu
 ta for. currere. r modus pdicat mediate tm ver
 bo e. vt e pole. b at qd dixi vbu obere subyci e
 itelligedu. qn mod^o poif noialr. r vbu dci e infi
 nitiui moi. vt i exeplo. pdco. aliogn no e sic. vt
 dicendo. ho nccio e aial. qz h ly ho tm subyci.
 ly aial tm pdicat. ly e e copla r z^o adiacel. ly ne
 cessario e dispositio determinas tota copositioz
 q tm magi dcliat ad pte pdicati. sic ipa copositio
 iportata p ly e l postu l subitlectu qd dico pp
 ppositioz iplicita in dco Ad p^o i opp^o dico q
 ma e va de copositioe qua determinat. mo aut
 vt dcz e n determinat copositioz pncipale: c^o est

extremu mo ppposito. sz determinat copositioz
 iplicita. i dco c^o n e extremum. Ad z^o dico q
 dcz tal ppositioe e subm. r vbu ibi postu n est
 no pdicati. qz vt ibi bz vim noif f q dcz e i p li.
 pr. n. vbu ponit a pte subci qn iduit vim noie. vt
 currere e moueri. r curro e v^o. silr i pposito dico

Insequentie vero

Post q ari. determinauit de oppone pro
 positionu modaliu. h determinat eaz bitudies
 siue pnas aut egpollentias. vbi sic pcedit. p fac
 qd dcz e. z: circa qda pdca mouz qda. q. fa ibi
 (dubitabit at) pma ps didif i. z. p determinat d
 pna modaliu f opinionone alioz. z: f vitate r opi
 nione ppa. fa ibi (g ipole) pma i. z. p alioz opi
 nione recitat. z: ea p figura explicat. fa ibi (con
 siderat at) Ad euidetia pme pl notat^o q cu sic
 .4. ppone de mo sic sut. 4. moi de qb^o agitur
 i b lib^o q libz eaz pr qdruplr variari. r sic i vni
 uerso erut. io. vno gde mo pnt accipi affirtie ta
 de dco qz de mo. r tuc sut iste. 4. pole e ee. coti
 ges e ee. ipole e ee. ncc e ee. ali^o pnt sumi nega
 tiue ta de dco qz de mo. r te sut ille. 4. n pole e
 n ee. n rtiges e n ee. n ipossibile e n ee. n ncc e
 n ee 3: mo pnt sumi affirtie de dco sz negatie
 de mo. r te sut ille. 4. n pole e ee. n rtiges e ee.
 n ipole e ee. n ncc e esse. 4: pnt accipi eoz. f. ne
 gatie de dco r affirtie d mo. r te sut ille. 4.
 pole e n ee cotigese n ee. ipole e n ee ncc e n ee
 . pnt g r egpollentie eaz a gbusda ponetib^o. i.
 opinatib^o fuit f tal eozidine r cobiat dcz. qz illi p
 positioi q e. pole e ee. couertit illa q e. cotigese
 ee. r eoz bec illi. r silr ille due n ipole e ee n ncc e
 ee. r qtu ad ista vltiaz errat. vt ptebit ifra. si
 mlr illi pponi q e. pole e n ee couertut r egpol
 let ille. cotigese n ee. n ipole e no ee. n ncc e est
 n ee. r i b vltio silr errauerut. vt ptebit ifra. illi
 vo q e. no pole e ee. egpoller. ille n cotigese ee.
 ipole e ee. ncc e n ee. illi at q e n. pole e n ee. eg
 poller ille: n cotigese n ee. ipole e n ee. ncc e ee
 z: ibi (considerat) explicat qd dixerat i figu
 ra. fiat g vna figura qdraglaris: ita q i p anglo
 sit a ponat. 4. pme. i z: sit. b. ponant. 4. fe. i 3:
 sit. c. ponat alie. 4. i 4: sit. d. ponant alie. 4. sic
 ia pdce sut: r nci lra trez repetut. ps. Deide
 cu dic (g ipole) determinat de pna modaliu fm
 opinionone ppa. circa qb. z. facit. p pdcam opinio
 nem examiat ondes i qb^o bn r i qb^o male. z: ex
 bis concludit r cofirmat sua opinionone vera ibi.
 (aut certe) pma i. z. p ondit i qb^o bn dic. z: in g
 b errauit ibi (ncciu vo) dic g q ppone d pos
 sibili r ipoli bn st dispositio. na ad affirtiaz vni^o
 seqt negatia alteri^o. r eoz r sic posnet tpi. dicit
 g q ipole r n ipole sequit ad pole r n pole: con
 riges r n rtiges: sz pdcoze r couersim. qz ad af
 firiuam de poli aut cotigeti sequit negatia de
 ipoli vt ad illud qd e pole ee sequit n ipole e ee
 qe nega: ipolis. silr adnegatioz de poli. sequit

affir. de ipoli. ut ad si pole ee segt ipole ee. r ps
 q ipole ee e affir? r si pole nega? qz h poi nega
 tio ad mo. ibi no (Ncciu vo) ondit vbi erra
 nit. qz i ill de nccio q ad p agulu r z. vlr. n.
 q ille de nccio no silr sequit ad illas d poli. sic
 ille de ipoli. puta q ad affirtoz seqt nega? r ad
 negatidoz affir? sic ipfi ponebat. duo g fac. p on
 dit itentiu. z reddit caz itenti ibi (ca vo est) dic
 g q ncciu. i. ppō de nccio quo se bz cōsiderādū
 ē. qz sup. n. sic se bnt vt illi dicebāt. vñ subdit
 māifestū ee qm si eod mō sup. seqt ad illā de
 possibili sic illa de ipoli p negatidoz ppositaz. vt
 dicēdo: n. nccē ē n. ee. vt patebit mag. sz p eozū
 pōnē dīctozie sūt ex. i. ex locū suū. nā ppōes i
 p angulo r i 3? angulo debēt poi dīctozie. ipfi
 at i p angulo aut ordie ponit bāc. n. nccē est esse
 r i 3? bāc. nccē est non esse. q. due. f. p dīcte nō sūt
 dīctozie. bñ g dīctōie sūt ex locū suuz
 vñ statim pbat q ille nccē est non esse r nō ne
 cesse est esse. non inquam est negatio eius que
 est necesse nō ee illa que ē non necesse ee. pba?
 ipossibile ē duas dīctozias simul ee veras. sz
 ptingit vtrasq illas in eodez. f. tpe. i. simul esse
 veras. qz illud idē qd ē necessariū nō ee ē non
 necessariū ee. p3 ergo q vna illaz nō ē negatio
 alterius. mi. p3 i exēplo. hec enim ē va. asinum
 necesse ē non ee hominē. r similt r hec ē vera. asī
 nū non necesse ē ee hominē. g fm ordie p dcm
 dīctozie sūt extra locū suū. qz non ponuntur
 vbi debēt poni. f. i p r 3? angulo aut ordie. sed
 ponuntur extra i alyz angulis. z? ibi (ca vero
 ē) assignat causam dicti illius. qre illa ppositō
 de necesse non segtur eodem modo ad illam de
 possibili. sicut illa d ipossibili cōtrarie sumpta
 necessario idē reddīt valēs. i. eqpolēs ad illaz
 de necesse. r similitere? nā ad impossibile ē ee
 segtur necesse ē non ee. r ad ipossibile ē nō ee. sa
 gtur necesse ē ee. ita q ad illā de ipossibili affir
 matiaz de modo r de dco. seqt illa de necesse
 affirmativa de modo: sz negatiua d dicto. r ad
 illā de ipossibili affirmatiua de modo: sz ne
 gatiua de dicto seqt illa de necesse affirmatiua
 de vtroq. Drie ergo de dicto bnt ad inuicē con
 sequētiā. qre. qz sic ē q illa de necesse drie dca
 vel supra sequatur ad possibile sicut ipossibile
 . i. q similitere se babz ad possibile tā ipossibile
 ē ee q necesse ē non ee. nā idē significant neces
 sariū r ipossibile. f. si contrarie sumantur. mani
 festū etiāz q non similt. f. absolute loquēdo sed
 quē admodū dictū ē. f. si contrarie sumantur. r
 sō sic impossibile p negationē ppositā egpollet
 ad possibile. vt possūm ē. g r illa de necesse sū
 pra drie p negatidoz ppositā. f. necesse ē non ee
 egpolet r cōseqt ad possibile p negatidoz ppositā
 vt dicēdo. nō necesse ē si ee. hec. n. seqt ad possi
 bile ē esse Deide cū dicit (ac certe) ex dcis cō
 eludit opinionē pziā pbans q ad possibile ee
 seqt non necesse ē non ee. r arguit sic ad possibi

le ee vel seqt non necesse ē ee vel necesse ē ee. vt
 necesse ē non ee. vel non necesse ē nō ee. nō. n. ē
 dare plures ppositiones d necesse. sed non seqt
 aliqua pmax triuz. g relinquitur q sequit q
 ta hec. f. non necesse ē non nccē. illius rationis
 p ponit mi. z cōclusionē ibi (relingt ergo) circa
 mi. sic pcedit. p pbat q ad possibile ee non seqt
 non nccē ē ee. r hoc p talē ratōnē. ad illā nccē ē
 ee. seqt possibile ē ee. qz nō da oppositū. non
 possibile ē ee ad quā seqt. ipossibile est ee ex di
 ctis. sz hec. impossibile ē ee non pōt stare cū pri
 ma. f. cū hac necesse ē ee. p3. ergo ad illam pma
 seqt possibile ee. tūc vltra ad possibile ē ee seqt
 non ipossibile ē ee. r ad bāc vt ipfi ponit i p or
 dine seqt non nccē ē ee. ergo a primo ad vltimū
 ad necē ee sequitur non nccē ē esse. q est sua con
 tradictoria p negationē ppositam modo: quod
 est inconueniens manifestū. p3 ergo q ad possi
 bile ee non sequitur non necesse ē ee. ideo dicit q
 impole ē sic poni dīctiones nccy. sic ipfi pone
 bant. nā ad b q ē necessariū ee. seqt q pole ē ee.
 nā si n seqt e? nega? f. si pole ē ee. qz d qlibz nccē
 ē: aut dicere. i. affirmare aut negare p p pnci.
 qre si ē n pole ee seqt q ipossibile ē ee: r q nccē
 ē ee. i. si ad nccē ee seqt n pole. g r ipole. qd ē i
 cōueniens. p? qz ad pole ee seqt n ipole esse. hec
 vo. i. ad ipole ee seqt n nccē ee. qre a p ad vlti
 cōrigit q ad nccū ee seqt n ncciu ee. qd ē icon
 ueniēs māifestū. g r z? pbat sil q ad possibi
 le ee n sequit alie due. f. nccē ē ee r nccē ē n ee.
 ibi (ar vero neq) r b p talē rōz i oi bona dca. cō
 seqns pōt stare cū ante. sz ille. z. n pnt stare cūz
 illa pole ē ee. g n sequit ad eā. p? mi. qz pole se
 bz ad ee r n ee. sz altera illaz duaz. f. nccē ee se
 bz tū ad ee. altera vo. f. nccē n ee ad n ee tū. g
 r. dicit g q nec nccū ee nec nccū nō ee. sequi
 tur ad possibile esse. illi enim scilicet possibile es
 se contingit vtrūq; accidere. f. esse r nō ee. p? p
 mi. qz sil aliqd ē pole ee r nō ee. p? fi. qz si aliqd
 ē nccē ee vlt nō ee. n erit pole vtrūq; f. ee vlt n ee.
 qz altera se bz deteriate ad ee. altera ad n ee. ut
 ē dēz Deide cū dicit (relingt g) ifert cōclūdoz
 di. q relingit ut ei q ē pole ee egpolleat n nccū
 nō ee. qz illa sola restat de nccē. r b verum ē. et
 subdit q ē verū ē de nccē ē nō ee. q. f. nō seqt
 ad illā pole ē ee. sz hec. f. de nccio q seqt ad pole
 ee sit dīctio. i. dīctozia e? q seqt ad nō pole ē
 ee. illō. n. i. ad nō pole ee b q ē ipole ē ee. r nccē
 ē nō esse. c? nega? ē n nccē. g a p ad vlti ad pole
 ee seqt nō nccē ē nō esse. r nō aliq aliaz d nccē
 ee Ultio ibi (sequit) epilogat circa deteriate
 di. q dīctioēs. i. affirmatiōes r negatiōes sequit
 se p dēz modū. r nil ipole rtingit sic positū. i. sic
 ordiatū pdcis ppōnib. ut ē dēz In p g ordie
 vel angulo sūt ille ppōnes. pole ē esse rtingens
 ē esse. non ipole est esse. non necesse est non esse.
 In z? ille. possibile ē nō ee. contingēs ē nō ee
 nō ipossibile ē non ee. n necesse ē ee. In 3? ille

non possibile e ee, non ptinges e ee, ipossible e ee, necesse e non ee In 4o ille no possibile e non ee, si cotingens e non ee, ipossible e non ee, necesse e ee Ad euidentia pdictoz notandum q ppositio ali modaliu alie sunt 3rie, alie contradictorie, alie subcontrarie, alie subalterne, 4o ordo 23o cōtrariatur, p̄mus at 2o subcontrariatur, sed p̄mus 23o, et similiter 2o et 4o contradicōriantur, 4o ordo subalternatur p̄ 13o 2o, qd p̄ in figura Notan̄t q̄ consequētie et ego lentie pdicte patent per has quattuor regulas
 Prima regula e ista, cuiuscq; dicto affirmato attribuit pole idē attribuitur cōtingens: et ab eodē remouet ipossible et ab eius pdictorio opposito remouet necesse, et p̄ hanc regulā ego lent et conuertuntur inter se ppositioes p̄mi ordinis Secūda regula e ista, cuiuscq; dicto negato attribuit: possibile eidē attribuit cōtingēs et ab eodē remouetur ipossible, et ab eo contra dictorio opposito remouet necesse, et p̄ hanc regulā conuertuntur et egolēt circa se ppositioes secundū ordinis, Tertia regula est ista, a q̄cūq; dicto affirmato remouetur possibile, ab eodē remouet cōtingēs et eidē attribuit ipossible, et eo pdictorio opposito attribuit necesse, et p̄ hanc regulā conuertuntur et egolent ppositioes inter se tertij ordinis, Quarta regula e ista, a q̄cūq; dicto negato remouet possibile, ab eodē remouet cōtingens: et eidē attribuit ipossible, et eo contra dictorio opposito attribuit necesse, et p̄ hanc regulā conuertuntur et egolēt inter se ppositioes quarti ordinis, vt p̄z itueti pdictā dispositionē i figura Queritur circa hanc materiā de ppositioib; modalibus, vtrū ppositioes de modo et ppositioes de inesse sint distincte specie, videt q̄ nō, nā differētius specie vnū non fit aliud magis qm̄ nihil eorum pdicat et trāsmutato, s; ppositio de iee fit ppositio modalis p̄ solā additionē modi remanente q̄qd erat i illa de iee, vbi gr̄a, hō ē aīal, bec ē d iee, addit̄ nccō et fit modalis, vt dicēdo, homo nccō ē aīal, et tñ rēanet tota p̄ia, ḡ rē, ma, p̄z, qz nūq; vnū oppositū fit aliud oppositū sū coruptione p̄mi: s; q̄ differūt specie sūt opposita, qz oppositis differētis constituūtur, P̄ si differūt sp̄: vna n̄ seq̄ret aliā: s; ad ppositioē d̄ in eē seq̄t q̄nq; aliqua modalis vt ad illas, hō currit, seq̄t illa, hō cōtigēter currit, Ad oppo^o, qz ppositioes aliter se hñtes ad oppositōz et p̄iaz vident specie differre, s; sic se hñt ppositioes modales et de iee, ḡ rē, mi, p̄z ex pdcis i hoc 2o libro R̄: i ista questioe, p̄mo videndum ē qd modus sit et quot modis d̄r, 2o qd sit ppositio modalis et ppositio de iee 3o ad, q, an bec ab illa sp̄e distigat, Quātum ad p̄mū d̄r q̄ mo^o est adiacēs rei determinatio q̄: vt d̄r: b; fieri per adiectiuū: sed adiectiuū ē duplex, quoddaz nominis, vt albū nigrū, q̄ddā vbi, vt fortiter agit

velociter currit, aduerbium enis d̄r vbi adiectiuū, ḡ duplex ē modus, nominalis et aduerbialis q̄ patet i hac ppositioe, hō albus currit velociter Aduerbio p̄ at, q̄dā determinat vbi gr̄a cōpositiois, vt illa, 6, possibiliter ipoliter nccō, cōtigēter vero falso, q̄dā determinat vbi gr̄a rei verbi, vt fortiter agit velociter currit, et sic d̄ alijs Dimissis at oib; alijs modis d̄ illis qui determinat cōpositioē itē d̄ in hoc libro, et illi tñ sunt q̄ faciūt ppositioes modales, cū eni dicit, hō necessario currit: significat q̄ illa cōpositio sit necessaria, cū at dicit, homo currit bene, significat q̄ cursus hominis sit bon^o Sciendū ē q̄ isti, 6, modi q̄ ppositioz faciūt modales q̄nq; sumūtur aduerbialr vt ponitur necessario rē, q̄nq; nominaliter, vt possibile ipossible necessariū rē Sed aduertēdū q̄ ppositioes q̄ modificāt his modis, s, vō et falso n̄ determinatur h, c^o ratio ē, qz i eis sumitur oppositio eodē mō et similis p̄ia sicut, i illis de inesse, n̄ sic at in his de possibili et ipossible necessario cōtigēti, sicut p̄z ex pdcis Quātū ad 2o dico q̄ ppositio modalis ē q̄ modificāt aliq̄ istoruz, 6, modoz pdcōz, vt forte currere ē vuz rē, sic q̄ i talib; ppositioib; de mō verbū imo totū dcm̄ debet subycti et modus pdicari, oēs alie ppositioes dicunt de iee i qb; s, n̄ ponit aliq; modoz pdcōz Quā^o ad 3o lz ientib; rōis n̄ sit p̄p̄ spēs aut g^o, qz n̄ tñ i pdicamēto, vt ostū ē in libro pdicamētoz i q̄dā qdē, tñ eo mō q̄ iprope loq̄ndo imagiatur g^o et d̄rias et spēs, dico q̄ ppositioes de iee et d̄ mō distiguuntur sp̄e, qd pbat sic magi differunt ppositioes de inesse et de modo q̄ affirmatio et negatō, sed affirmatio et negatō differūt specie, vt ostensus ē i primo huius, ḡ rē, ma, pbat: qz magi d̄r ppositio modal a ppositioe d̄ inesse q̄ vna d̄ iee ab alia de iee, l vna modalis ab alia modalī, sed affirmatio et negatio possunt ambe esse de inesse, vel ambe de modo p̄z, ergo rē, P̄ q̄ differunt i forma, differunt i sp̄e, qz d̄ria f̄ spēs ē d̄ria f̄ formā, s; ppositio de inesse et de mō d̄rnt i for, qz forā i illis, de inesse videt eē simplex iberētia, et ipa cōpositio pdicati ad subiectū, forma at i ill de mō ē ipa determinatio ppositiois p̄ quaz be ab illis eēncialr distiguūtur, ḡ rē Ad p̄mū i oppo^o dico q̄ mi, ē falsa, ppositio, n, de inesse n̄ sit modalis manens formāl de iee, s; bñ materiāl, sic ē q̄ ex aqua fit ignis, qz destructa forma aq̄ manz materia eius sub forma ignis, ita bic, forma enim de inesse non manet sicut prius, Ad 2o dico q̄ consequentia ē falsa, nam ad aliquaz affirmatiuā sequitur negatiua, cū tamen affirmatio et negatio sint opposita et specificē distiguātur, ad hanc enim, homo est animal sequitur homo non ē lapis, et ad affirmatiua de predicato finito sequitur negatiua de predicato infinito, vt ostensus fuit supra, ergo in pposito similiter ē dicēdū,

Ubitabit autes. Dicitur
bas. mouet az. qdam qone circa pda
dixit paz an q ad nce ee sequit pole ee. r ga
hoc n e veru. id inquit vbi sit veru. r vbi
no. r hec ps diuidit in. z. in pncipale vbi inqui
rit de intero r incidetale. vbi opat. ppones de
nece ad aliquas modales. fa ibi (iest qdem)
Prima in. z. p qone pertractat. z. ea determinat
ibi (manife e at) prima in. z. pmo arguit ad p
te affirmatiua. z. ad negatiua. fa ibi (at vero
rursus) pponit q qoz di. q dubitabit aliquis
si ad id q e nctium. i. ad nce ee. sequit pole ee
Et ar. q sic. qz si no kqture d ditoria. i. si pole
ee. de quolz. n. e affirmatio vel negatio vera. q
si aliquis dicat q d ditoria e q e pole ee no est
illa no pole ee. nce e dicere q e ista pole no ee.
lz flm sit. ut s est probatum. sed siue sic siue sic
yterq sunt false r incopoles cu ista prima que
e nce ee. na ad nce e ee. no pot sequi non pole
ee. qz hec equipollet isti. impole est ee. que stare
no pot cu ista necesse est esse. s. r ad nce est esse
no sequitur alia. i. pole e no ee. imo videt ee co
tradictoria e. qz equipollet isti no nce est esse.
relinquit q ad nce est esse. sequit alia. i. pza
pole est ee. z. ibi (at vero. rursus) ar. ad oppo
per hanc rdem. illud qd est pole pot ee r non ee
id e. n. e pole incidi r no incidi. r ee r non esse. q
. i. est pole. s. g ad nctium sequitur pole g nce
ee erit contingere no ee. hoc at est flm. g r illud
ex quo sequit. i. s. q ad nce ee sequit pole ee. fal
stas rntis ps. qz rtingit non ee. vel pole no ee
est d ditoriu de nce ee. g non sequitur nec eq
poller ei. Deide cu dicit (mani e at) deter
minat qoz vbi sic pcedit. p premitit duplici di
stinctione. z. pzo solutione infert duplici clu
sione ibi (si g pole) prima i duas. fm duas disti
ctioes. fa ibi (qda vo ptates) pma ad huc i. z. p
pnt pncipale distinctoz. z. addit alteri mebr
subdiuisione ibi (irrdnables vero) prima diui
sio est ista qda pole est ad opposita. ut pole fm
pds roales. qda no est ad oppo. ut pole fm
irrdnables. vel sic r meli. duplex est po. qdas ra
tionalis que valet ad oppo. quedam irrational
que no valet ad oppo. sed est dterminata ad al
teru oppositoz. dicit ergo q non oe pole. puta
pole ee vel pole ambulare valz ad oppo: sed est
in quibusda non sic verum. i. q sint ad oppo. q
pz p in his que pnt. i. hnt pom. no fm roem. ut
ignis est calefactibilis. i. calefactiuus: r hz vim
. i. pom irrdnalem. vnde sic pot calefacere q n
possit in oppo. sed ptates fm rds ipse eed e st.
plurimoz rrioz. puta ho potest dormire r vigi
lare. r e: qz hoc pot fm pom ronale. z. ibi.
(irrdnables vero) subdiuidit alterum mebrum
r e subdiuisio ista q pot e irrdnabilis. no omif
determinata ad vnu e. nec ois ad opposita: sed
qued e sic: qdam sic. ideo ait q irrdnables poten

tie no oes. i. se hnt ad opposita: sed que ad mos
oem est. aliq sunt ad vnum oppo d dterminare
Igne eni no est pole no calefacere. r s. r qcuq
alia q semper agunt. i. vniformiter. alie vero st
q fm irrdnables ptates pnt s. r qdam opposita
ponit ex ut ptas asini vel bouis valet ad am
bulandu r non ambulandu. r subdit q b oem
est. idcirco q no ois ptas est oppositoz: nec q
cuq e dnt sub eade spe vult dicere q e r potu
irrdnalem q quantum ad ee irrdnabilia sunt
eiusde spei. i. eiusde ronis no oes sunt ad oppo
sita: sed qued e sic qdam non: ut pz ex pdictis.
Notandu q hec eade snia ponitur. p. meth.
. i. q potetie rnales sunt ad opposita. po vero
irrdnalls non. potetie at rnales dnt que su rra
tionales vel per eentiam ut intellectus r volu
tas q pertinent ad aiam intellectuam ut volu
guit r sensitiuam vel sunt rnales p. pncipalioz.
puta q subsnt iudicio intellectus r imperio vo
luntatis: ut po motiua r po sensitiuam in boie. qz
fm imperiu ptis intellectiue pnt boiesambu
lare: r no abulare videre r non videre r. v. s.
rnales. q. denotatiue aut nuncupatiue ut ba
bitus inte r voluntatis. vn r scia in intellectu
d r oppositoz r virtus moralis in volutate d r
er oppositoz. Oppo d r duplr vel puiatiue l
drie: r tyroq mo intelligit pom ronale m ee op
posito. ex. q ambulare r non abulare. sed n am
bulare non dicit aliud preter negatione aut p.
uatione talis actus. ex. q secundus possum ascen
dere r descendere. qui sunt duo actus positui
d r. Ex. q primi. possum amare r non amare. ex.
secundi: possum amare. r odire qui est act. d r.
r positiuus. po at irrationalis pot accipi tot
modif per oppo. qz quot modis d r vnu oppo
r reliquu. ex p topi. tm ut hic distinguit r poz
ronale per non valere ad oppo accipit ut oppo
sita oib modis ill. r b: n est ad opposita: lz ad
alteru d dterminate. ut po ignis ad calefacere
vel ignire. Qd aut hic d r aliqua po irrdnalis
ee ad opposita non est sic proprie oem. nisi fou
te qtenus aliqua talis po ut motiua in bruto
pot in hoc r in oppo. ut ambulare r nonambu
lare. ut relata ad diuersas appbensiones selus
vel diuersos actus appetitus. na appetit. mouet
ut pz ex 3: de aia. tm sicut appetit. sensitiu.
magis agit q agat sic q non hz perfecte dntus
sui actus. lz cogit r trahit ab opposito. sic r imple
mor. causat. r id magis. pprie d r ee ad vnum
opposito. qz ad alteru eoz indnter. d ista ma
teria plura recolo me dixisse super. p. metha.
id hec hic sufficiant reliqua queratur ibi De
inde cu dicit (qued vero ptates) ponit secuda
diuisione pncipale vbi duo facit. p distinguit
pom. z. assignat in quibus mebra diuidentia
reperiantur. fa ibi (r hec quide) fa g diuisio est
ista q pole aut po qued e est coniuncta actui.
qued e est precedens actum. dicit ergo ptates

.i. potēte sunt. i. dicunt equo ce. i. multis modis
 qz possibile nō dicit simpliciter. i. vno modo
 sz qdē vni ē vt in actu. i. quoddā ē cōiūctum
 cū actu vt aliquid possibile ē ambulare qm̄ actu
 ābulat: omnino. i. vtr̄ aliquid ē pole eē qm̄ iam
 ē i actu id quod dī pole. id vero. i. aliud dicit
 ē i actu id quod dī pole. id vero. i. aliud dicit
 pole r alio mō. qz forsitān aget i futuro. i. qz p̄
 cedit. r ē ante actū. vt si aliquid dicit pole ambu
 lare. qm̄ alī ābulabit z: ibi (r bec qdē) ostē
 dit i quib⁹ inuenitur potentia bec r illa di. qz
 bec. i. potentia ante actū ē in solis mobilib⁹. i.
 generabilib⁹ r corruptibilib⁹. illa vero que. i.
 simul ē cū actu: n̄ tm̄ ē in istis sed etiam in im
 mobilib⁹ r incorruptibilib⁹. qz i vtr̄sqz verū
 ē dicere h̄ qd ē. non impossibile. i. pole siue ante
 actū siue simul cū actu. vt possibile ambulare
 qz actu ambulat. r ē ābulabile. i. qz non actu
 ambulat sed ambulabit i futuro. pole enī r n̄
 impossibile egpollēt. vt p̄ ex predictis Aliter
 potest exponi littera sic licet redeat i idē. quia
 bec qdē potestas q. i. ē aī actū in solis mobili
 bus reperitur qz prius possūt eē qz sint. sed illa
 qz simul ē cū actu non tm̄ in mobilibus sz etiaz
 in immobilibus reperitur r addit. qz vtroqz mō
 do videtur possibile sed ante actū r cū actu. qz
 in vtr̄sqz verū est dicere aliquid non impossibile
 .i. possibile esse. vt qd actu agit r ambulat r qz
 aliquā ambulabit. r tunc ista littera in vtr̄sqz
 refertur ad declarādū diuisionē pmissā qz ē se
 cūda principalis Deinde cū dicit (si ergo pos
 sibile) vel hoc (igitur impole) ex dictis respon
 det ad questionem fm̄ duas conclusiones vbi
 duo facit. p̄ solutionē premitit. z: ad cōfirma
 tionē eius arguit ibi (quare quōniā) solutio qz
 stat in duabus conclusionib⁹. p̄ma ē qz possibi
 le qd valet ad opposita i quo potētia precedit
 actū non sequitur ad necesse eē. r hoc probat ra
 tio superi⁹ facta p parte negatiua. Secūda
 conclusio est qz possibile qd non valet ad oppo
 sita i quo potētia simul ē cū actu sequit ad ne
 cesse esse. r hoc concludit ratio prius facta ad
 partē affirmatiuam. dicit ergo qz igitur possibi
 le qd. i. valet ad opposita vbi potētia precedit
 actū non ē verū similiter dici de necessario. i. n̄
 sequitur ad necesse esse. r hoc quantū ad p̄mā
 conclusionem. alterū vero possibile qd. i. n̄ va
 let ad opposita vbi potentia sil ē cum actu. ve
 ruz ē. i. sequitur ad necesse eē. r hoc quantū ad
 secundā conclusionē z: ibi (qre qm̄) arg. ad
 cōfirmādū solutionē q̄tū ad h̄az cōclusionē. r
 hoc sic. vlt sequitur esse partē. i. omne vlt sequi
 tur suū particulare. ut si hō est. aial ē. sed necē
 eē est qdā particulare respectu polis esse qz di
 cit pro tanto. qz pole se h̄z ad eē r non eē. sz necē
 se h̄z tm̄ ad eē. r iō pole esse est in plus r cōsius r
 q. vlt. necē āt esse est in minus r. q. particulare.
 g ad necē esse sequitur pole eē. sed non oio. qz n̄
 illud pole qz valet ad opposita. vbi pō precedit

actū. ut p̄ ex p̄dictis Sequitur pars incidē
 talis (r est quidē fortasse) vbi ponit nouū ordi
 nē modalīū propōnum cōpando illas de necē
 ad alias modales vbi sic procedit. p̄ facit qz d̄z
 est. z: iuxta predicta cōcludit q̄dam dionē enū
 ciationū ibi (r hoc quidē prāte) prima in duas.
 p̄ ponit intentū. z: pbat ibi (manife⁹ est āt) In
 p̄ma parte intendit istā cōclusionē. qz ppōnes
 de necēio sunt priores. r debēt precedere omnes
 alias. iō dicit qz illud qd necēim est. i. ppōnes de
 necēio q̄tum ad affirmatiuas. r qz non necēuz est
 q̄tum ad negatiuas. est fortasse prin⁹ oim vlt eē
 vel non eē. i. oim aliaz tā affirmatiuaz qz nega
 tiuaz reddendo singula singulis. qz necē eē est
 prin⁹. i. primus omnibus affirmatiuis r non ne
 cesse esse omnibus negatiuis. vñ subdit qz alia
 p̄siderare oz quē ad h̄arum p̄ntias. i. h̄z p̄ntiā
 h̄az de necē eē. r non necē eē. qz oēs alie ordinā
 tur h̄z istas. r iste de necē eē debent oibus alyz
 p̄poni. z: ibi (mani⁹ est āt) pbat hoc per talē
 rōz illa que sunt actu sunt priora illis que sunt
 prāte. qz ut dī. g. metha. lz i eodem generabili r
 corruptibili pō precedat actū. sicut ēt statū hic
 dēm est. tm̄ silr actus precedit pōm. qz alr nūqz
 pō reduceretur ad actū nisi per aliqd ens actu.
 sed necēia cū sint sempiterna sp sunt actu. oia āt
 alia sunt in pō. g necēia sunt priora illis. Rē p̄
 ores qz sunt ppōnes d necēio oib⁹ alyz. h̄ rōnis p̄
 ponit mi. di. mani⁹ eē ex his que dca sūt. qm̄ qz
 est de necēitate ē sp fm̄ actū. z: ma. di. qz sēpiter
 na r que actu sunt priora sunt bis que sūt prāte
 .i. in pō. Ex quibus sequitur z: intenta. i. qz pro
 pōnes de necē sunt oibus alyz priores. qz foz
 dinē rerū iudicandū est de ordine ppōnum. et
 pp hoc aliqui h̄nt h̄ figurā vbi in quolz angulo
 r ordine ponit ppō de necē eē h̄: In p̄ angu
 lo sunt iste. non necē est nō eē. pole est eē. contin
 gens est eē. non impole est eē In z: angulo s̄t
 iste. nō necē est eē. pole est nō eē. contingens est
 non eē. nō impole est nō eē In 3: angulo sunt
 iste. necē est nō eē. nō pole est esse. nō contingēs
 est eē. impole est eē In 4. angulo sunt iste. ne
 cesse est eē. non pole est nō eē. nō contingēs est
 non eē. impole est nō esse. Deinde cū dicit (et
 hoc quidē sine prāte) cōcludit iux̄ predicta q̄dā
 enunciationū dionem. que est ista. eoz que sūt
 quedā tm̄ sunt in actu r in pō p̄cedente actum
 ut omnia generabilia r corruptibilia. alia vero
 nūqz sunt in actu. sed so⁹ in potentia. ut multa
 polia fieri. que nūqz fient. r ut quidam dicunt:
 p̄z exem⁹ in conti⁹ qz est in potentia ad diuidi i
 infinitum. r tamen nūqz est diuisum actu in īfi
 nitum. dicit ergo qz bec quidem. i. aliqua entia
 sunt actu sine prāte. ut prime subē. puta intelli
 gentie. que fm̄ ari. sunt eterne. alia vero sunt ac
 tu cum potestate. i. cū potentia. qd exponit sub
 dens qz natura priora sunt. tempore vero poste
 riora. vult dicere qz talia que sunt in potentia

7 actu. non est intelligendum simul sed sunt priora natura. i. i. potentia. tpe vero posteriora. i. posteriora sunt in actu. hi. n. omne prius est potentia et postea in actu accipiendo etiam prius et posterius si tantum natura sed etiam duratione. qz talia entia que sunt generabilia et corruptibilia. etiam sunt ari. non fuerunt ab initio. ideo etiam potentia tempore poterunt esse que fuerint in actu. et subdit 3° membrum dicens. alia vero nunquam sunt actu sed solum potestate. Notandum circa dicta quod distinguitur in genere duplex potentia. scilicet subiectiua et obiectiua. potentia subiectiua sumitur in re per comparationem ad materiam de qua fit. materia enim est subiectum omnium formarum et in potentia ad ens. sed potentia obiectiua attenditur in re per comparationem ad agens quod potest ipsas producere ad esse. et sic in hoc dicimus quod aliquid est in potentia passiva materie et in potentia activa agentis producentis. si ergo sit sermo de potentia subiectiua patet quod sempiterna et immaterialia non sunt in tali potentia sed in actu opposito tali potentie ut sunt substantie prime. i. intelligentie. sed si sit sermo de potentia obiectiua sic omnia citra primum fuerunt in potentia etiam precedente actu tempore vel natura. ari. autem videtur hic loqui de potentia subiectiua et de precessione secundum tempus et durationem. ut patet eius intentionem intuenti

Terium autem contra

ria) hec est ultima pars et ultimum capitulum huius libri ubi ari. mouet quandam questionem. circa predicta fuit sepe locutus. et quod totum est enunciationum oppositione. et quantum ad hoc potest esse una questio. utrum enunciationes sint contrarie vel opposite que sunt de contrariis subiectis aut predicatis. quod potest esse dupliciter vel quod ambe sint affirmatiue. vel ambe negatiue. ex primo. bonum est bonum. bonum est malum. exemplum secundum. bonum non est bonum bonum non est malum. vel enunciationes sunt contrarie que sunt de eodem predicato affirmato vel negato de eodem subiecto. ut deo. bonum est bonum. bonum non est bonum. et hec est questio quam ari. hic pertractat. ubi sic procedit. per questionem proponit. 2° prosequitur de ipsa ibi (nam si ea que sunt) dicit ergo quod dubitatio est utrum affirmatio sit contraria negationi et orationi. illa. scilicet que dicit. omnis homo est iustus sit contraria ei que est. nullus homo est iustus. vel quod illa affirmatiua. omnis homo est iustus sit contraria isti affirmatiue. omnis homo est iniustus que est de contrario predicato. Postea explicat in terminis singularibus. put iste sint contrarie. callias est iustus. callias non est iustus que sunt affirmatiua et negatiua eiusdem predicati de eodem subiecto. vel ille. callias est iustus. callias est iniustus. que sunt affirmatiue de contrariis predicatis. questio ergo est quod earum ei sit op

postea Notandum quod hic ari. accipit contrarietatem largo modo. ut se extendit ad omnem oppositionem signanter ad contradictoriam. unde nunc de contrariis ut patet in primo exemplo: omnis homo. nullus homo. nunc de contradictoriis. ut patet in 2°: callias est. callias non est. nunc de subcontrariis ponit exempla. ut patet infra. bonum est. bonum non est etc. Aduertendum etiam quod iniustum sicut iniustitia dupliciter potest sumi. ut dicitur est in predicamentis. scilicet contrarie et priuatiue. ut accipitur priuatiue nihil ponit. quod priuatio formaliter est negatio. ut autem accipitur contrarie ponit hitum contrarium viciosum posituum. et hoc 2°: ponitur hic iniustus aliter non essent enunciationes de predicatis contrariis. sed priuatiuis. est quod quod. utrum ille enunciationes sint iudicande contrarie que sunt de contrariis predicatis vel subiectis. vel ille que enunciant modo contrario. scilicet affirmatio et negatio eiusdem predicati de eodem subiecto. Deinde cum dicit (nam si ea) prosequitur questionem et interdit istam conclusionem quod enunciationes que enunciant modo contrario sunt contrarie. et non ille que sunt de contrariis predicatis. ubi duo facit. primo probat conclusionem. 2° cuiusdam dicit subiungit probationem ibi iuxta finem (manifestum est autem) In tota prima parte interdit tale vnam rationem. sicut se habet in opinionibus et conceptibus anime: sic se habet in voce in enunciationibus prolatis. quod voces sunt signa harum que sunt in anima passionum. et sicut se habet hic et ibi. sed in opinionibus anime sic se habet quod ille opiniones sunt contrarie: quod opinionatur modo contrario. et non ille que sunt vel que opinionantur de contrariis predicatis. ergo similiter se habebit in enunciationibus. et hec est 2° intentio. huius rationis primo ponit maius. 2° probat maius. 3° infert conclusionem. scilicet ibi (nam arbitrari) tertia ibi (quare. scilicet in opinionibus) dicit ergo quod que sunt in voce sequuntur ea que sunt in anima. utpote. quod similiter se habet hic et ibi. et quantum ad veritatem et falsitatem. et quantum ad oppositionem. id est si illic. scilicet in anima opinio est contraria que est contrarium predicati: ut hec. omnis homo est iustus sit contraria isti. omnis homo est iniustus. et similiter se habebit in his affirmationibus que sunt in voce. quod si non est sic in anima. utpote opinio contrarium predicati est contraria. ergo neque in voce est contraria affirmatio affirmationi. ille. n. que sunt de contrariis predicatis. patet ambe simul esse affirmatiue. ut predictum est. sed ea que est negatiua erit contraria affirmationi. quare considerandum est cui opinioni false que opinio vera contraria sit. utrum. scilicet affirmatio sit contraria negationi. aut ei que opinatur esse. i. affirmatiue contrarium. scilicet predicatum. quod sicut in anima est. sic erit in voce. et hec fuit maius. rationis. et subdit exemplum. est. n. quedam opinio vera de bono. puta que opinatur de bono. quoniam bonum est. ut bonum est bonum. alia est opinio falsa que. scilicet opinatur de

bono. quoniam bonum non est. ut bonum non est bonum. et hec est negatiua prime. est autem alia opinio falsa de bono que. s. opinatur. quoniam malum est ut bonum est malum. et hec est affirmatiua sicut prima. s. de contrario predicato. ergo videndum que hanc duarum falsarum est tria illi vere que dicit. bonum est bonum et si est una tria et non alibi. s. quia est tria. et quod illarum est tria. an illa bonum non est bonum. vel illa. bonum est malum. Deinde cum dicit (nam arbitrari) probat mi. isti rōis pncipalis. vbi duo facit. s. quod illa minoribus duas partes. pbat pma. s. quod ille opiniones non sunt tria. que opinantur modo tria. 2. s. quod illa opiniones sunt tria. que opinantur modo tria. s. quod illa ibi (sed in quibus est flā) pma in. z. s. quod pma pmi. dupl pōt intelligi. p. n. pbat quod opiniones que opinantur tria predicata de triis subis nō sūt tria. 2. quod nec ille que opinantur tria predicata de eodem subcō. s. quod ibi (si g boni) In prima parte arg. sic. v. n. tria vni. quod tria nō pōt sūt stare v. n. s. s. stat tuz vno. sed opiniones que opinantur tria de triis sūt pōt eē vere. ut bonum est bonum. malum est malum. vtraque est vera. h. rōis pponit conclusiones di. quod arbitrari trias opiniones diffiniri. i. eē deteriate. eo quod sūt trioz. s. predicatoz et subiectoz sūt est. z. mi. di. quod opinio boni quoniam bonum est. et mali. quoniam malum est. eadē forte est opinio et vera eadē. s. specificē. q. ad eē v. n. et addit quod idē est. siue sit vna siue plures. quod dato quod eēt diuersa spē adhuc abe essent vere. v. n. cludit vltra quod illa non sūt tria. eo quod contrarioz. sed magis eo quod tria. i. modo tria opinantur z. ibi (si g boni) pbat quod nec ille opiniones sunt tria. que opinantur tria predicata de eodem subiecto. vbi sic ar. tū vni vni opponit quod vtiqz v. n. est in eodē genere oppōnis. sed illa que opinantur tria predicata de eodē subiecto sūt plures. z. q. infinite g. z. dicit. g. quod h. op. que est bōi. quoniam bonum est. vna opinio tria. s. boni quoniam non est bonum et illa opinat tria. est vero. i. contingit alias esse opiniones que opinantur de bono aliquid quod nō est. nec pōt eē. puta ut bonum est malum. bonum est inutile bonum est inonestum zc. nulla autem alia illarum pōnēda est tria prime. nec illa que opinat eē quod non est. nec illa que opinat non eē quod est. ex pmi bonum est malum. ex secūdi. bonum non est iustum. bonum non est honestum zc. nam vtraque sunt infinita. siue que opinat eē quod non est. siue que opinat non eē quod est. bec fuit minor. ma. at supponit ex p lib. et tanqz pabilis de se. quod vni vni opponit Deinde cum dicit (sed in quibus est flā) pbat alia partes mi. s. quod ille opiniones sunt tria que modo tria opinantur et hoc per. 6. rōes. s. quod ponit ibi (si g quod bonum (tertia ibi (falsus at) quarta ibi (illa vero que est) quinta ibi (ampli si in alijs) sexta ibi (ampli s. s. hz) In pma parte ar. sic. ille opiniones sunt tria i. quod bonum est prima fallacia. i. pma falsitas. s. pma falsitas est in illis que opinantur modo tria. g. zc. huius rōis pponit ma. di. quod non sup. in predictis est tria. sed in quibus est prima fallacia. z. mi. di. bec

at est ex quibus sūt generatiōes. generatiōes at sūt ex oppositis. 3. conclusionē di. quare est falsa. i. prima falsitas erit in oppositis. sed sup. ille que contrario modo opinatur. sunt ex his ex quibus sūt generatiōes zc. Nota quod ut dicitur p phi. dupl aliquid sit ex a. l. ex opposito l. ex subō. ex opposito vel tria. ut ex albo sit nigrū. vel dictorie siue priuatiue. ut ex nō albo sit albū. et hec est dictum p prius. quod ex nigro nō sit albū. nisi quoniam in nigro intelligit nō albū. quod igitur illud ex quo generat et quod generat se hnt sicut affirmatio et negatio dicit quod prima falla et trietas sunt in his ex quibus sūt generationes. i. inter opinione affirmatiua et negatiua. que opinantur modo tria de eod In secūda parte (si g) ar. sic. magis vere magis falsa est tria. sed illa. bonum est bonum. est magis vera. quod per se est vera: q. illa bonum nō est malum. que est vera per accūs. bec. n. bonum nō est malum. reducit ad illa bonum est bonum. iō. n. bonum non est malum. quod bonum est bonum. ergo et illa bonum non est bonum. erit magis falsa q. illa. bonum est malum. quod illa est flā per se. ista per accūs. g. ille erit tria. bonum est bonum. bonum nō est bonum. et nō ista. bonum est malum. que est de tria predicato. dicit g. quod si verus est quod bonum est bonum. et quod bonum nō est malum. tū bec. i. prima est vera s. se. illud vero. i. s. p accūs. accidit. n. s. quod est bonum non esse malum. magis at est vera. que s. se est vera et etiam falsa secunduz se est magis falsa. sicut dicitur de vera. et per consequens tales inuicē opponit. ergo illa que dicit quod bonum nō est bonum. est falsa s. se. illa autem que dicit quoniam bonum est malum est flā. s. m. accidēs quare sequitur quod magis est contraria et falsa de bono ea que est opinio negationis q. ea que est contrariū predicati. et p. z. dicit In tertia parte ibi (falsus autem) arguitur sic. ille est magis falsus qui habet contrariam opinionē circa singula. sed ille qui opinatur modo contrario habet magis contrariā opinionē circa singula. ergo ille opiniones que opinantur contrario modo sunt contrarie. quia magis false. huius rationis pponit maiorē dicens quod falsus magis habet contrariā opinionē circa singula. quod pbat quia contraria sunt de numero eorum que circa idē plurimū distant. quare sequitur quod si hanc. s. bonum non est bonum et bonum est malum. altera est contraria. magis autem contraria illa que est contradictionis. i. negatiua. s. bonum non est bonum. manifestū est quod bec erit contraria et non ista que est de contrario predicato. In quarta parte ibi (illa vō) ar. sic. magis est contraria illa que contrariatur explicite q. illa que implicite. sed ista bonum est malum de contrario predicato est implicita. alia vero. s. bonum non est bonum est explicite. ergo zc. mi. patet ex predictis. quod illa bonum est malum est implicite falsa et p accidēs. illa autem bonum non est bonum est falsa explicite et per se contraria. ergo zc. quod illud quod est per se tale

ē magis tale q̄ illud quod ē per accidens tale.
huius rationis ponit minore dicens q̄ illa que
ē bonū ē maluz. implicita ē. ⁊ illa quoniam bo-
nū non ē. necessariū ē idē ipsum opinari. i. illa
bonū ē malū reducitur ⁊ implicatur in illa. bonū
non ē bonū. ergo ⁊c Notandū istam rationē
in hoc stare. pp̄ qd̄ vnū qd̄q̄ ⁊ illud magis. sed il-
la. bonum est malū que est de d̄rio predicato. n̄
d̄riatur isti: bo^o est bo^o. nisi in virtute b^o. bonū
nō est bonū in qua implicite continet. ergo illa
bonū nō est bo^o. que est de mō contrario. ē ma-
gis cōtraria In. 5. parte (Amplius si in alyz)
ar. sic. sicut est in opionib^o in quib^o pd̄dicata non
hnt d̄ria. ita d̄z eē in illis in quib^o pd̄dicata hnt
d̄ria. sed in illis sunt d̄rie que mō d̄rio opinant^r
⁊ in istis. dicit ergo q̄ si in alyz que s̄l̄r hnt cō-
traria oz s̄l̄r se hēre q̄. s. ille opiones s̄nt d̄rie.
que opinant mō d̄rio. ⁊ hic. s. vbi nō est d̄rietas
videt̄ h̄ esse d̄m. q̄. s. ille sunt cōtrarie. q̄ con-
trario mō opinant. aut. n. vbiq̄ est cōtraria il-
la que est cōtradictionis. i. negatiua aut nufq̄.
sed in illis in quib^o nō est eē contraria. ista ē flā
⁊ cōtraria que est opposita vere. ut ille qui op̄ia-
tur hominē n̄ eē hominē s̄l̄m opinat. s̄ ergo be-
s. cōtrarie. hō est hō. ⁊ bō nō est hō. ⁊ alie que
sunt cōtradictionis. i. que hnt se d̄dictorie si af-
firmatio ⁊ negatio de eodē. Deinde cū dicit.
(amplius s̄l̄r) ponit. 6. rōem vbi duo facit. p̄ for-
mat rōem. ⁊ remouet dubitationē ibi (mani^o
⁊) In prima pte ar. a permutata p̄portione
sic. sicut se h̄z illa n̄ bo^o nō est bo^o. ad illā. bo^o
est bonū. ita se h̄z ista. nō bo^o est bo^o. ad istā bo-
num nō est bo^o. ⁊ dec s̄l̄tudo pz. qz sicut prime
due sunt vere. ita alie due false. ergo permutati
sicut se h̄bet nō bonum nō est bonum. ad hāc
nō bonum est bonum. ita ista. bonum est bonū.
ad hanc bonum nō est bonum. sed ista. nō bo^o
nō ē bonum. est cōtraria illius. nō bonum ē bo-
num. ergo ⁊ ista bonum ē bonum. ē cōtraria b^o
bonum nō ē bonum. ⁊ h̄etur propo^o qz ille due
sunt d̄ modo d̄rio affirmatiua ⁊ negatiua. hui^o
rōis primo ponit ma. di. qm̄ s̄m̄l̄r se h̄nt. s. opi-
niones boni qm̄ bonum est ⁊ nō boni qm̄ nō bo-
num est. ⁊ s̄m̄l̄r has. i. sicut ille vltra boni. qm̄
nō est bonum. ⁊ nō boni. qm̄ bonum ē. ⁊c ponit
mi. di. q̄ illi que est nō boni. qm̄ nō ē bonū que
ē vera opio ē cōtraria. nō illa que dicit. qm̄ non
bo^o ē malū. que ē de d̄rio predicato quod pbat
qz pnt eē simul vere. illud. n. qd̄ ē non bonus p̄t
esse malum. ⁊ nūq̄ vera est d̄ria vere. nec est cō-
traria illa que est nō malum. i. hec non bonum
non ē malum. non ē d̄ria huius nō bonum non
ē bonum. sicut nec prima propter eandē cāz. qz
q̄z erunt s̄l̄r vere. qz aliqd̄ non bonus. puta pu-
er infra annos non ē malum d̄rie. ergo relingit^r
q̄ ei opinioni que ē. nō bonum qm̄ non ē bonū
ē contraria ista que ē. non boni qm̄ ē bonus. ut

dicendo: nō bonum nō ē bonum. non bonū est
bonū. qz enunciat mō d̄rio. sicut affirmatio et
negatio opposite pz. Deinde cū dicit (mani^o
ergo) remouet du^o. qz. n. s̄ posuit ex^o in p̄p̄oni-
bus indefinitis. puta bonum ē bonum. bonus
non est bo^o. crederet aliquis q̄ non s̄l̄r esset in
vltibus. hoc remouet di. mani^o esse. qm̄ nil iter.
est si dicam^r ē vlt̄ fieri affirmationem. qz d̄ria
erit ei vlt̄ negatio. ut opinioni que opinat. oē
bonum est bonum. est d̄ria hec nihil eoz que s̄
bona est bonam. i. nullum bonum est bonus. qz
hec bonum est bonū. si bonus accipitur vlt̄. pu-
ta dicendo. omne bonum est bonum. eadem est
ei que opinatur: quicquid est bonum est bonū.
vnde tātum valet dicere. omne bonum est bonū.
nullum bonum est bonum. sicut dicere. quicqd̄
est bonum est bonum. ⁊ nihil eorum que s̄nt bo-
na est bonum. ⁊ addit q̄ s̄l̄r est ⁊ in non bono. i.
si non bo^o subiciatur. qz ille erunt cōtrarie. oē
non bonum est bonum. omne non bonum nō ē
bo^o. non bo^o est bo^o. non bonū non est bo^o. ita
q̄ semper erunt contrarie: que modo d̄rio enun-
ciant. ut pz ex predictis. Sequitur illa pars
(quare si in op.) vbi ex predictis infert conclu-
sionem principalem di. qz sic se habet in op.
ut d̄m est. s. qz opiniones sunt contrarie que d̄-
rio modo opinantur. ⁊ ea que sunt affirmatiōes
⁊ negationes. s. in voce sunt note eorum que s̄nt
in anima: ut s̄m̄l̄r se habeant hic ⁊ ibi. qz inq̄
sic est. sequitur qm̄ negatio est contraria affir-
mationi circa illud idem sub^o vlt̄ sumptū. ut bic. oē
bonum est bonum. nullum bonum est bonū. ⁊
omnis homo est bonus. nullus homo est bo^o.
que sunt contrarie proprie loquendo de cōtra-
rietate. ⁊ s̄m̄l̄r est in cōtradictorijs. vnde sub-
dit. cōtradictorie autē aut non omnis homo ē
bonus. que est cōtradictoria illius. omnis hō
est bonus aut non oē bonum est bonum que est
cōtradictoria illius. omne bonum est bonus.
non omnis valet tm̄ q̄z quidā non. pz ergo ex
oibus predictis: qz in oi genere oppositiōis il-
le enunciationes sunt iudicande opposite. que
enunciant modo opposito. s. affirmatio ⁊ nega^o
⁊ non que sunt de oppositis predicatis resp̄cū
eiusdem subiecti. s. vel oppositoz subiectoz
Ultimo cū dicit (manifestū ē autem) pbat
quoddam sup̄ius dictū suppositū. s. qz p̄positio
vera non est contraria vere. hoc enim in supe-
rioribus dictū ē. vbi. ⁊. facit. p̄ p̄ponit conclu-
sionē. ⁊c addit p̄bationē ibi (contraria enī s̄nt)
dicit ergo manifestū eē ex dictis ⁊ dicēdis qm̄
nec opinione verā nec contradictionē. i. contra-
dictoriam enūciationē verā non cotingit eē cō-
trariam vere alteri. s. opinioni vel contradic-
torie enūciationi ⁊c ibi (contraria enī s̄nt)
pbat intentum per talē rationē. contraria nō
possunt circa idem simul eē. s. quecūq̄ opinio

nes aut enūciationes vere possunt sumēē. er
 go vna opinio vel enūciatio vera non erit con
 traria alteri vere. huius rationis p̄ ponit ma
 ius pbatōe dicēs: q̄ Circa idē sūt opposi
 ta. i. incompossibilia. 2. mi. dicēs q̄ circa idem
 contingit verū dicere eundem. i. q̄ omnes ve
 re simul possunt eē: 7 addit ad maiorē declara
 tionē q̄ eidem non contingit s̄l contraria iē:
 ex quo sequitur q̄ nulla vera opinio aut enū
 ciatio contrariat alteri vere opinioni aut enū
 ciationi singula singulis reddēdo Circa vnā
 rationē factā a pmutata p̄portione. notandū
 q̄ proportio ē bitudo vnius q̄sitatis ad alias
 fm euclidē. s̄l. 8. ad .4. se habet in dupla pro
 portione. p̄portio abilitas vero ē bitudo duarū
 p̄portionū q̄ simul sumpte habent quattuor
 terminos vt sicut se habet quattuor ad octo.
 sic qnq̄ ad decē. modus autē arguendi a com
 mutata p̄portione accipitur ab euclide libro
 .5. conclusione. 15. 2. 16. q̄ quecūq̄ quantitates
 p̄portio abiles fuerint permutari p̄portio abi
 les erūt: 7 transfertur ad argumenta vt patet
 p̄ p̄oz in duabus regulis s̄. a. 2. b. conuertunt
 2. c. 2. d. conuertuntur si a 7 c contradicūt. 7 b 7
 d contradicunt. vt sicut se habet primū ad 3°
 sic se habet 2° ad 4°. cōsequētia ari. ē neces
 saria qz alterū contradictorioz dicitur de q̄li
 ber 7 conuertibile cū vno contradictorio si reci
 pit p̄dicationē alterius: nec e^o ideo conuer
 tur cū reliquo contradictorio: vlr ergo tenz ar
 gumentum a commutata p̄portione q̄tus ad
 cōtradicere 7 cōuerti 7 vbiq̄q̄ potest h̄fi aliq̄
 p̄portio considens. 15. conclusiōi euclidis. 7 q̄n n̄
 non tenet. sed nunq̄ tenet quantū ad contradi
 cere. 7 sequi. sed fit semper fallacia consequen
 tis. verbi gratia. quando fit talis permutatio
 cōparando superius 7 inferi^o. vt sic se habz ho
 mo ad non hominē secundū consequentiam sic
 animal ad non animal secundū cōsequētiāz
 ergo permutati sicut homo ad animal. sic non
 homo ad n̄ animal. sed omnis homo ē animal.
 ergo omne non homo ē non animal. falsum est
 quia aliquid non homo. vt asinus n̄ ē n̄ animal
 similiter hic. sicut se habet superficies ad hāc su
 perficiē sic color ad hunc colorē. q̄ permutan
 do sicut superficies ad colorem. q̄ non potest
 eē sine colore. ergo hec superficies ad hunc co
 lozem qd non potest esse sine hoc colore. falsuz
 est. similiter hic. sicut corpus ad hoc corpus sic
 locus ad hunc locū. ergo permutādo sic corp^o
 ad locum. sic hoc corpus ad hunc locum. sed
 corpus non potest esse sine loco. ergo nec h̄ cor
 pus sine hoc loco. falsū ē. similiter h̄ sicut se ha
 bet ens ad non ens. sic possibile ad impossibile.
 ergo permutando sicut ens ad possibile sic non
 ens ad impossibile. sd omne ens est possibile vt
 distinguitur contra impossibile. ergo omne nō
 ens est impossibile. falsū est. qz antixpus est nō

ens. non tamen est impossibile. In talibus
 enim extrema duarum conditionum. vt in pri
 mo 7 in quarto exemplo adinuicē comparata
 habent proportionē conuersam inferendo. 7 n̄
 eandem. oppositum enim consequentis infert
 oppositū antecedentis. 7 non e^o: ideo sic argu
 endo in inferendo sicut primuz ad 3°. sic 2° ad
 4° fit fallacia p̄ntis. sed e^o 7 03 argui sicut pri^o
 ad 3° sic 4° ad 2°. sic ē in p̄posito. sed omnis
 homo est animal. ergo omne non animal est nō
 homo. 7 itē. sed omne ens est possibile. ergo oē
 impossibile est non ens Similiter quantum
 ad duo alia exempla consequētia non tenet q̄n
 cōmune determinat sibi aliquod cōmune inferi^o
 sub cōmuni nō deteriando sibi aliqd inferi
 us sub alio communi: licet ergo superficies sibi
 determinet colorē 7 corpus locum. non tñ hec
 superficies hūc colorem: nec hoc corpus hunc
 locū. in multis ergo non tenet permutatio nisi
 intelligatur modo supradicto. sic enim voluit
 7 disposuit illis pater luminū qui ē benedictus
 in secula seculorum Amen.

Explicit scriptum fratris Antony andree d
 ordine fratꝝ minoruz super libꝝ piarmenias.

Incipit scriptū super libris diuisionū boecij
editū a fratre antonio andree ordiis fratrum minorum

Et diuisit mare

rubrum in diuisiones psal. 135. De
boecio auctore h^o libri potest intelli
gi per verbum ubi describitur perfecta

editio h^o libri diuisionū quatum ad quadru
plex genus cause. ostenditur namque.
auctoritas reuerenda in causa efficiēte
profunditas ingrenda in materia piacete
iocunditas appetenda in fine subsequente
pclaritas amplectenda in for appente
primū pbat iplica: rla (qui diuisit) Ille ē boe
cius q sciam tradidit de dione. ipse g tractauit
de diuisione vtilitate demonstrando. vt pz i p
logo. veritate per tractando. falsitate retractā
do. vt pz i toto tractatu vt de eo possit dici illd
genesis p. vidit lucē q eēt bona r diuisit lucē
a tenebris. appellauitq lucem diē r tenebras
noctē. lucē. s. veritatis de arte dionis q eēt bo
na. i. vtilis. iō diuisit eā a tenebris falsitatis. q.
diē a nocte. qz vitas quodā: dies est. r falsitas
nox 2° pbat penetratio excessiua (mare) con
grue. materia quidē r sub^o h^o libri pbat mari.
qz. q. mare bz profunditate in fsu. nō. n. est facile
nosse reruz diones. vñ psalmus. q dndunt ma
re in nauib^o. sequit. ipsi viderūt mirabilia e^o in
profundo. nobilitate in vsu. oēs. n. scie vtuntur
dione. eccle. p. oia flumina intrāt mare. r mare
nō redundat. pbenitate in statu. qz magna veri
tas r pualet. vñ psal. h mare mag^o r spaciosuz
manib^o ibi reptilia. quoz nō est nūerus. repti
lia. i. varietas clusionū. q p oēs scias reptāt.
3° pbat ptepla: obiectiua (rubrum) rubedo ei
est color medi^o declinās ad nigredinē. iō ē con
gregatiū magis. vñ amorē r cōcordiā dsignat.
finis āt h itent^o ē cōcordiā vitat/ ad exercitium
videndi. r hic est finis itra notitia. s. de dione
ad exercitiū diffiniēdi. r hic est finis eē. sed ppi
qu^o. via. n. dīstina valz ad diffinito nes. ut pz. 7.
metba. r hic ifra ad exercitiū sillogizādi. r hic ē
remotior notitia. s. sillogizādi r toti^o logice. ad
exercitiū fruēdi r vidēdi deū qui ē finis vltius
ad quē oēs scie ordinant matb. iō. rubicundū ē
te^o. vbi. s. videt ille d quo can. v^o dilect^o me^o cā
didus r rubicūdus elect^o ex milib^o. r videt ab
illia de qb^o Tre. 4. candidiores nazarei ei^o niue
nitidiores lacte rubicūdiores eboze antiquo sa
phiro pulchriores 4° pbat explica: distincti
ua (in diones) q spectat spālī ad formā tracta
tus q ē dīo libzi. dīdit. n. libz in capitla. capitu
la i paragrapha. paragrapha in paraflla. ut sic
tota dīo a toto lib^o v^o q ad pres minias ordiare
pplēat. p multas r varias diones. p q itelligi p
illud gen. 15. appuit lāpas ignis trāsens inter
diones. lāpas. s. vitatis explicatiua iter diones
multiphasias h^o libzi. ut sic per banc creatam

veritatem agnitam ad veritatem increatam fi
naliter pertingamus. Amen.

Via notitia subiecti p supponit i scia. d
subō. n. oz p cognoscere qd ē. r qz est. 3°
aī expositionē sē de subō h^o libzi. vñ
moueo qōz. vtz liber iste dionū sit de dione. ut
de subō. videt q nō. nā de dione nō ē scia. g di
uisio nō est sub^o i hoc libro. pna est enidēs. aī s
pbat. tū qz oīs scia est de bono. ex p d aīa. s. d
uisio nō videt quid bonū. qz pducit ad nō eē. g
rē. tū qz oīs scia est de vli. sed dīo nō est vte. p^o
n^o equiuocū ē vte. sed dīo ē equiuocū. qz dī m
tis modis. g rē. tū qz oppositoz eadē ē discipula.
sed pō r dīo sunt opposita. r de pōe nulla h
scia. g nec de dione p de dione nō ē vna scia.
g nō ē sub^o in hoc libro. pna pz. qz liber iste non
pnet nisi vñ sciam. aī s pbat. tū qz de illo nō
est vna scia q dī multis modis. secāt. enim scie
quē ad^o r res. ex. 3. de aīa. sed dīo dī multis mo
dis s. boe^o hic i lra. g rē. tū qz subē r accnti nil
est cōe vñ. s. quedā. dīo est subālis quedā acci
dentalis. g rē. g nec erit de eis vna scia p scia
de dione ē realis. g dīo nō ē sub^o i hoc libro. pna
pz. qz liber iste pnet ad logicā que ē scia rōal
aut p mocinalis. r nō realis. aī s pbat. tū qz dīo
ē res. scia āt de re ē realis. g rē. tū qz oīs scia de
vli ē realis. pz de metba. r de aī s iductiue. s.
dīo est quid vte. ut suppono r pbabit. g rē p
ad pncipale. sub^o scie dī cōtinere oia dterāta
in scia: s. dīo nō est bi^o. bic. n. in isto libro dter
minat de diffinitione. ut patebit infra. diuisio
autē nō continet diffinitionē. ergo rē p sub
iectū scientie dī habere partes. scientia enī vna ē
vnius subiecti pres r proprietates considerās
ex p posterioroz. s. diuisio non habet partes cuz
sit forma simplex. g rē In oppositū ē boecius
vnde r liber iste intitatur de diuisione. R.
i ista questione oportet supponere quedā gene
ralia de subiecto scientie dicta i questionib^o su
perius in poz: predicamētis pīar. 6. pncipio
rū. r tunc ad istā questionē dico. 4. conclusio
nes Prima conclusio ē ista. de diuisione pōt
eē scientia. hanc ostendo sic. de omni illo potest
eē scientia qd habet partes r passiones. demō
strabiles de subiecto. s. dīo ē huiusmodi. g rē.
pbatio mi. habet enim partes subiectiuas. pu
ta diuisionē generis. diuisionē totius rē. habz
etiam proprietates. puta per se r per accidens
p de omni eo ouenit eē scientia. circa qd cō
tingit errare r rēe agere. sed diuisio ē bi^o. g rē.
mi. patet r patebit magis ex sequentib^o in ex
positione littere Ex his patet. ad primū i op
positū qd est contra istam conclusionē. dico. n.
q aī s ē falsū. ad primā pbatōnē nego. mi. qz
dīo ē duplex. qdam rei. vt si aliquod totū na
ture. puta homo scindatur realiter i suas par
tes. quedam ē rationis vt cū aliqō commune
diuidiur i contēta quoquomodo. pma ē i par

res integrales et conducit ad malum et non ad
 eē totius de qua boeci⁹ non tractat. fa ē in par
 tes subiectinas que realiter non vidit s; docet
 diuidere fm proprias rez differentias q̄ non
 conducit ad malū aut non eē. sed magis cōfert
 ad cognitionē et diffinitionē rerū. et de hac tra
 ctat boecius. non tamē video quin de vtraq;
 possit eē scientia. qz vtraq; est ens. et per conse
 quens bonū. qz bonū conuertit cū ente Ad se
 cū dā nego mi. qz diuisio ē qd aptū natū pdica
 ri de pluribus. cū arguitur q non. qz est equi
 uocū. dico q falsū ē. qz predicat fm idē nomen
 et fm eandē rationē. Ad pbationē. qz dicitur
 multis modis dico q verū ē multitudine sup
 positoz. sicut et quodcūq; vlt. non vero multi
 tudie signatorum q̄ sola facit equiuocationez
 Ad tertiam dico fm ari. 6. top. q̄ bene dif
 finit tria significat. posito q̄ vno opposito cōse
 quēter ponit aliud. et cognoscit vnū reliquo co
 gnito. determinādo q̄ de diuisiōe. determinat ali
 quo mō de pōne. vñ et diones nō sunt nisi aliq̄
 mō cōpositoz. Secūda p̄est ista. de diuisiōe
 est vna scia. hāc pbo sic. vni⁹ subiecti ut vnū. est
 tm̄ vna scia. sed dio simplr sumpta est bi⁹. qz ut
 sciz vñā cōem rōem dī de omī diuisiōe. q̄ rē.
 Cōfirmat per boe⁹ qui de oi dione tradit v⁹
 libū et vñā tm̄ sciam. Ex his pz ad 2⁹ ar⁹ q̄
 est p̄ istā conclusiōz. dico. n. q̄ aīis est flm̄. Ad p
 bationē primā iā pz ex p̄cis. qz nō dī multis
 modis nisi multitudine. suppositoz que nō tol
 litynitatē requisitā ad subc⁹. Ad 3am dico
 q̄ oīs diuisio est formalr accñtalis. qz est qdā
 accñs. tm̄ materialiter pōt esse substārialis aut
 accñtalis. s; q̄ diuidit subām vel accñs. illā ē
 ppōnē q̄ subē et accñti nihil est cōe vniuocū. si
 puto eē verā q̄ pz tenēdo q̄ ens est cōe vniuocū
 cū oīb⁹ de quib⁹ pdicatur. q̄ credo eē vey. ut iā
 dixi in poz⁹. Tertia p̄est ista. sciētia de dione
 est scia rōnalis nō real. hāc pbo sic. scia logical
 nō est realis sed rōalis. de diuisiōe est scientia
 logicalis. q̄ rē. ex his pz ad 3⁹ ar⁹ q̄ est p̄ istā
 cōclusiōnē. dico. n. q̄ aīis est flm̄. Ad primā
 pbationē dico q̄ duplex est res quedā itra in
 tellectū tm̄. quedā extra. diuisio at̄ de qua hic
 agit. est tm̄ res et ens rōis et nō res extra. et talis
 res nō denotat sciam realē. sed tm̄ res z⁹. Ad
 secūdam dico q̄ maior nō est vlr vera. qz nō oē
 vlt est ens reale. ab intētionib⁹. n. pōt abstrahi
 aliqua intentio cōis et vltis. sicut a reb⁹. Quar
 ta p̄est ista. liber iste est d̄ diuisiōe ut d̄ subō
 hāc pbo sic. illud est sub⁹ in hoc libro de quo h̄
 agit q̄ ad se et suas pres et passiones. bec. n. est
 rō subci. sed diuisio est bi⁹. q̄ rē. mi. pz. qz h̄ agit
 de oi diuisiōe que est ps subiectiua diuisiōis
 absolute. 3⁹ de pprietatib⁹ eius que sunt p se et
 per accñs. ut in expositione ampli⁹ apparebit.
 Sed circa dicta est vnū du⁹ que diuisio est
 bic subiec⁹. et dicit q̄ diuisio put significatur p

sermonē vel que fit per vocē significatiuā. i. di
 uisio plata per vocē Contra oīsam est in prin
 cipio predicamentoz et periarmentias q̄ nulla
 pars logice est de voce. alioquin sillogismus in
 mente nō esset sillogism⁹. nec enūciatio in men
 te esset enūciatio. eodē mō dico de diuisiōe. Ali
 ter ergo dōm q̄ diuisio in mente est hic subc⁹.
 qz sic cōsiderata habet partes et passiones. q̄ ar
 voce pferat accidit sibi. ut est sub⁹ et du⁹ ē
 quare ari. nō tradidit sciētia de diuisiōe. dicit
 q̄ duplex est diuisio. vna est de esse logice. ut ē
 diuisio generis in species. et de tali determinat
 ari. libro posterior. qz illa valet ad diffinitioez
 et p̄ ad demonstratiōz. alie oēs diuisiōes s̄
 de bene esse de quibus omnibus agit boeci⁹ in
 hoc libro. ex his pater ad 4⁹ arg⁹ q̄ est contra
 istam conclusionem. dico ergo q̄ maior sic est
 intelligenda q̄ subiec⁹ debet continere deter
 minata in sciētia que. s. in ea per se et principalr
 considerantur. ut sunt partes et passiones. hic at̄
 agitur de diffinitione nō principaliter. sed inci
 dentaliter. ut inferius patebit in expositione.
 Ad 5⁹ dico q̄ equiuocatur de partibus. sub
 iectū eniz oportet q̄ habeat partes subiectiuas
 nō necessario integrales. forma autē simplex et
 si nō habet partes integrales: potest tamen ha
 bere subiectiuas. et hoc sufficit ad subiectuz sci
 entie. sic autem est in proposito de diuisiōe. ut
 pater satis bene ex predictis.

Claz magnos studi

osis) Liber iste in duas partes diuidit̄
 principales. in probemisi et tractatū ibi (diuisio
 nāq; prima in tres fm q̄ tripliciter trahit au
 ditores ad amorē huius sciētie. primo eniz red
 dit auditores attentos ex doctrine vtilitate. 2⁹
 dociles ex doctrine facilitate. 3⁹ beniuolos ex do
 ctoribus humilitate. fa ibi (quare qz maxim⁹)
 tertia ibi (nec vllus liuoz) In prima parte in
 tendit talem rationē. omnis scientia bonozata
 fructuosa et vtilis est attente speculanda. s; sciē
 tia de diuisiōe est huiusmodi. ergo rē. hui⁹ ra
 tionis mi. ponit in littera. quā probat auctorita
 te andronici phi diligentissimi senis qui i lib⁹
 quē edidit de diuisiōe docet q̄ magnos fruct⁹
 affirmat scientia diuidendi hominibus studio
 sis. i. ingeniosis. et etiam quan⁹ hec sciētia diui
 dendi fuerit i bonoze semp apud p̄peticā di
 sciplinam. i. apud sectam et disciplinam ari. et se
 quacium suozum. et auctoritate plotini phi gra
 uissimi. i. valde autentici. hoc idem probatur
 auctoritate etiā porphiry a quo iste liber est re
 petitus in cōmentarijs. i. in cōmento qd fec̄ sup
 librum plonis qui intitulatur sophistes. a quo
 eodem poz⁹ vniuersalitas introductionis in ca
 thegorias. i. in librum predicamentozum ē lau
 data per hanc. s. scientiā diuidendi. dicit enim
 poz⁹ in libro suo introductorio in predicamēta
 m 4

necessariam esse peritiam .i. notitiaz. s. pdicabili-
 lium. s. generis speciei proprii r. tum propter
 alia multa. s. ad pdicameta ari. r. ad demonstra-
 tionem r. diffinitionem. tum etiam propter utilita-
 tem partiendi. i. diuidendi que est maxima inter
 omnes. hec autem omnia dicta de porphirio pa-
 tent euidenter in principio libri sui. Cum sit neces-
 sariu r. vbi notitia illoz. s. pdicabiliu dicit esse
 necessariam inter alia ad diuisionem faciendam
 ex quib' omnib' patet mi. rationis. r. etiam pa-
 tet littera ex predictis Notandu q' tempore
 ari. athenis dicitu fuisse tres scole siue secte phi-
 losophoz. vna epicurreoz. alia stoicoz. tertia
 peripateticoz q' fuit ari. r. suoz sequaciu apud
 quam sciencia de diuisione fuit in honore rone
 utilitatis r. fructus inde consequenti tota phi-
 losophia Deinde cu dicit (q're q' maxim') red-
 dit auctores dociles ex doctrine facilitate atq'
 breuitate. vbi hic dat tales ratsonem. omnia scia
 faciliter r. p modu introductoriu atq' breuiter
 tradita dz reddere dociles auditores. sz scia de
 dione tradita i B li' est bi'. g r. huius rationis
 mi. ponit i littera dans duplicem modu procedē-
 di cum sua causa. prius e q' hanc scientiam tra-
 det modo facili r. introductorio: licet habuerit
 circa hanc materia competet r. subtilē tracta-
 tionē r. studiu. cuius causam subdit ibi (vt nec
 anxietas) q' subtilitas occise ofonis r. snie si p
 secte ingerit anxietate mentib' audientiu. vt
 q' doctrina nimis subtiliter r. truncate tradit
 2° modus procedendi e q' hac scientiaz tra-
 det r. perscribet cu moderata breuitate. c^o cam
 subdit ibi (nec supuacua) q' superuacua loqui-
 tas hax rez no debet habere. i. occupare men-
 tes rudiu r. solentiu q' nouiter audiunt doctrina.
 hoc enim no est bonum nec iustus. dicit g' q' r.
 de diuisione e maximus vsus. omnes scientie
 naq' vtuntur diuisionibus. est de ea facillima
 doctrina. ideo ego. s. boeci' sicut plura alia tra-
 didi romais aurib' .i. latinis. ita r. id. i. librum
 istu perscripsi r. tradidi introductorie r. cu mode-
 rata veritate r. breuitate. p' lra ex pdcis No-
 tandu q' boeci' multa tradidit latinis. siue tras-
 feredo de greco i latinu. tota eniz philosophia
 naturalē r. metaphisica r. logicam r. plura alia
 d' traslulisse. siue e scribendo. na mltos libros
 ipe composuit: iter quos e liber iste vnus d' di-
 uisione que modo introductorio r. cu moderata
 breuitate composuit r. scripsit. r. hic modus p-
 cedendi e qui reddit dociles auditoers. Dei-
 de cu dicit (nec vllus liuoz) reddit auditoers
 beniuolos ex sua humilitate. r. intedit tales ra-
 tionē. ois doctor qui r' ardua naturalr r. igno-
 tam tradit cu magno labore r. legetium utilita-
 te metet habere beniuolos auditoers. sz ego su-
 bi' quatu ad huc libru de diuisione ergo r. mi-
 noze ponit in littera dices q' nullus liuoz inui-
 die debet obfuscare oblig' morib' detractio-
 nis illud qd arduu e in natura r. digestu est ad

legentiu utilitate vt auditoers dent potius vi-
 am studys nu cognoscendo quatu ad maledca
 si qua sint. nu coponedo qtu ad benedca. po-
 tius inquam q' stringat super ea bonis artib'.
 sup' per suam detractione du q' qd nouu e re-
 pudiat ipudenti obstinatione. q's enim no vide-
 at. i. quilibet debet cognoscere taq' notu q' ml-
 tu valet ad defez r. destructionem bonaz artiu
 r. scientiaz si apd metes hominu q' q' sit despe-
 ratio disciplinadi. s. q' homo sperat r. opiatu-
 se ex suis operibus r. doctrinis alijs displicere.
 retrabit eniz homo sepe a benefaciendo quado
 sperat q' aly de suo bono opere offeduntur. oz
 ergo auditoers ee beniuolos vt ex hoc magis
 doctores inducantur r. trabantur ad docedu.
 Ultimo cu dicit (sed hec hactenus) iponit fi-
 ne dictis r. continuat se ad dicenda dices q' hec
 dicta sunt hactenus r. dimittatur. sed nunc no-
 men ipsius diuisionis dicendu e ostendedo q' r.
 modis dicit diuisio. r. fm vnu quodq' vocabu-
 lum r. mebru diuisionis proprietates r. partes
 vniuscuiusq' oppositi sunt pertractande sup'.
 iuxta predictu modu procedendi.

Diuisio namq' finito pbe

miopsequit
 auctor tractatu intentum. vbi sic procedit. p di-
 uidit diuisionem in suas species r. manifestat per
 exempla. 2° prosequit de eis determinando de ea-
 rum proprietatib' ibi (quibus autē sumope)
 pma diuidit in duas. primo diuisionem diuidit.
 2° mebra per exempla exponit ibi (sed horum
 omnium) Ad euidentiaz prime partis nota-
 dum q' diones: quedā dicunt p se. qdā per acci-
 des vt magis iferius patebit. p g' ponit dione
 p se. 2° p accis ibi (p' ter has autē) dicit ergo q'
 diuisio dicitur multis modis. q' tripliciter itel-
 ligedo. vt supra dictu e de multitudine suppo-
 sitoꝝ no significatoꝝ: e enim vna diuisio gene-
 ris i species. alia totius in partē. tertia vocis i
 p' pas significationes. hax at quelibet d' diui-
 sio per se Secūda ibi (preter has) ponit diui-
 onē per accidens dicens q' preter has diuisio-
 nes p se que dicte sunt. e alia diuisio q' dicit per
 accis fieri. r. e triplex. vna e cu subit didit i ac-
 cidētia. alia cu accis didit i subca. tertia cu ac-
 cidēs didit i accitā. expōit at illū mo^o. d. q' B
 fit q' vtracq' accitā. s. disū r. alteꝝ didentium
 isū eio subō. B ipe boeci' iferi' dclarat. r. p' hoc
 stati patere p ex^o vt dicēdo. alboꝝ qdā sūt dui-
 cia. puta lac. qdā amara. puta sal. tā albū ei q'
 e disū q' dīce qd e didēs isū eideꝝ subō. s. lacti-
 filr. ex alia pre albū r. amax isū sali Ex pdcis
 g' p' q' i vniverfo sūt. 6. spēs dionis. 3. p se r. 3. p
 accis Deit cu dicit (sz hoz oiuꝝ) expōit pdcās
 diones p exempla. vbi. z. facit. p' exemplificat d' di-
 uisionib' p se. 2° de diuisionibus p accidēs ibi
 (eoz vero q' sz accis) pma i. 3. p' expōit dionē
 gnis. 2° dionē toti'. 3° diuisionē vocis. secūda

ibi (totū vō) tertia ibi (vocis vō) p̄ma in. z. p̄io
 faict qđ dicitū ē. z. exponit quoddam notabile
 circa diuisionē generis ibi (oportet autē) conti-
 nuat ergo se ad dicēda dicēs qđ subdenda sunt
 exēpla omnīū mēbroz. i. oīuz dionū p̄dcāz. q̄te
 nus ratio totius diuisionis dicte elucescat. exē-
 pla enī elucidant itētū. z. statim subdit. ei. qz de
 dione generis p̄ in genere substātie. nā ḡ diui-
 dit in spēs dicēdo sic. aialīū alia sunt rationa-
 lia alia sunt irrationalia. iterū rōnaliū alia sūt
 mortalia alia immortalia. z. in genere accidenti-
 v̄ sic dicēdo. colorū alia sūt alba. i. albedo. alia
 nigra. i. nigredo. alia media. Et subdit quod-
 das notabile circa hoc qđ oz omnē dionē generi-
 i. spēs fieri ad minus i duas partes aut in plu-
 res. s̄z nō in infinitas. qz nec sunt infinite spēs
 eiusdem generis. nec minus duabus. s̄z cur hoc
 eueniat postea ostendendū ē Circa istaz litte-
 ram possūt duo queri. p̄mū vtrum mortale sit
 v̄ia diuissua aīalis z cōstitutua hominis. qz h̄
 videtur velle boecius qđ diuidit aīal ratiōale
 per mortale z immortale z. v̄ v̄trū genus regrat
 necessario plures species: ad min⁹ duas. sed qz
 be questiones iam tractate sunt s̄ i poz. iō nunc
 p̄termitto eas. querātur ḡ ibi z. ibi (to⁹ vero)
 exponit per exēpla diuisionē totius i pres vbi
 duo facit. p̄ facit qđ dicitū ē. z. reducit ad diui-
 sōez totius quandam aliā dionē ibi (cūqz bo-
 minis) dicit ergo qđ tūc totū diuidit in pres qđ
 v̄nū quodqz diuidit i eas pres ex quib⁹ cōponi-
 tur. v̄t dicendo sic. domus aliud tectū aliud pa-
 rietes aliud fūdāmētū. z. iterū dicēdo hominē
 cōponi ex aīa z corpore. qz aīa z corpus sūt par-
 tes eētiales hominis. sic pies. tectuz. funda-
 mentū sunt partes integrantes domus Postea
 ibi (cūqz hominis) diuisionē quādā. s. speciei in
 indiuidua reducit. s. ad diuisionē totū i partes
 dicens qđ cū dicimus. ciceronē virgiliū z ceteros
 particulares homines eē partes hoīs. cōis
 ē diuissio. q. totū in partes. qz isti cū sint p̄ticu-
 lares homines iungūt z componūt vim. i. ratō-
 nem totius hominis. i. homis in cōmuni. q. cu-
 iusdam totius. z nē crederet qđ talis diuissio eēt
 generis in species. subdit qđ nec homo ē genus
 nec singuli. i. singulares hoīs sūt. spēs s̄z magi
 sunt partes quibus coniungitur totus homo. i.
 communis homo qui ē species Notādum qđ
 diuissio specierū in singularia magis videt con-
 uenire cum diuisione generis in species. tuz qz
 v̄trobiz est diuissio totius vniuersalis i partes
 subiectiuas. cum quia v̄trobiz diuissum didit
 z contrahitur in diuidentia per differentias cō-
 titutiuas. nam sicut genus per differentias spe-
 cificas sic species per differentias indiuiduales
 quecunqz ille sint. tamen pro quanto indiuidua
 sunt partes. z species ē quoddam totuz diuissio
 speciei in indiuidua reducit ad diuisionē totū
 in partes. immo hoc modo generaliter oīs diui-
 sio est totius in partes. qz omne diuissū ē quod-

dā totum. z. diuidentia sunt partes eius aliquo:
 ad hunc ergo modū generalē respiciens boeci⁹
 reducit diuisionē speciei ad diuisionē totius in
 hoc loco. qz sicut generaliter totū constituitur
 ex partibus. ita species ex indiuiduis nō iniri-
 sece z fortiter. sed pro quāto a pluribus particu-
 laribus abstrahitur natura speciei z. ibi (vo-
 cis at) exponit per exēpla diuisionē vocis in
 significationes vbi sic procedit. p̄ facit qđ dicitū
 est. z. subdiuidit hanc diuisionē assignans eius
 duos modos ibi (sed huius diuisionis) dicit ḡ
 qđ diuissio vocis in proprias significationes fit
 qñ vna vox multa significans exponitur oīdē
 do pluralitatē sue significatiōis. ut dicēdo sic.
 canis qđ est quōdam nomen z vox. quōdas est ani-
 mal quadrupes latrabile. quōdam celeste sidus
 q. f. micat z splendet ad pedem morbidū orio-
 nis. i. cuiusdā signi aut stelle sic dicte. quōdā est
 piscis marinus qui crescens in magnitudine
 corporis imoderatam. i. nigra. nam v̄atde apli-
 atur piscis ceruleus. talis ergo est diuissio vocis
 in significationes. Notandū qđ canis qui est
 stella dicitur micare ad pedem morbidum ori-
 onis quatenus in climate illo. siue regione vbi
 dominatur influit morbos z corruptionem. v̄n-
 de z dies caniculares z periculosi z pestilentes
 sunt plus ceteris diebus Postea ibi (sed hu-
 ius diuisionis) ponit b⁹ dionis duos mōs di. qđ
 b⁹ dionis duplex est modus s̄m qđ vox multa
 significans potest esse nomē vel oīo p̄p̄ ex plu-
 ribus noīb⁹. ex. de noīe. positū est s̄. ut canis.
 ex. de oīone. ut cū aio. i. dico te eacidā romāos
 posse v̄icere. bec. n. oīo p̄t b̄re duplicē s̄m. vel
 qđ eacida vincat romanos. vel e. qđ romāi vi-
 cant ipsum. similiter ē hic canē comedere panē
 z subdit nomina illoz dicēs qđ diuissio talis no-
 minis ē diuissio equiuoci. z diuissio talis oratio-
 nis ē diuissio ambigui seu ambiguitatis quam
 greci vocāt amphibologā. v̄nde nomē multa
 significans dicit equiuocū. z ideo talis diuissio
 ē equiuoci i equiuocata. oratio autem multa si-
 gnificans dicit amphibola. i. ambigua. z ideo
 talis diuissio dicitur diuissio amphiboli in āpbi-
 bolata Deinde cū dicit (eorum vero) exēpli-
 ficat de diuisionib⁹ per accūs. vbi sic procedit.
 p̄ facit quod dictum ē. z. expōit quoddā supe-
 rius dicitū circa has diuissōes. secūda ibi (acci-
 dens vero i subiecto) tertia ibi (accidentium) in
 accidentia) dicit ergo qđ eoz que dicūtur s̄z ac-
 cidens. i. diuissio subiecti in accidentia fit hoc
 modo. v̄t cū dicimus. omnium hominum alij
 sunt nigri alij candidi alij medij colores. bec ei-
 . f. nigrū albū zc sunt accidentia hominū z non
 species. z homo ē eorum subiectū z nō genus. z
 ideo talis diuissio ē subiecti in accidentia z non
 generis in species. z. ibi (accidens vero) exēpli-
 ficat oīa dione d. qđ sectio. i. dīssio fit accūs in
 subcā sic dicēdo. oīuz qđ exponūt. i. qđ sunt bona
 qđ bonū ē qđ oīa appetūt. ex p̄ etbi. alia s̄ i aīa

alia sunt in corpore, illud. n. q. experit. i. bonum est
 accens a se et corpore. et non g. et anima et corpus sunt
 subiecta boni et non species. et ideo talis dicitur est accens in
 subiecta. et non gnis in species. 3. ibi (accensiu) exempli-
 ficat de tertia dione. et dicit in. z. partes. p. facit q.
 dicitur est. z. ponit quodam proprietate h. dionis ibi (s.
 h. dion) dicit q. dion accensiu in accensia fit h. ut
 cum dicimus omnia candidos. i. albos. alia sunt dura
 ut margarita. alia liquida. ut lac. q. at talis dion
 fit accensiu in accensia probat. q. liquor et albedo et
 durities sunt accensia. cum g. albu et durz et ligduz
 separatu e. i. distum. sequit q. q. sic dicimus accens
 in accensia sepam. i. diuidim. Postea ibi (sed
 h. dion) ponit quodam proprietate h. dionis. et dicit in
 duas. p. facit q. dicitur est. z. ex hac proprietate infer-
 riam h. dionis ad alios dicitur ibi (dicit aut)
 dicit q. h. dionis in alterutra mutetur
 puta q. diuisum fiat videns. et ex ut pz in ex-
 possum. n. dicere eoz q. sunt dura. alia sunt alba
 alia nigra. et ex eoz q. sunt ligda: alia sunt alba
 alia nigra et ex illis eoz q. sunt nigra. alia sunt li-
 quida alia dura. vbi ides nunc est videns. ut pz
 intueri Postea ibi (dicit aut) ex hac proprietate
 dat dicitur h. dionis ad alias dicitur di. q. ex
 hoc bec dion dicitur ab oibus dicitur. na cum diffinit
 .i. dicitur vox in proprias significaciones. non pot
 fieri ex q. significatio diuidat in voces. sic q.
 g. dicitur in species. non pot fieri ex q. species videri-
 tur in genera. nec et pres pnt dicitur in to. Quis
 to diuidat in pres. p. Ergo dion accensiu in acci-
 dentia differt ab oibus dionibus p se. non autem
 ab alijs dionibus p accens. q. ibi et est aliq. vicissi-
 tudo. na sicut sub dicitur in accensia. ita ex: ac-
 cidens in subiecta. ut pz ex pdictis Ultio ibi (q. vo-
 lupius) exponit quodam supi dicitur. s. q. bec dicitur
 accensiu accensia. ita fit q. vtrūq. s. ta accensiu diui-
 des q. diuisu contingit eidem se subiecto. liq.
 .i. manifestu e ita e si attentius perspicit. naz.
 sic dicendo. eoz que sunt dura alia sunt alba alia
 nigra. vt lapis e albus. puta margarita. et heba-
 nus e niger. manifestu e q. hebano isit vtraz
 accidentia. s. durities et nigredo. q. alteru e di-
 uidens alteru diuisu. s. ex alia parte lapidi in e
 durities et albedo. et addit q. etiam in ceteris simi-
 libus diuisionibus ides inueniet diligens lector
 Circa istam lectionem mouetur duo dubia.
 Primu e d. diuisione i. coi. vtrū. s. notificet di-
 uisum l. diuidentia Ad qd breuiter dici pot q.
 notificatio rei duplex e. vna e intrinseca idicans
 qd res sit. et bec habet fieri per se. et pertinet
 ad diffinitionem. diffinitio enim e oio idicans qd e
 rei. alia e extrinseca. ois. s. notificatio q. non est de
 qditate sed de accidente rei: accipiendo accens
 largo modo p extraneo o illud. s. qd est extra
 eentiam rei. et bec pot fieri p diuisionem et per po-
 steriora. diuisio enim notificat diuisu: non qd sit
 sed quantum sua continetia se extendit. diuisio er-

go notificat diuisu hoc z. modo. notificat et z.
 mo ipsa diuidentia ostendendo et explicando q. ipsa
 sub tali diuiso continetur. z. e de ordine par-
 tiu diuisionis an boecius conuenienter eas ordi-
 net Ad qd breuiter dici potest q. sic. et hoc mo.
 diuisiones enim per se ordinantur ante diuisio-
 nes per accidens. tu q. o. p. accens prius e aliquid
 per se et per ois absolute. et simpliciter p se pri-
 us e illo quod est per accidens. tu q. cognita di-
 uisione p se facilius cognoscitur diuisio per ac-
 cidens tanq. illud quod oritur ex illo. omne eni
 per accidens reducitur ad per se Inter diuisio-
 nes autem p se primo ponitur diuisio generis in
 species sicut illa que per se intenditur i. logica.
 vnde et illa diuisio dicitur d. e. logice. z. potitur
 diuisio totius in partes ante diuisiones vocia-
 eo q. ipsa e principalis ad quam aliquo mo ois
 alie reducuntur. q. omne diuisum aliquo modo
 e totu et diuidentia partes. vltimo ergo restat di-
 uisio vocis i. significaciones Inter diuisiones
 vero per accidens. q. subiectu e prius acciden-
 te. i. illa e prima que e subiecti i. accensia z. illa
 que e accidentis i. subiecta. q. ibi aliquo modo ca-
 dit subiectu. s. vt diuidens. vltimo illa que est
 pure p accidens tam ex parte diuisi q. ex parte
 diuidentium que. s. e accidentis in accensia. et sic
 patet totus ordo vt rationalis.

Tribus autem

diuisionem i. suas partes et exposuit per exem-
 pla. nunc psequitur de eis determinando earum
 proprietates. circa quod duo facit. primo deter-
 minat de eis comparative assignando adinuicem
 earum differentias. z. determinat de eis
 absolute et secundum se assignando earum pro-
 prietates. secunda ibi (nunc ergo) prima i. duas.
 primo continuat se ad dicenda. z. psequitur d.
 intento ibi statim (omnis enim vocis) dicit ergo
 q. illis quibus. i. a quibus inquiritur summo-
 pere. i. diligenter. s. studiu et ratio veritatis intel-
 ligenda et consideranda e prius que sit proprie-
 tas omnium horum. i. diuisionu a quibus diffe-
 rentis inter se sigillatim segregantur. i. distin-
 guantur. proprietates enim rei qua vna res ab alia
 distinguitur ducit in magnam noticiam q.
 quid est rei. Postea ibi (omnis enim) prose-
 quitur de intento. vbi duo facit. primo enim bre-
 uiter se expedit de differentia diuisionum per
 se et per accidens. et he dicuntur per se et he per
 accidens. z. assignat differentias inter diuisio-
 nes p se ibi (secundum se autem) dicit ergo q.
 omnis diuisio vocis generis et totius vocatur
 diuisio per se. alie vero tres. s. subiecti in acci-
 dentia. accidentis in subiecta. accidentis in
 accidentia ponuntur in distributione. i. diuisi-
 onem accidentis idest vocantur diuisiones p
 accens Notadu q. ex nunc dicitur et supi pz q.
 sunt i. vniuerso. 6. species diuisionis. 3. p se. 1. 3. 2

accidēs. quaz sufficientia colligit p hūc mo^o
quia omnis diuifio ficut z ens vel est p se vel p
accidens. z vozo diuifionē per accidens non il
lā que fit per alteruz. qz sic oīs diuifio eēt p actūs
nihil enīz diuidit nisi per alterū. idē enim non
diuidit seipm. sed dicit diuifio p accidens in q̄
ponitur accidens vel diuidēs vel diuifum vt
fit diuifio p accidens materialiter non forma
liter. qz forte formaliter loquendo omnis diuifio
ē p se. qz per se species diuifionis in cōmuni
talia ergo accidētalitas non tollit perfeitatē
formalē diuifionis s3 tantū perfeitatē materia
lē. Tunc ad propofitū si ē diuifio p se. aut est
diuifio rei in rem aut vocis in rem. si z^o modo
sic ē diuifio vocis i significaciones. si p mō hoc
cotingit dupliciter. aut enim illa res diuifa p̄t
saluari in qualibet re diuidente. z sic ē diuifio
gnis in spēs. aut nō potest saluari in q̄libet. s3
i omnibus simul. z sic ē diuifio totius. si autēz
fit diuifio per accidens vel vtrūqz ē accidens
ta3 diuidens q̄z diuifum. vel alterū tantuz. si p
mō sic ē diuifio accitū i accitū. si z^o modo hoc
ē dupliciter vel diuifum ē accidēs. z sic est acci
dentī i subcā. vel didētia sunt accidentia. z sic
ē subiecti in accidentia Sed tūc occurrit diu
buz an sint tm. 3. diuifiones p se z tm. 3. p accūs.
videt qz nō. tū qz species componitur ex gene
re z dīa. ḡ pōt didi i g^o z dīa3 d qua dione nō
fit hic fmo. tū qz spēs didit in indiuidua. z hec
diuifio nō ē aliq̄ illaz. tū qz sic cotingit diuif
dere g^o. ita z alia predicamētalia. i. spēs diffe
rentiam p̄p̄iū z accidēs. de qua diuifione nil
dicitur in hoc loco. tū qz sic cotingit diuidere
voces i significaciones. ita e^o significatiōz in
voces. vt qñ vna res significat pluribus vocib
bus pz i noib^o sinonimis. q̄ dio nō erit aliqua
illaz. tū qz q̄cqd didit ē quoddā totū. ḡ oīs di
uifio ē totius i partes. z per p̄ns ē vna tm diuifio
Ad p̄mū rñdeo qz diuifio spēs i g^o z dīa3
reducit ad diuifionē toti^o i ptes. q̄tenus sūt ei^o
ptes eētiales. nec hoc ē d̄ dicitū s qz spēs non
didit i ḡna. qz illud intelligendū ē qz spēs non
diuidit i ḡna sic i ptes subiectias. quēadmodū
e^o g^o diuidit i spēs. z ideo non ē ibi vicifitudo
s3 hoc qd didit hic intelligendū ē qz spēs diuif
dit i g^o sic in pte eētialē. iō talis diuifio redu
cit ad diuifionē toti^o i ptes Ad z^o dicitū fuit
supra in littera qz diuifio speciei i indiuidua re
ducit ad diuifionē toti^o in partes Ad 3° dico
qz si spēs diuidit i spēs. z dīa i differentias et
p̄p̄iū in propria illa est diuifio generis i spe
cies. qz omnes species continent sub specie in
cōmuni ficut i genere. sicut z oia genera sub ge
nere. quomodo autē non fit iconueniens idem
ēe speciem z genus secū dū aliā z aliā rationēz
dicitū ē in poz. in quadā. q. quēadmodū etiam
est verū dicere qz plurale ē singulare Ad 4°

dicendū qz si illa diuifio rei i voces possit aliq̄
modo tollerari. licet fit propria tunc reducēda
est ad diuifionē connerfam que est vocis in si
gnificationes Ad vltimū cōcedo qz oē diuifio
ē qd dā toti^o i ptes qd h̄ facit diuifionē seozū z p
se que. i. ē diuifio toti^o i ptes integrales z q̄ti
tatiuas Deinde cū dicit (fm se aut) assignat
dīas inter diuifiones p se. z diuidit in. 3. p̄ po
nit dīas inter ea diuifiones generis z vocl. z^o
inter diuifiones generis z toti^o. 3° inter diuifio
nes vocis z toti^o. Fa ibi (totius qz sectio) tertia
ibi (restat vocis) p̄ma i. 4. f3 qz assignat. 4. dif
ferētias Prima attēdit penes diuerfitatem
didētium quā assignat p̄tinuādo se ad oīa di.
qz h̄ sunt dīe dionis f3 se. nā dīo gnīs dīr a di
uifione vocis. qz vox diditur in p̄p̄ias signifi
caciones. g^o vero nō. s3 in quafda3 quodā: a se
creationes Notā^o qz spēs p̄creatur z cātur
ex genere. qz p̄stat intrifese ex ḡne z dīa nō sic
res significata cōstat ex voce significate. iō dīr
q̄z ad hoc hec dīo ab illa. qz igit dīo gnīs fit in
spēs. iō g^o dīr diuidit in quafda3 a se creationes. z
h̄ dicit quodā: eō qz g^o tm nō facit spēm. s3 ē
p̄currit dīa cū ḡne ad p̄stitutionē spēs. Scda
h̄ vox est vlioz re significata q̄z ad significare
qz plura significat. vlioz. n. ē nom canis. q̄z ani
mal latrabile. sed hoc nō ē p naturā. sed ex im
pōne. z silr si ē to^o nō ē a natura. vtrūqz at ē to
tū z p̄i^o aliquo: qz ps. qz ab eis nō p̄uertitur ef
fendi p̄na eo mō quo ibi est p̄ntia. qz dico p tā
to. qz in equocis nō ē p̄p̄ie p̄ntia Tertia dīa
ponit ibi (illa qz) que attēditur penes cōitatē
vtrifqz z ē qz illa. i. dīo gnīs dīr a dione vocis
qz illa hic que sunt sub voce nil h̄nt cōe p̄ter
nomē so^o qz pz ex diffinitione equocoz in p̄di
camētis. spēs at que collocant sub ḡne. z i qui
bus g^o diuiditur fufcipiunt nomē gnīs z diffi
nitionē. g^o. n. p̄dicat de spēsbus vniuoce. z p se
quēs secundū nomē z diffinitionēz. Quarta
dīa ponit ibi (āpli^o qz) que attēdit penes ḡna
litarē apud oēs. vbi. z. facit. p̄ dīam expōit. z^o
ex illa corze^o p̄cludit z epilogat circa dicta ibi.
(vñ fit) dicit ḡ qz amp̄ fupp. dīr hec dīo ab illa.
qz dīo vocis nō ē eadē apud oēs. vbi ḡna. B no
mē canis qz apud nos in latina z romana lin
gua h3 plures significatiōes. fortasse silr. i. vno
mō p̄bat i lingua barbara si vñ tm significat.
qz illa plura q̄ apud nos vno noie significant.
ip̄i forte plib^o noib^o significāt. ḡ dīo vocis n̄ ē
eadē apud oēs. s3 oīs dīo gnīs ē eadē apud oēs
Ex quib^o infert corze^o ibi. vñ fit. qz sequit ex
p̄dictis qz dīo vocis p̄tinet ad p̄nem z p̄uetu
dinē. qz nō est idem apud omnes. sed apud ali
os permutatur Ultimo epilogat di. qz be s̄
differentie distributionis. i. diuifionis generis
in species z vocis in significaciones. Deinde
cum dicit (totius quoz) assignat dīas inter

diuisione generis et diuisione totius. et diuidit
in. s. secundum q. s. differentias assignat. Præ
attenditur penes conditionem diuidentium.
et est q. sectio. i. diuisio totius est quantitativa. q. partes
quantitative proponere actu aliquo toto separant. i. di
uiduntur s. rōz aut cogitatioz. puta dōo. domus
aliud est tectū aliud ptes aliud fundamentū.
hic. n. didit domus non realit. s. s. m. inte. s. s. distri
butio. i. gnis dō fit q̄litate. i. dōia que est quedā
q̄litas. ut p. s. metha. c. de q̄litate. nā cū hoiez
collocauero. s. p. dionem sub aīali. q. p. q. q. aliq̄
interrogat q̄le aīal sit hō. r̄idebit q̄ est rōnale
aut mortale r̄c. Notā q̄ ut p. s. metha. vbi
est ex dictis est in pōz: q̄litas est nomē equiuocū
vno. n. mō significat g. accūtis. et est p̄dicamē
tū de. q. et sic didit q̄litas accūtalit de qua mō
non est sermo. alio mō significat dōiaz eēntiales
rei que est actus eēntialis rei et formalis. illa di
cit. qualitas eēntialis a qua sumitur modus
p̄dicandi dōie que dicit p̄dicare in quale eēn
tiale. hoc viso p. s. dōia hic assignata inter banc
et illam diuisionē. q. diuisio totius fit p. partes ha
bentes modū quantitatis. et diuisio gnis sit per
dōias habentes modū q̄litalitatis. Secunda
dōia ponit ibi (amplius) q̄ attendit penes ordi
nē diuisi ad diuidentia. et est q. genus est p. na
turaliter suis speciebus in quas diuidit. totū
vero est posterius p. tibus. cuius cāz subdit. quia
ptes iungūt et cōponūt intrinsece totū. et iō an
tecedūt p̄fectionē. i. cōpletū eē sui totius. alias
. i. q̄nq. natura tm̄. q̄nq. tempore et natura. ex
p. mi. aīa respectu hoīs. ex p. si. fundamē. et ptes
respectu domus. ex q̄ infert q. s. soluit. i. diditur
in posteriora. toto vō in pōza p. s. Sed s. b. q. h
dō q. g. est p. suis spēs ar. tū q. r̄yle aut nil est aut
posteri est ex p. de aīa. sed g. est v̄le. et non est nihil. g.
est posteri et non prius. tū q. id q. ex alio proce
dit posterius est eo. sed g. p̄cedit ex spēs. q. oīs
v̄litas a singularitate procedit s. m. auctorem
. s. p. principioz et spēs sūt q̄dā singulare resp̄cū
generi. g. r̄c. R. hic oz scire. q. ut dōm est supi
i pōz: v̄le est sic nomē. p̄cretū ex re et intentōe vel
pōt accipi p. re tm̄. vel p. intēntione tm̄. v̄l p. toto
diuncto. q. est q̄dā ens p̄accūs Et ē notan
q. p. dō multip̄. ut p. s. metha. c. de pōzi. vno
dō p. illud a q̄ nō cōuertit eēndi p̄tia. a. illud
q. est p̄p̄iqui p. a. illud q̄d pōt eē sine altero.
et nō est r̄c. Ad oppo. q̄ sunt due cōclusiones.
vna q. g. et q̄d v̄le. ut dicit mihi p̄cise itentiōz
est posteri q̄z inferiori. et b. cōcludūt rōes in op
pō. q. sic v̄litas a singularitate p̄cedit. et est s̄l̄r
posteri re Secūda q. g. ut dicit re siue p̄mā in
tentiōz. est p. r̄oē supi. est p. inferiorib. q. p. s.
q. ab ipso nō p̄uertit eēndi p̄tia. et est p̄p̄inui
p. i. ḡnālissimo i illa coordinatiōe. et q. pōt eē si
ne quolz inferiori distūctiz. ut aīal sine hoie. q. z
saluaret in alino r̄c. p̄robat et p. rōz. q. omne
diffinitū est p. diffinito. maxie in diffinitione

q̄ nō est p. additamentū. sed spēs diffinit p. g. et
dōiam tali diffinitione. g. r̄c. Tertia dōia est ibi
(hunc q̄z) q̄ attendit penes coeētū. et est q. si g.
interimif. et oēs spēs interimunt. et nō est q. ut nō
aīal. nō est hō. et nō est sed intercepto toto nō nōcō
interimunt ptes. ex q̄ si dōo itegra q. s. abstu
lerit tectū. iā nō est domus. q. tota domus ite
sed p̄pta domo posset ad huc stare ptes tectus
et fundamē. et illud est ex q. toti integrat. est.
ut dōm est de ḡne Notā q. ut iā dōm est in. s.
p̄ncipus toto pōt sumi dupl̄. vno. cathegorice.
et tunc significat idē q. integrat ex p̄tib. quod dō p.
de ḡnatiōe q. i ḡnatiōe simpl̄ toto p̄mutat i toto
Alio p̄t sumi sic cathegorice. et est sig. distribut
significās aliq̄d p̄o ex p̄tib. accipi p. oib. p̄tib.
b. ut dōo. toto hō est frigidus. q. q̄z p. hoīs est
frigida. cū g. dicit boe q. d̄structo tecto tota do
m. interimif. et nō est accipit toto cathegorice. alio
quā s̄m eēt dōm. ut p. s. ex p̄dcis. intellectu qd
dō p. nomē Quarta dōia ponit ibi (ap̄l̄) que
attendit penes diuersitatē dist. i. f̄sp̄cū ad didētia
et est q. g. q. mā suaz spēs. f̄ resp̄cū suaz spēs.
q. p. s. p. s̄l̄r. q. sicut es accepta s̄m trāsit i statu
am. ita genus accepta dōia transit in specie. sed
est de toto et partibus. q. tota multitudo p.
tium est materia totius. cōpositio vero compo
siti est forma partiū. q. p. s. q. sicut species distat
ex genere et differētia. q. ex materia et forma. ita
totū constat ex partibus. ut materia. et compo
sitione ut forma. ex quo etiam sequitur. q. totū
differt a qualibet sui parte compositione. sicut
species differt a genere coniunctione differētie.
compositio enim est totius non partis. sicut dif
ferentia est speciei non generis. ut p. s. ex dictis.
Quinta ponitur ibi (amplius quoq.) que at
tenditur penes diuisi et diuidentium p̄dicati
onē. vbi duo facit. primo differentia proponit.
et eam exponit ibi (et in his quidem) dicit ergo
q. amplius sup̄p. differt hec diuisio ab illa. q. a
species idem est q. genus. i. genus predicatur dō
specie predicatione identica dōite. hoc est hoc.
homo est animal. et virtus est habitus. partes ve
ro non sunt idem cum toto. i. non sic recipiūt p̄
dicationē totius. non enim verus est dicere. ma
nus est homo. paries est domus. Quod expo
nit statim ibi (et in his) di. q. hoc est clarum. in
totis etherogeneis que habent ptes diuisibiles
. i. alterius rationis. ut homo domus. sed nō est
dem modo. videtur se habere in totū hōgenis
que habent partes similes et eiusdem rationis.
patet in regula eris cuius partes quia sunt cō
tinue et eiusdem modi videntur suscipere p̄
dicationem totius. q. quolibet pars eris est es
sed hoc remouet dicēs q. falsus est. sed fortasse
tales partes sunt idem q. totū in substantia nō
quantitate. et sic semper stat q. totum integrale
non p̄dicat de p̄tib. Notā q. duplex est totū
integrale vñ etherogeneū qd. i. cōstat ex p̄tib.

alteri rōis. ut hō ex manu pede corpe rē. r i his
 claz ē q totū nō pdicat de ptrib⁹ Aliud ē to⁹
 hōge⁹ q. i. cōstat ex ptrib⁹ eiusdē rōis r spēi. ut
 aq r es. qz qz ps aque ē aq. qz aq spēs pdicat d
 tota aq. r de qz ei⁹ pre p eo q natura specifica
 aq in sua rōe abstrabit a rōe toti⁹ r pris. tñ bec
 aq nō pdicat de suis ptrib⁹. r B vult dicere boe
 ti⁹ q to⁹ r pres sunt idē in subā. i. specifica. sed
 nō in qritatē r in ppa rōe q sunt pres r totum.

Deinde cū dicit (restat vocis) assignat drias
 inter dionē vocis r toti⁹. r ponit. 3. drias. qruz
 vna sequit ex altera. p rnuās g se ad dicenda
 ponit primā driam q est q to⁹ r stat ex ptrib⁹ in
 qō didit. vox vō nō stat ex his q significāt in
 q didit Scda q sequit ex illa ponit ibi (r sic
 qdē) r ē q dno toti⁹ fit in pres. sed dno vocis nō
 fit in pres. s; in res qō significāt q nō sunt pres
 vocis significātis Tertia q sequit ex pdictis
 ponit ibi (vñ fit) r est q sublata pre to⁹ destru
 itur. s; sublata vna. rē significata p vocē q signi
 ficat plura adhuc illa vox potest manere. q; si
 gnificabit aliquas res que restāt

Inc ergo quoniam

se) Postq boecius cōpauit vel determinauit d
 speciebus dffionis compatiue assignando dif
 ferētias eoz iter se: nūc determinat de eis abso
 lute r seozū assignādo r ptractādo eaz p pta
 tes. circa qd. z. facit. p determinat de dffionibus
 p se. z. de dffionibus per accūs. fa ibi (nunc
 autē de his) pma diuidit i. 3. p determinat d di
 uisione gñis. z. de diuisione totius. 3. de dffio
 ne vocis. fa ibi (nūc de ea) tertia ibi (restat igit
 tur) pma habet duas pres. vna pncipalē i qua
 agit de dffione gñis. alia icidentalē i q agit de
 dffinitione p eo q dffio gñis per se ordiat ad
 dffinitōz. fa ibi (bāc igitur) pma in. z. p facit
 qd dictū ē. z. declarat quedā notabilia circa di
 uisionē gñis. fa ibi (fit at gñis eiusdem) pma i
 .z. p pmittit qdā nccia ad itētū. z. pseqt d itē
 to. fa ibi (dī at g⁹) pma in. z. p cōtinuat se ad di
 cēda. z. pseqt itētū ibi (p mū qd g⁹ sit) dicit g⁹
 q qz nunc dicte sunt dffie dffiois p se. restat vt
 ipa distributio. i. diuisio gñis ptractetur fm se
 r similiter dffio toti⁹ r vocis Deinde cū dicit
 (p mū qd g⁹ sit) pseqt itētū pmittēs qdaz ne
 cessaria ad pncipalē intētū. i. dffinitōes gñis
 r spēi r dffie q date sūt a por. vbi. z. facit. p illas
 dffinitiones recitat. z. qdā ibi positū probat
 r declarat ibi (r ē qdē g⁹) dicit ergo q p dffini
 endū ē qd sit g⁹ r sup. s; r qd spēs r qd dria. r
 statim ponit eoz dffinitōes di. g⁹ ē qd pdicat
 de plurib⁹ dffntib⁹ spē in qd Spēs vero est q
 sub gñe collocat sup. imediate ad driam idiui
 duoz q sub gñe p rntur. s; mediate Dria vō
 ē qua aliud ab alio pponim⁹ distare r differre.
 Notādū q circa dffinitionē gñis plura pos
 sent qri. vtruz g⁹ poss; dffiniri. vtrū dffinitur

prima intētio vel fa. r s; r de ptrib⁹ dffinitōia
 vtrū conententer ponātur. similiter circa dff
 nitōnē spēi r dffie plura possunt queri. s; qz bec
 ptractata sunt i por. iō nūc ptermitto. r q rāt
 ibi. vnde r dffinitōes iste non ponūtur hic ni
 si icidentaliter p quanto. i. valēt ad diuisiones
 gñis. r accepte sunt de por. qz eniz hic agitur de
 diuisione gñis q quādoq; fit i spēs qñq; fit i dif
 ferentias. vt dicet. ideo necessariū est nosce qd
 sit genus qd species r quid dria z? ibi (r ē qd
 genus) pbat r declarat quoddā dictuz. i. q ge
 nus predicat in quid. r iuxta hoc q differentia
 pdicatur in quale: vbi intēdit talē rationē. illō
 pdicat in quale ad qd conueniēter respōdetur
 ad interrogationē p quale. s; dria ē hi⁹. g⁹ rē. si
 militer de gñe. qz conueniēter respōdet ad in
 terrogationē p quid. vt qd ē homo. respōdetur
 q animal. boz duoz sillogismoz p ponit ma.
 vtriusq; (r ē qdē genus) z. mi. vtriusq; (nā cuz
 interrogamur) rē. p; s; fa Deinde cū dicit (di
 cit at genus) exequit de diuisione generis dter
 miare. vbi sic pcedit. p determinat de cōditione
 hui⁹ dffionis quō fit. z. de cōditione diuiden
 tiū qlia sūt r qualia debēt eē ibi (sūt autē dffie)
 pma i. z. p facit quod dñū ē. z. ifert quoddam
 corollm ex dñis ibi. (vñ fit) pma i. z. p pponit i
 tētā veritatē. z. ipaz expōit ibi (si spēs) dicit g⁹
 q g⁹ didit alias. i. qñq; i spēs qñq; i drias. z.
 ibi (si spēs) expōit. r p z⁹ mēbrū. z. p mū ibi (cū
 at p prys) pma i. z. p facit qd dictuz ē. z. ifert
 corollm ex dictis ibi (vnde fit vt materia) dicit
 g⁹ q si spēs i qō debet diuidi g⁹ carēt p prys no
 minibus tūc vtimur drys loco spēz. r fit diui
 sio gñis p drias. verbi: gra cū dico animalium
 alia rōnalia alia irrationalia fit diuisio p dif
 ferentias. qz rationale r irrationale sunt diffe
 rentie. cuius causaz subdit. qz huius speciei. q
 est animal rationale. non est vnum nomen posi
 tum. ideo loco eius ponimus differentiam r eā
 generi copulamur. qz omnis differētia addita
 proprio generi facit speciem Ex quo infert
 corze⁹ ibi (vnde fit) scilicet. q in constituti
 one speciei genus est ut materia. differentia ve
 ro ut forma Notandū q sicut in composito
 naturali forma adueniens materie constituit
 compositum. q. contrabens materiam que d se
 est cōmunis r indifferens ad omnes formas.
 ita in composito rationis differentia adueniens
 generi. q de se est cōmune r indifferens ad oēs
 species contrahit ipsum r specificat r facit spe
 ciem. r ideo bene dicitur. q genus est ut mate
 ria. differentia vero ut forma Deinde cuz di
 cit (cum autē proprijs) exponit primū mēbrū
 di. q cū spēs appellāt p prys noib⁹. rē dno gñis
 n fit p drias. s; i spēs Ex pdict seqt q dno gñis
 in spēs ē ppa r p se intēta. qz illa alia que est in
 drias est propter eam. r ad supplendum. dē fē
 cū istius cum spēs p pta nomina non bēant.

Deiñ cū dicit (vñ sit) ifert corūm ex dca. vbi
.z. facit. p̄ ifert corūm. z. remouz dubiū ibi (ñ
āt) dicit q̄ qz sic ē q̄ sp̄ de sp̄eb̄ p̄p̄a noia ñ ha/
bem. seḡ q̄ diffinitio sp̄ei colliḡ ex plurimis
terminis. plurib̄. f. q̄ duob̄. qz si ois sp̄es p̄p̄
um nomē hē: z ois diffinitio fieret tm̄ ex duo/
b̄ terminis. vbi gr̄a. si volo diffinire qd ē hō ne/
tesse ē mibi dicere. aial rōnale mortale. sz si spe/
cies subalterna q̄ ē aial rōnale eēt p̄p̄o noie nū/
cupata. puta vocef. a. addita reliq̄ d̄ria. f. mor/
tale eēt diffini: hois vñissima z p̄fecta. z eēt illa.
hō ē. a. mortale cōstans ex duob̄ tm̄ terminis.
Nota q̄ tota q̄diditas sp̄ei cōstat ex duob̄
.f. ex gr̄ie z d̄ria. sic cōpō i natura cōstat ex ma/
teria z forma. diffini: igit̄ idicāo qd ē eē cōstat
tm̄ ex genere z d̄ria. si igit̄ p̄p̄ū ḡ z p̄p̄a d̄ria rei
eēt nota ois diffini: eēt ex duob̄ tm̄ terminis.
vez qz p̄p̄ū ḡ z p̄ximū qd h̄ boe. vocat sp̄es. f.
subalternā sp̄ nobis ē ignotū. iō circūlogmur
eū per genus remotū. z aliquā vel aliquas dif/
ferentias cōmunes s̄l̄r qz specificē d̄rie p̄p̄e re/
rū s̄l̄r coiter igit̄ circūlogmur eas p̄ p̄les d̄rias
semp̄ at̄ accidentales. z inde puenit q̄ vt plu/
rimū diffinitiones constant ex plurib̄ termi/
nis q̄ duob̄. vt p̄z hic in exēplo boecy de dif/
finitione hominis vbi videt̄ velle q̄ mortale
sit d̄ria specificā hois vbi excuset̄ q̄ exempla
ponimus zc. ex p̄mo p̄loz. verū q̄ mortale nō
possit eē d̄ria oñsz ē p̄batūqz in porp̄birio in
quadā q̄one z. (non autē ad integras) remo/
uet dubiū. forsitā at̄ dubitaret aliquis q̄re h̄
determinādo de d̄sione ḡn̄is mentiōz facit de
diffinitione. huius causā reddit. qz eaz ratio ē
p̄nexa. ita q̄ d̄io valz ad d̄ffōz. z d̄ffī. valz ad
d̄sionē. dicit ergo q̄ diuisio generis ē ad inte/
gras. i. p̄fectas diffinitiones speciei. vñ z forte
rō vtriusqz in eodez z circa idē versat̄ eo sup̄p̄.
q̄ mutuo sibi subseruiunt ad sui cognitionem
qd̄ oñdit statū. nā ex multis iūct̄ d̄ionib̄ com/
ponitur vna diffinitio. vt amplius patebit in/
fra c. de diffinitione. similiter eoz. naz qz mul/
ta sunt equiuoca z aliqua vniuoca. sola vniuo/
ca pertinet ad diuisionē generū. nā genus vni/
uocū ē. equiuoca vero p̄tinēt ad diuisionē vo/
cis in significaciones. z ideo prius videnduz ē
quid sit vniuocū z qd̄ equiuocū ne forte falla/
tur z ne equiuocū diuidamus. q. gen. i species
cū ip̄m diuidamus in p̄p̄as significaciones
ex quo habetur p̄positū. f. q̄ diffinitio est ne/
cessaria ad diuisionē. qz p̄ diffinitiones colligi/
mus qd̄ sit vniuocū z qd̄ equiuocū. p̄z ex p̄dcis
q̄ ratio diuisionis z diffinitiois m̄l̄rū ē conne/
xa Nota h̄ac s̄rētā i B stare. d̄sio n̄cīa ē
ad diffinitōz. nā didēdo ḡn̄a p̄ d̄rias colligim̄
q̄ qd̄ est z diffinitōz sp̄ei vt dicit̄ infra. s̄l̄r eoz
diffini: n̄cīa ad diuisionē. nā p̄ diffinitōz co/
gnoscamus qd̄ ē vniuocū z qd̄ equiuocū. p̄z i p̄n/
cipio p̄dicamētoz. qz igit̄ solū vniuocū admit

ti i diuisione ḡn̄is z equocū i d̄sione voc). p̄z q̄
diffinitio n̄cīa ē ad diuisionē. nā ignozato qd̄
sit vniuocū z equocū distictē possem̄ falli i di/
uisionib̄. qz sp̄ putātes nos didere ḡ i sp̄es di/
uiderem̄ vocef i significaciones. z eoz nō ē ḡmi/
rū si determinādo de d̄sione facim̄ mentiōē d̄
d̄sione Seḡ illa p̄f (sūt at̄ d̄rie) vbi d̄teriat
de d̄sione d̄raz didētū ḡ q̄les oñt eē z q̄les
s̄ accipiēde. z didit̄ i. 5. p̄tes f̄ q̄ oñdit de talib̄
differētys. 5. p̄p̄etates p̄ria ē q̄ sint p̄ se z ñ p̄
accidēs Secūda ē q̄ sint opposite. qz ois bo/
na d̄sio ē p̄ opposita. ex p̄l̄c̄boz Terria est
q̄ sint p̄rie: ñ remote Quarta q̄ sint note ñ
ignote Quita q̄ sint cōuertibiles. i. totaliter
euacuātes ip̄m d̄sū. f. a ibi (qm̄ vō) terria ibi (di/
gnū vō ē) quarta ibi (q̄tiēs autem) ḡnta ibi (oz
at̄ d̄siones) p̄ma diuidit̄ i. z. p̄ p̄oit d̄ d̄ria vna
d̄sionē. z. eligit illā p̄tē q̄ ē ad p̄positū ibi (s̄
hec ad ḡn̄is). In p̄ma p̄e ponit. z. d̄siones
d̄rie q̄z vna ē subd̄sio alteri. d. q̄ d̄rie. alie f̄
p̄ se alie sūt p̄ accūs. z itē d̄ria z p̄ accūs alie sūt
p̄ites. i. s̄sepabiles a subō alie reliquētes statz
.i. s̄sepabiles. ex p̄f. ut dormire vel vigilare sede
re zc. bec. n. cito sepanf a subō. ex p̄ p̄mi ut cri/
spitudo capilloz. q̄n. f. est a natura z nō ab arte
ut q̄n sūt crispī aicti calaifero q̄ est instm̄ faci/
ens capillos crispōs violēter q̄n eis supponit̄ z
s̄cunt m̄l̄res p̄ ex. s̄l̄r glaucitas oculoz q̄n est
a natura z nō a casu. puta cuz turbant̄ ab aliq̄
extrinsec̄ debilitate. crispitudo ḡ capillorum z
glaucitas oculoz q̄ sunt a natura. sūt d̄rie acci/
dētales. q̄ sub̄ inseparabil̄ p̄sequunt̄ Deiñ cū
dicit̄ (sed bec ad ḡn̄is) eligit d̄rias q̄ valēt ad di/
uisionē ḡn̄is. vbi tria facit. p̄ abycit d̄rias p̄ ac/
cidens. z. eligit d̄rias p̄ se. iō dat artē coḡscēdi
illas. f. a ibi (illa vō que p̄ se sunt) terria ibi (sed
has quē admo) dicit̄ ḡ q̄ be. f. d̄rie p̄ accidens
q̄cūqz sint nō sunt sumēde ad d̄iones ḡn̄is. cui
cāz reddit. qz nec sunt cōmoda. i. vtilia ad diffi/
nitionē. oē at̄ q̄ est aptū natū ad diuisionē ḡn̄is
aptū est ad diffinitōz. ḡ a destructioē p̄tis. q̄
nō valet ad diffinitōz sp̄ei. nō valet ad d̄iones
ḡn̄is z. ibi (illa vō q̄ p̄ se) eligit d̄rias p̄ se di.
q̄ illa sola q̄ sūt p̄ se apta. sūt ad d̄iones ḡn̄is: qz
bec iformāt̄ z p̄ficiūt subām. i. eēntiā vniuocū
iusqz. ut rōnālitās z mortalitās eēntiā hois. ex
q̄ sequit̄ q̄ valēt ad diffinitōz. z p̄ p̄is ad d̄io/
nē Deide cū dicit̄ (sz has quē ad) dat artē
coḡscēdi z venādi tales d̄rias p̄ se. circa q̄ tria
facit. p̄ intentū p̄ponit. z. ip̄m exponit. z. epi/
logat et p̄cludit. f. a ibi (vidētū ḡ) terria ibi (be/
igit̄ differentie) Dicit ergo q̄ quē admodum
possumus probare z cognoscere. vtrum diffe/
rentie sumēde in diuisione sint de genere acci/
dentalium separabilium aut inseparabilium.
vñ sint de genere permanentium in substantia
.i. sint differentie per se videndum est hoc mo/
do quo diceretur. z subdit causam intenti. quia

non sufficit scire quas differentias sumamus
 i diuisione. qz differentias p se nisi etiaz cognosca
 mus qd sunt ille differentie p se que sumede sut
 z qd dñe p accidēs q reuicēde sunt z: ibi (vi
 dendū ergo) exponit intētū dans artem cogno
 scendi dñas per se q consistit in hoc qz propo
 sita aliqua differentia videndū ē si ē separabilis. qz
 si sic non ē dñia p se. si autē ē inseparabilis. vi
 dendū ē si constituit speciē in eē. qz si non : non
 ē dñia p se. ergo differentia p se erit illa que ise
 parabilis ē. z constituit species i esse specifico z
 formalis. dicit ergo qz pposita omni. i. q̄cunqz
 differentia. vidēdū ē vtrū semp inseparabilr
 ist subō. qz si posset separari quocūqz mō. vel
 actu vel ratione. i. intellectu iam non valet ad
 diuisionē generis. qz iā non ē p se. qz illa dñia
 q̄ actu potest separari ē de illis q̄ subiectū relī
 quūr. z dicuntur similiter sepabiles. sed illa q̄
 sola ratōne. i. intellectu separant a subiecto di
 cunt permanētes z inseparabiles. exē^o primi. vt
 sedere. exem^o secūdi. vt glaucitas oculi: q̄ si p
 itellectū separētur a subiecto. puta intelligen
 do hoīez glaucū sine glaucitate nō sequit ho
 minē nō eē. qz talis dñia non conducit ad esse:
 nec ē de eē rei Aliud ē gen^o dñie qd nullo mō
 pōt separari nec actu nec intellectu. qz si separe
 tur: statim species iterimī. vt ē hominis posse
 numerare vel geometra adiscere. qz hac possi
 bilitate circūscripta ab hoīe quocūqz modo: iā
 homo non pmanet sz intelligitur destructus. sz
 nec talis dñia est de numero eaz que sūt i sub
 stantia .i. de eē species. non enīz ideo homo est
 homo. qz pōt hoc facere. qz ē rationalis z mor
 talis. z iō ille sunt dñie p se q̄ constituūt homi
 nem intrinsece z formaliter z effētiā species.
 Ultimo ibi (he igit differentie) cōcludit intē
 tum z artē datā dicēs qz ille dñie p quas spēs
 effētiāliter subsistit sunt collocande in diuini
 tione species z diuisione gnīs quod continet il
 lam speciem. puta hominē z vniuersaliter. hoc
 ē verū qz quecūqz dñie sunt tales qz non soluz
 a specie nullo modo separari possunt nec actu
 nec intellectu: sed etiam qz per illas sit species
 .i. effētiāliter z intrinsece. ille sunt que sumen
 de sunt i diuisione generis z diffinitionē speci
 ei Notandū qz vt dicit por^o z verū ē destru
 cto pprio destruitur species. cuius causa ē. qz
 pprium oritur necessitate naturali ex effētiā
 libus pncipys species sic qz posita specie neces
 sario ponit propriū. ergo a destructione cōseqn
 tis destructo proprio destruitur species. ppuz
 autē licet idē sit realiter cū specie de quo alia.
 differt tamen formalr z quiditatie. nec ē de esse
 species: sed ē accidens proprium eius. z hinc ē
 qz intelligere species sine pprio nullā implicat
 contradictionē. omnis autē aptitudo natural
 est propriū seu passio apti natī. vt risibilitas ho
 minis z similiter possibilitas. i. aptitudo nume

randi z adiscēdi sciētiāz. ḡ zē. nō sic potest dici
 de dñia per se z specificē. qz cū ipsa sit de cēntia
 li z formali conceptu speciesi competens per se
 primo modo nullo modo pōt separari ab itel
 lectu speciesi absqz cōtradictione. bene ergo ait
 boēcūz qz sic possibilitas ad numerandū vel
 ad adiscēdū non possit separari ab hoīe nec actu
 nec intellectu intelligere. sic eē i re cum sit eius
 ppria passio. tñ nō pp h est dñia p se. quia homo
 p eā formalr nō subsistit. refert enīz aliqd itelli
 gere eē sū alio z intelligere aliqd pter aliud .i. nō
 itelligēdo aliud. qz z^o ē pote i mltis. z nō p̄muz
 vbi grā. g^o p̄t itelligi nō itelligēdo aliquā spēs. z
 tñ ipote ē spm itelligere eē sine spēbus. iō dicit
 z: pbi. qz abstrahentiū nō ē mēdaciū. qz lz itelli
 gā aial nō itelligēdo hoīez aut asinum zc abstra
 hēdo g^o ab oib^o inferioribus. si tñ pp h itelligo
 aial eē sū hoīe z asino zc. sū ē i pposito d̄ p̄pa
 passiōe: qz lz itelligā itellcū formalr z qditari
 uo hoīez sū aptitudine ad numerare. nō tñ itel
 ligo hoīez eē sū tali aptitudine. qz q̄tū ad esse
 nō pōt separari talis aptitudo naturalis ab homi
 ne nec actu nec itellcū fm qz dicit bo. i hoc loco.

Etiam vero que

dā sunt) Posita prima conditione dif
 ferētiāz q̄ didūt g^o nūc declarat faz. f. qz d̄bēt
 eē oppoite. ubi sic pcedit. p̄mittit q̄ddā suppo
 sitū coiter cōcessū. f. qz dñas diuidētes g^o
 eē aliq̄ mō oppositas. z: expōit ppo^o. f. q̄ oppo
 sitionē opponunt ibi (sūt at .4.) dicit g^o qz sunt
 q̄dā q̄ dñt tā nō ponūt i diuisione gnīs vt rōale z
 bipes. nullus enī didēs aial dicit. aial iū aliud
 rōnale aliud bipes. c^o rō ē. qz hec lz sint dispa
 ta nō tñ sūt opposita. qz ḡ sic ē cōstat illas solas
 dñas videre g^o q̄cūqz a se dñt aliq̄ oppositiōe
 puta rōnale z irrōnale zc Deīn cuz dicit (sunt
 at) ondit ppo^o q̄. f. oppōne oponuntur dñie di
 uidētes gen^o. circa qd. 3. facit. p̄ distinguit spēs
 oppōnis. z: applicat ad ppositū ondens quo
 mō veniant in diuisione gnīs. 3: cōpat ondens
 fz quā oppositiōez magis opponūtur ea que
 didūt g^o. fa ibi (f quas igitur haruz) tertia ibi
 (cū igitur. 4. sint) In distinguēdo autē species
 oppositiōnis interserit quoddā dubiū circa. z.
 primas species ibi (q̄q̄ sint) dicit ergo qz. 4. sē
 species oppositiōnis. qz quedā opponuntur vt
 cōtraria. vt bonū z malū. quedā vt priuatio z
 habitus. vt visus z cecitas. z subdit qz in qui
 busdā ē difficile videre vtrum sint contraria
 aut p̄uatiue opposita. vt sūt motus z quies. et
 quedā alia que in littera ponuntur. de cuius so
 lutione se excusat dicens qz hec alia z nō mo
 do sunt inquirenda. sed nūc de alijs speciebus
 oppositiōnis est dicendum. ideo subdit qz ter
 tia oppositiō ē fz affirmatiōez z negationem
 que uocatur cōtradictio. quarta at fz relatōz
 quō p̄ z fili^o. dñf z p̄uul. q̄ sūt relatīe opposita

Notā q̄ de istis de quib⁹ mouet in lra du⁹ pt
 breuiter sic dici q̄ mo⁹ ⁊ ges. vigilia ⁊ somn⁹.
 lux ⁊ tenebra s̄t p̄uatiē oppō. q̄d p̄bat̄ ex diffini
 tione p̄uatiōis posita in p̄dicamētis. p̄uatiō
 n̄ est nega⁹ in apto nato. sed ges est hi⁹. illa. s.
 que est a termino a quo que nihil dicit aliō for
 maliter. nisi negationē forme ad quā est motus
 in mobili apto moueri ad formā illā. somn⁹ s̄t
 ut p̄z in libro de sōno ⁊ vigilla. ⁊ tangit̄ etiā. s.
 merba. nō dicit formal̄ nisi getem potentiariū
 aie ab actib⁹. tūc. n. aial dormit. cū oēs potētie
 aie cognitiue. ⁊ p̄ oīs appetitiue quiescunt ⁊ ces
 sant ab actib⁹ suis. iō somn⁹ formal̄ est negatio
 vigillie in apto nato vigilare. i. b̄re act⁹ potētia
 rū aie. s̄t tenebra fōliter nō est aliud nisi ne
 gatio lucis in aere qui est apt⁹ recipere lucem.

Si arg. ⁊ hoc. q̄a p̄uatiō ⁊ hitus h̄nt fieri cir
 ca idē ordinē irregressibili. q̄z nō est regressus a
 p̄uatiōe in habitū s̄z az. in p̄dicamētis. sed h̄
 est regressus a gete ad motū. a sōno ad vigiliā.
 a luce ad tenebrā. ḡ r̄c. R̄: illa ppō q̄ a p̄ua
 tiōe nō est regressus ad hitum nō est v̄l̄r vera.
 quōd at̄ intelligenda est ⁊ quōd est ad p̄posit⁹ ari.
 vbi s̄. ibi expostū ē in q̄dā q̄de. q̄re ibi. de sani
 tate at̄ ⁊ egritudine est distinguendū. q̄z v̄l̄ egrit
 tudo dicit t̄m carentiā sanitatis. ⁊ sic est p̄uatiō
 q̄a negatio in apto nato. ⁊ opponit̄ p̄uatiue sa
 nitati. vel dicit hitum triūm. puta aliquā posi
 tiuā ⁊ malā dispōez cozpozis oppositā bone di
 spositiōi. ⁊ sic accipit̄ triē. ⁊ tunc sanitas ⁊ egrit
 tudo s̄t tria. Notā q̄t q̄ circa spēs oppōis
 multa possent queri. que quesita sunt. ⁊ pertra
 ctata in p̄dicamētis. de oppōe. iō illa nūc p̄e
 termitto ⁊ querant̄ ibi. Deinde cū dicit̄ (s̄m
 q̄s iḡ) oñdit quō ille spēs oppōis veniāt ⁊ ser
 uiāt ad dionem gn̄is. vbi duo facit. p̄ ponit̄ itē
 tum. ⁊ p̄sequitur de intento ibi (⁊ p̄p̄ia q̄dem)
 dicit̄ ḡ q̄ nūc mōstrandū ē quā oppōs̄ baz. 4.
 fiat gn̄is d̄io. cū ḡ d̄uidat̄ per opposita. ⁊ oppo
 sitiōes sint. 4. ut p̄z ex p̄dcis. iō nūc dōz ē quō
 d̄io gn̄is in spēs fiat s̄z oppōs̄. Postea ibi (et
 p̄p̄ia quidē) p̄sequit̄ de intento. vnde pars
 ista d̄idit̄ in. 4. q̄z p̄ p̄sequit̄ de oppōne ⁊ dicto
 ria. 2. de p̄uatiua. 3. de tria. 4. de rel̄ua. sc̄da
 ibi (oppō vero) tertiā ibi (triōz vero) q̄rta ibi.
 (quartā vero oppōs̄) prima in. 2. p̄. oñdit q̄ ab
 solute. ⁊ s̄t loquēdo d̄io gn̄is nō est faciēda p̄
 dictoria. ⁊ oñdit q̄ q̄s p̄p̄ necitatē h̄z fieri p̄
 dictoria. ⁊ tūc quō d̄z fieri ibi (necē est at̄) p̄
 ma in. 2. p̄ quidē repetit̄ ⁊ p̄p̄ oñdit̄ ibi (in
 hac iḡ) repetit̄ at̄ duo de dictiōe. s. q̄ ipsa est
 p̄ma oppō. ⁊ quid sit d̄io. q̄ prima oppō de q̄ pro
 sequit̄. p̄ est appō dictiōis. voco at̄ dictiōne
 affirmationē ⁊ negationē opposita. q̄. s. s̄t eius
 dē de eodē r̄c. hic occurrit du⁹. q̄re boeci⁹ enu
 merādo p̄i spēs oppōis. p̄ enumerat̄ tria. nūc
 vero illa p̄sequēdo p̄sequit̄ de dictoria. vi
 det̄. n. q̄ ⁊ ordo. s. in p̄sequēdo. deberet m̄dere

p̄ ordini in nūerādo. Dicit̄ at̄ hic q̄ in prima
 enumeratiōe boeci⁹ attēdit ad necitatē oppōis
 in dione gn̄is. ⁊ q̄ tria sunt magis necia in diu
 sione gn̄is q̄ dictoria. ut dicit̄ infra. iō ibi d̄i
 dit ad ipsas spēs oppōis absolute. put̄ in re
 v̄l̄ virtual̄ in qualz alia oppōe cōtinet̄. ⁊ icl̄
 dit̄. iō hic p̄ius p̄sequitur de dictiōne. sed de
 isto ordine enumerandi nō multū ē curandus
 dū tamen res intenta habeatur. Secūda ibi
 (in hac igitur) ostendit̄ p̄positus q̄. s. diuisio
 generis nō debet fieri absolute p̄ contradicto
 ria vbi intendit̄ sic arguere. omne diuisiōne ge
 neris constituit̄ speciē. sed negatio nō constitu
 it̄ speciē. q̄z destruit̄ eē. ergo r̄c. contradictōis
 autē altera pars ē negatio. hui⁹ rationis p̄ po
 nit̄ mi. q̄ i hac. s. oppositiōne cōtradictoria. ipsa
 negatio p̄ se nullā cōstituit̄ spēs. q̄d p̄z. q̄z cum
 dico hō vel equus dico aliquas species. sed cū
 quis protulerit negationē. puta dicēdo nō ho
 minē non equū. nō declarat̄ speciē. q̄z negatio
 magis destruit̄ eē q̄ constituit̄. ⁊ ponit̄ conclu
 sionē ibi (sic iḡ) sequit̄ eniz ex p̄dictis q̄ di
 uisio generis p̄ se ⁊ absolute caret negatione. i.
 nō debet fieri per negationē. nec p̄ cōsequē p̄
 opposita contradictorie Deinde cū dicit̄ (ne
 cesse ē enim) oñdit q̄ diuisio generis habz q̄s
 fieri p̄ negationē quadā necessitate que euenit̄
 p̄ defectus vocabuloz: vbi duo facit. p̄ oñdit̄
 p̄positū. ⁊ exponit̄ modus p̄ quem illud fit ibi
 (ideoq̄ q̄tūq̄) dicit̄ ergo q̄ sepe oportet speciē
 cōponere. i. constituuere negatione. q̄n. s. illa spe
 cies quā volum⁹ simplici nomie assignare nul
 lo p̄prio nomine nuncupat̄: tūc circū loquimur
 eā per negationē. verbi gr̄a. vt cū dico numero
 rum impariū. alij sunt p̄mi. alij nō p̄mi. ⁊ simi
 liter figuraz. alie sunt rectilinee. alie nō recti
 linee. ⁊ itē coloz. alij sunt albi. alij non albi. q̄z
 eniz talibus speciebus nomē vnū. non ē impos
 sitū. ideo oportet ea p̄ferri p̄ negationem. q̄z ne
 cessitas nō ē a natura. sed ex defectu tali. No
 tandū q̄ numerus p̄m⁹ d̄r q̄ vna d̄isōe v̄l̄ plu
 rib⁹ non potest diuidi in equales pres. vt sunt
 tria q̄nq̄ septē. s̄z numerus nō primus dicitur
 q̄ vna diuisiōne vel plurib⁹ pōt̄ diuidi i pres
 eq̄les. vt sunt nouē. ter tria eni faciūt̄ nonem.
 patet autē q̄ omnes dicte diuisiōes s̄t p̄ con
 tradictoria. q̄z accepta specie opposita cū nega
 tione fit alterū mēbrū diuisiōis. vt q̄da p̄mi
 q̄dā non p̄mi r̄c. ⁊ ibi (ideoq̄) exponit̄ mo
 dū per quē hoc habet fieri q̄n fit volens q̄ i ta
 li diuisiōne semp negatio debet postponi affir
 mationi. vbi sic p̄cedit̄. p̄ facit̄ q̄d dicit̄ ē. ⁊ re
 mouet dubia quedā (s̄z si cui parat̄) p̄ma i du
 as. p̄ ponit̄ conclusionē. ⁊ addit̄ p̄bationes.
 ibi (nam si p̄ius negatio) dicit̄ ergo q̄ quotiē
 fit diuisio p̄ negationem p̄ius debz poni affir⁹

aut sicut nomen affirmatiuum. ut sic. numerorum alii sunt primi alii non primi. Nota quod affirmatio quod est composita et quedam oratio perfecta quedam imperfecta. ut hoc quod dico alii sunt primi. quod est composita. ut unum nomen sine particula negatiua. ut hoc equus est. quod est autem modo affirmatio. sumitur in dione generis. cum negatiua semper affirmatio est proponenda. Postea ibi (nam si prius) proponitur conclusio de casibus per rationes. Ita ponitur ibi (amplius quod) tertia ibi (necesse est quod). In prima parte arguitur sic. diuisio est repta per hanc maiorem cognitionem. scilicet si negatio proponatur non fiet maior cognitio. imo tardior et minor. quod est. b. ratio non ponitur. di. quod si per dicitur dicens quod sit negatio tardior sit ita rei. nam si diceretur nunc dicitur aliquid esse prius proponendo affirmatio. et doceretur diffinitio vel ex quibus numeris sunt primi statim intelligitur quales sunt non primi. quod cognita affirmatio facit cognoscitur quod sit negatio. si vero dicitur feceris proponendo. scilicet negatio aut nullo. aut saltem tardius. utraque per cognoscitur. quod negatio non cognoscitur vel diminute cognoscitur sunt affirmatio. et ponitur maius. dicitur. quod dicitur quod repta est per generis naturam. scilicet cognoscenda de deduci potest ad intelligibiliorem quam supponitur ad ignorantiam. In secunda parte arguitur sic ibi (amplius quod) per b. in dione ordian. di. scilicet affirmatio est per negationem. quod est. b. ratio non ponitur. ma. et per lra. Nota hanc proponendo quod affirmatio est per negationem haberi ab ari. 4. meta. et per piar. c. ca. per dari. quod habitus per est per uationem. scilicet affirmatio est per modo b. negatio per modo per uationem. quod est. b. ratio.

Sed. tu quod per est non esse. scilicet negatio. di. non esse sit affirmatio. quod est. tu quod illud est per aliquid a quod non uerit. nota ex. 5. meta. c. de po. scilicet negatio est b. quia legi est b. non est a. et non est per. scilicet negatio est per affirmationem. tu quod oes species coene sunt sub genere per boecium in commento super libros piar. scilicet affirmatio et negatio sunt species enunciationis. genera non est per alia. R. affirmatio et negatio dicitur considerari et absolute vel comparative. si absolute. dico absolute quod affirmatio est per negationem sit absolute ens est per non ente. si comparative. aut comparatiua ad suum quod vel ad subiectum per modo sunt due species coene sub genere. et negatio est per. quod est absolute te esse per dicitur non esse. tamen eodem generali et corruptibili non esse per dicitur. ut dicitur. 9. meta. b. dicitur per par. nota. Ex his per rationes hinc inde quod dicitur quod prius est non esse quod est per ad illa ad subiectum de quo dicitur abo. sicut per respectum ad subiectum non conuertitur nota a negatione. sunt autem affirmatio et negatio due species coene in comparatiua ad suum quod. In tertia parte arguitur sic. finitum est per infinitum. et per non debet per poni in diuisione. scilicet de casibus per affirmatio magis sunt finita quam de casibus per negatio. quod est. b. ratio non ponitur. ma. d. quod necesse est per ea esse finita infinitum ut eque est per inaequale. et utus uicys. et sic de aliis quod in lra ponitur. et ponitur ibi (scilicet oia) di. quod oia quod perferuntur diffinita parte orationis ut est homo aut equus. vel de affirmatione. ut alii sunt primi. et plus sunt finita quam sit unum nomen cui apponitur particula negatiua ut est nomen infinitum. aut tota negatio ut est to-

ta oratio negatiua ut alii non primi. et ponitur conclusio ibi (quod finita) per lra. Nota quod ista. 3. ratio ualens in uirtute. scilicet. quod illud quod est per ponendum est in dione generis. scilicet finitum siue accipiat compositum. ut nomen finitum. siue compositum. ut est oratio perfecta vel imperfecta per est infinitum: siue accipiat compositum ut est nomen infinitum. siue compositum: ut est oratio perfecta vel imperfecta in qua ponitur particula negatiua. c. ratio est. quod affirmatio per est negationem. quod affirmatio composita vel imperfecta proponenda est in dione generis ante quod negatio. Deinde cum dicitur (scilicet si cuius) remouet duo dubia. et ibi (quod si b) quod n. in perhemio permissit se tractatum facit. nunc autem uideatur in tractatu difficilius procedere per b. ad et illogice sado possit aliquid dubitatio anxietatis. ad quod rindis di. quod si alicui per b. per anxietas: et uideatur sibi obscuriora quam uellet nisi me quod pollicetur in perhemio facile tradere cognitio. quod non tamen rudibus sed est per ueritatem et ibi per b. per b. per tractata legenda est et dicitur. et ibi (quod si b) remouet. du bitaret aliquid per que librum in logica quod alii liber de legi et quod ordo operis dyalectici ad quod rindis di. quod b. diligenter exposuit cum sibi est dicitur de ordi ne per patetice discipline. i. logice tradite ab ari. quod princeps et caput dicitur per patetice discipline. Ultimo ibi (hec quod de oppone) per pilograt circa deca. et per lra. Sequitur illa per (oppo) ubi tractat quod per uatione oppo ualens ad dionem generis. ubi. z. facit. per ondit quod dicitur generis sit quod per uatione oppo. et ondit quod b. fieri quod sit ibi (scilicet b. quod eod) per ma. i. z. per quando per uationem ad negationem mouet dubitatio. et subdit solutio ibi (scilicet dicitur) dicitur quod illa oppo quod est per uationem et bitum uideat esse compositum negationem. i. dicitur super dicitur. quod negatio quodammodo priuat bitum sit per uationem. et ibi (scilicet dicitur) soluit dubium et stat solutio in b. quod per uationem dicitur a negatione. quod per uationem supponit subiectum aptum naturam et dispositum. negatio autem non. et hic est quod negatio per per dicitur de subiecto quod oppo affirmatio non in. scilicet per uationem non per et quod b. non in dicitur quod dicitur per uationem et negatio quod negatio per per est. per uationem non in per nisi quod pole est simpliciter habere bitum. sic dicitur ab ari. in per dicitur. ex quod ifert quod per uationem: intelligitur quod forma non in se soliter scilicet per suppositiue quod supponit dispo. in subiecto et non tamen per uationem bitum. .ccitas. n. quod est per uationem tamen per uationem oculum luce. i. visu. scilicet per uationem luce supponit vel dispo. i. supponit dispositum et aptum. cec. n. dicitur per uationem visu: tamen dispo. et affectus. i. aptum habere visu. ut lapis non dicitur cec: nec catulus aut. 9. dies ex quod oib. ifert per principaliter iterum. quod frequenter ut dicitur oia per uationem in dione generis quam negationem. quod per uationem plus accedit ad esse quam negatio per dicitur ca. Deinde cum dicitur (scilicet b. quod) ondit quod debet fieri dione generis per uationem. ubi sic per dicitur. per facit quod dicitur. et remouet quoddam dubium ibi (aliquid) dicitur dicitur quod b. faciendum est eod) modo sit dicitur. quod per ponendum est b. quod est similis affirmationi et postea per uationem que est similis negationem. et hec per possit per b. per ea rationes per quod per. et ibi (aliquid) remouet dubium. forsitan credens aliquid quod per uationem.

n̄ possz significari qñz noie hit̄. B̄ r̄monz dicēf
 q̄ aliq̄tiēs q̄dā negatiōes p̄ferūtur vocabulo
 hitus. vt̄ orb̄ cec̄ nudus. aliquotiēs at̄ cū p̄ti
 cula p̄uatia. vt̄ dicēdo fini^o ifini^o. ēgle ineq̄le.
 ly ifini^o r̄ ieq̄le sūt p̄uatiōes. cū ḡ per talia sit
 dio gn̄s ēgle fini^o q̄ sūt hit̄ sūt p̄ ponēda in
 dione. r̄ fario p̄uatiōes Ultio ibi (aut de op
 positiōe) epilogat circa dcā r̄ pz l̄fa tota No
 tā dū q̄ r̄ūc p̄uatiō p̄fer̄ noie hit̄ q̄n̄ signifi
 cat̄ noie cui n̄ addit̄ p̄t̄cla p̄uatiō. ut̄ cec̄ nud^o
 r̄c. r̄ p̄ oppo^o q̄n̄ noi addit̄ p̄t̄cla p̄uatiō t̄c p̄ua^o
 p̄fer̄ p̄po vocabulo p̄uatōis. vt̄ ifini^o ineq̄le
 iust̄ r̄c Ad euidentia p̄dcōz p̄r̄q̄ri v̄truz dio
 gn̄s possit fieri p̄uatiōe oppō. videt̄ q̄ n̄. nā oē
 videt̄ ḡ ē aliqd̄ positi^o. s̄z p̄ua^o n̄ ē aliqd̄ positi^o
 ḡ r̄c. ma. pz. qz ḡ v̄l̄ didit̄ i spēs v̄l̄ d̄rias. spēs
 at̄ aliqd̄ p̄oit̄. r̄ p̄ d̄rias que cōstituit̄ it̄r̄sece
 spēs. negatiūū at̄ n̄ p̄ōt̄ eē de it̄r̄seca cōstitutio
 ne positi. P̄uatiōe oppō h̄nt fieri circa idēz
 f̄z ari. i p̄dicamēt̄. s̄z illa p̄ q̄ ḡ didit̄ q̄ sūt spēs
 vel d̄rie n̄ possūt fieri circa id̄. pz de r̄ōnali r̄ ir
 rariōali. ḡ r̄c Ad oppo^o ē boeci^o i l̄ra R̄. q̄
 loq̄ndo p̄p̄e d̄ p̄uatiōe dio gn̄is n̄ p̄t̄ fieri p̄ p̄ri
 uatiōe. sic nec p̄ negatōz p̄ r̄ōnes tactas. p̄ri
 uatiō enī n̄ ē aliud̄ q̄ nega^o f̄ōl̄r. nega^o s̄. i apto
 nato. qz ḡ sine spēs sine d̄ria f̄ōl̄tur r̄ it̄r̄sece
 cōstitūēs spēs p̄ q̄ ḡ didit̄ n̄cē ē ens positiūū
 ipole ē q̄ dio gn̄is fiat p̄uatōz aut negatiōe
 Uerū qz vt̄ sepe ē d̄c̄m d̄rie rez col̄ter sūt no
 bis ignore. spēs ē r̄ n̄ sep̄ p̄p̄is noib̄ n̄cupātur
 hic ē q̄ circūloq̄mureas p̄ aliq̄ vocabula q̄bus
 q̄ndocq̄ addim^o p̄t̄cula p̄uatiōz v̄l̄ negatiōem. r̄
 t̄c dio gn̄is d̄r fieri p̄ d̄ictoria r̄ p̄uatiōe oppō.
 t̄n̄ p̄ negatōz aut p̄uatōz positiā i d̄ione circūlo
 q̄mur r̄ it̄elligim^o aliqd̄ positiūū spēs v̄l̄ d̄rias
 Ex his pz qd̄ dicēdū ad argumēta hinc ide.
 v̄trū at̄ d̄rie aut spēs p̄ q̄s ḡ didit̄ sint d̄ria du
 biū ē i ḡne subē r̄ q̄ritat̄ i q̄b̄ negat̄ eē d̄rietat̄
 p̄ ari. i p̄dicamēt̄ t̄n̄ ibi d̄claratū est in quibus
 dam questionibus. quere ibi.

Contrarioruz vero

Dic vt̄ dicebat̄ s̄ i ḡrit boeci^o quō d̄ria admit
 tunt ad d̄ionē gn̄is. vbi sic p̄cedit. p̄ fac̄ qd̄ d̄c̄m
 ē. z. d̄clarat qd̄dā suppo^o n̄c̄ r̄ p̄ ibi (fieret ē
 diffini^o) p̄ma ps didit̄ i. z. p̄ r̄āgit qd̄dā du^o de
 d̄rys. z. oñdit̄ p̄ncipale it̄ētū ibi (i d̄rys d̄o) dic̄
 ḡ q̄ forte aliq̄ dubitaret an oppō d̄rioz sit ead̄
 q̄ oppō f̄ p̄uatōz r̄ hitū qd̄ v̄r. nā albū r̄ nigrū
 q̄ opponūtur d̄rie sic se h̄nt q̄ albū. videt̄ eē p̄ri
 uatiō nigri r̄ e^o nigruz p̄uatō albi. s̄z bec q̄stio
 alias igrenda ē n̄ mō. n̄c̄ at̄ supponēdū ē q̄ cō
 trarietas ē alia spēs oppōnis q̄ f̄ p̄uatōz r̄ ba
 bitū. sic pz p̄ ari. i p̄dicamēt̄. Notā^o q̄ d̄rie
 tatē eē alia oppōnē ab hitū r̄ p̄uatōe. pz. tū au
 ctōritate ari. i p̄dicamēt̄ ca^o d̄ opposit̄ vbi disti
 guit. 4. spēs oppōis q̄ h̄ supi^o sūt recitate. tū at̄
 p̄ r̄ōz. qz. s̄. i d̄rietate v̄trūq̄ extremum ē aliqd̄
 positiūū. tā. n. albū q̄ nigrū de f̄ōr aliq̄ positiā

s̄l̄r ē de alyz. s̄z i hitū r̄ p̄uatiōe n̄ ē sic. p̄ua^o n̄.
 f̄ōl̄r nil ponit cū sit pura nega^o r̄ purū nil. z.
 ibi (i d̄rys at̄) oñdit̄ p̄po^o quō. s̄. dio gn̄is fiat p̄
 d̄ria di. q̄ m̄troniēs dio generuz sit p̄ d̄ria. imo
 fere oēs d̄rie p̄ q̄s ḡ didit̄ sūt d̄rie. r̄ subdit̄ q̄
 mō fiat tal̄ d̄isio. nā d̄rioz qd̄dā sunt mediata q̄
 dā imediata. q̄n̄ ḡ sūt mediata ip̄a ēt mediata q̄
 nēda sūt i d̄ione gn̄is B̄ modo. coloz alia sunt
 alba alia nigra alia neutra. i. nec alba nec nigra
 s̄z media Notā^o q̄ vt̄ iā d̄c̄m ē i p̄dicamēt̄
 d̄rietat̄ d̄r̄ dupl̄r. p̄p̄e r̄ trāsl̄ptie. r̄ d̄c̄a trāsl̄
 ptie iuenit̄ i oib̄ d̄rys r̄ spēs d̄idit̄ibus aliqd̄
 ḡ iux̄ illud. io. meta. d̄ra spēs ē d̄ra d̄rietat̄. r̄
 B̄ ē qd̄ h̄ d̄ic̄ boeci^o q̄ fere oēs d̄rias. i. d̄rias du
 cim^o. v̄trū at̄ d̄rietat̄ p̄p̄e s̄p̄ta sit i oī ḡne spe
 cial̄r i subā r̄ q̄ritate ibi q̄st̄um fuit. iō taceo q̄
 ad p̄na Deim̄ cū d̄ic̄ (fieret at̄) d̄clarat qd̄dā
 suppo^o. d̄ixerat. n. s̄ q̄ si eēt copia vocabuloz
 oīs diffini^o: d̄aret̄ t̄m̄ ex duob̄ terminis. B̄ decla
 rat B̄ addēs q̄ idē eēt d̄ d̄ione. vbi sic p̄cedit. p̄
 illō d̄c̄z f̄petit̄ di. q̄ oīs diffini^o: r̄ oīs dio fierz ex
 .z. d̄c̄s n̄s̄ sup̄. B̄ p̄biberet̄ id̄igētia noīuz. vt̄
 supi^o d̄c̄m fuit de diffinitōe z. ibi (q̄ at̄ mō)
 illud d̄c̄m p̄tractat̄ r̄ exp̄ōit̄. r̄ didit̄ i. z. p̄ oñdit̄
 illud de diffinitōe. z. de d̄ione. Fa ibi (dio d̄o)
 d̄ic̄ ḡ q̄ B̄ qd̄ d̄c̄m ē mani^o ē B̄ modo qz dicēdo
 aīaliū alia sūt r̄ōnalia alia irr̄ōalia. ly aīal r̄ō
 nale tēdit̄ ad diffinitōz hoīs. s̄z qz aīal r̄ōnale
 n̄ bz v^o nom̄ ip̄oat̄ sibi. r̄ sit. a. postea didit̄ sic
 .a. i. aīal r̄ōnale. alia s̄t̄ m̄ōtalia alia im̄ōta. r̄ t̄c
 diffi^o: h̄ hoīs p̄leta p̄st̄as ex solis. z. teris. bec
 .s̄. h̄ō ē. a. m̄ōtale. qz l̄i a t̄m̄ valer̄ q̄ aīal r̄ōale.
 r̄ iō dicere a m̄ōtale ē d̄icēf aīal r̄ōale m̄ōtale
 q̄ ē tota hoīs diffi^o: s̄l̄r eēt i oī alia diffinitōe si
 p̄p̄a noīa h̄erent̄ q̄ ex. z. t̄m̄ terminis constaret.
 Postea ibi (dio d̄o) oñdit̄ idē de d̄ione di. q̄
 s̄l̄r mani^o ē q̄ dio fieret i. z. terminis si noīa p̄p̄a
 posita eēt. r̄ pz sic p̄. si igit̄ r̄ d̄rie nomē ip̄oat̄
 vbi ḡra. vt̄ dicēdo. figuraz q̄ sūt trilatere alie
 sūt eglatere. alie h̄ntes. z. latera eqlia. alie to
 te ieq̄les. bec. n. dio sit i. z. terminis p̄p̄ cāz dic̄tā.
 s̄z illaterna dio p̄t̄ reduci ad duplicē b̄: figura
 rū q̄ sūt trilatere alie sūt eqlies alie ieq̄les. i. oīs
 aut h̄nt latera eqlia aut ieq̄lia. r̄ rurū subd̄iui
 dat̄ alterū mēbrū sic. ieq̄liū alia sūt h̄ntes t̄m̄
 .z. latera eqlia. alie oīa. 3. ieq̄lia. r̄ sic dio trimē
 bris reducta ē ad bimēbrē. id̄ pz i alio ex. sic d̄i
 cēdo. oīuz rez alia sūt bona alia mala alia d̄i
 ferētia. sic. i. nec b̄ōa nec mala: s̄z bec terna dio
 p̄t̄ reduci ad bimēbrē sic dicēdo. oīuz rez alia
 s̄t̄ d̄ria alia id̄ria. r̄ itē fiat alteri^o subd̄io sic. d̄i
 ferētiū alia sūt bona alia sūt mala. Ultio ḡ
 cōcludit̄ q̄ p̄ h̄nc modū oīs dio fieret igemina
 .i. i. z. si n̄ d̄c̄ent̄ noīa spēs r̄ d̄rys p̄ q̄s didit̄ ḡ
 Ex B̄ colligif̄ illud vulgatz d̄c̄m q̄ oīs dio
 bona ē bimēbris. qd̄ vez ē v̄l̄ reducibilis ad bi
 mēbrē Notā^o ēt ad euidentia p̄mi exēpt̄ q̄ si
 gura trilatere. i. triāgulus. 3. spēs bz. s̄. eglater
 isochelē r̄ gradatū Triāgulus eglater^o d̄r̄

h3 oia latera eq̄lia. ōstat. n. ex trib⁹ lineis eq̄li
 b⁹. s3 triāgul⁹ isosceles ē q̄ h3 duo latera eq̄lia
 13. s3 ieq̄le. gradat⁹ at dī q̄ h3 oia ieq̄lia. ut p3 h
 i figura Segt illa ps (q̄rtā vō oppōnē. i q̄ igit
 de latie opposit). an valeāt ad dionē gnis. 2. di
 vidit i. z. p̄mittit q̄dā p̄bula. 2. ex illis con
 cludit itētū. fa ibi (n ē ḡgnis) p̄bula sūt duo. p̄
 .n. oñdit q̄ sint rline oppō. 2. oñdit q̄ opposita
 rline nlla oppō dfa specifica distiguūtib (hec
 igit nullā) dicit q̄ q̄rta oppō ē f3 se ad aliqd
 .i. f rlonē. ut pater 2 fili⁹ opponūt rline. sūr dñs
 2 fū⁹. duplū 2 viditū. s3ibile 2 s3af 2 p̄ponit ibi
 (hec igit) dicit q̄ bec q̄ dca sūt nullaz hnt dñaz
 subālē. i. eēntiale 2 specifica q̄ a se discrepent. i.
 distiguāt. q̄ pbat. qz hnt talē adiuicē dñexiōz
 2 uenitētā q̄ vñū ducit i cognitiōz alteri⁹. mu
 tuo. n. se diffiūt. 2 o3 i vtrozūq̄ rōib⁹ vtriscq̄ vti
 f3 por⁹. i. nec possēt eē sine seiuicē. qz poita se
 ponūt 2 p̄pta se pimūt. s3 bec n̄ p̄nt dici de illis
 q̄ dñā s3ālī. i. eēntiali 2 specifica distiguūt. ḡ rē
 p3 ēt de se q̄ pater 2 fili⁹ sūt eiusdē sp̄ei. dñs er
 fū⁹ 2 c. q̄ ad illud q̄ sūt i suo absoluto. rlonēs
 igit addite sūdāmēt absolute n̄ distiguunt ea
 specificē Ultio ibi (n̄ ḡ) cludit ex dñs iten⁹
 volēs q̄ oppō rla nō valz ad dionē gnis di. q̄
 qz sic ē. ḡ dio gnis n̄ ē faciēda i ptes rlas. s3 tal
 dio materialē ē didēda 2 excludēda a dione ge
 nerl. nā spēs bois n̄ sūt fū⁹ 2 dñs. imo sūt eius
 dē sp̄ei. sūr nec spēs nūeri sūt duplū 2 dimidiū.
 sūr 2 d alyz ē dōz Circa hāc vltimā lēōz sūt
 duo dubia p̄mo q̄ dñs p̄vtruz rla oppo
 nāt. 2 videt q̄ n. nā illa q̄ se psequunt 2 mutuo
 se ponūt n̄ vñr eē oppō. s3 rla sūt bī. ut dī h in
 lra. ḡ rē. Ad oppo ē p boe⁹ h 2 ap. i p̄dicamēl
 ḡ distiguūt. 4. spēs oppōis R. q̄ dicere q̄ sūt
 oppō 2 q̄ opponāt ē vna rō tal̄ Illa q̄ sūt i eod
 eē n̄ p̄nt aliq̄. opponūt. s3 rla sūt bī q̄ p̄pē ac
 cioiūt. s. respectu eiusd. qz lra idē sit pater 2 fi
 li⁹ respectu dñerfōz. 2 idē duplū 2 viditū ad di
 uersa p̄patū: tñ respectu eiusdē ipole ē idē esse
 p̄ez 2 siliū duplū 2 viditū. ḡ rē. Ad ar⁹ in op
 po⁹ dōz q̄ talis cōna rcoexntia mutua n̄ ipedit
 oppōz. s3 pp mutua depēdētā 2 pp p̄p̄iā rōez
 rli. eē. n. r̄tini ē q̄dā ad aliō. qz ad aliō q̄dā
 se b̄re. lō nccio o3 eē aliqd aliō. q̄ sic p3. qrad
 nil nil p̄t dici nec depēdere. 2. ou⁹ ē vtz dio
 gnis fiat qñz p ptes rlas. v̄ sic. qz i gñe rlonis
 ḡ ēt didit p dñas. s3 ille dñe nccio sūt rline vt
 rlonēs. ḡ rē. Dī a q̄dā pp ar⁹ fcm q̄ vtiq̄ i ge
 nere rlonis faciūt rla dionē gnis. qz i oī gñe o3
 q̄ sint dñe didētes. 2 ibi n̄ p̄nt eē nisi rline. s3 in
 alyz gñib⁹ n̄ sūt diones p rla. 2 sic boeci⁹ itelle
 xit S3 illa rō n̄ valz. tū qz ē d̄ mēte boeci⁹ q̄ di
 cit q̄ idē lra dio ē excludēda a dione gnis. n̄
 tōl. ḡ i n̄ gñe ē admittēda. tū qz forte i gñe rlo
 nis n̄ sūt rla. aut rlonēs forlitter. alias ḡ saltem
 gñalissim⁹ p̄dicaret de dñā. qz p̄dicat d oī rlonē
 alī n̄ eē gñalissim⁹. ḡ ar⁹ n̄ p̄dicat de dñā ut dñā

ē. Alī ḡ dōz q̄ dcm boeci⁹ ē vtz d oī gñe.
 Ad ar⁹ odm q̄ vel dñe i gñe rlonis n̄ sūt forlī
 rla. vel dato q̄ sic n̄ sūt oppō rline. n. n. oia rela
 opponunt. ut pater 2 dñs sile 2 eq̄le. ita ibi: ut
 dato q̄ i gñe rlonis sit ista p̄ma dio q̄dā ē equi
 pantie q̄dā disq̄pantie. bec duo n̄ opponūt rle.
 qz nec adiuicē rferūt. s3 sūt due dñe dñe l̄ dis
 pate. tūc vltio seq̄ illa ps (cū igit. 4. sint) vbi
 postq̄ oñdit q̄uo oēs spēs oppōit se hnt ad dionē
 gnis p̄pat eas adiuicē oñdēs f̄ quā oppōem
 magl opponūt ea q̄ didūt ḡ vbi sic p̄cedit. p̄ tā
 git illud q̄ dcm ē d̄ d̄dictōe di. q̄ cū. 4. sint dñe
 .i. spēs oppōis illa q̄ ē affitōis 2 negatiōis n̄
 nccē supp. q̄ v̄iat i dionē gnis. nisi cogat penu
 ria vocabuloz. ut oñtū ē s. 2. tāgit illō q̄ dōz
 ē de rline opposit di. q̄ oppō rlonis sp̄ reycien
 da ē a dione gnis. 3. eligit sūr oppōz dñā 2 p̄
 uatiuā di. q̄ dio puatiōis 2 bit⁹. r̄t dñā sumē
 de sūt 4. p̄pat bas duas adiuicē di. q̄ maxie
 dñetas ponēda ē i dione gnis. s3 ēt p̄ua: c̄ cam
 subdit volēs sic arguere. pp qd vñū qd qz illud
 magis. s3 puatiue oppō ponūt in dione gnis p
 q̄to hnt aliq̄: naturā dñetas. ḡ dñetas ma
 gis ē ponēda. h̄ rōis. mī. pōit i lra d. q̄ idcirco
 p̄ua: ē ponēda i dione. qm v̄ d̄ bituz opponere
 q̄dā dñiū. i. h3. q. rōez dñy resp̄tū bit⁹. ut h̄ si
 ni⁹ ē ifi⁹. q̄ opponūt puatiue. q̄ qz. n. ifi⁹ sūt p̄i
 ua: tñ h3 imaginē. i. silitudinē dñy. qz ut p̄dcm
 ē p̄ua: itelligit q̄dā for̄ mō q̄ supi⁹ expositū est.

Ignium vero inqui

stū) postq̄ boeci⁹ declarauit. 2. p̄peta
 tes de dñy q̄ didūt ḡ. s. q̄ d̄bēt eē p se 2 oppo
 site. nūc oñdit tertiā. s. q̄ dñt eē p̄pē 2 p̄xie. vbi
 sic p̄cedit. p̄ circa dionē gnis mouet 2 soluit q̄
 dā dubitatiōz. 2. ex illa oñdit p̄pō 2 intē. ibi.
 (h̄ at sit) qd̄ ar̄ ē vtz dio gnis deat fieri i spēs.
 vel i dñas. circa q̄. 2. facit. p̄ qd̄ez ptractat ar
 guēs p et d̄. 2. eā deteriat ibi (atqz id) p̄ma ps
 vidit i. z. p̄ ar. ad vñā ptem. s. q̄ dio gnis debet
 fieri in species. 2. ad alias scilicet q̄ debet fieri
 i dñas. fa ibi (s3 h̄ iterdum) p̄ ḡpponit qd̄z d.
 q̄ dig⁹ ē igitū. i. ingstioē. vtz gñā deant didi
 i spēs aut i dñas: 2 stat pbat q̄ i spēs arguēs
 a diffōne tali di. qz si q̄rit qd̄ ē dio gnis. n̄it q̄
 ē distribu⁹ i p̄xias spēs. 2 bec ē diffi⁹ e⁹. ḡ o3 fñi
 naturā dionis gnis 2 suā diffōz q̄ dio gnis in
 p̄pas spēs sp̄ fiat. 2. ibi (s3 h̄ interdū) arg. ad
 aliā ptē sic. mlti sp̄eb⁹ noia n̄ sūt ipoita. ḡ rē dio
 n̄ p̄t fieri i spēs: 2 p̄ cōis h3 fieri p dñas. dīc ḡ q̄
 h̄. s. q̄ sit dñio gnis i spēs neq̄t fieri pp cāz s̄dī
 ctā. s. qz mlti sp̄eb⁹ n̄ sūt noia ipoita. ḡ rē Deñ
 cū dīc (atqz id) determiat qd̄z. vbi. z. fac. p̄ p̄mit
 tit de gñe q̄daz distincōz. 2. ex illa concludit
 q̄dā solutiōz ibi (q̄re ātigoz) distincō: est ista q̄
 gñuz qd̄dā ē p̄. s. gñalissimū qd̄ n̄ h3 s̄ se aliud
 supueniēs ḡ. qd̄dā ē me⁹ 2 subalternū: qd̄dā
 ē ifi⁹ qd̄ ifra se n̄ h3 gen⁹ aliō s3 tñ spēs. dicit ḡ

quod dā sūt p̄ma gn̄a q̄dā vltia. q̄dā media. p̄ri-
q̄dē ut subā q̄ ē ḡn̄l̄aifi. vlti⁹ ar vt anial me⁹
ut corp⁹. cōpt⁹ nāq̄ ē spēs subē r ḡ aialis. iō se-
q̄ q̄ ē me⁹ s̄z subā. iō ē p̄ ḡ. qz s̄ subāz nil sit
iueniri q̄ sit ḡ. ens eni n̄ ē ḡ. s̄l̄r homo ē vlti⁹
ḡ. qz sub aiali nil p̄t ineniri q̄ sit ḡ. hō. n. q̄ est
sub aiali ē spēs r̄n̄ ḡ. S̄z videt̄ boeri⁹ sibi d̄di-
cere. h̄. n. dicit q̄ aial ē vlti⁹ ḡ. sup̄i dicit q̄ s̄
aiali p̄riē. aial rōale q̄ ē ḡ. qz vlti⁹ d̄didit per
mortale r̄ imortale. R̄. di. vno. q̄ h̄ itelligit
q̄ aial ē vlti⁹ ḡ v̄ noie noia. l̄z ḡ sub aiali p̄ri-
neat̄ aial rōale mortale. n̄ t̄n̄ significat v̄ noie.
sed p̄lib⁹. Al̄r d̄r r̄ meli⁹ q̄ sup̄i locut⁹ ē f̄ op̄.
vlti. qz dicit mortale ēē d̄riā specificā hois. r̄ p̄
p̄ns. aial rōale ēē ḡ. h̄ ar loḡ f̄ op̄. v̄iorē. qz f̄z
rei v̄itatē aial ē vlti⁹ ḡ. r̄ aial rōale ē diffi. hois
r̄ n̄ ḡ. z̄ v̄o ibi (q̄r ātigor) d̄cludit solutōz d̄cē
q̄ōis ex data distictiōe d̄i. q̄ ātigor r̄ v̄ior r̄ ma-
gis autētica videt̄ d̄io q̄ ē i spēs si n̄ sit idigētia
noiu⁹ q̄ ipediat. v̄n̄ si bis. f. noib⁹ p̄p̄ia n̄ abū-
dam. oz didere tā p̄ma gn̄a q̄ alia v̄z ad vlti⁹
p̄ d̄riās. s̄z ḡ solu. p̄ distictiōz. qz vel bēm⁹ no-
mia p̄p̄a spēs vel n̄. si p̄. d̄isso gn̄is ē faciēda in
spēs. si z̄. faciēda ē p̄ d̄riās. r̄ B̄ idē iā sup̄i. fu-
it d̄cm Notā⁹ q̄ B̄ q̄ sepe d̄cm ē i B̄ lib⁹ q̄ mlti-
tis spēs n̄ sūt noia ip̄osita. sic intelligēdū ē nō
q̄n̄ aligb⁹ noib⁹ significēt. qz q̄cqd̄ p̄tigit itelli-
gere p̄tigit significare. s̄z qz n̄ significat p̄vnu⁹
nomē p̄p̄iū. s̄z p̄ p̄tra. ut p̄z de ex. sup̄i. posito.
aial rōale dicat. a. Notā⁹ ēr q̄ colligit ex p̄-
d̄cis d̄ionē gn̄is i spēs ēē magis p̄p̄iā r̄ p̄ se q̄ i
d̄riās. qz p̄z. qz f̄ boe⁹ d̄io i d̄riās n̄ ē nisi casual
r̄ occasiōata resp̄cū illi. qz nisi ēēt carētia voca-
buloz. s̄p̄ ḡ i spēs videret̄. p̄z ēt ex a. qz tūc sal-
uat̄. q̄ d̄isū p̄dicat de vidēt̄ib⁹. ḡ. n. p̄dicat de
spēs r̄ n̄ de d̄riās f̄ari. 4. topic. q̄p̄limā t̄n̄ d̄io
gn̄is sit p̄ d̄riās. p̄p̄ cāz dictā Occurrit ar du⁹
q̄r an̄ istā tertiā d̄ditionē d̄rie igit̄ istā q̄ōz. an
d̄io gn̄is fieri d̄cat p̄ spēs. an p̄ d̄riās poti⁹ q̄r an̄
duas p̄mas. D̄r q̄ h̄ fuit magi neciū. nā cogno-
to i q̄ ḡ h̄eat didi. qz. f. i spēs p̄ se r̄ p̄p̄ scim⁹ q̄
i p̄p̄inq̄s spēs. ḡ r̄ cū didit i d̄riās. s̄l̄r i p̄p̄inq̄
d̄riās videt̄. iō v̄tile ē h̄ac d̄clusionēz nosce ad
h̄ac d̄ditōz tertiā coḡscēdā Dein̄ cuz dicit (B̄
ar sit h̄) ex solutiōe d̄cē q̄ōis oñdit̄ p̄p̄o. f. q̄
d̄rie p̄ q̄s ḡ didit d̄nt̄ ēē p̄p̄e r̄ p̄p̄inq̄ di. q̄ h̄ q̄
d̄cm ē. f. oia gn̄a a p̄v̄sq̄ ad vlti⁹ d̄ebere didi in
d̄riās. q̄n̄ spēs p̄p̄a noia n̄ h̄ntur. d̄ebz fieri isto
mō. ut p̄ ḡ didat̄ i suas d̄riās. f. p̄p̄as r̄ p̄rias
r̄ n̄ i posteriores. r̄ s̄l̄r posteri⁹ ḡ. f. iterme⁹ s̄l̄r
i suas d̄riās r̄ n̄ i posteriores. n̄. n. sūt eedē. d̄rie
corp̄is q̄ ē ḡ me⁹. r̄ aialis q̄ ē ḡ vlti⁹. postea
declarat p̄p̄o p̄ ex. f. n. didēdo dicat sic. subē
aliud ē corp̄ale aliud icorp̄ale. d̄ionē facit r̄cē
qz ille sūt p̄p̄e d̄rie. s̄z didēdo sic subāz alie sūt
aiate alie ianiate n̄ d̄sūt recte. qz aiatū r̄ iaiatū
sūt d̄rie corp̄is. q̄ ē z̄ ḡ i p̄dicamēto subē r̄ nō
sūt sup̄p̄. subē q̄ ē p̄ gen⁹. Ultio d̄cludit ma-

nifestū ēē d̄ionē p̄oz genēz. r̄ s̄l̄r posteriorē ēē
faciēdā f̄ p̄pas r̄ p̄rias d̄riās. n̄ f̄ posteriorē r̄
remotiores Seḡ illa ps (q̄riēs ar) i q̄ p̄dit̄ q̄r
tā p̄p̄etatē d̄riaz. p̄ q̄s didit̄ ḡ. f. q̄ d̄nt̄ ēē noie
di. q̄ q̄riēs ḡ soluit. i. didit̄ aut i d̄riās aut in
spēs. stati p̄ d̄ionē factā subd̄ēde sūt d̄iffōnes
aut exēpla p̄ q̄. f. d̄rie aut spēs notificēt̄. r̄ n̄ s̄nt
iḡte. r̄ subdit̄ q̄ si forte q̄s n̄ abūdet d̄iffinitōi
b⁹. qz n̄ sp̄ sūt i p̄inpru. statim ar sufficit ponere
exēpla. v̄bi gr̄a. sic d̄bo. corp̄aliū alia sūt aiata
alia ianiata. ex. stati ut boies vel fere. i. bruta
alia sūt ianiata. ex. stati ut lapides r̄ bi. R̄o
h̄ p̄p̄etatis p̄r ēē. qz d̄io sic r̄ d̄iffi. dat̄ cā inote-
scēdi. ḡn̄ oz vari p̄ iḡta. qz iḡtū ut iḡtū n̄ p̄r esse
cā alia coḡscēdi Seḡ illa ps (oz ar d̄ionem)
v̄bi p̄dit̄ boeci⁹ q̄ntā r̄ vltimā p̄p̄etatē d̄riaz. q̄
didit̄ ḡ. f. q̄ d̄nt̄ esse p̄uertibiles. i. sufficēter
euacuātes ip̄z d̄isū v̄bi sic p̄cedit. p̄ p̄dit̄ itētū
p̄ s̄l̄te i d̄iffōne. z̄. exponit illud q̄ ad d̄iffōz. z̄.
q̄ ad d̄ionē. fa ibi (quertit. n.) tertiā ibi (sic et
d̄io) dicit̄ ḡ q̄ oēs d̄ionē oz ēē s̄l̄te r̄ terim. i. d̄iffi-
nitiōz. nec sup̄flua nec d̄inutā. ut. f. didētia cō-
uertat̄ cū d̄isō. nā didēdo ḡ i spēs oz accipere
oēs spēs r̄ n̄ p̄les nec pauciores ut sic d̄isso in se
quertat̄. sic teri. i. d̄iffi. quertit̄ cū d̄iffinito. z̄.
ibi (quertit) exp̄dit̄ q̄ dixerat de d̄iffōne d̄i. q̄
teri. i. d̄iffi. quertit̄ cū d̄iffinito. v̄bi gr̄a de d̄if-
finitōe v̄tutū q̄ ē optim⁹ bit⁹ mētis. r̄ op̄. opti-
r̄. ē v̄r. 3. ibi (sic r̄ d̄io) oñdit̄ idē de d̄ione d̄i.
q̄ sic ēt se bz d̄io. qz oē ḡ ē aligd̄ eoz q̄ sūt spēs
i q̄s didit̄ ut aial l̄ ē hō vel equ⁹ r̄. r̄ similt̄ r̄.
q̄lz spēs ē p̄p̄iū ḡ. i. oēs spēs s̄l̄ s̄p̄te quertit̄
r̄ sūt ip̄z ḡ. vult̄ ḡ q̄ i d̄ione gn̄is sumēde sunt
oēs spēs: nulla penit̄ p̄termiffa Notā⁹ q̄ q̄
d̄iffi. vocat̄ teri. d̄cē ē i p̄oz ex eo. f. q̄ sic teri
rei claudic̄ intra se q̄cqd̄ p̄riner ad rem r̄ exclu-
dit ex se q̄cqd̄ n̄ p̄rier ad rē. ita ēt d̄iffi. accipit ei
ēē illud q̄ ē de eēntia r̄ d̄gitate rei r̄ nil aliō. et
h̄ si sit d̄iffi. p̄p̄a r̄ p̄ se Tūc seḡ illa ps (sit ar
gn̄is) v̄bi post q̄ boeci⁹ d̄eteriauit d̄dit̄ oēs d̄io-
nis gn̄is r̄ ipsaz d̄riaz didēt̄iū declarat̄ quedā
nōbilitia circa h̄ac d̄ionēz. r̄ sūt tria. z̄. p̄ōis̄ ibi
(illud ar scire) 3. ibi (q̄ q̄m d̄riās) p̄ ar notā⁹ ē
q̄ idē gen⁹ n̄ t̄n̄ vna. s̄z ēt p̄lib⁹ d̄ionib⁹ p̄r didi.
p̄lib⁹ dico dispat̄ r̄ n̄ subordinat̄. v̄bi sic p̄cedit
p̄ p̄p̄dit̄ itētū d̄i. q̄ eiūsd̄ gn̄is sit sepe mlt̄iple
d̄io. sic ēt rex corp̄aliū r̄ q̄cūq̄ h̄nt magnitudi-
nē sup̄p̄. p̄nt̄ ēē p̄tes d̄iones z̄. ibi (sic. n. circū-
lū) adducit̄ ex. circa eundē circulū multiplic̄
possum⁹ dicere. vno. i. seicirculis. puta p̄ lineas
dyametralē didēt̄ circulū i. z. seicirculos. ut h̄
a. possum⁹ videre circulū in p̄tes q̄s greci
vocāt̄ thomos. r̄ nos vocam⁹ d̄iones. i. p̄tes mlt̄
tas. ut q̄n̄ seicirculos vlti⁹ didim⁹ p̄ alias lineas
itermissas. ut h̄ s̄l̄r didim⁹ terragonū i q̄dra-
tū multiplic̄. vno. didēdo dyametral̄ ab angu-
lo i angulū oppo. r̄ tūc didit̄ i. z. triāgulos. ut
h̄. Alias. i. a. didit̄ q̄drat̄ i p̄arellogramata

i. p. lincas paralellas. ir. ectas z eq distates ut h.
 A: o didit qdrat i tetragona. i. alios qdratos
 ut si fiat itra qdratu due linee a latere ad lat
 se i me: iterfecates ad mo^o cruci z erut. z. qdra
 ti. ut h p: g ta i circulo q i qdrato q idem
 corp^o aut eade magnitudo p didi multo mōis.
 z: ibi (itaq g^o) applicat hle ad ppo^o di. q sifr
 idē g^o p didi multo modis ut dōo sic. nūerozū.
 aly sūt pes aly ipares. z it^o nūeroz. aly sūt pmi
 aly n pmi. ecce h eiusdē gnis duas diones di
 uersas nec subordiatas. it^o dōo sic triaguloz
 alia sūt eglatera. alia tm duo latera eqilia hū
 tia. alia pstantia ex oib^o laterib^o ieqilib^o. z it^o tri
 anguloz. alia sūt hntia rectos āgulos. alia acu
 ros. alia obtusos. ecce h. d. eiusdē gnis diones
 sic igit p: qūo eiusdem gnis sūt multiplex disto
 Notā^o q illud dcm. f. q idē g^o p didi multo
 dionib^o diuersis z n subordiatas vey ē. z p: in
 aly exēplif. p i ēte. qz ens qnz didit p fi^o z ifi^o
 qnz p rīgēs z nccū. qnz p absolutū z re^o. qnz
 p cām z cātuz. qnz p subāz z accūs zē. q diones
 manifestē q sūt diuerse. nec sūt subordiate. ga
 tō vna dōo n p rinet sub altero mēb^o alteri^o dōo
 nis p: discurredo. idē ēt p: i duab^o dionib^o qti
 tat. q s pōit az. i p dcamēti c: d qstitate. vna ē
 q qstiat aliud ē pti^o aliud ē discretū. fa qst
 tatis alia h: i pib^o pōz. alia n h: i pib^o pōz. q
 dne diones sūt dispate. n subordiate. ut ibidē
 dcm fuit Deist cū dicit (illud āt scire) pōit z^o
 nōbile. z ē q g^o v^o cōe spēb^o i q pueniūt z hbi
 afflantur oēs spēs. ut sic picipatiōe vni^o spēi.
 ptes hoies sūt vni^o hō. p: pō: ita picipatiōe
 vni^o gnis pla aialia sūt vni^o aial. dicit q illud
 scire ē putile. i. valde vtile qd g^o ē vna silitudo
 multaz spēz q silitudo māt eaz oium spēruz
 subālē. i. eēntialē pueniētā. qz eēntialf in gñe
 oēs pueniūt. ex q ifert q g^o ē collectm p liaz
 spēz. qz oēs p rinet sub se. ut tot^o vlt saas ptes
 subiectiuas. spēs āt sūt distūctiue vni^o gnis. di
 uidūt. n. g^o sic ptes suū to^o Ultio cum dicit (q
 qm drys) pōit z^o nōbile assignās cāz cuiusdaz
 dēi supi^o circa p n^o libri. f. q spēs gnis n sūt ifi
 nite. nec min^o duab^o. vbi z pmissit cāz h^o iferius
 se dicituraz. dicit q qz spēs ifornt. drys p qz
 g^o didit. i. d circo ut dēz ē p^o sub vno gñe n pnt ef
 se min^o duab^o spēb^o. cā ista p: sic. qz g^o ad mi^o
 didit p duas drias. qz didi p vna ē nil videre.
 s: qz dria addita gni pstituit spēz. g^o sub gñe sē
 due spēs ad min^o. vñ z subdit q ois dria pstat
 i pluralitate discrepātū. i. didētū diuersozuz
 qz ois dria h: fieri p pla diuersa. Ultio epilo
 gat circa oia p dca di. q de dione gnis in spēs p
 plima. i. valde multa dca sūt. sicut dixi s hanc
 qōnez. vtrum g^o requirat nccio plres spēs. an
 possit etiā saluari in vna tantum tam in pō: p
 tractau. iō hic suppedeo cā breuitatis.

Anc igit insistenti

b^o) Dec ē ps icidētalīs. qz. n. dōo gnis valet ad
 diffinitōz. vt p dcm ē. iō boeci^o postqz dēterminā
 uit pncipalr d dione gnis i spēs h icidētalr dter
 minat de diffinitōe dās artē diffiniēdi z iueiē
 di diffinitōz alie^o. vbi sic pcedit. p faē qd dcm
 ē. z: ppat ea q sūt i dione ad ea q sūt z ponūtur
 i diffinitōe ibi (illud qz dīcēdū) pma ps didit i
 .z. p ppoit itētū. z: plegē de itēto ibi (rex aut)
 circa p^o. z. tāgit. p ppoit qd itēdit. z: excludit
 qd n itēdit ibi (z illud qd) dīcē g^o banc. i. circa
 hāc viā. f. d dione ifistētib^o apif pmprior facul
 tas ad diffinitōz spēi p dionē gnis. z qz sic ē oz
 adiscere n solū qz drias sumam^o i diffinitione
 s: ēt oz cōplecti. i. nosce artē ipi^o diffinitōis z:
 ibi (z illud qdē) excludit illud qd n itēdit. qz. n.
 dixit se velle dare artē de diffinitōe. crederet
 forsan aliqs q ēt vellz igrere de illa qōne qaz
 ari. diffiniēter tractat. z: poste. vtz diffi: pos
 sit cōcludi p dōmōstratōz: h remouz di. q illud
 qd vtz diffi: possit dōmōstrari vel quō n possit
 inēiri p dōmōstratōz. z qcūqz alia sunt ptractata
 ab ari. subtilius i analetic. i. z: posteri. talia i qz
 ptermittā ptractare. nūc āt. solā exēqr reglaz. i.
 artē diffiniēdi Circa qdā dcm s occurrit du
 biū. vtz dōo sūt vtil ad diffinitōz. videt q n. tū
 qz ari. z: posteri: a pposito pbat q via distina n
 ē vtil ad iuestigādū q qd ē. i. diffinitōz. qz com
 mittit peti: pncipū. g^o zē. tū qz posteri^o n vñ ne
 cessariū ad suū p^o. s: diffi: ē pō: dione. qz ari qz
 aliqd didat oz scire p diffinitōz vtz sit vniuo
 cū v lēquocū vt supi^o dēz ē. g^o dōo psuppōit dif
 finitōz. z p qns ē posterior Lōfirmat. qz diffi:
 dat p pōza z dōo p posteriora. vt dēz ē s^o R: dī
 cēdū ē q dōo valz ad diffinitōz cū boecio. cui^o
 rō est. qz ois bona diffi: dat p g^o z drias. s: drie
 hnt p dionē gnis cū p drias didit. sic ēt dīden
 do g^o colligūt oēs drie nccie ad diffinitōz spēi.
 g^o zē Ad p^o i oppo^o dīco q duplr p rītelligi viā
 distina valere ad diffinitōz. vno: p mo^o sillogi
 zādī. alio: colligēdi z cōponēdi drias cū gñe. p
 mō negat ab ari. z: posteri. vt ē argutū pp peti
 tiōnē pncipū. vt si velim^o pbare aial rōale eē
 diffinitōz hois sic. vel aial rōnale ē diffi: hois
 v l aial irrōale. s: n ē diffi: hois aial irrōale. gē
 aial rōale. h peti^o i mi. q oz pbari. q si pbat n
 p r pbari p mo^o distinu s: alio quīs mō. s: z: f.
 p modū colligēdi drias valz vtiqz via distina
 ad diffinitōz. vt h vult boeci^o z ēt ari. z: post.
 Ad z^o q id eē p^o z posteri^o respēū diuersozuz
 nliū erit icōuēiens. dōo g^o psupponēs diffinitōz
 sui dist ē posterior illa. nec valz ad illā iuestigā
 dā s: valz ad aliā posteriōrē. ex^o. dōo aial n va
 let ad diffinitōz aialis que psuppōit s: valz ad
 diffinitōz aialis. i. hois q qrit Ad p rītōz p id
 qz drie aial sūt posteriōres aialis qd didit s: p rō
 res hoie q diffiniē Itē possz argui d pncipale.
 z: sic dōo valz ad diffinitōz. ita e: diffi: ad dōo
 nē. vt supi^o dēz fuit. g^o ē circulus z id p^o z poste
 m 3

rius respctū eiusdem. et p̄ n̄s p̄ se ip̄o. et sic prius
 n̄ p̄. q̄ oia sūt falsa. p̄na p̄z. qz si d̄io valz ad d̄i
 finitōz et diffi: ad d̄ionē. ḡ d̄io valz ad d̄ionem.
 sic. n. cōtigit circolo sillogizare et dem̄are. vt p̄z
 ex z. posterī. et qz illō qd̄ ē n̄c̄iuz ad aliud ē p̄
 eo seq̄t q̄ pari mō q̄ id̄ erit p̄ se ip̄o. ḡ rē d̄ōz
 p̄ p̄d̄cā qz alia ē diffi: q̄ valz ad d̄ionē et alia ad
 quē valz d̄io q̄ ē posterīor. id̄ nullū icōuēiēs se
 q̄ illoz q̄ iserūt. Deīn cū d̄ic̄ (rexp̄ at) p̄seq̄t d̄
 itēto vbi. z. fac̄. p̄ inquir̄it qd̄ sit diffinibile. z.
 quō diffiniē d̄ās artē diffiniēdi. fā ibi (data igit̄
 tur) d̄iñ at̄ oñdit p̄ponēdo q̄ndā trimēbzē d̄io
 nē rexp̄ q̄ sūt i p̄dicamēto d̄i. q̄ rexp̄ q̄. s. p̄ se et d̄i
 rē sūt i p̄dicamēto. alie sūt sup̄iores. vt sūt ḡna
 lissīma q̄ s̄ se aliud ḡ n̄ h̄nt. alie sūt inferiores.
 vt sūt id̄idua i q̄libz p̄dicamēto. alie sūt medie
 vt sūt sp̄s sp̄alissīme et sp̄s it̄ermedie q̄ d̄iñ
 subalterna ḡna. Ad p̄po: ḡ d̄ōz q̄ res sup̄ior
 res. i. ḡnalissīma n̄ p̄nt diffiniri. p̄: qz ois diffi:
 ē p̄ ḡ. s̄z ḡnalissīma n̄ h̄nt ḡ. ḡ rē. Itē res iserīo
 res. puta id̄idua n̄ p̄nt. et diffiniri. p̄: qz ois bo
 na diffini: ē p̄ d̄rias specificas. s̄z id̄idua nō ha
 bēt d̄rias specificas. ḡ rē. d̄ria. n. specifica ē per
 se ip̄i sp̄i et nō id̄idui nisi p̄ acc̄ns. qz p̄ sp̄em̄
 linḡ ḡ q̄ res medie. i. sp̄s et ḡna subalterna
 possūt cadere sub diffinītōe. i. sunt diffinibilia.
 qz ois bona diffi: p̄stat ex ḡne et d̄ria. s̄z sp̄s et i
 termedia sūt bi: ḡ rē. Notā: q̄ it̄ermedia in li
 nea p̄dicamētalī h̄nt. z. bitudies p̄ por. vnā ad
 sup̄iora p̄ quā sūt sp̄s. aliā ad iserīora p̄ quam
 sūt ḡna v̄l sp̄s. sic sp̄s sp̄alissīma resp̄cū id̄lui
 duoz. id̄ d̄ic̄ boeci: q̄ tales res medie it̄er ḡna
 lissimū et id̄idua h̄nt ḡna. p̄z de oib: et p̄dicat̄ d̄
 alyz et de gn̄b: q̄ ad aliq̄ sup̄iora. et de id̄iduis
 q̄ ad oia ḡna it̄ermedia. Notā: et q̄ ḡnalissī
 lz n̄ p̄pe possit diffiniri: p̄t tñ describi et notifica
 ri. sic ari. describit q̄litate i p̄dicamēti et ad ali
 quid et subāz. p̄z ibi. Ind̄idui at̄ lz h̄at diffini
 tionē sp̄i: tñ n̄ ē cōuertibilis cū eo. nec p̄pa. qz
 et p̄uēit oib: alyz id̄iduis sp̄i. si at̄ adderetur
 d̄ria id̄idualis q̄cūq̄ sit illa. tunc vtiq̄z eēt con
 uertibilis. sed qz illa differentia ē ex q̄ditatez
 maḡ. n. p̄riet ad heceitate q̄ ad q̄ditate. id̄ tal
 diffi: d̄aret p̄ d̄rias acc̄ntale q̄. s. accidit q̄ditati
 et p̄ n̄s n̄ eēt p̄pe diffi: et B̄ est qd̄ d̄ic̄ ari. 7. me
 taphi. q̄ id̄idua v̄l n̄ h̄nt diffinītōz cōuertibilē
 h̄nt p̄ acc̄ns. et p̄ n̄s n̄ h̄nt simplr diffinītōz. ois
 n. p̄pa diffi: ē cōuertibil cū diffinito. et d̄at p̄ci
 se p̄eēntialia q̄ de diffinito p̄dicatur p̄ se p̄ mō.
 Deīn cū d̄icit (data igit̄) dat artē diffiniēdi
 tale diffinibile qd̄ ē sola sp̄s. s. v̄l sp̄alissīma v̄l
 saltē it̄ermedia. vbi. z. fac̄. p̄ artē illā p̄p̄dit. z.
 eā p̄ ex: exp̄dit ibi (bi: at̄ rei) d̄ic̄ ḡ q̄ data. i. p̄
 posita tali sp̄e q̄ et ḡbz et de aliq̄ posterīori saltē
 id̄iduo p̄dicat̄. sumēdū ē e: ḡ et d̄idēdū i d̄rias
 et adiūcta sibi altera d̄ria q̄ p̄uēit sp̄i q̄ d̄z dif
 finiri. vidēdū ē vtz sit egle. i. cōuertibile cum
 sp̄e diffiniēda q̄ nō. et ip̄a sp̄s ē i min: it̄ il

la d̄ria p̄ iūcta gn̄ d̄idēda ē. q. ḡ i alias d̄rias
 et bec d̄ria cū p̄ma addēda sūt p̄ori gn̄. et tunc si
 fuerit id̄ illa ofo ex ḡne et duab: d̄rys egle. i.
 cōuertibil cū sp̄e ip̄a erit e: d̄iffi: si at̄ n̄. et ad huc
 ip̄a sp̄s ē i min: tūc fa d̄ria it̄ d̄idēda est. q.
 ḡ i alias d̄rias. q̄ oēs. z. d̄rie cū p̄ ḡne iūcte vidē
 dū ē si sūt egles. i. cōuertibiles cū sp̄e q̄ diffiniē
 et sic toties faciēda ē tal d̄io d̄raz. et addi: vni:
 cū alyz quousq̄ oēs sūt iūcte cū ḡne sūt egles
 .i. cōuertibiles cū sp̄e diffiniēda. et tūc illa erit
 e: p̄pa et va diffi: Deīn cū d̄icit (bi: at̄ rei) exp̄o
 nit q̄ d̄ixerat p̄ ex: i diffinītōe nois. vbi. z. fac̄.
 p̄ ex: satis pl̄se d̄educit. z. d̄eductum p̄cludit
 ibi (vides ne igit̄) d̄icit ḡ q̄ exēpla faciūt bi: rei
 .i. artis dicte notitiā clariorē. def̄ ḡ q̄ velim:
 diffinire nomē q̄ ē quedā sp̄s q̄ p̄dicat̄ de plu
 rib: vocabulis. i. noib: cōtinēs subiectine. i. s̄z
 se multa id̄idua noia. et tūc nomē diffiniē sic.
 p̄ sumēdo e: ḡ q̄ e: vox d̄idēdo p̄ d̄rias sic. vocū
 alie sūt significatiue alie n̄ significatiue p̄z q̄ n̄
 significatiua n̄ p̄uenit noi. qz nomē aliqd̄ signi
 ficat. s̄upta ḡ alia d̄ria que ē significatiua et cō
 uenit noi. iungo eā ḡni vox sic vox significatiua
 et tunc vidēdū ē si hoc to: vox significatiua sit
 egle. i. cōuertibile cū noie. q̄ si n̄ sicut vox ē. qz
 aliq̄ e: vox significatiua p̄ter nomē. ut q̄das vo
 ces significates naturalr. puta dolorē ut gemi
 t: vel alias passiōes aie. ut it̄eriectiones q̄ n̄ s̄z
 noia. id̄ vox significatiua it̄ d̄idēda ē in alias
 d̄rias. q. ḡ sic vocū significatiua alie signifi
 cant p̄ p̄z. i. s̄z placitū. alie naturalr. q̄z d̄ria
 altera. i. significatiua naturalr n̄ p̄uēit noi. s̄z al
 tera. s. significatiua ad placitū. quā d̄raz cū p̄ma
 iungo gn̄i sic nomē e: vox significatiua s̄z placi
 tū. sed to: B̄ nō d̄ū equat̄. i. nō d̄ū ē cōuertibile
 cū noie. qz et v̄ba sūt voces significatiue ad pla
 citū. it̄ ḡ distribuo. i. d̄ido illā d̄ria q̄ ē s̄z placi
 citū et dico sic. vocū significatiua s̄z placitum
 alie significant euz tpe. alie sine tpe. et illa d̄ria
 cū tpe nō p̄uenit noi sed v̄bo. altera ḡ d̄ria. s. si
 ne tpe que cōuenit noi s̄z cū p̄dictis iungenda
 ē generi. sic nomē e: vox significatiua p̄ placitū
 et sine tpe. sed nondū id̄ illa ofo p̄uertit cū noie
 qz cōuenit ofoñi que p̄stat ex plurib: noib: pu
 ta sor. cū plone et discibilis. que lz sit ip̄erfecta.
 tñ ofo est. et id̄ v̄ltia d̄ria. s. sine tpe it̄ d̄idēda
 ē alyz d̄rys sic. vocū significatiua ad placitū
 et sine tpe alie sunt q̄z ps ex aliqd̄ significat q̄
 p̄tinet ad ofoñes. alie quaz ps ex nō significat
 q̄ p̄tinet ad nomē. sic ḡ ex oib: p̄dictis iux: artē
 datā colliḡt diffi: nois p̄p̄ia et cōuertibilis q̄
 est ista. nomē e: vox significatiua ad placitū s̄z
 tpe. c. nulla ps significat sepata que ab az. p̄ pi
 armēias posita est et iā exposita ibidē Deīn cū
 d̄icit (vides ne) concludit d̄m̄ exē: oi. vidēs ne
 igit̄. i. videre potes ex p̄dictis q̄ diffi: recta cō
 stituta est. nā p̄ hoc q̄ dixi vocē distinguit nomē
 a ceteris sonis que nō sunt voces. ut strepit: pe

duz fragoz arboz. r p hoc q est significatiuum
 distiguit a ceteri vocib n significatiuis. r per b
 q e p placitu distiguit a vocib q significat na
 rurali. r p b q e sine tpe distiguit a vbo. sed p b
 q est e ps r. distiguit ab orone. vii fit q dca
 diffi: cu noie puerit. qz qcqd est nois claudit i
 illa diffinitioe. r ep: vbicuz fuerit illa diffi: il
 lud erit nome. r n dubites Notat q sicut pot
 colligi ex pdictis diffi: duplr dat. vno: p g p
 ximii. r t n o3 addere nisi vna drias nec facere
 nisi vna dione. r h: vey e illud q supi diceba
 tur. q si bren noia iposita diffi: eet ex duobus
 trm m s Alio: dat diffi: p g remotu. r tunc
 oz aggregare ples drias r multas facere disto
 nes qulqz to ofo fit pueribil cu spe q diffinif.
 Sz tuc occurrit du qo illoz sit melior mod
 diffiniendi. pm an z or qz puta sic diffinien
 do hoiem. puta ho e suba aiata corpea sibilis
 roalis q si dicere sic. ho e aial ronale q pba
 sic. illa diffi: e melior q data nil vltra qz qre
 aut dubitare q illa q data adhuc oz qre: sed
 talis e pma illaz respectu fe. g r. p: mi. data
 eni illa diffinitioe de hoie. aial roale adhuc oz
 qre: qd e aial. cu fit qbdā diffinibile. r sic flol
 uedo diffiniēda i diffinitoes deuenit tandē ad
 indiffinibilla. sed bita illa diffinitoe de hoie q
 e suba corpea r. n. n. uenit vltra qre: qz suba
 e g q nō pt diffiniri cu fit gñaliss. Deñ cu
 dicit (illud qz dōz e) ppat illa q ponunt i diffi
 nitioe ad illa q ponūt in dione. r didit in. z. p
 nat g possi h ad g possi ibi. z: drias poital h
 ad drias poital ibi. fa ibi (eod qz mō) Sntia p
 me p rē ista q g i diffioe e pl. i dione e tot. vii
 diffinire e qbdā pponere ex ptib. sed videre e
 qbdā ppare in pres. dicit g q h e scidū q g i
 dione e to. sed in diffinitioe e ps: ex q sequit
 q diffi: e qbdā iuctū ex ptib. f. gñe r dria r dio
 e qbdā solutū. i. distuz i pres. r sistr sequit q dio
 e sistr dioni toti r diffi: e sistr pōni toti q ex
 ponit p ex. nā in dione gñis. puta cū aial didi
 tur p hoiem r equū r. aial e qbdā to hois. qz
 plectit in se to hoiez. r adhuc apli. f. equuz.
 sed in diffinitioe hominis al e ps. nā g. puta al
 iuctū cū alys drys cōponit spēs r declarat ma
 gis. nā i dione dōo sic aialū. alia sunt rōnalia.
 alia irrōnalia li al est qbdā to. r rursus dōo ani
 maliū rōnaliū alia sūt mortalia alia imortalia.
 li rōale aial e qbdā to r rursus iungēdo bec
 tria aial rōale mortale e diffi: hois collecta ex
 dionib pdictis. si vo dicā in diffinitioe. hō est
 aial rōale mortale. bec tria iungunt boiez supp.
 sic ps to. ex q pz q g r dria sunt pres bois. cō
 cludit g sic igit pz q in dione g e tot r spēs q
 didit e ps. e oppo e i diffinitione. Ultio ibi
 (eodē qz mō) ppat drias h ad drias ibi postat
 di. q eodē mō i dione drie sunt qbdā to ad il
 las pres in qz vidunt. puta qñ aliq dria cōis
 didit p alias. sed in diffinitioe tā g q dria sūt

pres. ipa at spēs diffinita e qbdā to. postea i
 ponit finē dicit di. sed bec batten. i. dca suffici
 ciant Querit vtz dcm boecy sit vey. f. q g in
 dione e to r in diffinitioe e ps. videt q nō. qz
 nulla ps pdicat de toto fz az. 4. topi. r. 7. me
 tba. r b pdicatioe dicete. b e b. sed g e q cadit
 i diffinitioe spei pdicat de spe p se p: qz pms
 mo e qñ diffi vel ps diffinitiois pdicat de dif
 finito. g in diffinitioe nō e ps sed to. Sz qz g
 sūptū in diffinitioe r dione aut est vniuocū aut
 equocū. si equocū. g nō e g nec diffiniens spēm
 si vniuocū. g idē significat vtrobiqz. r ita l vtro
 biqz ps. vel vtrobiqz e tot. Ad oppo e boe
 h i lra R: hic p pmittēdū e q g sumit ab aliq
 materiali i spe. r illud p ipoztat o suo intellectu
 dteriato. n tñ p mo pti significat illd. sz p mo
 toti r iō ex dñti iport tot r sic dria p iport ali
 qd foile spei a q accipit. sz iprt o ex dñti. qz il
 lō foile iport p mo toti. si. n. vtrūqz p iport ret
 n possit vitari nuga: in diffinitioe. qz postit rō
 nib p noib illud q eet de intellectu vtriusqz iō
 bis dicere. si altez suū significatū significaz
 p mo ptis pdicatio e de toto eet flā. pp mo
 repugnātē Doc g mō intelligēo e boeci. f. q
 g vtrobiqz e ps r to. i. pte disticte ipoztat. sed
 p mo toti. r appropriate diffinit r ponit in dif
 finitioe. qz significat pte. nā diffi: dz expinere
 disticte picipia diffiniti r disticte nō expmit
 g nisi pte. iō appropriate loqndo diffinit ut ps
 vtrobiqz tñ in se e sistr to r ps. Ad ar g p r
 z pz qd dōz. qz ps intellecta p mo ptis n pdi
 cat vere. de toto tñ intellecta p mo toti pot bñ
 pdicari ut auicēa exēplificat de manuato r ca
 pitato que diuersa significāt. p. f. man r caput
 vtrūqz tñ ex dñti significat idēz totū ex b q si
 gnificat pte p mo toti ut manuatu exponit
 p hñs manū vbi li hñs nō e de significato ma
 nuati. sz de mō significādi p mo toti. nō. n. e
 ptis hñe manū. sz toti ita i pposito expōat. aial
 hñs sēm r rōale hñs intellectuz. Concedo et
 cū z: argumento. q g hic r ibi e vniuocum. et
 ita vtrobiqz ps r to modo pexposito.

Uincantem de eadi

uisione) postqz boeci satis plire deterioravit o
 pma dione p se que e dio gñis in spēs. nunc de
 teriat de fa que e dio toti in pres. vbi sic pce
 dit. p pponit intētū. z: psequit de intēto ibi (q
 dicim to multiplr) dicit g q nūc dōz e de dio
 ne que e toti in pres. qz bec e fa p se dōo p ge
 neris dionē. ut dcm fuit supi sepe. Deñ cū
 dicit (q dicim to) psequit d itēto circa q. z.
 facit. p pmittit de toto qbdā distictioz. z: expo
 nit cuiuslibz mēbi ppiā dionē ibi (tot igr mo
 dis) ponit g. 4. modos toti di. q b q dicimus
 to multipliciter significam. qz multiplr dici
 tur vno: d r to ptiuatū. vii to e q se ptiuatuz
 ut linea vel corpus r alia bi ut superficies r istō

pt didi in to^m mathe. 2° mo^o ponit ibi (dicit^o
 g totum qz alio^o dñ totuz aggregatione qz tñ nō
 est continuum vt aceruus. sic enim dicimus to
 tum gregem: vel totum populum vel totum ex
 ercitus tertium modum ponit. ibi dicimus
 etiaz to^o z est alio mō to^o cōitate. ut homo vel
 equ^o que sunt quedā tota suaru partiū. s. parti
 culariū hominū z brutozū. vnde vnunquodqz
 hominē singularē dicimus particulare. q. par
 tē hominis totius. i. vñs homis. 4° mo^o po
 nit ibi (dicimus quoqz to^o) z est alio modo to^o
 virtualitate q. s. constat ex quibusdā virtutib^o
 z potentys hoc mō. ania est qdā to^o. qz anime
 alia est potentia sapiendi. i. intelligēdi. ut intel
 lectus. alia est potentia sciendi. i. sensus. alia ve
 getandi. i. vegetatiua. anima ergo est qdā to^o
 virtuale continens idemptice z vnitie has po
 tentias. q. partes. qz non sunt vere partes qb^o ē
 idem realiter. sed ab eis dñs formaliter s^o p.
 quā credo veriozem de quo alias. qz de h^o trac
 tare non est presentis speculationis. Notā^o
 ad saluandū hanc distinctionē de toto esse suf
 ficientē qz plures aly modi inueniuntur toti^o
 qui tamen possunt ad hos reduci. Est enim
 qdā to^o naturale ut ex materia z forma cō
 positum. qdā to^o logicale ut spēs cōposita
 ex genere z dñia. est etiam to^o in loco to^o in tem
 pore to^o i modo. sed to^o logicale z to^o naturale
 habent reduci ad to^o continuum. qz componitur
 ex partibus eēntialibus. s. materia z forma ge
 nere z dñia ad mo^o quo to^o continuū z integrale
 componitur ex partibus q̄titatiuis z integra
 libus. sed totū in loco z i tēpore reducitur ad
 totū virtuale z et ad totū vniversalē. qz sicut
 h^o ps ifert totū z non e^o vt si ē homo ē animal
 z non e^o ita ibi. ut si est vbiqz est in loco hoc. et
 non e^o z si est semper est bodie. z nō e^o sic dōz
 de toto in mō qz sequitur currit bene ergo cur
 rit. z non e^o iō potest reduci ad totū vñe. De
 inde cum dicit (tot igitur modis) exponit quō
 fit diuisio in omnibus istis totis. z diuiditur i
 4. partes. qz primo docet diuidere totū conti^o
 2° totum dñ conti^o z discretum. 3° totuz vñe. 4°
 totum virtuale. s. ibi (similiter autē z illa) ter
 tia ibi (eodem quoqz mō) quarta ibi (ei^o quoqz
 qz ex virtutib^o) prima diuiditur in tres. primo
 docet diuidere totum cōti^o. 2° remouet qdāz
 dubium. 3° reducit quādam aliam diuisionem
 ad diuisionem totius continui. s. ibi (oportet
 autem nec omnia) tertia ibi (fit autem diuisio)
 circa primū sic procedit. primo facit qz dictum
 est. declarans per exem^o di. qz cuz tot modis di
 catur totū ut predictum est. diuisio sic faciēda
 est. primo si illud totum fuerit conti^o didendū
 est in alias partes ex quibus cōstat z componi
 tur. qz aliter non fit diuisio totius qz declarat
 primo in diuisione per partes dissimiles ut cor
 pus hominis sic diuidimus in partes suas. s. in

caput in manus in coracē. i. pectus in pedes et
 sic de aly partibus in quas recte potest diui
 di. vñūqz enim diuiditur in ea ex quibus cō
 ponitur. 2° declarat idem in diuisione p par
 tes similes. qz aliquod totū conti^o est qz potest
 multipliciter diuidi. s. in partes similes z i par
 tes dissimiles. z etiam eozū est multiplex cōpo
 sitio. vt animal potest diuidi in eas partes q
 habent partes sibi similes. ut in carnes z ossa.
 quelibet. n. ps carnis est caro. z quelibet part of
 sis est os. rursus potest diuidi in partes que nō
 habent similes partes ut in manus z pedes. n
 enim quelibet pars manus est manus z c. aial
 ergo duplīter potest diuidi. vno modo sic ani
 malis aliud est caput aliud est pes z c. Alio
 modo animalis aliud caro aliud sanguis aliū
 of z c. 2° ibi (alio quoqz modo) adducit ad pro
 positum duo alia exempla. vñū est de nauī vel
 de domo. qz similiter diuiduntur in suas ptes.
 ut dōo sic. nauis aliū ē pra: aliū puppis z dom^o
 aliud tectum aliud fundamentum. aliud exē^o
 de libro. qz liber diuiditur in versus. z versus i
 sermōnes. i. dictiones z dictiones in sillas. 3°
 ibi (itaqz fit) ex hoc vltimo exemplo concludit
 quoddā cor^o di. qz ex his patet qz s^o z sillabe z
 nomina. i. dictiones z etiam versus sint quedā
 partes totius libri. sed alio modo accepte non
 dñr partes totius. sed partes partium pro q̄to
 .s. s^o z sillabe sunt partes dictionis. z dictiones
 sunt partes versusum que sunt immediate par
 tes libri Notandū qz partes totius continui
 dñr que componunt ipsuz. qz duplīter potest
 intelligi. s. immediate vel mediate. si immedia
 te sic fundamentum paries z tectum sunt par
 tes domus. z in eas diuiditur. similiter versus
 sunt partes libri immediate. Alio: sic mediate
 ut partes partium. puta lapides z ligna z h^o
 mōi sunt partes domus. qz ex eis cōponitur
 tectuz z fundamentum. z per consequens tota
 domus. z hoc modo etiaz s^o z sillabe dictiones
 sunt partes libri. qz partes partuz. i. versusum
 ex quibus immediate componitur ipse liber.
 Eo autem modo quo to^o componitur ex parti
 bus. z diuiditur in eas si mediate mediate. si i
 mediate immediate. Deinde cum dicit (opor
 tet autem) remouet qdā dubium crederet
 forsan aliquis qz diuisionem huius totius in
 partes oporteret semper fieri realiter. z in actu
 hoc excludit di. qz omnia que dicta sunt de illa
 dictione. oportet speculari z considerare non
 .q. actu diuidantur. sed sufficit qz animo z rati
 one. i. intellectu. ut patet per exemplum. qz si
 vinum sit aque mixtum z sit qdā totum si
 diuidamus in aquam z vinum ipsam nō potest
 fieri actu z realiter. qz vinum z aqua mixta ias
 non possunt realiter diuidi. sed diuidimus tan
 tum per intellectum dicendo sic. huius totius
 mixti aliud est vinum aliud est aqua. Deia

de cum dicit (fit autem diuissio) reducit ad diuisionem totius continui quandam aliam diuisionem. que est totius in partes essentielles di. q. fit etiam diuissio totius in materias et formas. que. s. sunt partes compositi essentielles que reducitur ad istam. si aliquo modo sit alia ab illa. aliter enim constat statua ex partibus suis. s. quantitatibus in quas diuiditur secundum diuisionem primam. ar. ex materia et forma. i. ex ere et spe. i. si gura in que diuiditur secundum hanc secundam diuisionem. utraque tamen est diuissio totius in partes. et hoc est quod superius dictum est quod diuissio compositi in partes essentielles reducitur ad diuisionem totius in partes integrales Sequitur illa pars (sicut est) in qua determinat de diuisione totius discreti et non continui di. q. similis diuidenda sunt illa tota que non sunt continua. s. in partes. ex quibus constant. ut si dicamus huius exercitii alius est dux alius est eques alius est pedes. et hoc est enim generaliter verum quod vniuersum diuiditur in ea ex quibus componitur Postea ibi (eodem modo) agit de diuisione totius vltis di. q. eodem modo supple. videnda sunt ea tota que sunt vltis. s. in partes subiectiuas. ut dicitur sic. hominum alii sunt in europa. alii in africa. alii in asia. omnes enim homines sunt partes hominis cuius subiectiuus Notandum quod diuissio totius vltis est eadem penitus cum diuisione generis si illud vltis sit genus. si autem sit species reducitur ad diuisionem totius in partes sicut iam superius dictum fuit et ratione huius forte boecius diuisionem totius vltis connumerat cum alijs diuisionibus totius

Ultimo cum dicit (eius quoque) agit de diuisione totius virtualis. vbi. z. facit. p. docet diuidere totum virtuale. z. comparat diuisionem totius virtualis ad diuisionem generis et diuisionem totius continui. secunda ibi. (vnde fit) dicit ergo quod diuissio eius totius quod constat ex virtutibus. i. totius virtualis hoc modo est faciendum anime. alia pars est in virgule. i. i. plantis. vt anima vegetatiua. alia est in animalibus vt sensitua et intellectiua. et rursus eius anime que est in animalibus alia est rationalis alia sensibilis. et rursus hec. s. anima sensitua potest diuidi alijs subdiuisionibus. et subdit distinguens hanc diuisionem a diuisione generis dicens quod anima que diuiditur non est genus horum per que diuiditur sed est totum. et hec sunt partes anime: sed non quantitate sed in aliqua potestate et virtute. i. non sunt partes quantitatis sed virtuales. ex his enim potentibus iungitur substantia anime. s. virtualis. ac si essent quedam vere partes Deinde cum dicit (vnde fit) comparat ex predictis secundum convenientiam hanc diuisionem ad diuisionem generis et totius. conuenit enim et habet aliquid simile cum diuisione generis. quia sicut genus predicat de speciebus. quod vbi cum fuerit species statim eam sequitur. quod si homo est ergo anima. quod homo est anima. ita totum virtua-

le predicat de suis partibus. quia vbi cum fuerit eius pars statim sequitur eam predicatio anime hec enim est vera. anima sensitua est anima et vegetatiua est anima. conuenit et cum diuisione totius. quilibet enim anima non componitur ex omnibus partibus. sed aliqui aliquibus vegetatiua enim in plantis non constat ex parte sensitua nec intellectiua et sensitua in bruto non constat ex intellectu sed ex vegetatiua. intellectiua constat ex omnibus. sicut est de toto quod nunc habet omnes partes. nunc si huiusmodi. quod potest aliquibus carere. et ideo necesse est quod dictum est de anima referre ad naturam totius diuissio ergo totius virtualis conuenit cum diuisione generis in species et cum diuisione totius in partes modo predicto

Estat igitur

Postquam boecius determinauit de duabus diuisionibus per se. s. de diuisionibus generis in species et de diuisione totius in partes nec determinat de tertia diuisione per se que est vocis in significatione vbi sic procedit. p. proponit intentionem continuam se ad dicenda. z. p. p. p. de intentione. ibi statim (fit autem vocis) dicit quod dicto supple. de. z. diuisionibus per se. s. de diuisione generis in species et de diuisione totius in partes restat vt tractemus de diuisione vocis in significationem que est tertia et vltima diuisione per se Deinde cum dicit (fit autem vocis) p. p. p. de intentione. et vidit i. z. partes. p. proponit de diuisione vocis vnam distinctam. z. resumit ipsam et docet videre. p. p. p. mebrum quod est principaliter intentionem. fa ibi (tot igitur modis) p. p. p. in. z. p. p. p. distinguit tres modos huius diuisionis. z. comparat primum ad tres differentias ibi (est autem omne) p. p. p. i. z. p. p. p. proponit illam trimembrem distinctionem. z. exponit eam per exempla. p. p. p. i. tres secundum quod ponit tres modos diuisionis vocis exponens quilibet per exempla. fa ibi (alio autem modo) tertia ibi (alio autem modo) dicit quod diuissio vocis fit tribus modis. vno modo quoniam dictio vel oratio significat plura. exemplum de dictione: vt canis quod est vna dictio et vnum nomen significans plures res. vt dictum fuit supra. exemplum de oratione. ut cum dico grecos vicisse romanos. hec enim oratio cum sit vna potest habere duplicem sensum. vel quod greci vicerint romanos. vel quod romani vicerint grecos. dictio autem plures res significans dicitur equiuoca. sed oratio plures sensus habens dicitur ambigua vel amphibola. vt iam superius dictum fuit Deinde cum dicit (alio autem modo) ponit secundum modum dicens quod alio modo. s. fit diuissio et multiplicitas vocis per modum ita quod vox non significat plura. sed idem multis modis. verbi gratia. hoc nomen infinitum vnam tantum res significat. s. illud cuius termini. i. extrema inueniri non possunt. s. huiusmodi contigit multum modis vno per mensuram. i. magnitudinem. vt si quod imaginetur mundum esse infinitum magnitudinis licet non sit in re veritate. quod non pertinet in natura dare tale infinitum. vt per bas. z. per bi. A. dicitur infinitum per multitudinem per quod dicitur di-

niffionē corporū r cuiuslibz ptinui eē ifinitā. qz
cōtinuū p̄r dīdī i ifi^o. r numer^o catur ex dione
cōtinui. tale at̄ ifi^o lz fit i pō tñ nūq̄ pōt poni i
actu. sic nec diuifio cōtinui eē tō reducibilis ad
actū vt pbat ari. vbi fupza. Alio^o d̄r ifi^o f̄ spe
ciē f̄ q̄ dicim^o spēs figuraz eē ifinitas. qd̄ itel
ligēdū eē de potētia n̄ i actu. sic r de spēs^o nūe
roz addita eē liea vt āglo statiz mutat species
figure sic addita vnitare statiz mutat spēs nu
meri. r qz b̄ p̄t fieri i ifinitū afcēdēdo. iō species
nūeroz r figuraz d̄r eē ifinitē 4° d̄r ifini
tū f̄ tps r duratōz vt dicim^o mūdū eē ifinituz
f̄ op. phoz. qz e^o termin^o f̄ tps iueniri n̄ p̄t. f̄ m
.n. op d̄cāz mūdus afferit̄ fuisse ab eterno. r f̄z
hūc modū dicim^o dū eē ifi^o. qz termin^o. f. dura
tionis sue fupne r eterne vite n̄ p̄t iacēri. r b̄ e
f̄ rei veritatē. cōcludit ḡ ex p̄dctis qz bec vox i
fi^o f̄ se n̄ significat p̄tra sed mltimode. i. mltis
modis p̄dicat de finglis d̄cāz: lz ip̄a i se signi
ficet tñ vnū Deit̄ cū dīc̄ (ali^o vo mo^o) ponit
3° mo^o vbi. z. facit. p̄ facit qz d̄c̄ eē. z. docz ip̄z
remouere q̄ ad e^o ābiguitatē. f̄a eē ibi (nifi eni
qs) dicit ḡ qz ali^o mo^o. f. ābiguitatē r multipli
citatis vocis eē f̄z deteriatōz. i. qñ dicitio ponit̄
f̄ne aliq̄ deteriatōe. qñ. n. sic p̄fer̄ facit inte^o
dubitare. ut cū p̄fer̄ illa vox hō sine aliq̄ d̄rer
miatiōe multa significat. f̄ qz inte^o p̄t eā multi
pliciter p̄cipe. qz cū sic p̄fer̄ nulla diffinitōe. i.
deteriatōe p̄clufa. i. deteriatā aut specificatā
inte^o audiētis aptat̄ r ducit̄ multis fluctib^o r
errozib^o. qd̄. n. v^o aut deteriatuz p̄t itelligere
audiēs hāc vocē hō. qñ illud qz loquit̄ di. nul
la deteriatōe p̄cludit̄. q. di. n̄ bil. Notā^o qz si
aliqs p̄ferat̄ abfolute hāc vocē hō. sine aliq̄ ad
ditōe aut deteriatōe inte^o audiētis p̄t diuerfi
mode se h̄re circa f̄z e^o ve r f̄le p̄dictōzie r ipolr
r polr. puta qz itelligat qz hō currit vel hō nō e
aīal vel hō eē aīn^o vel hō dormit r sic de ifinitē
r iō vox illo mō d̄r multa significare n̄ in se. sed
apud inte^o audiētis. eo qz sine aliq̄ deteriatōe
p̄fer̄. Postea ibi (nifi qs) docet bi^o ābiguita
tē remouere qz fit p̄ adiūctū vel p̄ deteriatōez
aliq̄ additā. ut d̄do. oīs hō ābulat. qd̄ā hō am
bulat. r tūc ite^o audiētis h̄z qd̄ rōnabil̄ itelli
gat. r nō h̄z occōz errādi r dubitādi. itelligit eī
qz talis act^o. f. ābulādī iest̄ alicui boī vel omni.
Addit̄ ēt̄ alia exēpla de i: 3° di. qz sunt ēt̄ alie
deteriatōes. ut si qs dicat da mibi. sine aliq̄ de
teriatōe nullus itelligit qd̄ dare d̄z nisi addat̄
aliq̄ demōstratio. i. deteriatio certa. puta d̄do.
da mibi panē vel da mibi vestē rē. f̄l̄r n̄ aliquis
dicat veni ad me sine aliq̄ deteriatōe n̄ cogit̄
q̄ veniat vel vbi vel qñ. iō oz addere aliq̄ deter
miatiōz h̄az. ut veni ad me in ecclā vel foro. et
veni ad me cras vel tali hora. r tunc inte^o n̄ h̄z
vñ debeat dubitare Deit̄ cū dicit̄ (ē at̄) p̄pat
p̄^o mo^o ad 3°. r didit̄ in. z. qz p̄ d̄riam assignat
z: cā pbat̄ ibi (i ābiguis. n.) p̄ōit̄ ḡ d̄f̄az di. qz oē

ābiguū qz p̄tinet ad p̄^o mo^o ē dubitabile qz p̄t
net ad 3°. n̄ tñ e^o oē dubitabile ē ābiguis. bec
eni q̄ d̄cā sunt mō i 3°: sūt ōfones dubitabiles. bec
n̄ tñ ābigue. i p̄ at̄ mō sūt ābigue r p̄ p̄ns dubi
tabiles z: ibi (i ābiguis eni) pbat̄ h̄ qz dixit r
itēdit̄ talē rōz plata ofone ābigua potest audi
tor de v̄itate f̄mōis vtrāq̄ f̄niam h̄re. f̄z plata
dicitōe aut oz d̄e dubitabili nō p̄t. ḡ d̄r bec ofo
ab illa. r p̄ p̄ns 3° mo^o a p̄. h^o rōis m̄. ponit̄ i f̄ra
di. qz in ābiguis fup̄p. vocibus platis auditoz
vtrūq̄. i. vtrāq̄ f̄niam audit. r putat se rōabil̄
itellexisse. ut si qs dicat. audio grecos viciisse ro
manos. vn̄ p̄t itelligere qz greci vicerit̄ roma
nos. al^o qz romani vicerit̄ grecos. r vterq̄ intel
ligit h̄ rōabil̄ ex fermonib^o ip̄f̄ d̄ictōnis. i. ex
vi fermonis plati. f̄z n̄ eē sic de ofone dubitabili.
3°: qz ex hoc qz dico hanc vocē hō nō pōt aliqs
ex vi f̄mōis h̄tani f̄sū h̄re qz oīs hō ābulat. r
qz aliqs hō ābulat. iō tales ofones lz f̄nt rōabi
tabiles. n̄ tñ sūt ābigue. iō dicit̄ qd̄ eniz ego n̄
dixi fup̄p. p̄ hāc vocē hō non ille potit̄ f̄spica
bit̄ fup̄p n̄ de vi fermonis f̄z sine aliqua ratiōe
id̄ qd̄ a me. platū ē fup̄p. h̄re vnā f̄nīā rōabil̄
f̄mūiter aliqs q̄ aliā f̄tētīā f̄spicat̄. qz fup̄p d̄
virtute fermonis neutrā b̄z Notādū qz illoz
trū modoz f̄superius p̄fitorum folus p̄mus eē
itelligēdus h̄. qd̄ p̄z. tū quia iferius b̄m d̄ illo
folo p̄leḡt d̄as artē q̄liter vox plura significat̄
illo mō fit diuidēda. tū qz p̄pe loq̄ndo illo tñ
mō ē vox multiplex. r n̄ z^o nec 3° mō. qz enim
vna vox significans p̄ssit multis modis sumi
vt dicit̄ z^o modus vel qz vna vox plata sine
determinatione p̄ssit p̄ intellectū audiētis ad
diuerfos f̄sensu trahi. vt dicit̄ 3° modus hoc n̄
est ex natura vocis nec ex natura rei cū vtroq̄
modo tñ vnū significet. Primus ergo tātū
modus est bic intentus secundum quem diui
ditur vox i p̄prias significaciones. alij autem
adduntur de superabundanti. r vt primus fit
magis manifestus sicut etiam superius p̄fisti
sunt quattuor modi totius qui tamen omnes
non sunt principaliter itenti secūndum qz in hoc
libro diuifio totius in p̄tes distiguit̄ p̄ alias di
uifiones. in solo enim p̄ modo vbi est totū conti
nū ē p̄pe dio totū i z^o: r 4°: minus p̄pe. i 3°: ip̄o
p̄yflime cū dio totius vniuersalis i p̄tes f̄ubie
ctiuas magl̄ p̄ueniat cū dione ḡnis i spēs. vt i az
fup̄ius d̄c̄z fuit. adducit̄ ḡ alij mōi h̄ r ibi vt
iste qz p̄ncipalr̄ ē itē^o fit magl̄ māifest^o. quā p̄

Not igitur modis

Postq̄z boecius p̄fuit vnā trimēbrem
d̄fictōz de multiplicitate vocl̄ bic refumit̄ eas
r docet diuidere p̄mū modum qui est p̄ncipa
liter intentus. r diuiditur in duas partes. qz
p̄mo dat artē diuidendi vocē i ḡnālī. z: magl̄
i spālī ibi (qm̄ ḡ p̄les spēs) p̄ma in. z. p̄ p̄ōit̄ qd̄ā
documta circa equocatōez. z: circa āp̄b̄ollā

ibi (si vo apbologia) circa pmu sic pcedit. p poit
 documetu dices q dio vocis fiat tot mois. vt
 dictu e. vno mo p signatia. cu. s. dictio aut ofo
 plura significat. Alio mo p modu significati
 cu. s. vox vnu tatu significat. s. pdr accipi mul
 tis modis. Alio modo p determinatione. s. cum
 aliqua vox pferat sine determinatione. r po
 test intelligi ab auditoze fm plures sensus. cu
 inq sic i bis. s. vocib q p signatia diuiditur. i.
 q plra significat iuxta pmu modu non soluz di
 ctio equoca diuideda est in significationes sed
 etia demonsttradum e p diffinitione diuersas
 esse res q significat. sicut ait ari. p top. c. d. iue
 tioe mltiplicitatis. vt i bis q dnr bona qm bo
 mltiplex e. alia. n. ff bda forlr q retinet. s. qlita
 te r natura boni. sic vt fortitudo prudetia r.
 alia dnr bona effectiue q. s. nlla qlitate dnr bo
 na. s. forlr i se. s. qz bona re faciunt h? dnr bo
 na. vt sanatiuz dicit bonum qz. efficit faitatez
 q qddā bonu e. r sic de alyz z? ibi (oz at) iduc
 nos ad exercitiu tal dionis di. q oz nos qma
 xie hac arte didedi exercere. vt dic ari. p elen.
 p sophistas r eoz ipozunitates. equoca? n. sem
 per fallit z? remouz ofoz n distigubile a disti
 guibili ibi (si. n. nulla) die q vox aut nil signi
 ficat ita q nulla res e sibi subca. r tuc pz q no
 e distigueda. aut aliqd significat. r tuc dicit q
 vel vna re. r tuc dfr vox simplex nec e distigueda.
 vt significat plures res. r tuc e didenda ne
 forte aliq sillo sophistico capiat peccate. s. p eg
 uocatōz. Postea (si vo) poit. z. documenta cir
 ca apbologia. r e p q ofo apbibo. i. abigua qm
 q bz vtruqz sēsu poles. vt pz i ex? sdcō grecos
 vicisse romāos. potuit. n. eē r q greci vicerint
 romāos r q romani vicerint grecos. qnz at non
 pterqz sfus e polis. vt tū dico hoiez comedere
 panē. h? n. rōnis e vn? sēsu q hō comedat pa
 nē. r iste e polis. ali? e q panis comedat hoiez. r
 iste e ipolis z? documētū poit ibi (g qriēs) r e
 q ad tales ofones apbologicas. alr rīdēdū
 ē i disputatōe cōrētiosa r litigiosa. alr i disputa
 tiōe igstia vitat? siue doctriali. nā qriēs veni
 ad cōrētōz vt i disputatiōe litigiosa didēda sē
 tā polia qz ipolia. qriēs at veni ad veritatē vt
 i disputatiōe doctriali sola polia sūt didēda et
 impossibilia reliqnda. Notā q disputa? litigio
 sa siue sophistica r disputa? doctrial? dnt penes
 finē. qz sophistica itēdit tm ad apparētiā vistor
 rie. doctrial at ad exntiā vitat? i disputatōe. g
 sophistica oz multiplex. distiguerē qtrūcūqz sit
 vey r pole l ipole i vtroqz sēsu ne l saltē videāt
 redargui appētes. s. i disputatōe doctriali vbi
 tm vitas qriē sufficit distiguerē q polia sūt
 qz ipolia iā de se patēt eē falsa. si g in tali dispu
 tatiōe iterrogēt qz vtz sit vtrū hoiez comede
 re panē statū cōcedēdū e q sic sū aliq distictō
 ne. qz vn? tm sfus e polis. alter vo ipolis. i dis
 putatiōe at sophistica r litigiosa talis ofo esset

distigueda pp cāz dcāz Deim cū dic (qm g plu
 res) dat artē didēdi vocē i significatiōes magi
 i spāli. vbi. z. fac. p resumit p? mo? d q pncipa
 liter itēdit. z? docet didere vocē mltiplicē f illū
 mo? ibi (didū at) die g qz sic e q plres spēs
 .i. moī sūt vocū significatiū plra. attēdēdū e vt
 pz ex pdrōs q aliq voces hnt significatōz mlti
 plicitati i vna pctica q ps dfr equoca. vt si dicā
 canis currit tora. n. ista ofo dfr mltiplex f equo
 catōz. r illa p e? .s. cāif dfr equoca. alie sūt vocel
 seu ofones q hnt mltiplicitatē i tota ofone. r ta
 lis ofo vocat apbologica seu abigua. vt dcm
 fuit s. r ille e pm? mo? post? s de mltiplicitate
 vocl q didit i. z. f q dictio vl ofo mltiplex pot
 eē Deim cū dicit (didū at) docet distiguerē
 equocū r apbologicū i spāli. r didit i. z. p fac
 qd dēz e. z? assignat ofiam iter dionē vocl r dio
 nē gnīs. fa ibi (nō tm ista didēda) pma i. z. p do
 cet didere vel distiguerē dictōz equocā. z? ofo
 nē abiguā ibi (abiguaz vo) in pma g pte docet
 distiguerē dictōz equocā f. 7. mōs. Prim? mo
 dus e p diffinitōz. cū dico hō viuit: pt itelligi d
 boie vo l d ficto. i. picto. s. illa ofo didit h? aial
 rōale mortale viuit. r h? v? e. s. assimilatiōe hoīs
 rōal mortal. i. hō pict? viuit. h? sū e. qre at hō
 dicat h equocū ad verū r pictū. sic et in pdica
 mēt? aial v? r pictū cū tm f rei vitatē nec al nec
 hō sint noia equoca ibidē i pdicamēt? rīfū fuit
 exēpla. n. pōi? n sp vt ita sit s. vt meli? fētiat q
 adiscit p pōz. z? mo? didēdi equocū e p addi
 tiōne q termiet r notet g? . vt cū dico. canna ro
 manoz sāguie sorduit. vl pt itelligi de cāna q ē
 herba palustris. r tuc e femini gnīs. r sic sfs e
 flūs. vl d cāna q e fluuū. r tuc e masculini gnīs.
 r tuc e sfus ver? . addat g adiectiuū masculini
 gnīs dicēdo sic. sanguine plen? fuit cāna rōno
 rū. r tuc pz q accipit p fluuio. 3? mo? e p addi
 tiōne nūeri. vt i exēplo pdcō. qz cāna p fluuio e
 tm singlar nūeri. p herba palustre e singlar r
 pluralis 4? mo? e p determinatōz casus. vt in
 exēplo pdcō. qz cāna i nomiatio casu aliū sēsu
 bz qz i ablatio. pz 5? e p determinatōz articli vt
 i exēplo eod. qz addēdo h vl bec ad cānā statiz
 pz c? gnīs sit r i q sfs sit accipiēda ofo ista 6?
 mo? e p ortographiā. vt qroz scriptū sū. u. r q
 roz scriptū cū. u. qz p? significat igstōz r e pas
 siuū. z? significat qrelā r e actiuū 7? e f accē
 tū. vt pōe cū e accēt? i pēultia e v? . cū e i vltia
 e aduerbiū r sic r sic sūptū bz aliā r aliā signifi
 catōz Deim cū dic (abiguaz vo) docz distigue
 re abibologica ofoz f. 4. mōs. Prim? mo? est
 p additionē. iō die q ofonū abiguaz e facien
 da dio vno? p additōz. vt odo sic. audio roma
 nos vici r grecos vicisse. r tuc plan? e sfus z?
 mo? e p diminutōz. ut sic dicēdo. audio grecos
 vincere n plus. r tunc sensus est planus Ter
 ti? modus e f diuisionem. vt in exēplo dicto
 dicendo sic. greci vicerunt. romani victi sunt

et tunc due orones sunt 4^a est per transmutatos, ut cum dico ista orone, audio romanos vicisse grecos. dicam sic transponedo, audio quod greci vicerunt romanos, et per quod abiguitas dicte oronis soluitur quibus istoz, 4. modoz, per. Deum cum dicitur (si tamen ista) assignat oria iter dione gnus et dione vocis di, quod si sic dideda est significatio vocu sic didit quod nam in dione gnus oes spes debet enumerari, sic iaz dcz fuit s, s, i abiguitate, i. i dione vocl abiguerate supponit significationes sufficit ut dicantur que sunt utiles ad eum sermonem, i. ad propositum de quo est sermo vel altercatio siue disputatio

Ultio epilat circa pda, et per quod ad dca d dione vocis di, quod de vocis significatone et dione sufficiter dcm e, z per quod ad dca de alyz dionib⁹ per se di, quod et expeditu e quod propter erat d dione gnus et de dione toti, et per dms de oi ptiatone, i. dione per se diligetissime tractatu est vsqz ad huc locum.

Tunc sequit illa pars (nunc at de his) i quod deteriorat d dionib⁹ per accns de qb⁹ ponit, d. reglas aut duo documeta. Pri⁹ quod ois talis dio dz fieri per opo, sic et de dione gnus, dcm fuit s, dicitur quod ne dcz e de his dionib⁹ supponit, quod sunt per accns, quod est vnu pceptu et documeta, ut i oppo didant, ut si didim⁹ sub⁹ i accideta n e dcz, corpus alia s alba, alia sunt dulcia, quod albu et dulce n opponuntur, s, e dcz, corpus alia sunt alba alia s nigra alia neutra, i. nec alba nec nigra, s, media, a, e i alyz dionib⁹ per accns, puta cum accns diditur i subca vel accns i accntia, z documeta est ibi, (atqz ita maxie) et quod ois talis dio dz ee pueri bilis, i. sufficiter enacuas diuisus, dicitur quod per maxie pspiciendu e i hi⁹ dionib⁹, ne dicat aliqd vltra, i. pl⁹ vel min⁹, sic et sit i dione gnus, ut dicitur fuit s, vñ h n expedit aliqd accns dimitti, quod est subo ex eade oppoe gn dicat i ista dione nec et addi aliqd accns quod n possit iesse subco.

Sz videt quod per documeta n sit vex, quod qnz e i pole, vbi gra, qn e dio accnti i subca n sat oppo ut dco sic, eoz q expeditu alia sunt in corpe, alia sunt i aia, quod aia et corpe n opponunt forlr. Sitr videt z documeta i pole, quod qn e dio accntis in subca, n sp e pole enumerare oia subca, ut dco sic alboz qda sunt i lacte qda i lapide qda in ligno et, q, i ifi⁹ Ad p⁹ dcz quod ista pma regla intelli geda e vbi oppo repit, quod ic ois dio facieda est gnalf per oppo saltē oz quod sint subca disperata.

Ad z⁹ p idē, quod regla itelligeda e vbi dideta pnt enumerari. Alr pot dici quod et oia subca pnt enuerari i vli et si n i ptiatari, vbi gra, dco sic, alboz qda sunt i corpe aiato qda i ianiato Et rur sus, alboz i corpe aiato qda sunt i corpe sibili q, da i corpe isensibili, et sitr de alyz, et h⁹ reducendo oes dione ad bimēbre oia dideta sufficiēter enuerari pnt Postremo cum dicit (posteriōi qdē) epilogat circa oia veteriata et iponit finez dca, vbi, z, facit, p tractatu istu nobilē pbat, z ee sufficiter pletu ibi (et de dione qdē) pri⁹

pbat ex h⁹ quod secta pypateticoz, i. az, diligēter expsit dione p se et dionē per accns, et distixit hac sllr fecit, g rōabilr tractauit d dione, dicit g quod secta posterior n pfectioe, s, tpe pipatetice puidēte, i. doctrine az, pspexit diligēter dca d dione nū distinguēs iter se dionē p se et dionē per accns, s, antiq phi istas diones pfundebat accipiētes sepe accns p gne, et accntia p spēb⁹ et dyl, q, dio p se eē dio per accns, vñ p p ait boeci⁹, visa est nob vtilitas poppositia, i. valde oportua et expediēs pdere, i. manifestare cōiones, i. cōitates pueniētas haz dionū, et ēt haz drias, sic scm ē s, ex q sequit quod tractat iste n so⁹ e rōalis, s, et vtilis valde, quod vitas pipatetica pādīt et erroz corrigīt atiquoz Ultio ibi (et de dione) iponit finē dca pcludēs tractatu istu sufficiter esse pletu de oi inqz distione qz patiebat bzenitas itroductōis expsim⁹ diligēter opitulāte supponit gra illi⁹ sumi boni a q bona cūcta pcedūt, qui ē benedictus in secula seculozum Amen.

Explicit scriptu sup lib⁹ y dionū boeci⁹ editu a fratre antonio andree ordinis frat⁹ minoz.

Via fauente deo

ia scripta et expōnes libroz logice veteris vtuqz cōpleni anqz ad expōz noue logice mānz ponā vna cōez toti logice hic i me: mouebo qōz, vtz logica sit de sillo tāqz de subo, ar, quod n primo sic, logica n e scia, g nec de sillo ut de subo, pna e euidēs, quod sub⁹ scie n est n scie, anis pbat, tū ga mo⁹ sciēdi n e scia, s, logica e mo⁹ sciēdi qre, et p dms nec fillus e e⁹ sub⁹, ma, p, a, sili, quod mo⁹ vidēdi n e visus, g nec mod⁹ sciēdi e scia, mi, b, z, metha, vbi dicit quod absurdū e sil qre sciam et mo⁹ sciēdi, i. logica sic exponit cōiter, tū qz, 6, metha distinguit phs scias i naturalem mathe, et dinam, i. metha, sub quaz nulla e logica, tuz quod ois scia e ex p pns sic et demōstra: ex p poster, s, logica e ex p cōib⁹, g nō est scia, p ad pnci pale ois scia est p sillogismū, si g de sillo e scia b erit p sillogismū, quod e silm p: tū qz sillogismū de q qrit scia e ignot⁹, sillogismū at p que b scia e not⁹ g: idē erit notū et ignotum: sed per ignotū nihil scit, g et, tū qz qro de sillo p que b scia aut de illo erit scia aut n, si n p rōne nec de sillo i cōi, quod qd scit de cōi scit de qlibz ptiatari, si sic, g p aliū silm, et sic erit pcedere i ifi⁹ i sillogismis ad bndū sciaz, qd e icōuēiēs, quod tūc nil sciret, ifi⁹ n, e ignotū ex p pbi, g et p ad pncipale, nil id e sub⁹ toti⁹ et pti, s, sillogismū e subm pti logice, s, libri pōz, g et p sillogismū nūqz fuit sub spū, g nec i intellū nec p dms pte eē subm alie scie, p, ma pna p, z, d, s, fū et sēfato, quod nil e i intellū quod p us fuerit sub spū, s, a cōsequētia p, quod idē est obiectū potētie et subiectū bit⁹, quod ergo non est obiectū itellcūs nec subm scie q e bit⁹ itellcū

Ad oppo arg. qz illd e ppetates 7 passioes
 in logica pncipalr demntur de eo 7 de alys
 pp ipz e subiectu i loica. sz silksimus e bi. g. r.
 R. i ista qde pzo op. aliq ppractabo. z.
 coclusiones. aliqs declarabo. Quatu ab p sci
 endu de subo logice ee. 5. op. Prima op. e que
 dic q subm logice e cocept forr ab actu rois
 pbat sic. illud qd e comune oib consideratis
 in logica est subiectu logice. sed conceptus pdi
 ctus e huiusmodi. ergo r. minor ondit. na cu
 act rois sit triplex pzi idifibiliu itelligibilia
 z illoz idifibiliu ppo vel dio z discursus a
 noro ad igtu De ceptu foito a p actu rois est
 liber pdica metoz q de icoplexo. De ceptu
 foito a z actu rois e liber piarmenias q est de
 enuciatioe De ceptu foito a z actu rois e no
 na logica q e de sillo 7 eius ptrib subiectiuis.
 Sa opp. e ista. q ponit q logica e de fis iteioi
 b adiuictis pms. sic dicit boeci 7 pbat eadem
 roe q p. qz ille sut coes oib deteriat i logica.
 Tertia op. e q ponit q ens est sub i logica. et
 pbat p az. 4. metha. vbi dicit q circa idex la
 borat dyaletic 7 metha. 7 sopbista. metha aut
 laborat circa ens. g. r. q rta op. e q poir q oio
 e sub i logica: 7 pbat. qz de ipa 7 de e ptrib de
 teriat i veteri logica cum sit gen enuciationis
 poir etiam i diffinitoe sillogismi p poruz. g. r.
 Quia opio e q poir q argumeta e subm. 7 p
 bat. qz de e spob 7 ptrib e ro logica Nullaz
 baz opionu puto ee vera Ad qz iprobatioz p
 nota e q. 3. coditoe sut pncipue sub i scia ad
 qd qcuqz alie reducuf Pila e q sit i scia notu
 qd e 7 qz e. na hec. z. oz psuppore de subo dmo
 stratois an dmfatoz. ut dr p posteru. Secuda
 e q p e q qd e demostref i scia passioes illuf
 sub i de eo Tertia e q ad ipz oia alia deteria
 ta i scia reducuf 7 pp ipz consideret. alr. n. ab e
 vnitae n eet vnitae scie. Ex his arguit does
 op. sil vna rone. cuiuqz deficit aliq vl aliq co
 ditoe pdcay. illud n e subm i logica sz qdcu
 qz postu p illas op. e bi. g. nullu illoz e subm
 i logica. mi. declaraf de singlis p ordinē Due ei
 pme coditoe desut trib pms opionibus. qz
 nullu eoz f rōz gñalē vt ponuf subcā hī diffini
 nitio i logica. p3 discurredo. nullucubi. n. i logi
 ca diffiniē gñalr qd sit act rōnis aut qd sit fa
 iteio applicata pme. aut qd sit es. ite nulluz il
 loz pmittit vt pñ scie. definit g eis pma codi
 deficit 7 fa. qz nec pa: aliq de eis i gñali demō
 strat. 7 p nīs qdlibz eoz e nimis coe subm P
 iste. 3. opiones n dnt iter se. qd mani e de pna
 7 fa. cept. n. foit ab actu rōnis ipse e fa ite
 detertia et probaf. qz aut el reale e subm h aut
 ens rōnis. si p: g hec scia e real. qd flm e. si z:
 aut igit tm de ente rōis. i. cōsiderato ab itellcū
 aut ente rōnis. i. cāto a rōne. si p: sic ad huc po
 terit ee realis. na nil e subm alie scie nisi cōfio
 ratu ab itellcū vel rōne. qz n nisi vt e vlc. g. oz

dare q sit de ere cāto a rōne. qd e id cum alys
 duob. i. cu ceptu cāto p actū rōis 7 cū fa iten
 tiōe Secuda at cōditio tertia dsunt. quarte
 opioni. qz n pueiūt ofoni. p3. qz in logica nec de
 orōe p suū qd e pbat aliq pa: de ipa sic gñalr
 accepta. nec oia determiata i logica ad orōz re
 ducuf vt pp ipaz cōsideret Pna et codi: defi
 tit gntē opioni. nūq. n. a pñ diffiniē argumē
 tatio i cōi. nec poir e diffi: vt pñ scie. sz boe
 ci diffiniat eā in topic suis. fa et pdi: deficit si
 bi vt mani e f rōz gñalē Tertia et deficit si
 bi. p qz vl argumeta: equocū. 7 tūc mani est
 q ab e vnitae n e vnitae scie nec scia vna: cū
 tūc n sit vñ scibile nec vñ itelligibile. vl e an
 nologū ad cōtēta sub ipo. 7 tūc scia nō erit vna
 ab ipo sz ab vnitae pmi ad qd alia attribuūf.
 7 illd e silksim. sic forte f aliqs vnitae meta. e
 ab vnitae subē ad quā alia etia attribuuntur
 Nec rōes opposte cogūt Ad illā q e p pma
 op. p3 q arguit ab insufficiēti 7 fac fallaciā cō
 seqnti. desūt ei alie due coditōnes sub i. Ad
 auctoritatē boeci p fa op. dico q logica e d ill
 sz illa n sūt p subm sz cōi subo. sic dicim q
 ois scia e de ente. qz nulla e de n ēte Ad rōnes
 tertie poir dico q laborat circa id. n qz idem sit
 subm. sz qz i logica cōsideraf p qd circa oia cō
 tigit laborare. na circa mlta laboraf i scia. nō
 tm pp b qdlibz illoz e pncipale subm scie Ad
 illd qd accipit p q rta op. i. q oio pueit sillo. d:
 q n nisi equoce ei 7 enucia: equocū at n e sbm
 qz nec diffinibile. sumit at oio i diffinitōe sillo
 gismi p argumētatiōe Ad rōz et p gnta op. p3
 q pcedit ab insufficiēti. sic 7 rō p opinione pma.
 Quā ad z pma p sit ista. logica e scia. hanc
 pbo sic. scia e effcūs demfatiōis. sz i logice ml
 ta demfatie ondit. g logica e scia P hec e p se
 loic e scies. qz e hīs demfatoz. g hec e va lo
 gica e scia. qz a cōcreti vbi e pdica: p se tenet ad
 abstracta Dicedū e g q logica e scia. qz q do
 cent i eo demfatie cōcluduf sic i alys sciētys.
 igt sciūt. demfa: n. e silksim facies scire. Sūt
 et in logica oia reqsita ad demfatoz. sic subm 7
 pa: demfabil de subo p me qd e diffi: Circa
 hāc pma cōclufionē itelligedū e q logica du
 pliciter cōsideraf Uno igtū e docens. 7 sic
 pcedit ex ppy pncipys 7 necys ad necas con
 clufioes. 7 e scia Alio: igtum vt mur logica
 applicādo ad illa i qb e vful. 7 sic n e ex pps sz
 ex cōib. nec e scia. sic p3 i naturalib vbi vocat
 ari. rōes logical q pcedūt ex me: cōi. 7 si faciūt
 scire ppe loqndo. Sz iuz h occurrit vñ du
 . i. vtz logica sit scia cōis. videt q n. qz cōitas
 scie e a cōitate sub i. sz sub scie logice distic e a
 subis aliaz sciaz. g r. Contra qz p boe. lo
 gica e de fis iteioib applicat pms. sz ille scap
 plicabiles oib pms. g logica e scia cōis Dōz
 q scia dr cōis a subo p itelligi duplr. l qz subm
 e e pdinabile de subcis aliaz sciaz. l qz subc

e cadit i vsu oiaz aliaz. p. n. e cois logica. nisi
 fore p accessu. sic pbat fa rō. qz forte e sub est
 applicabile oib. z. vo mō ē p̄is. qz oēs scie vtū
 tur sillo z alyz de qb. ē logica: et ex b patz ad
 vtrāqz rōz sciam p. z. p. p. p. qmō logica ē
 scia: z qlis scia. tūc rñ: ad p. ar. pncipale qz ē
 p̄ istā dclutionē. z dico qz ē sūm aūs. Ad p̄maz
 pbōz d̄r multiplr. vno qz mo sciedi nō ē scia
 spālis: p̄t tñ eē cōis z sic ē de logica. Cōtra b. si
 bec ē vā aliq. mo sciedi ē scia cū sit p̄dicatio i
 abstracto erit p sep. s. p̄is ē sūm. g. z aūs. p̄na
 p. qz omnis vera predicatio in abstracto est es
 sentialiter vera. ergo per se p̄mo: scitas p̄tis
 p. qz i itellēu subci n̄ icludif p̄dica qz opteret
 si eēt p se p̄. p̄ mod sciedi est posterior ipso
 scire c. ē mo. g. posterior q̄ scia. qz scire ē poste
 ri q̄ scia. z qd ē posteri: posteriore. ē posteri
 p̄oze. Alr ḡ d̄r qz mi. ē flā forl̄ loquēdo. s. q lo
 gica sit mo sciedi. v̄ p̄t alr dici qz ma. ē flā. qz
 d̄mō sciedi ē vā scia. vñ ite itelligit ob suū de
 q̄ bz sciaz. z it de i: actu itelligēdi reflectēdo p̄t
 acq̄ref sciaz sibi. qz lz p̄ sūit. q. mo. p̄ tñ se bz i
 rōe obci. Ad pbōz p̄t dici qz illa expō d̄z intel
 ligi materialr. z ita bec p̄dicatio mod sciedi ē
 scia ē vā. qz logica docet mo sciedi p̄ tāto. qz ē
 de sillo. v̄ de arg. p. qz tñ b̄ scia. Vel p̄t alr
 dici ad illā pbōz qz si mo sciedi exponat p lo
 gicā. copula: n̄ d̄z cadere iter sciam z mo scien
 di. s. iter q̄rere sciaz z iter q̄rere mo sciedi. z sic
 p̄cedo qz q̄rere mo sciedi ē q̄rere logicā. n. z b̄
 q̄rere ē illud q̄rere p̄ d̄cōitantia. sic q̄rere ali
 qd ē q̄rere illud qz ē n̄cōio sibi p̄iūctū. q̄uis v̄
 n̄ sit reliquū. Ad faz pbōz d̄r qz ap. distiguit
 ibi scias reales. logica at ē rōalis. Ad 3. p. qz
 i logica p̄ppa p̄cipia oñdunt p̄pe dclusiōes.
 lz e. v̄lus sit circa coia ut p̄dcm ē. fa. p̄ ē ista
 logica ē de sillo tāqz de subō. ita qz sillo ē ei
 sub. p̄p̄iū z p̄. hāc p̄bo sic. illō qz bz in logica
 oēs d̄ditōes regl̄tas ad sub. ē i logica sub. c.
 s. sillo ē hi. ḡ r̄c. mi. declaraf. bz. n. p̄mā d̄di
 tionē. qz stati p̄ d̄eteriatiōz de p̄tib sillo in
 veteri logica p̄mittit ap. d̄ffōz ē i p̄ p̄oz. D̄z
 ēr faz. qz i eodē multas passōes de eodē oñdit
 p̄ istā d̄ffōz ut mo. z figurā i illis de icē z mō.
 ut b̄re. z. terios i i: ca. (Qm̄ igit i his figur) bz
 ēr tertiā. qz p̄p̄ ipz d̄eteriāf de p̄tib. e. integrāli
 b. s. d̄ficōplezo z enūciatiōe. ut i veteri logica.
 z de p̄tib subciuis i li: topi. z posteri. z de alyz
 sp̄eb. argumētatiōis. qz illa reducunt ad ip̄ū.
 ut ip̄cēm ad p̄cēm. z de sillo sophistico. ut d̄ p̄ua
 tiōe. qz eiusdē ē coḡscere b̄itū z p̄uatiōez. sic
 iḡt penes dionē. z attributa illi p̄z dio totius
 logice. Ad 2. ar. pncipale qz ē dir̄cē p̄ istā dclu
 sionē p̄cedo qz scia logica ē de sillo p̄ aliqē sil
 logismū p̄ticularē. Ad p̄mā pbōz d̄r b̄ dico qz
 sillo ē ille p̄ quē ē scia not. ē q̄ ad v̄itatē p̄mis
 faz. sunt. n. p̄p̄ōes imēdiate. z q̄ ad illationē
 cōclussionū ex p̄missis. qz illa ē p̄ se maifesta cū

sillogismū p̄fectū sit q̄ nulli indiget ad b̄ vt ap
 pareat necessari. i. ad b̄ vt mā. sit cōclusionē
 tus q̄ ad passionē illā i cōi ad quē sillo ē igno
 cōi ē ignot. n. n. q̄rif cognitio d̄ sillo i cōi nisi q̄
 ad passionē. z ita n̄ ē id notū z ignotū p̄ id. Ad
 faz. p̄batōz d̄r b̄ dico qz scia ē d̄ sillo p̄ quē ē scia
 z cū q̄rif p̄ quē sillo. dico qz p se ipz. qz iḡtū p̄
 ipz oñdit passio aliq̄ de cōi sillo oñdit de se ipo
 iḡtū ē sillo. nec alr ē scia de p̄ticulari nisi isto
 p̄ v̄le suū. Ad 3. pncipale dico qz sillo ē q̄
 ad p̄p̄tates ipz p̄ntes forl̄ ē subm̄ libri p̄oz.
 ē at sub. totū logice q̄ ad oēs passōes i se v̄li
 suis p̄tib. integrāli. i subiectiuus vel reducibi
 lib. ad ipz. nec oēs subm̄ p̄dicari de oib. cō d̄de
 rat i scia. s. eē illud p̄p̄ qd̄ alia cō d̄siderāf. vt p̄z
 de subō nāl p̄bie qd̄ f̄ aliq̄ ē corp. mobile vbi
 tñ agit de motu z natura q̄ n̄ sūt corpus mobile.

Vel p̄t dici qz ma. ē falsa in sciētys qñ subm̄
 totū mltā regit d̄eteriari p̄p̄ e. cognitioz. tūc
 n. de ill. mlti ois i illa scia d̄etermiari. z cū b̄ de
 ipō subō. iḡt aliq̄ ps scie eit d̄ illo subō p̄ se qd̄ ē
 subm̄ totū. ita ē b̄. vt p̄z de lib. p̄bi. resp̄cū totū
 scie nālīs. Ad 4. dico qz illa p̄p̄ō ari. nil ē in
 itellēū r̄c. ē vā de eo qd̄ ē p̄mū itelligibile qd̄ est
 qz qd̄ ē rei material. p̄ statu isto. n̄ at de oib. p̄
 se itelligibilib. qz mltā p̄ se itelligit. nō id qz
 sp̄ez faciūt i s̄fu s. p̄ reflexionē ite. z ita ē de sil
 logismo. plus. n. ē p̄ se q̄ p̄. vt d̄r p̄ poste. isofbe
 les. n. p̄ se bz. z. s. n̄ p̄. silr. ḡ aliqd̄ p̄t eē p̄ se itelli
 gibile s. n̄ p̄ f̄ ordinē ite. z itelligibilium condi
 tis ab illo primo qui viuit in eternum. Amen

Explicet totū scriptū sup libroz veteri logice
 editū a fratre antonio andree ordis minorum:
 Imp̄ssū. venetys p̄ Octavianū scotū modoctie
 sem. 14. so. Nono kalendas January.

Incipit tabula totius operis. z primo super
 p̄oz. questiones.

Utrū vniverse sit subiectū p̄ozp̄biry.
 vtrum v̄le sit in re vel in intellectu.
 vtrū ista sit vera. hō est sp̄es z similes
 vbi predicatur intentio.
 vtz sit p̄dicatio per se. homo est sp̄es z similes.
 vtrum vniverse sit aliquid in rebus.
 vtrum locus sit principium generationis.
 vtrum qñ diffinitur genus diffiniatur intentio.
 vtrū diffinitō gn̄is sit conuenienter assignata.
 vtz ista p̄p̄ō sit vera. p̄les hoies sūt vn̄ homo.
 vtrum genus predicatur de specie loquendo d̄
 predicatione exercita in fundamētis itērio
 nū. s. vtz bec sit vera. hō ē animal vel similes.
 vtrum diffinitio speciei que est sp̄es est que p̄e
 dicatur r̄c. sit conuenienter assignata.
 vtz vnū possit ad duo vel plā p̄ se ferri.
 vtrū illa dio sit cōueniens. q̄ d̄didit d̄ram ip̄oz
 prie z magis proprie z cōmuniter.

vtz hec sit vera. soz. senex dicit a se pnero.
 vtz diffi: ofie que e qua abudat spes a genere
 sit conuenienter assignata.
 vtz mortale sit ofia distia animalis rational'
 r constitutiua hominis.
 vtz diffi: ppry 4: sūpti sit quēiēter assignata
 vtrum diffinitio accidentis que est q̄ adest rē.
 sit conuenienter assignata.
 vtrum predicari de pluribus d̄ntibus spē cō
 uenienter pōtur in diffinitione generis.
 vtrum genus sit vniuocum speciebus.
 vtz pdicari i qd̄ quēiēter pōt in diffōne gn̄is.
 vtrum ylia sint tantum quinque.

Questiones libri pdicamētoꝝ.

Utz liber pdicamē. sit d. io. pdicamētl ut d̄ subō.
 vtz diffi: equoꝝ sit quēiēter data.
 vtz diffi: vniuocoꝝ sit conueniens.
 vtrū denoiatiua drant solo casu.
 vtz illa regla qn̄ alterz de altero rē. sit quēiēs
 vtz aliqd̄ idē possit eē in diuersis generibus.
 vtrum sint tantum. io. generalissima.
 vtrum aliquis homo sit p̄ima subā.
 vtz p̄ne quas facit q̄ hō pdicat de boie. ḡ de
 aliquo boie r filles teneant formaliter.
 vtrum ofia in genere substantie sit subā.
 vtrum in substantia sit contrarietas.
 vtz aliq̄ for̄ subālis hēat gradus intrinsecos f̄z
 quos suscipiat magis r minus.
 vtrum quantitas sit vnum genus.
 vtrum oratio sit quantitas discreta.
 vtrum locus sit quantitas continua.
 vtrum quantitati sit aliquid contrariuz.
 vtrum relatio sit vnuz genus.
 vtrum r̄la sint simul natura.
 vtz fāa notificat: rloruz sit conuenienter data.
 vtruz in diffinitione vnus correlatiui sit neces
 sariū poni reliquum.
 vtz p̄ma spes q̄litas sit hitus r dispō.
 vtz fāa spes q̄litas sit naturalis pō vel impō.
 vtz tertia spes q̄litas sit pa: r passibil' q̄litas.
 vtrum forma r circa aliquid cōstans figura sit
 quarta species qualitatis.
 vtz spes q̄litas quēiēter assignentur.
 vtz ille. 4. spes quēiēter ordinētur.
 vtz spes q̄litas sufficienter enumerentur.
 vtz aliq̄ q̄litas suscipiat magis r minus.
 vtz oppō sit acc̄ns reale vel intentionale
 vtz diuisio oppositionis sit conueniens.
 vtz sint aliqua contraria immedata.
 vtz potē sit aliqd̄ v̄ d̄rium determinate inesse
 a natura alicui subiecto.
 vtz a p̄uatōe possit fieri regressio in hitum.
 vtz z' mo' prior' sit conuenienter assignatus.
 vtz quēiēter assignet az. modos prioris.
 vtz quēiēter. az. distiguat spes motus.

Qōnes libri. 6. p̄cipioꝝ.

Utz liber. 6. p̄cipioꝝ sit d. 6. p̄ncipyl. ut d̄ s̄bo
 vtz omnis forma sit simplex in essentia.

vtz diffi: data de for̄ sit bene assignata.
 vtz for̄ incisionis sit a natura vel ab arte.
 vtz yle sit a natura vel ab actu nostro.
 vtrum imago in speculo appens sit vere in spe
 culo sicut accidens in subiecto.
 vtz d̄scrip: data. d̄ actōe sit quēiēter assignata.
 vtz motus sit in genere qualitatis.
 vtz pa: sit g' distinctum ab actione.
 vtz quando possit compari.
 vtz ista proprietates que est q̄ qn̄ est in oi eo q̄
 incepit esse conueniat ipsi quando.
 vtz angelus vel itelligentia sit in loco.
 vtz sit pole idē corp' sit esse in diuersis locis.
 vtz possi: sit vnum predicamentum.
 vtz hitus sit generalissimum vel predicamē.
 vtz iesse forme acc̄ntal sit v̄e dare grad' intrinse
 cos eēntiales f̄ q̄ s̄pa possit suscipie magl r mi'

Qōnes libri piarmentias.

Utz iste liber sit d̄ enūciatōe ut de subiecto.
 vtz ofia quā ponit iter l̄ram r voces r passioes
 r res sit conueniēs f̄z q̄ passiones r res sunt
 eedem apud omnes.
 vtz v̄itas r flitas sint tm̄ circa p̄pōz r diones.
 vtz nomē significet rem vel passionez in ania.
 vtz verbū sit tm̄ copula predicati cū subcō vel
 predicatum vel pars predicati.
 vtz scā transmutatione in re que significat fi
 at transmutatio in significatione vocis.
 vtz teri' cōis ipos̄t ad significādū verā natu
 rā. c' aliq̄ supposita eēnt. aliq̄ n̄ eēnt dicatur
 vniuoce de ex̄ntibus r non ex̄ntibus.
 vtz subcō non ex̄nte tales p̄pōnes sint v̄e. ce
 sar est hō. cesar est animal r similes.
 vtz signum possit poni ex parte predicati
 vtz termin' cōis supponens verbo de presenti
 supponat tantum pro presentibus.
 vtz p̄pō de futuro sit deteriate v̄a vel falsa.
 vtz verbū infinituz maneat infi' in oratione.
 vtz ad negatiuā de predicato finito sequat' af
 firmatiua de predicato infinito.
 vtz nomen infini' aliquid ponat ita q' ad p̄di
 cationē e' de aliq̄ seq̄t p̄dicatio entis de eod.
 vtz verbū de p̄nti copulet nunc q̄ instat: vel
 indifferenter quodlibet presens.
 vtz hec p̄pō sit vna. soz. est homo alb'. vel hec
 omnis homo albus currit.
 vtz modus pdicet in p̄pōnibus modalibus.
 vtz propositiones de modo r propositiones d̄
 inesse sint distincte specie.

Qōnes libri dionū boecy.

Utz liber dionū sit de dione ut de subiecto.
 vtz sint tm̄. 3. diones per se. r. 3. per accidens.
 vtz relatiua opponantur.
 vtz dio generis fiat qn̄z in pres relatiuas.
 vtz dio sit vtilis ad distikōnem.
 vtz g' in dione sit ro'. r in diffinitōe sit pars.
 vtz logica sit de sillo tanq̄ de subiecto.
 Expliciūt tituli qōnū tori' logice veteris.

